

تأليف شهاب الحق

وهرگيراني له عمره سيه و ده
جليل ككهو ميس

چل پيساكه ي عهشوق

پومانيكه نر باره ي جه لالاميني پومي

منتدی اقرا الثقافي

www.iqra.afilamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

-----

www.iqra.ahlamontada.com

چل ريساكه ي عه شق

(پۆمانىكه دهر باره ي جه لاله دينى رۆمى)

ئەليف شەفەق

وهرگىترانى له عەرەبىيەو:

جه ليل كاكه وهيس

زنجیره‌ی کتبیی همزگای چاپ و پمخشی سهردهم ژماره (۷۳۲)

سهرپهرشتیاری گشتیی زنجیره

نازاد بهرزنجی

www.sardem.org

سهرچاوه:

قواعد العشق الأربعون

إلیف شافاق

ترجمة: خالد الجبيلي

الطبعة الأولى ۲۰۱۲

دار طوی للثقافة والنشر والإعلام - لندن

■ چل ریسکه‌ی عشق

نویسنی: ئلیف شفافق

وه‌رگیتانی له عه‌ره‌بییه‌وه: جه‌لیل کاکه‌رمیس

بابه‌ت: بۆمان

هه‌له‌چنی و پینووس: ده‌ریا غه‌فور

دی‌زانی ناوه‌وه: ره‌وشت محه‌مه‌د

دی‌زانی به‌رگ: ئاکار جه‌لیل کاکه‌رمیس

تیرل: ۱۵۰۰ دله

نرخ: ۹۰۰۰ دینار

چاپی به‌که‌م: چاپخانه‌ی (تاران) سالی ۲۰۱۵

■ له‌به‌ریه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتبخانه گشتیی‌ه‌کان ژماره (۱۷۹۸) ی سالی ۲۰۱۴ ی پیتروله

■ مافی له چاپدانه‌وه‌ی بۆ همزگای چاپ و په‌خشی سهردهم پارێزوله ©

که مندال بووم، خودام بینی،

فریشته‌کانم بینی؛

پازه‌کانی هەردوو دنیای سەروو و ژیریم بینی. پێم وابوو

ئەوێ من دیتوومە هەموو پیاوانیش بینویانە، وەلی هەر

زوو تیگەیشتم که ئەوان هیچیان نەبینووە...

شەمسی تەوریزی

ناومرۆك

۷	بەر له خویندنهوهی ئەم پۆمانه
۹	دهستپیک
۱۳	ئێلا
۲۹	کفری شیرین
۳۱	به راییه ک
۳۳	بکوژه که

بهشی یه کهم

۳۹	زهوی له توخمی رهق و پاراو و ئارام پیکدیت
----	--

بهشی دووهم

۱۲۹	ئاو، شته شله مهنیه کان دهگورین و پیشبینی ناکرین
-----	---

بهشی سییهم

۱۹۹	با، ئەو شتانەی که ده بزوین، گهشه ده کهن، مهیدانخوازی ده کهن
-----	---

بهشی چوارهم

۳۱۷	ئاگر، ئەو شتانەی که پووختنه ر و تیکشکینه رن
-----	---

بهشی پینجهم

۳۷۹	عه دهه، ئەو شتانەی له میانەی نادیارییانه وه هه
-----	--

۴۶۵	ئەلیف شهفه ق
-----	--------------

بەر لە خویندنهوهی ئەم پۆمانە

پۆمانی (چل پێساکی عەشق) شۆرپوونەوهیەکی بەرەو ناخ و گەپانیکە بەنیو ئەو سووچ و کەلهبەرانی کە بوونەتە حەشارگی چەندین نەیتی کەسانی ئاسایی و ئائاسایی. کاتی ئەو نەیتییانە بۆ کەسەکی ئاشکرا دەبێت، ئیدی ململانێیەکی بەردەوام لە خودی کەسەدا بەردەوام دەبێت و وردەوردە ململانێکە دەبێتە پێداچوونەوه و بەراوردکردن و لە پەفتار و ئەتواری ئەو کەسەدا پەنگ دەداتەوه. زۆر جار ئەم هەلگەپانەوهیە لە خود بۆ کەسانی تر قووت ناچێت و نامۆییەکی یان بۆشاییەکی دەکەوێتە نێوان ئەو خودە و کۆمەڵەوه تا دەگاتە ئەو پادەیهی کەسەکی تووشی نەفرەت دەبێت و بەهەستەم دەتوانێت سرووتەکانی خۆی جێبەجێ بکات. ئەم لووتەلایییە کۆمەڵ لەو کەسە بەلەسه بووه، لە هەموو سەردەمەکاندا دووبارە دەبێتەوه. هەندێ جار بە ناوی فەلسەفەوه و بری جار بە ناوی بیرى لە پەوتدەرچووی دیدگای کۆمەڵەوه و جارجاریش بە ناوی سۆفیگەریتییهوه ئەو کەسانە تووشی سزای دابونەریتی کۆمەڵ یان سزای کەسانی توندپەروی ناو کۆمەڵ دەبن و کەسی گەپیدەى ناو خود فریای گەياندنێ پەيامەکی ناکەوێت، یان بە نێوچەلی پەيامەکی جێدەهێڵێت و بۆ هەتاھەتایە بە جەستە سەردەنیتەوه، بەلام دەوسی پەفتار و کردار و وتەکانی بە زیندوویی دەمێنێتەوه.

ئەم پۆمانە دەربارەى ژيانى کۆمەلایەتى و پایەى زانستى جەلالەدینی پۆمییە، بەلام دواى ئەوهی لەگەل شەمسى تەوریزیدا بەیەک دەگەن، ئیدی جەلالەدینی پۆمى دەست لە هەموو تەماحیکى دنیا هەلدەرگێت و دەبێت بە جەلالەدینیکی دیکە و بەرەو ناوہوہی خۆی شۆردەبیتەوه و پۆالەتەکانی دنیا دەکاتە قوربانى پامانە قوولەکانى خۆی و عەشقى خودایى دەکاتە ئامانجى

سۆفییەکی بێنیاز و پشت لە دنیا کردوو، جگە لەوەش ئەم پۆمانە لە شیوەی تەکنیکی هونەری ناوازدەدا لە دوو پۆمان یان لە گێڕانەوهی دوو پرووداو کە هەر یەکەیان لە سەر دەمیکی جیا و دوور لە یەکتەر پروویان داوه، پێک دیت و مەودای نێوانیان نزیکەی 800 سالا، بەلام لەدواییدا لە یەک نۆخته دا یەک دەگرێنەوه کە ئەویش شوپۆبوونەوهیە بەرەو ناوێکی نەفس و هەڵدانیکە بۆ پاککردنەوهی خود لە خۆی پڕۆژە تەبازی، بەلام هەریەکەیان بە کەرەسە و ناو و زاراوهی سەر دەمی خۆی. ئەو پرووداوانە کە لە سەدهی دواوە هەمی زاینیدا پروویانداوه و باسی جەلالەدینی رۆمی و شەمس تەوهریزی دەکن، لە پۆمانە کەدا شوین و کۆڵەکانی فیربوون و زانست لە سەدهی دواوە هەمدا بە قوتابخانە و قوتابی و مامۆستا ناو دەبات، بەلام من پێم وایە لەو سەردەمە زوویدا ئەم ناوانە بەو جۆرە بەکار نەهێنراون، بۆیە لەبری (قوتابی) وشەی (فەقی) و لەبری (قوتابخانە) وشەی (سوخته خانە) بەکار هێناوه. لە کاتی کدا وەک من پێم وایە قەوماوی دووهم کە باسی (ئێلا) و عەزیز ز. زاھارایە و لە سەرەتای سەدهی بیستویەک پروودەدن، ناوەکان هەمان ئەو زاراوه تەکنۆلۆژیانە کە ئێستا بەکار دەهێنرێن.

لە هەندێ شوێنی ئەم پۆمانەدا هەستم بە جۆرە غافل بوونیک کردوو و بە بۆچوونی خۆم پەرەوێزم بۆ پێکخستون، هەروەها لە لێکدانەوهی ئایەتەکانی قورئاندا پرسم بە مامۆستای ئایینی شارەزا کردوو، لە هەندێ شوێن سوودم لە وەرگێڕانە کە یە هەژاری موکریانیش وەرگرتوو. لە گەل ئەو زەحمەتە زۆرە کە لە وەرگێڕانی ئەم پۆمانەدا بینیم، چێژیکی پۆحیی زۆریشم وەرگرتوو، ئومێدم وایە خۆتەرانی ئەم پۆمانە بە زیادهوه ئەو چێژە وەرگیرن و نووسەرە کەیشیم پەنج بەخەسار نەکردبێت. ئەم پۆمانە خالید ئەلجیبلی لە ئینگلیزییەوه کردوویەتی بە عەرەبی.

جەلیل کاکەوێس

٢٠١٤-٧-١٤

دەستپىك

بەردىك لەنىو ئەنگۈستەكانت ھەلبىگرىت و بەرزى بىكەيتەو، ئىنجا فېرى بدەيتە نىو ئاويكى خورەو. رەنگە بىنىنى ئەو ئاسان نەبىت، چونكە شەپۇلكەيەك لەسەر ئەو ئاوەى كە بەردەكەى تىكەوتووە درووست دەبىت و پرژەى ئاوەكە پەرت دەبىت، لى ئاوى خورى پروبارەكە كپى دەكات. ھەموو شتەكە ئا ئەمەيە.

بەردىك باويژە نىو دەرياچەيەك، كاريگەرىيەكەى تەنھا بىنراويىك نىيە، بەلكو بەردەوامىيەكەى زۆرتەر، چونكە بەردەكە ئارامى ئاوە ۋەستاو كە دەشلەقېنىت و لەو شوپنەى كە بەردەكەى تىكەوتووە، بازەنەيەك درووست دەبىت و لە چاوترووكانىكدا ئەو بازەنەيە فراوان دەبىت و بازەنە لە دواى بازەنە چى دەبىت. ئىدى زوو ئەو وردە شەپۇلانەى كە لە دەنگى تىكەوتنى بەردەكە پەيدا دەبن و لەسەر پرووى ئاوەكە بەردەكەون، لە ھاويئە دەچىت. ئىدى ئەم بازەنەيە تا نەگاتە كەنار، نە دەوەستىت و نە ون دەبىت.

ئەگەر بەردىك ھاويشتە نىو پروبارىكەو، ئەوا پروبارەكە لە پەوتى ھاژەھاژەرى تىكچېرژاوى خۇيدا بەردەكە بە جوولەيەكى ترى لرفەلرف دادەنىت.

خۇئەگەر بەردەكە كەوتە نىو دەرياچەيەكەو، ئەوا جارىكى دى دەرياچەكە ھەمان كپى نامىنىت. ژيانى ئىلا پۇبىشتاين بە درىژايى چل سال ۋەك ئاويكى ۋەستاو سېرىتى بوو لە زنجىرەيەك خووپىئەگرتن و پىويستېوون و بەھەند ۋەرگرتنى شتە دەقگرتووەكان. ھەرچەندە ئەو ژيانە لە چەندىن پروو ۋە ژيانىكى پىكخراو و خواسابى بوو، لى ئىلا بە تاقەتپرووكىن و بىزاركەرى نەدەزانى. لەم بىست سالاى دوايىدا، ھەر ئارەزوويەك ھەلى

پېچاځا يان هاوړپييه تېي له گهل هر كه سيكدا كړدبا، يان هر برپاريكي بډايه، له ديدگاي ژن و ميړدايه تيبه وه ته ماشاي ده كړد. ده يفيدى ميړدى پزيشكيكي سهر كه وتووى ددان بوو، چهندين سه عاتى دووړودريژ، كارى ده كړد و سامانيكي زوړى پيكه وه نابوو. خو ده يزاني كه په يوه ندييه كه يان قولل نيه، لئ به خوۍ دهوت له ژيانى ژن و ميړددا گرینگ نيه په يوه نديى سوزدارى له ريزى پيشه وه بيت، چجاي ژن و ميړديك ماو هيكى زور به سهر ژن و ميړدايه تيبه كه ياندا تيبه پى بيت. له ژيانى ژن و ميړدايه تيدا شتگه لئ هن له سوز و نه فنيى گرینگترن، وهك خوشه ويستى و به زه يى، ئاخر ئه و شته خودايانه ى كه رهنكه ميړديك په يره وى بكات، ليتوورده ييه، به لام خوشه ويستى به چاو هه موو ئه م شتانه وه لاهه كييه، مه گهر بنيادم له دوو توۍ پړمانه كان يان فيلمه پړمانسيه كاندا ئه وه ببينت، كه هه ميشه كار هكته ره كان له ژيانى خواسايى خويان گه وره تر وينا ده كرين و له ئه فسانه يه ك ده چيت.

ئېلا منډاله كانى له ريزه بندى پيشه وه ى بايه خه كانى بوون. كچيكي جوانيان به ناوى جانيت هه بوو له زانكو ده خويند، هه روه ها كچ و كوړيكي جمكى هه رزه كاريان به ناوى ئورلى و ئافى هه بوو، سه گيكي زه رديشيان به ناوى سپيريت هه بوو كه ته مهنى دوانزه سال بوو و ئېلا له پياسه ى به يان ياندا له گهل خوۍ ده بېرد و هر له گوجيله ييه وه خوشه ويستترين هاوړپى بوو، وه لئ ئه ميستا پير بوو بوو و كيشى زياد بوو بوو و گوۍ كه پ بوو بوو و خهريك بوو كوړيش بيت. بيگومان ژيانى سپيريت به ره و كوتايى ده چوو، وه لئ ئېلا ده يه وه يست باوه پ به خوۍ بيتيت كه هه تا هه تا به ده ژى. له ژيانيدا مهرگى هيچ شتيكى نه ديتبوو، ئيدى مه گهر وهك ده قپوه گرنتيك يان قوناغيك يان وهك ژن و ميړدايه تى به بهرچاوييه وه به پرونى پووى دابا.

خيزانى پړبښتايين له نورتامبتون له ولايه تى ماساشو سستس له خانوويه كى گه وره و له سهر شتوازي فيكتورى ده ژيا. هه رچه نده خانووه كه حه وه جه ى به هه ندي بيراز كړدنه وه هه بوو، له گهل ئه وه شدا هيشتا خانوويه كى ناياب بوو، پينج ژوورى نوستن و سئ گهرماوى تيدا بوو. زه وييه كه ى به دارىكي پته و دره وشاوه موكيت كرابوو. گه راجيكي تيدا بوو جيگه ى سئ ئوتومبيلى ليدده بووه وه، ده رگاي شووشنه ى فراوانى هه بوو، هه روه ها له

باخچه که یدا جاکوزی هه بوو. خیزانه که زیانبژیژی ژیان و زیانبژیژی ئۆتۆمبیلی هه بوو، بهرنامه‌ی خانه نشینی و پلانی پاشه که وتی له زانکۆ هه بوو، ههروه‌ها ژمیهره‌ی هاوبه‌شیی بانکیشی هه بوو. جگه له و خانووه‌ی که تیندا نیشته‌جی بوون، خیزانه که دوو شوقه‌ی نایابی دیکه‌یان هه بوو: شوقه‌یه‌ک له بۆستن و ئه‌وی دی له پۆدئایلاند. خۆی و ده‌یفید له پای و ده‌سته‌پێتانی هه‌موو ئه‌وانه‌دا ده‌وانیکی زۆریان دا. مالیکی فراوانی پر منداڵ و پر له که‌لوپه‌لی نایاب، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بۆنی نانی هه‌لاته‌ مال‌ه‌که‌ی پر ده‌کرد، په‌نگه‌ به‌ لای هه‌ندی که‌سه‌وه‌ شتیکی دووباره‌وه‌ بووبیت، به‌لام وینه‌ی ژیانیکی نموونه‌بیش بوو. له‌سه‌ر ئه‌م دیدگا هاوبه‌شه‌ ژیا‌نی ژن و میردایه‌تیان پێکه‌وه‌ نا و گه‌ر هه‌موو خه‌ونه‌کانیشیان به‌دی نه‌هیتابیت، ئه‌وا زۆربه‌یان به‌دی هیتابوو.

له‌دا جه‌ژنی فالانتایندا، شووه‌که‌ی ملوانکه‌یه‌کی ئه‌لماسی شیوه‌ دلی له‌یه‌ل کارتی‌کدا پیشکه‌ش کرد که ئه‌مه‌ی له‌سه‌ر نووسرابوو:

بۆ ئیلا‌ی ئازیزم

ئه‌و ژنه‌ ته‌بیات هه‌یمن و دل باشه، که ئارامی قه‌دیسه‌یه‌کی هه‌یه. سوپاست ده‌که‌م، چونکه‌ تو منت وه‌ک چۆن هه‌م قه‌بووله. سوپاست ده‌که‌م، چونکه‌ تو هاوسه‌رمیت.

خۆشه‌ویستت

ده‌یفید

ئێ‌لا پێشتر له‌ لای ده‌یفید هه‌چی نه‌درکانه‌بوو، لی کاتی کارته‌که‌ی خۆینه‌وه‌، هه‌ستی کرد شینیک ده‌خوینیته‌وه‌. به‌ خۆی گوت: کاتی که‌ ده‌مرم هه‌ر ئه‌مه‌ ده‌نووسن، خۆ ئه‌گه‌ر له‌مه‌ش زیاتر دلسۆز بن، ئه‌وا ده‌کری ئه‌م په‌ره‌گرافه‌شی بخه‌نه‌سه‌ر:

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئیلا به‌شیکی زۆری ژیا‌نی خۆی بۆ شووه‌که‌ی و مندا‌له‌کانی ته‌رخان کردبوو، که‌چی شاره‌زایی له‌و شیوه‌ ژیا‌نه‌بوو که په‌نگه‌ هه‌ر بایی ئه‌وه‌ی یارمه‌تی دابا تا به‌سه‌ر ئاسته‌نگه‌کانی ژیا‌نی خۆیدا زال بیت. ئاخ‌ر خۆ

لەو کەسانەش نەبوو کە حەز لە سەرکێشی دەکەن، چونکە گۆرپینی جۆری
ئەو قاوەیە پۆژانە دەبخواردەو، بۆ ئەو ئەركێکی گەورە بوو.
لە سۆنگەى هەموو ئەمانەو کەسێک نەیتوانی تەنانت بە ئیلا
خۆشییەو لەو شتە بگات، کە دواى بیست سالی ژن و مێردایەتی، لە سالی
٢٠٠٨ دا داواى لێک جیاوونەو بکات.

* * *

بەلام هۆیک هەبوو، ئەویش خۆشەویستی بوو.
خۆ ئەوان لە هەمان شار پێکەو نەدەژیان، تەنانت لە هەمان کیشوهریش
نەبوون و چەندەها میل لە نێوانیاندا بوو، بەلکو بەقەد جیاوازیی شەو و پۆژ
لە یەک جیاوون. شتوازی ژانیان بە جۆری جیا بوو، هیچیان ئەوی تری پێ
قووت نەدەچوو، ئیدی چۆن یەکتریان خۆش بوو. کەچی ئەو بەراستی
پووی دا، زۆر بە خێراییش پووی دا، بە خێراییهکی وا ئیلا خۆیشی بواری
ئەوێ نەبوو تا لەو خۆشەویستییە ئاگادار بیتەو و لێی تیتگات.
ئەو بوو لەناکاو مینا کەسێک لە شوینیکەو بەردیکی فێدا بیتە ناو گۆمی
مەنگی ژانی، ئاوها عەشق زۆری بۆ ئیلا هینا.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۱۷ ئايرى ۲۰۰۸

بىلەندەكان لەو پۇژە بەھارىيە فېنكەدا لەودىيوى پەنجەرەى ناندىنەكەوہ دەيانخويند. ئىيلا دواى ئەوہى لە يادەوہرىي خۇيدا نەك ھەر ديمەنەكەى وەك بەشىك لە پابردوو زىندوو نەكردەوہ، بەلكو واى بە خەيالدا ھات كە لە شوئىنكى تىرى ئەم بوونەوارەدا چركەساتىكى بەردەوام لەئارادايە.

لە عەسرى پۇژى شەممەدا، ھەموو ئەندامانى خىزانەكە بەدەورى مېزەكەدا كۆبووبوونەوہ و نيوہپۇژەيان دەكرد. شووہكەى قاپىكى لە پانەمرىشكى كولاو پركردبوو، كە بە لايەوہ خۇشتىن خواردن بوو. ئافى وەك ئەوہى چەقۇ و چەتالەكەى دوو شوول بن و دەوليان پى لىتبات، گەمەى پىدەكردن، لە كاتىكدا ئۆرلىي خوشكە جىكانەى ھەولى دەدا ئەو پارووانە بژمىرەيت كە دەيخواردن تا پۇژانە ۶۵۰ كالۆرى دەست بکەوئيت و سىستەمى وزەى تىك نەچىت. جانىت كە ھىشتا لە قۇناغى يەكەمى زانكۆى ماونت ھۆليۇك بوو، وا دياربوو لە فكران پۇچووبوو و خەرىك بوو پەنتىرىكى سېى و تازەى دەخستە ناو پارچە نانىكەوہ، ھەروہا پوورە ئىستىرىش كە ھاتبوو تا قالپىك كاتويان بۇ دروست بكات كە لە دروستكردنىدا دەستپەنگىن بوو، مابووہوہ تا نانيان لەگەلدا بخوات، چونكە ئىيلا كارى ناومالى زۆر بوو و پىي باش بوو يارمەتتيان بدات. ئاخىر لەم دوايىيەدا نەدەھانتەوہ تا پىكەوہ نان بخۆن، ئىدى ئەمەى بە ھەل زانى تا سەرلەنوئ پىكەوہ لەسەر مېزەكە نان بخۆن.

”ئىستىر، ئايا ئىيلا ھەوالى خۇشى پى پانەگەياندووئيت؟“، دەيفىد لەناكاو پرسىيارى كرد، ”كارىكى گرېنگى دۆزىوہتەوہ“.

له گهل ئه وهى ئيلا ده رچووى زانكو بوو و بړوانامه ي له ئه ده بياتي
 ئينگليزيدا به ده ست هيتابوو و حه زى له خو يندنه وهى پړومانيش بوو، به لام
 دواى ده رچوونى له بواړى پسپورپيه كې خويدا كارى نه كړدبوو، ته نها
 هه ندې كورته گوتارى بۇ هه ندې گوتارى ئافره تان نووسيپوو و به شدارى له
 چه ند يانه يه كې كتيپدا كړدبوو و ناوبه ناويش و تاگه ليكي بۇ چه ند پړژنامه يه كې
 ناوخو نووسيپوو، ئيدى هه موو شته كه هه ر ئه وه ندې بوو. بړى جار ته ماحى
 ئه وهى هه بوو كه بيبته په خنه گريكي به نيويانگي كتيپان، لى دواى ئه وه به
 دۇخه قايل بوو كه ژيان به ره شو يتيكي ديكې بر دووه و كړدوويه تى به
 كابانيكي به هؤله وه بووى مال و گه ره كه بايه خ به هه رسى منداله كې بدات،
 چونكه ئه ركى له راده به ده رى به پړيوه بر دنى مال كې كه وتووه ته ئه ستو.

بيزارى ده رنه ده بړى. ئاخو ئه و دا يكه و هاوسه ره، به زورى مژوولى
 كارى مال وهيه، به يانيان له گهل سه گه كيدا پياسه ي ده كړد و به رپرسياريتى
 بژيوى خيزانيشى له ئه ستو نه بوو. هه رچه ندې ده سته خوشكه كانى ترى له
 زانكو سميت، به تاييه تى ئه وانه ي لاگرى يه كسانى ژن و پياو بوون، له گهل
 ئه م هه لېژاردنه يدا نه بوون، كه چى ئه و به وه قايل بوو وهك دا يكيك مال
 جينه هيت و ئاوهاش هه ستى به په زامه ندې ده كړد، چونكه توانيپووى له گهل
 شووه كيدا ئه و ئه ركې هه لېگريت، به لام ده سته بر دارى ئاره زووى خو يندنه وه
 نه ده بوو و هيتستا خو ي به خو ينه ريكي به په رؤش داده نا.

به لام ئه وه چه ند ساليكي كه مه خه ريكه شته كان ده گورپن: منداله كان
 گه وړه بوون و خو يان وا پيشان ده دهن كه ئيدى وهك جاران ئاتاجى ئه و نين.
 ئيلا كه زانيى كاتيكي زورى ده سته تاللى هيه، ئيدى كه سيكيش نيه كاتى
 له گهلدا به سه ر ببات، بيري كړدوه كه له كاريك بگه ريت، له مه دا ده يقيد هانى
 دا. هه رچه ندې له م باره يه وه قسه يان كړدبوو، لى ئه و هه له ي كه بوى
 هه لده كه وت، به كه مى هه ولى ده دا بيقوزيته وه. كه كاريكي ده دوزيه وه، خاوه ن
 كار كه پنى ده گوت كه ئه وان منه ي كه سيكي له و ته مه ن كه متر ده كن، يان
 كه سيكيان ده وئ شاره زاييه كى فراوانترى هه بيت. جا له ترسى ئه وهى
 به رده وام ده ستيان به پړويه وه ده نا، شته كې پشتگوئ ده خست.

له ئایاری ۲۰۰۸دا، هه‌موو ئهو ئاسته‌نگانه نه‌مان که به درێژایی ئهم هه‌موو ساله له بهره‌میدا پێگر بوون. ئهو بوو نزیکه‌ی دوو هه‌فته له مه‌وبه‌ر له چله‌مین جه‌ژنی له‌دایکبوونیدا، کاتیکی زانی وا بو په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بی کار ده‌کات که بکه‌که‌ی له بۆسته. شووه‌که‌ی له پێگه‌ی یه‌کێ له مه‌عمیله‌کانیه‌وه ئهم کاره‌ی بو دۆزییه‌وه- دووریش نییه له پێگه‌ی یه‌کێ له ئافره‌ته دۆسته‌کانیه‌وه بوو بیت.

ئێلا وتی: "ئه‌وه کاریکی ئه‌وه‌نده گرینگ نییه، ئاخ‌ر من جگه له خوێنه‌ریکی خۆته‌رخانه‌کردووی کاره ئه‌ده‌بییه‌کانی په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بی پتر نیم."

وله‌ی ده‌یفید وا دیاربوو پێی له‌سه‌ر ئه‌وه داده‌گرت که نه‌هێلێت له‌ نرخێ کاره نوێیه‌که‌ی که‌م بکاته‌وه، ویستی به هاندانه‌وه پێی بلیت، ده‌ی پێیان بلی که ئه‌وه په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بییه‌ی به‌نیۆبانگه، لێ کاتی ئه‌مه‌ی نه‌وت، به سووربوونه‌وه گوتی: "ئێستر، ئه‌وه په‌خشکاریکی ئه‌ده‌بییه‌ی سه‌نگینه. گه‌ره‌که ئه‌وه‌ش په‌چاو بکه‌یت که ئه‌و کوپ و کچانه‌ی تازه له زانکو ده‌رچوون، ئێلا له نیۆیاندا تاقه ئافره‌تی که دوا‌ی سالانیکی زۆر ته‌نها کابانی مال بووه! ئایا ئه‌مه شتیکی گرینگ نییه؟"

ئێلا له خۆی پرسێ ئاخو شووه‌که‌ی له دله‌وه هه‌ست به تاوان ده‌کات که له ماوه‌ی ئه‌و ساله دوورودرێژانه له کارکردن دووری خستوه‌ته‌وه، یان غایه‌ته‌تی لێده‌کات. ئیدی به‌وای زۆر په‌رۆشییه‌وه که له ئێستادا کاربکات، ئه‌وه‌نده ئهم دوو گریمانه‌یه‌ی به‌هه‌ند هه‌لنه‌گرت.

ده‌یفید که کۆتایی به‌ قسه‌که‌ی هینا، هیشتا زه‌رده‌خه‌نه به لای‌توییه‌وه بوو "هه‌ر ئه‌مه‌شه من ناوی لێده‌نیم باوه‌به‌خۆبوونی په‌ها، هه‌موومانیش شانازی به‌وه‌وه ده‌که‌ین."

وه‌ک ئه‌وه‌ی ئێلا بو هه‌تاهه‌تایه‌ میزه‌که جی به‌هێلێت، پووره ئێستر به ده‌نگێکی به‌سۆز و ناسکه‌وه وتی: "ئه‌مه خه‌لاتکردنه، به‌راستی ئێلا شایسته‌ی ئه‌وه‌یه."

هه‌موویان به‌ خۆشه‌ویستی و نیانییه‌وه تێیان‌روانی. ئافی وه‌ک پێشه‌ی هه‌میشه‌یی سه‌رنجی بێزاری ده‌رنه‌بێی، ئۆرلیش وا دیاربوو بو یه‌که‌م جاره جگه له دیمه‌نی خۆی بایه‌خ به شتیکی تر ده‌دات. ئێلا خۆی ناچارکرد که

پړزی ئەم چرکەساتی نیانی و ناسکییه بگریټ، لښ هەستی بە شەهەتییەکی زۆر کرد کە لەووبەر هەستی پښ نەکردبوو. ئیدی خواخوای بوو یەکتیکیان بابەتەکە بگۆریت.

بیگومان جانیتی کچەگەورە ی گویی لە خواستەکە ی بوو، بۆیە لەناکاو وتی: "منیش هەوالێکی نویم پێتە."

هەموو سەرەکان بە لایدا وەرسوو پان، پوخسارگەلێ بە زەردەخەنە یەکی چاوەروانکراوە وە گەشەنە وە.

"مەن و سکۆت بپارمان دا هاوسەرگیری بکەین، جانیت لەگەڵ جاردانە کە دا وتی: "دەزانم چی دەلێن! گویا هیشتا خۆیندەمان تەواو نەکردووە و شتی لەم بابەتە، وەلێ گەرەکە ئەو بزانن ئیمە ئامادەین دواتر هەنگاوی گەورە بنێین."

دوای ئەو گەرموگۆپییه ی کە پێش چەند چرکە یەک دەوری دابوون، بێدەنگییەکی تەنگەتاوینامیز جێی گرتە وە و بالی بەسەر مێزە کە دا کیشا. ئورلی و ئافی نیگایەکی ئالوزیان ئالوگۆر کرد، مێمکە ئیستر کە پەرداخی خوشاوی سیوی بە دەستی توند گرتبوو، لە جێی خۆی و شک بوو، دەیفیدیش وەک ئەوێ لە پەڕ دلی لە خواردن تۆرابیت، چەتالە کە ی خستە لاو و بە چاوە مەپییەکانی تەماشای جانیتی کرد، وەک ئەوێ قومی سرکە ی خواردییتە وە، لە زەردەخەنە کەوت و لیۆهەکانی هەلقەرچان.

"جوانە! پێم وابوو کە ئێو بەشداریی شادمانییە کەم دەکەن، جگە لەم ساردوسرپییه تان هیچی دیکەم پښ نەبێت. جانیت بە دەم قسە وە دەستی بە گریان کرد.

دەیفید وەک ئەوێ بیهوێ لە قسە کە ی جانیت دلیا بیت، پرسیی: "ئەوێ وت گویا ئێو هاوسەرگیری دەکەن؟"

"باوکە، وا دیارە پیتان وایە کە ئەمە هیشتا زۆر زوو، بەلام چەند پۆژی لەمەوبەر سکۆت داوای لیکردم کە شووی پښ بکەم، منیش قایل بووم."

ئێلا پرسیی: "بەلام بۆچی؟"

لە نیگای جانیتە وە، ئێلا زانیی کە دویتە کە ی چاوەرێی پرسیاریکی ئاوە ی لێ نەدەکرد، بە لکو دەبوو بپرسیت "کە ی؟ یان؟" لە هەردوو باردا ئەو

مانای وایه به دواى جلی بوو کینیدا دهگهړیت، به لام پرسىارى (بوچی) ته و او تووشى سه رسو پمانى کرد.

"چونکه پيم وایه خوشم دهوئ، جانیت ته مه ی به پیتمیکی خو به دهسته وه دانه وه وت.

"نازیم، مه به ستم ته وه یه بلیم ته م په له کردنه بوچی؟، ئیلا پنی له سه ر داگرت، "بو نمونه ئایا تو دوو گیانیت؟".

میمکه ئیستر له سه ر کورسییه که ی راپهړی و ده موچاوی گرژ بوو، دیاره ئازاریکی هه بوو. بو هیور کردنه وه ی دلّه کزیکه ی حه بیکی له گیرفانی ده ریتنا و ده ستی به کروشتنی کرد.

ئافی به پیکه نینه وه گوئی: "ده بم به خالو". ئیلا ده ستی جانیتی گرت و به نه رمی گوشى و گوئی: "ده توانیت به رده وام له گه لماندا راستگو بیت. خو ت ته وه ده زانیت، شته که هه رچییه ک بیت، ئیمه یارمه تیت ده ده ی".

"دایکه، تکایه واز له وه بیته"، جانیت راپهړی و ده ستی کیشایه وه و وتی: "ته مه په یوه ندیی به دوو گیانبونه وه نییه. تو شهرمه زارم ده که ی".

ئیلا به هیوری به رسقى دایه وه: "ته نها ده مه هوئ کومه کت بکه م". دواپی هیور بیونه وه یه ک خه ریکبوو ده ربکه ویت که نیشانه ی ته وه بوو شته که هه سته مه سه ربگریت.

تو ده ته وئ سوو کایه تیم پی بکه ی. وا دیاره له شوو کردنم به سکوت له سک لی پر بوونمی زیاتر نابینیت! ئایا بیرت له وه کردو وه ته وه که په نگه خوشم بوئ؟ ئاخر ده مه وئ شوو به م پیاوه بکه م، چونکه خوشم ده وئ. ته وه هه شت مانگه ئیمه چاومان به یه کتر ده که وئ.

ئیلا به ته وه سه وه وه لامی دایه وه: "ئی ئی، به لی، له تو وایه به هه شت مانگ ده توانیت که سایه تیی پیاویک بناسیت! ته وه بیست ساله من و باوکت ژن و میزدین، که چی هیشتا ناتوانین لافى ته وه لیتده ی که هه ریه که مان ده رباره ی ته وئ تر هه موو شتی ده زانیت. ئاخر بو ته م جوړه په یوه ندییه، هه شت مانگ هه ر هیچ نییه".

ئافی به زه رده خه نه وه گوئی "خودا له شهش پوژدا ته م بوونه ی دروستکرد، وه لی ته و زه رده خه نه ساردوسپره ی ته وانه ی سه ر میزه که

ئاراستەیان کرد، بیدەنگیان کرد. که زیاده شله ژانیکیش بالی کیشا، دەیفید هاته قسه و هەردوو چاوی له کچه گەرەکهی بری، برۆی تیک نا و وتی: 'ئازیزم، ئەوەی دایکت هەولەدەدات پیتی بلێت ئەوەیە که بەلێن بەیەکتەردان شتیکیە و هاوسەرگیری شتیکی دیکەیه'.

جاننیت لێی پرسى: 'بەلام باوکه، ئایا تۆ پیت وایە که ئیمە هەتاهەتایە دەبی هەر خەریکی بەلێن بەیەکتەردان بین؟'.

ئێلا هەناسەیهکی قوولی هەلکیشا و گوئی: 'له راستیدا ئیمە چاوەرپی ئەوەمان دەکرد که لاویکی باشتەر بدۆزیتەوه. ئاخەر تۆ هیتشتا لەوه مندالتەری تا بتوانیت پەيوەندییهکی راستەقینه ببەستیت'.

'دایکه، ئایا دەزانیت؟'، جاننیت بە دەنگیکی نزمی وا هەر ئەوەتا بیسترا وتی: 'پیم وایە تۆ له روانگەى پەيوەندییهکەى خۆتەوه دەپوانیتە پەيوەندییهکەى من. تۆ لەبەر ئەوەی له تەمەنیکى زوودا شووت کرد و هەر له تەمەنى مندا بوویت دووگیان بوویت، ئەمە وا ناگەیهنیت که منیش هەمان هەله بکەم'.

دەموچاوی ئێلا وەک ئەوەی زللهیهکی لیدراپیت، سوور هەلگەرا. بە وردی ماوهی سەختی دووگیانییهکەى خۆی بیرکەوتەوه، که بوو بەواى ئەوەی جاننیت بەنەبەکامی له دایک بییت. منداڵەکەى هیز و برستى لەبەر بریبوو، بۆیه لێبەرا شەش سالی تر چاوەرپی بکات ئینجا دووگیان بییت.

'ئازیزم، ئیمە شادمانین که پەيوەندیت له گەل سکۆتتدا بەستووه، دەیفید ئەمەى به وریاییهوه گوت و هەولی دا شتێوازیکی جیا به کار بهێنیت، ئەو لاویکی ناسکه، بەلام دواى دەرچوونت له زانکۆکى دەزانیت بۆچوونهکانت ناگۆرین؟ پەنگە بەتەواوی بگۆرین'.

جاننیت کهمەکى سەرى بادا و جۆره پاساویکی پەخنه گرانهی دروستکراوی هیتایهوه، ئینجا پرسى: 'ئایا ئەمە هەمووی لەبەر ئەوەیه که سکۆت جووله که نییه؟'.

دەیفید لەوەی بیستی وەک ئەوەی باوەر به گوێیهکانى خۆى نهکات، تێی پوانی. ئاخەر ئەو شانازیی بهوهوه دەکرد که باوکیکی کراوه و پۆشنبیره و له مالهکهدا دەربارەى نهژاد یان ئاین یان سیکس قەت بۆچوونی خرابی نهبووه.

وا دیاربوو جانیت سووره له سەر بۆچوونهکانی خۆی، ئەوهبوو لای به لای دایکیدا کردووه و لێی پرسى: "ئایا دەتوانیت راستەوخۆ تەماشای چاوه‌کانم بکەیت و پێم بڵێیت، ئەگەر سکۆت لاویکی جووله‌که‌ بوايه و ناوی هاروون بوايه، ئەوسا پێگرتیت دەکرد؟"، دەنگی جانیت جۆره‌ بێزارى و دەردەدلییه‌کی تێکه‌وت و ئێلای له‌وه‌ ترساند که‌ شت‌هایه‌ک له‌ دلیدا په‌نگیان خواردوو ته‌وه‌.

"ئازیزم. له‌گه‌لتدا ته‌واو راستگو ده‌بم، ته‌نانه‌ت گهر به‌ قسه‌کانیشم قایل نه‌بیت. ده‌زانم چه‌ند نایابه‌ که‌ بنیاده‌م لاو و عاشق بیت. بپوام پێ بکه‌، به‌لام شووکردن به‌ پیاویک سەر به‌ پاشخانیه‌کی جیا بیت، قوماریکی گه‌وره‌یه‌. من و باوکتیش ده‌مانه‌وێ دلنایبین که‌ تو پیاویکی شیاوت هه‌لبژاردوو".
"تۆ چوزانیت که‌ هه‌لبژاردنی شیاو له‌ دیدی تۆوه‌ بۆ من هه‌لبژاردنیکی شیاوه‌؟".

پرسیاره‌که‌ ئێلای تووشی هه‌ندێ سهره‌گیژکه‌ کرد. وه‌ک ئەوه‌ی تووشی ژانه‌سەر بووبیت، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکێشا و ده‌ستی به‌ ته‌ویلیدا هێنا.
"دایکه‌، دایکه‌ من خۆشم ده‌وێ، ئایا پێت وایه‌ ئەمه‌ شتیکی تێدايه‌؟ ئایا وشه‌ی خۆشه‌وێستیت له‌ شوێنیکدا بێر ناکه‌وێته‌وه‌؟ ئاخ‌ر ئەم وشه‌یه‌ به‌ توندی دلم ده‌خاته‌ خورپه‌ و ناتوانم به‌ی ئەو بژیم".
ئێلا گویی له‌ خۆی بوو به‌ بێده‌نگی بێده‌که‌نیت. قه‌ت نیازی نه‌بوو گالته‌ به‌ هه‌ستی که‌یه‌کێ بکات، لێ په‌نگه‌ پێکه‌نینه‌که‌ی به‌وای شت‌گه‌لیکه‌وه‌ بن و خۆی په‌ی پێ نه‌بات، بۆیه‌ ئاوها شله‌ژاوه‌. خۆ ئەو و جانیت زۆر به‌گژیه‌کدا چوون، به‌لام ئەم‌ق وا هه‌ست ده‌کات به‌گژ شتیکی دیکه‌دا ده‌چیت، شتیکی گه‌وره‌تر.
"دایکه‌، ئەئێ تو له‌ ژيانندا که‌سیکت خۆش نه‌ویستوو؟"، جانیت به‌ پریمیک که‌ که‌م‌پێزی تێدابوو، وه‌لامی دایه‌وه‌.

"نه‌ختی راوه‌سته‌. ئەری واز له‌ خۆنوقم‌کردن له‌نیو زینه‌ده‌خه‌ون ناهێنیت تا بگه‌رێته‌وه‌ دۆخی راسته‌قینه‌ی خۆت؟ تو بوویت به‌...". چاوه‌کانی ئێلا به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ هه‌لیان‌روانی و له‌ وشه‌یه‌کی کاریگه‌ر ده‌گه‌را، تا له‌ کۆتاییدا وشه‌ی (پۆمانسی)ی به‌ خه‌یالدا هات.

‘چپی تیدایه بېمه پښمانسي؟’، جانیت پرسپاری کرد و له پیتی دنگیدا
تهوې دهرخت که سووکابه تې بیکراوه.

بهراستی چيی تیدایه که بیته پومانسی؟ ئیلا پرسیی ئوه له کهیهوه وشه ی پومانسی بیزاری دهکات؟ که نهیتوانی بهرسقی ئه و پرسیاره متبوانه ی لیواری مهژگی بداتهوه، درێژه ی به قسهکانی با، دهی، ئازیزم. تو له چ سهدهیهکدا دهژیت؟ ئوه بخه بن سهرت که ئافرهتان شوو بهوانه ناکهن که خوشیان دهوین، بهلکو ئه و پیاوه ههلهدهژیرن که دهبیته باوکیکی باش و میردیکی وا که پشتی پی بهسترئ. خوشهویستی ههستیکی جوانه و دیت، بهلام زوو ون دهیت.

کاتی ئیلا له قسه‌که‌ی بووه‌وه، ئاورپی له می‌رده‌که‌ی دایه‌وه. ده‌یفید مینا ده‌سته‌کانی له‌نیو ئاودا تیکه‌پ‌رینیت، به‌کاوه‌خۆ له‌به‌رده‌م خۆی ده‌سته‌کانی تیکه‌پ‌راند و وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ژانی‌دا بۆ یه‌که‌م جار بی‌بینیت ته‌ماشای کرد.

جانیت وتی: 'ده‌زانم بۆ وا ده‌که‌یت، ئیره‌یی ده‌به‌یت، چونکه‌ من جحیل و دل‌خۆشم. دایکه‌ ده‌ته‌ویج وه‌ک تو ب‌م؟'

ههستیکی نامۆ وهک بهردنکی گهوره کهوتبووه ههناوی ئیلا. ئایا کاباننکی شادمانی مال نییه؟ یان له نیوهی تهمهندا له توپی ژن و میزدایهتییهکی سهرنهکهوتوودا گیری خواردوو؟ تو بلیت مندالهکانی ئاوها تهماشای بکه؟ ههروهها شووهکهیشی بهو گوێزه؟ ئهی هاوپی و دراوسێکانی چی دهلێن؟ لهناکاو بیرکردنهوهیهکی بهسهردا زال بوو، ههستی کرد وا ههموو ئهوانهی دهورو بهری شینی بۆ دهگیرن. ئهم گومانهی له پادهبهدر ئازاربهخش بوو و ههناسهیهکی سارد له دهمی دهریهري.

دهیښد به ږوگرځیبه وه ټاورې له جانیت دایه وه و گوټی: "ګهړه که داوای
لنښور دن له دایکت بکه یت:

ئىلا به مهلولىيەوہ گوتى: گرینگ نىيہ. من چاوہ پتي هيچ تہوازويہ کي لئ
نناکہ م.

جانیت نیگایه کی ناویلی دایکی کرد و کورسییه که ی به ره و پشته وه پال نا و سه رکۆشه که ی خسته لاه و به توورپه یی له ناندینه که دهرچوو. دوی چه ند چرکه یه ک ئۆرلی و ئافی به بیده نگی دوایکه وتن. جا ئه م ره فتاره یان له

پشتگیرکردنیکی نااسایی خوشکه گه وره که یانه وه بو، یان له قسه ی گه وره کان بزار بوو بوون، ئینجا میمه ئیستر به بیانگیکی لاواز پویش و دوا دهنکی حه بی دژه دله کزه ی کرؤشت.

دهیفید و ئیلا به دهوری میزه که دا مانه وه، ههستی شله ژانیک به توندی له نیوانیاندا بالی کیشا. ئه و شته ی ئازاری ئیلا ی دها، وهک خویان ده یانزانی پووبه پووبوونه وه ی ئه و بۆشاییه ی نیوانیان بوو، په یوه ندیی نه به جانیته وه هه بوو نه به دوو منداله که ی دیکه یانه وه.

دهیفید که چه تاله که ی خستبووه لاوه، هه لیگرت و قه ده ریک ته ماشای کرد و گوتی: "که واته ده توانم بگه مه ئه و به رهنجامه ی که تو شووت به و پیاوه نه کردووه که خوشت ویستووه؟".

"نکایه، مه بهستی من ئه مه نه بوو".

"ئه ی مه بهستت چی بوو؟"، دهیفید که هیشتا له گه ل چه تاله که دا ده دوا، پرسیی: "کاتی هاوسه رگیریمان کرد، پیم وابوو که خوشت ده ویم".

"تۆم خوشت ده ویست"، به لام ئیلا ئه مه یشی خسته سه ر و گوتی: "ئه و کاته".

دهیفید به دهنگیکی بی ده ربهرین پرسیی: "ئه ی که ی دهستت له خوشه ویستی من هه لگرت؟".

ئیلا مینا ئافره تیک که قهت رهنگدانه وه ی وینه ی خوی نه دیبیت، به سه رسورمانه وه دیقه تی شووه که ی دا، وه لی ئه میستا ئافره تیک بوو ئاوینه ی که هه لگرتبوو و به ره و پوخساری خوی به رزی کردبووه وه. ئه ری دهستی له خوشه ویستی میرده که ی هه لگرتووه؟ پرسیاریک بوو له وه و به ره له خوی نه کردبوو. ده یه وه ویست به رسقی ئه م پرسیاره بداته وه، وه لی ئه و شته ی حه وه جه ی بوو په یف بوو. له ناخه وه ده یزانی گه ره که هه ردووکیان چاره سه ری شته که بکه ن، نهک منداله کانیان، به لام هه ردووکیان له جیاتی ئه وه تا له توانیاندا بوو هه ولیان دا که: لیکه پین با پوژه کان تیپه پن و شته دووباره وه بووه کان به سه ر ژیانیاندا زال بن و پوژگار به ساردوسرپی پاسته قینه وه پیره وه ی خوی بپریت.

دهستی به گریان کرد، نهیتوانی بهر له و خه مه بهرده وامه بگریت که بهی
 ئاگایی ههردووکیان بالی کیشابوو و بووبوو به بهشیک له بوونیان. دهیفید
 پوخساره گرژهکهی شاردهوه. ههردووکیان دهیانزانی که بهقهدهوهی پقی
 لهوهبوو که له بهرانبهری بگری، ئهویش نایههوی بیینیت، دهگری. له بهختی
 ئهواندا زهنگی تهلیفونه که پرزگاری کردن.

دهیفید تهلیفونه که هه لگرت و وتی: 'ئهلق... بهلی لیرهیه. به یارمهتیت
 نهختی چاوهپئ بکه.'

ئێلا خوی کوکردهوه و تا لهتوانایدابوو ههولای دا وا دهر بکهویت که له
 دۆخیکی دهروونی باشدایه. دهستی به قسان کرد: 'بهلی، ئێلا قسه دهکات.'
 'ئهلق، من میثیلم، ببورره لهم پشووی کوتایی ههفتهیه دا بیزارم کردیت،
 دهنگی ئافرهتیکه گهنج بوو، دویتنی ستیف داوای لیکردم په یوه ندیت پتوه
 بکه، بهلام بیرم چوو. ئایا دهستت به خویندنهوهی دهستنووسه که کرد؟'

'ئوو، ئێلا داوای ئهوهی بیرری کهوتهوه که ئه رکیک چاوهپئی دهکات،
 هه ناسهیهکی هه لکیشا. یه کهم کاریکه که په خشکاریکی ئه دهبی بوی ده نیریت،
 پۆمانیکه نووسه ریکی ئه وروویی نه ناسراو نووسیویتی و ده بیت راپورتیکی
 تیروته سهلی له سه ر بنووسیت. پیتی رابگهیه نه با نیگه ران نه بیت، دهستم به
 خویندنهوهی کردووه، ئێلا ئه مهی به درۆ گوت. ئاخیر ژنیکه به ته ماح و
 سه ر سه خت، نایه وی له یه کهم کاریکا که داوای جیه جیکردنی لیکراوه، میثیل
 بیزار بکات.

'باشه، ئه ی شته کان چۆن ده پۆن؟'

ئێلا که مه کی بیدهنگ بوو و نه یزانی چی بلیت. ئاخیر جگه لهوهی که
 دهستنووسی پۆمانیکه میژوویه دهر باره ی پۆمی شاعیری سو فیی به نینو و
 دهنگ که به (شه کسپیری دنیای ئیسلامه تی) یش داده نرئ، دهر باره ی
 دهستنووسه که هیچ شتیکه نه ده زانی.

'پۆمانیکه سو فیانهیه، ئێلا پیکه نی و ئومیده وار بوو که به شوخیکردن
 درۆکه ی په رده پۆش بکات.

بهلام میثیل مژوول بوو و به کرده‌بری کوتی: باشه، کوئ بکره. پیم وایه وهک خۆت پیشینی ده‌که‌یت که راپۆرتنوسین دهرباره‌ی پۆمانیکی ئاوها کاتیکی زۆرتری گهره‌که...".

که ده‌نگی میثیل کپ بوو، له دووری ته‌لیفونه‌که وره‌وریکی ژنه‌وت. ئیلا وای به خه‌یالدا هات که له‌یه‌ک کاتدا چه‌ندین کار ده‌کات- نامه ئه‌لیکترۆنییه‌کانی ده‌خوینته‌وه، پیداوونه‌وه‌ی یه‌کی له نووسه‌ره‌کان ده‌خوینته‌وه، قه‌پال له بابۆله‌یه‌کی زه‌لاته‌ی تونا ده‌دات، نینۆکه‌کانی بۆیه ده‌کات- هه‌موو ئه‌مانه‌ش له کاتی ته‌لیفونکردندا.

میثیل دوا‌ی خوله‌کیک پرسیی: "هیشتا له‌وینت؟".
"به‌لێ".

"باشه، کوئ بگره، لیتره دۆخه‌که ئالۆزه. ده‌بی برۆم. ته‌نها ئه‌وه‌ت له یاد بیت که دوامۆله‌ت بۆ راده‌ستکردنی کاره‌که سێ هه‌فته‌ی تره‌".
له‌پر ئیلا وتی: "ده‌زانم"، هه‌ولێ دا وای دهربخات که زۆر به‌ پلانه، "کاره‌که له کاتی دیاریکراوی خۆیدا ئاماده‌ ده‌بیت".

له راستیدا ئیلا له هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌م ده‌ستنوسه‌دا متمانە‌ی به‌ خۆی نه‌بوو، هه‌رچه‌نده له سه‌ره‌تادا زۆر په‌رۆش و له‌خۆ دانی بوو، خۆش‌حالی‌ش بوو، چونکه یه‌که‌م که‌س بوو پۆمانی نووسه‌ریکی گومناوی ده‌خوینده‌وه که هیشتا چاپ نه‌کراوه و له دیاریکردنی ئه‌م نووسه‌ره‌دا پۆلیکی ده‌بیت، با که‌میش بیت. که‌چی ئیستا دانی نه‌بوو که ده‌توانیت له بابه‌تیکی وه‌ک سۆفیکه‌ریتی قوولبیته‌وه که په‌یوه‌ندی به‌ ژبانی ئه‌وه‌وه نییه و پووداوه‌کانی بۆ سه‌ده‌ی سیانزه‌هه‌م ده‌گه‌رینه‌وه.

بیگومان میثیل هه‌ستی به‌ دوودلییه‌که‌ی کردبوو، بۆیه لێی پرسیی: (ئایا کیشنه‌یه‌ک هه‌یه؟).

کاتی وه‌لامی نه‌ژنه‌وت، پتر پتی داگرت و پرسیی: (کوئ بکره، ده‌توانیت پیم بلینت ده‌ته‌وئ چی بلینت؟).

ئیلا دوا‌ی که‌می بیده‌نگی، بریاری دا که راستیه‌که‌ی بلینت.

"پیم وایه له‌م پۆژانه‌دا سه‌رودلیکی ئه‌وتۆم نییه تا له پۆمانیکی میژوویی وردبمه‌وه. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه من بایه‌خ به‌ پۆمی و شتی وا ناده‌م و هیشتا

بابەتەكە بە لامەۋە نامۆيە. كاشكى پۇمانىكى دىكەت دەدامى - شتىك زۆرتەر پەيوەندى بە خۇمەۋە ھەيىت.

“ۋاى چ بۇچوونىكى سەيرە!، مېشىل ئەمەيشى گوت، تۇ پىت ۋايە گەر شتىك خويندەۋە و شارەزايى باشت لى ھەبوو، ئىدى دەتوانىت باشتىر كارى لەسەر بکەيت؟ نەخىر، قەت ۋا نىيە! ھەر بەۋاى ئەۋەى لەم ۋلايەتە نىشتەجىت ۋات بە خەيالىدا دىت كە دەتوانىت پۇمانگەلى بنووسىت، پووداۋەكانى لە ۋلايەتى ماساشۇستس قەوماون، ئايا ئەمە راستە؟”

“مەن مەبەستم ئەمە نەبوو...، ئىلا كە ۋاى گوت دەسبەجى زانىى دواینیۋەپۇش ھەمان رىستەى دووبارە كىدوۋەتەۋە. نىگايەكى شوۋەكەى كىر تا بزانىت ئاخۇ ئۈۋىش سەرنجى ئەۋەى داۋە، ۋەلى زەحمەت بوو سىماى دەموچاۋى دەيفىد بخوینتەۋە.

“زۆر جار ۋا پىۋىست دەكات كىتىگەلىكىش بخوینتەۋە كە پەيوەندىيان بە ژيانمانەۋە نىيە. ئەمە بەشىكە لە كارەكانمان. ھەر لەم ھەفتەيەدا كىتىكىم خويندەۋە ئافرەتتىكى ئىرانى نووسىۋىتى كە لە تاران سەرپەرشىتى سۆزانیخانەك دەكات، ئىدى ناچاربوو لە ۋلات ھەلىت . ئايا دەكرى داۋاى لى بکەم كە دەستۈۋسەكە بۇ پەخشكارىكى ئىرانى بنىرىت؟”

“بىگومان نەخىر، ئىلا ۋرەۋرىكى كىر و ھەستى بە خۇى كىر كە ھىچ لەباردانەبوو و توۋرەھاتە.

“ئايا ئاشنابوون بە خاك و كولتۈۋرى دوۋرەۋە بە نىشانەى ھىزى ئەدەبىياتى باش دانانرى؟”

“بىگومان. گوئى بگرە، ئەۋەى پىم وتىت لە بىرى خۇتى بەرەۋە. پىش ۋادەى دىارىكراۋ پاپۇرتىك لەسەر مىزەكەت دەيىنى، ئىلا بەدەم قسەۋە رقى لە مېشىل ھەلگرت، چونكە بە شىۋەيەك مامەلەى لەگەلدا دەكات ۋەك ئەۋەى لە ھەموو كەس ۋەپسكەر و گىلتىر بىت، رقى لە خۇيشى بوۋەۋە، چونكە بوۋارى دا ئەۋە پوۋىدات.

“ئايابە، ئەمەيە گىيانى بەھۈلەۋەبوون، مېشىل ئەمەى بە جۇرى گوت مىنا سىتران بچرىت، خراپ لىم تىمەكە، لى پىم ۋايە دەبى ئەۋەت لە ياد بىت كە

دهيان كهس ئاواتهخوازن ئه م كارهى تويان دهست بكهوئيت و زوربه شيان له
نيوهى ته مهنى تودان، ئه مەش بۆ كارکردن پهروشتەرت دهكات.

كه ئيلا تەليفۇنەكەى داخست، بينى دەيفيد تەماشای دهكات و له
پوخساريدا نيشانەى پهروش و دوودلى دياربوو. وا دەردهكهوت چاوه پرى
ئوهى كردبەت له كوئ كوتايان پى هيتابوو هەر لهوئوه دهست پىبكات، بهلام
ئىلا ئيدى نهیدهوئست دەر بارهى دويتهكهيان قسه بكات، مادام بهر له هەر
شتىك هەردووکیانی نیکه ران دهکرد.

دواتر هەر ئه و پۆزه خوئ بينى به تەنها له بالکۆنه كه لهسەر ئه و
کورسییه بزۆكه دانیشتوو ه كه حەزى دهکرد لهسەرى دابنیشیت و بپروانیتە
پهنگه سوور و مهيلو پرتەقالییهكەى پۆزاوابوون له تورتامبتون. وا هەستى
کرد كه ئاسمان به پادهیهك لىیهوه نزیک و ئاوه لایه، لهوهیه بتوانیت دهستى
پى بگات. مهژگى خوئ هتورکردهوه، چونكه وا دياربوو بهواى ئه و
ژاوه ژاوهى كه له ناوه وهى دهخولایه وه، ماندوو بوو بیت: دانه وهى خەرجی
کارتى زيانبژیرى ژيان (تامین على الحياه) ئه م مانگه، خووه تووپه هاته کانی
ئورلى له کاتى نانخواردندا، نمره كه مه کانی ئافى له قوتابخانه دا، میمه كه ئیستر
و کیکه غه مگینه کانی، خراپوونى تەندروسى سەگه سپیریتى، پلانەکانى
جانیت بۆ شووکردن و په یوه ندىیه سیکسیه کانی شووه کەى و سەربارى
نەمانى خوشه وىستى له ژيانى خویشیدا... ئەمانه هەموو پیکه وه یه ک له دواى
یهک له چەند سەندووقى بچووکى ئاوه زیدا بهسەر یه کدا داخران. ئیلا له و
دۆخه دەر وونییه دا دەست ووسه کەى دەر هیتا و وهک ئه وهى بزانیته کیشى
چەنده، به دەستى بهرزى کرده وه. ناو نیشانى پۆمانه كه لهسەر بهرگه کەى به
مه ره که بیکی شینی توخ نووسرابوو: "کفرى شیرین".

ئىلا زانیی كه كهس دەر بارهى نووسه زه كه كه ناوى عەزیز. ز. زاها رایه و
له هۆلەندا دهژى، شتىكى ئه وتق نازانیت. دهست ووسه كه له ئەمستردامه وه بۆ
پهخشكاری ئه ده بی نیرد رابوو و له ناو زهرفه کدا کارتیکیشى له گەلدا بوو،
دیمهنى په له گوله زهنبه قىكى زهرد و ئه رخه وانى نایابى لهسەر بوو و له
پووکارى پشته وهى تیبینییهك به دهستخه تىكى جوان نووسرابوو:

سەيدايىن من - خاتوننا من

لە ئەمستردامەو سالا.

پۇمانى نىردراوى ھاوپىنچ پووداۋەكانى لە سەدەى سىانزەھەمدا لە قۇنيا
لە ئاسىيائى بچووك پوويان داۋە، بەلام پاستگۇيانە دەلىم كە پووداۋەكانى
كارىگەرپان بەسەر ھەموو ولاتان و پۇشنىبرىي ھەموو سەدەكانەو ھەيە.
ھىوادارم بۇ خويندەو ھى پۇمانى (كفرى شىرىن) كاتتان ھەيىت، كە
پۇمانىكى باتىنىي مىژوويە دەربارەى پەيوەندىي شىرىنى نيوان پۇمىي
شاعىرى ھەلگەوتوو و پىشەواى مەزن و ھىژاى دىرۇكى دىيائى ئىسلام و
شەمسى تەورىزىي بىھاوتا و ونبوو و ليوانلىو لە سەركىشى و كارى
چاۋەپواننەكراو.

ئومىدەوارم خۆشەويستى بەردەوام ياۋەر و سايەباتتان بىت.

أ. ز. زاھارا

ئىلا ھەستى كرد كە ئەم كارتە پۇستكراۋە خۆتىھەلقورتانىكى پەخشكارە
ئەدەبىيەكەيە، چونكە سستىف ئەۋەندە كاتى بە دەستەۋە نىيە تا پۇمانى
نوسەرىكى ئەدەبىۋست بخوينتەۋە، ئىدى زەرفەكەى داۋە بە مىشپىلى
يارىدەدەرى و ئەمىش بە يارىدەدەرە نوئىيەكەى داۋە. بەم شىۋەيە پۇمانى
(كفرى شىرىن) كەۋتە بەردەست ئىلا. ئاخىر ئەۋ لە كوئى بزانىت ئەم كىتەبە ھەر
ئەۋە نىيە كە كىتەبىكى ئاسايى بىت، بەلكو كىتەبىكە ژيانى دەگۇرپىت و كە
دەيشى خوينتەۋە، چىرۇكى ژيانى خۇى دووبارە دەنوسىتەۋە.

ع. ز. زاھارا كاتى لە سەفەرى شوئىنە جياۋازەكانى دىنا نەبوايە، ئەۋا لە
ئەمستردام لەگەل كىتەبەكانى و پشپەلەكانى و كىسەلەكانى دەژيا. پۇمانى (كفرى
شىرىن) يەكەم پۇمانىتى و رەنگە دوا پۇمانىشى بىت. نىيازى نىيە بىتە
پۇمانتوس، چونكە ئەم پۇمانەى لە سەرسامبوونىكى پەتيەۋە نوسى، لە
خۆشەويستى زۆرىيەۋە بۇ پۇمىي شاعىر و سۇفى و خۆرە ئازىزەكەى،
شەمسى تەورىزى بوو. چاۋەكانى بەرەۋ دامىنى لاپەرەكە بۇ دىرپى دواتر
نىگايان كرد. ئىلا شتىكى خويندەۋە بە شىۋەيەكى سەير بە لايەۋە ئاشنا بوو.
گەرچى ۋەك ھەندى كەس دەلىن، عەشق تەنھا ھەستىكى شىرىنى
لەچارەنوسراۋ نىيە كە خىرا دىت و دەروات.

ئىلا دەمى داچەقاند و ھەستى کرد ئەم دەربرپنە ئاوەژووی ئەو دەربرپنەيە کە ئەو پۆژە لە ناندینە کە بە کچەکەى خۆی وت. چرکەساتیک وەستا. بیرۆکەيەکی بە خەيالدا ھات و ھەللەرزى، ھىزىکی تەماوى، يان ھىزىکی تری ئەم گەردوونە بووبیت، پەنگە ئەم کتیبە، يان ھەر کەستىکی دى سىخوپی بەسەر وە کردبیت، پەنگە نووسەرى کتیبە کە ئەم کتیبەي نووسیو، پىشتەر زانیبىتى يە کەم کەس کى دەخوینیتەو. بىگومان نووسەرە کە دەزانیت کە ئەم دەبیتە يە کەم خوینەرى . بە ھۆيەکی ناديار کە خۆيشى نەیدەزانی چىيە، ئىلا بیرۆکەکەى بە بىزارکەر و ھاوکات بە وروژینەر زانى.

لە چەندین شىویدا سەدەى بىستويە کەمین زۆر لە سەدەى سىانزە ھەم جیا نییە. لە مێژوودا ئەو تۆمار دەکری کە ئەم دوو سەدەيە سەردەمى ملاننیتەکی ئاینی ئەوتۆ بوون لەو پىتش وینەى نەبوو، سەردەمىک بوون بەدھالیبوونى پۆشنیری تیاياندا باو بوو، ھەر وەھا ھەستىکی دەستەجەمعى بەواى نەبوونى ئارامى و لەیە کتر ترسان باو بوو. لە کاتىکی ئاوەادا خۆشەويستى لە ھەموو کاتىکی تر پىوېستترە.

بایەکی سارد و توند بەرەو پووی ھەلیکرد، لاپەرەکانى لەسەر بالکۆنە کە پەرت کرد: خۆرە کە بەرەو ئاوابوون شۆر بوو وە و جوانیە کەى گۆرپاوبوو بە کەشیکى مات و خەمین.

وێک پۆمى بیرمان دەخاتەو، مادام عەشق گەوھەرى ژيان و ئامانجى بالایەتى، کەواتە لە دەرگای ھەموان دەدات، بەوانەشەو کە خۆيان لە خۆشەويستى دوور دەرگن - تەنانت بەوانەو شە کە پەیفى (پۆمانسى) وێک ئاماژەيەکی پەتکردنەو بەکار دینن.

ئىلا مینا (خۆشەويستى لە دەرگای ھەموان دەدات، تەنانت لە دەرگای ئەو کابانى مالەش دەدات کە لە ناوەراستى تەمەندايە و لە تۆرتامبۆن دەژى و ناوى ئىلا پۆبنشتاین) ھى خویندبیتەو، ھەستى بە سەرسوڤمان کرد.

حەز و غەریزە ھانىيان دا کە دەستتوسە کە بداتە لاو و بچیتە ژوورەو و تەلیفۆن بۆ مېشیل بکات، تا پىی بلیت کە ئەو دەتوانیت دەر بارەى ئەم پۆمانە راپۆرتیک بنووسیت، وەلى لەبرى ئەو ھەناسەيەکی ھەلکیشا و لاپەرە کەى ھەلدايەو و دەستى بە خویندەو کرد.

کفری شیرین

رۆمان
ع.ز. زاهارا

سۆفیه کان دهلین نهیئیی
قورئان له سورهتی فاتیحاده
نهیئیی سورهتی فاتیحاش له دهربرینی
به ناوی خودای دههنده و دلوقاندایه
گهوهری به ناوی خودای دههنده و دلوقانیش له پیتی (ب) دایه
که خالیک له ژیر ئهم پیتهدایه...
خالی ژیر (ب) نیه کهش هه موو بوونه واره که بهرجهسته دهکات...
هر وەک چۆن مهسنهوی به پیتی (ب) دهست پیتدهکات،
بۆیه هه موو به شهکانی ئهم رۆمانهش به پیتی (ب) دهست پیتدهکات.

بەرايىيەك

بەردەوام سەدەي سىانزەھەم بە مەملەننى ئايىنى و ناكۆكى سىاسى و مەملەننى لەسەر دەسەلات بارگاوى بوو، دۆخىكى شەزاو لە ناوچەي ئەنادۆل سەرى ھەلدا بوو. لە پۇژاواو خاچەرىستان قوستەنتىنەيان داگیرکرد و بەرەو داگیرکردنى قودس پېشەرەوييان دەکرد و گەندەلى و خراپەكارىيان تىدا دەوەشانە و ئىمپراتورىيىنى بىزەنتى دابەش بوو. لە پۇژەلاتەو سوپاي مەغۇل بە سەركردايەتتى سەركردەي سەربازىي مەزن جەنگىزخان زۆر بە خىرايى بلاو بوو. لە ناو پاستەو خىلە تورکە جۇراو جۆرەکان لە نىو خوياندا لە شەپوشپۇدا بوون، ھاوکات بىزەنتىيەکان ھەوليان دەدا ئەو خاک و سامان و ھىزەي لە دەستيان دابوو، بە دەستى بىتئەو. ئىدى سەردەمى ئازاوەيەكى وا بوو، کە لەو ھەبەر وىتەي نەبوو، بە جۆرى مەسىحىيەکان دژى مەسىحى دەجەنگان، مەسىحىيەکان دژى مۇسلمانەکان شەريان دەکرد، مۇسلمانەکان دژى مۇسلمان دەجەنگان. ئىدى بىيادەم پووى لە ھەر شوئى کردبا، جەنگ و ئازار و ترسكى ئەوتو بوو وىتەي نەبىزابوو. لە گەرمەي ئەم ئازاوەيەدا زانايەكى ئىسلامىي بىھاوتا دەژيا، کە بە جەلالەدینی پۇمى دەناسرا و نازناوى "مەولانا" بوو، لە ھەموو ناوچەکە و دەرەوئى ناوچەکە، ھەزاران ھەوادار و مرید دەوریان دابوو و بۆ ھەموو مۇسلمانان وەک پووگەيەک بوو. سالى ۱۲۴۴ى زاینی (پۇمى) لەگەل (شەمس) بەيەک گەيشتن - شەمس دەرویشكى گەپیدە و رەفتار سەیربوو و بۆچوونى ھەرتەقیانەي ھەبوو. ئەم بەيەک گەيشتەيان ژيانى ھەریەکەيانى گۆرپى. ئەو بەيەکگەيشتە سەرەتای ھاوپیئەتییەکی تۆکمە بوو و لە سەدەکانى دواتردا سۆفیيەکان بە یەکگرتنى دوو ئۆقیانوسیان چواند. دواي ئەوئى پۇمى بەم ھاوپی ناوازیە گەيشت،

له پياوړې ټاينې خواسايبه وه بڼ شاعيريكي ليوانليو له سوز و سؤفیه کی وابهسته و بانگخوازيکی عشق گور، سهماي دهر ویشانی داهیتا و له هه موو کوت و بنه مایه کی کونخوازی پرگاری بوو. له سرده میتکا گیانی دهمارگیری و ناکوکی ټاينې تیتدا ته شه نه ی کردبوو، ټو بانگوازی پوځانیه تیکی جیهانی گشتگیری ده کرد و دهرگاګانی له بهردهم هه موو تیره ی مروق به جیاوازی ټاره زوو و پاشخانیه وه والا کردبوو. له بری ټوه ی بانگوازی جیهادی پواله تبازی بکات، که به (جنگی دژي خودانه ناسان) دهناسری و زوریک لهو سرده مه دا بانگوازیان بڼ ده کرد و ته و او وهک ټوه ی ټمړو پروده دات - پومی بانگوازی بڼ جهنگی ناوه وه ی مروق ده کرد، ټامانجه که یشی له جهنگی دژي (منی بالا) دا به رجهسته ده بوو و له کوتاییدا دژي (نه فس) و پیشیلکردنی نه فس بوو.

به لام بیروبو چوونه کانی له لایه ن هه موو خه لکه وه پیشوازی لی نه کرا و دلیان بڼ خوشه ویستی والا نه کرد. په یوه ندی پته وی گیانی نیوان شه مسی ته ورزی و پومی بوو به جیګه ی واته وات و پتوه هلهستان و هیرشکردن. ټوه بوو خه لکی خراب لیان تیګه یشتن و ټیره بیان پیده بردن و تانه بیان لیده دان، ټوه نده بیری زیان پیکردن، تا نزیکترین که سی خویان غایه نه تیان لیکردن. ټوه بوو دوی سی سال له به یه ککه یشتنیان، به شیوه یه کی کاره ساتبار له یه کتر دابران.

وهلی چیروکه که له ویدا کوتایی نه هات.

له راستیدا کوتاییه ک له ئارادا نه بوو. دوی نزیکه ی هه شتسه د سال، هیشتا پوځی شه مس و پوځی پومی تا پوژي ټمړومان قولپ به ژیان ددهن، له ناخماندا و له شوینیتکا ده سووپینه وه...

بکوژه که

ئەسکەندەرییە، تشرینی دووهم ۱۲۵۲

بەنی ئاویکی لینخی بیریک، مردوویەکی تیدا راکشاوێ. ئیدی پروم لە
هەر شوینیک کردبا، چاوەکانی دوام دەکەوتن، دوو چاوی گەش و بیدار وەک
دوو ئەستێرە یاریک بە بەرزایی ئاسمانەوێ که نوقلانە ی شووم لێدەن
هەلواسرابوون. بەو نیازەوێ بۆ ئەسکەندەرییە هاتم تا بتوانم بۆ شوینیکی
دوور سەفەر بکەم و لەم یادگە کونکەرە هەلیم و ئەو لوورەلوورە بوەستینم
کە لە سەرمدادەنگ دەداتەوێ، لەو دوا هەوارە ی هەلیم کە بەر لەوێ
خوینەکە ی بشۆردریتەوێ و چاوەکانی بەقوڵدا بچن و لە هەناسەپرکیتیەکی
بێپرانەوێدا گەرووی دابخات، لێیەوێ هەنگاوم نا، مالتاوا ی پیاویکی بە خەنجەر
دابێژراو، لوورە ی گورگیکی بەتەلەوێبوو.

کاتی کە سیک دەکوژیت، ئەوا شتیک لەوێوێ بۆ تۆ دەگوزریتەوێ –
هەناسە یەک، یان بۆنیک، یان ئاماژە یەک. من ناوم لەوێ ناوێ (نەفرەتی
قوربانی). بە جەستەتەوێ دەلکیت و بەنیو پێستەکەتدا پۆدەچیت و پاستەوخۆ
بەرەو دلت دەخزیت و لە ناوێوێتدا دەمینیتەوێ و هەلدەپلکیت. ئەوانە ی لە
شەقامدا دەمینن، شێوازیکی وا شک نابەن تا ئەوێ بزانی، لێ من پەوسی
هەموو ئەو پیاوانەم لەگەڵ خۆمدا هەلگرتووە، کە کوشتوومن. وەک
گەردنبەندیکی شارراوێ بە گەردنی خۆمدا هەلمواسیون و بە توندی هەست بە
قورساییان دەکەم. هەرچەندە هەست بە ئاسوودە یی ناکەم، بەلام پراهاتم
لەگەڵ ئەو بارە قورسەدا بژیم و وەک بەشیک لە کارەکەم قەبوولی بکەم.

لهوساوه که قابیل هابیلی کوشت، له هه‌موو بکوژیکدا ئه‌و پیاوه‌ی که کوشتوویه‌تی هه‌ناسه ده‌دات. ئه‌وه‌ی ده‌یزانم ئه‌مه‌یه، شتی‌که بی‌زارم ناکات، به‌لام بۆچی دوا‌ی ئه‌و پرووداوه خیرایه، ته‌زووی هه‌لل‌ه‌رزین دای‌گرت‌م؟

ئهم جاره هه‌ر له سه‌ره‌تاوه هه‌موو شتی جیاوا‌زبوو. ده ته‌ماشاکه‌ن، بۆ نموونه ئه‌و شتیوازی کارکردنه‌ی دۆزیمه‌وه، یان ئایا گه‌ره‌که بلیم ئه‌و شتیوازه‌ی که منی بۆ کارکردن دۆزییه‌وه؟ له سه‌ره‌تای به‌هاری سا‌لی ۱۲۴۸دا، له قۆنیا له کن خاوه‌ن سۆزانیخانه‌یه‌ک کارم ده‌کرد، نیره‌مووکی‌ک بوو به توندوتیژی و توو‌په‌یی ناسرابوو و له چاودیری‌کردنی له‌شفرۆشه‌کاندا یارمه‌تیم ده‌دا و ترسم ده‌خسته دلی ئه‌و مه‌عمیلانه‌وه که به باشی په‌فتاریان نه‌ده‌کرد.

به‌ پروونی ئه‌و پۆژه‌م له یاده، دوا‌ی له‌شفرۆشیک که‌وتبووم که له سۆزانیخانه‌که هه‌لاتبوو و له خودا ده‌گه‌را. ئافه‌رتیکی ئه‌ونده جوان و جحیل بوو، له‌وه‌بوو به‌ندی دلم بی‌سی‌نیت، ئاخ‌ر گه‌ر پی‌ی گه‌یشته‌بام، به‌ته‌ما‌بووم به‌ جو‌ری ده‌مو‌چاوی به‌شی‌وتیم، ئیدی هیچ پی‌او‌یک بی‌زی نه‌یه‌ت ته‌ماشای بکات. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو ئه‌و ئافه‌رته‌ گیله‌ ده‌ستگیر بکه‌م، کاتی نامه‌یه‌کی ئالۆزم دۆزییه‌وه که له به‌رده‌م ماله‌که‌م فریدرا‌بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌خوینده‌وار بووم و نه‌مه‌ده‌توانی بخوینمه‌وه، نامه‌که‌م بۆ سوخته‌خانه برد و دام به‌یه‌کی‌ک له فه‌قیکان تا بۆمی بخوینته‌وه، له به‌رانبه‌ردا بری پارهم پی‌ی دا.

دوا‌یی بۆم ده‌رکه‌وت که نامه‌که له نه‌ناسراویکه‌وه‌یه و (ژماره‌یه‌ک له خوداناسانی به‌ئه‌مه‌ک) وا‌ژوویان له‌سه‌ر کردوه.

له نامه‌که‌دا وا‌هاتبوو: "له سه‌رچاوه‌یه‌کی باوه‌پیتکراوه‌وه زانیومه‌انه که تو کینیت و له کوپوه‌هاتوویت و له کوپ کارده‌که‌یت. تو ئه‌ندامیکی پینشوویت له ده‌سته‌ی تلیاککی‌شه‌کان! هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ش ده‌زانین که دوا‌ی مرده‌نی هه‌سه‌نی سه‌باح و ده‌ستگیرکردنی سه‌رکرده‌کانی، ئیدی ده‌سته‌که ئه‌و هیزه‌ی جارانی نه‌ما. ده‌زانین تو له ترسی سزادان هه‌لاتوویت و بۆ قۆنیا هاتوویت، ئیدی له‌وساوه خۆت گو‌پویه و ژیان به‌سه‌رده‌به‌یت."

له نامه‌که‌دا نووسرابوو که ئه‌وان یه‌کجار هه‌وه‌جه‌ی من و پاره‌یه‌کی مۆلم ده‌ده‌نی. وتبوویان گه‌ر من به‌راستی ده‌مه‌وی به‌ده‌نگیانه‌وه بچم، ئه‌وا

گهره که له و ئیواره یه دا دواى تاریکان به ره و مه یخانه یه کی به نیوبانگ برۆم. کاتی دهگمه ئه و مه یخانه یه، له سه ر نزیکتین میزی لای په نجه ره که دانیشم و پشت له ده رگا که بکه م و سه ر به ربده مه وه و چار بپر مه زه ویه که. ئینجا که سیک یان که سانیک که به کارم دیتن، بۆ لام دین و هه موو ئه و زانیاریانه م پنده دهن که پتویستم به زانیانه، کاتیکیش دهگنه جی، یان ده پۆن، گهره که سه ر هه لنه برم و ته ماشای ده موچاویان نه که م.

نامه یه کی سه یر بوو، لی من راها تبووم که چۆن مامه له له گهل ئاره زووی مه عمیله کاندا بکه م. چه ندین سال جۆره ها که س به کاریان هینام و زۆربه یان ده یانه ویست ناوه کانیا ن به نه ینی بمینته وه. ئه زمون فیری کردم، جاری وا هه بوو مه عمیله که چه ند هه ولێ شار دهنه وه ی ناسنامه ی خوی دابا، ئه وا ده بووه نزیکتین قوربانی، به لام کارم به وه نییه، چونکه ئه رکی من ته نها کاری کوشتنه. نابیت له هۆکاره په نه انه کانی پشت ئه رکه که م بیرسم. له و چه ندین ساله ی که (ئه له مووت) م جیه یشتبوو، ئه و ژیا نه م بۆخۆم هه لباردبوو.

له هه موو باریکدا مه گه ر چۆنها پرسیارم کردبا. بۆچی بیرسم؟ زۆربه ی ئه وانه ی که ده یاناسم، لای هه ریه کیکیان، یان به لای که مه وه یه کی که هیه که ده یه وه ی یه کی که له ناو ببات، کاتیکیش ئه وه ناکن، مانای ئه وه نییه له کوشتن پارێزاون. له راستیدا له ناخی هه ر که سیکدا ئاره زوویه کی په نه ان هیه که پۆژی یه کی که بکوژیت. خه لکی تا دوا ی ئه وه ی شته که یان به سه ر دیت، ئینجا ئه وه ده زانن. ئاخه ئه وانه پیا ن وایه له کوشتندا ده سته وسانن، وه لی شته که ته نها مه سه له ی ویزدانه، که چی بری جار ته نها سه رله قاندنیک به سه بۆ دایساندن توو په ییان. ئیدی به دحالی بوونیکى ئه نقه ست، یان ده مه قالی له سه ر شتیکی توو په هات، یان کاتی بنیاده م له شوینیکى هه له و کاتیکى هه له دا بیت، په نگه نیازیکى تیکشکینه ر له که سانیک ده ربکه ویت که له کاتی خوا سایدا که سانیکى باش و به ریزیش بن. ده کرئ هه ر که سیک، که سیک بکوژیت، به لام له توانای هیچ که سیکدا نییه که که سیکى غه ریب و لایده به ئه نقه ست و به مه به ست بکوژیت، ئا لیزه وه ده چمه نیو دیمه نه که وه.

من کارگه لیکى قیزه ونم بۆ که سانیکى تر جیه جی ده کرد، ته نانه ت خوداش له پلانه پیرۆزه که یدا، کاتی عیزاراییلى فریشته ی مه رگی بۆ کوتاییه تان به

ژيانی خەلکی دانا، هەستی بە پێویستبوونی کەسیکی وەک من کردبوو. بەم ئاوهاییە خەلکی لە فریشتە دەترسن و نەفرەتی لێدەکەن و پقیان لێتەتی، لە کاتیکدا دەستەکانی خودا و ناوی خودا بە پاکی و بیگەردی دەمیتنەوه. لەوهدا ستمەیک لەو فریشتەیه دەکرێ، لێ بۆ دووهم جار دەلێم کە ستم هەموو دنیای تەنیوه. ئەرێ وا نییه؟

کە شەو داها، رووم کردە مەخانهکە. پێکهوت وای ویست پیاویک کە دەوسی کۆنەبرینیک بە دەموچاوییهوه دیاربوو، لەتەک ئەو میزەیی نزیک پەنجەرەکە دابنیشیت و لە پرخەیی خەودا بیت. وام بە خەیاڵدا هات بیداری بکەمەوه و داوای لێ بکەم بچیتە سەر میزیکێ تر، بەلام تۆ نازانیت کاردانەوهی سەرخۆشان دەبیت چۆن بیت، بۆیه دەبوو ئاگاداربم و خەلکی لە خۆم نەورووژێنم. لەبەر ئەوه لای میزە بەتالەکەیی دواي ئەو، بەرانسەر پەنجەرەکە دانیشتم.

دواي کەمێ دوو پیاو گەیشتنە جێ، بۆ ئەوهی پوختساریان نەبینم، هەریەکەیان لە لا تەنیشتیکمەوه دانیشتم. پێویستم بەوه نەبوو تەماشایان بکەم تا بزانی کە ئەوان دوو گەنجن و ئامادهی ئەو هەنگاوانانە نین کە خەریکە هەڵدەهێنرێ.

'راسپاردەیهکی گرینگمان بۆ تۆ پێگەیشتوو، یەکیکیان ئەمەیی گوت و پریمی دەنگی پتر دوودلی بوو، نەک وریایی، پێمان وتراوه کە تۆ لێهاتوویت. شیوهی وتەکەیی پێکەنیناوی بوو، لێ من زەرەخەنەکەم خەفەکرد. دیقەتم دا هەردووکیان دەترسان، ئەمەش کاریکی باش بوو، ئەگەر لە دۆخی ترسدا بن ئەوا لەگەڵ مندا زات ناکەن هیچ هەلەیهک بکەن.

بۆیه گوتم: 'بەلێ من لێهاتووم، بۆیه ناوی (سەرچەقەل)یان لێناوم. ئەو ئەرکە چەند سەخت بوو، قەت مەعمیلەکانم ناویم نەکردوو. هەناسەیهکی هەلکیشا و وتی: 'باشە، ئاخەر ئەم ئەرکە پەنگە ئاسان نەبیت'.

لێرەدا لاوهکەیی تر هاتە قسە و گوتی: 'تەماشاکە، ئەم پیاوه دوژمنیکی زۆری بۆخۆی پەیدا کردوو. لەوێتەیی هاتووێتە ئەم شارە، جگە لە کێشە، شتیکی تری لەگەڵ خۆیدا نەهێناوه. چەند جاری ئاگادارمان کردوووە،

بهلام گویی له قسه مان نه گرت و بووه به مایه ی خراپه کاری و کیشه و هیچ هه لېزارنیکي تری له بهرده ممان نه هیشتووه ته وه.

بهرده وام شته کان بهم جوړه دهړویشن. هه موو جارئ پیش نه وه ی بگینه پټکه و تنیک، مہمیله کان وهک نه وه ی بۆ قایلکردنم مه ترسی کاره که کهم بکه نه وه، هه ولیان ددها پاساویک بۆ نه وه کاره بهیننه وه که دهیاننه وئ نهجامی بدهن.

لیم پرسین: 'له مہ بهستان تیگه یستم. پیم بلین نه وه که سه کیه؟' له ناوهیتانی پراپوون و چه ندین وهسپ و ناویشانی ئالوزیان دا.

'پیاویکی خودانه ناسه و هیچ په یوهندییه کی به ئیسلامه وه نییه، لامل و سه رکیشه، له ناخدا خراپه کار و بیواوه ره. دهرویشیکی له ئابین وهرگه راوه.'

که دوا وشهم ژنه وت، ههستیکی ترسناک به باسکه کانمدا گه را. مه ژگم به له ز که وته هزرکردن. منیک جوړه ها خه لکم کوشتووه، گه وره و بچووک، ئافره ت و پیاو، وه لی قهت دهرویشیک، پیاویکی بروادارم نه کوشتووه. من بروام به شتی پروپوچ هه یه و ئاره زووی نه وه م نه بووه خودا له خۆم بکه م، چونکه سه رباری هه موو شتی، بروام پییه تی.

'پیم وایه داواکه تان رهت ده که مه وه. پیم وا نییه من به وئ پیاویکی ئابینی بکوژم. که سیکي تر بدوزنه وه.'

که قسه کهم ته واوکرد، هه ستامه سه ر پین و ئاماده ی پویشن بووم، به لام یه کی له دوو پیاوه که دهستی گرتم و به پارانه وه وه گوتی: 'تکات لیده کهم چاوه ری بکه: نه وه پارهی بۆ نه وه ئه رکه ی دهیکیشیت گونجاوه، ئیمه ئاماده یین بیکه یین به دوو نه وه نده.'

'نه ی نه گه ر سی نه وه نده بیت؟' لیم پرسین و پیم وابوو که بره که له وه زیاتر ناکنه.

بهلام سه رم سوپما، دوا ی دوودلییه ک هه ردوکیان هه ستان. به شله ژاوییه وه دووباره له شوینه که ی خۆم دانیشتمه وه. بهم بره پارهی ده توانم ماره یی ژنیک پټکه وه بنیم و له دوا ییدا ژن بهینم. ده رباره ی به پټوه بردنی کاروباری ژیانم هیچ په ژاره یه ک داینه گرتم. دهرویش بیت یان دهرویش نه بیت، به رانه ر نه م بره پارهی هه ر که سیک بیت شایانی کوشتنه.

چۆن بزنام كه من لهو چركه ساته دا له ژيانمدا گه وره ترين هه له م كردووه
و له سۆنگه ي ئه و تاوانه ي كردوومه، پاشماوه ي ژيانم به په شيمانى
به سه رده به م؟ ئاخىر چۆن بزنام كه كوشتنى دهرويشه كه ده بېته شتيك له
ملۆزم ملۆزمت و دواى مردنېشى به رده وام به نيگا تيز و چه قوئاساكه ي له
هه موو شوينيك دوام ده كه ويت؟

ئه ميستا وا چوار سال به سه ر ئه و كاته دا تنيه پيوه كه له و هه وشه يه دا به ر
خه نجه رم دا و لاشه كه يم فرى دايه نيو بيريكه وه و چاوه پى ئه وه م ده كرد كه
گويم لى بيت ده كه ويته ناو ئاوه كه وه، ئه وه ش شتيك بوو قه ت نه مبيست. هيچ
دهنگيكى ليتوه نه هات. له جياتى ئه وه ي بكه ويته نيو ئاوه كه وه، وا دياربوو كه
به ره و ئاسمان هه لكشابوو. ئيستاش به بى ئه وه ي موته كه بيته كوكلم، چاويكم
بو ليك نه نراوه. كاتى ته ماشاى ئاوه كه م، هه ر سه رچاوه يه كى ئاو، بو چه ند
چركه يه ك ئازاى جه سته م ترس دايد ه گريت، ئيدي ده رشي مه وه.

بهشی یه کهم

زهوی له توخمی رهق و پاراو و
ئارام پیکدیت

شەمس

مەيخانەيەك لە دەرەوہی سەمەرەند، ئاداری ١٢٤٢

بە دیمەنیکێ یەكجار درەوشاوہی ئەم ئیوارەيە لیوانلیو بووم. پووناکیی
كۆمەلە مۆمیکێ لە شەمینی ھەنگ دروستكراو و لەسەر مینزیکێ دارینی
درزبردو، لە بەرچاوم پرتەپرتی دەکرد.

مالێکی گەورەم دی ھەوشەكە ی پڕبوو لە گولی زەردی شكۆفەکردو. لە
ناوہ پاستی ھەوشەكەدا بیریکێ سەرداپۆشراو ھەبوو، ئاوہكە ی لە ھەموو
ئای دنیای تەزیتەر بوو. شەویکی سامالی كۆتایی پایز بوو. مانگی پڕ لە
ناوہ پاستی ئاسمانی بینگەرد بوو. لە دوور پا گویم لە دەنگی قنیرە و لوورە ی
گیاندارانی شەو بوو. دوا ی كەمەكێك پیاویکی تەمەن مامناوہندی، پووخسار
ناسك، ناوشان پان، دوو چاوی تیژ و بادەمی، لە مالەكە ھاتە دەرەوہ و منە ی
منی دەکرد. دەموچاوی شلەزاو دیاربوو و چاوہكانی خەمێکی قوولییان
دەنواند.

"شەمس، شەمس، تۆ لە كینیت؟"، بانگی دەکرد و بە راست و چەپدا ئاویری
دەدايەوہ.

بایەکی توند ھەلیکرد، مانگەكە وەك ئەوہی نەپھەوئ ئەوہ ببینیت كە
پووی داوہ، لە پشت ھەوریكەوہ ونبوو. كوندەپەپووەكە وازی لە خویندن
ھینا، شەمشەمەكویرەش ئیدی بالەكانیان لێك نەدەدا، تەنانت ئاگری ناو
ئاگردانی مالەكەش نەدەئایسا.

خامۆشییەکی تەواو دنیای داگرت.

پیاوہكە لەسەرخۆ لە بیرەكە نزیک بووہوہ و خۆی نوشتاندەوہ و
تەماشای خوارەوہی كرد، بە چەپەدوو گوتی: "شەمس، ھۆ لە ھەموو

خۆشه‌ويستانم خۆشه‌ويستتر، ئەرئى تۆ لىزەيت؟. دەمم ھەلئىنا تا ۋەلام
بدەمەۋە، لى چ دەنگىك لەنيوان لىۋەكانمەۋە دەرەنەچۈۋ.

پىاۋەكە پتر خۇى داچەماندەۋە و دووبارە تەماشائى ناو بىرەكەى كرد.
يەكەم جار جگە لە لىلىى ئاۋەكە ھىچى ترى نەبىنى، ۋەلىى دواى ئەۋە لە
قوۋلايى بىرەكەدا ھەردوۋ دەستى بىنى چون بەلەمىك بايەكى بەھىز پرايمالىت
بەبى ھوۋدە سەر ئاۋەكە كەتبوون. ئىنجا دوۋ چاۋ دەرەكەۋتن - دوۋ بىلبىلەى
پەش دەرەۋشانەۋە - تەماشائى مانگەكەيان دەكرد كە ئىستا خەرىكبوۋ لە
پشت ھەۋرە پەش و چەرەكەۋە دەخزى. چاۋەكانم مىنا لە ھەناس مانگەكەدا
چاۋەرئى بن، ھۆكارى كوشتنەكەم لىك بداتەۋە كەۋتنە نىگاكردن.

پىاۋەكە بە كرنۆشەۋە چۆكى دادا و لە سەلاى گريانى دا، بە ھەردوۋ
دەستى سىنگى خۇى دەكوتا و ھاۋارى دەكرد: 'كوشتيان! شەمسىيان كوشت'.
ئەۋسا سىتتەرەك لە پشت ئاۋە سەركردوۋەكەۋە پەيدا بوۋ و بە
جوۋلەيەكى بەلەز و پەنھان چون پشیلە كىتويىەك بەسەر دىۋارى باخچەكەدا
بازى دا، بەلام پىاۋەكە بكۆژەكەى نەدى. ئازارى لى دەچۆرا و لە ھاۋار و
زايەلە نەدەكەۋت، ئىدى چون شوۋشە وردوخاش دەبىت، دەنگى وردوخاش
بوۋ و بە ھەموۋ لايەكى شەۋەكەدا بوۋ بە پارچەى ورد و تىژ و بلاۋبوۋەۋە.
- ھىى لەگەل تۆمە! دەلىى شىت بوۋىت، ۋاز لە ھاۋاركردن بىتە.

- .....

- ۋاز لەم ھاۋاركردنە بىتە، ئەگىنا ۋەدەرت دەنىم.

- .....

- گوتم بىدەنگ بە! گويت لىمە؟ بىدەنگ بە.

دەنگى ئەۋ پىاۋەى كە ئەم ۋشانەى لى پەيدا دەبوۋ، بە شىۋەيەكى
ترسناك تا دەھات لىم نرىك دەبوۋەۋە. ۋام پىشان دا كە من نايژنەۋم، چونكە
باشتر ۋابوۋ ماۋەيەكى زۆر لەنىۋ دىدگائى خۆم بمىنمەۋە. دەمەۋىست پتر لە
چۆنىتىى مردنەكەى خۆم تىبگەم، ھەروەھا كەرەكم بوۋ ئەۋ پىاۋە بىبىم كە
دوۋ چاۋى خەمىنى ھەيە. ئەۋ كىتە؟ ئەى پەيوەندىى بە منەۋە چىيە؟ ئەى
بۆچى لە شەۋىك لە شەۋەكانى پايز شىلگىرانە لىم دەگەرا؟

به لام بهر له وهی بتوانم دزه نیکایه کی تر بکه، په کیک له دنیایه کی دیکه وه
قوئی گرم و به توندی رایوه شاندم و هه ستم کرد ددانه کانم له نیو زارمدا
چیره چیرپانه. نه وه بوو که دهستی لئ گیرکردم به ره و نه دنیایه په لکیشی
کردم.

له سه رخو و به دوو دلیسه وه، چاوه کانم کرده وه، بینیم پیاوه که به
ته نیشتمه وه وه ستاوه. پیاوکی پانو پوړ بوو، ریشی ماشوبرنج بوو، دوو
سمیلی گوره ی هه بوو، شوپ و له هه ردوو لاوه بادرابوون. زانیم که نه مه
خاوه نی مه یخانه که یه. ده سبه جی دوو تییینیم لئ هه لیتجا: پیاوکی به قسه زبر
و په وتاره تونده کانیه وه ترس له دلی خه لکیدا ده چیتیت، نه میستا له دخیکی
په کجار توو پریدایه.

لیم پرسى: "چیت ده وئ؟ بوچی قو له کانم راده کیشیت؟".
"چیم ده وئ؟"، خاوه ن مه یخانه که به گرمه گرم و گرزییه وه گوتی، "ده مه وئ
واز له هاوارکردن بیتیت، من نه مه ده وئ... تو ترس ده خه یته دلی
مه عمیله کانمه وه".

"به راستیت؟ ثایا من هاوارم کرد؟"، دواى نه وهی ده سته کانم له چنگی
په هاگرد بلمه بلمیکم کرد.

"گروه ده که که تو هاوارت ده کرد! تو وهک ورچیک درک له نیو له پی
روچوویت هاوارت ده کرد. تو چیت به سه رهاتووه؟ ثایا دواى نانی شیوان
نوستیت؟ بیگومان ده بی مته که یهک، یان شتی له و بابته ت بینى بیت".

ده زانم نه مه تاقه لیکدانه وه یه کی دروسته، خو نه گهر پتی قایل نه بم، نه وا
خاوه ن مه یخانه که قایل ده بیت و وازم لیدینیت تا به بی کیشه بروم، به لام من
نه مده ویست درق بکه م.

وتم: "نه خیر براهه کم، من نه نوستم و مته که شم نه بینووه، به لکو قهت
خه ویش نابینم".

"که واته نه مه هاوارکردنه چو لیک ده ده یته وه؟"، خاوه ن مه یخانه که
ده یه ویست نه وه بزانیته. گوتم: "من دیدگاه کم بو ها تووه، نه مه ش شتیکی
جیاوازه".

به نيگايه‌کي پر له سه‌رسامي ته‌ماشاي کردم و ه‌ردو لاي سمي‌له‌کاني
لسته‌وه، ئينجا وتي: ئيوه‌ي ده‌رويشي شيتوشوور، به تايبه‌تي ده‌رويشه
که‌ريده‌کان وهک جرجي ناو کوگاي زه‌خيرهن . ئيوه ه‌موو پوژه‌که به‌پوژوو
ده‌بن، نويز ده‌که‌ن و له‌به‌ر تيشکي سووتينه‌ري خوژدا پي ده‌که‌ن. ئيدي
سه‌ير نيه‌به که وپينه بکه‌يت - ئاو‌ه‌زت ژه‌نگي گرتوه.

زه‌رده‌م هاتي، په‌نگه قسه‌که‌ي راست بيت، ئاخ‌ر له نيوان له‌خودا
قولوبونه‌وه و ئاو‌ه‌ز له‌ده‌ست‌انداندا داويکي باريک ه‌يه.

له‌و ده‌مه‌دا دوو مي‌زدمن‌دالي به‌رده‌ست ده‌رکه‌وتن، به ه‌ردوو‌کيان
سينييه‌کي که‌وره‌يان ه‌لگرتبوو که خو‌راکيکي زوري له‌سه‌ر بوو: گوشتي
برژاوي بزن، ماسي خويکراوي وشکه‌وه‌کراو، گوشتي مه‌ري به‌هارات
پيوه‌کراو، کيکيکي دروستکراو له ئاردي گهنم و نوک، نيسکينه به‌دونگي مه‌ر
ليتراو. به ه‌موو ه‌وله‌که‌دا ده‌يانگي‌را و خو‌اردنيان به‌سه‌ر ئاماده‌بو‌انداندا دابه‌ش
ده‌کرد و ناو ه‌وله‌که‌يان پر له بونوبه‌رامي پياز و سير و به‌هارات کرد. کاتي
له ه‌ردو لاي مي‌زه‌که وه‌ستان، که‌مي شو‌ربام وه‌رگرت که ه‌لم‌ي لي
ه‌له‌ده‌ستا، له‌گه‌ل که‌مي ناني بو‌ر.

ئايا پاره‌ت پينه تا نرخه‌که‌ي بده‌يت؟، خاوه‌ني مه‌يخانه‌که به‌جو‌ره فيز و
لووتبه‌رزييه‌وه لئي پرسيم.

وتم: نه‌خير، پاره‌م پي نيه‌به، به‌لام به‌رانبه‌ر به‌خو‌اردنه‌که و مانه‌وه،
ده‌توانم شتيکت پيشکه‌ش بکه‌م . ده‌توانم خه‌ونه‌کانت بۆ ليک بده‌مه‌وه.

ه‌ردو ده‌ستي خسته‌ سه‌ر که‌مه‌ري و به ته‌وسه‌وه به‌رپه‌رچي دامه‌وه:
تو ئيستا وتت که خه‌ون نابيينت.

راسته من ليکده‌ره‌وه‌ي خه‌ونم، به‌لام خه‌ون نابينم.

خاوه‌ن مه‌يخانه‌که گوتي: ه‌ه‌ر وهک وتم که‌ره‌که ده‌رت بکه‌مه ده‌ره‌وه،
ئيوه‌ي ده‌رويشان شيتن.

ئه‌مه ئاموژگارييه‌که و پيشکه‌شتي ده‌که‌م. من نازانم ته‌مه‌نت چه‌نده، وه‌لي
دلنيام که تو بۆ ه‌ردو دنيا بايي ئه‌وه نويزت کردوه. بۆخوت ئافره‌تيکي
جوانکيله بدو‌زه‌وه و داکاس‌ري. من‌دال بخه‌وه. ئه‌مه يارمه‌تيت ده‌دات تا
پينه‌کانت له‌سه‌ر زه‌وي گير بکه‌يت. ئاخ‌ر له دنيايه‌کدا که کلولي و به‌دبه‌ختي

هه موو شوینیکی ته نیوه، ئیدی گه پیده یی چ دادیکت ده دات؟ هیچ شتیکی نوئ نییه. له هه موو شوینیکی دنیا دا مه عمیل هه یه، دوا ی ئه وه ی چهن د پیکتیک ده خونه وه، هه مان چیرۆکیان لی ده بیستم. بنیاده م له هه موو شوین هه مان بنیاده من، هه مان خواردن، هه مان ئاو، هه مان گیلایه تییه کۆنه که. گوتم: "من به دوا ی شتیکی جیاوازا دا ناگه پریم. من له خودا ده گه پریم. ده وانی من گه پرانه به دوا ی خودا دا".

به ره پرچی دامه وه و گرپییه که وه ته ده نگیه وه، "که واته تو له شوینیکی هه له دا ده گه پریت. خودا ئه م شوینه ی جیه شتووه! نازانین که ی ده گه پرته وه". کاتی ئه م قسانم ژنه وت، دلم به سه ر کۆله ی سینگدا که وت و گوتم: "که بنیاده م به خراپه باسی خودا بکات، ئه واه به خراپه باسی خوی ده کات". زه رده خه نه یه کی مه کراوی له سه ر لیوه کانی خاوه ن مه یخانه که نه خش بوو، له ده موچاویدا درژی و بیزارپییه کم بینی، شتیکی تریشی پیوه دیاربوو که له ئازاریکی ئاشکرای ده موچاوی مندالیک ده چوو.

ئینجا لیم پرسى: "ئه ی خودا نافه رمویت (خودا له شاده ماری لامل لیمان نزیکتره)؟ خودا له و دووره، له ئاسمانه به رزه کاندای خوی نه شار دووه ته وه، به لکو له ناخی هه ر یه کێ له ئیمه یه، بۆیه ئه و ده ستمان لی هه لئاگریت، ئیدی چۆن ده ست له خوی هه لده گریت؟".

"به لام ئه و ده ستمان لی. هه لئاگریت، خاوه نی مه یخانه که ئاوها به ره پرچی دامه وه و چاوه کانی ساردوسر و به رهنکارکار بوون: "گه ر خودا لیتره یه، بۆ بیده نگه، له کاتی که تا ئه و په ری ئازار ده چێژین، ئه ی ئه مه چی ده گه یه نیت؟".

گوتم: "برا که م ئه وه پرسیای یه که مه: ئه و شتوازه ی که خودای تیدا ده بینین، هه ر په نگدانه وه ی ئه و شتوازه یه که خۆمانی تیدا ده بینین. گه ر خودا جگه له ترس و سام هیچ شتیکی دیکه ی بۆ ئاوه زمان نه هیتابا، واتای وابوو بریکی زۆر له ترس و سام له ناخی خۆماندا هه لده قولا، وه لی ئه گه ر خودامان لیوانلیو له خۆشه ویستی و به زه یی بینی، ئه وای ئیمه ش به هه مان شیوه ده بین". خاوه ن مه یخانه که به ناقایلییه وه وه لامی دامه وه، چونکه قسه کانم تووشی سه رسورمانیکی له نا کاویان کرد: "ئه مه چۆن له و وته یه جیا ده کریته وه که خودا بۆخوی ویتایه که له ده سکردی خه یالی خۆمان؟ من تینا که م".

له پشت هۆلی نانخواردنه که وه ژاوه ژاویک پهیدا بوو و وای لیکردم له وه لامدانه وهی بووه ستم . که به لای سهرچاوهی دهنکه که دا ئاورمان دایه وه، دوو پیاوی ئیسکقورس و سهرخو شمان بینی به دهنکی بهرز و ناحالی قسهی ههله قومه لهق و ناشیرینیان دهکرد. جنتویان دها و ترسیان خستبووه دلی مه عمیله کانی تره وه، خواردنیان له قاپه کانیان دهرفاند و له پهرداخه کانیان دهخوارده وه. گهر یه کئی ناره زایی دهربرپایه، وهک دوو مندالی چه توونی حوجره شوخیان پیته کرد.

"پیت وا نییه که ده بی یه کئی بهر بهم دوو ئازاوه گپره بگریته؟، خاوهن مه یخانه که به چیره چیری ددانه کانییه وه به چه ئه می گوت و له سهری پویشته: "بروانه ئیستا چی ده که م".

له چاو تر و و کانیکدا گه یشته ئه وسهری هۆله که، یه کئی له دوو سهرخو شه که ی له سهر کورسییه که ی راکیشا و به ده موچاویدا کیشا. بنگومان پیاوه که قهت چاوه پئی شتیکی وای نه ده کرد، ئیدی وهک فهرده یه کی به تال له سهر زهوییه که تهخت بوو. جگه له سووکه ئه تیک که له نیوان لیوه کانییه وه دهرچوو، دهنگیکی دیکه ی لیوه نه هات.

دیاربوو که پیاوه که ی دیکه له وهی یه که م به هیزتر بوو، به توندی به گزیدا چوو، به لام خاوهن مه یخانه که ده سبه جی به زهوییدا دا و به پیله قه که وته لیدانی قول و باسکی مه عمیله ده ستنه کرد و وه که ی، ئینجا پئی خسته سهر دهستی و له ژیر پیلاره قورسه کانیدا شیلای. گویمان له قرچه قرچی په نجه یه کی یان زیاتری بوو ده شکا.

هاوارم کرد: "وازی لی بینه. تو خه ریکه ده یکوژیت. ئه مه بوو که به ته ما بوویت بیکه یته؟".

له بهر ئه وهی من سو فی بووم، سویندم خوارد بوو که ژبانی خه لکی بپاریزم و ئازار به کهس نه گه یه نم. ئاخه له دنیا پر وه هم و خه یالیه ی تیدا ده ژبین، خه لکیکی زور هه ن ئاماده ن به بی هۆ شه پ بکه ن، هه ندیکی دیکه ش هه ن له بهر هۆکار ییک شه پ ده که ن، وه لی سو فی له گه ل ه یچ که سی کدا شه پ ناکات، ته نانه ت گهر هۆکار ییکشی به ده سته وه بیت. ه یچ شتیکی نییه وام

لئ بکات په نا بۆ توندوتیژی ببه، به لام ده توانم وهک په تویه کی نه رم خۆم باویمه نئوان خاوهن مه یخانه که و مه عمیله که وه تا ناو بزیان بکه م.

هه یی ده رویش، دووره وه بکه وه، ئه گینا لیدانیکی کوشنده به تۆش ده گه یه نم، خاوهن مه یخانه که هاواری کرد، هه رچه نده ده مانزانی که شتی وا ناکات.

دوای خوله کیک دوو خزمه تگوزاره که هه ردوو مه عمیله که یان هه لگرت که په نجه ی یه کیکیان شکا و ئه وی تریش لووتی شکا و به هه موو لایه کدا خوین په ریوو. بیده نگیه کی سامناک بالی به سهر هوئی نانخواردنه کدا کیشا. خاوهن مه یخانه که به و ترسه ی خستیه دلی هه موانه وه، به تیلی چاو نیگایه کی کردم و شانازی ده کرد. که دووباره هاته وه قسه، وهک ئه وه ی هه موو ئاماده بووان بدوینیت و مینا بالنده یه کی گۆشتخۆر به بیتاکی به ئاسماندا بخولیته وه، وهک هاربوو یه ک دهنگی به رز کرده وه.

هه یی ده رویش، وهک بینیت کاروبار به رده وام به م جوړه ناپرات. توندوتیژی قهت ئاکاری من نه بووه، به لام وا ئیستا شته که پرووی دا. ئاخ کاتی خودا له بیرمان دهکات و لیره به ته نها جیمان دیلایت، ئیمه ی بنیاده می خواسایی ئه رکی ئه وه مان ده که وینته ئه ستو، که توند بین یان به دهستی خۆمان دادپهروه ری جیه جی بکه ین، بۆیه له مه ولا گه ر قسه ت له گه لیدا کرد، تکایه ئه وه ی پی بلئ. منیش پی ده لیم کاتی به رخه کانی به ره له دا دهکات، ئه وا به رخه کان به سه لاری و ملکه چیه وه چاوه پی ئه وه ناکه ن تا سه ربهردرین، به لکو ده بن به گورگ.

شانه کانم هه لته کاند و ئاماژم بۆ ده رگا که کرد و وتم: "تو هه لیت".
"ئایا له قسه که مدا هه له م که گوایا پوژی له پوژان به رخ بووم و ئه مپو بووم به گورگ؟".

"نه خیر، تو راست ده که یت. من وای ده بینم تو به راستی بوویت به گورگ، لی له وه دا هه لیت کرد که وتت دادپهروه ری جیه جی ده که یت".
"چاوه پی بکه، من هیشتا له گه ل تۆدا ته واو نه بووم، خاوهن مه یخانه که له پشتمه وه بانگی کرد: "تو له جیاتی خواردن و جیکردنه وه قهرزاری منیت، تۆ بریاربوو خه ونه کانم بۆ لیک بده یته وه".

‘شتیکی باشتەر دهکەم’، پیشنیارم کرد، ‘ناولەپت دەخوینمەو’.

سورامەو و بەرەو لای پۆیشتم و هاوکات چاوم بڕیە نێو چاوە دایساوەکانی. لەم کاتانەدا بە شیوەیەکی زگماکانە و غەریزەیی و گوماناوی چاوەکانم دەنووقینم. کاتی دەستی راستەیم گرت و ناولەپیم بەرز کردەو، هیچ بەرەنگارییەکی نەکردم. دیقەتی هێلەکانی ناو لەپیم دا، بینیم قوولن، درزبردوون، ئاژە بۆ پێچکە و دەرەندی پێچاوپێچ و لێکداپراو دەکەن. پەنگەکان لەنێو خەرمانەیه کدا ورده ورده دەرکەوتن: قاوەییەکی پەنگ ژەنگاوی، شینیکی کالی خۆلەمیشی ئامال. وەک ئەوێ لە هەر هیزیکی خۆپاریزی دنیای دەرەو بەتال بوویتەو، هیزە پۆحییەکی بوو بەناوبەتالێکی قوول و بە لیوارەکاندا تەنک بوووەو. ئیدی لە ناخی پیاوەکەدا ژیان لە درەختیکی پەژمورده زیاتر نەبوو. بۆ قەرەبووکردنەوێ لە دەستدانی وزە پۆحی، هیزی جەستەیی زیادی کردبوو و زیادەپۆیی لە بەکارهێنانیدا دەکرد.

دلم بە پەلە کەوتە خورپە، چونکە خەریک بوو شتیکم دەبینی. لە سەرەتادا وەک ئەوێ لە پشت پەردەو ببینم بە کالی دیاربوو، ئینجا پتر پوونبوووەو، لە پاشان دیمەنیک لە بەرچاوم دەرکەوت.

کچیکی گەنجی قژ مەیلەو سوور، پێخاوس و خالێک لەسەر پێهەکی بوو، شالێکی سووری نەخشینراو بەسەر شانیدا داوو.

گوتم: ‘تۆ خۆشەویستیکت لە دەست داو’، بە دەم قسەو ناولەپیم بە دەستم گرت.

هەردوو مەمکی شیریان لێ دەچۆرایەو، زگی ئەوەندە گەرەبوو، لەویدا بوو بتهقیت. لە کوختیکی گرتیبەردراودا هەلواسرابوو. کۆمەلە جەنگاوەریک بە سواری ئەسپی زین زیو و زیرەو لەوێ دەخولانەو. بەوای سووتانی داروپەردوو و گوشتی بنیادەمەو بۆنێکی تیز بلابوووبوووەو.

ئەوانە سوارەو مەغول بوون، لووتیان فس و پان بوو، ملیان ئەستوور و کورت بوو، دلایان چون بەرد پەق بوو. سوپای بەهیزی جەنگیزخان.

‘تۆ دوو خۆشەویستت لە دەست داو’، قسەکی خۆم راست کردەو و گوتم ‘هاوسەرەکت بە مندالی نۆبەرەت دووگیان بوو’.

خاوهن مه‌یخانه‌که هه‌ردوو برۆی لێک دا و چاوه‌کانی له‌سه‌ر پێلاوه
چه‌رمه‌که‌ی گیرکرد و به‌ توندی لێوه‌کانی کرژکرد، ده‌موچاوی وه‌ک
نه‌خشه‌یه‌کی بیسه‌رو به‌ر تیکچوو. له‌ناکاو له‌ ته‌مه‌نی راسته‌قینه‌ی خۆی پتر
نیشانه‌ی پیریتیی لێ ده‌رکه‌وت.

وتم: 'ده‌زانم ئه‌وه‌ی ده‌لێم ته‌سه‌للات پێ نایات، به‌لکو پێم وایه‌ شتیک
هه‌س گه‌ره‌که‌ پیتی بیژم. ژنه‌که‌ت ئاگر یان دووکه‌ل نه‌یکوشتوو، به‌لکو
ته‌خته‌دارێک له‌ بنمیچه‌که‌وه‌ به‌ربووه‌ته‌وه‌ و به‌سه‌ر سه‌ریدا که‌وتوو و
ده‌سه‌جێ به‌بێ ئازار مردوو. تۆ به‌رده‌وام له‌و باوه‌پدا بوویت که‌ ئازاریکی
زۆری کێشاوه‌، به‌لام له‌ راستیدا هه‌چ ئازاریکی نه‌کێشاوه‌.'

خاوهن مه‌یخانه‌که‌ برۆکانی تیک نا و به‌ کاریگه‌ری فشارێک له‌ خۆی
به‌ولاه‌ که‌س تێی نه‌گه‌یی، نوشتایه‌وه‌، که‌ پرسیا‌ری کرد ده‌نگی گر‌تر بوو 'تۆ
چۆن ئه‌وه‌ت زانیوه‌؟'.

خۆم له‌ پرسیا‌ره‌که‌ی نه‌بان کرد و گوتم: 'تۆ خۆت سه‌رکۆنه‌ ده‌که‌یت که
گوا‌یا بۆ ناشتنی پێوره‌سمیکی شایانت بو‌ی نه‌کردوو. ئه‌و هه‌شتا دێته
خه‌ونت و له‌و چاله‌ی لێی نیژراوه‌ به‌ زگه‌خشکی دێته‌ ده‌ره‌وه‌، به‌لام ئاوه‌زت
گه‌مه‌ت پێده‌کات. له‌ راستیدا هاوسه‌ره‌که‌ت و کوره‌که‌ت له‌ دۆخیک‌ی باش‌دان،
هه‌ردووکیان له‌ دنیا‌یه‌کی بیکۆتاییدا وه‌ک دوو تیشک به‌ ئازادی دین و ده‌چن.
ئینجا له‌سه‌ری پو‌یشتم و ئه‌وه‌ی ده‌موت به‌ وردی لێم ده‌کو‌لییه‌وه‌:
'ده‌توانیت دووباره‌ ببیسته‌وه‌ به‌ به‌رخ، چونکه‌ هه‌شتا له‌ ناخ‌دا به‌رخه‌که‌ت
پاراستوو.'

که‌ خاوهن مه‌یخانه‌که‌ ئه‌وه‌ی بیست، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ مه‌قاله‌یه‌یه‌کی
داخ‌بو‌دا چزاییت، ده‌ستی له‌ ده‌ستم کێشایه‌وه‌: 'هه‌ی ده‌رویش، من تۆم خۆش
ناوێ. پێگه‌ت ده‌دم ئه‌مشه‌و لێره‌ بمی‌نیه‌وه‌، به‌لام ده‌بێ به‌یانی زوو برۆیت.
نامه‌وێ جارێکی تر لێره‌ ده‌موچاوت ببینم.'

ژیان ئاوه‌ایه‌. کاتی راستی به‌ یه‌کیک ده‌لێت، ئه‌و رقی لێت ده‌بیته‌وه‌. هه‌ر
گاوی باسی خۆشه‌ویستیت کرد، پتر رقت لێ هه‌لده‌گریت.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۱۸ ى ئايار ۲۰۰۸

بەدوای گفئوگۆكەى نىوان دەيفىد و جانىتدا، توندوتىزىيەك سەرى ھەلدا، ئىيلا ھەستى بە ماندوويىتى كرد و بېيارى دا بۆ ماوئەيەك دەست لە خوئىندەنەوھى پۆمانى (كفرى شىرىن) ھەلبىگريت. ھەستى دەكرد مىنا سەرقاپى مەنچەلىكى پېر لە ئاوى بەكولھاتوو لەپەر بەرز بىتتەو و لە ھەلمە بەرزبووھەكەو ناكۆكى كۆن و توورپەى تازە دەرېچىت و بۆ بەدبەختىش جگە لە خۆى كەسىكى تر ئەو سەرقاپەى ھەلنەدايەو، ئەوھىشى لە كاتىكدا كرد كە پەيوەندىي بە ژمارە تەليفونى سكوتەوھە كرد و داواى لىكرد كە كچەكەى نەخوازىت.

دىارە لە ژيانى لەمەولای بۆ ھەر وشەيەك كە لەميانەى ئەم تەليفونكردنەوھە كە كردى زۆر نىگەرەن دەبىت، بەلام لەم پۆزى مانگى ئايارەدا، تەواو لە خۆى دلىا بوو كە ناتوانىت لە ئاكامى ئەم خۆتتەھەلقورتانە ترسناكەى باش تىگات. "سكوت، سلاو. مەن ئىلام، داىكى جانىتەم"، ھەك ئەوھى ئاسايى پۆزانە پەيوەندى بە ھاوېنى كچەكەيەوھە بكات، خۆى خوشحال پىشان دا، "ئايە دەكرى خولەكەك قسان بگەين؟".

"خاتوو پۆبىشتاين، خزمەتىكت ھەبوو؟"، سكوت بە پچرپچرى و واق ورمەويەوھە، بەلام بە شىوازىكى شارستانىيانە ئەمەى گوت.

بە رېتىمىكى شارستانىيانەى ھاوتای ھىنەكەى ئەو ئىيلا پىي و ت كە شتىكى تايبەتەى دژى ئەوى نىيە، ئەو كە گەنجىكى مىندالكارە و ھىشتا ئەزموونى ئەوھى نىيە كچەكەى بخوازىت، لە تەليفونەكەشدا لەوھە ئاگادارى كەردەوھە كە لە بانەپۆزىكى نىزىكا بە باشى لەوھە تىدەگات، بگرە سوپاسىشى دەكات، چونكە لە كاتىكى گونجاودا ئاگادارى كەردووەتەوھە. ئىدى داواى لىكرد تا ئەو كاتە دىت

بابەتی ھاوسەرگیری لەگەڵ کچە کەیدا لە بیر خۆی بباتەو و ئەم قەسە یەش لە
نیوان ھەردووکیاندا بە نەیتنی بەھێزیتەو.

بێدەنگییەکی چڕ و قورس بەلای کێشا.

“خاتوو پۆبەشتاین، پێم وا نێیە کە تۆ تێی گەیشتییت، سکۆت کە دەنگی
ئاسایی بوو وەوتی، ‘من و جانیت یەکترمان خۆش دەوئ.’

بەزەم! ئاخەر چۆن دەکرێ خەڵکی بەم ئاواھایە ساویڵکە بن و وا بزانن کە
خۆشەویستی ھەموو دەرگاکیانیان بۆ واز دەکات؟ ئەوانە و تێدەگەن کە ئەفین
داردەستیکی ئەفسووناوییەو دەکاری بە یەک بەرکەوتنی سەرویی توانا،
ھەموو شتێ بەدی بینیت.

وەلێ ئیلا ئەوەی نەوت، بەلکو وتی: ‘بروام پێ بکە، من ئاگام لە ھەستی
تۆ ھەیە. بەلام تۆ ھێشتا لاویکی ھەرزەکاریت و ژیاڵیکی درێژ لە بەردەمتدایە.
کێ دەزانیت؟ پەنگە سەبەینێ کچی تۆ خۆش بوئ.’

“خاتوو پۆبەشتاین، نامەھوێ بەرانبەرت بیچاوو پوو بێ، وەلێ پێت وا نێیە
کە ئەم شتە بۆ ھەمووان چونیەکە، تەنانت بە تۆشەو؟ کێ دەزانیت؟ پەنگە
تۆش کەسیکی تۆت خۆش بوئ.’

ئیلا پێکەنینیکی خەفەبووی بە دەنگیکی بەرزتر و درێژتر لەوەی خۆی
دەپەویست پەھا کرد و گوتی: ‘من ئافرەتێکی میرددارم و ھەلبژاردەیی ژیاڵی
خۆم ھەیە، ھەروەھا میردەکەمیش وەک من، ئەمەش تەواو ئەو شتە یە کە
دەمەوئ بۆتی پافەبکەم. ھاوسەرگیری پێش ئەوەی ھەنگاوی بۆ بنرێ،
بەپاریکی بەھۆلەو بووانە یە و گەرەکە زۆر بە وردی لێی بکۆلریتەو.’

سکۆت لێی پرسى: (ئایا ئەمە وا دەگەیتە نیت کە ھەر لەبەر ئەوەی پەنگە
لە بانە پۆژێکی نادیار و دیارینە کراو کچی نادیارم خۆش بوئ، تۆ داوام
لێدەکەیت لەگەڵ کچە کەتدا ھاوسەرگیری نەکەم کە خۆشم دەوئ؟).

لەم نوختە یەو گەتوگۆی نیوانیان دەستی بە ھەرسەپتان کرد، ئەو
گەتوگۆیەکی کە پەبوو لە تەنگزە و ناو میدی. کە ئیلا لە کوتا پێدا تەلیفۆنە کە
دانا، پووی کردە ناندینە کە و بەردەوام کە توشی پەژارە یەکی سۆزداری
بووبا، دەستی بەو کارە دەکرد: چیشتلێنان.

* * *

دوای نیو سه‌عات می‌رده‌کە‌ی تەلیفۆنی بۆ کرد.

‘خەریکە باوەڕ ناکەم کە تۆ تەلیفۆنت بۆ سکۆت کردووە و داوات لێ کردووە کە لەگەڵ کچەکەماندا هاوسەرگیری نەکات. پێم بلێ چیت کردووە؟’. ئیلا بە قسەکە‌ی سەری سوورما و بە هەناسەپرکیووە وتی: ‘ئای خودایە، چەند بە خێرای قسە دەگوێزریتەو. خۆشەویستم، بوایم بەدەیه‌ی با بۆت پافە بکەم’.

بەلام دەیفید بە شلەژاوییه‌وه قسەکە‌ی پێ بڕی و گوتی: ‘پێویست بە پافەکردنی هیچ شتێ ناکات. ئەو‌ه‌ی کردووتە هەلەیه. سکۆت پە‌یو‌ه‌ندی بە جانیته‌وه کردووە و یە‌ک‌جار توو‌پ‌ه‌یه. ئەو نایه‌ته‌وه و بۆ چەند پوژێ لەگەڵ دەسته‌خوشکەکانیدا دە‌م‌ین‌یتە‌وه، ئیستا نایه‌و‌ی ب‌ت‌ی‌ن‌یت’.

کە‌م‌ی ب‌ی‌ه‌نگ بوو، ئینجا لە‌س‌ه‌ری پ‌و‌یش‌ت: ‘م‌ن لە‌س‌ه‌ر ئە‌وه‌ گ‌ه‌یه‌ی لێ ناکەم’.

لەو ئیوارە‌یه‌دا تە‌نها جانی‌ت نە‌بوو کە بۆ م‌ال‌ه‌وه نە‌گ‌ه‌رایه‌وه، ئە‌وه‌بوو دە‌یف‌ید‌یش نامە‌یه‌کی بۆ ئیلا نارد و ت‌ی‌یدا گوتی کە ش‌ت‌یک‌ی ک‌ت‌و‌پ‌ ه‌ات‌و‌ه‌ته‌ پ‌یش و چ‌و‌ن‌یت‌ی ش‌ته‌ ک‌ت‌و‌پ‌ه‌ک‌ه‌یش‌ی بۆ پ‌و‌ون نە‌ک‌رده‌وه.

خۆ خ‌و‌وی د‌یف‌ید وا نە‌بوو، بە‌ل‌کو‌ ئە‌و پ‌ه‌ف‌ت‌اره‌ی د‌ژی ک‌ر‌و‌کی ژ‌ن‌و‌م‌ی‌ر‌دا‌یه‌ت‌یه‌ک‌ه‌یان بوو، لە‌گ‌ه‌ڵ ئە‌وه‌ش‌دا لە‌وه‌یه‌ هاو‌ج‌یت‌ی لە‌گ‌ه‌ڵ ئ‌اف‌ره‌ت لە‌دوای ئ‌اف‌ره‌ت‌دا ب‌ک‌ات، پ‌ه‌نگە لە‌گ‌ه‌ڵیان‌دا ب‌ن‌و‌یت و پ‌اره‌ش‌یان لێ خ‌ه‌رج ب‌ک‌ات. ئە‌و کە ئ‌ی‌واران بۆ م‌ال‌ه‌وه دە‌گ‌ه‌رایه‌وه، ش‌و‌یت‌ی خ‌و‌ی لە‌ دە‌وری م‌یزه‌کە دە‌گ‌رت. گ‌ه‌ر در‌زی نا‌ک‌و‌ک‌یش ب‌ک‌ه‌وت‌ایه‌ته‌ ن‌ی‌وان‌یا‌نه‌وه، ئە‌م چ‌یش‌تی ه‌ه‌ر ل‌ی‌ده‌نا و ئە‌و‌یش بە‌رده‌وام بە خ‌و‌شی و پ‌یزانی‌نه‌وه ب‌ڕی ئە‌و خ‌وار‌د‌ن‌ه‌ی کە ب‌ۆی دە‌ک‌رده‌ ناو ق‌اپ‌ه‌ک‌ه‌یه‌وه، دە‌ی‌خ‌وارد و لە‌ ک‌و‌ت‌ای‌ی ه‌ه‌ر نا‌خ‌وار‌د‌ن‌یک‌دا دە‌یف‌ید لە‌ د‌ل‌ه‌وه سو‌پ‌اس‌ی دە‌ک‌رد. ئ‌یلا ه‌ه‌م‌یش‌ه‌ به‌و‌ای غ‌ایه‌نه‌ت‌یه‌ک‌انی‌ه‌وه ئە‌و پ‌یزانی‌نه‌ی بە ت‌ه‌وا‌ژ‌ه‌یت‌ان‌ه‌وه‌یه‌کی شار‌را‌وه‌ دا‌ده‌نا و بە‌رده‌وام ل‌ی خ‌ۆش دە‌بوو.

ئە‌مه‌ یە‌ک‌ه‌م ج‌ار‌بوو کە م‌ی‌رده‌ک‌ه‌ی بە‌م ش‌ی‌وا‌زه‌ ب‌ی‌چ‌او‌و‌پ‌و‌یه‌ پ‌ه‌وت‌ار ب‌ک‌ات. ئ‌یلا بۆ ئە‌م گ‌ۆ‌ر‌انه‌ خ‌و‌ی س‌ه‌ر‌ک‌و‌نه‌ک‌رد، بە‌لام ه‌ه‌س‌ت‌ک‌ردن بە ‘تاوان’ ب‌و‌خ‌و‌ی نا‌وی س‌ن‌یه‌می ئ‌یلا ر‌و‌ب‌ن‌ش‌ت‌ای‌نه‌.

* * *

ھەر كە ئىيلا لەگەل كچەكەي و ھەردوو مندالە جمكەكەي لە دەوری میزەكە دانیشتن، ئیدی ئو ھەستکردنەي بە تاوان بۆ خەمۆكى گۆرا. گوئی نەدایە پارانەو ھەكانی ئافی كە داواي پیتزای دەكرد، ھەروەھا ھەولەكانی ئۆرلی كە نەیدەویست هیچ بخوات، ئو ھەو بوو ناچارى كرددن برنجى خۆمالی لەگەل گاكۆزى سەوز و گۆشتى برژاوى مانگا بخۆن كە كەمى رەشكەي پتو ھەو. لە پوالتدا وا دەردەكەوت كە ھەر ئو دایكە كاركردە و خەمخۆرەي جارنە، وەلى لە ناو ھەدا ھەستى بە شەپۆلى نا ئومىدى دەكرد و لە زارىدا ھەستى بە تالییەكى ھەك گۆژالەك دەكرد.

دواي نانی شیوان، ئیلا لە ناندینەكە لە بەردەم میزى نانخواردنەكە بە تەنھا دانیشتن و خامۆشییەكى قورس بالی بەسەردا كیشا. لەناكاو بۆی دەركەوت كە ئو كارى خواردن ئامادەكردنە و ئو سەعاتە دوورودریژانەي بە كارى قورسەو ھەسەرى بردوو، بىزاركەر و گىلایەتى بوو. ھەستى كرد ھەسەرت بۆ خۆی ھەلدەكیشیت. ھەسەرتەكەیشى بۆ ئو ھەو بوو، تەمەنى خۆی لە چل سال دەدا و شتیكى گرینگی لە ژيانیدا بەدى نەھینابوو و بى ئو ھەي كەسیك داواي لى بكات، خۆشەویستیەكى زۆرى بە خیزانەكەي بەخشی بوو. لەپەر بیركردنەو ھەي كەوتە سەر پۆمانى (كفرى شیرین) كە تیدا كەسایەتیی شەمسى تەوریزی سەرنجى راكیشابوو.

"چەند خۆش بوو كە كەسیكى ھەك ئو لێرە بوايە"، بە شۆخییەو ھەمەي بەخۆی گوت: "لەگەل پیاویكى ھەك ئو ھەدا پۆژىك بە ناخۆشى تیناپەریت).

ئو وینەيەي كە لە خەيالى ئەمدا وینا بووبوو، دیمەنى پیاویكى بالابەرن، پەشتالە، مۆن بوو، پانتۆلیكى چەرم و چاكەتىك لە شیو ھەي ئەوانەي ماتۆر سوارەكان لە بەرى دەكەن، لە بەرى بوو. پرچیكى رەش بەسەر شانەكانیدا ھاتوو ھەتە خواری و سواری ماتۆرپىكى ھارلى ديفیدسنى سوورى بىرقەدار بوو و لە ھەردوو لای سوكانەكەي ھەو گولینكى رەنگاوپرەنگ شۆرپوونەتەو. ھەم وینا كرددن زەردەي ھاتى. ماتۆر سوارپىكى قۆز و سەرنج راكیشە، سۆفیەك بەسەر رینگەيەكى تیزرەو ھەي و چۆلدا ماتۆرەكەي دەھاژووت. ئەرچ باشتەر نییە لەگەل پیاویكى ئاواھا سوار بیت و داواي لى بكەیت بنگەيەنیتە جى؟

ئىنجا ئىلا لە خۆى پرسى: گەر شەمس ناو لەپى بخوینىتەو، ئاخۆ چى
بىيىت، ئايا ھۆى ئەوھى بۆ پروون دەكاتەوھى كە ناوبەناو بىرکردنەوھى
دەگۆریت و دەيىتە ئەشكەوتىكى تارىك؟ يان بۆچى لەگەل ئەوھى خىزانىكى
گەورە و خۆشەويستىشى ھەيە، ھەست بە تەنھايى دەكات؟ ئەى دەربارەى
پەنگەكانى خەرمانەى بەختى چى؟ ئاخۆ بىرىقەدار و پرووناكە؟ ئايا شتىكى
برىقەدار و پروون لە ژيانيدا ھەيە؟

لەو دەمەيدا ئىلا بە تەنھا لە بەردەم مىزى نانخواردنەكە دانىشتىبوو و
تروسكەيەكى پۆشنایى كز لە فېرەكەوھى دەردەچوو، زانىى سەربارى ئەوھى
نكۆلى لە بىرکردنەوھى ئومىدبەخشەكانى دەكات، لەگەل ئەوھىشدا بە سووربوون
و خۆپاگرييەوھى تواناى مانەوھى بەرانبەر تەنگرەكان ھەيە. لە ناخەوھى ئەلھای
خۆشەويستى دەکرد.

شەمس

مەيخانەيەك لە دەرهوہی سەمەر قەند، ئاداری ١٢٤٢

بەسەر چەندین پیتی پەتی و دەستی پووتی پێیوارە شەكەتەكاندا كە ژمارەیان لە دە كەس زیاتر بوو، لە نەۆمی سەرەوہی مەيخانەكە كە ھەموو لە خەوێكى قوولدا بوون و ھەریەكەیان خەوێكى دەبینی، بەرەو پێش چووم، تا گەیشتمە جێخەوہ پووشەكەم كە بۆنی گەلمەخاوە و بۆگەنی لێدەھات. لەو تاریکییەدا پاكشام و پووداوەكانی ئەو پۆژەم بێر خۆم ھێنايەوہ، لە ھەر ئاماژەيەكی خودایی كە بینیوووم، وردەبوومەوہ، رەنگە لە پەلەپەلیی خۆمدا، یان لە نەزانیمەوہ بووبیت، ھیچیانم نەدەزانی.

ھەر لە منداڵیمەوہ، خەونم دەبینی و دەنگگەلیكم دەیست، بەردەوام خودام دەدواند و وەلامی دەدامەوہ. ھەندێ پۆژ زۆر بە سووكی بەرەو ئاسمانی ھەوتەمین ھەلەكشام، ئینجا بەرەو قوولترین چال لە زەویدا دادەكشام، سامناك چون بەردیكى نێژراوی ژێر داربەرەووی زەبەلاح و درەختی كەستەنایی شیرین، بۆنی خاکی لێدەھات. ناوبەناو مەیلی خواردنم نەدەما، چەندین پۆژ رادەبوردن و خواردنێكم نەدەخوارد. ئەم شەتانی نەیانەترساندم، وردەوردە فێربووم بۆ ھیچ كەسێك باسیان نەكەم. ئاخر مەرف توانای تێگەیشتنی شتیکی نەبیت، ھەز دەكات شۆخی پێ بكات.

باوكم یەكەم كەس بوو بێژیزی بەو خەوانەم دەكرد كە دەمبین. ھیشتا لە تەمەنی دە سالییدا بووم و بێر ساویلەكە بووم، ھەموو پۆژی فریشتە پاسەوانەكەم دەبینی، وام دەزانی كە ئەو سەر لە خەلكانی دیکەش دەدا. پۆژێکیان ئەو دەمەي باوكم لە داری ئورز فێری چۆنیتی درووستکردنی

سندووقیکی دهکردم تا وهک خۆی ببمه دارتاش. ئهوه بوو باسی ئهوه
فریشتهیه م بۆی کرد که دههاته خهونم.

"پۆله، خهیاڵیکی سه رکیشته هیه"، باوکم به ساردوسرپییه که وه ئه مه ی
گوت، "باشتر وایه ئه وه بۆ که س باس نه که یت. نامانه وێ لادینه کان به م شتانه
ببزار بکه ین".

زۆری پێ نه چوو هه ندێ له دراوسێکان له کن دایبام گله بیان لێ کردم و
به وه خه تاباریان کردم که گویا په فتاری نامۆم هیه و ترس دهخمه دلی
منداله کانیه وه.

باوکم وتی: "کو پم من له په فتاره کانت تیناگه م. بۆچی به وه داناکه ویت که
تۆ جیاوازییه کت له گه ل دایک و باوکت نییه؟ ئاخه هه موو مندالیک به دوای
پێچکه ی دایبایی خۆیدا ده پروات و وهک ئه وان ده کات، گه ره که تۆش وا
بکه یت".

ئه وه ده مه زانیم له گه ل ئه وه ی دایبام خۆش ده وێن و هه ز ده که م پێتانه وه
پابه ند بم، وه لێ بۆ من نامۆ بوون.

"باوک، من له هیلکه یه که وه ده رچووم جیا به له وه هیلکه یه ی که منداله کانی
دیکه تی لێ وه ده رچوون. تکات لێ ده که م وام دابنێ مراوییه کم و له گه ل
مریشکان ده ژێ. ئه وه ئاوه ی تۆ ده ترسینیت، ژیان به من ده به خشیت، من
مه له وانی ده زانم، بۆیه مه له ده که م. ئوقیانووس نیشتمانی منه، گه ر
له گه لمدا یت، وه ره بۆ ناو ئوقیانووسه که، خۆ ئه گه ر نایه یت، ئیدی واز له
ده ستی وه ردانی ژیانم به یتنه و به ره و کولانه ی مریشکان بگه رپۆه".

هه ردوو چاوی باوکم کرانه وه، ئینجا بچووک بوونه وه، به پروخۆشییه وه
گوتی: "گه ر تۆ ئیستا به م شیوازه له گه ل باوکتدا بدوینیت، ئه ی که گه وره
ده بیت، ده بی له گه ل نه یاره کانت چۆن قسه بکه یت".

له گه ل ئه وه ی دایک و باوکم خه م دایگرتبوون، خه و بینینه کانیشم به رده وام
بوون، به لکو زۆرتر بووبوون. دایبام تا ده هات توو په ده بوون و ده شله ژان،
بۆیه هه ستم به خه تاباری ده کرد، چونکه خه ونه کان ببزاری کردبوون، لێ
نه مده زانی چۆن سنووریک بۆ ئه وه خه ونانه دابنیم. خۆ ئه گه ر ئه وه شم له
توانادا بوایه، پیم وا نییه هه نگاوم بۆ ده نا. ماوه یه کی زۆری نه برد ما له وه م

جیهیشت و ئیدی نهگه پامه وه. له وساو وهشی ته ورئز بوو به په یفتیکی شیرین و ناسک، نایاب و به زهمزه مهیه کی وا له سهر زمانم دهتویه وه. سئ بۆنی ئەم شوینه بوون به یاده وهریم که ئەمانه ن: داری هه لپاچراو، نانی له تووخه شخاش دروستکراو، بۆنی به فری نه رم و تازه.

به م ئاوهایه بووم به دهرویش و له شوینیکه وه بۆ شوینیکی تر دهگه پام، له جارئ زیاتر له یهک شوین نه ده نوستم، له ناو هه مان قایی چینی دا دوو جار خواردنم نه ده خوارد. وام لیها ت له هه موو پوژیکدا له ده ورو به ری خۆم ده موچاوی جیام ده بینی. که برسیم ده بوو، به لیکدانه وهی خه ون برئ پارهم ده ست ده که وت. پوژه لات و پوژاوا ده گه پام و له هه موو شوینی منه ی خودام ده کرد، له زیانیک ده گه پام که شایسته ی ژیان بیت، له زانیاری نوئ و زانستی شایان ده گه پام. له بهر نه وهی له هه یچ شوینی ره گو پریشم نه بوو، هه موو دنیا بوو به هی من و له هه موو شوینیکی ده گه پام.

له میانه ی گه شته کانه وه هه موو جوړه پێگه یه کم گرته بهر، ئیدی هه ر له رێگه ی بازرگانی میلییه وه بیگره تا ده گاته ئه و کویره پێشانه ی که چه ندین پوژ ناتوانیت زینده وه رێکی تیدا ببینیت. له پووخه کانی ده ریای ره شه وه بۆ شاره کانی ولاتی فارس، له ده شتاییه هه راوه کانی ئاسیای ناوینه وه بۆ ته پوڵکه لمینه کانی دوورگه ی عه ره بی. دارستانی چر و له وه رگای ته خت و بیابانی زۆرم بری. له چه ندین خان و له چه ندین حه وانه وه که مامه وه، له چه ندین کتیبخانه ی گشتی و کۆن گفتوگۆم له گه ل پیاوانی ئه هلی زانست کرد، گویم له مامۆستایانیک گرت که له حوچه کاندایه قه قی مندا لیان فیرده کرد. له گه ل فه قیانی حوچه کاندایه زانستی لیکدانه وه و زانستی لوژیک گفتوگۆم ده کرد. سه ردانی چه ندین په رستگه و مه زارگه و دیر و گوپی پیاوچاکانم کرد، له گه ل خه لکانی پشت له دنیا کردو و له شه که وته کانیان تیرامانم جه رباند. له کوپی زیکرده به شداری ده رویشانی دیکه م کرد، له خزمه ت هوشمه نداندا خۆم کپده کرد، له گه ل خودانه ناساندا شیوم ده خوارد، له گه ل کاهینانی ئه فسوونکار له بهر تریفه ی مانگ سه مام کرد. ئیدی له هه موو نه ته وه و تیره یه ک، له هه موو ته مه ن و پیشه یه ک خه لکانیکم ناسی و پووداوی خو ش و ناخو ش و په رجووی زۆرم دی.

دېهاتى ھەژار و كىلگەي سووتماك و پەشەلگەپاوم دى، شار و شارۆچكەي داگیركراو و تالانكراوم بينى كە پروبارەكانى سوورھەلگەپابوون و نىرىنەيەكيان تىدا نەمابوو تەمەنى لە دە سال زیاتر بىت. لە مرقاھەتیدا چاك و خراپم دى، بۆيە ئىدى شتىك نەماوھ تووشى سەرسوپمانم بكات. لەمیانەي ئەم سەفەر و ئەزمونانەوھ دەستم بە كۆكردنەوھى لیستىك كرد كە لە ھیچ كىتیبىكدا تۆمار نەكراوو، بەلكو تەنها لە پوحى خۆمدا ھەلم كۆلى بوو. ئەم لیستە تاییبەتیەم ناو نا (پێسا سەرەكییەكانى سۆفییە گەپیدەكان لە ئیسلامدا)، من ھەك یاساكانى سروشت بە لیستىكى گشتگیر و باوھپینكراو و جیگیرى دادەنیم.

ئەمە تۆمارى (چل پێساكەي ئایینی عەشق) پىكدیئیت، كە تەنها لەمیانەي عەشقەوھ، تەنها عەشق، بەدى دەھیتىرى. یەكی لەو پێسایانە دەلیت: 'رێگەي بەرەو راستى لە دلەوھ تیدەپەپیت، نەك لە (سەر). دلت بكە بە پینویتی سەرەكیت نەك ئاوەزت. پرووبەپروو بیەوھ، مەیدانخوازی بكە، لەئەنجامدا دلت بەسەر (نەفس)دا زال دەبیت. ئىدى خۆناسین بەرەو ناسینی خودا دەتبات'. شتەكە چەندین سالى خایاند تا توانیم ئەم چل پێسایە دابنیم. ئەمىستا دوای ئەوھى لێی بوومەوھ، تیگەیشتم لەم دنیاىەدا من لە دواقوناغى زەمەنى خۆم نزىك دەبمەوھ. لەم دوايىەدا خەونىكى زۆر دەبینم كە ھەموویان ئاماژە بۆ ئەوھ دەكەن. ئەوھ مردن نییە كە پەژارەم دەكات، چونكە من مردنم بە كۆتایى دانەناوھ، بەلكو ئەوھى نىگەرەم دەكات ئەوھى كە بمەرم و كۆلتوورێكم لەدوای خۆم جێنەھىشتبیت. لە سینگمدا پەیفەلیك كەلەكە دەبن، چىرۆكىكى زۆر چاوەرپێن كە بیانگیزمەوھ. من دەمەھەویست ئەو زانیاریانەي پێیان گەیشتووم بۆ كەسێكى دى بیانگۆزیمەوھ، ئىدى كەسەكە مامۆستا بىت یان فەقێ. من منەي ھاوتایەك - ھاوھلیك دەكەم.

(ھۆ خودایە)، لە ژوورە شیدار و تاریكەكەدا چپەدوویەكم كرد، (من بە ھەموو شوینیكى دنیادا ژيانى خۆم بە گەپان بردەسەر و پێگەكەي تۆم گرتەبەر، ھەموانم ھەك كىتیبىكى كراوھ، قورئانىكى گەپۆك بینى. لە تاوھرى بەرزى زانیان دووركەوتمەوھ و كاتى خۆم لەگەل نەفرەتلىكراوان و دەركرراوان و دەر بەدەركرراوان بەسەربرد، من لە ھەموو ئەوانە لىوانلیو بووم،

بۆيە يارمەتيم بده، تا حېكمەتى تۆ بۆ كەسكى شياو بگويزمه وه، ئىدى دواى
ئەوه چىت پىن باشه وام لى بكه).

لەناكاو لەنىو ژوورەكەدا پروناكییەكى یەكجار درەوشاوه لە بەرچاوم
داكشا، دەموچاوى پېیوارە نوستووەكان لەنىو جىگەكانیانەوه بوو بە گرێكى
شین. ئىدى وەك ئەوێ هەموو پەنجەرەكان كرايیتنەوه، لەگەڵ هەوا بىگەرد و
بووژینەرەوهكەدا بايەكى توند هەلیكرد و لەگەڵ خۆیدا بۆنى گولەزەنبەق و
ياسەمىنى لە باخە دوورەكانەوه هێنا.

فریشتە یاوەرەكەم بە دەنگى نەرمى نەيئاسا وتى (بۆ بەغدا بپۆ). لىم
پرسى: (لە بەغدا چى چاوه پىم دەكات؟).

تۆ داواى هاوەلىكت كرد و هاوەلىكت پى دەبەخشرى. لە بەغدا ئەو
(سەید)ە دەبینى كە بەرەو پێگەى راست پىنوینیت دەكات.

چاوه كانم پىبوون لە عەسرى پىزانىن. ئەوسا زانىم كە ئەوێ لە
خەونەكاندا دەبینى، جگە لە هاوەلى پۆحىم، كەسى تر نەبوو. ئىتر لە
چارەمان نووسراوه درەنگ یا زوو بەیەك بگەین، كاتىكیش بەیەك دەگەین،
ئەو دەمە دەزانم بۆچى چاوه بادەمى و ناسكەكانى بۆ هەمیشە خەمىنن و
چۆن لە شەویك لە شەوكانى سەرەتای بەهاردا كوژرام.

ئىتلا

تورتامبىتون، ۱۹ ى ئايارى ۲۰۰۸

بەر لە خۇراوايىون، پىش ئەوئى مىندالەكان بۇ مال بگەپىنەو، ئىتلا ئەو
لاپەپەيەى كە لە پۇمانى (كفرى شىرىن) گەيشتبويى، نىشانەكرد و خستىيە
لاو. ھەر وەك حەزىك و ناسىنى ئەو پياوھى كە پۇمانەكەى نووسىو، ئىتلا
ئىنتەرنىتى كردهو و بۇ دۇزىنەوھى ناوى (ع. ز. زاھارا) بە بزوينەرى گۇگۇل
دەستى بە گەپان كەرد و لە خۇى پرسى ئاخۇ چىى بۇ دەرەچىت، زۆر
چاوھپىي نەكرد، لەپەر تۇمارى كەسايەتییەكى بۇ دەرەكەوت.

ھەردوو رەنگە سەرەكییەكە كە لاپەپەكەيان پازاندبووھو، دوو رەنگى
وئەنەوشەيى و پىرۆزەيى بوون. لە سەرۋوى لاپەپەكەو و پىنەى پياوئىك
دەرەكەوت كە عەبايەكى سىپى ئاودامانى لە بەر بوو و بە ھىواشى بە دەورى
خۇيدا دەسووراپەو. لەبەر ئەوھى ئىتلا لە ژيانىدا كەسىكى نەدىبوو سەماى
دەروئىشى بكات، بۆيە بە وریاییەو نىگایەكى وینەكەى كەرد. ناوئىشانى
تۇمارەكە (تۈپكەھىلكەيەك ناوى ژيانە) بوو و لە ژىرىدا شىعرىك نووسرابوو،
ھەمان ناوئىشانى ھەبوو:

با ھەریەكەمان ئەوى ترمان بكا بە ھاوپىي خۇى

با ھەریەكەمان لە خاك و پای ئەوى ترمان چۆك دابدات

لە ناخماندا تەبايىيەكى زۆر ھەيە، وا مەزانە تەنھا ئىمە دەیانىيىن

لاپەپەكە لە ھەموو لایەكى دنیاو پەربوو لە پۇستكارتى شاران و شوئان.
لە ژىر ھەر پۇستكارتىكدا دەربارەى ئەو شوئە تاييەتییە پوونكردنەوھەك
نووسرابوو. كە ئىتلا دەستى بە خوئىندەوھەيان كەرد، دەسبەجى سى زانىارى
سەرنجیان پاكىشا: يەكەم، پىتى (ع) كورتكراوھى ناوى (عەزىزە). دووھەميان،

عەزیز خۆی بە سۆفی دادەنیت. سێیەمیان، ئیستا عەزیز بۆ گواتیمالا سەفەری کردووە.

لە گۆشەیه‌کی تردا چەند نموونەیه‌کی لەو وێنانە بێنی که گرتبوونی زۆربەیان بە جۆرەها ڕەنگ و مەیل و ئارەزوو ویناکرد. سەرباری جیاوازیی زۆریان، بە شێوەیه‌کی سەیر هەندیکیان لە هەندیکیان دەچوون: ئاشکرا بوو لەنتو هەموو وێنەکاندا شتیکی بزر بوو کۆیدەکردنەو. ڕەگەزی ونبوو لای هەندیکیان شتیکی سادە بوو، وەک گوارە، یان پێلاو، یان قۆپچه. هێ هەندیکی تریان لەو گرینگر بوو، وەک ددان، یان پەنجە، یان هەندێ جار لاق. لەژێر وێنەکاندا ئەمە ی خۆیندەو:

ئیمە هەرچییه‌ک بێن، یان لە هەر شوێنیک بژیین، وەک ئەوێ شتیکیان ون کردبێت و دەبێ بیدۆزینەو، لە دلی خۆماندا هەست بە ناتەواوییەک دەکەین، لێ زۆربەمان قەت ئەو شتە نادۆزینەو، ئەوانەش که لە توانایاندا یە بیدۆزنەو، تەنها که‌میکێ که‌میان زات دەکات بچیتە دەرەو و بەدوایدا بگه‌ڕیت.

ئێلا لاپەرەکه‌ی سەرەوژوور و سەرەوخوار جوولاند و یەک لە دوا یەک لەسەر پۆستکارته‌کان کلیکی کرد تا گەورەیان بکاته‌و. هەموو ئەو پوونکردنەوانە ی خۆیندەو که عەزیز نووسیبوونی. لە دامێنی لاپەرەکه‌دا ناوێشانی پۆسته ئەلیکترۆنییه‌که‌ی دۆزییه‌و: azizzahara@gmail.com لەسەر پارچه‌ کاغه‌زێکی بچووک نووسی که بە تەنیشتییه‌و یه‌کێ لە شیعەرەکانی پۆمیی بێنی:

عەشق بکه‌ بە سەرمەشقت، عەشق! وەک دەبێنی

ژیان به‌بێ عەشی بیتگەرد دەبیتە باریکی قورس

لە کاتی‌که‌ ئێلا ئەم چامەیه‌ی دەخۆیندەو، بیرۆکه‌یه‌کی سەیر لە سەریدا چه‌خماخه‌ی دا. هەستیکێ ڕه‌وته‌نی دایگرت، ڕەنگه‌ عەزیز. ز. زاھارا ئەم هەموو شتە ی لە تۆماره‌ تایبه‌ته‌که‌ی خۆی - وێنەکان و پوونکردنەوکان و وەرگرتنەکان و چامەکان - لە خوشیی چاوه‌کانی ئەم دانابیت. بیرۆکه‌یه‌کی تا ڕاده‌یه‌ک سەیر و خۆبەزلزانی بوو، وەلێ بۆ ئەو واتایه‌کی نایابی هەبوو.

* * *

له عهسرى ئه و پۆژدهدا، ئيلا به شهكهتى و جۆره خه مۆكيبه كه وه، له نزيك په نجه ره كه دانيشته، تيشكى خۆره كه له سه ر پشتى قورس بوو، هه وا له نيو ناندينه كه دا تژى بوو له بۆنى ئه و كي كه ي كه ده بيرژاند. پۆمانى (كفرى شيرين) له به رده مى كرابو وه وه، به لام بيري مژوول بوو و نه يده توانى به وردى خه يالى له سه ر بيت. واى به خه يالدا هات كه ئه ميش كۆمه لى پيساى سه ره كى تاييه ت به خۆى بنووسيت، كه ده كرى ناوى بنيت (چل پيسا كه ي كابانئى مالى كارامه ي ناگه رۆك له ده ورويه ر ده ژى).

به ترمه ترميك گوتى: (پيساى يه كه م: ده ست له منه كردنى خوشه ويستى هه لگره. به دواى خه ونى ناكرده نيدا مه چۆ! بيگومان شتگه لى له ژياندا هه ن بۆ ئافره تى كه ته مه ن نزيكه ي چل سال گرنگترن).

به لام ئه م گه مه كردنه ي پشو و سواريبه كى ئالۆزى له لا دروستكر و خولياى گه و ره ترى بيرخسته وه. ئيدى له به ر ئه وه ي نه يده توانى خۆى پابگرى ت، په يوه ندى به كچه گه و ره كه يه وه كرد و گوئى بۆ ئاميرى تۆمارى په يوه ندى به كان هه لخت.

"نازيم جانيت، ده زانم من هه له بووم كه ته ليفۆنم بۆ سكوت كرد، لى نيازم خراپ نه بوو. ويستم دلنات بكه مه وه كه...".

كه مه كى وه ستا و خه ميكى زۆر دايجرت، چونكه پيشتر خۆى بۆ ئه م په يامه ئاماده نه كردبوو. ده نكي خشه خشيكى نه رمى له ئاميرى تۆمارى په يوه ندى به كانه وه ژنه وت كه له پشته وه تۆمارى ده كرد. كاتى بيري كرده وه كه وا به كر كه ده سووپيته وه و پۆزگاريش به له ز ده روات، هه ستى به شله ژانئى كرد.

"جانيت، من به داخه وم بۆ ئه وه ي كه كردم. ده زانم گه ره كه له و خوشيبه ي كه له سايه يدا ده ژيم بيزار نه بم، به لام هه مووى له به ر ئه وه يه كه من.. به خته وه ر نيم".

دهنگی قرته قرتیک. ماوهی ئامیری توماری قسه کان خه ریک بوو ته واو ده بوو. دلی ئیلا بهو قسانه ی که ئیستا کردبووی گوشرا. ئه وه چیی به سهر هاتوو. ئه ویک که ههستی به خه مباری نه کردبیت، ئیدی چون ده کړی تووشی خه مۆکی بووبیت، خو په ی به وه ههر نه بردوو؟ به شیوه یه کی سهر پیتی وا بوو که ههست به خه مۆکی ناکات، که چی ددانی پيدا نابوو که ئه وه به خته وهر نییه.

به دزه نیگا ته ماشایه کی ئه وه پارچه کاغه زه ی کرد که ناویشانی پۆسته ئه لیکترۆنییه که ی عه زیز زاهارای له سهر تومار کردبوو. ناویشانه که ساده و ساکار و تا راده یه ک سهرنجراکش بوو. به بی ئه وه ی زور بیر له شته که بکاته وه، پرووی کرده کۆمپیوته ره که ی و ئه م نامه یه ی نووسی:

سهیدا عه زیز. ز. زاهارا،

من ناوم ئیلایه. له سهر داوای په خشکاره ئه ده بییه که، وا خه ریکم پۆمانه که ت (کفری شیرین) ده خوینمه وه. ماوه یه کی که مه دهستم به خویندنه وه ی کردوو و چیژیککی زۆرم لی وه رگرت. به هه ر حال ئه مه بۆچوونی تایبه تی خۆمه و په نگدانه وه ی بۆچوونی په خشکاره ئه ده بییه که نییه. گهر پۆمانه که تم خوش بوئ یان نا، بۆچوونی من له سهر بلاو کردنه وه ی پۆمانه که ت نابیته دوا بپار و په زامه ندی.

وا دیاره تۆ باوه رت وایه که عه شق گه وه ره ی ژیا نه و شتیکی دیکه ی له وه گرینگتر نییه. ئیستا نیازم نییه ده رباره ی ئه م بابته له گه لتدا بیمه نئو گفتوگۆیه کی نه زۆکه وه. ئه وه نده به سه بلیم که من ته واو له گه ل بۆچوونه که تدا نیم.

وه لی من ئیستا له بهر ئه م هۆیه بۆت نا نووسم، چونکه نا کړی بۆ خویندنه وه ی پۆمانی (کفری شیرین) کاتیکی پچر پچر ته رخان بکه م، به لکو بۆیه بۆت ده نووسم، من له هه ولی ئه وه دام کیژ هه گه ر هکه م قایل بکه م که شوونه کات، چونکه هیتشتا منداله. دوینی داوام له هاوړیکه ی کرد که پرۆزه ی

هاوسه رگيرييه كه يان ههلبوه شينيتته وه، كچه كه ميش رقي لي هه لكرتووم و نايهه وي قسه م له گه لدا بكات. هه ست ده كه م مامه له كردن له گه ل تودا خوشه، چونكه وا دياره دهر باره ي خوشه ويستي هاوبو چوونين.

داواي ليبوردين ده كه م، كه دهر باره ي كيشه تاييه تيبه كانى خوم قسه ت بو ده كه م. من ئه مه م نه ده ويست. (ناونيشانه ئه ليكترونييه كه تم دوزيه وه) و له توماره تاييه تيبه كه تدا وا هاتووه كه تو ئيستا له گواتيمالايت. بيگومان سه فه ركردن بو شويناني دنيا شتيكي خوشه. گهر ريكه وت و سه رداني بوستنت كرد، رهنگه چاومان به يه ك بكه ويت و به ده م قاوه خواردنه وه وه گفتوگويه ك بكه ين.

به هيواي خوشيت

ئىلا

يه كه م نامه ي ئه ليكترونى بو عه زين، پتر داوه تيك بوو نه ك نامه، هاواريك بوو بو به ده نگه وه هاتن، به لام ئىلا كاتى به بيدهنگى له ناندينه كه ي دانيشت، هه ستى به وه نه كرد كه نامه ي بو نووسه ريكي ناديار نووسيوه و چاوه پري ئه وه يشى نه ده كرد كه نه ئيستا و نه له بانه روژدا چاوى پي بكه ويت.

خاوهن مه‌یخانه‌که هه‌ردوو برۆی لێک دا و چاوه‌کانی له‌سه‌ر پێتلاوه
چه‌رمه‌که‌ی گیرکرد و به‌ توندی لێوه‌کانی کرژکرد، ده‌موچاوی وه‌ک
نه‌خشه‌یه‌کی بیسه‌رو به‌ر تیکچوو. له‌ناکاو له‌ ته‌مه‌نی راسته‌قینه‌ی خۆی پتر
نیشانه‌ی پیریتیی لێ ده‌رکه‌وت.

وتم: 'ده‌زانم ئه‌وه‌ی ده‌لێم ته‌سه‌للات پێ نایات، به‌لکو پێم وایه‌ شتیک
هه‌س گه‌ره‌که‌ پیتی بیژم. ژنه‌که‌ت ئاگر یان دووکه‌ل نه‌یکوشتوو، به‌لکو
ته‌خته‌داریک له‌ بنمیچه‌که‌وه‌ به‌ربووه‌ته‌وه‌ و به‌سه‌ر سه‌ریدا که‌وتوو و
ده‌سه‌جێ به‌بێ ئازار مردوو. تۆ به‌رده‌وام له‌و باوه‌ردا بوویت که‌ ئازاریکی
زۆری کێشاوه‌، به‌لام له‌ راستیدا هه‌چ ئازاریکی نه‌کێشاوه‌.'

خاوهن مه‌یخانه‌که‌ برۆکانی تێک نا و به‌ کاریگه‌ری فشاریک له‌ خۆی
به‌ولاه‌وه‌ که‌س تێی نه‌گه‌یی، نوشتایه‌وه‌، که‌ پرسیا‌ری کرد ده‌نگی گر‌تر بوو 'تۆ
چۆن ئه‌وه‌ت زانیوه‌؟'

خۆم له‌ پرسیا‌ره‌که‌ی نه‌بان کرد و گوتم: 'تۆ خۆت سه‌رکۆنه‌ ده‌که‌یت که
گوا‌یا بۆ ناشتنی پێوره‌سمیکی شایانت بۆی نه‌کردوو. ئه‌و هه‌شتا دیته
خه‌ونت و له‌و چاله‌ی لێی نیژراوه‌ به‌ زگه‌خشکی دیته‌ ده‌ره‌وه‌، به‌لام ئاوه‌زت
گه‌مه‌ت پێده‌کات. له‌ راستیدا هاوسه‌ره‌که‌ت و کو‌ره‌که‌ت له‌ دۆخیکی باش‌دان،
هه‌ردووکیان له‌ دنیا‌یه‌کی بیکۆتاییدا وه‌ک دوو تیشک به‌ ئازادی دین و ده‌چن.'
ئینجا له‌سه‌ری پێویشتم و ئه‌وه‌ی ده‌موت به‌ وردی لێم ده‌کۆلییه‌وه‌:
'ده‌توانیت دووباره‌ ببیته‌وه‌ به‌ به‌رخ، چونکه‌ هه‌شتا له‌ ناخدا به‌رخه‌که‌ت
پاراستوو.'

که‌ خاوهن مه‌یخانه‌که‌ ئه‌وه‌ی بیست، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ مه‌قاله‌یه‌کی
داخ‌بوودا چزاییت، ده‌ستی له‌ ده‌ستم کێشایه‌وه‌: 'هه‌ی ده‌رویش، من تۆم خۆش
ناوێ. پێگه‌ت ده‌دم ئه‌مشه‌و لێره‌ بمینیته‌وه‌، به‌لام ده‌بێ به‌یانی زوو برۆیت.
نامه‌وێ جارێکی تر لێره‌ ده‌موچاوت ببینم.'

ژیان ئاوه‌ایه‌. کاتی راستی به‌ یه‌کێک ده‌لێت، ئه‌و رقی لێت ده‌بیته‌وه‌. هه‌ر
گاوی باسی خۆشه‌ویستیت کرد، پتر رقت لێ هه‌لده‌گریت.

ئەوئەندەي لە توانامدا بوو بۆ بەرژەوندیی تەکنیکەمان ھەولم دەدا لەگەڵ ئەم
پیاوێ خاوەن دەسلەتەدا پەيوەندیم باش بێت.

”ئێمە لە نایابترین شاری دنیا دا دەژین، دادوەرەکە بە دەم قسەو
ھەنجیریکی خستە زارییەو، ”بەلام ئیستا بەغدا لەو پەنابەرانی جمعی دیت کە
لە جەوروستەمی مەغۆلەکان ھەلاتوون، ئێمە ئارامگەییەکی ئاسوودەیان بۆ
دابەین دەکەین. ئاخر بەغدا چەقی دنیا یە. ئەرێ باوێزەمان تۆش ھەر وای
نابینیت؟“

”بێگومان ئەم شارە مروارییەکە بۆخۆی، بە پێداگرییەو ئەمەم وت،
وہلی نابیت ئەوئەمان لەبیر بچیت کە شارانی ش مینا ئادەمیزادن. لەدایک دەبن
و بە ھەردوو قوناغی مندالی و ھەرزەکاریدا تێدەپەن، ئینجا پیر دەبن و لە
کۆتاییدا دەمرن. پێم وایە کە ئیستا بەغدا گەیشقووتە کۆتایی لاویتی، چونکە
ئیدی دەولەمەندبووین، وەک چۆن لە سەر دەمی خەلیفە ھارون ئەلرەشید
دەولەمەند بووین، وەلی لەگەڵ ئەوئەشدا بۆمان ھەبە شانازی بکەین کە ھیشتا
مەلەبەندی بازارگانی و پیشەیی و شیعەین، بەلام کێ چووزانیت دواي ھەزار
سال دۆخی شارەکە چیی بەسەر دیت؟ پەنگە ھەموو شتی بگۆریت.“

”ئای لەم پەشبینییە؟، دادوەرەکە سەری بادا و دەستی بۆ قاپە چینیەکە
دریژکرد و ھەنجیریکی ھەلگرت و لەسەری پۆیشیت: ”خەلافەتی عەباسی
سەقامگیر و بەربلاو دەبیت و خێر و فەر زیاد دەکەن، بێگومان ئەمە لە
کاتیکدا ئەگەر ئەو غایەنانەي بۆ ناومان دزەیان کردوو، ئارامی دۆخی ئیستا
نەشیوین، ئەوانە بانگەشەي موسلمانیتی دەکەن، بەلام بۆچوونیان لەمەر
ئیسلاام گەلی مەترسیدارترە لە ھەر شەي گاورەکان.“

وام بە باش زانی کە بێدەنگ بم، چونکە لە کەس شاراوێ نییە کە
دادوەرەکە، سۆفیەکان و لیکدانەو تاییەتي و پەنھانەکانیان دەر بارەي ئیسلاام،
بە ھۆکاری کێشەنانەو و خراپەکاری دادەنیت. بەو تەوانباری دەکردین کە
گویا ئێمە شەریعەتمان وەلاوێ ناو، ئەمەش سووکایەتیکردنە بە پیاوانی
دەسلەت – پیاوانی وەک خۆي. ھەندێ جار ھەستم دەکرد دەیەوێ ھەموو
سۆفیەکان لە بەغدا دەر پەینیت.

ئەم براھىيەتتە تۆ زىيانى نىيە، ۋەلى پىت ۋا نىيە كە ھەندى لە سۆفییەكان سنوورى ئاسايى دەبەزىن، دادوهر پرسىي و دەستى بە پىشىدا ھىتا. نەمزانى ۋەلامى پرسىيارەكەى چۆن بدەمەۋە. سوپاس بۆ خودا لە ۋ چركەساتەدا گويمان لە لىدانى دەرگا بوو. فەقى قۇسورەكە ھاتە ژوورەۋە و راستەوخۇ بەرەۋ لای من ھات، چاپاندىيە بن گوچكەمدا كە مىوانىك لە دەرگا ۋەستاۋە، دەرۋىشكى گەپىدەيە و لەسەر بىننى من پىي داگرتوۋە و نايەھۋى لەگەل كەسىكى تردا قسەبكات.

فەقىكەم لەسەر ئەۋە راھىناۋو، كە مىوانىكى تازە دەھات بۆ ژوورىكى تر دەبىرد و خۇراكىكى گەرمى پىشكەش دەكرد، تا مىوانەكان دەپۇششتن چاۋەپىي دەكرد، ۋەلى دادوهرەكە كەشكى ئاۋھى دروستكردبوو، بۆيە بىرم كەردەۋە كە رەنگە دەرۋىشە گەپىدەكە بە گىترانەۋەى چەند چىرۋىكى شۈينە دوورەكان، ئەم ئالۋىيە برەۋىننەۋە، بۆيە داۋام لە فەقىكە كرد دەرۋىشەكە بەھىننە ژوورەۋە.

دوای چەند چركەيەك دەرگا كەرايەۋە و پىاۋىكى سەرتاپا رەشپۇش ھاتە ژوورەۋە. بالابەرز و لاۋان، ھەستەم بوو مەزەندەى تەمەنى بكرى. لووتى تىژ و چاۋەكانى رەش و خەۋالو، پرچە رەشەكەى ھۇنىبوو و بەسەر چاۋەكانىدا ھاتبوو خوارى. عەبايەكى درىژى كلاۋدار و بەرگىكى سۆفیانەى لە بەر بوو، پىلاۋىكى پىستەمەپى لە پى بوو. چەند تەزىبىج و ملوانكە بە گەردنىدا شۇرپوۋبوۋنەۋە. قاپلەمەيەكى دارىنى پى بوو لە ۋ جۆرەى كە سۆفییە سۋالكرەكان بۆ تىكشكاندن لىوتبەرزى ھەلىدەگرن و خۇ بە خۇشحال دەزانن كە خەلكى خىريان پىدەكەن. زانىم كە من لە بەردەم پىاۋىكدام ئەۋەندە بايەخ بە دابونەرىتى خەلكى نادات، رەنگە خەلكى بە دەر بەدەر يان بە سۋالكرى بزائن، ۋا دىاربوو ئەۋ گۈيى بەۋە ھەر نەدەدا.

كە بىنىم لەۋى ۋەستاۋە و چاۋەپىيە فەرموۋى لى بكرى تا خۇى بناسىنىت، ھەستەم كرد كە پىاۋىكى جىايە و ئەۋەش بە پرونى لە چاۋەكانى و لە جوۋلە و ئامازە رىكۋىپىكەكانى جەستەيدا دىاربوو، لە بەرى داربەروو دەچوو و خاكەرا بوو، چاۋى كالفامان گرىنگىيان پى نەدەدا، ۋەلى نوقلانەى

دوای نیو سه‌عات می‌رده‌کە‌ی تە‌لیفۆ‌نی بۆ کرد.

"خە‌ریکە باوە‌ڕ ناکە‌م کە تۆ تە‌لیفۆ‌نت بۆ سکۆت کردووە و داوات لێ کردووە کە لە‌گە‌ڵ کچە‌کە‌ماندا هاوسەرگیری نە‌کات. پێ‌م بلێ چیت کردووە؟". ئی‌لا بە‌ قسە‌کە‌ی سە‌ری سو‌رما و بە‌ هە‌ناسە‌پرکی‌وه وتی: "ئای خودایە، چە‌ند بە‌ خێ‌رایێ قسە دە‌گۆ‌یزێتە‌وه. خۆ‌شە‌ویستم، بو‌ارم بە‌دە‌یه با بۆت پ‌ا‌فه بکە‌م".

بە‌لام دە‌یفید بە‌ شە‌ژاوییه‌وه قسە‌کە‌ی پێ‌ بری و گوتی: "پێ‌ویست بە‌ پ‌ا‌فه‌کردنی هیچ شتێ ناکات. ئە‌وه‌ی کردووته هە‌لە‌یه. سکۆت پە‌یوه‌ندیی بە‌ جانیته‌وه کردووە و یە‌کجار تو‌ورپە‌یه. ئە‌و نایە‌ته‌وه و بۆ چە‌ند پ‌و‌ژێ لە‌گە‌ڵ دە‌سته‌خۆ‌شکە‌کانیدا دە‌مینیتە‌وه، ئی‌ستا نایە‌وێ ب‌ت‌بینیت". کە‌مێ بیدە‌نگ بوو، ئی‌نجا لە‌سە‌ری پ‌و‌یشت: "م‌ن لە‌سەر ئە‌وه گ‌له‌یی لێ ناکە‌م".

لە‌و ئی‌وارە‌یه‌دا تە‌نها جانی‌ت نە‌بوو کە بۆ م‌الە‌وه نە‌گە‌پ‌ایە‌وه، ئە‌وه‌بوو دە‌یفیدیش نامە‌یه‌کی بۆ ئی‌لا نارد و ت‌ییدا گوتی کە شتێکی ک‌توپ‌ر هاتووته پ‌یش و چۆ‌نیتی شتە ک‌توپ‌رە‌کە‌یشی بۆ پ‌وون نە‌کرده‌وه.

خۆ خ‌ووی دی‌فید وا نە‌بوو، بە‌ل‌کو ئە‌و پ‌ه‌فت‌بارە‌ی دژی کرۆکی ژ‌نوم‌ێردایە‌تییه‌کە‌یان بوو، لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌شدا لە‌وه‌یه هاو‌ج‌یتی لە‌گە‌ڵ ئ‌اف‌ره‌ت لە‌دوای ئ‌اف‌ره‌تدا بکات، پ‌ه‌نگە لە‌گە‌ڵیاندا بنو‌یت و پ‌اره‌شیان لێ خ‌ه‌رج بکات. ئە‌و کە ئی‌واران بۆ م‌الە‌وه دە‌گە‌پ‌ایە‌وه، شو‌ینی خ‌ۆی لە‌ دە‌وری می‌زه‌کە دە‌گرت. گەر درزی نا‌کۆ‌ک‌یش بکە‌وتایە‌ته نی‌وانیانە‌وه، ئە‌م چ‌یشتی هەر ل‌یدە‌نا و ئە‌ویش بە‌رده‌وام بە‌ خ‌ۆشی و پ‌یزانی‌نه‌وه بری ئە‌و خ‌واردنە‌ی کە بۆی دە‌کرده ناو ق‌اپە‌کە‌یه‌وه، دە‌یخ‌وارد و لە‌ کۆت‌ایی هەر نا‌خ‌واردنێ‌کدا دە‌یفید لە‌ دلە‌وه سو‌پ‌اسی دە‌کرد. ئی‌لا هە‌میشە بە‌و‌ای غایە‌نه‌تییه‌ک‌انییه‌وه ئە‌و پ‌یزانی‌نه‌ی بە‌ تە‌وا‌زۆ‌ه‌یتانە‌وه‌یه‌کی شار‌راوه دادە‌نا و بە‌رده‌وام ل‌ێ خ‌ۆش دە‌بوو.

ئە‌مە یە‌کە‌م جار‌بوو کە می‌رده‌کە‌ی بە‌م ش‌ی‌وا‌زه بی‌چ‌او‌پ‌و‌وییە پ‌ه‌وت‌ار بکات. ئی‌لا بۆ ئە‌م گۆ‌ر‌انه خ‌ۆی سەر‌کۆ‌نه‌کرد، بە‌لام هە‌ست‌کردن بە‌ "تاوان" بو‌خ‌ۆی ناوی س‌ینیە‌می ئی‌لا پ‌و‌ب‌نش‌ت‌ای‌نه.

* * *

ھەر كە ئىلا لەگەل كچەكەى و ھەردوو مندالە جمكەكەى لە دەورى
مىزەكە دانىشتن، ئىدى ئو ھەستەردنەى بە تاوان بۆ خەمۆكى گۆرا. گوڭى
نەدايە پارانەو ھەكانى ئافى كە داواى پىتزاى دەكرد، ھەروەھا ھەولەكانى ئۆرلى
كە نەيدەويست ھىچ بخوات، ئو ھەو بوو ناچارى كردن برنجى خۆمالى لەگەل
گاگۆزى سەوز و گۆشتى برزاوى مانگا بخۆن كە كەمى پەشكەى پىو
كرابوو. لە پوالەندا وا دەردەكەوت كە ھەر ئو دايكە كاركرە و خەمخۆرەى
جارانە، وەلى لە ناو ھەدا ھەستى بە شەپۆلى ئائومىدى دەكرد و لە زاريدا
ھەستى بە تالپەكى وەك گۆژالەك دەكرد.

دواى نانى شىوان، ئىلا لە ناندىنەكە لە بەردەم مىزى نانخواردنەكە بە
تەنھا دانىشت و خامۆشپەكى قورس بالى بەسەردا كىشا. لەناكاو بۆى
دەركەوت كە ئو كارى خواردن ئامادەكردنە و ئو سەعاتە دوورودرىژانەى
بە كارى قورسەو بەسەرى بردوو، بىزاركەر و گىلايەتى بوو. ھەستى كرد
حەسەت بۆ خۆى ھەلدەكىشت. حەسەتەكەيشى بۆ ئو ھەو بوو، تەمەنى خۆى
لە چل سال دەدا و شتىكى گرینگى لە ژيانيدا بەدى نەھىناوو و بى ئو ھەى
كەسىك داواى لى بكات، خۆشەويستپەكى زۆرى بە خىزانەكەى بەخشى بوو.
لەپىر بىركردنەو ھەى كەوتە سەر پۆمانى (كفرى شىرىن) كە تىيدا
كەسايەتتى شەمسى تەورىزى سەرنجى راكىشاوو.

‘چەند خۆش بوو كە كەسىكى وەك ئو لىرە بوايە، بە شۆخپەو ھەمەى
بەخۆى گوت: لەگەل پىاويكى وەك ئو ھەدا پۆژىك بە ناخۆشى تىناپەپىت).
ئو وىنەيەى كە لە خەيالى ئەمدا وىنا بووبوو، دىمەنى پىاويكى بالا بەرن،
پەشتالە، مۆن بوو، پانتۆلىكى چەرم و چاكەتىك لە شىو ھەى ئەوانەى
ماتۆپسوارەكان لە بەرى دەكەن، لە بەرى بوو. پرچىكى پەش بەسەر
شانەكانيدا ھاتوو ھە خوارى و سوارى ماتۆپىكى ھارلى دىفیدسنى سوورى
برىقەدار بوو و لە ھەردوو لای سوكانەكەيەو گولینگى رەنگاوپرەنگ
شۆپبوونەتەو. ھەم وىناكردنە زەردەى ھاتى. ماتۆپسوارىكى قۆز و
سەرنچا كىشە، سۆفپەك بەسەر پىگەيەكى تىزپەو و چۆلدا ماتۆپەكەى
دەھاژووت. ئەرچ باشتەر نىيە لەگەل پىاويكى ئاواھا سوار بىت و داواى لى
بەكەيت بنگەيەنیتە جى؟

نییه هه تاهه تایه بهرده وام بیت، چونکه شاره کان له سهر کۆله کهی پۆحی وهستاو و مینا چهند ئاوینه یه کی گه وره دلی دانیشته وانه کانیان پیشان ددهن، گهر ئه م دلانه تاریکداهاتن و بریوان له دهست دا، ئه و دره وشانه وه و به هایان له دهست ددهن. ئه وه به سهر زۆر شاردا هاتووه و بهرده وامیش پووده دات.

جگه له وهی سهرم بابه ده م، نه متوانی هیچ بکه م. شه مسی ته وریزی به لای مندا ئاویری دایه وه و که مه کی بیرى پۆیشت، دۆستانه چاوه کانی پرووکاند و هه ستم کرد چاوه کانی چون خۆریکی سووتینه ر دایساو. ئیدی بۆم پوونبو وه که به لیهاتوو ییه وه شایانی ناوه که ی خۆیه تی. ئاخو ئه و پیاوه به جۆش و چالاکی و دره وشانه وه یه وه له ناوه وه ی خۆیدا وه ک توپه له ناگریک دهسووتا. به پاستی شه مس (خۆریک) بوو بۆ خۆی.

به لام بۆچوونی دادوهره که جیاواز بوو. ئه وه بوو گوتی: 'ئیه وه ی سۆفیه کان به چه شنی فه یله سووفه کان و شاعیره کان، شته کان زۆر ئالۆز ده که ن! چ پۆیست به م هه موو وشانه ده کات؟ مرۆف بوونه وه ری سادهن و پیداو یستییه کانیشیان هه ر سادهن. ئه وه ی ده که ویته ستۆی سه رکرده کان ئه وه یه به ده م داواکارییه کانیه وه بچن و هه ول به دن گو مړا نه بن و له پتگه ی راست لانه دن، ئه مه ش وا ده خوازیت شه ریعه ت به وردی جیبه جی بکړی.

شه مسی ته وریزی وتی: 'شه ریعه ت مینا مۆمه، پووناکییه کمان بۆ دابین ده کات نرخى ته واو نابیت، لی گه ره که بیرمان نه چیت که مۆم یارمه تیمان ده دات تا له تاریکیدا له شوینیکه وه بۆ شوینیکی تر بچین. خو ئه گه ر بیرمان چوو که ئیمه بۆ کوئ ده چین و ته نها چاومان بریبه مۆمه که، ئیدی چ سوودیکی هه یه؟'

دادوهره که به زه رده خه نه یه ک لالیوه کانی کشان و ده موچاوی ویکهاته وه. شه پۆلیکی په ژاره به جه سته مدا تپه پری. ئاخو چوونه نپو گفتوگو یه ک ده رباره ی گرینگی شه ریعه ت، ئینجا له گه ل پیاویکی شدا ئه رکه که ی وا بخوازیت فه رمانداری خه لکی بکات و زۆر جاریش هه ر به پیتی شه ریعه ت سزایان بدات، مه له کردنیکه له ئاویکی تر سناکدا. تو بلنیت شه مس ئه مه نه زانیت؟

له کاتیکدا له بیانگینکی گونجاو دهگه پام تا دهر ویشه که له ژووره که ببه مه دهر وه، گویم لی بوو ده لیت: 'پرسایه که هیه به سهر ئه م دۆخه دا جیبه جی ده بیت'.

دادوهره که به گومانه وه پرسبی: 'چ پرسایه که؟'.

شه مسی ته وریزی وه که ئه وهی کتیبیککی نادیار بخوینیته وه، راست پاره وستا و چاره کانی جیگیر کرد و گوتی:

(هر خوینه ریکی قورئانی پیروز به گویره ی قولی تیگه یشتی به ئاستی جیاواز تیی ده گات. چوار ئاستی تیگه یشتن هیه: ئاستی یه که م له واتای دهره کی خۆ دهنوینیت، ئه مه ش واتایه که هه موو خه لکی قنیاتی پیده که ن، ئینجا ئاستی ناوه کی 'باتینی' دیت، له ئاستی سینه مدا ناوه وهی ناوه کی دیت، به لام ئاستی چواره م قوولاییه و ناگری به وشه دهر بپردری، بزیه وه سپکردنی هه سته مه).

شه مس به دوو چاوی دره وشاوه وه له سهری پویشت: 'به لام ئه و زانیانه ی که پی له سهر شه ریعت داده گرن، ئه وانه ته نها واتای دهره کی ده زانن، هه رچی سو فیه کانیشن واتای باتینی ده زانن، به لام وه لی و پیاوچاکان ئه وانه که ناوه وهی ناوه کی ده زانن. له کاتیکدا ته نها پیغه مبه ران و پیاوچاکان و نزیکانی خودا ئاستی چواره م ده زانن'.

('ئایا مه به ستت ئه وه یه که سو فیه کی خواسایی له زانیه کی شه ریعت پتر له قورئان تیده گات؟'، دادوهره که به دم پرسیار کردنه وه به په نجه کانی له قاپه فه خفوورییه که ی ده دا.

زه رده خه نه یه کی کال و شوخی نامیز له سهر لینه کانی دهر ویشه که نه خش بوو، به لام پاسووخی نه دایه وه.

'هینی برادر، وریابه'، دادوهره که گوتی: 'له نیوان قسه کانی تو و کفر کردنیکی ته وادا داویکی باریک هیه'.

خۆ ئه گه ر له م وشانه دا هه ره شه یه کی شاراره هه بوو بیت، وا دیاره دهر ویشه که ئاگای لی نه بووه، پرسبی: 'به دیاریکراوی کفری ته واو چییه؟'، دوا ی ئه وهی هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا، له سهری پویشت: 'پینگه م بده با چیرۆکیکت بۆ بگێرمه وه'.

سندووقیکی دهکردم تا وهک خۆی ببمه دارتاش. ئهوه بوو باسی ئهوه
فریشتهیه م بۆی کرد که دههاته خهونم.

"پۆله، خهیاڵیکی سه رکینشت ههیه"، باوکم به ساردوسرپییه که وه ئه مهی
گوت، "باشتر وایه ئه وه بۆ کهس باس نه کهیت. نامانه وێ لادنییه کان به م شتانه
ببزار بکهین".

زۆری پێ نه چوو هه ندێ له دراوسێکان له کن دایبایم گله بیان لێ کردم و
به وه خه تاباریان کردم که گویا پهفتاری نامۆم ههیه و ترس دهخمه دلی
منداله کانیا نه وه.

باوکم وتی: "کورم من له پهفتاره کانت تیناگه م. بۆچی به وه دانا که ویت که
تۆ جیاوازییه کت له گه ل دایک و باوکت نییه؟ ئاخ هه موو مندالیک به دوای
پێچکه ی دایبایی خۆیدا ده پروات و وهک ئه وان دهکات، گهره که تۆش وا
بکهیت".

ئو ده مه زانیم له گه ل ئه وه ی دایبایم خۆش دهوین و هه ز ده که م پێیا نه وه
پابه ند بم، وه لئ بۆ من نامۆ بوون.

"باوکه، من له هیلکه یه که وه ده رچووم جیا یه له وه هیلکه یه ی که منداله کانی
دیکه تی لێ وه ده رچوون. تکت لئ ده که م وام دابنئ مراوییه کم و له گه ل
مریشکان ده ژئ. ئو ئا وه ی تۆ ده ترسینیت، ژیا ن به من ده به خشینت، من
مه له وانی ده زانم، بۆیه مه له ده که م. ئۆقیانووس نیشتمانی منه، گهر
له گه لمدایت، وه ره بۆ ناو ئۆقیانووسه که، خۆ ئه گهر نایه ییت، ئیدی واز له
ده ستیوه ردانی ژیا نم به یته و به ره و کولانه ی مریشکان بگه پێوه".

هه ردو و چاوی باوکم کرانه وه، ئینجا بچووک بوونه وه، به پروخۆشییه وه
گوتی: "گهر تۆ ئیستا به م شتوازه له گه ل باوکتدا بدوینیت، ئه ی که گهره
ده بییت، ده بی له گه ل نه یاره کانت چۆن قسه بکهیت".

له گه ل ئه وه ی دایک و باوکم خه م دایگرتبوون، خه و بینینه کانیشم به رده وام
بوون، به لکو زۆر تر بوو بوون. دایبایم تا ده هات توو په ده بوون و ده شله ژان،
بۆیه هه ستم به خه تاباری ده کرد، چونکه خه ونه کان ببزاری کردبوون، لئ
نه مده زانی چۆن سنووریک بۆ ئو خه ونانه دابنیم. خۆ ئه گهر ئه وه شم له
توانادا بوایه، پتم وا نییه هه نگاوم بۆ ده نا. ما وه یه کی زۆری نه برد ما له وه م

جیهیشت و ئیدی نهگه پامه وه. له وساو وهشی ته ورئز بوو به په یفیکي شیرین و ناسک، نایاب و به زهمزه مهیه کی وا له سهر زمانم ده توایه وه. سنج بۆنی ئەم شوینه بوون به یاده وه ریم که ئەمانه ن: داری هه لپا چراو، نانی له تووخه شخاش دروستکراو، بۆنی به قری نه رم و تازه.

به م ئاوهایه بووم به دهرویش و له شوینیکه وه بۆ شوینیکي تر دهگه پام، له جارئ زیاتر له یهک شوین نه ده نوستم، له ناو هه مان قایی چینیدا دوو جار خواردنم نه ده خوارد. وام لیها ت له هه موو پوژیکدا له دهو روبه ری خۆم ده موچاوی جیام ده بینی. که برسیم ده بوو، به لیکدانه وهی خه ون برئ پارهم دهست ده کهوت. پوژه لات و پوژاوا دهگه پام و له هه موو شوینئ منهی خودام ده کرد، له ژیا نیک دهگه پام که شایسته ی ژیا ن بیت، له زانیاری نوئ و زانستی شایان دهگه پام. له بهر نه وهی له هیچ شوینئ ره گو پیره شم نه بوو، هه موو دنیا بوو به هی من و له هه موو شوینیکي دهگه پام.

له میانه ی گه شته کانه وه هه موو جو ره پئگه یه کم گرته بهر، ئیدی هه ر له رێگه ی باز رگانی میلییه وه بیگره تا ده گاته ئەو کویره پریانیه ی که چهن دین پوژ ناتوانیت زینده وه ریکي تیدا ببینیت. له پووخه کانی ده ریای ره شه وه بۆ شاره کانی ولاتی فارس، له دهشتاییه هه راوه کانی ئاسیای ناوینه وه بۆ ته پو لگه لمینه کانی دوورگه ی عه ره بی. دارستانی چر و له وه رگای تهخت و بیابانی زۆرم بری. له چهن دین خان و له چهن دین حه وانه وه که مامه وه، له چهن دین کتیبخانه ی گشتی و کۆن گفتوگۆم له گه ل پیاوانی ئەهلی زانست کرد، گویم له مامۆستایانیک گرت که له حو جره کاندایه قیسی مندالیان فیرده کرد. له گه ل فه قیانی حو جره کاندایه زانستی لیکدانه وه و زانستی لوژیک گفتوگۆم ده کرد. سه ردانی چهن دین په رستگه و مه زارگه و دیر و گوپی پیاوچاکانم کرد، له گه ل خه لکانی پشت له دنیا کردو له ئەشکه وته کانیان تیرامانم جه رباند. له کوپی زیکردا به شداری ده رویشانی دیکه م کرد، له خزمهت هوشمه نداندا خۆم کپ ده کرد، له گه ل خودانه ناساندا شیوم ده خوارد، له گه ل کاهینانی ئەفسوونکار له بهر تریفه ی مانگ سه مام کرد. ئیدی له هه موو ته وه و تیره یه ک، له هه موو ته مهن و پیشه یه ک خه لکانیکم ناسی و پرو داوی خو ش و ناخو ش و په رجووی زۆرم دی.

له دهره وه خۆر پووی له ئاوابوون بوو، ئاسمان پهنگی سییه ریکی
سوور ئامالی لی نیشتبوو، ناوبه ناو هه وریکی خۆله میشی تاریک بهری
دهگرت. دواى كه مێ دادوهره كه هه ستایه سه ر پێ و گوتی كه چه ندین کاری
گرینگی له پینشه و ده بی جیه جیان بکات.

دواى ئه وهی سووکه ئاماژه یه یه کی بۆ کردم و نیگایه کی ساردوسپی
شه مسی ته وریزی کرد، بی ئه وهی شتی بلێت، چوو ده ره وه و پیاوه کانی
دوا یکه وتن.

"پیم وایه كه دادوهره كه زۆر خوشی پیتدا نه هات"، دواى ئه وهی هه موان
پویشن وام به شه مس گوت.

شه مسی ته وریزی قه ژه که ی له سه ر ده موچاوی دوورخسته وه و به
زه رده خه نه وه گوتی: "گرینگ نییه، من له گه ل ئه و که سانه ی که خوشیان ناویم،
پاهاتووم".

هه ستیکی ورووژاو دایگرتم. له بهر ئه وهی ده میکه من به رپرسی ئه م
ته کتیه م، بۆیه ده زانم میوانیکی ئاوها زۆر پوو ناکاته ئه م ته کتیه.
پیم گوت: "ده رویش، پیم بلێ که سیکى وه ک تۆ چ شتی تۆی بۆ به غدا
هینا؟".

په رۆش بووم وه لانه که ی بژنه وم، وه لێ به شیوه یه کی سه یر هه ستم کرد
سلی لی ده که مه وه.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۲۰ ئاينى ۲۰۰۸

بۇ شەھىر ئىيلا كە شوۋەكەي بۇ مال نەگەرايەۋە، لە خەۋىدا چەند
ژنەسەماكەرىكى پۇژھەلاتىيى بىنى، سەمايان دەكرد، دەروىشگەلىكى بىنى بە
دەۋرى خۇياندا دەسوۋاپانەۋە، ھاۋكات لە يەككى لە خانەكانى سەر پىگە
ژمارەيەك لە جەنگاۋەرى توندوتىژى بىنى، نانايان دەخوارد و قاپەكانيان
پېۋو لە ناسكەنان و شىرىنىي بەلەزەت.

ئىنجا لە ولاتىكى بىانيدا لە بازارپىكى جەنجال و پېر جوۋلە و چالاكى
قەلەيەكدا خۇي بىنى لە كەسىك دەگەپىت، خەلكەكە ۋەك ئەۋەي لەسەر پىتم
و ئاۋازىكى نەيىستراۋ سەما بىكەن، لەسەرخۇ بە دەۋرىدا دەجوۋلىتەۋە.
پىۋىكى قەلەۋ و سىمىلشۇپى راگرت تا دەربارەي شتى پىرسىارى لى بىكات،
ۋەلى لە يادى نىيە چ پىرسىارىكى لىكرد. پىۋەكە بە مۆنى تەماشاي كىرد و
دوۋرەكەۋتەۋە. ھەۋلى دا لەگەل ژمارەيەك لە فروشىار و ھاتوچۇكەرانى ناو
بازارەكە قسە بىكات، لى كەسى ۋەلامى نەدايەۋە. يەكەم جار ۋاى بە بىردا ھات
ھۆيەكەي ئەۋەيە كە ئەۋ بە زمانى ئەۋان قسەي نەكردوۋە، ئىنجا دەستى
خستە سەر زارى و بە ترسەۋە زانىي كە زمانى بىراۋە، بە ترسىكى زۆرتەرەۋە
دېقەتى دەۋرۋەرى خۇي دا و منەي ئاۋىتەيەكى كىرد تا ۋىنەي خۇي تىدا
بىنىت و دۇنيا بىت كە ھىشتا ھەر خۇيەتى. لەبەر ئەۋەي لە بازارەكەدا ئاۋىتە
نەۋو، دەستى بە گىريان كىرد و بە دەنگىكى بىزاركەر بىداربوۋەۋە و
نەيدەزانى ئاخۇ ھىشتا زمانى ھەيە، يان نا.

كاتى ئىيلا چاۋەكانى كىردەۋە، بىنىي (سپىرىت) ۋەك ھارېۋىيەك چىنۇك لە
دەرگاي پىشتەۋە دەدات، پەنگە گىاندارىك ھاتىتە نىۋو بالكونەكەۋە و ۋاى لە

ئىلا

نورتامبىتون، ۱۹ ى ئايارى ۲۰۰۸

بەر لە خۆراوا بون، پىش ئەوئى مىندالەكان بۇ مال بگەپىنەو، ئىلا ئەو
لاپەپەيەى كە لە پۇمانى (كفرى شىرىن) گەيشىبوو، نىشانەكرد و خستىيە
لاو. ھەر وەك ھەزىك و ناسىنى ئەو پىاوھى كە پۇمانەكەى نووسىو، ئىلا
ئىنتەرنىتى كردهو و بۇ دۇزىنەوھى ناوى (ع. ز. زاھارا) بە بزوينەرى گۆگۆل
دەستى بە گەپان كورد و لە خۆى پرسى ئاخۆ چىى بۇ دەرەچىت، زۆر
چاوھەپى نەكرد، لەپەر تۆمارى كەسايەتییەكى بۇ دەرەكەوت.

ھەردوو پەنگە سەرەككەى كە لاپەپەكەيان پازاندبوو، دوو پەنگى
وئەوشەى و پىرۆزەى بون. لە سەرۆوى لاپەپەكەو وىنەى پىاوئىك
دەرەكەوت كە عەبايەكى سىپى ئاودامانى لە بەر بوو و بە ھىواشى بە دەورى
خۆيدا دەسووپاىو. لەبەر ئەوھى ئىلا لە ژيانىدا كەسىكى نەدىو سەماى
دەروىشى بكات، بۆيە بە وریایىو نىگایەكى وىنەكەى كرد. ناوئىشانى
تۆمارەكە (تۆيكلەھىلكەيەك ناوى ژيانە) بوو و لە ژىرىدا شىعەرىك نووسراوو،
ھەمان ناوئىشانى ھەبوو:

با ھەرىكەمان ئەوى ترمان بكا بە ھاوئى خۆى

با ھەرىكەمان لە خاك و پاى ئەوى ترمان چۆك دابدات

لە ناخماندا تەبايىەكى زۆر ھەيە، وا مەزانە تەنھا ئىمە دەيانىيىن

لاپەپەكە لە ھەموو لایەكى دنیاو پىروو لە پۆستكارتى شاران و شوئان.
لە ژىر ھەر پۆستكارتىكا دەربارەى ئەو شوئە تاييەتییە پرونكردنەوھىك
نووسراوو. كە ئىلا دەستى بە خوئىدەوھىان كرد، دەسبەجى سى زانىارى
سەرنجیان پاكىشا: يەكەم، پىتى (ع) كورتكراوھى ناوى (عەزىزە). دووھەمیان،

عەزیز خۆی بە سۆفی دادەنیت. سێتیه میان، ئیتستا عەزیز بۆ گواتیمالا سەفەری کردووە.

لە گۆشەیه کی تردا چەند نموونەیه کی لەو وێشانە بینی که گرتبوونی زۆربەیان بە جۆرەها ڕەنگ و مەیل و ئارەزوو وێناکرد. سەرباری جیاوازیی زۆریان، بە شتووەیه کی سەیر هەندیکیان لە هەندیکیان دەچوون: ئاشکرا بوو لەنێو هەموو وێنەکاندا شتیکی بزر بوو کۆیدەکردنەو. ڕەگەزی ونبوو لای هەندیکیان شتیکی سادە بوو، وەک گوارە، یان پێلاو، یان قۆپچە. هێ هەندیکی تریان لەو گرینگتر بوو، وەک ددان، یان پەنجە، یان هەندێ جار لاق. لەژێر وێنەکاندا ئەمە ی خۆیندەو:

ئیمە هەرچییهک بین، یان لە هەر شوێنیک بژیین، وەک ئەوێ شتیکیان ون کردبێت و دەبێ بیدۆزینەو، لە دلی خۆماندا هەست بە ناتەواوییەک دەکەین، لێ زۆربەمان قەت ئەو شتە نادۆزینەو، ئەوانەش که لە توانایاندا یە بیدۆزنەو، تەنها کەمیکێ کەمیان زات دەکات بچیتە دەرەو و بەدوایدا بگەریت.

ئێلا لاپەرەکی سەرەوژوور و سەرەوخوار جوولاند و یەک لە دوا یەک لەسەر پۆستکارته کان کلیکی کرد تا گەورەیان بکاتەو. هەموو ئەو ڕوونکردنەوانە ی خۆیندەو وەک عەزیز نووسیبوونی. لە دامێنی لاپەرەکا دا ناوێشان ی پۆستە ئەلیکترۆنییه کی دۆزیه و: azizzahara@gmail.com لەسەر پارچە کاغەزیکێ بچووک نووسی که بە تەنیشتییه وە یەکی لە شیعەرەکانی ڕۆمی بینی:

عەشق بکە بە سەر مەشقت، عەشق! وەک دەبینی

ژیان بە بێ عەشی بێگەرد دەبیتە باریکی قورس

لە کاتیکی ئێلا ئەم چامەیه ی دەخۆیندەو، بێرۆکەیه کی سەیر لە سەریدا چەخمباخه ی دا. هەستیکی ڕەوتەنی دایگرت، ڕەنگە عەزیز. ز. زاھارا ئەم هەموو شتە ی لە تۆمارە تایبەتەکی خۆی - وێنەکان و ڕوونکردنەوکان و وەرگرتنەکان و چامەکان - لە خۆشیی چاوەکانی ئەم دانابیت. بێرۆکەیه کی تا ڕادەیه ک سەیر و خۆبەزلزانی بوو، وەلی بۆ ئەو واتایه کی نایابی هەبوو.

* * *

ئىلا كۆمپىوتەر دەستىيەكە داخست، كە زانىي لە شوئىنىكى دورى
 دنيا كەسىكى نەناس ھەيە و لەپاي ئەو و لەپاي بەختەوهرى ئەودا نزا دەكات،
 خۆشئوودىيەك سەراپاي گرتەو. چاوەكانى نوقاند و بىرى لە ناوى خۆى
 كردهو كە لەسەر پارچەكاغەزىك نووسراو و بەقەد لىقىكى درەختى
 ئاواتەكانەو وەك كۆلارەيەكى كاغەزىن شۆرپووەتەو و بە ئازادى و
 شادمانى لە ھەوادا دەشەكىتەو.

دواى چەند خولەكىك، دەرگاي ناندىنەكەى كردهو و بەرەو ھەوشەى
 پىشتەو پۆيشت، تا چىژ لە ھەواى سارد و سازگار وەرگرىت. بە
 تەنىشتىيەو (سپىرىت) بە شلەزاويەو و ھەستابو و دەوهرى. چاوەكانى
 سەگەكە بچووكبوونەو، ئىنجا بە پەژارەو كرانەو، وەك ئەوھى لە دوورەو
 ھەستى بە شتىكى ترسناك كرديت، گوئيەكانى قوتكردهو. ئىلا و سەگەكەى
 لەبەر تريفەى مانگى كۆتايى بەھاردا بە تەنىشت يەكەو و ھەستابوون و
 چاويان برېبوو تاريكايى چر و بىكۆتايى، لەو شتانە دەرسان كە لە تاريكىدا
 دەجوولانەو، لە ناديارىك دەرسان.

فه قیکه

به غذا، نیسانی ۱۲۴۲

به ئیکلامیکی زوره وه، دادوهره کهم گه یانده دهرگا، به پهله بۆ ژووری
دانیشن گه رامه وه تا قاپه پیسه کان کۆبکه مه وه، به لام به بینینی باوه زه مان و
دهرویشه که واقم و پرما، وهک چۆن به بیدهنگی جیم هیشتبوون، هیچیان قسه ی
نه ده کرد. به تیل چاو دهستم به چاودیرکردنیان کرد، له خۆم پرسى ئایا
دهکری دوو کهس به بی ئه وهی دهم هه لێن، پیکه وه قسان بکه ن. له سه ر خۆ
ده بزوام، سه رینه کانم پیکه ده خست، ژووره کهم پاکده کرده وه، ورده نانم له سه ر
فه رشه که هه لده گرت، ئینجا ههستم کرد ئیدی هۆیه ک نییه بیته وای مانه وم.
به خاووخلیچکی و له سه رخۆ، پییه کانم به ره و ناندینه که بکیشیان کردم.
چیشتلینه ره که هه ر ئه وهنده چاوی پیکه وتم، ریزی فه رمانی پیدام: (میزه که
پاکبکه وه، زه وییه که پاکبکه وه! قاپه کان بشۆ! تۆزی ئاگردان و دیواره کانی
دهوری برژینه ره که بته کینه. که ئه وانه ت ته واو کرد، بیست نه چیست
ته له مشکه کان سه ح بکه یته وه). شهش مانگه له وه ته ی پیم ناوه ته نیو ئه م
ته کیه وه چیشتلینه ره که به شیوه یه کی خراب مامه له م له گه لدا ده کات. پوژانه
زۆرم لیده کات وه کو سه گ کار بکه م، پیی ده وتم که گوايه ئه م شیوه
ئازاردانه م به شیکه له مه شقی پوچی، وهک ئه وه ی شتنی ئه و قاپانه ی که
تویژی چه ور بیان پیوه یه مه شقی پوچی بیت.
چیشتلینه ره که پیاییکی که مدوو بوو و ئه م ده ربهرینه ی لی خوش هاتبوو:
(پاکى نویژه و نویژ پاکیه).
جاریکیان زاتم کرد و گوتم: گه ر ئه وه راست بیت، ئه واهه موو کابانانی
مالان له به غذا ده بوون به ربه رى پوچی.

هاوسەرگیرییه که یان ههلبوه شینیتته وه، کچه که میش رقی لی هه لگرتووم و نایهه وی قسه م له گه لدا بکات. هه ست ده که م مامه له کردن له گه ل تودا خوشه، چونکه وا دیاره دهر باره ی خوشه ویستی هاوبۆ چوونین.

داوای لیبور دن ده که م، که دهر باره ی کیشه تاییه تییه کانی خۆم قسه ت بۆ ده که م. من ئەمەم نە دە ویست. (ناونیشانه ئەلیکترۆنییه که تم دۆزییه وه) و له تۆماره تاییه تییه که تدا وا هاتوو که تۆ ئیستا له گواتیمالایت. بیگومان سه فه رکردن بۆ شوینانی دنیا شتیکی خوشه. گهر پیکهوت و سه ردانی بۆستنت کرد، په نگه چاومان به یه ک بکهویت و به ده م قاوه خواردنه وه وه گفتوگویه ک بکهین.

به هیوای خوشیت

ئێلا

یه که م نامه ی ئەلیکترۆنی بۆ عه زیز، پتر داوه تیک بوو نه ک نامه، هاواریک بوو بۆ به ده نگه وه هاتن، به لام ئێلا کاتی به بیدهنگی له ناندینه که ی دانیشت، ههستی به وه نه کرد که نامه ی بۆ نووسه ریکی نادیار نووسیوه و چاوه پیری ئەوهیشی نه ده کرد که نه ئیستا و نه له بانه رۆژدا چاوی پی بکهویت.

نااسایی دهیستن، ناوی لیده‌نین خه‌ون، بویه وام لی‌هات رقم له وشه‌ی خه‌ون و خه‌ون‌بینیش ده‌بووه‌ه.

ده‌رویش‌ه‌که وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌پر ده‌نگیکی بیستیت، وازی له قسه‌کردن هیتا، له دواییدا شتیک‌ی سه‌یر پووی دا. هه‌ستایه سه‌ر پی و به سه‌نگینی و ئارامیه‌وه به‌ره‌و ده‌رگا‌که بۆ لای من هات و ته‌ماشای ده‌کرد. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌میانه‌ی ده‌رگا داره‌که‌وه شت ببینی، پیده‌چوو بزانتیت من خۆم لی داگرتوون. دلم به توندی که‌وته خورپه. ویستم برۆم و به‌ره‌و ناندینه‌که بگه‌ریمه‌وه، لی نه‌مزانی چۆن ئه‌وه بکه‌م. قۆله‌کانم و هه‌ردوو لاقم و هه‌موو جه‌سته‌م وشک بوون. له پشت و له‌میانه‌ی ده‌رگا‌که‌وه، چاوه نادیاره‌کانی شه‌مسی ته‌وریزی ته‌ماشایان ده‌کردم.

ترسیکی زۆرم لی نیشت، هه‌ستم کرد هیزیکی گه‌وره به جه‌سته‌مدا ده‌گه‌ریت. نزیکه‌که‌وته‌وه و ده‌ستی خسته سه‌ر ده‌سکی ده‌رگا‌که، وه‌لی هه‌ر ئه‌وکاته وای بۆ‌چووم که ده‌رگا‌که ده‌کاته‌وه و ده‌مگریت، وه‌ستا. له‌م مه‌ودا که‌مه‌وه ده‌مو‌چاویم نه‌بینی و نه‌مزانی چ شتی وای لیکرد که رابوه‌ستیت. به شتیه‌یه‌کی توانا‌پروو‌کین دوو خوله‌کی دووردریژ چاوه‌ریمان کرد، ئینجا وه‌رسو‌پا. که له ده‌رگا‌که دوورکه‌وته‌وه، له‌سه‌ر گیرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌کی پویش:

“که که‌می گه‌وره‌بووم، جا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر کاتی تووشی خه‌ون‌بینین بووم وا بزانی که خه‌ون نابینم، داوام له خودا کرد که له خه‌ون‌بینین بیه‌شم بکات. خودا نزا‌که‌می گیرا‌کرد و خه‌ون‌بینینی له‌کۆل کردمه‌وه. ئاوها ئیدی خه‌ونم نه‌بینی.”

شمسی ته‌وریزی به‌ر له‌وه‌ی بلیت: “خودا توانای خه‌ون‌بینینی لی سه‌ندمه‌وه، به‌لام به‌وه قه‌ره‌بووی بۆ کردمه‌وه که توانای لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونی که‌سانی دیکه‌ی پی به‌خشیم. من لیکده‌ره‌وه‌ی خه‌ونانم، له‌ته‌ک په‌نجه‌ره کراوه‌کانی ژووره‌که وه‌ستا و ته‌ماشای خوناوی بارانه‌که‌ی ده‌کرد و بیرى ده‌کرده‌وه.

چاوه‌پتی ئه‌وه‌م ده‌کرد که باوه‌زهمان به‌م گالته‌جارپیه باوه‌ر نه‌کات و وه‌ک چۆن به سه‌رکۆنه‌کردنی منه‌وه ماندوو بوو، ئه‌ویش سه‌رکۆنه بکات.

بهلام سەيد به پريزهوه سەري لەقاند و گوتى: 'پيدەچيت تۆ كەسيكى
 ئااسايى بيت. پيم بلى چيت دەوى تا خزمەت بكەم'.
 'نازانم. لە راستيدا، من ئوميدەم ئەوه بوو كە تۆ بتوانيت پيم بليت چۆن
 دەتوانيت يارمەتيم بدەيت'.
 'مەبەستت چيە؟' سەيد پرسى و نيشانەى سەرسورمان لە دەموچاويدا
 نەخش بوو.

'من دەرويشيكم و نزىكەى چل سالە به ولاتاندا دەگەريم و شارەزاي
 شيوازهكانى سروشت بووم. هەرچەندە شيوازهكانى كۆمەل بۆ من نامۆن،
 بهلام گەر پيوست بكات، دەتوانم بهقەد دپندهى گياندارىكى كيوى بجهنگم،
 بهلام ناتوانم ئازارى كەسيك بدهم. دەتوانم كەلووھەكانى ئاسمان بژميرم، لە
 دارستانەكاندا درەختەكان لە يەكتر جيا بكەمەوه، وەك كتيپكى كراوه جۆرى
 كەسەكان دەخوينمەوه كە خودا لە شيوھى خۆى ئەفراندوونى'.

شەمس كەمەكيك وەستا و چاوھەري كرد تا سەيد فانوسىكى پيكرە، ئينجا
 لەسەر وتەكەى بەردەوام بوو، 'يەكئى لە پيساكان دەليت: لەم گەردوونەدا
 لەميانەى هەموو شتيكەوه و لەميانەى هەموو كەسيكەوه دەتوانيت خودا
 بخوينتەوه، چونكە خودا لە مزگەوت يان لە كەنيسە يان لە كەنيشت قەتيس
 نيبە، لى تۆ گەر هيشتا بتهوئى بزانيت عەرشەكەى بە ديارىكراوى لە كوئىه،
 تەنها يەك شوين هەيه دەتوانيت تيدا ليتى بگەرييت، ئەويش دلى عاشقىكى
 راستەقینەيه. ئيدى دواى بينينى ئەو كەسيك نازى، دواى بينينى ئەو كەسيك
 نامريت. ئەوهى بيدۆزيتەوه هەتاھەتايە لەگەلیدا دەميتتەوه'.

لەبەر ئەو تيشكە كز و لەرزۆكەدا، شەمس بالابەرتر دياربوو، پرچەكەى
 لە شيوھى شەپۆلى نارېكدا بەسەر شانەكانيدا شۆرپووبوووه.

'بهلام زانيارى گەر لە شوپتيكەوه هەلنەقوليت، لە ئاويكى كەمخوينى بن
 گولدانىكى كۆن دەچيت. ئەوه سالانتيكە من داوا لە خودا دەكەم كە هاوھەليكم بۆ
 بنيريت تا ئەو زانيارىيەى لەگەلدا بەش بكەم كە لە ناخى خۆمدا
 كۆمكردووتەوه. لە ئەنجامدا كاتى لە سەمەرقەند بووم هەر لەو پروانينەمەوه
 زانيم كە دەبى بەدواى ئەو چارەنووسەمدا بۆ بەغدا بيم. من دەزانم تۆ ناوى

هاوه له كه به ده زانیت و ده شزانیت له كوێیه، ههروهها ده زانم كه تو ئیستاش نه بیت، له مه ولا هر پیم ده لیت.

له دهره وه شهو خه ریکبوو بالی ده کیشا، له میانه ی په نجه ره کراوه کانه وه تیرۆژیک له تیشکی مانگ دزه ی ده کرد. زانیم که دره نگم به سهردا هاتوو. بینگومان چیشتلینه ره که لیم ده گه پیت، به لام گویم پی نه دا. بو یه که مین جار بوو هه ستم به به خته وه ری کرد، چونکه گوێرپایه لیم فه رامۆش کردبوو. "نازانم جوړی ئه و وه لامانه چین که له من داوایان ده که یت، سه ید وره وریکی کرد، "خو ئه گهر له چاره م نووسرابیت زانیارییه ک ئاشکرا بکه م، ده زانم ئه وه له کاتی خویدا هر پرووده دات. ئیدی تا ئه و کاته ده توانیت وه ک میوانیک له لامان بمینیت وه."

که ده رویشنه گه پیده که ئه وه ی ژنه وت، به خا که رای و پیزانینه وه داچه مایه وه تا دهستی باوه زه مان ماچ بکات. له و ساته دا سه ید پرسیا ریکی سه یری کرد: "تو گویت ئاماده یت هه موو ئه وه ی دهیزانیت پیشکه شی که سیکی دیکه ی بکه یت. ده ته هو ئ وه ک ئه وه ی راستی مروارییه کی به نرخ بیت و له ناو ده ستندا راییگریت و پیشکه شی که سیکی دیاریکراوی بکه یت، به لام که سیک دلی والا بکات تا به پیری پووناکی رۆحیه وه بجیت بو هر مروفیک کاریکی ئاسان نییه. تو هه وره بروسکه ی خودا ده دزیت. ئه ی به رانه به به وه ده توانیت چ شتیک ببه خشیت؟"

تا له ژياندا ماوم وه لامه که ی ئه و کاته ی ده رویش له یاد ناکه م. بروکانی هه لبری و به دلنیا ییه وه وتی: "من ئاماده م سه ری خو م پیشکه ش بکه م". ترسام، ته زوو یه کی سارد به پشتندا تیپه ری. که گه پامه وه چاوه کانم خسته سه ر درزی ده رگا که، بینیم که سه یدیش به وه لامه که ئه بله ق بووه. "پیم وایه ئه مپۆ به گوێره ی پتو یست قسه مان کرد، باوه زه مان هه ناسه یه کی هه لکیشا و له سه ری رۆشیت: "بینگومان تو ماندوویت. با بانگی فه قی لاوه که بکه م، تا جیی خه وتنت پیشان بدات و پیخه فی پاک و قایی شیرت بداتی."

شه مسی ته وریزی به ره و ده رگا که وه رسوړا و ترسم لی نیشت نه با دا دووباره تیم بروانیت. وا دیار بوو که ته ماشای ده کردم، نیکاکانی ده رگا که

ده سمن و له بۆشایی و سووچه کانی پۆحم ورد ده بیسته وه، له و پازانه ده گه پیت که ته نانه ت له خۆمیش په نهانن. له وهیه جادووی رهش بکات، یان له به ردهستی هاروت و ماروت، ئه و دوو فریشته بابلییه ی که قورئان باسیان ده کات، مه شقی کرد بیت، یان به هرهیه کی وای ههیه که ده توانیت له میانه ی ده رگا و دیواره وه شت ببینیت. شته که هه رچییه ک بیت ئه و ترسی خستوه ته دلمه وه.

پیتیست به بانگکردنی فه قیکه ناکات، له گه ل قسه که دا پیتی دهنگی تا ده هات به رزده بووه وه: "هه ست ده کم ئه و له شویتیکی نزیکه و په نگه گویشی لیمان بوو بیت".

هاواریکی وام لی هه ستا په نگه مردووه کانم له نیتو گۆره کانیانه وه بیدار کرد بیت وه. به ترستیکی بقیه وام راپه پیم و له سه ر پنیه کانم وه ستام و به ره و باخچه که پامکرد. له و تاریکییه دا له حه شارگه یه ک ده گه پام، وه لی له وئ شتیکی کتوپری ناخۆش چاوه پنی ده کردم.

"هه ی بچکۆلی گیل، که واته تۆ لیره یه ت، چیشتلینه ره که هاواری کرد و گسکه که ی دهستی راده وه شانده و به ره و پرووم ده هات: "کو پم، تۆ کیشته ناوه ته وه، کیشیه کی گه وره".

لابه لا ده ره پیم و دوا جار توانیم خۆم له گسکه که لایده م. چیشتلینه ره که به هه ناسه برکته بانگی کردم: "بۆ ئیره وه ره، ئه گینا هه ردو و لاقت ده شکینم".

وه لی نه چووم و وه ک تیر بۆ ده ره وه ی باخه که ده ره پیم. له و ده مه دا پوخساری شه مسی ته وریزی له به رچاوم ده دره وشایه وه، به دریزایی ئه و رینگه پپچاوپنچه ی که ته کی که ی به رینگه سه ره کییه که وه ده به سته وه، هه ر پامکرد و پامکرد. ته نانه ت دوا ی ئه وه ی زۆر دووریش که وتبوومه وه، له پاکردن نه که وتم. دلم به توندی لپی ده دا و گه رووم وشک بوو بوو. هه ر پامده کرد تا هه ستم به شلیوونی چۆکه کانم کرد، ئیدی توانای پویشتم نه ما.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۲۱ ئايارى ۲۰۰۸

بەيەننى پۇژى دواتر دەيفىد زوو بۇ مال گەپايەو و ئامادەى شەپ و دەمەقالى بوو، بەلام سەيرى كرد ئىيلا لەنتو جىگەكەيدا لە پرخەى خەودايە و دەستىنوسى پۇمانى (كفرى شىرىن) لە باوۋەشىدايە و پەرداخى بەتالى شەراب بە تەنىشتىيەو دانراوۋە. بەرەو لاي پۇيشت تا دلىيا بىت كە بە پەتو بچوۋكەكەى خۇى باش داپۇشيۋە، بەلام زوو نيازەكەى گۇپى.

دواى دە خولەك ئىيلا لە خەو رابوو. كاتى گۇنى لى بوو لەسەر شۇركەكە خۇى دەشوات، سەرى سورما. ھەرچەندە ئەو لەگەل ئافرەتانى تردا سەرجىنى دەكرد و پرونىش بوو لەگەلىاندا شەوى بەسەر دەبەرد، بەلام لەسەر شۇركى مالەكەى خۇيدا نەبوايە، خۇى نەدەشت. كە دەيفىد لە خۇشتن بوۋەو و بۇ ژورەكە گەپايەو، ئىيلا خۇى كرده خەوتوو تا لە چەندوچوونى نەھاتنەو كەى خۇى دووربگريت.

دواى سەعاتىك كەمتر، شوۋەكەى و ھەردوو مندالەكەى پۇيشتن و ئىيلا بە تەنھا لە ناندینەكە دانىشت. وا دياربوو كە ژيان گەپاۋەتەو دۇخى ئاسايى خۇى. ئىيلا ئەو كىتىنى چىشتلىتانەى كردهو كە بە لايەو پەسند بوو (چۇن ھونەرى چىشتلىتان ئاسان و لەزەتبەخش دەكەيت؟)، دواى ئەوۋەى لە چەند بابەتىكى ھەلبۇاردەى كۆلىيەو، خواردنىكى ھەلبۇارد كە ئامادەكردنى ھەندى قورس بوو، بۇيە ھەموو دواينىۋەپۇكە پىۋەى مژوول بوو.

شۇرباى گۇيكە ماسى لەگەل زەغفەران، گۇيزى ھندى، پرتەقالى جنراو و قارچك، گژوگىاي تازە، پەنيرى پۇزمارى، فاسۇلىاي سەوز، سىر و لىمۇى

تیکه لکراو و زه لاتهی که له رم، ئینجا دهرباره ی شیرینی برپاری دا: کیککی شکولاته.

چهند هۆکاریک هه بوون وایان له ئیلا ده کرد که هه ز له چیشتلێتان بکات، چونکه هه زه که ی هه ر ئه وه نه بوو له چهند که ره سه یه کی ئاسایی ژمه خۆراکیکی به له زه ت ئاماده بکات و دلی خۆش بێت و هه ست به خۆشحالی بکات، به لکو کاره که هه ستیکی سه یری ده خسته دلییه وه، له وه ش گرینگتر خۆی چیژی له چیشتلێتان ده بیینی، چونکه وه ک ئه وه ی مه ژگی ئارام بکاته وه، هه زی لی ده کرد و داهیتانی تیدا ده کرد. له ژیانیدا ناندین تاقه شوینیک بوو که له سایهیدا دهیتوانی له هه موو دنیای دهره وه خۆی دووربگریت و له ناوه وهیدا ره وتی رۆژگار بووه ستینیت. به خۆی ده وت رهنگه سیکس هه مان کاریگه ریی له سه ر هه ندی که س هه بییت، وه لی ئه وه هه میشه پتویستی به دوو که س هه یه، که چی چیشتلێتان هه موو ئه وه ی بنیاده م ئاتاجیتی کات و بایه خدان و کرینی کۆمه لی که ره سه ی لای به قاله.

ئهو که سانه ی له ته له فزیۆن به رنامه پیشکه ش ده که ن ئاماژه به وه ده دن که چیشتلێتان به نده به سه رووش و په سه نایه تی و داهیتانه وه. وشه ی دلخوازیشیان (ئه زموون) ه. لی ئیلا له گه ل ئه و بۆچوونه نه بوو. بۆچی (ئه زموون) بۆ زاناکان و هونه رمه نده کان جی ناهیلرئ! ئاخو چیشتلێتان په یوه ندیی به شته به نه ره تییه کان و ره چاوکردنی مۆچیاریه کان و حکمه تی سه رده مه کانه وه هه یه. ئه وه ی له سه ر تۆ پتویسته بیکه یت په یره وکردنی دابه په سه نه کان و به کاره یتانیانه، نه ک ئه زموونکردنیان، چونکه سه ره چاوه ی لیهاتووپی له چیشتلێتانا دا بونه ریه کانه. هه رچه نده سه رده می نوێ به های ئه م شتانه ی که م کردووه ته وه، به لام زیانیکیش له وه دا نییه که بنیاده م له خواردن چیکردندا کۆنه خواز بێت.

هه روه ها ئیلا رۆژانه گه شه ی به کاره دووباره بووه کانی ده دا. له به یانیی هه موو پۆژیکدا، تا پاده یه ک له هه مان کاتدا، ئه ندامانی خێزانه که ی قاوه لتی ده که ن، له پشوو ی کۆتایی هه فته دا بۆ هه مان مه له بند ی بازا پرکردن ده پۆن، له یه که م پۆژی یه که شه ممه ی هه موو مانگیکدا بۆ شیوکردن دراوسێکانیان داوه ت ده که ن. له به ر ئه وه ی ده یقید مژوولی کاره که ی بوو و کاتی به ده سه ته وه نه بوو،

ئیدی بەرپر سیاریتی ماله که که وتبووه ئەستۆ ئیلا: مشوورخواردن و سەرپەرشتیکردنی دارایی مال، دووبارە دەستپیداھیتان و پێکخستنی کەلوپەلەکان، چوونە بازار و داوینکردنی پێویستیەکانی ماله که، پێکخستنی چەند خشتەیهک بۆ منداڵەکان و یارمەتیدانیان لە ئەرکەکانی قوتابخانەیاندا و شتی تر. لە پۆزانی پێنجشەمووێکەندا بۆ (یانە ی تیکە لکردنی خواردنەکان) دەچوو، لەو ئێندامانی یانە که قاپەخواردنی چەندین ولاتیان تیکەل دەکرد و بە بەھارات و پێکھاتە ی نوێ شێوازە کۆنەکانیان تازە دەکردهوه. ھەموو پۆزانی ھەینیەک لە بازاری جوتیارەکاندا چەند سەعاتیکی بەسەردەبرد و دەر بارە ی بەروبوومەکانیان لەگەڵیاندا قسە ی دەکرد و دیقەتی ئێو دەرمانە ی دەدا که خۆشاوی قۆخی کەمشەریان تیدا بوو، یان باشترین شێوازی لێتانی قارچکی پۆرتابیلا ی قەوارە بچووی بۆ کرپاریک راڤە دەکرد. کە بەرھەو مال دەرپۆشتەو لە ریزە دوکانیک ئەو ی بەرچاوی کەوتبا دەیکری.

لە ئێوارە ی پۆزانی شەممەدا، دەیفید لەگەل خۆیدا ئیلا ی بۆ چیشخانە یەک دەبرد (تایلاندى بوا یە یان ژاپۆنی)، گەر ماندوو یان سەرخۆش نەبوونایە، یان سەرودلیان خۆش بوا یە، ئەوا کە بۆ مال دەگەرانیو، پێکەو جوت دەبوون. ماچومووچی کورت و خێرا، جوولە ی ناسکی لە سۆزەو ھەلقولاو پتر لە ئەقین. دەم ی بوو گەری جوتبوونیان تیدا کۆژابووو. چەندین ھەفتە تیدەپەری بی ئەو ی توخنی یەکتر بکەون. سەر لەو دا بوو ئیلا سەرچینی بە شتیکی گرینگ دەزانی، وەلێ ئەمێستا دوا ی ئەو ی ئەلھای کزبووبوو، ھەستی بە ئاسوودە ی دەکرد و پێی وابوو کە خەریکە رەھا دەبێت. بە شێو یەکی گشتی دەر بارە ی ئەو بیرۆکە یە کە ژن و میردیک ماو یەکی زۆر بەسەر ژن و میردایەتیاندا تیخەری بیت، ئیدی وردە وردە جۆشی سروشتی لە دەست دەدن، شێوازی پێکەو ژیان و پە یو ەندی یەکی پر لە دنیایی و جیگیری جینگە ی دەگریتەو، ئاواش ھەستی بە قایل بوونیک دەکرد.

تا قە کێشە یەک ئەو بوو کە دەیفید وەک لەگەل ژنە کەیدا وازی لە سەرچینی ھینابوو، وەک دیکە لە دەرەو وازی نە ھینابوو، ئەمیش پاستە و خۆ بە پوویدا نە دەدا، بە لکو گومانەکانیشی دەر نە دەخست. جا لە بەر ئەو ی کە سیک لە ھاوڕێ نزیکەکانیان بە نێوانیان نە دەزانی، ھیچ واتەوات و شتیکی

ئابروبه رانه پووی نه دابوو، هیچ شتی نه بوو که زمانه کان بینیته گؤ، نه مهش شته که ی بؤ ئاسان کړدبوو که خوی به بیتاگا پیشان بدات. نه یدهدزانی شوو که ی به وای په یوه نډیبه کانییه وه له گهل ئافره تانی تر دا چون کاری خوی دهکات، به تایبه تی له گهل ئافره ته جحیله یاریده دهره کانیدا، به لام پیاره شته که ی به هیوری و لیزانییه وه دهکړد. جا له بهر نه وهی خیانه تکر دنیس بونی هه یه و بهم ئاوه ایه ئیلا زور شتی دهزانی.

گهر پیزه پروو داویک قه و مابان، له توانای ئیلادا نه بوو که بزانتیت کامیان یه که م جار پروویداوه و کامه یان دواى ئه وه پروویداوه. ئایا هویه که ی ئه وه بوو که میړده که ی غایه نه تی لیده کړد؟ یان به ئاوه ژوو وه بوو؟ ئایا یه که م جار دهیقید غایه نه تی لیکړد، ئینجا ئه میس جهسته ی خوی فهرامؤشکړد و ئاره زووی جووتبونی له دهست دا؟

له ههر دوو باردا شته که وهک خوی مایه وه: ئیدی پرووناکی له نئونایاندا نه مابوو، ئه و پرووناکییه ی که یارمه تی ده دان له ئاوی ژن و میړدایه تییه کی نادیاردا مه له بکن و ته نانت دواى خسته وهی سى مندا ل و تیپه پینی بیست سال، له سهر ئاره زووه سهر ئاوکه تووه کانیا ن بمینه وه.

له ماوه ی سى سه عاتی دوایدا بیرۆکه کان له مه ژگیدا پیکدا ده هاتن، له کاتیکدا دهسته کانی شله ژابوون، ته ماته ی قازقاژ کړد و سیره که ی جنی و پیازه که ی سوور کړده وه و زه لاته که ی ئاماده کړد و پرته قالی پاککړد. به گویره ی ئه و ئامؤژگاریه زیړینه ی که دایکی دهیقید له کاتی ده زگیرانیاندا کړدبووی، بؤ نان دروست کړدن هویری شینلا (هیچ شتی نه وهنده ی بونی نانی گهرمه ته نووری تازه، مال به بیرى پیاو ناهینیته وه)، پوژی ئه مه ی پی گوتبوو (قهت بوخوت نان مه کړه، ئازیزم خوت دروستی بکه، کاریگه ریبه کی سهیری ده بیت).

ئیلا هه موو دواینیوه پوکه کاری کړد، میژیکى نایابی ئاماده کړد و له جیى ههر که سیک وهک یهک بهرکوشی دانا، هه روه ها مؤمی بؤندار و چه پکى گولی زهر د و پرته قالی دره وشاوه ی دانا که تا راده یهک له دهست کړد ده چوو. وهک دوا چاوپیدا خشانندن چند پارچه دهسته سړیکى بریقه دارى بؤ زیاد کړد. که

ته‌واو بوو، میژی نانخواردنه‌که له‌و میزانه ده‌چوو که له‌ ماله‌ ریکوپیکه‌کاندا له‌
گوفاره‌کاندا ده‌بینرئ.

ماندوو بوو، به‌لام قایل بوو، ته‌له‌فزیونی ناندینه‌که‌ی کرده‌وه و گویی له‌
هه‌واله‌ ناوخویه‌کان گرت: کچیکي پسپوړ و گهنج له‌ شوقه‌که‌ی خوی به‌ر
چه‌قو دره‌، به‌ وای شورتيکی کاره‌باره‌ له‌ یه‌کي له‌ نه‌خوشخانه‌کان
ناگرکه‌وته‌وه، به‌ تومه‌تی به‌نه‌نقه‌ست تیکدانی که‌لوپهل، چوار قوتایی قوناغی
دواناوه‌ندی ده‌ستگیر کران. هه‌واله‌کانی بیست و دربارهی ئه‌و مه‌ترسییه
بیکوتاییانه‌ی پرویان کردووه‌ته‌ جیهان، سه‌ری بادا. ئاخړ چوڼ بتوانیت
که‌سانیکي وه‌ک عه‌زیز. ز. زاهارا بدوزيته‌وه که‌ ئه‌و ئاره‌زوو و بویریه‌ی تیدا
بیت بق شوینه که‌م پیشکه‌وتوووه‌کانی سه‌ر گوی زه‌وی سه‌فه‌ر بکه‌ن، له‌
کاتیکدا ده‌ورو به‌ری ئه‌مریکا ئارامی و ئاسایشی تیدا نییه‌؟

ئیلا وای بینی ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رلنشتیوانه‌ ئه‌وه‌یه له‌ دنیا‌یه‌کی ئالۆزدا
ناکړئ چاوه‌رپی ئه‌وه‌ بکه‌یت که‌ بتوانرئ خه‌لکی به‌ره‌و ماله‌کانیان
بگیردرینه‌وه، دیاره‌ کاریگه‌رییه‌که‌ی له‌سه‌ر که‌سیکی وه‌ک عه‌زیز که‌ سرووش
له‌ سه‌رکیشیی سه‌فه‌ری به‌ره‌و دوور و پیکه‌ نه‌کو تراوه‌کان وه‌رده‌گریت،
جیاوازه‌.

خیزانه‌که‌ی پوښشتاین به‌ ده‌وری میژیکي نمونه‌ییدا دانیشن، تا له‌
سه‌عات ه‌وت و نیوی ئیواره‌دا وینه‌ بگرن. مؤمه‌ دایساوه‌کان شتیه‌یه‌کی
پیرۆزیان به‌ ژووری نانخواردنه‌که‌ به‌خشیبوو، په‌نگه‌ که‌سیکی نه‌ناس بیانی
بینایه‌ وای به‌ خه‌یالدا هاتبا، که‌ ئه‌وان وه‌ک دووکه‌لنکی ته‌نک که‌ به‌ هیتواشی
له‌ هه‌وادا ده‌تویته‌وه خیزانیکي نمونه‌یی و ناسک پیکدینن، ته‌نانه‌ت نه‌بوونی
جانیتیش وینه‌که‌ی نه‌شیتواندبوو. نانایان خوارد و ئورلی و ئافی دربارهی ئه‌و
شتانه‌ی که‌ ئه‌و پوژه‌ له‌ قوتابخانه‌ پرویان دابوو، ده‌ستیان به‌ زوربلتی کرد.
یه‌که‌مین جاربوو ئیلا هه‌ستی کرد لیان رازییه‌، چونکه‌ به‌ چه‌نه‌بازی و
ژاوه‌ژاوه‌که‌یان به‌سه‌ر ئه‌وه‌ بیده‌نگییه‌ قورسه‌دا زال بووبوون که‌ به‌سه‌ر خوی
و شووه‌که‌یدا بالی کیشابوو.

ئیلا به‌تیل چاو سه‌یری ده‌یفیدی کرد که‌ چه‌تاله‌که‌ی له‌ پارچه‌ قه‌رنابیتیک
ده‌چه‌قاند و به‌کاوه‌خو بق زاری ده‌یبرد و ده‌یجوو. نیگای به‌ره‌و هه‌ردوو لینه‌

تهنک و زهرده لگه پاره کانی و ددانه مرواریئاسا و سپییه کانی شوپ کرده وه –
 ئه و زاره ی که باش دهیناسیت و ماچیشی کردووه. دهیقیدی هیتایه بهرچاوی
 خوی و ماچی ئافره تیکی تر دهکات. له بهر هر هویه ک بوو ئه و دژه ی که ئه م
 وینای کرد سکر تیره گه نه که ی دهیقید نه بوو. به لکو کۆپییه ک بوو له سۆزان
 ساراندۆن، به لام به سینگیکی گه وره تر و له ژیرکراسیکی ته نکدا به ئاشکرا و
 به له خورازیبوونه وه مه مکه کانی ده رخستبوو. پیلایوکی چه رمی پاژنه به رزی
 دریژ و سووری له پی بوو که تا چۆکه کانی هاتبوو، به وای ئارایشی
 زیاده پووه ده موچاوی ده بریقایه وه و پهنگی کۆلکه زپینه ی ده نواند. ئیلا
 دهیقیدی هیتایه بهرچاوی خوی و به خیرایی و به هه لپه وه ئه م ژنه ماچ
 دهکات، به لام نه ک وه ک جویی قه رنایته که ی سه ر میزی خیزانه که.

هر له و شوینه دا و ته واه له و ساته دا کاتی ئیلا له کتییی (هونه ری
 چیشتلیتانی ساده و ئاسان) خواردنی ئیواره ی دروست ده کرد، ئه و ئافره ته ی
 که میرده که ی تیکه لاوی بوو بوو، وینا کرد و شتیکی به خه یالدا هات. زۆر به
 پوونی و ئارامییه وه تیکه یشت که له گه ل ئه وه ی که مئه زموون و شه رمنه،
 پۆژی دادیت که ده ست له هه موو شتی هه لده گریته: نان دینه که ی، سه گه که ی،
 مندا له کانی، دراوسیکانی، میرده که ی، کتیه کانی چیشتلیتان و ریتماییه کانی
 خواردن دروستکردن بۆ ماله که. ئیدی به ئاسانی به ره و ئه و دنیا یه هه یپای
 لیده کات که به رده وام شتی گرینگی تیدا پووده دات.

سەیدەكە

بەغدا، ۲۶ ئى كائونى دووم ۱۲۴۳

بەنيادەم كە بىتە ناو يەككى لە تەككى دەرويشەكان، ئەوا دەبىن تواناى لە سەرروى تواناى شەمسى تەورىزىيەو بەيت، وەلى و نۆ مانگ رابرد و ئەو ھىشتا لە نۆماندايە.

سەرھتا پىم و بوو لە ھەر ساتىكدا بىت شتومەكەكانى كۆدەكاتەو و دەپوات، ئاخىر ئەو پقى لە ژيانى پىكوپىك و وردەكارى بوو، سەرنجى ئەو دا كە نوستن و رابواردن و خواردنى ژەمە خۇراكى پىكوپىك و جىيەجىكردنى كارە دووبارەبووكانى وەك خەلكانى تر لە كاتى ديارىكراوى خۇيدا بۆ ئەو شتەلىكن مایەى بىزارىيەكى زۆرن. ئەو وا راھاتبوو بە تەنھا بە سەركىشى و ئازادى بفرىت. چەندىن جار پىم و بوو كە ھەلدىت، بەلام بەقەد گەورەيى پىويستىبونى بە خەلوەت، بۆ دۆزىنەو ھاوھەلەكەى پىويستىبونەكەى گەورەتر بوو. شەمس پىي و بوو كە من دەگەم ئەو زانىارىيانەى كە ئەو ھەوھەيانە و ھەر دەبىن پىي رابگەيەنم بۆ كوئى بىروا و ئەو كەسە كىيە بۆ لای دەپوات. ھەر بەواى ئەم خوليايەشەو بوو لەتەكى مایەو.

لە ماوھى ئەو نۆ مانگەدا، لە نزىكەو چاودىرىم دەكرد و دەمپرسى ئاخۆ پۆژگار بۆ ئەو بە شىوھەكى جيا و خىراتر و زۆر تىژتر فەراھەم بوو؟ ئاخىر ئەو شتەى دەرويشەكانى تر بە چەندىن مانگ و ھەندى جار چەندىن سال فىرى دەبوون، شەمس لە چەند ھەفتەيەكدا، بەلكو لە چەند پۆژىكدا فىرى دەبوو. بە وردى خۆى لە ھەر شتىكى نۆى و ئائاسايى ھەلدەقورتاند و چاودىرىكى وردەكارى سروشت بوو. پۆژانىكى زۆر دەمبىنى لە باخەكەدا دەوھەستا و بە سەرسامىيەو لە تەونى جالجالۆكە يان دلقپە ئاونكى

دره‌شاوه‌ی سهر گولیکې پشکتووی شه و ورد ده‌بووه‌وه. بوم دهرکه‌وت که بایه‌خ به‌گه‌زنده و پروه‌ک و گیانداران د‌دات و له‌کتیب و ده‌ست‌ووسه‌کان پتر سرووشی پیده‌به‌خشن. نه‌و دهمه‌ی وام د‌ه‌زانی که ئاره‌زووی خویندنه‌وه‌ی نه‌ماوه، که‌چی دهمینی نوقمی نټو خویندنه‌وه‌ی کتیبیکې کون بووه.

پاشان چند هه‌فته‌یه‌ک راده‌بور د‌ه‌خویندنه‌وه و نه‌له‌شتیکې ده‌کولیه‌وه.

که د‌ه‌رباره‌ی نه‌وه لیم پرسې، وتی گهرکه بنیاده‌م بیرې خوی تیر بکات، وه‌لې ده‌بې ئاگای له‌وه بیت گه‌ند‌ه‌لی نه‌کات. یه‌کې له‌رېساکان ده‌لټ: (هزر و خوشه‌ویستی له‌چندین ره‌گه‌زی جیا پیکدټ. هزر بنیاده‌م به‌چندین کوت به‌ند ده‌کات، به‌لام خوشه‌ویستی هه‌موو کوت‌ه‌کان ده‌شکټټ. هزر به‌رده‌وام سرکه و به‌م‌چیاریه‌وه ده‌لټ: ئاگات له‌به‌دمه‌ستی بیت، له‌کاتیکدا خوشه‌ویستی ده‌لټ: گوی مه‌د‌ه‌ری بۆ نه‌م سهرکټشییه هه‌نگاوین. هزر به‌ئاسانی له‌نټو ناچټ، که‌چی خوشه‌ویستی به‌ئاسانی هه‌ره‌سدټټ و له‌خوړا ده‌بټته داروپه‌ردوویه‌کی به‌سهریه‌کدا که‌وتوو، به‌لام گه‌نجینه له‌نټو داروپه‌ردوودا ون ده‌بټ، د‌لی شکاویش گه‌نجینان هه‌شارده‌دات).

تا پتر شاره‌زای ده‌بووم، پتر به‌بویری و زیره‌کییه‌که‌ی سهرسام ده‌بووم، به‌لام گومانیشم له‌روویه‌کی دیکه‌ی خه‌وشداری ره‌سه‌نایه‌تی لی‌هاتوویه بی‌هاتاکه‌ی شه‌مس ده‌کرد. ئاخر تا راده‌ی دل‌ه‌قی قسه‌له‌پوو و سهر‌پاست بوو، له‌کاتیکدا من له‌ته‌کیکه‌ی خومدا ده‌رویشه‌کانم فیری نه‌وه کردبوو که ته‌ماشای خه‌وشی که‌سانی تر نه‌کن، گهر خه‌وشه‌کانیشیان بینې لی‌ی ببوورن و چاو‌پوشی لی‌ی بکه‌ن، به‌لام شه‌مس به‌بی‌تیبینی نه‌یده‌ه‌شت هه‌له‌یه‌ک تیپه‌رټ. ههر گاوچ هه‌له‌یه‌کی دیبا، ده‌سه‌جی قسه‌ی د‌ه‌رباره ده‌کرد و قه‌ت له‌بابه‌ته‌که‌دا پی‌چوپه‌نای نه‌ده‌کرد. راستگوویه‌که‌ی که‌سانیکې تووره ده‌کرد و هه‌ستیان به‌سووکایه‌تی ده‌کرد، بۆیه‌ه‌زی له‌تووره‌کردنی خه‌لک بوو تا بزانت له‌ساته‌کانی تووره‌بیدا چیان لی‌ی د‌ه‌رده‌که‌وټ.

هه‌ستم بوو ناچاری بکه‌یت کاریکی خواسابی بکات، چونکه هه‌وسه‌له‌ی نه‌م شتانه‌ی نه‌بوو، که‌فیری ههر شتی ده‌بوو، لی‌ی سارد‌ده‌بووه‌وه. که

تووشی کاریکی بیزارکەر دەبوو، وەک پلینگى نۆ قەفەز نائومىدى دايدەگرت. گەر دەمودووێک بىزارى کردبا، يان کەسى سەرنجىكى گىلانەى دەربرپيا، دەسبەجى ھەلەدەستا و جىي دەھىشت و کاتى خۆى بە دلپاگرتنى بەفەرپۆ نەدەدا. ئەو بەھايانەى کە زۆربەى خەلکى پارىزگارى دەکەن، وەک ئاسايش و ئاسوودەيى و بەختەوهرى، بۆ ئەو ھىچيان نەدەبەخشى. لە پەيفان زۆر بە گومان بوو تا ئەو پادەيەى چەندىن پۆژ تىدەپەپىن وشەيەكى لە زار دەرئەدەچوو، ئەمەش پىسايەكى دیکەيە لە پىساکانى: زۆربەى کىشەکانى دنيا لە ھەلەى زمانەوانى و لە بەدھالىبوونىكى سادەو سەرھەلەدەن. قەت وشەکان بە واتا ئاشکراکەيان وەرەگرە. کاتى بازنى خۆشەويستى قورس و سەخت دەبىت، زمانى دەربرپىنەکەيشى بەسەردەچىت، چونکە ئەو شتەى بە پەيفان دەرناپەردى، تەنھا بىدەنگى دەرەقەتى دىت.

تا دەھات پتر بۆى پەژارە دەبووم. لە ناخەو ھەستم دەکرد ئەو کەسيکە بە گرڤىكى توند دەسووتىت و پەنگە خۆى بخاتە مەترسبىيەو.

لە دواقوناغدا چارەنووسمان دەکەوتىتە دەست ئەو خودايەى کە ھەر خۆى دەزانىت ھەر يەکى لە ئىمە چۆن و کەى ئەم دنيايە جىدەھىلئىت. بىپارم دا تا لەتوانامدا ھەيە زياتر شەمس ئارام و لەسەرخۆ بکەم و بەگوێرەى تواناش لەسەر شىوازى ژيانىكى دلناتر پايىبەينم. پىم وا بوو سەردەکەوم، وەلى کە زستان داھات، پەيکىک پەيدا بوو و نامەيەكى لە دوورەو ھىتابوو. ئەم نامەيە ھەموو شتىكى گۆپى.

نامه‌که

له قه‌سه‌رییه‌وه بۆ به‌غدا، خاکه‌لیوه‌ی ۱۲۴۲

به‌ ناوی خودا که ده‌هنده و دلقانه

برای نازیزم باوه‌زهمان

سلاوتان لی بیت و به‌زه‌یی و فه‌پی خوداتان به‌سهردا برژیت

ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سهر دوا دیدارماندا تپه‌ریوه، نزاده‌که‌م کاتی ئه‌م نامه‌یه‌ت پیده‌گات باش بیت. ده‌باره‌ی ئه‌و خانه‌قایه‌ی که له ده‌ورو به‌ری به‌غدا کردووته‌وه و تپیدا ده‌رویشه‌کان فتری حیکمه‌ت و خوشه‌ویستی خودا ده‌که‌یت، هه‌ندێ شتی نایابم بیستووه. ئه‌م نامه‌یه‌ت به‌ نه‌ینی بۆ ده‌نوسم تا له‌باره‌ی شتی که‌وه که بیرکردنه‌وه‌می مژوول کردووه، بۆچوونت بزاتم. پێکه‌م بده‌ با له‌ نووکه‌وه ده‌ست پێکه‌م.

وه‌ک ده‌زانیت، سولتانی کوچکردوو (عه‌لئه‌دین که‌یقوباد) پیاوێکی بی‌ئینه‌ بوو و له‌ کاتی ته‌نگ‌زه‌کاندا له‌ رابه‌رایه‌تیکردندا لته‌هاتوو بوو. خه‌ونی به‌وه‌وه ده‌بینی که‌ شارێک دروست بکات شاعیران و پیشه‌وه‌ران و فه‌یله‌سووفه‌کان به‌ ناشتی کاری تیدا بکه‌ن. خه‌ونیک بوو به‌وای ئاژاوه و جه‌نگه‌کانی جیهان، به‌ تاییه‌تی به‌وای هێرشێ دووسه‌ره‌ی مه‌غوله‌کان و خاچه‌رسته‌کانه‌وه زۆر که‌س پێیان وا بوو نایه‌ته‌ دی. ئیمه‌ هه‌موو ئه‌وانه‌مان دی، که‌ کریستیان موس‌لمانیا‌ن ده‌کوشت، کریستیان کریستیانیا‌ن ده‌کوشت، موس‌لمان موس‌لمانی ده‌کوشت. ئاییندار و تیره و هۆز، ته‌نانه‌ت برا دژی برا ده‌جه‌نگان، به‌لام که‌یقوباد رابه‌ریکی باوه‌ربه‌خوبوو بوو، ئه‌وه‌ بوو - یه‌که‌م شوێنی دوا‌ی نیشته‌وه‌ی توفانی گه‌وره - بۆ هه‌تانه‌دیی خه‌ونه‌مه‌زنه‌که‌ی، شاری قونیای هه‌لبژارد.

ئەمىستان لە قۇنيا زانايەك دەژى، رەنگە ناویشيت بىستىت، ناوى مەولانا جەلالەدینە، بەلام بەزۆرى بە پۇمى دەناسرى. شانازى ئوھم پى برا چاوم پىنى بکەویت، نەك ھەر ئوھ، بەلکو شانازى ئوھشەم بەرکەوت كە لەگەلیدا بخوینم، يەكەم جار وەك مامۇستايەكى، ئىنجا دواى كۆچى دواى باوكى وەك مامۇستا و مۆچپارى ئو، دواى سالاننىكىش وەك قوتابىيەكى ئو. بەلى ھاوړىم، بووم بە قوتابىي قوتابىيەكەم. لەبەر ئوھى پۇمى يەكجار بەھرەدار و بەحىكەت بو، ئىدى من شتىكم پى نەمابوو فىرى بکەم، دەستم بەوھ کرد لەوھوھ فىترىم. باوكىشى زانايەكى ناودار بو، بەلام پۇمى تاييەتمەندىيەكى ھەبوو زۆر بە دەگمەن لە زاناياندا ھەيە، وەك: تواناى قوولبوونەوھى ژىر توئىكى ئايىن و دەرھىتانى گەوھەرە جىھانى و ھەتاهەتاييەكەى.

دەمھەوئى بزائىت كە ئەمە تەنھا بۆچوونى تاييەتى خۆم نىيە. كاتى پۇمى لاو چاوى بە (شىخ فەرىدەدەين عەتارى سۆفى)ى پايدەدار كەوت، كە كارى وردەوالەفرۆشى دەکرد، دەرمانى مىللى و بەھارات و عەترى دەفرۆشت، عەتار لەبارەى ئوھوھ گوتى: (ئەم لاوھ لە دلى عەشقدا دەرگايەك دەكاتەوھ و ئاگرىك لە دلى ھەموو سۆفىيە عاشقەكان دادەگىرسىتت). پۆژىكيان ئىبن عەرەبى فەيلەسوفى ديار و نووسەر و سۆفى ناسراو، كاتى پۇمى لاوى بىنى بەدواى باوكىدا دەپۆشت، گوتى: (پەنا بە خودا، ئوقيانووسىك بەدواى دەرياچەيەكدا پى دەكات).

پۇمى ھىشتا لە تەمەنى بىستوچار سالىدا بو، بوو بە رابەرىكى پۇحى. بەلام ئەمپۆ دواى تىپەپىنى سىانزە سال، دانىشتوانى قۇنيا بە پىشەنگى خۆيانى دەزانن. ھەموو پۆژىكى ھەينى لە سەرتاسەرى ناوچەكەوھ خەلکى بۆ بىستنى وتارەكانى پوو لەو شارە دەكەن. لە بواری زانستە ئىسلامىيەكان و فەلسەفە و لاھوت و ئاسمانناسى و مېژوو و كىمىيا و جەبىردا دەستپۆشتوھ. دەوترى ئىستا پتر لە دە ھەزار مريدى ھەيە. مريدەكانى بە ھەموو وتەكانىيەوھ وابەستەن و واى دەبينن گەر لە مېژووى جىھانىش گۆران دروست نەكات، ئەوا لە مېژووى ئىسلامدا گۆرانكارى دروست دەكات.

بەش بە حالى خۆمىش ھەمىشە پۇمى وەك كۆپىكى خۆم تەماشى دەكەم، ئاخىر بەلینم بە باوكە كۆچكردوھەكەى دا كە بەردەوام چاوم لىتى بىت.

ئەمىستا بەسالدا چووم و خەرىكە لە دواين پۆژەكانى تەمەنم نزيك دەبمەو،
بە پەرۆشەو دەمەهەوئ بکەوئتە دەستىكى متمانه پيکراو دەو.

هەر وەك دەبينيت، سەربارى سەركەوتن و بالايەكەى، كەچى پۆمى
چەند جارىك بەرباي گوئى داوم كە لە دلەو لە خۆى قایل نيە، چونكە لە
ژيانيدا شتىكى ناتەواو - ئەوئيش بۆشايەكە نە خيزانەكەى و نە مريدهكانى
دەتوانن پرى بکەنەو. جاريكيان پيم گوت، هەرچەندە هيشتا كەمئەزموونە و
هيشتا نەسووتاوئيشە، وەلى كاسەكەى سەرپيژ پىر بوو، لەگەل ئەوئەشدا
گەرەكە دەرگاي پۆحى خۆى بكاتەو تە ئاوى خۆشەويستى بەرەو ناوئەو و
بەرەو دەرەو هەلبقوليت. كە لئى پرسيم ئەو چۆن پيک ديت؟ پيم وت كە
ئەو حەوئەجەى هاوئەلىك، هاوئپيەكى هاوسەفەرە، هەرەوئا فرموودەيەكى
پيغەمبەرم هيتايەو يادى، (پروادار ئاويئەى پروادارە).

گەر بابەتەكە دووبارە نەو روژيئەرايەتەو، لەوئەبوو بەتەواوى لەبيرم
بچوايەتەو، بەلام كاتى قونيام جيئەشت، پۆمى بۆ لام هات و دەربارەى
خەونيك پرسىارى ليكردم كە گوايا بەردەوام دەبينيت و تەنگەتاوى دەكات.
پيى گوتم لە خەونەكەيدا مەنى كەسيك دەكات كە لە خاكيكى دوور لە
شاريكي گەرە و پىر لە خەلك دەژى. لەوئ پەيفەكان عەرەبين و كاتى
پۆژاواوونى دلگيرە، كرمى ئاوريشم لەسەر گەلاى دارتوو لەنيو قۆزاخەى
نادياردا چاوئەريى پيگەيشتن دەكات. ئينجا خۆى لە حەوشەى مالەكەى خۆيدا
بينيوە لە نزيك بيريك دانيشتووە و فانۆسيكى بە دەستەو بوو و گرياو.

سەرەتا نەمزاني خەونە تەرئەو و دەرئەكانى ئامازە بۆچى دەكەن. خەونەكانى
ديار نەبوون، وەلى دواى ئەو، پۆژيكيان ملپيچيكي ئاوريشم بە ديارى
پيگەيشت، ئيدى وەلامەكە و مەتەلەكەم هەلەيتا. بيرم كەوتەو كە من چەند
حەزم لە ئاوريشم و كرمى ئاوريشم بوو. ئەو شتە نايابانەى كە بيستبوومن،
دەربارەى ئەو (شيئازەى) كە تۆ پەيرەوى دەكەيت، هاتەو ياد. بيرم كردهو
كە ئەو شويئەى پۆمى لە خەونەكانيدا ديويئى، جگە لەو تەكيى دەرؤيشانەى
كە تۆ داتەزراندووە، هيج شويئىكى تر نيە. هۆ براكەم، بە كورتى دەپرسم
ئايا هاوئەكەى پۆمى لە سيئەرى تەكيكەى تۆدا دەژى؟ هەر ئەمەش واى
ليكردم ئەم نامەيەت بۆ بنووسم.

نازانم ئاخۇ ئەو كەسە لە تەككەي تۆيە يان نا. گەر وايە، ئەوا من شتەكە
بۇ تۆ جىدەھىلەم تا ئەو چارەنوسەي پى پابگەيەنيت كە چاوەپى دەكات، گەر
منيش و تۆش لە تواناماندا بيت بيبەنە يارمەتيدەرىك بۇ پىكگەياندىنى دوو
پووبار تا بېرژىنە نىو ئوقيانووسى عەشقى خودايى و يەك دەراوى ئاو
پىككىنن، گەر توانيمان يارمەتیی دوو ھاوپى باش بدەين كە لە ھاوپىيانى
خودان، تا بەيەك بگەن، وا دەزانم كە فەپى خودام بەسەردا بارپو.

بەلام شتى ھەيە ناييت لە يادت بچيت، پەنگە پۆمى پياويكى كاريگەر بيت
و لای زۆر كەس خۆشەويست و بەپىز بيت، ئەمەش وا ناگەيەنيت كە ناحەزى
نييە، بىگومان ناحەز و تانەلیدەرى ھەيە، ھەروەھا ئەم پىكەو جۆشەندەنە
پەنگە توورەيى و بەرھەلستى لى بکەويتەو و ببيتە مايەى جۆرە ناکۆكيەك
و ئيمە بە باشى لىتى تىنەگەين و پەنگە لە سەرۋوى تىگەيشتى ئيمەشەو
بيت، ھەروەھا ئەو جۆشەندەنى لەگەل ھاوئەلەكەيدا لەوھيە لە چوارچىوہى
خىزانەكەى و دەوروبەرى خۆيدا ببيتە مايەى كيشە، چونكە ئەو كەسەى كە بە
ئاشكرا خۆشى دەوئ و خەلگىكى زۆر پى سەرسام دەبن و پىزى دەگرن،
بىگومان دەبيتە مايەى وروژاندنى ئىرەيى و پقى كەسانى دىكە.

پەنگە ھەموو ئەوانە ھاوئەلەكەى پۆمى تووشى مەترسيەك بگەن و كەس
پەى بەو مەترسيە نەبات. براكەم، بە واتايەكى تر، پەنگە ئەو كەسەى كە تۆ
بۇ قۇنيا دەينىترىت جاريكى تر نەتوانيت بگەپتەو، بۆيە پيش ئەوہى بپيار
بدەيت و ئەم نامەيە بۇ ھاوئەلەكەى پۆمى ئاشكرا بگەيت، داوات لیدەكەم كە بۇ
بىركردنەو لەم مەسەلەيە ماوہيەكى زۆرتەر تەرخان بگەيت.

ئەفسوس من تۆم خستە دۇخىكى قورسەو، وەلى وەك ھەردووكمان
دەزانين، خودا داواى شتىك لە كەسەك ناكات كە لەتواناي خۆى بەدەر بيت.
چاوەپى وەلامت دەكەم. دلنيام ئەجامەكە ھەرچىيەك بيت، تۆ ھەنگاوى
دروست بەرەو ئاراستەى دروست دەنيت.

داوا لە خودا دەكەم كە پووناكى و تيشكى باوہر لە خۆت و
دەرويشەكانت نەبپيت.

سەيد

سەيد بورھانەدين

شەمس

بەغدا، ۱۸ ی کانونی یەكەم ۱۲۴۳

بەناو بەفرە چوون خوری هەلاجیکراوەکەو و پێچکە
بەفرگرتوووەکانەو، لە دوورەووە پەیکێک دەرکەوت. وتی کە لە قەیسەرییەووە
هاتوو، بەمە واتەواتیک کەوتە ئێو دەرویشەکانەو، چونکە دەیانزانی لەم
کاتە ی سالدای میوان لە ترینی شیرینی هاوین دەگمەنترە. ئاخەر بەم بەفر و
زریانە هاتنی پەیکێک بە خۆ و بە نامەیهکی بەپەلهووە یەکی لەم دوو شتە
دەگەیهنیت: یان شتی پوویداو، یان شتیکی گرینگ خەریکە پرووبدات.

گەیشتنی تەتەرەکە وای لە دەرویشەکانی تەکیکە کرد کە بێنە زمان،
چونکە هەموویان پەرۆشی زانیانی نیووەرۆکی ئێو نامەیه بوون کە درایە
دەست سەیدەو، سەیدیش خۆی لە عەبای نەیتییەکانی پێچابوو و هیچ
ئاماژەیهکی بۆ نیووەرۆکەکی نەدەکرد. بە سوخەتەسارد و لامیلیکەیهو و بە
خۆپاریزییە توندەکەیهو، چەند پۆژی هەر وا مایەو و سیمای پیاویکی پێو
دیاربوو، کە بە وێزدانی خەبات دەکات و بۆ گەیشتن بە بریارێکی دروست
زەحمەت دەکێشیت.

لەو ماوێدا خۆهەلقورتان نەبوو کە پالی پێو دەنام چاو بخەمە سەر
باوێزەمان، بەلکو لە ناخەووە هەستم دەکرد نامەکە تایبەتە بە من، بەلام
نەمدەزانی چۆنە. چەند پۆژیکم بە تەنها و بە خەلوەتی لە ژووری نوێژکردن
بەسەر برد و هەر نەوهدونق ناوێزەکانی خودام دەوتەو تا پێنایم بکەن.
لە هەموو جارێکدا ناوی (جبار)م دەهاتە پیش کە جگە لە دەسلاتی خۆی،
هیچ شتی پێکنایەت.

له پوڙه کانی دواتردا، ئه و دهمه ی دهر ویشه کان خه ریکی واته وات بوون، من به تنه ا له باخه که دا کاتم به سهر دهر برد و له دایکه سروشته که مان پامابووم که ئیستا له ژیر پوښاکیکی قورسی به فردا بوو. دوا ی چهند پوڙی گویمان له زهنگه مسینه که بوو که له ناندینه که به زنجیریکه وه هه لواسرابوو، چهند جاری زرینگه ی لیوه هات، داوا ی کو بوونه وه ی که په له ی له هه موومان ده کرد. کاتی چووینه ژووری سهره کی ته کی، هه موان ئاماده بوو بوون، فه قی تازه ده سته پیکردووه کان و موسسته عیده کان و دهر ویشه کان به باز نه یه کی فراوان دانیشتبوون، سه یدیش له ناوه راستی باز نه که دانیشتبوو و لیوه کانی هه لقرچابوون و چاوه کانی به قوولدا چووبوون.

دوا ی ئه وه ی خوی به ملا و به ولادا هیتا و برد، گو تی: 'به ناوی خودا، بیگومان له هو ی بانگکردنتان بۆ ئه م کو بوونه وه یه ی ئه مرق ده پرسن. ئه مه دهر باره ی ناوه پوکی ئه و نامه یه یه که پیتم گه یشته وه. ئه وه گرینگ نییه له کوپوه هاتوه، به لام ئه وه به سه که ئه و نامه یه بۆ بابه تیکی یه کجار گرینگ سهرنجی پاکیشاوم'.

باوه زه مان که مه کی وه ستا و بۆ دهر وه ی په نجه ره که هه لپروانی. وه ک ئه وه ی له ماوه ی ئه م چهند پوڙه ی رابردوودا چهند سالی که به ته مه نتر بوو بیت، شه که ت و لاواز و په نگ هه لپزپکاو دیاربوو، به لام کاتی له سهر قسه کانی پویش، دهنگی به شپوه یه کی چاوه پروانته کراو پرپوو له ریتمی سه نگی نی.

'زانایه کی بالا له شار یکدا ده ژی که زور لیهره وه دوور نییه، له به کاره یتانی په یقان شاره زایه، به لام زور خوازه به کار ناهیتیت، چونکه شاعیر نییه. هه زاران کهس خو شیان ده وئ و به مه زنی ده زانن و پرزی ده گرن و یه کجار پنی سهر سامن، وه لی ئه و عاشق نییه، به هو ی چهند شتی که وه که له سه رووی تیگه یشته ی من و ئیوه شه وه یه، پتویسته یه کی له دهر ویشه کانی ته کی که مان بۆ دیداری بروات و له گه لیدا بمیتیته وه'.

دلَم له قه فه زه ی سینگدا گو شرا. هه ناسه م قه تیس بوو، زور قه تیس بوو. ئیدی له وه زیاترم له توانادا نه بوو تنه ا ئه وه نه بیت یه کی له رپسا کان بیر خوم بیتمه وه که ده لیت: تنه های و خه لو هت دوو شتی جیان. کاتی به تنه ا ده بیت، ئاسانه خوت هه لبخه له تینیت و وا بیر بکه یته وه که تو ریگه یه کی

پاست گرتووه، به لام خه لوته بۆ ئیمه له بارتیه، چونکه وا دهگهینیت که تو تنها خۆتیت بێ ئهوهی ههست بکهیت تهنایت. به لام له کۆتاییدا باشتی وایه منای که سیک بکهیت، که سیک وهک ئاوینه بیت بۆت. ئهوهت له یاد بیت، مهگر له دلی که سیکێ تر و خودای ناوهوهی خۆت زیاتر، ئیدی له وهولا ناتوانیت خۆت ببینیت.

سهید له سههر قسه کهی رۆیشت و گوئی: "لیره کۆمکردوونه تهوه تا لیتان بپرسم ئایا کێ له ئیوه ئارهزووی خۆبه خشی ههیه که ئهم گهشته پۆحیه بکات؟ دهتوانم یه کێک دیاری بکه، به لام ئهمه ئه رکێک نییه له پوانگهی ئهرکه وه ته ماشا بکری، چونکه تنها له پوانگهی عهشق و به ناوی عهشق وه نه بیت ناکری."

دهرویشیکێ گهنج بۆ قسه کردن داوای مۆلهتی کرد و پرسیی: "گه وره مان، ئه و زانایه کێیه؟"

"جگه له و که سهی که دهیهوێ بۆ لای بروات، ناتوانم ناوه کهی بۆ هیچ که سهی ئاشکرا بکه."

ئهوسا ژمارهیهک له دهرویشهکان به جۆشه وه دهستیان بهرز کرده وه، تۆ دهرویش بوون، منیش چوومه پالیان و ژماره مان بوو به ده. باوه زه مان به دهست ئاماژهی کرد که چاوه پێ بکهین تا له قسه کهی ده بیت ته وه، گوئی: "پیش ئه وهی بریار بدن، شتیکی دی ههیه پێویسته بزانن."

ههروهها سهید پێی راگهیاندین که سهفه ره که پره له ماندوو بوون و مهترسی زۆر، هیچ دهسته بهرێک بۆ گه رانه وهی ئه و که سه نییه که ده پوات. ئه وه بوو جگه له من هه موویان دهستیان داگرت.

باوه زه مان هه ره له سه ره تا وه به رده وام راسته وخۆ ته ماشای چاوه کانی ده کردم، کاتی چاوه کانی له گه ل چاوه کانم یه کانگیر بوون، زانیم که ئه و هه ره له یه کهم جاره وه دهیزانی من ده بمه تا قه خۆ به خشیک.

(شه مسی ته وریزی)، سهید له سه رخۆ و به جهخته وه ناوی هینام، ناوه کهم تامیکێ قورسی له زاریدا جیهیشت، "من پرێزی پێداگریه کهت ده گرم، وه لی تۆ ئه ندامیکێ گرینگی ته ریفه ته که مانی، جگه له وهش تۆ میوانی ئیمهیت."
وتم: "من وای نایینم، چۆن ده کری ئه وه بیت ته کیشه."

سەيد ماوەيەکی زۆر بێدەنگ بوو، چەندین سات بە قوولی بیری کردووە، ئینجا لەناکاوەستایە سەرپێ و گوتی: "با ئیستا ئەم بابەتە بخەینەلاوە، کە بە ھار ھات جاریکی دی قسەي لێدەکەینەو."

دلم ھاروشیت بوو. ھەرچەندە ئەو دەیزانی کە ئەم ئەرکە بە پلەي یەکەم تاقە ھۆیک بوو منی بۆ بەغدا ھینابوو، باوەزەمان دەيەویست بۆ بەدبەیتانی چارەنووسەکەم، ھەلەکەم لە دەست بدات.

وتم: "ئاخر گەر ھەم بۆچی؟ چاوەڕێکردن لە پای چي، لە کاتیکدا منیک ئامادەبم دەسبەجی برۆم؟ پێم بلێ شارەکە کامەيە و زاناکە ناوی چيیە؟ تا دەسبەجی ھەپپای لێ بکەم."

سەيد بە دەنگیکي یەکلاکەر ھوہ و ساردوہ کە رانەھاتیووم دەنگي وای لێ بژنەوم، وەلامی دایەوہ: "شتی نییە تا گفتوگۆي لەبارەوہ بکەین. کۆبوونەوہکە کۆتایی ھات."

* * *

زستانیکی درێژ و سەخت بوو، باخەکە وەک لاشەيەکی ساردوسر بەستبووی، ھەر ھەڵا لێوھەکانی منیش. لە ماوەي سنی مانگی دواییدا کە سیکم نەدواند. ھەموو پۆژێ بەو ئومیدەي درەختی ببینم شکوفەي کردووە، ئیدی کردبووم بە پیشە مەودایەکی دوور دەرویشتم و لە دێيەکە دوور دەکەوتمەوہ. وەلێ دواي بەفرەکە، بەفریکي زۆرتری بەسەردا باری. ھینشتا بە ھار نزیک نەبووبووہ. لەگەل ئەوہي لە دەرەوھەدا سەرودلم تیکچوو بوو، لە ناوہوي خۆم بە پەزەمەندی و گەشبینی مامەوہ. لێرەدا پرسیایەکی دیکەم ھاتەوہ یاد، ئەمیش بنەمایەکە لەگەل مگیزم دەگونجیت: ھەرچی شتیک لە ژیاقتدا پرووبدات، جا با بیزارکەریش بنوینیت، مەچ ئێو دەقەري ناو میدیەوہ، تەنانت ئەگەر ھەموو دەرگا کانیشت داخران، ئەوا خودا دەرگایەکی تازەت بۆ دەکاتەوہ. سوپاسی خودا بکە! کاتی ھەموو شتی بە دلی تو و لەبەر دلان بیت، ئاسانە سوپاسی خودا بکەیت. سۆفی تەنھا لەبەر ئەوہي خودا ئەو شتانەي

پتی به خشیوه سوپاسی خودا ناکات، به لکو بۆ ئەو شتانهش سوپاسی دهکات
که لێی بێبهش کردووه.

به یانیی پۆژیکیان پهنگیکی دلگیرم بینی، که وهک سترانیکی خوش
دلکه رهوه بوو و له بن توێژه به فره کانهوه سهری ده رکردبوو. چه ندین درهخت
به ریز له چه شنی ئەنگوستیلهی نقیمداردا، به بلاوی پوابوون و گوله زهنبهقی
پهنگاوپهنگیان ده رکردبوو. دلم لیوانلیو بوو له شادمانی. که به رهو تهکی
گه پامهوه، تووشی فهقی قژسووره که بووم، به شادمانییهوه سلاوی لیکردم.
وا پاهاتبوو که دهیی نیم به بیدهنگی نوقمی نیو توورپیهک دهبوو، ئەوه بوو له
سه رسامیدا زاری کردهوه.

"لاو، پرووت خوش بیت، هاوارم کرد، ئەهی نابینی وا به هار هات؟".
لهو پۆژهوه دیمه نی سروشت به خیرایی گۆرا. پاشماوهی به فر توایه وه و
درهخته کان چرویان ده رکرد و چۆله که و بالندهی خوشخوان گه پانه وه و
زۆری نه برد ههوا پربوو له سووکه بۆنکی تیژ.

به یانییهک گویمان له زهنگه مسه که بوو دووباره زرينگهی ده هات. ئەم
جاره من یه کهم کهس بووم گه یستمه ژووره سه رهکیه که. جاریکی دی به
دهوری سهیدا به باز نهیه کی فراوان دانیشیتین. ئیمه گویمان لیگرتبوو و
ئویش به نیشانهی خوشه ویستی ده رباره ی ئەم زانا موسلمان و سهنگین و
هه مووشتزانه قسه ی ده کرد! جاریکی تر جگه له من، کهس ئاماده ی
خۆبه خشیی نه بوو.

"ده بینم شه مس تاقه ده رویشیکه ئاماده ی خۆبه خشییه"، پیتی دهنگی
باوه زه مان به رزبووه وه، ئینجا وهک شنه با ناسک بووه وه، به لام من چاوه پتی
پایز ده کهم تا ده گمه بریاریک.

وهک بروسکه لیتی دابم، باوه پم نه ده کرد ئەمه پروویدات. ئاخو من
ئاماده بووم دوا ی سن مانگی دوا خستن برۆم، که چی ئەوه تا سهید داوام
لێ دهکات شهش مانگی تر سه فهره کهم دوا بخه م. ناپه زاییم ده ربپی، گله ییم

کرد، تکام له سەید کرد که ناوی شارەکه و ناوی زاناکەم پێ بلیت، بەلام ئەو پێی داگرت که پێم نەلیت.

زانیم که ئەم جارە چاوەروانییەکەم ئاسانتەر، چونکه ئیدی دواخستنیکی تری بەدوادا نایات. دواي ئەوەی له زستانەوہ بق بەہار بەرگەي چاوەروانیم گرت، دەشتوانم له بەہارەوہ تا پایز بەرگەي گرەي ئەو ئاگرە بگرم که تێم بەربووہ. پەتکردنەوہکەي باوہزەمان جۆشوخرۆشەکەمی خاوەنکردەوہ، بەلکو ورەي بەرزکردمەوہ تا پلانەکەم زیاتر بکەم. رێسایەکی تر دەلیت: ئارامگرتن مانای ئەوہ نییە بە خراپی بەرگەي ئاستەنگان بگريت، بەلکو ئەوہ دەگەيەنیت ئەوہدە دووربین بیت لەو ئەنجامە کوتاییە دلدیاییت که لە ھەر کرداریک دەگەویتەوہ؟ ئارامگرتن مانای چییە؟ واتای ئەوہیە که سەیری دپکت کرد، گول ببینیت، سەیری شەوت کرد، بەرەبەیان ببینیت، بەلام بێئارامی ئەوہ دەگەيەنیت که تو کورتبینیت و ناتوانیت ئەنجام ببینیت. ئارامی عاشقانی خودا قەت چک ناکات، چونکه دەزانن تا مانگی نوێ دەبیتە مانگی پەر، کاتی دەوێ.

کاتی له پایزدا بق جاری سێیەم زەنگە مسەکه لێدرا، بە ھەنگاوی خێرا و دلدیاییەوہ رۆیشتم. دلدیابووم له کوتاییدا شتەکان چارەسەر دەبن. سەید مینا شنگی لەبەربراییت لە ھەموو کاتەکانی تر پەنگزەردتر و بنیستر دیاربوو، بەلام که ببینمی وا دیسان دەستەکانم بەرز دەکەمەوہ، نیگای که لا نەخست و خۆی لە شتەکە نەیان نەکرد، بەلکو بە پڕواوہ سەری بق لەقاند.

“ھۆ شەمس، دەي باشە. بێگومان تو ئەو کەسەیت که بق ئەم سەفەرە دەچیت. گەر خودا ویستی ئەوا سبەي بەیانی دەگەویتە پێ.”

دەستی سەیدم ماچ کرد. ئاخریکەي بە ھاوہلەکەم دەگەم.

باوہزەمان وەک چۆن باوکێک پێش ئەوہي کوپەتاقانەکەي بق مەیدانی جەنگ بنیريت، زەردەخەنەيەکی بە پرودا دەپژینیت، ئاوا زەردەخەنەيەکی گەرمی بە پرومدا پژاند. ئینجا لە بن عەبا درێژەکەيەوہ نامەيەکی مۆرکراوی دەرھینا، دواي ئەوہي نامەکەي پێدام، بە بێدەنگی ژوورەکەي جێھێشت و

ئەوانى تر دواى كەوتن. كە بە تەنھا لە ژوورەكە مامەو، مۆرەمۆمەكەم
شكاند.

لە ناوێوەیدا بە دەستخەتێكى جوان دوو زانیاری نووسرابوون كە بریتى
بوون لە ناوى زاناکە و ناوى شارەكە. ئىدى بۆ دیدارى زانایەك كە ناوى
(پۆمى)یە بەرەو قونیا دەپۆم.

دڵم بە توندى كەوتە خورپە. لەمەوبەر ناویم نەبیسستبوو. بێگومان
زانایەكى بەنۆبائەگە، وەلى بۆ من بە تەواوى مەتەلێك بوو. دەستم بە وتنى
پیتەكانى ناوێكەى كرد: پیتی پێى قورس و درەوشاو، پیتی واوى مەخمەلى،
پیتی میمی بویزى و باوهر بەخۆبوو، پیتی یى ئالۆز كە دەبیت هەلبهێنرى.
پیتەكانم خستەوێ سەرێك و چەندینبارە دەستم بە دركاندنى ناوێكەى
كرد تا وشەكە لەسەر زمانم وەك پارچە هەلواىەكى شیرین توابەو، ئىدى
شەكە وەك (ئاو) یان (نان) یان (شیر) لام ئاشنا بوو.

ئىلا

نۆرتامبىتون، ۲۲ى ئايارى ۲۰۰۸

بەھواي ھەۋكردنى گەروويەۋە، ئىلا لەژىر لىفە سىپىيەكەيدا، جەستەي ماندوو بوو و بەھەستەم دەيتوانى تەفەكەي قووت بەداتەۋە. ئاخىر شەۋانى رابردوو تا درەنگانى شەۋ زىاد لە پىۋىست خوارەدبوويەۋە و كارى تىكردبوو، لەگەل ئەۋەشدا بۆ نەۋمى خوارەۋە دابەزى تا قاۋەلتى دروست بكات. لەگەل ھەردوو مەندالە جەمكەكەي و مەردەكەي بە دەۋرى مەزەكەدا دانىشت و بە ھەموو توانايەۋە ھەۋلى دا خۆي وا پىشان بەدات كە بايەخ بە قەسەكانيان دەدات كە باسى جۈانتىرەن ئۆتۈمبىليان لە قوتابخانەكەيان دەكرد، ھەموو ئەۋەي دەيەۋىست ئەۋەبوو بگەپتەۋە سەر جىخەۋەكەي و بنويت.

لەناكاو ئۆرلى ئاۋرى لە دايكى دايەۋە و لىنى پرسى: "ئافى دەلت خۆشكەكەمان ئىتر بۆ مالىۋە ناگەپتەۋە. دايكە، ئايا ئەمە راستە؟". دەنگى گومان و تاوانباركردنى پىۋە دياربوو.

ئىلا گوتى: "بىگومان ئەمە راست نىيە. ۋەك دەزانىت مەن لەگەل خۆشكەكەتدا دەمەقالتىيەكەمان بوو، بەلام خۆشى دەۋىم و خۆشم دەۋى".

"ئايا راستە كە تۆ قەسەت لەگەل سەكۈتدا كىردوۋە و داۋات لىنى كىردوۋە كە ۋاز لە جانىت بىنىت؟"، ئافى وا دياربوو كە چىژ لە ۋروۋزاندنى بابەتەكە ۋەردەگرىت، بەدەم پرسىار كىردنەۋە زەردەخەنەيەك لەسەر پوخسارى نەخشا.

ئىلا بە دوو چاۋى كراۋەۋە تەماشاي مەردەكەي كىرد، لى دەيفىد بىرۋەكەنى تىكنا و ۋەك ئامازەيەك كە ئەۋەي پى نەۋتوون ھەردوو لەپى والا كىرد.

ئىلا پىتمىكى دەسلەتخوازانى به دەنگى خۇي بەخشى، ئەمەيشى لەو
 كاتانەدا دەکرد كه پىنمايى به مندالەكانى دەدا، وتى: "ئەمە قەت پراست نىيە،
 من لەگەل سەكۆتدا قسەم كەردوو، بەلام داوام لىنى نەكەردوو كه واز لە
 خوشكەكەت بەيئەت. هەموو ئەوئەي پىم گوتوو ئەوئەبوو كه نابەيت لە
 هاوسەرگيريدا پەلە بكەن".

"من قەت شووناكەم"، ئۆرلى وەك لەخۆدلىيايەك، ئەمەي پراگەياندا.
 ئافى گوتى: "بەلى، ئاوها! وەك ئەوئەيە پياويك چاوەپى خواستنى تۆ
 بەيت".

لەو دەمەيدا كه ئىلا گوتى بۆ دوو مندالە جمكەكەي پادىرابوو، كه
 هەريەكەيان ئەوى تى دەورووژاند، زەردەخەنەيەكى شلەژاوە لە دەموچاوى
 نەخش بوو كه خۇيشى نەيزانى هۆيەكەي چىيە. هەرچەندە زەردەخەنەكەي
 خەفەكەرد، بە خەفەكراوى هەر ماوە، كاتىكىش هەردوو مندالەكەي و
 مێردەكەي گەيانە بەردەرگا، هيوای پۆژىكى خۇشى بۆ خواستن.

ئىلا تا ئەو دەمەي گەرايەو و لەسەر كورسىيەكەي خۇي لە بەردەم
 مێزى نانخواردن دانىشت و نىوچەوانى گرژ كرد و هيشتا زەردەخەنەكە بە
 لالتوييەو بوو. هەستى كرد وەك ئەوئەي سوپايەكەي پسق (جىر) پەلامارى
 ناندینەكەيان دابەيت، پاشماوەي هیلکەي كولاو و قاپی نیو بەتال و كوپى پيس
 لەسەر مێزى نانخواردنەكە بلاوبووونەو. سەگەكە بەم سەرۆبەوسەرى
 ناندینەكەدا دەهات و دەچوو، پەرۆشى دەرچوون بوو تا كەمى پياسە بكات،
 وەلى ئىلا تا دواي ئەوئەي دوو كوپ قاوەي خواردەو و كەمى فیتامینی
 خوارد، هەموو ئەوئەي لە توانیدا بوو بىكات، ئەوئەبوو كه بۆ ماوەي چەند
 خولەك كى سەگەكە بۆ ناو باخەكە دەر بكات.

* * *

که ئیلا له باخه که گه پایه وه، بینیی له ئامیری توماری تەلیفۆنه که وه
پووناکییه سووره که دهبریسکیتیه وه. ئهنگوستی خسته سه زهنگه که. ئای له و
خۆشییه! دهنگی ناسکی جانیته ژووره که ی پرکرد.

“دایکه، تو له ویت؟ دهی باشه، پیم وا بوو له مال نیت، ئهگینا بیسته کی
تەلیفۆنه که ت هه لده گرت”، به نیمچه پیکه نینیکه وه له سه ر قسه که ی به رده وام
بوو: “دهی باشه، زۆر لیت توو پره بووم و نه مده ویست جاریکی تر ده موچاوت
بینمه وه، لی ئیتستا توو پره نیم. مه به ستم ئه وه یه که ئه وه ی تو کردت هه له بوو،
ئمه راستیه که. نه ده بوو په یوه ندی به سکۆته وه بکهیت، به لام من له و هۆیه
تیده گم که وای لیکردیت ئه وه بکهیت. گوئ بگره، نابیت تو به درێژایی کات
مژوولی پاراستن و چاودێرکردنی من بیت. ئیدی من ئه و کچه منداله نیم که
ده بیت له دایه نگه بمیتیتیه وه. واز له م پارێزگارییه زیده پۆیه بیتنه و لیمگه پێ با
به سروشتی خۆم په فتار بکه م. پیکهاتین؟).

چاوهکانی ئیلا عهسریان تیزا. له هزریدا وینه ی جانیته به شیرمه خۆره یی
بروسکه ی دا. پستی به جۆری سووربوو مایه ی خه م بوو، په نجه بچکۆلهکانی
ئه وهنده تەنک بوون، له وه بوو ئه و دیویان ده رکه ویت، هه ردوو سییه که ی بۆ
هه ناسه دان به بۆرییه که وه به سترابوون – هیتستا ئاماده ی ئه وه نه بوو که بۆ
ئهم دنیا یه بیت. ئیلا چه ندین شه و به دیارییه وه شه ونخوونی کرد و گوئی له
هه ناسه ی راده گرت تا دلنیا بیت که هیتستا له ژياندا ماوه.

“دایه، شتیکی تر هه یه”، جانیته به ئاگاییه وه گوتی: “من تو م خۆش ده وئ”.
که ئیلا ئه وه ی ژنه وت، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا و راسته وخۆ بیر
به ره و نامه ئه لیکترۆنییه که ی عه زیز چوو، رهنگه درهختی خۆزگه کان به دهنگ
داواکارییه کانییه وه چوو بیت، هه ر هه یج نه بیت به شی یه که میان، رهنگه جانیته
به م په یوه ندیه ئه وه ی له سه ری پتویست بوو کردبیتی، ئه وه ی ماوه ته وه له
ئه ستۆی ئیلا یه. په یوه ندیی به مۆبایی که که یه وه کرد و زانیی وا به ره و
کتیبخانه ی زانکو به پتویه یه.

“کچی خۆشه ویستم، نامه که تم خۆینده وه. گوئ بگره. من زۆر داوای
لیبورن ده که م. ده مه وئ ته وازۆت لی بخوازمه وه.”

ماوهیهکی کورت، بهلام بارگاوی بالی کیشا، دایکه، کیشیهک نییه.
 نا، شتهکه وانییه، دهبوو پیزیکی زۆرترم له ههستی تو بگرتایه.
 وهک ئهوهی جانیت خۆی دایک بیت و ئیلاش کچه یاخیهکهی، گوتی: 'با
 شتهکه له بیر خۆمان بیهینهوه'.
 'بهائی، کچه خۆشهویستهکه م'.

جانیت وهک ئهوهی بترسیت که دواى ئهوه چ پرسیاریکی لیدهکات، مینا
 وره وریکی په نهان بکات، دهنگی نزم کردهوه: 'ئهوهی پیش چه ند پوژیک وتم
 نیگه رانی کردووم. مه بهستم ئهوهیه، ئایا ئهوه راسته؟ ئایا تو زۆر
 خه مباریت؟'.

ئایلا بهلهز بهرسفی دایهوه: 'بیگومان نه خیر، ئینجا له سههری پویشیت،
 سی مندالی جوانم به خێو کرد، ئیدی بوچی خه مبار بم؟'.
 بهلام جانیت وهک دیاربوو دلنیا نه بوو، گوتی: 'مه بهستم له گه باوکهیه'.
 ئایلا جگه له راستی نهیزانی چی بلیت، 'ماوهیهکی زۆر به سههر ژن و
 میزدایهتی من و باوکتدا تیپه پیهوه، دواى ئهم ههموو ساله ههسته مه وهک
 دوو عاشق بمینینهوه'.

'تیگه یستم، جانیت ئهمه ی گوت و به شیوهیهکی سههر لای ئایلا ههستیک
 دروست بوو که جانیت لێی تیگه یشتوووه'.

ئایلا دواى ئهوهی تهلیفونه کهی داخست، ده باره ی عهشق خۆی پادهستی
 بیر کردنه وهیهکی قوول کرد. له سههر کورسییه بزۆکه کهی دانیشیت و خۆی
 ویکهیتایه وه و له خۆی پرسى ئاخۆ ئهمیکی بریندار و ئازار زده چۆن بتوانیت
 جاریکی تر بجیته نیو ئهزموونی خۆشهویستییه وه. ئاخۆ ئهقینداری بۆ ئه
 کهسانهیه که له دنیا تیز پره ودا به دواى ئامانجیک یان هۆکاریکه وه عه و دالن،
 بهلام بۆ ئهوانه ی زۆر ده میکه دهستیان له وه هه لگرتوووه چی؟

پیش پوژاوا بوون وه لامی نامه کهی عهزیزی دایه وه.

ئازیزم عهزیز (گهر بۆم هه بیت ئاوا بانگت بکه م)

سو پاس بۆ وه لامه ناسک و به سۆزه کهت که یارمه تیی دام به سههر ته نگزه
 خیزانییه که مدا زال ببم. من و که چه که م توانیمان ئه و به دحالییوونه
 ئابروو به رهیه، ههر وهک خۆت به وێله وه ناوت نابوو، تیپه پینین.

من له تاقه شتيكدا راست بووم. من له نيوان دوو دژدا ديم و دهچم:
 شه پانگيزی و نه ريتی، يان زور له کاروباری.ئو که سانه خوّم هلدەقورتينم
 که خوشم دهوين، يان به رانبەر په وتاره کانيان ههست به دهسهوسانی دهکهّم.
 به لام دهرباره ی دهسه لاتخوازی، له ژيانمدا ئهّم جوړه ملکه چيکړدنه
 ناشتيبانه يهّم په يره و نه کردووه که تو دهرباره ی بوّت نووسی بووم.
 راستگو يانه ده ليم، پيم وا نيه که ئه و توانايهّم ههبيت بيم به سوّفی، به لام
 گه ره که ئه مهت پي بلیم: شته کانی نيوان من و که که کم هه ر وهک خوّم
 ده مه ويست، دواي ئه وه ی وازم له دهستتيوه ردانی کاروباره کانی هيتا، به
 شيويه کی سه رسورهيته ر گوران. قهرزاري توّم و زور سوپاست دهکهّم،
 هه روه ها نزام بوّت کرد، وه لي ده ميکه له ده رگای خودام نه داوه و دلنيا نيم
 ئاخو هيتا له هه مان شوين نيسته جييه. هه ش به سه رم، ئايا وهک چوّن له
 چيرو که که تدا خاوه ن مه يخانه که ده دويت، منيش ئاوها ده دويّم؟ نيگه ران مه به،
 من به ده رده دلييه وه به رانبەر به به ها کان کفر دهکهّم. هيتا کفر نه کردووه.
 له مه ولاش نايکهّم.

له نورتا مېتر نه وه

هاوپيت، ئيلا

نامه‌که

له به‌غداوه بۆ قه‌یسه‌رییه، ۲۹ ی ئیلوول ۱۲۴۲

به ناوی خودا که ده‌هنده و دلۆقانه

برامان سه‌ید بوره‌انه‌دین

سلۆتان لی بیت و به‌زه‌یی و فه‌ری خوداتان به‌سه‌ردا برژی

که نامه‌که‌تم پێگه‌یشت شادمان بووم وه‌ک چۆن ناسیوتمه‌هر و وه‌فاداری پێگه‌ی عه‌شقیت. نامه‌که‌ت تووشی گولمه‌زێکی کردم، چونکه‌هر ئه‌وه‌نده زانیم که بۆ پۆمی منه‌ی هاوه‌لێک ده‌که‌یت، ئیدی زانیم مه‌به‌ستت کێیه، وه‌لێ ئه‌وه‌ی نه‌مه‌ه‌زانی ئه‌وه‌ بوو که له‌دوا‌ی ئه‌وه‌ چی بکه‌م.

وه‌ک ده‌زانیت، ده‌رویشیکی گه‌پیده له‌ ته‌که‌یکه‌ی منه و ناوی شه‌مسی ته‌وریزییه. وه‌سه‌پی ئه‌و که‌سه‌ی که تو منه‌ی ده‌که‌یت، به‌ته‌واوی له‌مدا به‌دی ده‌کری. برۆای وایه که ئه‌و په‌یامیکی بۆ ئه‌م جیهانه‌ پییه. جا بۆ ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی بێتیته‌دی، له‌ که‌سیکی پوونبین و پووناکییر ده‌گه‌ریت تا په‌یامه‌که‌ی خۆی بۆ بگو‌یزیته‌وه و بیرری زاخاوبدات و پووناک بکاته‌وه. ئه‌و له‌ مریدیک یان له‌ فه‌قییه‌ک ناگه‌ریت، به‌لکو داوا له‌ خودا ده‌کات که هاوه‌لێک بدۆزیته‌وه. جاریکیان پێی گوتم که ئه‌و له‌ پیناوه‌ که‌سانی خواسابی نه‌هاتووه، به‌لکو هاتووه تا په‌نجه‌ بخاته‌ سه‌ر خورپه‌ی دلی که‌سیک که به‌ره‌و راستی رینوینی دنیا ده‌کات.

که نامه‌که‌تم پێگه‌یشت، زانیم له‌ چاره‌ی شه‌سی ته‌وریزی نووسراوه که بگات به‌ رۆمی. جا بۆ ئه‌وه‌ی به‌ یه‌کسانی بۆ هه‌موو ده‌رویشه‌کانی ته‌که‌یکه‌م هه‌ل بره‌خسینم، کو‌مکردنه‌وه و بێ ئه‌وه‌ی بچه‌ نێو ورده‌کارییه‌وه، ده‌رباره‌ی زانایه‌ک که ده‌یه‌ه‌وێ دلی خۆی بکاته‌وه قسه‌م بۆ کردن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی

ژماره یه کی کهم و دیاریکراو بوون، شه مس تاقه که سیک بوو ته نانه ت دواى بیستنی مه ترسیى ئه رکه که، پئی له سه ر قه بوو لکردنی ئه وه داگرت. ئه مه له زستانی رابردوودا بوو. ئه وه بوو هه مان شت له به هار و ئینجا له پایزدا دووباره بووه وه.

رهنگه بیرسیت بۆچی به درێژایی ئه م ماوه یه چاوه پیم کرد. به ئاشکرا ده لیم زۆر بیرم لیکرده وه، جگه له تاقه هۆیه ک ناتوانم هۆی دیکه به ینمه وه: وام لیها تبوو شه مسم زۆر خوش ویست و دلم نه ده هات بۆ سه فه ریکی ترسناک بینێرم.

شه مس له به ر ئه وه ی ژيانیکی ته نها ژیاوه، که سیکى ته بیات ئاسان نییه و هه ر ئه وه ده توانیت ئه م ئه رکه جێبه جێ بکات، به لام ئه گه ر له شاریکدا نشته جێ بوو و تیکه لاوی خه لکه که ی بوو، ئه وه ده ترسم هه ندی که س بێزار بکات، بۆیه به گوێزه ی توانا هه ولم دا سه فه ره که ی دوا بخرم.

ئێواره ی پێش پۆیشتنه که ی شه مس، له به ر ئه وه ی کرمی ئاوریشم به خێو ده که م، به ده وری دارتووه کاندایا سه یه کی درێژمان کرد. ئاخه ر دابونه ریه ت کۆنه کان به که می له نێو ده چن. عه شق وه ک تروسکاییه ک ناسکه و به شیوه یه کی سه رسوپه نهر چون ئاوریشم به هیزه. بۆ شه مسم راقه کرد که چۆن کرمی ئاوریشم دواى ئه وه ی له قۆزاخه که ی سه رده ردینیت، ئه و ئاوریشمه له نێو ده بات که دروستی کردووه، بۆیه وه رزێره کان لێده برین له نێوان ئاوریشمه که و کرمی ئاوریشمه که دا یه کینکیان هه لبژێرن. زۆر جار کرمی ئاوریشمه که هێشتا له ناو قۆزاخه که یدا یه ده یکوژن تا به ساغی ئاوریشمه که ده ربێن، بۆ دروستکردنی یه ک ملپنچی ئاوریشم، سه دان کرمی ئاوریشم به کار ده هینری.

خه ریک بوو ئێواره داده هات، بایه کی سارد به سه رماندا هه لیکرد و له رزم لیها ت. له م پیرییه مدا به ئاسانی سه رمام ده بیت، لی زانیم که ئه م له رز لیها ته م به وای پیرییه وه نییه، به لکو زانیم که له م دنیا یه دا ئه مه دوا جاره شه مس له ناو باخه که مدا ده وه ستیت و جاریکی تر هه چمان یه کتر نابینن. بێگومان ئه ویش هه ستی به وه کردبوو، چونکه خه میکم له چاوه کانیدا بینی.

کازیوهی ئەم بەیانییە، هات تا دەستەکانم ماچ بکات و داوای فەرم لێ بکات، واقم و پەما کە بینیم قژە پەش و درێژەکەى بپیوه و سمیلەکەى تاشیوه، ئەو ھۆکارەکەى نەوت و منیش پرسیارم لێى نەکرد. پیش ئەوہى بپروات، گوتى پۆلى ئەو لەم چیرۆکەدا لە پۆلى کرمى ئاوریشم دەچیت و ئەو و پۆمى بەرەو قۆزاخەى عەشقى خودایى دەکشینەوہ، تا ئەو کاتە دیت و ئاوریشمىکى بەنرخ دەچنرئ، لە ناویدا دەمیتنەوہ. وەلى لە کۆتاییدا بۆ ئەوہى ئاوریشمەکە بژى، گەرەکە کرمى ئاوریشمەکە بمريت.

ئینجا بەرەو قونیا کەوتە پى . خودا بىپاريزیت. دەزانم ئەوہى لەسەرم بوو کردم، ھەروەھا تۆش، بەلام خەمىکى قورس کەوتوووتە سەر دلم، خەریکە بۆ دەرویشىک پەرۆش دەبم کە لە ھەموو ئەو دەرویشانەى لە تەکنیکەى خۆمدا بینيومن، سەیرتر و سەرکێشتر بوو.

لە کۆتاییدا ھەموومان بۆ لای خودا و بۆ لای ئەویش دەگەرینەوہ.
 ھەر خودا پشتوپەنات بێت

باوہزەمان

فه قیکه

به‌غدا، ۲۹ ی ئیلوول ۱۲۴۳

ب‌وون به ده‌رویش وه‌ک هه‌موان ئاگاداریان کردمه‌وه، ئاسان نییه، به‌لام
ئه‌و شته‌ی بیریان چوو پیتی بلین، ئه‌وه بوو گهر من بووم به ده‌رویش، ئه‌وا
له دوو لاهه تالاهه ده‌چیزم. له‌وته‌ی گه‌یشتوومه‌ته ئه‌م ته‌کییه وه‌کو سه‌گیک
کارده‌که‌م. پۆژانه ئه‌وه‌نده کارده‌که‌م که ده‌چمه نیو جییه‌که‌م، له‌تاو ئازاری
ماسوولکه‌کانم و پتیه‌کانم، خه‌و ناچیه‌ چاوم. له‌خۆم ده‌پرسم ئاخۆ که‌سی
ئاگای له‌وه هه‌یه که چ مامه‌له‌یه‌کی خراپم له‌گه‌لدا ده‌کرێ؟ ته‌نانه‌ت گهر
یه‌کیکیش سه‌رنجی ئه‌وه‌ی داییت، بیگومان هه‌ر گویشی پی نادات. تا زیاتر
کارم ده‌کرد، شته‌که خراپتر ده‌بوو، ته‌نانه‌ت ئه‌وان ناویشم نازانن و له‌نیو
خۆیاندا به‌چه‌ له‌ دوامه‌وه به‌ (فه‌قی تازه‌که و نه‌ناسه‌که و قۆسووره‌که)
ناویان ده‌هینام.

خراپترین شتیک بۆ من ئه‌وه بوو له‌ ناندینه‌که به‌ سه‌رپه‌رشتی
چیشتلینه‌ریک کارم ده‌کرد. ئه‌م پیاوه له‌جیاتى دل، خاوه‌نى پارچه‌ به‌ردیک
بوو. ده‌بوو له‌ سوپای مه‌غۆله‌کاندا بووبووايه‌ته سه‌رکرده‌یه‌کی درنده‌ و
تینووی خوین، نه‌ک له‌ ته‌کی ده‌رویشه‌کاندا ببیه‌ چیشتلینه‌ر. له‌ یادم نییه
قه‌سه‌یه‌کی ناسکی له‌گه‌ل یه‌کیکدا کردبیت. پیم وا نییه‌ بزانیته‌ زه‌رده‌خه‌یه‌ک
بخاته سه‌ر لیوی. پۆژیکیان له‌ گه‌وره‌ ده‌رویشیکیانم پرسى ئاخۆ له‌سه‌ر فه‌قی
پنویسته‌ که له‌ ناندین له‌گه‌ل چیشتلینه‌ریکدا ملکه‌چی مه‌ینه‌تی کارکردن بیت؟
به‌ زه‌رده‌خه‌یه‌کی ئالۆزه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: (نه‌ک هه‌موو فه‌قیکان، به‌لکو
ته‌نها هه‌ندیکیان).

که واته بۆچی ھەر من؟ سەید بۆچی دەپەوئ من لە فەقیکانی تر زیاتر
ئازار بکیشم؟ ئایا لەبەر ئەوەیە کە (نەفسی من) لە (نەفسی ئەوان) گەورەترە،
بۆیە بۆ پەرەردەکردنم ئاتاجی مامەلەییەکی سەختترم؟

ھەموو پۆژئ یەكەم کەس من پادەبم، لە جۆگە نزیکە کە ئاو دەھینم،
ئینجا لە کوانوو کە ئاگر دەکەمەو، نانی کونجیدار دەکەم. بۆ قاوەلتی شۆربا
ئامادە دەکەم. ئاخەر ئاسان نییە بۆ پەنجا کەس خواردن دابین بکەیت، چونکە
پێویستە ھەموو خواردنەکان لە مەنجا لێکەڵێ لێنرێن کە گەرەیی ھەریەکیکیان
لە قەوارەیی حەوزی گەرماو کەمتر نییە. جا ئەو بێننە بەرچاوتان کێ
پاکیان دەکاتەو و دەیان شوات. من لە بەیان نییەو تا ئێوارە ھەموو کاتەکانم بە
پاککردنەوێ زەوی و سەربان و قالدەرمە بەسەر دەبەم و حەوشە گسک
دەدەم و دار دەبڕم. چەندین سەعات بە سپینەو و پاککردنەوێ تەختەبەندە
کۆنەکانی زەویی ژوورەکان بەسەر دەستەکانم و ئەژتوکانم کووڕ دەبمەو،
کە جیڕەجیڕیان لێو دێت. مەربای پرتەقال و خۆراکی گەرم ئامادە دەکەم و
گێزەر و کولە کە سوێر دەکەم و بە وریاییەو بپێکی گونجاوی خوێ بەکار
دێنم بە جۆرێ ناییت بەشی تامی ھێلکەییەکی زیاد بیت. خۆ ئەگەر بپێکی
زۆرتر یا کەمتر خویم تێکردبا، ئەوا چیش تێنەرە کە تووشی نۆرە تووڕەییە ک
دەبوو، ئەوسا ھەموو شتێکی بەسەر یە کدا دەشکاند و دەبوو سەرلەنوێ
ھەموو شتی ئامادە بکەمەو.

لە ھەموو ئەوانە خراپتر، ئەو بوو لە کاتی کارکردندا داوای لێدەکردم کە
بە زمانی عەرەبی دوعا بخوێنم، داوایشی لێدەکردم بە دەنگی بەرز ئەو نزایانە
بێئەو تە دلنیا بیت کە وشەییەکم بێر نەچوو، بۆیە من پێکەو نوێژ دەکەم و
کار دەکەم، کار دەکەم و نوێژ دەکەم. ئازاردەرە کەم لافی ئەوێ لێدەدا کە:
(کوڕی خۆم، لە ناندیندا چەند بەرگەیی زەحمەتییەکان بگرت، زیاتر پێدەگەیت
و لەگەڵ فێربوونی چیش تێنەند، و ردەوردە پۆخت پێدەگات).

جاریکیان لێم پرسی: (بەلام ئەم ئەزموونە تا کەیی بەردەوام دەبێت؟).

له وهلامدا گوتی: (ههزار و یهک پوژ، مادام له توانای شههرهزادی
حهکایهتخواندا بووبیت که به دریژایی ئەم ماوهیه هه موو شهویک حهکایهتیکی
تازه دروست بکات، ئەوا له توانای توشدا ههیه بهرگهی ئەوه بکریت).

ئەمه شیتیه! ئایا له نیوان من و شههرهزادا چ لیکچوونیک ههیه؟ ئاخو
هه موو ئەوهی ئەو دهیکرد ئەوه بوو له سهر نوینیکی مهخمهلی رادهکشا و
پهنجهی پنیهکانی دهجوولاند و دهنکهتری شیرینی دهکرده ده می پاشا
گیلهکوه و چیرۆکی خه یالی دروستدهکرد و خه یالکی تیژی نه بوو. پیم وا
نییه که کاریکی قورسی کردبیت، ههروه ها پیم وا نییه گه داوای لی کرابا
نیوهی ئەوه بکات که من دهیکهه، ههفتهیهک بهرگهی نه دهگرت. نازانم ئایا
کهس ههیه پوژهکان بژمیریت، بهلام بیگومان من دهیانژمیرم، ئەوه تا هیشتا
٦٢٤ پوژ له پینشم ماوه.

له ئەزموونه کهمدا چل پوژی به کهم له ژوورینکی بچکولهی نزم به سهر
دهبرد که نه مده توانی رابکشیم یا به پتوه بوهستم، بویه لینه بپام بهردهوام
له سهر چۆکه کانم دانیشم. گه ئاره زووی خواردنکی باش یان که می
پشوودانم کردبا، یان له تاریکی یان له ته نیایی ترسابام، یا خودانه که ران به
ئافره تیکه وه شهیتانی بووبام، داوای لینه کردم که ئەو زهنگه مسییهی له
بنمیچه که وه شوپو بوو وه لینه م تا یارمه تی رۆحیم بدات. وه لی من قهت
ئوهم نه دهکرد، خو ئەمهش وا ناگهیه نیت که من ئەو بیره هه له قومه له قانهم به
خه یالدا نه هاتوه که بنیاده م که یفساز ده کهن، بهلام چ هه له یهک له وه دایه که
بیری هه له قومه له ق به خه یالی مروفیکدا بیت که به ندرکراویکی بی جووله بیت؟

دوای ته و او بوونی خه لوه ته که، ده بوو بۆ ناندینه که بگه پیمه وه تا به دهست
چیشتلینه ره که وه ئازاره کانم دهست پیکه نه وه، بیگومان به راستی ئازارم
ده چه شت، بهلام ئەو راستیه تاله ی که به قهت تالیچه شتنه که م بوو ئەوه بوو
قهت له رینماییه کانی چیشتلینه ره که لام نه ده دا - تا ئەو ئیواره یی که
شه می ته وریزی گه شته جی. له وه شه ودا که له کوتاییدا چیشتلینه ره که
دهستی لیم گیربوو، تیروپری لیدام، داردهسته قه لیم توزه کان یهک له دوای

یهک له سهر پشتم دهشکان. ئینجا ههردوو پیتلاوهکه می له بهردهرگا دانا که نوکهکانیان پوووه دهرهوه بوون، ئه‌مه‌ش نیشانه‌ی ئه‌وه‌بوو که کاتی ئه‌وه هاتووه برۆم. له ته‌کیی دهرۆیشه‌کاندا ده‌رت ناکهن و به ئاشکرا پیت نالین که تو سهرکه‌توو نه‌بوویت، به‌لکو وات لیده‌که‌ن به بیده‌نگی برۆیت.

(ناتوانین به زۆر بته‌کین به ده‌رویش)، چیشتلینه‌ره‌که ئه‌مه‌ی درکاند، (چونکه بنیاده‌م ده‌توانیت که‌ریک بباته سهر ئاو، به‌لام ناتوانیت به زۆر ئاوی ده‌رخوارد بدات. ده‌بی که‌ره‌که خۆی ئاماده‌یی تیدا بیت، له‌مه‌ش زیاتر پێگه‌یه‌کی تر نییه).

یگومان مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بوو که من که‌رم. له راستیدا که‌ر شه‌مسی ته‌وریزی نه‌بوايه، ده‌می بوو به‌ته‌ما‌بووم ئه‌م شوینه جی به‌یلم، که‌واته ختووه‌کی پتر ناسینی ئه‌و وای لیکردم له‌م شوینه چه‌ق بیه‌ستم، چونکه له‌وه‌وپیش من که‌سینکی وه‌ک ئه‌وم نه‌دی‌بوو. ئاخ‌ر ئه‌و له‌ که‌س نه‌ده‌ترسا، ملکه‌چی که‌س نه‌بوو، ته‌نانه‌ت چیشتلینه‌ره‌که‌ش زۆر ریزی ده‌گرت. که‌ر له‌م ته‌کییه‌دا که‌ر پێشه‌نگی هه‌بووین و هی ئه‌وه‌ بیت چاوی لی بکری، ته‌نها شه‌مسی ته‌وریزی به‌ ئه‌فسوونه‌که‌ی و ئابروومه‌ندییه‌که‌ی و یاخیبوونه‌که‌یه‌وه بوو، نه‌ک مامۆستا و شیخه‌ خا‌که‌را‌که‌ی ته‌کیکه‌.

به‌لی، شه‌مسی ته‌وریزی له‌ به‌رچاوی من قاره‌مانیک بوو. دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ بینیم، زانیم من حه‌وه‌جه‌ی ئه‌وه‌ نیم که‌ بێم به‌ ده‌رویشیکی سه‌لار. که‌ر ماوه‌یه‌کی زۆرم له‌گه‌لیدا به‌سهر بردبا، ئه‌وا ده‌بوومه‌ که‌سینکی پێشه‌نگ و به‌وه‌ج و سه‌رکیش، بۆیه که‌ پایز دا‌هات، زانیم شه‌مس ده‌روات و ئیتر ناگه‌رپه‌ته‌وه، بریارم دا له‌گه‌لیدا برۆم.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی خۆم یه‌ک‌لا کرده‌وه، چووم چاوم به‌ باوه‌زهمان بکه‌ویت، بینیم دانیشتووه و له‌به‌ر رووناکیی فانۆسیک کتییکی کۆن ده‌خوینیه‌ته‌وه. (هتیی فه‌قی، چیت ده‌وێ؟) وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ بینینی من بیتا‌قه‌ت بووین، به‌ بیتا‌قه‌تییه‌وه لێ پرسیم.

به گۆڤره‌ی ئه‌و توانای قسه‌له‌پروویه‌ی هه‌مبوو، گوتم: (گه‌وره‌م، زانیومه به‌م زووانه شه‌مسی ته‌وریزی ده‌روات. ده‌مه‌وئ له‌گه‌لیدا بپۆم، په‌نگه له سه‌فه‌ره‌که‌یدا ئاتاجی هاوده‌میک بیت).

(ئه‌مده‌زانی تۆ ئاوها هۆگری بوویت)، سه‌ید به‌گومانه‌وه پتی گوتم: (یاخود بۆیه‌وا ده‌لئیت تا له‌کارکردنی نان‌دین رابکه‌یت؟ هیشتا ماوه‌ی مه‌شق‌کردنه‌که‌ت ته‌واو نه‌بووه، هیشتا ماوته‌بیت به‌ده‌رویش).

(په‌نگه‌یاوه‌ریکردنی که‌سیکی وه‌ک (شه‌مسی ته‌وریزی) له‌سه‌فه‌ره‌که‌یدا بۆ من باشترین مه‌شق بیت)، هه‌رچه‌نده زانیم قسه‌یه‌کی ئاوها ئازایه‌تی ده‌وئ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر گوتم.

سه‌ید که‌وته‌بیرکردنه‌وه‌وه و چه‌ند بێده‌نگیه‌که‌ی درێژه‌ی ده‌کیشا، ئه‌وه‌نده بپوام به‌وه زیاتر ده‌بوو که له‌سه‌ر بپچاوو پروویه‌که‌م سه‌رکۆنه‌م ده‌کات و بانگی چیشته‌ینه‌ره‌که‌ ده‌کات، تا سزام بدات، به‌لام ئه‌وه‌ی نه‌کرد، به‌لکو به‌نائۆمی‌دییه‌وه ته‌ماشای کردم و سه‌ری له‌قاند.

(پۆله، په‌نگه تۆ بۆ ئه‌وه نه‌خولقا‌بیت تا له‌ته‌کی بژیت. له‌نیوان هه‌ر چه‌وت فه‌قیدا له‌یه‌کی‌یان زیاتر نامینیت‌وه و ئه‌وانی تر ئه‌م رێگه‌یه ده‌گرته‌به‌ر. هه‌سته‌وه‌ریم پیم ده‌لئیت که تۆ بۆ ئه‌وه ناشیت بیت ده‌رویش، بۆیه ده‌نیت له‌شوینتیکی تر به‌دوای به‌ش و چاره‌نووسی خۆتا بگه‌ریت. ده‌رباره‌ی یاوه‌ریکردنی شه‌مسیش له‌سه‌فه‌ره‌که‌یدا، ده‌بی له‌خۆی بپرسیت). که ده‌مودووه‌که‌مان ئاوها کۆتایی هات، باوه‌زه‌مان به‌سه‌ر ئاماژه‌یه‌کی به‌وێل و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی کرد و کۆتایی به‌بابه‌ته‌که‌ هیتا و گه‌پایه‌وه سه‌ر کتێبه‌که‌ی. هه‌ستم به‌خه‌مباری و بچووکی خۆم کرد، به‌لام به‌پاده‌یه‌کی سه‌یر پیم و بوو که من ئازاد بووم.

شەمس

بەغدا، ۳۰ ئىيۇلى ۱۲۴۳

بە سواری ئەسپەكەم لە كازیوهدا پروو و بایەكە تىم تەقاند، تەنها
جاریك وەستام تا تەماشایەکی دواو بەكم، تەكینی دەرویشەكانم بینی وەك
هیلانەى پەلەوەر لە نینو دارتووەكان و درەختیلەكان تا دەهات ون دەبوو.
دەموچاوی ماندووی باوێزەمان لە بەرچاوم بوو، دەمزانى نىگەرانی منە، بەلام
هۆكاریكى راستەقینەى وام نەدەبینى وای لى بکات تا نىگەرانی بیت.

ئیدی لە سەفەرىكى عەشقى ئاوهاى ناوێزەماندا هەببام لىکرد، ئیدی چۆن
دەبیت تووشى زیان ببم؟ ئەمەش پىسای دەیەممە: لە نیتوان پۆژەلات و
پۆژاوا و باشوور و باکووردا جیاوازییەکی ئەوتۆ نییە. ئیدی ئاراستەت
پروو وەر لایەك بیت، ئەو سەفەرى كە دەیکەیت دەبیت بیکەیت بە
سەفەرى ناوێزەمانى خۆت. گەر لە ناوێزەمانى خۆتدا سەفەرت کرد، ئەو
دەتوانیت دنیا پانوبەرىنەكە و ئەوێ پششىشیو بەبیریت.

هەرچەندە پىششىبىنى ئەوێ دەکرد كە پرووبەپرووی هەندى ئاستەنگ
بیمەو، وەلى پەژارە داینەگرتم و ئەو چارەنووسەم بەخێرەیتا كە لە قونیا
چاوێزیم بوو. لەبەر ئەوێ من سۆفیم، فێرى ئەو بووبووم كە پىكەو بە
دپك و گول، بە دزیوى و جوانى ژيان قایل بم. ئەمەش پىسایەكى
دیكەیه:

کاتی مامان که ده بینیت دوو گیانه که له کاتی ژاندا نازار ناچیت، ئیدی ده زانیت هیشتا ریگه بۆ مەلۆتکه که خوش نه بووه، که وانا جاری مندالی ناییت، جا بۆ ئه وهی نه فسیکی تازه له دایک بیت، پتویسته نازار هه بیت. هه وهک چۆن خشتی سوور ئاتاجی کهرمیه کی به رزه تا رهق بیت، خوشه ویستیش به نازار نه بیت کامل ناییت.

* * *

ئو شه وهی پیش ئه وهی ته کیی ده رویشه کان جی بهیلم، په نجه ره کانی ژووره کهم والا کرد تا دهنگ و بۆنی تاریکی بینه ژووره وه. له بهر پرته پرتی پووناکی مۆمه که، پرچه درێژه کهمم بپی و چهند داویکی زبری لی کهوته سه زه وییه که، ئینجا پیش و سمیلم و ههردوو برۆم تاشی. که لیبوومه وه، له و پوخساره ی نئو ئاوینه که ورد بوومه وه که پتر دره وشاوه و لاو دهینواند. دوا ی ئه وهی تووکه کانم لابرده، ده موچاوم له هه ناو و ته من و په گه زیک خالیبووه وه و ئیدی نه رابردووی هه بوو نه بانه پۆژ. له م ساته وه بۆ هه تاهه تایه داخرا. به هیوری گوتم: (به لئ، خۆم ئه وه ده زانم). ئه مهش پیتسایه کی تری چل پیتساکه یه: "گه ران به دوا ی خوشه ویستیدا ده مانگۆریت. که سیک نییه به دوا ی خوشه ویستیدا بگه ریت و له کاتی سه فه ره کهیدا پی نه گه یشتیت. هه ر ئه وه منده دهست به سه فه ری گه ران بکهیت، ئیدی له ناوه وه و له ده ره وه دهست به گۆران ده کهیت".

باوه زه مان به سووکه زه رده خه نه یه که وه سندووقیکی مه خمه لی ده رهیتا و پیتشکه شی کردم. له ناویدا سی شتم بینی که ئه مانه بوون: ئاوینه یه کی زیوین، دهسته سپرکی ئاوریشم و که مۆله یه که که عه تری تیدا بوو.

(ئهم شتانه په نگه له سه فه ره که تدا یارمه تیت بدهن، که ئاتاجیان بووین به کاریان بیتنه. گه ر بپوات به خۆت نه ما، ئه و ئاوینه که جوانی ناوه وه ت پیشان ده دات. ئه گه ر هه ست کرد ناو و ناوبانگت له که یه کی گرتووه، ئه و

دهسته سږه که یه کسه ر بنگه رډیی دلت دینیته وه یاد، به لام عه تره که برینه کانی
ناوه وه و دهره وه تيمار دهکات).

دهستیکم له هه ریه که یان دا، ئینجا سندووقه کهم داخست و سوپاسی
باوه زه مانم کرد و گوتم: (پیم وایه تو ئیتر ناتهوئ شتیکی تر بلیت).

له گه ل گه رډی به یاندا، کاتی چۆله که کان دهستیان به جریوه جریو کرد، که
دلۆپه ئاونگه بچوو که کان له سه ر لقه کانه وه دهستیان به تکانه وه کرد، سواری
ئه سپه کهم* بووم و به ره و قونیا تیمته قاند. نه مده زانی چی چاوه پیم دهکات،
وهلی له و چاره نووسه دلنیا بووم که خودا بۆی نووسی بووم.

---

* نووسه ر پیشتر و لاخه که ی شه مسی به (ماین) ناو بردووه، به لام له مه ولا به درێزایی رۆمانه که به
(ئه سپ) ناوی ده بات، بۆیه منیش هه ر ئه سپم به کار هیناوه. (و. کوردی).

فه قیكه

به‌غدا، ۳۰ ی ئیلوولی ۱۲۴۳

به‌دوای شه‌مسی ته‌وریزیدا، به‌سواری ئه‌و ئه‌سپه‌ی که دزیبوم، تيم ته‌قاند. تا له‌توانامدا بوو هه‌ولم دا مه‌ودایه‌ک له‌نئوانماندا به‌ئيلمه‌وه، بۆم ده‌رکه‌وت ناکرئ بئ ئه‌وه‌ی بمبینیت که دوای که‌وتووم، پنی بگه‌م. کاتی شه‌مس له‌یه‌کئ له‌بازاره‌کانی به‌غدا وه‌ستا تا که‌می پشوو بدات و هه‌ندئ پتویستی س‌ه‌فه‌ر بکریت، بریارم دا خۆمی لئ ئاشکرا بکه‌م، ئیدی له‌به‌رده‌م ئه‌سپه‌که‌ی خۆم به‌زه‌ویدا دا.

"هئنی لاوی نه‌ناسی پرچسور، ئه‌وه‌ بۆ وا له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ خۆت دريژ کردووه؟، شه‌مس له‌سه‌ر پشتی ئه‌سپه‌که‌یه‌وه‌ نیوه‌شادمان و نیوه‌سه‌رسوپماو بانگی کردم.

له‌به‌رده‌میدا به‌چۆکدا هاتم و وه‌ک ده‌روژه‌که‌ران ده‌سته‌کانم پانکرده‌وه و ملم دريژ کرد، به‌پارانه‌وه‌وه‌ گوتم: "ده‌مه‌وی یاوه‌ریت بکه‌م. تکات لیده‌که‌م با له‌گه‌لتدا بيم."

"ئایا ده‌زانیت من بۆ کوئ ده‌پۆم؟".

بیته‌نگ بووم. بیرم له‌م پرسیاره‌ نه‌کردبووه‌وه، گوتم: "نه‌خیر، به‌لام ئه‌وه‌ گرینگ نییه. من ده‌مه‌وی بیمه‌ مریدی تو. تو پیشه‌نگی منیت."

شه‌مس گوتی: "وا راهاتووم به‌ته‌نها س‌ه‌فه‌ر بکه‌م و نامه‌وی مرید یان فه‌قیم هه‌بیّت، سوپاست ده‌که‌م! بیگومان من پیشه‌نگی که‌س نیم، به‌تایبه‌تی تسۆ، ده‌ی به‌ریی خۆتدا بکه‌رپوه، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌بانه‌پۆژدا به‌دوای مامۆستایه‌کدا که‌رایت، تکایه‌ پتسایه‌کی زیترین بیتنه‌وه‌ یادت که‌ ده‌لیت: له‌م دنیا به‌دا ژماره‌ی فیرکه‌ری درۆزن و مامۆستای درۆزن له‌ژماره‌ی ئه‌ستیره‌

بينراوه‌كاني گەردوون زۆرتەرن. ئەو كەسە خۆپەرستانەي كە لە پای دەسەلاتدا كار دەكەن لەگەڵ مامۇستا راستەقینەكان تێكەل مەكە. مامۇستای پۆحیی راستگۆ سەرنجەت بۆ خۆی راناكیشیت و چاوەڕێی ملكەچیی رەها، یان سەرسامیی تەواوی تۆنییە، بەلكو یارمەتیت دەدات تا بەهای خۆدی ناوێوەت بزانیت و پێزی بگرییت. مامۇستا راستەقینەكان وەك شووشە پروون و نووری خودایان پێدا تێدەپەڕیت.

تەكات لێدەكەم هەلێكم بەدەری، لێی پارامەو، هەموو گەپیدە بەناوبانگەكان كەسیكان وەك مرید یان خزمەتكار هەبوو لە بارگەخستن و پۆششتیاندا، یارمەتییان داو.

شەمس وەك ئەوێ ددان بە پاستیی قەسەكاندا بنیست، بەدەم ریشخوراندنەو پرسیی: ئایا دەتوانیت یاوهریم بكەیت؟

راپەریم و بەرزەپێ هەستم، لە هەموو دلمەوێ سەرم لەقاند و گوتم: بێگومان، لە ناخەوێ حەز دەكەم.

كەواتە باشە. یەكەم ئەرکت ئەوێ: دهموێ پوو بكەیتە نزیکترین مەيخانه و داوی دەرێكی پێ شەراب بكەیت، بیهێنیت و لێرە لە بازارەكەدا بێخۆیتەو.

منێك كە بە عەباكەم زەویی ژوورەكانم پاكەدەكردهو، مەنجه‌له‌كانم وا سێی دەكردهو، وەك شووشەي جوانی قینیسیا دەبریسكانەو، كە لە لای یەكێك لە پیشەوەرەكان بینییووم و زۆر دەمێ بوو كاتی خاچپەرستەكان دایان بەسەر شارەكەدا لە قوستەنتینە تالانیان كردهبوو، هەروەها دەتوانم بە یەك دانێشتن سەد پیاو پاك بكەم، یان لەتەسیر بچنم، هەموو ئەمانەشم بە ناوی گەشەكردنی پۆحەو دەكرد، بەلام خواردنەوێ شەراب لەنێو هەموو خەلكی و لە بازاردا لە سەرووی توانای منەوێ، بۆیە ئیدی بە ترسەوێ تێم پروانی.

ناتوانم ئەوێ بكەم. گەر باوكم بزانیت، لاقەكانم دەشكێنیت. ئاخەر ئەو منی بۆ تەكیتی دەروێشەكان ناردوو تا ببمە موسلمانێكی چاكەخواز، نەك ببمە یەكێ لە گاورانی بێپەرست. ئاخەر خانەوادەكەم و هاوڕێكانم چیم پێ دەلێن؟

ههستم به نیکا سووتینه ره که ی شه مس کرد که ئاراسته ی کردم. هه موو
جهستم که وته له رزین، هه ر وهک چۆن ئه وسا که وته له رزین، کاتی له پشت
دهرگا داخراوه کانه وه خۆم لی داگرتبوو.

‘وهک ده بینی ناکرئ بیته یاوه رم، ئه مه ی به یتیمک گوت بۆنی
تاوانبارکردنی لیده هات، ‘تۆ زۆر بایه خ به بۆچوونی خه لک ده دهیت، تۆ ئه مه ت
زانیه؟ زۆر به ته نگ به دهسته ئینانی ره زامه ندیی خه لکه وهیت، ئی هه رچه ند
هه ولیش بدهیت له ره خنه یان ره زگار نابیت.’

زانیم که هه لی یاوه ریکردنیم وا دوور ده که ویته وه، ئیدی دهستم به
به رگریکردن له خۆ کرد، ‘چۆن بتوانم که بزنام تۆ به م پرسیاره تاقیم
ناکه یته وه؟ ئاخه ئیسلام شه رابی هه رام کردووه، ‘به لام ئه مه که مه کردنه به
خودا. ئه رکی ئیمه ئه وه نییه که یه کیکمان به یار له سه ر به روائ ئه وی تر بدات،
شه مس ئاوها وه لامی دامه وه.

به ئاومیدی دیقه تی ده ور به ری خۆم دا و نه مه ده زانی چۆن وه لامی
قسه کانی بده مه وه، مه ژگم وهک هه ویری هه لاته تیک هه لده چوو.

شه مس له سه ر قسه که ی ره یشیت و وتی: ‘تۆ ده لیت گویا ده ته وی ره یکه که
به یریت، لی ناته هوی له پای وه ده ئینانی ئه م ئامانجه، قوربانی به هیچ شتی بدهیت.
سامان یان هیز یان نیوبانگ یان زیده ره یی یان چیژی جهسته یی. گه ره که
یه که م جار له و شتانه خۆت ره زگار به کیت که لای مروه ئازیزن.’

شه مس له سه ر ئه سه په که ی جیی خۆی خوشکرد و به مه کوتایی به
قسه که ی هیتا: ‘پیم وایه ده بن بۆ به غدا بۆ لای خیزانه که ت بگه ڕیتته وه، منه ی
پیشه وه ریکی راستگو به که و له به رده ستیدا فیزبه. وای بۆ ده چم ره نگه ره یی
بیت بیته بازرگانیکی باش، به لام چاوچتۆک مه به. ره یکه م بده گه ره که به رۆم.’

به م شیویه بۆ دواجار دوعاخوازی لیکردم و ئاوزهنگی له ئه سه په که ی دا،
تیته قاند و دوورکه وته وه، دنیا له ژیر سمه کانی ئه سه په که یدا گرمه ی ده هات و
ده خزی. خۆم هه لدايه سه ر ئه سه په که م و به ره و ده ره وه ی به غدا دووی که وتم،
به لام مه ودای نیوانمان تا ده هات زۆرتر ده بوو، تا بوو به خالکی تاریک و
دوور، ته نانه ت تا دوائ ماوه یه کی زۆر که خاله تاریکه که ش له ئاسۆوه دیار
نه مابوو، ههستم به کاریگه ری نیکای شه مس ده کرد.

ئىلا

نۇرتامبىتون، ۲۴ ئاينى ۲۰۰۸

بەيانىي ھەموو پۇژىك، ئىدى كۆتايى پشووۋى ھەفتە بوايە يان پۇژەكانى تر، ئىلا پروۋى دەكردە ناندېنەكە و بە خۆى دەوت ژەمى قاۋەلتىي باش، پەوتى پاشماۋەى پۇژەكە ديارى دەكات، چونكە پىيى وا بوو ژەمى بەيانىان گرېنگىرىن ژەمى پۇژەكەيە. لە يەككى لە گۇڧارەكانى تاييەت بە ئافرەتان خويندبوۋيەۋە كە ئەندامانى ئەو خىزانەى پىكەۋە بە پىكوپىكى قاۋەلتى دەكەن، لە ئەندامانى ئەو خىزانە تەباتر و يەكگرتووترن كە بە نيوەتتىرى لە مال دەردەچن. ھەرچەندە ۋەك گۇڧارەكان باسيان دەكرد، بىرواى بەۋە ھەبوو كە دەبىت چىژ لە خواردنى بەيانىان ۋەربگىرىت، بەلام ئەزموۋنى لەگەل ژەمى بەيانىاندا ۋەك پىكدادانى ھەسارەكان وا بوو، چونكە لە خواردندا ھەر يەككى لە ئەندامانى خىزانەكەى ئارەزوۋيەكى جىاۋازى ھەبوو و ھەريەكەيان ھەزى لە خواردنىكى جىا بوو، ئەمەش دژى بىرۋەكەى پىكەۋە نانخواردنى ئىلا بوو. ئىدى چۆن لە سەر مىزى نانخواردن ھەماھەنگى دروست دەبىت، كاتى جانىت لەتە نانېك بە مرەباۋە دەقرتىنىت و ئافى نانى تىرى بە ھەنگۈينەۋە دەخوات و دەيفىد چاۋەپىيە قاپى ھىلكەى كولالۋى بىتە بەردەم، ئۆرلىش نايەھۋى ھىچ بخوات؟ سەربارى ھەموو ئەمانە. ژەمى بەيانى گرېنگ بوو و بەيانىي ھەموو پۇژى ئامادەى دەكرد. سووربوو لەسەر ئەۋەى كە نايىت ھىچ يەككى لە مندالەكانى پۇژەكەى بە خواردنى پارچە پىكىتىك، يان خواردنىكى دىكەى ھەرزان، دەست پىيكات.

بەلام ئەم بەيانىيە كە ئىلا چوۋە ناندېنەكە، يەكەم شتى كە كردى ئەۋە بوو لە بەردەم مىزى نانخواردنەكە دانىشت و كۆمپىوتەرەكەى كىردەۋە.

لهجياتى ئوۋەى قارو ىان خۇشاۋى پۈتەقال ئامادە بىكات، ىان نان بىكات،
ئىنتەرنىتەكەى كىردەۋە تا بىزانىت ئاخۇ عىزىز نامەى ئەلىكترۇنىى بۇ ناردوۋە.
ئائى لەو خۇشىيە كە نامەيەكى بىنى!

ئىلاى ئازىز

كە زانىم نىۋان تۇ و كچەكەت باش بوۋە شادمان بووم. دوتىنى
دەمەۋبەيان گوندى مۇمۇستىنانگۇم جىيەشت. سەىر لەۋەدا بوو من جگە لە
چەند پۇژى زىاتىر لەۋى نەمامەۋە، كەچى كە كاتى دوعاخۋازى ھات زۇر
خەمبار بووم، بەلكو ھەستەم بە خەمۇكى دەكرى. لە خۇم پىرسى ئاخۇ جارىكى
دى دەتوانم لە گواتىمالا ئەم گوندە بچووكە بىبىنمەۋە؟ پىم وا نىيە.

ھەر جارى مائىۋاىى لە شوتىنى بىكەم كە خۇشم دەۋى، ھەست دەكەم
پاژىك لە خۇمى تىدا جىدەھىلەم. وام بە خەيالىدا دىت، گەر ئىمە ۋەك ماركۇپۇلۇ
گەرىدەيى ھەلېژىرىن، ىان لەنىۋ بىشكەۋە تا ناو گۇر لە ھەمان شوتىن
بىمىنەۋە، ئەۋا ژىان دەبىتە زىجىرەيەك لە لەداىكبوز و مىردن، چونكە
چىركەساتىك لەداىك دەبىت و لەۋى تردا دەمىت. جا بۇ ئەۋەى تاقىكرىدەۋەى
نوتى دەربىكەون، تاقىكرىدەۋەى كۇن دەپوۋكىنەۋە. ئەرى تۇش پىت وا نىيە؟

كە لە مۇمۇستىنانگۇ بووم، دەستەم بە پامان كىرد و ھەۋلەم دا پەنگ و
خەرمەنەى تۇ وىنا بىكەم. ھەر زوو سى پەنگ لە بەردەمىدا دەركەۋىتن كە
ئەمانە بوون: زەردىكى گەرم، پۈتەقالىيەكى شەرمىون، ئەرخەۋانى. وام
مەزەندە كىرد كە ئەمانە پەنگەكانى تۇن، بە خەيالىدا ھات كە ئەمانە چ بە جىا
بىن ىان پىكەۋە بىن، پەنگەلىكى جوانى.

لە گواتىمالا، تىشاگۇل دوا وىستەگەمە - شارۋچكەيەكە خانوۋەكانى پەرش
و بلاۋ و لە قور دروستىراون. بىكمەتىك لە چاۋانى مىندالەكانىاندەيە لە
سەروۋى تەمەنىانەۋەيە. ئافىرەتەكانى لە ھەموو جۇرە تەمەنىك لە مالىەكانى
خۇياندا خەرىكى چىنىنى فەرشى سەرىدىۋارن كە بە نەخشى ناياب
پازاۋنەتەۋە. داۋام لە پىرېژنىك كىرد كە فەرشىكى سەرىدىۋارم بۇ ھەلېژىرېت،
پىم گوت كە بۇ خاتوۋنىكى دەنىترم لە تۇرتامبۇتون دەۋى. دواى ئەۋەى
كەمەكىك بىرى كىردەۋە، لەنىۋ كۇمەلە فەرشىكى زۇرى پىشت خۇيەۋە،
فەرشىكى پاكىشا. بە خۇدا سوتىدى خۋارد، ئەۋ كۇمەلە پىتر لە پەنجا فەرشى

له هه موو پهنگه كان تيدا بووه، به لام ئه و فهرشه ی که بق توی هه لېژارد، ته نها به سې پهنگ چنرابوو: زهر د و پرته قالی و وهنه وشه یی. وا بزانم تو حز دهکیت ئه م پیکه وته بزانت، گهر له مه دا شتی هه بیت، ئه و هه ر له خوداوه یه. ئایا به خه یالتدا هاتوو که نامه گۆرینه وه ی نیتوانمان پهنگه له پیکه وته وه نه بیت.

له گه ل سلاوی گهرمدا

عهزیز

تیببني: گهر ویستت، ده توانم فهرشه که ت به پۆستدا بق بنیرم، یان تا ئه و پۆژه دیت چاومان به یه ک بکه ویت و کوپن قاوه پیکه وه بخوینه وه، چاوه پری بکه م و خۆم پیشکه شتی بکه م.

ئایلا چاوه کانی نوقاند و هه ولی دا ئه وه ویتا بکات که چۆن پهنگه کانی ده وری خهرمانه ی دهموچاوی دهن. سهیر له وه دا بوو که ئه و وینه یه ی له خه یالیدا به رجه سته بوو بوو، ئه و وینه یه نه بوو که هی ژنیکي له ته مه ن خۆیدا بیت، به لکو وینه ی ئه و کاته یه تی که کیزۆله یه کی حه وت سالان بوو.

بیره وه ریبه کی زور هه لده قولان و بق لای ده گه رانه وه، یاده وه ریگه لی بوون وایده زانی ده میکه له بیري چوونه ته وه. وینه ی دایکی که وه ستاوه و پشتینیکي فستقی سه وزئامالی به ده وری که مه ریدا به ستوو و کوپنیکي پیوانه کردنی به ده سته وه یه، ماسکینکی خۆله میشی ئازارای دهموچاوی داپۆشیوه، چه ندین دلی کاغه زینی دره وشاوه و بریقه دار به دیواره که وه هه لواسراوه.

جه سته ی باوکی وه ک ئه وه ی بیه وه ی له گه ل که ره سه ی پازاندنه وه ی جه ژنی له دایکبوون تیکه ل بیت، له بنمیچه که وه شوږبووه ته وه و شتیه یه کی دلگیری به ماله که به خشیوه. بیري که وته وه چۆن سالانی هه رزه کاری به سه ر بردوه، چۆن به رپر سیاریتی خۆکوشتنه که ی باوکی خسته ئه ستوی دایکی. که ئایلا هیشتا کیزۆله یه کی بچوک بوو، به لینی به خوی دا که شووی کرد ده بیت میرده که ی به خته وه ر بکات و نابیت وه ک دایکی له شوو کردندا سه رکه وتوو نه بیت. به پینی توانا هه ولبدات هاوسه رگیریه که ی له وه ی دایکی

جیا بیت، شووی به پیاویکی کریستیانی نه کرد، به لکو پیی باش بوو هر له
ثایینه که ی خوی شوو به پیاویک بکات.

ئوه چهند سالیکی که مه ئیلا وازی له وه هیناوه که رقی له دایکه
پیریژنه که ی بیتوه. هه رچهنده له م دواپیه دا نیوانیان باش بووه، لی که یادی
رآبردوو ده کاته وه، هیشتا له ناخه وه دلته نگیه که دایده گریته.
"دایکه! ... خاک دایکمانه! خاک دایکمانه".

ئیلا له دوا ی خویه وه شه پۆلیک پیکه نین و چه چپی ژنه وت. که ئاوپری
دایه وه، بینیی چوار جووت چاو چاودییری ده کن. بۆ یه که مین جار، ئۆرلی و
ئافی و جانیت و ده یقید پیکه وه بۆ قاوه لئیکردن هاتن. هه موویان به تهنیشت
یه که وه وهستان و وهک ئه وه ی بوونه وه ریکی نامۆ بیت، تئیان ده پوانی. له
شینوه ی ته ماشا کردنه که یانه وه دیار بوو که ئه وان ده می بوو له وئ وهستان
و هه ولیان داوه سه رنجی رابکیشن.

ئیلا به زه رده خه نه وه گوتی: "به یانی هه مووتان باش".
"ئه وه گویت لیمان نه بوو؟"، ئۆرلی به سه رسورمانه وه لئی پرسی.
ده یقید بی ئه وه ی ته ماشای بکات، وتی: "تۆ ته واو نوقمی نیو ئه و
شاشه یه بوو بویت".

ئیلا دوا ی نیگای شووه که ی که وت و له سه ر شاشه که راوه که ی به رانبه ری
نامه یه کی عه زیز. ز. زاهارای بینیی که به شینوه یه کی کال بریسکه ی ده دا. به
په له به بن کوراندنه وه کۆمپیوته ره که ی داخست.

"چهند نامه یه کی په خشکاری ئه ده بی هه یه، ده بی بیانخوینمه وه"، ئیلا
له سه ری پۆیشت، "خه ریکی نووسینی راپۆرته که م بووم".
ئافی به ده موچاویکی گرژه وه گوتی: "نه خیر، تۆ نامه ئه لیکترۆنییه کانت
ده خوینده وه".

ئیلا له خوی پرسی ئاخۆ چی وای له مندا له هه رزه که ره کانی کردوه
ئاوها پژد بن و خه وش یه کتر و درۆی ئه وانی تر ئاشکرا بکه ن؟ به لام که
ئه وان به لای باب ته که دا نه چوون، به لکو ته ماشای شوینیکی دیکه یان ده کرد و
چاویان بریبوو میژی ناخوارده که، بۆیه هه ستی به ئاسوده یی کرد.

ئۆرلى لاي به لاي ئىلادا كرده وه و لهبرى هه موويان پرسى: "دايكه،
 بۆچى ئەم به يانيه ژه مى قاوه لىت ئاماده نه كردوه؟"
 ئىلا به ره و مىزه كه ئاوپىدايه وه و بينى كه ئه وهى ئه وان ته ماشايان
 ده كرد، نه قاوهى لى بوو نه هيلكهى كولاو و نه نانى گهرم و نه مره باى ترى.
 چەند جار ئى سهرى بادا و وهك ئه وهى له ناوه وهيدا به و دهنگه قايل بىت كه
 راستىيه كى حاشاهه لئه گر ده دركىتت.
 راسته، له بهر خووه گوتى چۆن بىرت چوو خواردنى به يانى دروست
 بكهت؟

بەشى دووھم

ئاو

شتە شلەمە نىيەكان دەگۆرپىن و

پېشېنى ناكرىن

پۆمى

قۇنيا، ۱۵ ئىشەنچى يەكەم ۱۲۴۴

بېنىم مانگە پېر و درەوشاۋەكەي ئاسمان لە مروارىيەكى ناياب و
هەلۋاسراۋ دەچو، لەنىو جىگەكەم رابووم و لە پەنجەرەكەۋە تەماشاي
حەۋشەكەم كرد كه لىۋانلىۋوبو لە تريفەي مانگ، لى ئەم جوانىيە دلفىتەي كه
دېتم خورپەي دلم و لەرزىنى دەستەكانمى سووك نەكرد.

‘ئەفەندى، تۆ پەنگت زەرد هەلگەراۋە. ئايا ديسان خەونت بىنيۋە؟’
هاوسەرەكەم بە نەرمى ۋاي پىن گوتىم، ‘جامى ئاوت بۇ بېنىم؟’.

دلىنام كردهۋە و داوام لىكرد كه بۇ ناو جىيەكەي بگەپتەۋە و ناتوانىت
هېچ شتى بكات، چونكه خەۋنەكانمان بەشىكن لە چارەنوسمان و خودا
چۆنى بویت ئاۋاها رەۋتى خۇيان ۋەردگرن. بە خۆم گوت بىگومان ھۆيك
ھەيە ۋام لىدەكات كه ھەموو شەۋىك لەو چل شەۋەي رابردو ھەمان خەۋن
بېنىم. لە ھەر جارىكدا سەرەتاي خەۋنەكە كەمى جياۋاز بوو، يان پەنگە
بەردەوام ھەمان خەۋن بوۋىت، بەلام ئەۋە من بووم لە ھەر شەۋىكدا لە
خانەيەكى جياۋە مەلەنم كردهۋە.

ئەمجارە لە ژوورىكى بە فەرش پاخراۋ و ئاشنا خۆم بىنى قورئانم
دەخۆتند، بەلام لە ھېچ شۆيتى لەو شۆيتانە نەدەچوۋ كه پىشتەر بىنيۋوم.
دەرويشىكى بالابەرز و بارىكەلە لە بەرانبەرم قىت دانىشتبوو، دەمامكى لەسەر
دەموچاۋى بوو و مۇمەدانىكى بە دەستەۋە بوو، پىنج مۆمى داگىرساۋى تىدا
بوو، پووناككيان بۇ دەكردم تا بتوانم بخۆتەمەۋە.

دۋاي كەمى سەرم ھەلپرى تا دەرويشەكە لەو چامەيە ئاگاداربكەمەۋە كه
دەمخۆتەندەۋە. ۋاي لەو ترسەي كه داىگرتىم، ئاخىر ئەۋەي من بە مۇمەدانم

دهزانی، دهستی راسته‌ی پیاویک بوو. که دهر ویشه که دهستی بز دريژکردم،
بينيم هر په‌نجه‌یک له په‌نجه‌کانی داگیرسابوون.

به ترسه‌وه ته‌ماشای دهوروبه‌ری خۆم کرد و له ئاو ده‌گه‌پام، به‌لام چهند
چاوم گپړا، ئاوم ده‌ست نه‌که‌وت. ئیدی عه‌باکه‌م له به‌ر خۆم داکه‌ند و دام به
سه‌ر دهر ویشه که‌دا تا ئاگره که بکوژيتمه‌وه.

کاتی عه‌باکه‌م به‌رز کرده‌وه، ئه‌و نه‌مابوو و له دواي خوی مؤمیکی
داگیرساری جی‌پیشتبوو.

له‌وساوه وام لی‌هاتوو به‌رده‌وام هه‌مان خه‌ونم ده‌بینی. له ماله‌که‌دا
به‌دوايدا ده‌گه‌پام و هه‌موو گو‌شه و سووچی‌کم ده‌پشکنی. دواچار به‌ره‌و
حه‌وشه که رامکرد، گوله‌کانی ناو حه‌وشه که له ده‌ریایه‌کی په‌نگی زه‌ردی
دره‌وشاوه‌دا پشکوتوو بوون. به‌راست و چه‌پدا بانگم کرد، وه‌لی له هیچ
شوینن پیاوه‌که‌م نه‌دی.

“هۆو خۆشه‌ویست بگه‌پړوه، تو له کویت؟”

له‌کو‌تاییدا وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌سته‌وه‌رییه‌کی شووم پیش خوی دابم، له
بیره که نزدیک بوومه‌وه و له بنی تاریکی بیره که‌دا ته‌ماشای ئاوه‌که و
شه‌پۆله‌که‌یم کرد. سه‌ره‌تا هیچ نه‌دی، لی دواي که‌من، له تریفه‌ پووناکه‌که‌ی
مانگ لی‌وانلیتو بووم و حه‌وشه‌که‌ی پووناک کرده‌وه. ئه‌وسا دوو چاوی په‌شم
بینی که له بنی بیره که‌وه به‌خه‌میکی بی‌پیشینه‌ نیگایان ده‌کردم.

“کوشتیان”، یه‌ک‌نی بانگی کرد، په‌نگه‌ ئه‌وه هر ده‌نگی خۆم بووینت.
له‌وانه‌یه ده‌نگه‌که‌ی خۆم له دۆخی ئازاریکی بی‌په‌رانه‌وه‌دا، وا ده‌رکه‌وتییت.

ئیدی هاوارم کرد و هاوارم کرد، تا هاوسه‌ره‌که‌م به‌توندی گرتمی و به
سینگی خۆوه‌ی نوساندم. به‌ناسکی لی‌ی پرسیم “ئه‌فه‌ندی، دیسان هه‌مان
خه‌ونت دیوه؟”

* * *

دوای ئه‌وه‌ی کیرا دووباره‌ نوسته‌وه، به‌ره‌و چه‌وشه‌که‌ دزهم کرد. له‌و ساته‌دا ئه‌و سه‌رنجه‌م لا دروست بوو، که هینشتا خه‌ونه‌که‌ به‌ پوونی و ترسناکییه‌وه‌ ده‌بینم. له‌ کپی شه‌وه‌که‌دا به‌ بینینی بیره‌که‌ ته‌زوویه‌ک به‌ هه‌موو جه‌سته‌مدا تیپه‌پری، به‌لام توانام نه‌بوو له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ دابنیشم، ئیدی بۆ سرته‌ی شنه‌ی شه‌وبای نیو دره‌خته‌کان گویم هه‌ل‌خست.

له‌ کاتی ئاوه‌ادا، نۆره‌خه‌میک دایده‌گرتم و نه‌مده‌زانی به‌وای چیه‌وه‌یه. ئاخر منیک ژبانی خۆم دروستکردوه‌و و ئه‌وه‌ی به‌هه‌ویای بووم وه‌دیم هیناوه. خودا سێ شتی ئازیزی پێ ره‌وا بینوم که ئه‌مانه‌ن: زانست، چاکه‌خوازی، توانای یارمه‌تیدانی خه‌لکی تا به‌دوای خودادا بگه‌ڕین.

دوای ئه‌وه‌ی گه‌یشتمه‌ ته‌مه‌نی سیوه‌شت سالی، خودا له‌وه‌ زۆرتری پێ به‌خشیم که داوام ده‌کرد. خویندم تا بووم به‌ وتارخوین و زانایه‌کی ئیسلامی و شه‌رعی، زانسته‌کانی عیرفانم خویند، ئه‌مه‌ش زانستیکه‌ به‌ پله‌ی جیاجیا ته‌نها به‌ پتغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان و زانایانی ئایینی ده‌به‌خشری. به‌ موچپاری باوکم خودا لێ خۆش بیت، له‌ لای باشترین زانایانی سه‌رده‌مه‌که‌مان خویندم و بۆ قوولکردنه‌وه‌ی باوه‌ره‌که‌م که ئه‌رکیکه‌ خودا منی بۆ تایبه‌تمه‌ند کردوه‌، ده‌وانیکی زۆرم دا.

سه‌ید بوره‌انه‌دینی کۆنه‌مامۆستام ده‌یگوت من له‌و که‌سانه‌م که خودا زۆر خۆشی ده‌وین، چونکه‌ بۆ ئه‌م ئه‌رکه‌ پیرۆزه‌ راسپێردراوم تا په‌یامه‌که‌ی بگه‌یه‌نمه‌ به‌نده‌کانی و بۆ جیاکردنه‌وه‌ی دادوێدای کۆمه‌کیان بگه‌م.

چه‌ندین سال له‌ حوَجَره‌ خویندم، له‌ گه‌ل زانایانی دیکه‌ی ئایینناسیدا له‌ لاهوتم کۆلییه‌وه، فه‌قیکانم فیرکرد و له‌ زانستی ئایینی و فه‌رمووده‌م کۆلییه‌وه‌ و وتاری هه‌ینیم له‌ گه‌وره‌ترین مزگه‌وته‌کانی شاردا خوینده‌وه. به‌ ده‌گه‌ن ناوی ئه‌و فه‌قیانه‌م له‌ بیرده‌چوو که وانه‌م پێ گوتبوونه‌وه. هه‌ست به‌ زیاده‌ڕوویی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌که‌م که لێیان ده‌بیستم ده‌لێن گوايه‌ یه‌كجار ئاتاجی ئه‌و وتارانه‌ی من بوون و پینوینیی کردوون و ژبانیاکی گۆڕیوه.

خودا به‌ خیزانیکی خۆشه‌ویست و براده‌ری باش و مریدی دلسۆز خه‌لاتی کردووم. له‌ ژبانمدا هه‌ژاری و نه‌بوونیم نه‌چه‌شتووه، هه‌رچه‌نده‌ به‌ له‌ده‌ستدانی یه‌که‌مین هاوسه‌رم ئیشیکی توندم پتگه‌یشت و پێم وا بوو ئیتر ژن

ناهیتمهوه، بهلام ژنم هیتا. له سایه ی کیراوه ژیانیکې پر خوشی و گهشی ژيام. ههردوو کورپهکهم گه وره بوون، له گهل ئه وه شدا هه ر ئه و پرسیاره دهکهم چوڼ ده بیت یه کتکیان له وی دیکه جیابیت. ئه و دووه مینا دوو تۆون، له گهل ئه وه ی به تهنیشت یه که وه و له هه مان خاکدا پوینراون و هه مان خور گه شه ی پیداون و هه مان ئاو پاراوی کردوون، ئیدی سهریان دهرهینا و دوو پروهکی تهواو جیایان لئ پهیداوو. من شانازیان پیوه دهکهم، شانازی به و کچه مانه وهش دهکهم که هه لمانگرتووه ته وه و خاوه ن چهن د به هره یه کی دهگمه نه. من پیاوینکی به خته وه رم، به ژیان ی خو م و به و کۆمه له ی که تیاندا ده ژیم، په زامه ند و قایل م.

که واته بۆچی له ناوه وه مدا هه ست به بۆشایی دهکهم و پوژ له دوا ی پوژ بۆشاییه که قوول و هه راوتر ده بیت؟ وهک نه خوشی پوحم بۆگه ن دهکات و بۆ هه ر کویتی هک برۆم له گه لمدا یه، وهک مشک هیتمه، بهلام موزیر و درنده یه.

شنه مس

قونیا، ۱۷ ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

بهرله وهی له دهروازهی هر شاریک که پیشتر نه م دی بیت، بجمه ژووره وه، که من دهوهم تا سلاو له پیاوچاکان و پیروزهکان بکه م، ئیدی به مردوو و زینوویانه وه، به ناسراو و گومناویانه وه. هر کاتێ گهیشتیتمه شوینیکی نوێ، یه کهم شتی که کردومه ئه وه یه فهرم له پیاوچاکانی خیرخواز وهرگرتوه، ئیدی موسلمان بووبن یان کریستیان یان جووله که بن، چونکه بروام وایه پیاوچاکان له سهرووی ئه م ناولینهانه جیاوازه توور هاتانه وهن، چونکه ئه وان سهر به هه موو مرقایه تین.

هر ئه وه نده بۆ یه کهم جار له مه ودا یه کی دووره وه قونیا م لی ده رکه وت، ئه وه ی له وه پیش کردبووم لیره ش کردم، به لام شتیکی نااسایی پرووی دا. له بری وه لامدانه وه ی سلاوه که م و فهر پێبه خشینم، پیاوچاکان وه ک کیلی وردوخاشبووی گۆره کان بیده نگ بوون. دووباره به دهنگی بهرتر و توندتر سلاوم لی کردنه وه، به لکو ئی نه یانیستیتم. دیسان بیدهنگی بالی کیتشا. ئیدی زانیم ئه وان به باشی گوئیان له من بووه، به لام فهری خویان پی نه به خشیوم.

‘پیم بلی ئه وه چی قه و ماوه؟’ داوام له (با) یه که کرد تا به درێژی و پانایی ولاته که قسه کانم بۆ پیاوچاکان و ریز لێگیراوه کان بیات.

دوای که مه کی بایه که به خو و وه لامه وه گه رایه وه و گوئی: ‘هۆ ده رویش، له م شاره دا له دوو شتی دژ به یه کتر زیاتر نابینیت و له نیواناندا شتی تر نییه، ئه ویش یان خوشه و یستییه کی بی غه لوغه شه، یان رقیکی ئه ستوره. ئیمه

ئاگادارت دەكەينەۋە گەر بېرۆيت لەسەر بەرپرسيارىتتى خۆت دەچىتە ناو
شارەكەۋە.

وتم: "لەم بارەدا پىنويست بە پەژارە ناكات، من تا ماوم خۆشەويستى
بىگەرد دەدۆزمەۋە، ئەمەش بۆ من بەسە."

كاتى پياۋچاكانى قۇنيا ئەۋەيان بىست، فەپى خۇيان پى بەخشىم، بەلام
من بىيارم دا لە چوونە نىۋشارەكە پەلەنەكەم، ئەۋە بوو لەژىر داربەرۋويەك
دانىشتىم. لەۋ دەمەدا كە ئەسپەكەم لەۋ گىاۋگۆلانە دەلەۋەرپا، دەستىم بە
تەماشاكردنى شارەكە كرد كە لە دوورپا لىمەۋە دىاربوو. منارەكانى قۇنيا
لەبەر تىشكى خۆرەكە ۋەك پارچە بلوور دەبرىسكانەۋە. ناۋبەناۋ ۋەرىنى
سەگ و زەرەى كەر و پىكەنىنى مندالان و دەنگى فرۆشيارانم دەبىست كە بە
هەموو ھىزىيانەۋە بانگيان دەكرد - دەنگەلىكى ئاسايى كە نىشانەى
دەنگەكانى شارىكە پرە لە ژيان. لە خۆم پرسى ئاخۇ دەبىن لە پشت دەرگا
داخراۋەكان و پەنجەرە بە پەردە داپۆشراۋەكان، جۆرى شادمانى و خەم چى
بىن؟ لەبەر ئەۋەى لەگەل ژيانى گەپىدەيىدا راھاتبووم، بۆيە مانەۋە لە شاردا
كەمى بىزارى دەكردم، بەلام پىسايەكى بنچىنەيى دىكەم ھاتەۋە ياد كە دەلىت:
(ھەول مەدە بەرەنگارى ئەۋ گۆرپانكارىيانە بىيەۋە كە پىت لىدەگرن، بەلكو
لىگەپى با ژيان لەناۋتدا بۆى. گەر ژيانىت سەرەۋژىر و قىپەۋە بوو، نىگەران
مەبە. چۆن دەكرى بزانىت كە ئەۋ شتەى لەگەلىدا راھاتوويت، لەۋ شتە باشترە
كە بەپىۋەيە؟).

دەنگىكى ناسك لە زىندەخەۋەكەم ۋەئاگاي ھىنام و گوتى: "دەرويش،
سلۆت لى بىت."

كە ئاۋرپم دايەۋە، جوتيارىكى پىستەئەسمەر و دەستوبازوو ئەستوور و
سىمىلشۆپم دى. سوارى پەيتوونىك بووبوو كە گايەكى لەپولاۋاز پرايدەكىشا،
ئەم گياندارە بەستەزمانە ۋا دىاربوو ھا ئىستا ھا نەختىكى تر گيانى
دەردەچىت.

ۋەلامم دايەۋە: "سلۆ لە تۆش، بەرەكەتى خودات بەسەردا بېرژىت."
"ئەۋە بۆ لىرە بە تەنيا دانىشتوويت؟ گەر لە سوارى ئەسپەكەت ماندوو
بوويت، ئەۋە دەتوانم بىگەيەنم."

به زهرده‌خه‌نه‌وه پيښم وت: "سوپاست ده‌که‌م، پيښم وايه به پيښان برېوم له گايه‌که‌ی تو زووتر ده‌گه‌مه جی".

جوتیاره‌که وتی: "گايه‌که‌م به که‌م مه‌زانه، هه‌ستی به سووکايه‌تی کرد، پره‌نگه پير و لاواز بووبیت، به لام نازيزترین هاوپریمه".

ئهم قسانه‌م به دل‌وه نووسان، ئیدی به‌رزه‌پی پاپه‌پیم و به‌رانبه‌ر جوتیاره‌که دانوشتامه‌وه. ئاخ‌ر منی‌کی ساکاری پیکهاته‌ی بازنه فراوانه‌که‌ی خه‌لقه‌نده‌کانی خودا، چو‌ن ده‌کرئ پیکهاته‌یه‌کی دیکه‌ی ئهم بازنه‌یه به که‌م بزانه‌م، ئیدی ئهو پیکهاته‌یه ئاژهل بیت یان مرو‌ف؟
گوتم: "داوای لی‌بوردن له خو‌ت و له گايه‌که‌ت ده‌که‌م، تکات لی‌نده‌که‌م بمبه‌خشه".

سپه‌ری‌کی باوه‌پنه‌کردن له‌سه‌ر پوخساری جوتیاره‌که نه‌خش بوو. ماوه‌یه‌ک له شوین خو‌ی وشک وه‌ستا و وایزانی شوخی پیده‌که‌م، گو‌تی: "قه‌ت هیچ که‌سی وای پي نه‌وتووم"، زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌رمی به پرومدا پژانده. "مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه داوای لی‌بوردن له گايه‌که‌ت کرد؟".

"مه‌به‌ستم ئه‌مه‌شه، به لام قه‌ت هیچ که‌سی داوای لی‌بوردنی لی نه‌کردووم، به‌لکو گه‌ر پرویشی دابیت ئه‌وه به پيچه‌وانه‌وه بووه، به‌رده‌وام منم ته‌وازو ده‌خوازمه‌وه. ته‌نانه‌ت کاتی خه‌لکی هه‌له‌یه‌کم به‌رانبه‌ر ده‌که‌ن، هه‌ر من داوای ته‌وازو‌یان لی‌نده‌که‌م".

به بیستنی ئه‌وه نیگه‌ران بووم، به هیمنی گوتم: "قورئانی پی‌روژ ده‌لایت (مرو‌فمان له باشت‌رین شیوه‌دا دروست‌کرد)، ئه‌مه‌ش پی‌سایه‌که له پی‌ساکان".
پرسی: "کام پی‌سا؟".

"خودا مژوولی ته‌واو‌کردنی دروست‌کردنی ده‌ره‌وه و ناوه‌وه‌ی تویه. ئهو ته‌واو مژوولی تویه. هه‌ر بنیاده‌میک بریتییه له کرده‌یه‌کی به‌رده‌وام و له‌سه‌رخ و بزواو، به لام به خوراگرییه‌کی به‌ره‌و به‌رکه‌مالبوون. هه‌ر یه‌ک له ئیمه بریتییه له کاریکی هونه‌ری ته‌واونه‌کراو و لی‌پراوانه هه‌ولی به‌رکه‌مالبوون ده‌دات. خودا له‌گه‌ل هه‌ریه‌که‌ماندا به جیا مامه‌له ده‌کات، چونکه مرو‌فایه‌تی تابلویه‌کی جوانه و شیوه‌کاریکی به‌هرمه‌ند وینه‌ی کیشاوه، له پووی بایه‌خیشه‌وه هه‌موو خاله‌کان له ته‌واو‌کردنی وینه‌که‌دا یه‌کسان".

’ئايا ھاتوويت تا گوڭ له وتاره كېش بگريت؟‘، جوتياره كه سهرله نوځ به بابه خه وه پرسياړى كرد و له سهرى پوښت: ’وا دياره شوينه كه له خلكى جمى بيت، نه و پياوښكى مه زنه‘.

كه زانيم مه به ستى كښه، دلم به توندى كه وته خورپه، ليم پرسى: ’پتم بلې جياوازي و تاره كاني پرمى له چيدايه؟‘.

جوتياره كه بڼه ننگ بوو و چاوى برييه ئاسوى فراوان. وا دياربوو كه بېرى له هممو شونځيكا دهات و دهچو، بې نه وهى له شونځيكي دياريكراو بگيرسيته وه.

ئينجا وتى: ’له گوندى پزښته وه به كومه لى دهرده سهرپيه وه هاتم. سهره تا برسيتى داهات، ئينجا مه غوله كان هاتن و پرويان دهكرده هر ديه ك دهيانسووتاند و تالانپان دهكرده، به لام نه وهى به شاره گوره كانپان كرد، خراپتر بوو. نه وه بوو ئه رزه پرم و سيواس و قهيسه رپيه يان داگير كرد، هرچى نيزينه بوو سهرپان برين و ئافره تانپان به ديل كرت. بوخوم كه سينكم له خوښه ويستانم له دهست نه چووه يان مالم تپدا نه چووه، به لام شتيكى كرينكم له دهست داوه، نه وېش خوښى و گه شپيه‘.

ليم پرسى: ’نه وه چى په يوه ندييه كى به پرمپيه وه هيه؟‘.

جوتياره كه دووباره چاوى برييه وه گايه كهى و به ئاخافتنيكى خالى له هر رېتميك، كه وته بلمه بلم: ’هممو خلكى دهبيژن كېر گوڭ له وتاره كاني پرمى بگريت، خه مېكانت دهرپه وينه وه؟‘

بهش به حالى خوم پتم وا نښه كه له گل خه مدا كښه يه ك هېيت، بهلكو ته واو به پېچه وانه وهيه – نه وه دوورپووييه كه خلكى به خته وهر دهكات، به لام راستى وايان ليدهكات ههست به خه مبارى بكن، به لام نه وهم به جوتياره كه نهوت، بهلكو پتم گوت: ’بوچى تا قونيا هاوهليت نه كه م تا دهربارهى پرمى پتر قسم بق بكهيت؟‘.

ههوسارى نه سپه كه م به گاليسكه كه وه بهست و سهركه وتم و به تهنېشت جوتياره كه وه پوښستم. كه زانيم گايه كه گوڭ به سهرباره كهى نادات، ههستم به خوښحالى كرد. به شپوه يه كى بيتزاركه ريه كجار له سهرخو دهستى به پوښتن كرد. جوتياره كه له تنى نان و پارچه يه ك پهنيرى بزنى پندام و دهستم

به خواردنيان كرد. ئينجا به بهرچاوى نه‌نوستووى پياوچاكانى شاره‌كه‌دا و له‌ژير ئاسمانىكى سامال و شين و خوره‌تاويكى داگيرساودا چووينه ناو قونياوه.

‘هاورپم خودا پشتيوانت بيت’، ئه‌مه‌م گوت و له‌سه‌ر گاليسكه‌كه‌يه‌وه قه‌له‌مبازيكم دا و هه‌وسارى ئه‌سپه‌كه‌م كرده‌وه.

‘له‌ بىرت نه‌چيت ئاماده‌ى وتاره‌كان بيت’، جوتياره‌كه به‌په‌رۆشه‌وه بانگى كردم. سه‌رم له‌قاند و به‌ ئاماژه‌ى ده‌ست دوعاخوازيم ليكرد، گوتم ‘گه‌ر خودا مه‌يلي لى بيت’.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى ئه‌له‌هاى بىستنى وتاره‌كه و چاوهرپى بينينى پۆمى بووم، به‌لام سه‌ره‌تا ويستم له‌ شاره‌كه‌دا هه‌ندى كات به‌سه‌ر ببه‌م، بۆ ئه‌وه‌ى يه‌كه‌م جار ده‌رباره‌ى ئه‌م وتاربيژه مه‌زنه بۆچوونى دانىشتوانى شاره‌كه‌ بزانم. ده‌مه‌ه‌ويست به‌ر له‌وه‌ى به‌ چاوى خۆم بيبينم، له‌ چاوى خه‌لكه‌كه‌وه بيبينم، له‌ چاوى يار و نه‌ياره‌وه، چاوانى خوشيان ده‌وى و چاوانى رقيان لىيه‌تى.

حه سه نی سوال کهر

قونیا، ۱۷ ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

پاوه ده کهیت یان نایکه ییت، ئه وان بهم پاککه ره وه زه مینییه* ده لئین (ئازاری پیروز). ئاخر منیکی گه روگولی له یه مبوروس** هه لواسراو له وه زیاتری ناوی که ته نیا بیلن له ناویاندا بییت، ئیدی مردوو بن یان زیندوو. له شه قامه کاندایه که کان بۆ ترساندن مندا له هارو هاجه کانیا ن ئاماژه به من ده کهن، مندا لان به ردبارانم ده کهن، خاوه ن دوکانه کان له به رددهم دوکانه کانیا ن ده رم ده کهن تا تووشی ئه و به دبختیه یان نه کهم که بۆ هه ر شوینی برۆم له گه لمدا یه، ژنه دوو گیانه کان که چاویان به من ده که ویت له ترسی ئه وه ی مندا لی شیواویان نه بییت، رووی خویان داده پۆشن. ئه وانه نه یانده زانی چه ند خویان له من دوور بگرن، منیش به هه مان شیوه خۆم لئیان دوور ده گرم تا له نیگا تووره کانیا ن خۆم بپاریزم.

پیستم ده گۆرا و رهش هه لده گه را و ئه ستوو ده بوو، له سه ر هه ردوو شانم و چۆکه کانم و باله کانم و ده موچاوم له پهنگی هیلکه ی پیس به قهواره ی جیاجیا بلق ده رده که وتن و هه ستم به زوورانه وه و سووتانه وه یان ده کرد، به لام ئه وه نده ی نه ده برد ئیشه که ی نه ده ما. ئه م په لانه گه وره ده بوون و هه لده ئاوسان و کیسه ی ناشیرینیا ن لی پهیدا ده بوو، ده سته کانم چرتوکیان لی پهیدا ده بوو و ده موچاوم به راده یه که ده گۆرا هه ر نه ده ناسرایه وه. که ده گه یشتمه دوا دوا یی، نه مده توانی پیلو وه کانم لیک بنیم. لیک به ده ممدا ده چۆرا یه وه و هه ر له خو وه چاوه کانم فرمیتسکیان ده پزانده، شهش نینۆکی

* پاککه ره وه ی زه مینی: دیواریکی نیوان به هه شت و دۆزه خه.

** یه مبوروس: پینچیکی نیو دۆزه خه.

پهجه كانم كه وتن و نينۆكيكي ترم خهريكيوو دهكوت. سهير له وهدايه كه هيتشتا جه ستم مووى پتوهيه، بۆيه دهبن له مه دا خۆم به بهخته وهر بزانم. بيستبووم كه گه پرووهكان فرينده دهنه دهره وهى شووراكانى شار، به لام له م شاره دا مادام گروى بوون بۆ ئاگادار كردنه وهى خهلكى زهنگيكي پتیه تا لى نزيك نه كه ونه وه، وازيان لى هيناوه تا له ناوشار بۆ.

ههروهها پيگه دهرۆزه كردنيان پيداوين، ئه مهش شتيكى باشه، چونكه گهر ئه وه نه كهين، له برسان دهمرين. دهرۆزه كردن يه كيكه له و دوو پيگه يه پتي دهژيين، به لام پيگه ي دووهم نوێژ كردنه، ئه مهش نهك له بهر ئه وهى كه خودا چاوديزيه كي تايه تي گه پرووهكان دهكات، به لكو هه ندی پتيان وايه كه به هۆيه كي سهيره وه ئه مه دهكات، بۆيه دانيشتوانى شاره كه به قه د ئه وهى نه فره تيان لى دهكردين، به و ئوميد ه ي بری زياده نزا له دهممان دهرين، خو شيان دهويستين و بری پاره يان خواردنيان پتیه داين. رهنگه له شه قامه كاندا گه پرووهكان له سهگ خراپتر مامه له يان له گه لدا بكری، به لام له و شوينا نه ي كه تارمايى مه رگ يان نا ئوميد ييان لى دهر ده كه وي ت، ئه و ا ئيمه مانان تيدا ده بين به پاشا.

كه داوام لى دهكری به رانه بر هه ندی پاره بۆ كه سيك هه ندی نزا بكم، سه رم به رده ده مه وه و به چه ند وشه يه كي نا حالى به عه ره بي بلمه بلميك ده كم و خۆم وا پيشان ده دم كه نوقمى نيو نزا كردن بووم. هه موو ئه وهى له ده ستم ديت تا بيكه م ئه وه يه زۆر له خۆم ده كم، چونكه له و باوه ره دام كه خودا نامبيستيت، ئى هۆكار يكي شم به ده سته وه نييه وام لى بكات كه ئه و ده مبيستيت.

هه رچه نده سوال كردن قازانجى كي واى نييه، به لام له نزا كرن پتم ئاسانت ره. خو هيچ نه بيت كه س هه لنا خه له تينم. پۆزى هه ينى بۆ دهرۆزه كردن باشترين پۆزه كانى هه فته يه، به لام هه موو پۆزه كانى ره مه زان به هه رمينه. دوا هه مين پۆزه كانى ره مه زان يش باشترين پۆزى سوال كردن، خه لكى ته نانه ت ئه وانه ي هيچيان نييه، بۆ زه كاتدان كي تر كي ده كن، تا خودا له گونا هى سه ره تا و كوتاييان خو ش بيت، بۆيه ده بينين خه لكى له ساليكدا يهك جار له سوال كر پاناكهن، به لكو به دواى سوال كه ردا ده گه رين، ئيدى تا سوال كه ره كه داموتر

بیت، باشتره و شانازی به‌وه‌وه ده‌که‌ن که به‌خشنده‌ن و حه‌زیان له چاکه‌یه. ئەوان تهنه‌ها کێپرکی له‌سه‌ر ئەوه‌ ناکه‌ن که زه‌کاتمان بده‌ن، به‌لکو ئەو هه‌سته‌شمان لا دروست ده‌که‌ن که له‌و پۆژهدا خۆشیان ده‌وین.

ره‌نگه‌ ئەم‌پۆ له‌ هه‌موو پۆژه‌کان به‌هه‌رمیتر بیت، چونکه پۆمی وتاری هه‌ینی ده‌خوینیته‌وه. مزگه‌وته‌که پرپه له‌ نوێژکه‌ران و ئەوانه‌ی له‌ناو مزگه‌وته‌که جێیان ده‌ست ناکه‌ویت، له‌ناو حه‌وشه‌که ریزده‌به‌ستن. نوێژی عه‌سر بۆ نوێژکه‌ران و گیرفانه‌بران باشترین کاته، ئەوانیش وه‌ک من هه‌موویان لێره‌ن و له‌ پیزی نوێژکه‌ره‌کاندا بلاوبوونه‌ته‌وه.

به‌رانه‌ر مزگه‌وته‌که دانیشتم و پشتم دایه دره‌ختیکی که‌وته‌وه. هه‌وای دوا‌ی باران له‌ بۆنی شێ یه‌قی دابوو‌وه و تیکه‌لی ئەو بۆنه خۆشه بووبوو که له‌ باخه دووره‌کانه‌وه هه‌لیکردبوو. جامولکه‌ی سوالکرده‌که‌م له‌ به‌رده‌م خۆم دانا. وه‌ک سوالکه‌ره‌کانی تر به‌ ئاشکرا داوا‌ی خیرم نه‌ده‌کرد. ئاخ‌ر گه‌پوگول ئاتاجی ناله‌ و گریان و پارانه‌وه نییه، حه‌وه‌جه‌ی ئەوه‌ش نییه هه‌ندێ چیرۆک دروست بکات و کۆلی و نه‌خۆشیی خۆی پیشان بدات، چونکه هه‌ر به‌ بینینی ده‌موچاوم کاریگه‌ری هه‌زار وشه‌ی هه‌یه، بۆیه پووی خۆم هه‌لمالی و دانیشتم.

دوا‌ی سه‌عاتی پارچه دراوی کانه‌زایی یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک که‌وته‌نه نیو جامولکه‌که‌مه‌وه، هه‌ره‌مووی پارچه مسی شکاوبوون. من ئەله‌ای ئەوه‌م ده‌کرد پارچه زیریکم ده‌ست بکه‌ویت که هه‌یمای خۆر یان شیر یان مانگی دووشه‌وه‌ی له‌سه‌ر هه‌لکۆلراییت. ئیدی له‌وته‌ی خوالیخۆشبوو عه‌لا‌ئه‌دین که‌یقوباد یاسا سه‌پت‌راوه‌کانی له‌سه‌ر دراوه‌کان سووک کرد، بریار درا هه‌موو ئەو پاره کانه‌زاییانه‌ی که له‌ لایه‌ن والیه‌کانی حه‌لب و فه‌رمانه‌وا فاتمیه‌کانی قاهیره و خه‌لیفه‌ی به‌غدا و فلۆرینی ئیتالی لێده‌درین بۆ مامه‌له به‌کاردین، ئاوه‌اش فه‌رمانه‌وایانی قونیا به‌ سوالکه‌ره‌کانی شاریشه‌وه هه‌موویان قایلن به‌کاری به‌یتن.

چەند پارچە پارەيەکی کانزایی و هەندئ پارەي وشکەي کاغەزین کەوتنە کۆشمەو. گەلەزێرین و مەیلەو سوورەکانی دارکەوئەتەکش دادەپژان و کە بایەکی توند هەلیکرد مینا درەختەکش بیههوی خێرم پی بکات، هەندئ لە گەلاکانی کەوتنە ناو جامەکەمەو. لەناکاو زانیم کە شتیکی هاوبەش من و دارکەوئەتە کۆدەکاتەو. ئەو درەختەي کە لە پایزدا گەلاکانی دەوهرین و لەو پیاو دەچیت کاتی دەگاتە دوا قوناغەکانی نەخۆشیی گەپوویی و پەلەکانی هەلدەوهرن.

وێک درەختیکی پووت بووم. پێستم و ئەندامەکانم و دەموچاوم هەلدەوهرین، ئیدی هەموو پوژئ بەشیکی دیکەي جەستەم جێی دەهیشتم و وێک دارکەوئەتە کە وەرزیکی بەهارم نەبوو گولەکانم تێیدا خونچە دەرېکات. ئەوئ لە دەستی دەدم، هەتا هەتایە لە دەستی دەدم. کاتی خەلکی تەماشام دەکەن، بۆ ئەو تەماشام ناکەن تا بزائن من کێم، بەلکو تەماشای ئەو دەکەن کە لە دەستی دەدم. کاتی پارچە دراویکیان فرێدەدایە نێو جامەکەمەو، زۆر بە خێرایسی فرێاندەدا و وێک ئەوئ گەر تەماشام بکەن تووشی نەخۆشییەکەم دەبن، خۆیان لە تەماشاکردنی چاوەکانم دەدزییەو. من بە لای ئەوانەو لە دزیک یان بکوژیک خراپتر بووم. هەرچەندە ئەوان پقیان لەو تاوانبارانە بوو و پەتیان دەکردنەو، بەلام بە شیوئ کەسانی نەبینراو مامەلەیان لەگەڵدا نەدەکردن، بەلام ئەوئ لە مندا دەیانبینی مەرگێک بوو لە دەموچاویانی دەپوانی. ئەوئ دەیترساندن بینینی ئەو مەرگە نزیک و دزیوئە بوو کە بەو پادەیه لێیانەوئە نزیکە.

لەناکاو لە پشتهوئە هاتوهارێک بەرزبووئەو، گویم لئ بوو یەکن هاواری دەکرد: "وا هات! وا ئەو هات!"

وێک چاوەپوان دەکرا، پۆمی هات. سواری ئەسپێکی سپیی وێک چۆپی شیر بووبوو، عەبایەکی عەنبەریی نایابی لە بەردا بوو کە بە گەلای زێرین و مرواریی بچووک نەخشیترا بوو، بە شانازی و حیکمەت و خانەدانییەوئە خوئ قیت گرتبوو. حەشیمەتێک لە هەواداران و مریدانئ دوائ کەوتبوون. سەنگینی

و دنیایی لی ددره وشایه وه، ئاوهاش وهک دسترپویشتوویهک ددره که وت نهک زانایه کی ئایینی - دهسه لاتداری با و ئاگر و ئاو و خاک - ته نانهت ئه سپه سه نگینه که یشی وهک ئه وهی گرینگی ئه و پیاوهی له سهر پشتیتی بزانتیت، به ئارامیه وه وه ستابوو.

پاره کانم ئاخنییه نیو گیرفانم و سهرم پیچایه وه و نیوهی ده موچاوم به هه لمارلاری هیشته وه و چوومه ناو مزگه وته که وه. مزگه وته که به رادهیه که له خه لکی جمه ی ده هات، هه سته مبوو بنیاده م بتوانیت هه ناسه بدات، چجای شوینیکی ده ست بکه ویت و لینی دابنیشیت، به لام باشتر وایه شوینه که چه ند جه نجال بیت، گه روگول ده توانیت شوینی ده ست بکه ویت، چونکه که س نایه وئ له ته نیشتییه وه دابنیشیت.

‘براکانم’، پۆمی به ده م قسه وه دهنگی به رز و نزم ده کرد، ‘فراوانیی گه ردوون و امان لینه دکات هه ست به بچووکی، به لکو به بیتایه خی خۆمان بکه ین. په نگه هه ندی بپرسن: ‘له زانیی سنوورداریی من دهرباره ی خودا ده کری چ واتایه کم ده ست بکه ویت؟ ناو به ناو وام به بیردا دیت په نگه ئه م پرسیاره به خه یالی زۆرتاندا بیت. له وتاری ئه مپۆدا، ده مه وئ هه ندی وه لامی دیاریکراو دهرباره ی ئه م پرسیاره بدۆز مه وه.’

هه ردوو کوپه که ی پۆمی له ریزی پیشه وه دانیشتبوون، قۆزه که یان که (سوڵتان وه له ده) هه موان ده لێن له دایکه خوالیخۆشبووه که ی ده چیت، عه لائه دینی کوپه بچووکی ده موچاوی پر چالاکییه و چاوه کانی مه کراوین.

پۆمی له سهر قسه که ی پویشت و گوتی: ‘مرۆف به زانیاریی مه زنی ئه وتو خه لاتکراوه، ته نانهت چیاکان و ئاسمانه کانیش ناتوان هه لی بگزن، بۆیه خودای گه وره ده فه رمویت (انا عرضنا الامانة على السموات والارض والجبال فابین ان یحملنها واشفقن منها وحملها الانسان - ئیمه ئاوه زمان به ئاسمان و زهوی و چیاکان دا، به لام لئی ترسان و نه یانتوانی هه لی بگرن، مرۆف هه لیگرت). دوا ی ئه وهی ئه م پایه به رزه ی به مرۆف به خشی، پتو یسته ئامانجیان له وه که متر نه بیت که خودا پتی به خشیون.’

پۆمی دەربارهی خودا قسهی دهکرد و پیتە بزۆینه‌کانی به شیوه‌یه‌ک دهرکاند، مه‌گەر هەر زانا‌کان بتوانن ئاوها بیاندرکێن. پیتی له‌سه‌ر ئه‌وه داده‌گرت که خودا له ئاسماندا له‌سه‌ر عهرشێکی دوور دانه‌نیشتووه، به‌لکو له هه‌ریه‌که‌مانه‌وه نزیکه. هه‌روه‌ها وتی جگه له ئێش و ئازارچه‌شتن، هیچ شتیکی دیکه له خودا نزیکمان ناخاته‌وه.

”دهستت به ردهوام ده کړیته وه و داده خړیت، گهر وانه که یت، تووښی
نیفلجی ده بیت. له هه موو گرځېوونه وه و خاوبوونه وه یه کدا تو هه بوویه کیت،
جا با ئه و دووه بچووکیش بن، هه ردووکیان مینا دوو بالی په له وهر به
ښتو هه کی جوان هاوسه نگ و رنګن.“

له سهره تاوه به قسه کانی سهرسام بووم، ئه وهی دلمیشی گهرم کرد، ئه و
بیروکه یه بوو که خوشی و خه م وه ک دوو بالی بالنده پشت به یه کتر
ده به ستن، به لام له هه مان سانداهه ستم به شه پۆلیک توورپهی کرد که به ره و
ئه وکم هه لده کشا.

پۆمىيەك كە كۆپى پىلانىكى ناسراو و مىراتگىرى خانەوادەيەكى دەولەتمەندە و بە تىروەتەسەلى دەڭى، ئىدى دەربارەى ئىش و ئازار چى دەزانىت؟ ھەرچەندە دەمزانى كە ئنى يەكەمى مردوۋە، بەلام پىم وانىيە توۋشى مەينەتییەكى راستەقىنە بوۋىت. كە لەدايك بوۋە كەۋچكى زىۋى بۆ دەمى بردوۋە و لای باشتىن زانايان خويندوۋىەتى، ھەمىشە خۆشەۋىست و نازپاگىراو و پىزگىراو بوۋە، ئىدى چۆن زات دەكات دەربارەى ئىش و ئازار وتار بەدات؟

به دلتی خه مینه وه زانیم که بهراوردکردنی نیتوان من و پۆمی سوودیکی نییه. بیرم له نادادپهروهی کرده وه، خودا هه ژاری و نه خوشی و کلتولی به من به خشیوه و به پۆمی سامان و سه ره که وتن و حکمهت، ناویانگی پاک و پهفتاری بالا. ئه و مه گهر چونه، ده نا سه ره به م دنیا به نییه، هه ره هیچ نه بی سه ره به م شاره نییه، به لام من تا خه لکی به بینیم سل نه که نه وه، گهره که ده موچاوی خوم هه لپیتچم، که چی رۆمی ده دره و شسته وه و مینا به ردی

گرانبه‌ها دهبریسکیت‌هه. له خۆم پرسى گەر ئه‌و له شوین من بوایه‌ چۆن
 په‌فتارى ده‌کرد؟ ئایا قه‌ت به‌ خه‌یالیدا هاتووه‌ که‌ که‌سیکی نموونه‌یی و خاوه‌ن
 پایه‌ و ده‌سکه‌وتی وه‌ک ئه‌و پوژئ پێی هه‌لده‌که‌ویت و ده‌که‌ویت؟ ئایا پوژئ
 بییری له‌وه‌ کردووه‌ ته‌وه‌ گەر مرۆف ته‌نانه‌ت بۆ تاقه‌ پوژئیک نه‌فره‌تلیکراو بیت،
 هه‌ست به‌ چی ده‌کات؟ ئایا پۆمیی مه‌زن گەر ژيانئیکی وه‌ک ئه‌وه‌ی من ژیا‌با،
 هه‌ر ئاوها به‌ ژياندۆستی ده‌مايه‌وه‌؟

له‌گه‌ل هه‌ر پرس‌یاریکی نوێدا، بیزارتر ده‌بووم و هه‌موو
 سه‌رسامبوونه‌که‌می پاده‌مالی. به‌ هه‌ستیکی تال و سه‌ره‌پۆیه‌وه‌، هه‌ستام و
 به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ پێی خۆم کرده‌وه‌، ژماره‌یه‌ک له‌ نوێژکه‌ران به‌ ته‌وسه‌وه‌
 ته‌ماشایان ده‌کردم و له‌به‌ر خۆوه‌ ده‌یانپرسی ئاخۆ ده‌بێ بۆچی وتاریک جی
 به‌یلم که‌ خه‌لکیکی زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه‌ ئاماده‌ی بوون.

قونیا، ۱۷ ی تشرینی یه‌که‌می ۱۲۴۴

په‌ه‌وای ئه‌و جوتیاره‌وه که گه‌یاندمییه ناوه‌ندی شار، شوینی داکردنم بۆ خۆم و ئه‌سه‌په‌که‌م دۆزییه‌وه. بۆم ده‌رکه‌وت که خانی بازرگانی شه‌کر بۆ من گونجاوه. له‌و چوار ژووره‌ی پیشانیان دام، ئه‌و ژووره‌م هه‌لبژارد که که‌مترین که‌لوپه‌لی تیندا بوو، هه‌سیریک بۆ خه‌وتن پا‌خرا‌بوو، په‌تۆیه‌کی بۆگه‌ن و فائۆسیک که خه‌ریک‌بوو ده‌کوژایه‌وه، له‌گه‌ل خه‌شتیکی کال که وه‌ک سه‌هرین به‌کار ده‌هێنرا. هه‌موو دیمه‌نی شار به‌ ته‌پۆله‌کانی ده‌وروبه‌ریشیییه‌وه له‌وتۆه دیار‌بوو.

دواى نهووى له خانهكه جيگير بووم، درهچووم و له شهقامهكان دهستم به گه پان كرد. له و تيكه له يه ي ئايينه كان و دابونه ريته كان و زمانه كان سهرم سورما كه دهوړوبه ركه يان پر كړد بوو، چونكه به دهم پټوه قهره جم بينى موزيكيان ده ژهنى، پټيوارانى عهره ب و هه جكه رانى كريستيانى و بازركانانى جووله كه و كاهينانى بوودايى و شاعيرانى گه پوكى نه وروپايى و هونه رمندانى فارس و پاله وانانى چينى و جادووگه رى هيندى و نه فسوونگه رانى زهرده شتى و فهيله سووفانى يونانيم بينى. له بازارى كه نيزه كاندا ئافره تانى سپيپيستی وهك چوپى شير و قوله رېشى خه سيتر اوم بينى كه له و زهبرى ترسه ي چيشتبويان، تواناى قسه كردنيان له دست دابوو. له بازاردا تووشى دهلاكى گه پوك بووم كه تفاقى كه له شاخكرتنه وه يان پى بوو. فالگره وه م بينى توپى بلوورينيان پى بوو، جادووگه رانم بينى ئاگريان قووت ددها. هه ندى حاجى به ره و قودس ده پويشتن، هه ندى دهر به دهرم دى مه زه ندم بى نه وه چو كه سهر باز بن و له دوايه لامارى خاچپه رسته كاندا

هه لاتبن. گویم لئ بوو که سانیک به زمانی ئیتالی و فه پهنسی و ساکسونی یونانی و فارسی و تورکی و کوردی و ئهرمەنی و عیبری و چه ندین شنه زار قسه ده کهن و من لئیان تیناگەم. له گه ل جیاوازییه پواله تییه بیکۆتاییه کانیاندا، هه موویان له که موکووپی و ناته واویدا له شتیکی له یه کترچوو ده چوون، ئه ویش ئه وه یه هه ریه که یان پارچه یه کی هونه ری ته واونه کراو پیکدیتن.

شاره که له تاوه ری بابل ده چوو. به رده وام هه موو شتیکی تیدا ده گۆپا، لقی لیده بووه وه، خۆی ده دایه بهر پرووناکی، په رت ده بوو، گه شه ی ده کرد، ئینجا ده توایه وه و بۆگه ن ده بوو و ده مرد. له جهنگه ی ئه م ئاژاوه یه دا، له شوینیکی خاموش و په نا وه ستام. گویم به دنیا ی ده ورو به ری خۆم نه دا، لئ له هه مان کاتدا بۆ هه موو ئه وانه ی تیده کۆشن و ئازار ده کیشن، هه ستم به خۆشه ویستییه کی بیتقه وام کرد. پێسایه کی زیرینی دیکه م هاته وه یاد که ئه مه یه: (ئاسانه خودایه کت خۆش بوچ که خاوه نی که مال و بیکه ردی و پاکژی بیت، لئ له وه قورستر ئه وه یه که برامرۆفه کانت به هه موو که موکووپی و خه وشیکیا نه وه خۆش بوچ. له بیرت بیت که مرۆف جگه له توانای خۆشه ویستی، هه چی تر نازانیت. به بی خۆشه ویستی حیکمه ت به نرخ ی نه بووانه. گه ر فیر نه بین چۆن ئافه ریده کانی خودامان خۆش بوچ، ئه و ناتوانین خۆشه ویستی راسته قینه له دلماندا بیت و به راستی خودا بناسین). به نێو کوچه و کۆلانه ته نگه کاند ده ستم به گه ران کرد، له وچ پیشه وهران له ته مه نی جیا جیادا له دوکانه بچووک و په پووته کانیا ن په نجیا ن ده کیشا. پووم له هه ر شوینی کردبا له نێو خه لکی شاره که دا باس باسی پۆمی بوو. له خۆم پرس ی کاتی مرۆف ناوبانگ ده رده کات و ده بیته جی سهرنجی جه ماوه ریکی زۆر، ئاخۆ ده بی هه ستی چۆن بیت؟ ئه ی ئه وه چ کار یکی ده روونی ده بیته؟ له کاتیکدا بیرم به م پرسیا رانه وه مژوول بوو، پێگه ی پیچه وانه ی ئه و مزگه وته م گرته بهر که پۆمی وتاری تیدا ده خوینده وه، شوینه که ی ده ورو به رم ورده ورده تا ده هات ده گۆپا. تا به ره و باکوور ده بوومه وه، ماله کان په رپووت و داووخواوتر و دیواری باخه کان پماوتر ده بوون و مندالانی ژاوه ژاوکه ر و چه قاوه سوو زیاتر ده رده که وتن، بۆنه کانیش گۆپان و بۆنی به هارات و سیر تیژتر بوون. له کۆتاییدا گه یشتمه شه قامیک

سئ بۆنى لى ھەلدەستا: شەراب، عەتر، شەھوت. لىرەدا زانيم كه من گەشتوومەتە بەشى ھەزارنشینى شارەكە.

لە سەرۋى شەقامە زۆر لىژەكەو خانوویەكى پەپووت دیاربوو، دیوارەکانى بە كۆلەكەى دارحەیزەران راگیرابوون و سەربانەكەى گژوگیا دایپۆشى بوو. لە بەردەم مالاكە كۆمەلى ئافرەت دانیشتبوون و خەرىكى دەمەتەقى بوون. كە بینیان و لىیان نزیك دەبمەو، بە چاوى خۆتیهلقورتانەو تەماشایان کردم، لى دیاربوو گوینەدەرەن. لە نزیك باخیک دانیشتبوون ھەموو جۆرە گۆلێكى تیدا بوو و نایابترین بۆیان لى ھەلدەستا. لە خۆم پرسى تو بلێى كئ سەرپەرشتى ئەم باخە بكات؟

زۆر چاوەرپم نەکرد و ھەلامەكەم دەستكەوت. كە گەشتەمە باخەكە دەرگای چوونەژوورەو ھى مالاكە كرايەو ھە ئافرەتێكى قەلەوى لى ھاتە دەرەو، خشلى بەقەد خۆیەو كەردبوو و بالابەرز بوو. كە چاوەکانى بە نیوھنوقاوى دادەخست، ھەردوو چاوى ھەك ئیستا دەمبینى لە توێى گۆشتەكەیدا ون دەبوون. سمیلێكى بارىك و پەشى ھەبوو و دوو گوارەى ئەستوورى لە گۆى بوو. تا زانيم كه ئەمە ھاوكات پیاو و ژنیشە ماوہیەكى پىچوو.

"چیت دەوئ؟"، نێرەمووكەكە بە گومانەو لى پرسیم. بەردەوام سیمای دەموچاوى دەگۆرا: لە ساتێكدا دەموچاوى ھەك ئافرەت دەینواند، ئینجا دەگۆرا و دەموچاوى پیاویك جیگەى دەگرەو. خۆم پى ناساند و پرسىارى ناویم كرد، بەلام خۆى لە پرسىارەكەم نەبان كرد.

"نێرە شوینی تو نییە"، ئەمەى گوت و مینا میتشیک لە خۆى دوور بخاتەو دەستەکانى ھەلتەكاند. "لەبەر چى؟".

"ئەى نابینیت كە ئەم شوینە سۆزانیخانەى؟ دەرویشینە، ئەى ئیو سۆیتدەتان نەخواردووە كە لە ئارەزووى سێكسى خۆتان دووربخەنەو؟ ھەرچەندە خەلكى پىیان وایە كە من لێرە خەرىكى گوناھكاریم، ھەلى خیر

دەكەم و لە مانگی پەمەزانددا دەرگاكانم دادەخەم. ئەمىستا دەمەوى پزگارت بكەم. دەى دوورەوبەكەو. لە شارەكەدا ئىترە پىستىرین شویتە.

بە ناپەزاییەو و تەم: پىسى لە ناوێو خۆى حەشارداو، نەك لە دەرەو. پىساكە وا دەلێت.

بە دەنگىكى بەرز گوتى: ئەو بەسى چى دەكەیت؟

ئەمە يەكێكە لە چل پىساكە، هەولم دا پوونى بكەمەو: (پىسى راستەقىنە لە ناوێو خۆى حەشار داو، بەلام پىسىيەكەى تر بە شۆردن دەروات.

يەك جۆرە پىسى هەيە كە بە سازگارترین ئاو پاك ناییتەو، ئەویش پىسى پق و دەمارگىرىيە و پق دەلەوتىنێت. دەتوانىن جەستەمان بە خوداپەرستى و نوێژ پاكبەينەو، بەلام تەنها خۆشەويستى دلەكانمان پاك دەكاتەو).

ئەوێ گوتم نێرەمووكە كۆيى پى نەدا، گوتى: هێتى دەرۆشینه، ئێو ئەوێزان لەدەست داو. من لێرە لە هەموو جۆرە مەعمىلىكم هەيە، بەلام دەرۆش و ئێرە؟! كەر شاخیش لە سەرت بپویت، نایەلم بچیتە ژوورەو. ئاخەر لەبەر ئەوێ خوداناسىك لە پى دەرەكەين، خودا ئەم شویتەمان بەسەردا دەپووخىنێت و بەر نەفرەتى دەكەوين.

لە پىكەنىندا خۆم پى بەرزەوت نەكرا و گوتم: ئەم بىرۆكە توورەهاتانەت لە كۆتو هیتا؟ ئایا پىت وایە كە خودا باوكىكى مگىز دەمدەمىيە و هەر كاتى هەلەيەكمان كرد لەئاسمانەو بەرد و بۆقمان بەسەردا دەبارىنێت؟

خاوێن سۆزانیخانەكە لایەكى سمىلە بارىكەكەى گرت و كەمى باى دا و بە بىزارى و قىنەو تەماشای كردم؟

نىگەرەن مەبە، من بۆ ئەو بۆ ئێرە نەهاتووم تا سەر لە سۆزانیخانەكەت بدەم، بۆ دلنیاكردنەوێ ئەمەم گوت، بەلكو حەزم لە بىنىنى گولەكانى باخەكەت بوو.

ئى ئى، كەواتە ئاوها، نێرەمووكەكە بە تەوسەو شەنەكانى هەلەكاند، كچىك پرواندوونى كە لای من كاردەكات، ناوى گولە بىابانە.

نیزه مووکه که ئاماژه‌ی بۆ کچیکی جیئل کرد که به رانبه رمان له ناو له شفرۆشه کان دانیشتبوو. ده موچاوی گنده مووی پیوه بوو، ناسک، پیسته که ی وهک مرواری ده دره وشایه وه، چاوه کانی باده می و خه میکیان له سه ر نیشتبوو، یه کجار جوان بوو. که ته ماشام کرد، هه ستم کرد که له م شوینه زۆر نامینیتته وه.

بۆ ئه وه ی جگه له خاوه ن سۆزانیخانه که زیاتر که سی تر نه میبیسیتیت، ده نگم نزم کرده وه و گوتم: "ئو کچه، کچیکی باشه. پۆژیک دیت بۆ گه ران به دوا ی خودادا ده ست به سه فه ریکی پۆحی ده کات. ئو ئه م شوینه جیده هیلتیت و قه ت بۆ ئیزه ناگه پیتته وه. که ئو پۆژه هات هه ول مه ده ریگی لی بگریت."

نیزه مووکه که به سه رسورمانه وه ته ماشای کردم، پیش ئه وه ی به ته قیتته وه گوتی: "ئوه تۆ ده لیتیت چی؟ که س بۆی نییه فه رمانم پی بکات که له گه ل کچه کانم چی ده که م! ده ی لیزه برۆ، ئه گینا بانگی سه رچه قه ل ده که م." لیم پرسی: "ئو که سه کینه؟"

"بروا بکه، پیم وا نییه که تۆ به تویت تیگه ییت"، نیزه مووکه که به ده م قسه وه په نه کهانی راده وه شانده و پیی له سه ر ئو خاله داده گرت که ده یه ویست جه ختی له سه ر بکات.

به بیستنی ئه م ناوه نامۆیه که می ته زووم پیندا هات، به لام گویم به شته که نه دا و گوتم: "ئیسنا ده پۆم، به لام ده که پیمه وه، که دووباره چاوت پیم که وته وه سه رت سورپنه میتیت. من له و خودا په رستانه نیم که ژیا نی خۆیان له سه ر به رمالی نوێژکردن به چۆکدا نه وه به سه رده به ن و چاو و دلی خۆیان بۆ دنیای ده ره وه داده خه ن و بۆ پووکه شی نه بیت قورئان ناخوینن، به لام من له میانه ی گولی پشکوتوو و بالنده کۆچه رییه کانه وه ده یخوینمه وه. من ئو هه ناسانه ی قورئان ده یخوینمه وه که له میانه ی مرۆقه وه تیده په رن."

"ئایا ئه مه وا ده گه یه نیت که تۆ که سه کان ده یخوینیتته وه؟"، خاوه ن سۆزانیخانه که به ته وه سه وه پیکه نی، "ئه م شته توو په هاتانه چیه؟"

"هه ر بنیاده میک بریتیه له کتییکی کراوه، هه ریبه کی له ئیمه قورئانیکی که پۆکه. گه ران به دوا ی خودادا له دلی هه مواندا هه لده قولیت، ئیدی ئو که سه

پیاوی خودا بیټ یان قەدیسئیک بیټ یان داوینپیس. لەو ساتەوێ لەدایک دەبین، خۆشەویستی لە دلی هەریەکەماندا چەکەرە دەکات، ئیدی چاوەڕێی هەلیکە و لە کاتی خۆیدا دەرەکەوێت. هەر وەک یەکیک لە چل بنەماکە دەلیت: لە ناوەوێ هەر مەزۆئیکدا هەموو گەردوون جێگیر بوو - لە ناوەوێ تو. ئەوێ لە دەورووبەری خۆتا دەیبینی، بەو شتەنەشەوێ کە خۆشت ناوین، تەنانت ئەو کەسانێ کە بیژت لییان دەیتەوێ و ڕقت لیانە، بە پلە جیا جیا لە ناوەوێتا خۆیان جێگیر کردووە، بۆیە لە دەروێ هە نەفسی خۆت منە شەیتانیشت مەکە. شەیتان هێزێکی لەتوانا بەدەر نییە لە دەروێ پەلامارت بدات، بەلکو دەنگێکی خواسابی و لە ناوەوێتا هەلدەقولیت.

گەر بەتەواوی خۆت ناسی و بە راستگویی و دلەرقیەوێ ڕووبەڕووی هەردوو لای تاریکی و ڕووناکی بوویتەوێ، ئەوسا دەگەیتە بالاترین شیوەکانی وشیاوی و هەر ئەو دەمە خۆت دەناسیت، ئاواش خودا دەناسیت.

نێرەمووکی کە هەردوو باسکی لەسەر سینگی تیکەپەڕاند و بەرەو پێشەوێ خۆی نوشتاندەوێ، بە نیگایەکی هەپەشەئامیزەوێ تەماشای کردم. ئینجا وتی: "دەرویشیک و ئامۆژگاری سۆزانیان بکات! من ئاگادارت دەکەمەوێ، ڕینگەت نادەم بە بیروکە تووڕەهاتەکانت لێرە کەس بیزار بکەیت.

باشتر وایە لەم سۆزانیخانەوێ دوور بکەویتەوێ! چونکە گەر وا نەکەیت، سویند دەخۆم کە (سەرچەقل) ئەو زمانە درێژت دەبریت و منیش بەو پەڕی لەزەتەوێ دەبخۆم".

ئىيلا

نورتامبىتون، ۲۸ ئاينى ۲۰۰۸

بە خەمبارىيە ۋە ئىيلا رايونى، نەك لەبەر ئەۋەى گريانى دەھات، يان لەبەر ئەۋەى شادمان نەبوو، بەلكو لەبەر ئەۋە خەمبار بوو، چونكە ھەستى نەدەكرد كە ئارەزوۋى زەردەخەنەى ھەيە تا شتەكان بە ئاسانى ۋەربگرىت. ھەستى دەكرد ۋەك ئەۋەى گەيشتېتە خالىكى گرىنگ و خۇى بۇ ئامادە نەكردوۋە. لەو كاتەدا لە ناندېنەكە قاۋەى ئامادەدەكرد، لە چاۋى مېزەكە لېستى ئەۋ بېريارنەى دەرھىتا كە تۆمارى كىردىبون. ئىدى دەستى بە خويىندەۋەيان كىرد.

پېش ئەۋەى بگەيتە تەمەنى چل سالى، دە شت ھەن گەرەكە بېيانكەيت:

۱- كاتى خۇت بە باشى پىك بىخە. باشتىن پىكخەر بە و تا ئەۋپەرى پلان بۇ باش بەكارھىتەنى كاتەكەت دابىنى. بۇ تۆماركىردى پلانەكانى رۇژانەت، دەفتەرىكى تېيىنى بىكەر. (جېتەجى كرا).

۲- قىتامىن و كانزا تەۋاۋكەرەكان و دژە ئۆكساندىن بۇ خواردنەكەت زىاد بىكە. (جېتەجى كرا).

۳- بۇ نەھىشتىنى لۇچەكان شىتېك بىكە. بەرھەمەكانى ئەلفا ھايدىرۇكسىد تاقى بىكەۋە، كرىمى لۇريالى نوئ بەكار بېتە. (جېتەجى كرا).

۴ - قوماشى تاخمى ناۋمال بىگۆرە، دەرختى نوئ بىكەر، سەرىنى نوئ بېتە. (جېتەجى كرا).

۵ - ژيانىت و بەھاكانىت و بىروباۋەپەرەكانىت ھەلسەنگىتە. (بەتەۋاۋى جېتەجى نەكراۋە).

۶- گوشت له لیستی خواردنه کانت دهر بکه، هه موو هه فته یه ک لیستیکی تهن دروست دابنئ، بهو شیوه یه پیزی جه ستته بگره که شایانیتئ. (به ته وای جیبه جئ نه کراوه).

۷ - ده ست به خویندنه وهی شیعره کانی پومی بکه. (جیبه جئ کرا).

۸ - مندا له کان بۆ برۆد وای بۆ شانۆیی موزیک ببه. (جیبه جئ کرا).

۹ - ده ست به نووسینی کتییی چیشتلێنان بکه. (جیبه جئ نه کراوه).

۱۰ - دلت بۆ خۆشه ویستی بکه وه.

ئێلا لێره له شوین خۆی وهستا. چاوه کانی له سهر به ندی دهیه می لیسته که ی گیرکرد، نهیده زانی ئایا ده بێت تیبنیییه که له تهنیشتی دابنیت یان نا. تهنانهت کاتی ئه و بهنده ی نووسی به راستی خۆیشی نه یزانی مه بهستی چی بووه. ئه ی بیرئ له چی ده کرده وه؟ به چه به خۆی گوت بینگومان ئه وه له ژیر کاریگه ری پۆمانی (کفری شیرین) وه بووه. برۆی به خۆی هینا که له م دوا یه دا زۆر بیر له خۆشه ویستی ده کاته وه.

* *

سه یدا عه زیز

ئهمرۆ پێکه وتی پۆژی له دایک بوونمه! هه ست ده که م له ژیاندا گه یشتوومه ته خالێکی بنچینه یی. دهوترئ ته مه نی چل سالی به تایبه تی بۆ ئافره ت ساتی یه کلا که ره وه یه، هه ره ها دهوترئ که چل بۆخۆی سییه کی تازه یه (شه ستیش چلێکی تازه یه)، لئ له به راست وه گرته ی ئه وه دا به گویره ی ئاره زووی من شته که ئامانجێکی دووره. مه به ستم ئه وه یه به کئ پێده که نن؟ چل هه ر چله! پێم وایه ئه مێستا من هه موو شتیکم به زیاده وه ده ست ده که ویت - زانستی زیاد، هیکمه تی زیاد، بینگومان له چرچولۆچی و سپیوونی پرچیش به زیاده وه.

به رده وام جه ژنه کانی له دایک بوون شادیان به دلم به خشیوه، به لام ئه م به یانییه که له خه و رابووم له سهر سینگم هه ستم به قورساییه ک کرد. پرسیارێکی زۆر گه وره پووبه رۆوی ئافره تیک ده که مه وه که هیشتا قاوه ی

به یانی نه خواردووه ته وه. له خوم پرسى ئايا نهو پرېگه يه له ژيانمدا
 گرتمه بهر، هر نهو پرېگه يه كه دهمه وې له سهرى بهرده وام بم؟
 دواى ترسېك دايگرتم. نهى نهگه ر هردوو وشه ي بهلې و نه خيږ بوونه
 ما يه ي نه جامگه ليكي خراپ؟ بويه وه لامېكي ديكه م دوزييه وه، نه وېش: پهنگه.

سلاوى گرمم

ټيلا

تېينى: بېووره، چونكه نه متوانى نامه يه كى له وه گه شېبېنا نه تر بنووسم.
 نازانم بوجى نه مړو هه ست به خه موكى ده كه م و خومېش نازانم هويه كه ي
 چييه. (مه به ستم جگه له گه شتم به چل سالى، پيم وايه كه نه مه يه ناويان
 ناوه ته نگړه ي ناوه پاستى ته مه ن).

* * *

ټيلاى نازيز

جه ژنى له دايكېوونت پېروژ! ته مه نى چل سالى بو پياوان و ئافره تان وهكو
 يهك جوانترين ته مه نه. ئايا ده زانيت كه چل له بېرى سوفېگه ريډا بو راچه نېنى
 روځ هيمايه بو هه لكشان له ئاستيكه وه بو ئاستيكي بالاتر؟ كاتى تووشى
 خه ميگ ده بين، بو ماوه ي چل روژ خه مبار ده بين، كه منداليك له دايك ده بيت تا
 چله ي ده چيت و بو ژيانى سهر زهوى ئاماده ده بيت چل روژ ده خايه نيت، كاتى
 عاشق ده بين، ده بين چل روژ چاوه رې بكه ين تا له ئاستى هه سته وه ريمان دلنيا
 ده بين.

توفانى نوح چل روژ بهرده وام بوو، له كاتيكدئا ئاو ژيانى ويران كرد،
 به لام هه موو خلت و خاشاكيكېشى رامالې و تواناي دايه مروځ تا ده ست به
 ژيانىكي نوې بكاته وه. له ئيسلامدا چل ئاستى سوفيتى هه يه كه مروځ له
 خدا جيا ده كاته وه. سهر بارى نه وه لهو شياريډا چوار قوناغى بنه رته ي هه يه،
 له هر يه كه ياندا ده پله هه يه و كوى هه موويان ده بيته چل. مه سيح چل شهو

و چل پوڙ پووی کرده چۆلی و بیتاوه دانی. محهمه د له ته مهنی چل سالیدا
سرووشی بۆ هاته خواره وه. بوودا له ژیر درهختی زه یزه فۆن چل پوڙ له
پاماندا بوو. ئەمه جگه له چل پیتسا که ی شه مس.

تو له چل سالیدا ئەرکیکی نوێ و ژیانکی نویت ده که ویته ئەستۆ! ئیدی
تو گه یشتوویته ته ژماره یه کی پیروز و له هه موو ژماره کان زیاتر مزگینی و
فه پری پییه. پیروزه! نه که ی خه م داتبگریست له بهر ئەوه ی سالیک
گه وره تر بوویت. نه هیزی چرچولۆچی و نه سپیتی سهر ده توانن پووبه پووی
هیزی چل ببه وه.

به هیوای به خته وهری

عزیز

گوئی بیابانی له شفرۆش

قونیا، ۱۷ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

بۆچی هه ندی ده لێن که خه لکی رقیان له چاره ی له شفرۆشه، له کاتیکدا له دیر زه مانه وه خانه ی له شفرۆشان که ئافره تانی وه ک من له خۆده گرن، هه ره هه بوون. به مه ش سه رم سو رما وه که هاوکات ژیا ن له وه له شفرۆشه تال ده که ن، که ده یه هو ی تو به بکات و ژیا نیکی نو ی ده ست پێکا ته وه؟ وه ک ئه وه یه پێمان بیژن که به زه ییا ن پێماندا دێته وه، چونکه که وتووینه ته نیو زلکا وه وه، بۆیه ده بی هه تا هه تا یه له وه شو یته به مێنی نه وه که تێکه وتووین. ناتوانم هو ی ئه وه تێگه م، به لام ئه وه ده زانم هه ندی که س له سه ر به ده ختی که سانی تر ده ژین و هه زنا که ن ژماره ی به ده خته کانی سه ر زه و ی که م بی نه وه، به لام هه رچی به ک بلێن یا ن بیکه ن، ئه و من پو ژێ له م شو یته هه ر ده رده چم.

ئه م به یانییه که له خه و را بووم، بو بیستی وتاری پو می مه زن ئاره زوویه کی سه رکێشانه م لا په ییدا بوو. گه ر پاس تییه که م به خا وه ن سو زانیخانه که گو تبا و داوام لی کردبا که رێگه ی پو یشتنم بدات، ئه و گالته ی پێ ده کردم و ده یگوت: "ئه وه له که یه وه له شفرۆشه کان پو و له مزگه وت ده که ن؟"، ئیدی له پێکه نیندا شه قی ده برد و ده مو چا وه خه ره که ی سو ور هه لده گه را، بۆیه درۆم له گه لدا کرد. ئه وه بوو دوای ئه وه ی ئه و ده رو یشه پو وته له یه پو یشت، دیار بوو بیر ی ئالۆز بوو بوو، بۆیه هه ستم کرد ئیستا کاته که ی له باره تا برۆم قسه ی له گه لدا بکه م. ئاخه مه گه ر خه یالی به بیر کرد نه وه یه ک مژو و ل بوایه، ئه گینا قسه ی له گه لدا به کردن نه ده هات. پێم وت بو کرینی بری پو یستی بو بازار ده چم. با وه پی پیکردم دوای نو سال کار کردن له لای، ئینجا وه ک دیله سه گیک با وه پی پیکردم.

وتی: "به مهرچیک کونجی له گهلتدا بیت."

ئوه کیشیهک نه بوو، کونجیم خوش دهویست، ئه و پیاوه قهله و گۆشتنه عهقلی مندالانه و ساویله و راستگۆ و جیگهی برپا بوو. نازانم چۆن توانیبوو له دنیا پر دلرهقییه دا بژی. ئه مه بۆ من مه تهلیک بوو. که سیک ناوی راسته قینهی نه ده زانی، پهنگه خۆیشی هه ر نه یزانی بیت. ئه و ناوه مان بۆیه لیتی نابوو، چونکه خووی دابووه خواردنی شیرینی به کونجییه وه. کاتێ یه کێ له له شفرۆشه کان له خانهی سۆزانییه کان بچوايه ته ده ره وه، وهک سیته ریکی بیدهنگ یا وه ری ده کرد، بۆیه باشتترین پاسه وان بوو که ده مه ویست یا وه رم بیت.

ئه و پێگه خۆله مان گرته به ر که به باخه کانداییده په پی. که گه یشتینه یه که م دوورپیان، داوام له کونجی کرد که چاوه پیم بکات. ئیدی له پشت ئه و چال و بارسته خۆلانهی که جانتایه کی پر له جلی پیاوانه م تیدا شار دبووه وه، خۆم هه شار دا.

له به رکردنی جلی پیاوانه له وه قورستریبوو وهک بیرم لیکردبووه وه. جا بۆ ئه وهی سینگم تهخت ده ربکه وێ، ملیچی درێژم له ده وری مه مکه کانم ئالاند، ئینجا شه روا لیکێ پان و به روانکه یه کی لۆکه و عه بایه کی درێژ و سووری تیرم له به ر کرد و میزه ریکم له سه رم به ست. ئینجا به له چکیک نیوهی ده موچاوم دا پۆشی تا وهک عه ره بیکی په وه ند ده ربکه وم.

که بۆ لای کونجی گه رامه وه، سلی کرده وه و سه ری سوپما بوو. "ده ی با برۆین، ئه مه م گوت و هانم دا. که بینیم له شوینی خوی نابزویت، ده موچاوی خۆم هه لمالی و پیم گوت "نازیم، ئه وه نامناسیته وه؟". "گولی بیابان، ئه ری ئه وه تۆیت؟"، کونجی هاواری لی هه ستا و وهک مندالیکێ ترساو دهستی خسته سه ر ده می، "بۆچی ئه م جلانه ت له به ر کردووه؟".

"نهی نییه ک هه یه، ئایا ده توانیت بیشاریته وه؟".

کونجی سه ری بادا و چاوه کانی ئه بله ق بوون.

به چه گوتم: "ده ی با بۆ مزگوت برۆین، به لام به خاوه ن سۆزانیخانه که مه لی".

لچی کونجی که و ته ته له و گوتی: "نا، نا، ئیمه بۆ بازار دهرۆین".
 "به له ئازیزم، به لام یه کهم جار بۆ مزگهوت دهچین تا گوێ له وتاره که ی
 ڕۆمی مه زن بگرین".

به هۆی گۆڕینی پلانه که وه، وهک پیشبینیم کردبوو، کونجی له رزی لیهات.
 به پارانیه وه پیم گوت: "تکات لیده کهم، ئاخو ئه م شته بۆ من زۆر گرینگه، گهر
 قایل بیت و به لێنم پێ بدیهت که شته که به کهس نالیت، ئه و پارچه یه ک
 شیرینی گهرهت بۆ دهکړم". کونجی وهک ئه وهی قسه که تامیکی شیرینی له
 ده میدا جی هێشتیت، به خوشحالییه وه به زمان دهستی به ملچه ملچ کرد.
 به هه ویای پارچه شیرینییه که وه، به ره و ئه و مزگهوت که وتینه ڕی، که
 ڕۆمی وتاره که ی تیدا ده خوینده وه.

* * *

له دنیه کی بچوکی نزیک نیکیا له دایک بوو بووم. دایکم به رده وام
 پێی ده وتم: "له شوینیکی گونجاو له دایک بوویت، من له وه ده ترسام که له ژیر
 ئه ستیره یه کی شوومدا له دایک ببیت". ئه و ده مه ڕۆژگاره که خراپ بوو و سال
 له دوا ی سال شته کان ده گۆران. سه ره تا ده نکو بلا بووه وه که خاچه رسته کان
 ده گه ڕینه وه، هه روه ها چیرۆکی ترسناکمان ده باره ی ئه و کوشتاره دپندانیه
 ده بیست که له قوسته نتینه کردبوویان، کوشکه کانیا ن داگیر کردبوون و
 تالانیا ن کردبوون و ئایکونه کانی که نیسه کانیا ن شکاندبوون. دوا یی هه والی
 هێرشه کانی سه لجووقیه کانمان بیست. پیش ئه وه ی خه لکی ئه و چیرۆکه
 ترسناکانه و ئه و تاوانانه یان بیربچیه وه که سوپای سه لجووقی کردبوویان،
 مه غۆله بیتیه زه ییه کان هاتن. هه رچه نده ناو و ڕوخساری دوژمن ده گۆرا، به لام
 ترسی په لامارده ره ده ره کییه کان وهک به فر له سه ر لوتکه ی چیا ی تیدا وهک
 خۆی مایه وه.

دایبام هه ردوکیان نانکه ر و کریستیا نی باوه ڕدار بوون. بۆنی نان که له
 نانه واخانه که وه هه لده ستا، یه کیکه له و یاده وه رییه نه ی که تا ئه مرۆ هه ر
 له که لمدایه. خێزانیکی ده و له مه ند نه بووین، هه ر له مندالییه وه من ئه وه م ده زانی،
 به لام نه داریش نه بووین. له چاوی هه ژاره کاندایه و نیگایانه م ده بینی که بۆ

نانه و اخانه که ده هاتن و بۆ وه ده سته پنهانی له ته ناننیک سوالیان ده کرد. هه موو شه وی پیتش ئه وه ی بچه نیو جی، سوپاسی خودام ده کرد، چونکه به برستی نه یار دوومه ته نیو نوینی نوسته وه. وا هه ستم ده کرد که هاو پنه کم ده دوینم، چونکه ئه وه ده مه خودا هاو پیم بوو.

که له ته مه نی حه وت سالییدا بووم، دایکم دوو گیان بوو. پیم وایه به رله وه ی به من دوو گیان بیت، چهند جارێ مندالی له بار بردبوو، به لام له و باره یه وه هه چم نه ده زانی. ئه وه ده مه من کیژۆله یه کی بیگونه بووم، گه ر لیان پرسیبام منداڵ چۆن دروست ده بیت، ده مگوت خودا له هه ویریکی شیرین و ته پ دروستی ده کات.

به لام بیگومان ئه وه مه لۆتکه یه ی که خودا بۆ دایکی شیلا، گه وره بوو، چونکه ئه وه نده ی نه برد زگی هه لاوسا و به رزبووه وه، دایکمیشت ده رمانی لی برا و ئیدی نه یده توانی جووله بکات. مامانه که گوتی که گوایا ئاوبه ن بووه، بۆیه ئازاری هه یه، به لام به لای منه وه ئه وه شتیکی خراپ نه بوو.

ئه وه شته ی نه دایکم و نه مامانه که ش ده یان زانی، ئه وه بوو یه ک منداڵ له زگیدا نه بوو، به لکو سێ منداڵ بوون و هه ر سێکیانیشت کوربوون. براکانم له نیو مندالانی دایکدا ده ستیان به شه ر کرد، ئیدی یه کیکیان وه ک ئه وه ی بیه وه ی تۆله بکاته وه، به ناوکه په تکه که ی، براکه ی خۆی خنکاند. منداڵه مردووه که ده ریچه که ی داخست و پێکه ی ده رچوونی له دوو منداڵه که ی دیکه گرت. دایکم به دریزی چوار پۆژ به ژانه وه مایه وه و شه و و پۆژ گویمان له هاواری بوو و جگه له هاواری ئه وه، گویمان له هه چی تر نه بوو.

مامانه که که نه ی توانی دایکم پزگاربکات، ئینجا بۆ پزگارکردنی براکانم هه رچی له توانایدا بوو به کاری هینا. مقه سیکی به ده سته وه گرت و زگی دایکی هه لدری. له کوتاییدا ته نیا مندالکیان پزگاری بوو. به م جوړه ئه وه برایه م له دایک بوو که باوکم لێی خۆش نه بوو و له پتورپه سمی شتن و پاککردنه وه که یشی ئاماده نه بوو.

دوای ئه وه ی دایکم مرد، باوکم هه میشه گرژ و مۆن بوو. ئیدی ژیانمان وه ک جارێ نه ما، کاره کانمان له نانه و اخانه که دا زۆر به خیرایی هه ره سیان هینا و مه عمیله کانمان ته کینه وه. که هه ستم کرد له هه ژاری ده ترسم و په نگه

پۆڭڭ ناچار بىم دەرۋزە بىكەم، ئىدى نەنە پەقەم لەژىر سەرىنەكەم دەشاردەو، تا
 وشك و پەق دەبوونەو. براكەم سەختتەن ئازارى دەچەشت. ھەر ھېچ نەبى
 مەن لە پابردوودا خۇشەوېستى و نازىكەم پى درابوو، لى ئەو لە ھەردووكيان
 بېشەش بوو. كە دەمىنى باوكەم خراپ مامەلەى لەگەلدا دەكات، زۆر نىگەرەن
 دەبووم، بەلام لەگەل ئەوئەشدا شتىكەم تىدا بوو ئاسوودەى دەكرەم و
 ئەرخايەن بووم، چونكە بەواى ئەوئەو نەدەبوومە ئامانجى توورەبىيەكانى
 باوكەم. ئاواتەخواز بووم بىتوانم براكەم بىپارىزم. خۇ ئەگەر وام لى نەھاتبا، ئەوا
 ئەمىر لى نەدەبىرام لە قۇنيا لە خانەى سۆزانیيەكان كاربەكەم. ئاى لە
 سەيروسەمەرەبى ژيان!

دواى سالتىك لە مردنى دايكەم، باوكەم ژنى ھىتايەو. ئىدى تاقە جياوازيەك
 كە بەسەر ژيانى براكەمدا ھات، ئەو بوو، باوئەنەكەم چوۋە پال باوكەم و بە
 ھەمان خراپى مامەلەى لەگەل براكەمدا دەكرە. ئىدى لە مال ھەلدەھات، كە
 دەگەرپايەو خراپتەن خوى لەگەل خۇيدا دەھىتايەو و ھاوپىيەتتى كەسانى
 خراپى دەكرە.

پۆڭڭيان باوكەم ئەوئەندەى لى دا خەرىكەو بىكوژىت. لەوئەو
 ھەرزەكارەكە گۇرا و لە چاۋەكانىدا نىگايەكى توند و سارد و تازە دەرەكەوتەن.
 دەمزانى شتىكى لە بن سەردايە، بەلام نەمدەزانى ئەو پلانە سامناكە چىيە كە
 لە سەرىدا دەخولتەو، ئاى ئاواتەخواز بووم بزانم. چەند حەزم دەكرە پىگە
 لە پوودانى كارەساتەكە بگرم.

بەيانى پۆڭڭى بەھار بوو، باوكەم و ژنەكەى بە مردوۋىتى دۆزرانەو كە
 بە ژەھرى رىسق كوژرابوون. كاتى ھەوالەكە بىلابوۋەو، ھەموو خەلكى
 گومانى ئەوئەيان كەركە بكوژەكە براكەمە. كە پاسەوانەكان دەستيان بە
 تاقىيەكرەنى كەرد، لەترسان ھەلات، ئىدى لەو ساۋە نەمىنىيەو. بەم ئاۋاھايە لەم
 دىنبايەدا بە تەنبا مامەو و بەرگەى ئەوئەم نەگرت لە مالەكەدا بىمىنەو كە
 ھىشتا بۆنى دايكىم لىدەھات، لە توانامىشدا نەبوو لە نەنەواخانەكە كار بىكەم
 كە يادەوھرى ناخۇشى تىدا بوو. ئىدى بىپارم دا پووبەكەمە قوستەنتىنە تا
 لەگەل پوورىكى و جاخكويز و پىرمەدا كە ئىستە تاقە خرمىكەم بوو، بژىم. ئەو
 كاتە تەمەنم سىانزە سالان بوو.

به گالیسکه يهک بۆ قوسته ننتينه سه فهرم کرد. له گالیسکه کهدا من مندالترین پښتواری بووم و تاقه مینه یه کیش بووم که به تهنیا سه فهرم ده کرد. دواي ئه وهی چهند سه عاتی پښکه مان بری، کومه له دزیک پښکه یان لنگرتین و هه موو شتیکیان لی سهندین: جانتا، جلوه برگ، پیللو، پشتین، خشل، تهنانهت ئه و قاوړمه یه ی که خاوه ن گالیسکه که پښی بوو، ئه وه شیان برد. له بهر ئه وهی من هیچ نه بوو بیانده می، به هتوری له لایه که وه وه ستام و دلنیا بووم که هیچ نازاریکم پښ ناگه یه نن، لی کاتی کاره که یان ته واو کرد و خه ریک بوون برۆن، ده مرسته که یان ئاوپری لیدامه وه و لیتی پرسیم: 'ئه ری جوانکیله تو پاکیزه ییت؟'

له شهرمان ده موچاوم سووره لکه را و وه لامی ئه م پرسیاره ئابروو به ره یه مه نه دایه وه، به لام نه مزانی شهرم کردنه که م وه لامیکه ئه و چاوه پښی بوو.

'ده ی با برۆین، سه رکړده ی ده سته که دهنگی دان و ئه مه یشی وت: 'ئه سپه کان و که چه که بهن.'

که ده ستم به گریان کرد و خۆم له ده ستیان راپسکان، هیچ به کښی له پښتواریه کان هه ولی نه دا یارمه تیم بدات. پښکه ره کان به ره و دارستانیکی چر پیش خویان دام، که بینیم له ناو دارستانه که گونديکی ته واویان چیکردوه و ئافرهت و مندال و مراوی و بزنی و به رازی تڼدایه، سه رم سوپما. وهک گونديکی شاعیرانه ده هاته به رچاو، به لام له هه شارکه یه کی کومه له تاوانباریک زیاتر نه بوو.

ئه وه نده ی نه برد زانیم بۆچی سه رده سته ی پښکه ره کان ده رباره ی پاکیزه ییم پرسیاری لیکردم. گه وره ی گونده که نه خۆش بوو و تووشی گرانه تا بوو بوو. ده می بوو له سه ر چی که وتبوو و هه موو جه سته ی بوو بوو به په له ی سوور، ده رمانیکی زۆری تاقی کړدبووه وه و دادی نه دا بوو. یه کښی له گونده که قایلی کړدبوو که ئه گه ر له گه ل کچیکی پاکیزه دا بنویت، ئه و نه خۆش یه که ی بۆ که چه که ده گوینزړیته وه و ئه م چاک ده بیته وه.

هه ندی شت له ژياندا هه ن نامه وی بیتنه وه یادم، له وانه ئه و ماوه یه ی که له دارستانه که به سه رم برد، تا ئه مړو جگه له دار سه رووه کان، شتی ترم له

یاد نییه. چه زم ده کرد له ژیر ئه و دره ختانه دا له گه له ژماره یه ک له ئافره ته کانی گونده که دابنیشم که زۆربه یان ژن یان کچی پێگره کان بوون. هه ندی له شفرۆش هه ر خۆیان بۆ ئه وئ ده هاتن، به لام له وه تینه ده گه یشتم که بۆچی هه لئایه ن، له کاتیکدا من پلانم دانابوو که هه لبینم.

چه ندین گالیسکه به دارستانه که دا تیده په پین، که زۆربه ی خاوه نه کانیا ن له خانه دانه کان بوون. تالانته کردنی ئه و گالیسکه نه بۆ من بووبوو به مه ته لیک، دوا جار تینگه یشتم که هه ندی له گالیسکه وانه کان پیتش ئه وه ی به دارستانه که دا تیه پ، به رتیلیان به دزه کان ده دا تا به سه لامه تی سه فه ر بکه ن. که تینگه یشتم کاره کان چۆن پایسی ده بن، مشووری تایبه تی خۆم خوارد. دوا ی ئه وه ی گالیسکه یه کم راگرت که به ره و شاره گه وره که ده پزیشته، له گالیسکه وانه که پارامه وه که هه لم بگریته، به لام ئه و داوا ی بریکی زۆر پارهی لی کردم، هه رچه نده ده یشیزانی که من ه یچ شتیک شک نابهم، ئیدی به و تاقه رینگه یه ی خۆم ده یزانم، قایلم کرد.

که گه یشتمه قوسته نتینه، دوا ی ماوه یه کی زۆر ئینجا زانیم که بۆچی له شفرۆشه کان له دییه که ی ناو دارستانه که رانا که ن، چونکه دۆخی شاره که خراپتر بوو، شویتیکه به زه یی نازانیت. له پووره پیره ژنه که میش نه گه رام، چونکه ده مزانی خانمیکه به پزیزی وه ک ئه و قایل نابیت له گه ل ئابروو تکاوکی وه ک من بژی. ئیدی ئاوها به ته نیا مامه وه. ماوه یه کی زۆر به سه ر هاتنه که مدا بۆ شار تینه په پیبوو، وره م به ردا و جه سته م هه لاهه لا بوو. له پڕ خۆم له دنیا یه کی تر دا دۆزیه وه - دنیا یه ک پڕ له پق و ده ستریزیکردن و وه حشیگه ری و نه خۆشی. چه ندین جاری یه ک له دوا ی یه ک مندالم له بار خۆم برد تا جه سته م په کی که وت و لاواز بوو، سوپی بیتوژییم وه ستا و ئیتر توانای دوو گیانیوونم نه ما.

له شه قامه کاندایه که دی ناتوانم به وشه ی پرووت باسیان بکه م. دوا ی ئه وه ی شاره که م جیهیتشت، له گه ل سه ربازان و پیاوانیکه قوشمه و قه ره ج سه فه رم کرد و به ده م هه موو پتویستییه کانیا نه وه ده چووم. ئینجا پیاویک به ناوی (سه رچه قل) دۆزیمیه وه و بۆ ئه م خانه ی له شفرۆشانه ی هینام له قونیا. به لای خاوه ن سۆزانیخانه که وه گرینگ نه بوو بزانتیت له کویتوه

هاتووم، به لکو ئه وهی لا گرینگ بوو ته ندروستییه کی باشم هه بوو. که زانیی مندالم نابیت یه کجار خوشحال بوو، چونکه ئه مه هیه کیشه یه ک بۆ کاره کهم دروست ناکات. به وای نه زۆکییه که مه وه ناوی نام (بیابان)، جا بۆ ئه وهی په ونه قێک بهم ناوه بیه خشیت، وشه ی (گول) ی خسته سه ر و منیش دلم گرتی، چونکه عاشقی گول بووم.

وای داده نیم که بپروا شیوازیکه وه ک باخچه یه ک بیت و گولی شاراوهی تیدا بوو بیت و پۆژی به ناویدا سووپا بیتمه وه و بۆنیانم هه لمژی بیت، به لام نه متوانیوه بچمه ناوییه وه. ده مه ی هه ر وه کو جاران خودا بیتمه وه به هاو پیم و بهم ئه له هایه وه به ده وری ئه و باخچه یه دا بخولیتمه وه. ئیستا له ده رگای چوونه ژووره وه ده که پیم، په نگه ده رگایه ک بدۆزمه وه تا بتوانم بچمه ژووره وه.

* * *

کاتی له گه ل کونجیدا گه یشتمه مزگه وته که، بپروام به چاوانی خۆم نه کرد. پیاوان له جۆره ها ته مه ن و پیشه له سووچه کانی مزگه وته که و ته نانه ت ئه و شوینه ش که بۆ ئافره تان ته رخانکرا بوو، دانیشتبوون. خه ریکبوو ئاومید بيم و بپروم، کاتی سه رنجم دا سوالکه ریک وا جینه که ی جیده هیلیت و ده روات. سوپاسی به ختی خۆم کرد و پێگه ی خۆم له نێو خه لکه که کرده وه و به ره و ئه و شوینه پۆیشتم که چۆلی کردبوو. داوام له کونجی کرد که له ده ره وه چاوه پیم بکات.

به مجۆره له مزگه وتیکی پر له پیاو خۆم بینیه وه و وا گویم له رۆمی مه زن گرتووه. ته نانه ت نه مو یست بیر له وه بکه مه وه گه ر بۆیان ده رکه وت وا ئافره تیک له نیویاندایه، چی پروودهات، چجای ئافره ته که له شفرۆشیش بیت. دوا ی ئه وه ی هه موو خه یاله ناخۆشه کانم له سه ری خۆم ده رکرد، ئیدی هه موو هۆشی خۆم خسته سه ر وتاره که.

پۆمی گوئی: 'خودا ئازاری دروستکردووه تا له میانه ی دژه که یه وه به خته وه ری ده ربکه ویت. شته کان له میانه ی دژه کانیانه وه ده رده که ون. له بهر ئه وه ی خودا دژیکی نییه، بۆیه به نادیا ری ده میتیته وه'.

له کاتیکدا وتارییژه که قسه ی دهکرد، وهک چۆن به فیری تواوه گور ده داته جوگه له ی چیا، ئاوها دهنگی بهرز و نیر ده بوو: "ته ماشای پووچی زهوی و شکۆمه ندیی ئاسمان بکن. بزائن که هه موو ئه و شتانه ی له دنیا دا پرووده دن، وهک: لافاوه کان و وشکه سالی و ئاشتی و جهنگ، له بیرتان نه چیت هه رچییهک پرووبات، خودا له خوڤایی دروستی نه کردوون. ئیدی شته که توو پهی یان خه ونینین بیت یان راستگویی یان زیره کی."

له و دانیشتنه ی ئه وییدا خه ریکبووم تیبه گم که هه موو شتی له ژیا ندا ئامانجیکی هه یه. په ته ناوکه که ی دایکم و کوشتاری براکانم له مندا لدا نیدا، ئه و دۆخه ته نیاییه براکه م تیدا ده ژیا، به لکو ته نانه ت تاوانی کوشتنی باو کم و باوه ژنه که م و ئه و پۆژه سامناکانه ی که له دارستانه که دا ژیا م، هه موو ئه و شته وه حشیگه رییا نه ی له شه قامه کانی قوسته نینه تووشیان بووم، که هه ری که یان به شیوازی تاییه تی خو ی به شداری له چیرۆکه که م دا کرد. له پشت هه ری که ی له م ده رده سه ری و ئاسته نگانه وه، پلانیکی گه وره تر خو ی مه لاس دا بوو و به روونی لینی تینه ده گه یشتم، به لام به هه موو بوونی که مه وه ده متوانی هه ستی پی بکه م. دوا ی ئه وه ی له مزگه وتیکی پر له خه لک و له عه سری ئه و پۆژه دا گویم له پۆمی گرت، هه ستم به هه وریکی سوکنایی کرد که به سه ر سه رمدا داده به زی، هه روه ها چۆن دایکم ده بیینی نانی ده کرد، ئاوها هه ستم به شادمانی و ئاسووده یی کرد.

حه سه نی سوالکەر

قونیا، ۱۷ ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

بە توورەیی لە بن دارکەووەتە که دانیشتبوو، لە پۆمی تووپە بووم، چونکە لە وتارە بەئاووتاوە کەیدا باسی ئیش و ئازاری دەکرد و وا دیاریوو شتیکی ئه وتۆی لێ نازانیت. سێبەری منارە که خەریکیوو دەکەوتە سەر شەقامە که. نیوہ نوستوو و نیوہ بەئاگا تەماشای پێیوارانم دەکرد. خەریک بوو خەوم لێ بکەویت، چاوم بە دەرویشیک کەوت که لەوہوبەر نەم دی بوو. جلیکی پەش و کۆنی لە بەردا بوو، داردەستیکی درێژی بە دەستەوہ بوو، پێشی تاشی بوو، گوارە یەکی کردبووہ یەکی لە گوێیەکانی، ئەوہندە لە خەلکی جیابوو، بەتەواوی نەمتوانی تەماشای بکەم.

لە کاتیکدا بە راست و چەپدا چاوی دەگیرا، هەر ئەوہندە چاوی پێم کەوت، لە جیاتنی ئەوہی خۆیم لێ گیل بکات، هەر وەک چۆن خەلکی لە پێگاوبان دەمبین و خۆیان لێم گیل دەکەن، دەستی راستە ی خستە سەر دلی و وەک ئەوہی دوو هاوپی دێرین بین، سلاوی لێکردم. سەرم سوپما و بە دەوری خۆمدا چاوم گیرا تا دلنیا بم که سلاوی لە کەسیکی تر نەکردووہ، بەلام جگە لە من و دارکەووەتە که کەسی تر لەوێ نەبوو. بەپەشوکاوی و سەرسوڕمانەوہ دەستم خستە سەر دلم و سلاوہ کەیم سەندەوہ.

دەرویشە که بە هەنگاوی سەنگینەوہ بەرەو لام هات. چاوم لەوہ بوو که پارچە دراویکی مس بخاتە ناو جامیلکە کەمەوہ، یان پارچە نانیکم پێیدات، بەلام ئەوہی نەکرد و بەرانبەرم بە چۆکدا هات.

گوتی: 'هۆ سوالکەر، سلاوت لێ بیت.'

وه لاسم دايه وه و گوتم: "دهرويش، سلاو له توش، دهنگم به جورى
بيناکانه بوو، به لای خوميشه وه نامۆ بوو. شاخ ماوه يه کى زور بوو قسم
له گهل که سدا نه کردبوو، به جورى خريکبوو تونى دهنگى خوميش
بیربچيته وه.

خوى ناساند و گوتى که ناوى شه مسى ته ورزييه، ئينجا پرسياى ناوى
منى کرد.

پيکه نيم و گوتم: "پياويکى وهک من چ پتويستيه کى به ناو هيه؟".
به ناقاييليه وه وتى: "هر که سه و ناويکى هيه. خودا ناوى زورى هيه و
له نه وه دونو ناوه کهى زياتر نازانين. ئى ته گهر خودا نه وه نده ناوى هيهيت،
ئيدى چون ده کرى بنيا ده م که وينه يه کى خودايه، به بيتاو جووله بکات؟".
نه مزانى چون وه لاسى بدهمه وه، به لکو هر هه وليشم نه دا، ئينجا وتم:
"پوژى له پوژان هاوسهر و دايکم هه بوو، به ناوى حه سەن بانگيان ده کردم".
که واته ناوت حه سه نه، دهرويشه که سه رى بادا، ئينجا ئاوينه يه کى زيوينى
دامى و گوتى: "لاى خوت بپاريژه. له به غدا پياوچاکنک پيشکه شى کردم، به لام
پهنگه تو له من زياتر ئاتاجى بيت. ئەم ئاوينه يه نه وه ت ده خاته وه ياد که تو له
ناوه وهى خوتدا خودات هه لگرتوه".

به ره له وهى هه لى وه لاسمانه وه م بۆ هه لکه ويت، له پشتمانه وه
غه لبه غه ليکمان ژنه وت. يه که م شت که به خه يالما هات، نه وه بوو که پهنگه
گيرفانپريکيان له مزگه وته که دا ده ستگير کرد بيت، لى کاتى دهنگه دهنگه که به رز
بووه وه و پتر بوو به توندوتيزى و ژاوه ژاو، گوتم بيگومان شته که له وه
که وره تره، چونکه ده ستگيرکردنى گيرفانپريک ئەم بگروه به رده يه لى
ناکه ويته وه.

نه وه ندهى نه برد شته که مان بۆ ده رکه وت. نه وه بوو له مزگه وته که دا
ئافره تيکى له شفروشى ناسراويان دوزيبووه وه که خوى گورپيوو و جلوه برکى
پياوانه لى به ره کردبوو. چه ندين پياو به ره وه ده وهى مزگه وته که پاليان
پتوه دهنه و هاواريان ده کرد: "ئەم ئافره ته فيلبازه به ر قامچى بدهن! ئەم
له شفروشه به ردباران بکن".

لەم کاتەدا کۆمەڵی چەورە و دەستوپێوەندی تووڤە گەشتە شەقامەکە. ئافەرەتە جەیلەکەم بینی که جلی پیاوانە ی پۆشیبوو، پەنگی مردووی لی نیشتبوو، چاوە بادەمیەکانی ترسیان تیدازابوو. لەو پێش کاری کوشتنی زۆرم دی بوو، بۆیە سەرم سووڕنەدەما که ببینم چۆن هەندێ خەلک دەگۆڕین و دەچنە پال تیکدەران، چونکە لەپر پیاوانی ئاسایی که پێشینه یەکی توندوتیژیان نییە پێشەوەر یان فرۆشیار یان فرۆشیاری دەستگێژ- دەگۆڕین و دەبنە کەسانیکێ شەپانگێز، تەنانەت کاتی کۆدەبنەو، دەبنە بکوژ. ئیدی کاری کوشتن تەشەنە ی کردبوو، جا بۆ ئەوێ چاوی خەلکی پێش بکشین، کارەکە بەو کۆتایی دەهات لاشەکانیان لە شەقامەکاندا پێشان دەدا.

‘ئای چەند ئافەرەتیکێ بەستەزمانە!، وەرەریکم بەربای گوێی شەمسی تەوریزیدا دا، لی که ئاوڤم دایەو تەو لایەکی بژنەوم، ئەو نەمابوو، بەلکو دەرویشەکەم بینی وەک ئەوێ تیریکێ دایساو بیت و هاوێژایت، بە توندی بەرەو ناو ئاژاوەکە تەکانی دەدا. بەرزەپ پاپەڕیم و پامکرد تا بگەم پێی. که گەشتە بەرایی کۆڤەو، شەمس داردەستەکی چون ئالایەک بەرزکردەو و بە هەموو دەنگیەو بانگی کرد: ‘پاوەستن، هۆو خەلکینە پاوەستن!.

بێدەنگیەک بالی بەسەر پیاوەکاندا کێشا و بەواقوڕمانەو تەماشایان کرد. ‘دەبی شەرم لە خۆتان بکەن!، شەمسی تەوریزی هاواری دەکرد و داردەستەکی بە زەویدا دەکوتا: ‘ئەو سێ پیاو پەلاماری تا قە ئافەرەتیک دەدەن. ئایا ئەمە دادپەرەییە؟.

‘ئەمە شایستە ی دادپەرەری نییە، پیاویکی کەتە و دەموچاو چوارگۆشە و چاومات وای گوت و دیاربوو خۆی کردبوو بە دەمراستی ئەم تاخمە که هەر لەخۆوە دروست بووبوو. ئیدی دەسبەجی ناسیمەو. حەسەسیک بوو ناوی پێپەرس بوو، بە هۆی دڕندەیی و چاوچنۆکیەو هەموو دەروژەکرەکانی شارەکە دەیانناسی.

پێپەرس گوتی: ‘ئەم ئافەرەتە خۆی گۆپیو و جلپەرگی پیاوانە ی لە بەر کردووە و بە دزییەو هاتووە تە ناو مزگەوتەکەو تە موسلمانە باوەردارەکان لەخستە بیات، ئێمەش دۆزیمانەو.

“ئایا مەبەستت ئەوھەيە كە ئۆيە دەتەنەوئى سزای كەسىك بىدەن ھەر لەبەر ئەوھەي پەروى كەردووتە مەزگەوتەكە؟ ئایا ئەمە تاوانە؟”، شەمسى تەوڕىزى بە دەنگى قىزھاتتەوھەي لى دەتكا، لى پەرسى.

ئەم پەرسىارە ھەنۆربوونەوھەيەكى ئۆرەتى دروست كەرد. دىاربوو كەس بىرى لەم شتە نەكەردبووھەي.

“ئاخر ئەمە لەشەرۆشە!، پىاويكى دىكە كە لە تەوڕەپىياندا گەرى گەرتبوو و دەموچاوى سەور ھەلگەپابوو، ھەواری كەرد، “مەزگەوتىكى پاك، شەوئى ئەو نىيە”.

دەركەوت كە ئەو قەسەيە بەسەبوو تا دووبارە خەلكەكە گەپگەرنەوھەي، چەونكە كەسانىكى تەرتىپەلچەون: “ئەمە لەشەرۆشە! زىناكارە! بى ئەم لەشەرۆشە بكوژىن”.

لاويك بەرەوئىش تەكانى دا و مەزەرى ئافەرەتەكەي گەرت و بە تەندى راپىكىشا. مەزەرەكەي كەوت و قەزە درىژ و زەردەكەي دەركەوت كە وەك دەرەختى گولەبەپۆژە شەپۆلى دەدا و دەدرەوشايەوھەي. ھەموومان ھەناسەمان قەتەس بوو. لە جوانىيە كەجار بىئۆنە و جەئىلى ئافەرەتەكە سەرمان سەرما. بىگومان شەمس دەركى بەم ھەستە جۆراوجۆرانە كەردبوو، چەونكە بە تەوڕەپىيەوھەي رەخەي لىدەگەرتن: “براكەم، گەرەكە ئەوھەيەكلا بەكەنەوھەي، ئایا ئۆيە بەرەستى رەقتان لەم ئافەرەتەيە، يان ھەزتان بۆي دەبزوئەت؟”.

دەروئىشەكە دەستى لەشەرۆشەكەي گەرت و بەرەو خۆي راپىكىشا و لە لاوھەكە و گىرەشەئۆنەكان دوورى خەستەوھەي. ئافەرەتەكە وەك چۆن كىژۆلەيەك لە پەشت بالاپۆشەكەي دايكىيەوھەي خۆي بەشارىتەوھەي، خۆي دايە پەنای دەروئىشەكە.

“تۆ ھەلەيەكى گەورە دەكەيت”، سەردەستەي كۆمەلەكە دەنگى بەسەر غەلبەغەلبى ھەشیمەتەكەدا بەزكەردەوھەي و گوتى: “تۆ لەم شارەدا نەناسىكىت و دابونەرىتى ئىمە نازانىت و خۆت لەم شتە ھەلەمەقورتىنە”.

ئىنجا كەسىكى تەراتە قەسە: “تۆ چ دەروئىشكىت؟ ئەرئى جگە لە پاراستنى لەشەرۆشەكە، شەئىكى دىكەت بەدەستەوھەي نىيە؟”.

شەمسی تەوریزی وەک ئەوەی بێر لەم پرسیارانە بکاتەو، ساتنیک بێدەنگ بوو. هیچ نیشانەیەکی توورپەیی پێوە دیارنەبوو و ھێمنیی خۆی پاراستبوو، ئینجا گوتی: 'بەلام توخوداتان چۆن ھەستتان پێکرد؟ ھەرچەندە ئێنۆ ھاتوچۆی مزگەوت دەکن، لێ پتر ھۆشتان دەخەنە سەر ئەوانە ی دەوروبەرتان، نەک خودا. خۆ ئەگەر وەک خۆتان دەلێن، بەراستی برۆادار بوونایە، ئەوا ئەم ئافرەتە پرووتیش بوایە، ھەستتان پێی نەدەکرد. دە ی بەرھو لای وتارەکە بگەڕێنەو و شتیک لەمە باشتر بکن'.

بێدەنگییەکی قورس ھەموو شەقامەکی گرتەو. گەلای درەختەکان کە بە درێژایی پیادەپۆکە پەرت بووبوون بۆ ساتەوختیک تاقە شت بوو دەجوولانەو.

'دە ی خەلکینە! دە ی بگەڕێنەو و گوێ لە وتارەکە بگرن، شەمسی تەوریزی بەدەم قسەو بە داردەستەکی ئاماژە ی دەکرد و وەک ئەوەی کشە لە میتشومەگەز بکات، کشە ی لە پیاوھکان دەکرد.

ھەموویان وەرسوو پان تا برۆن، بەلام چەند ھەنگاوێک بە لارەلار کشانەو و نەیان دەزانی دوا ی ئەو چ ی بکن. ژمارە یەکی کەمیان وەک ئەوە ی لە گەڕانەو دەوێل بن، تەماشای مزگەوتەکیان دەکرد. لەم کاتەدا لە شفرۆشەکی زاتی خستە بەرخۆ ی تا لە پشت دەرویشەکی دەربچیت، ئیدی پشت لە خەلکەکی، وەک کەرویشک بە خێرای تێتەقاند و پرچە درێژەکی بە ھەموو لایەکا پەخشان بووبوو و بەرھو نزیکترین شەقامی لاوکی ھەپپای لێکرد.

دوو پیاو ھەولیان دا دوا ی بکەون، بەلام شەمسی تەوریزی پێگە ی لێ گرتن و داردەستەکی دایە بەر پێیان و ساتمەیان کرد و کەوتن. ھەند ی خەلکی رەوتەنی ئەو ھەیان بینی، پێکەنین، منیش پێکەنیم. دوو پیاوھەکی بەخۆدا شکانەو و بە جۆرە گێژبوونیکەو ھەستانەو، بەلام لە شفرۆشەکی ون بووبوو، دەرویشەکی دوا ی ئەوە ی ئەم ئەرکە ی ئێرە ی بەجی ھینا، پڕۆشت و دوورکەوتەو.

سليمان سهرخوش

قونيا، ۱۷ تشرینی يەكەم ۱۲۴۴

بەر له پرودانى ئەو بگرهوبه رديه، پشتم به ديوارى مه‌خانه كه وه
دابوو و سهرخه‌وم ده‌شكاند، به‌لام ئەو بگرهوبه رديه‌ى كه له ده‌ره‌وه به‌رپا
بووبوو، واى ليكردم خه‌ريكوو له پيستی خۆم بيتمه ده‌رى.
"ئەوه ليتره چى پروده‌دات؟"، له‌گه‌ل چاوكردنه‌وه‌دا هاوارم كرد، "ئاي
مه‌غوله‌كان هيرشيان كردووه‌ته سه‌رمان؟".

شه‌پۆليک پيکه‌نين به‌رزبووه‌وه. ئاوپم دايه‌وه و بينيم چەند مه‌عميلیک
شوخم پيده‌کن. ئاي له‌م بيژيه‌ چه‌په‌لانه.

"هينى پيرى سهرخوش، نيگه‌ران مه‌به"، خريستۆسى خاوه‌ن مه‌خانه‌كه
پيى وتم "مه‌غول ليتره نين تا راوه‌دووت بنين، به‌لكو ئەوه پۆميه‌ به‌ خۆى و
كه‌ژاوه‌كه‌يه‌وه تيده‌په‌ريت و به‌حه‌شيمه‌تيك له‌ هه‌واداران و مريده‌كاني
ده‌وره‌دراوه‌".

پووم كرده په‌نجه‌ره‌كه و ته‌ماشاي ده‌ره‌وهم كرد. كه‌ژاوه‌يه‌كم له‌ مريدان
و هه‌واداراني به‌جوشوخروش بينى، هاواريان ده‌كرد: "خودا گه‌وره‌يه، خودا
گه‌وره‌يه"، له‌ ناوه‌ندياندا پۆمى به‌ بالا قيته‌كه‌يه‌وه، سواري ئەسپيكي سپى
بووبوو، ده‌موچاوه به‌تين و له‌خۆ دلنياكه‌ى ده‌ده‌وشايه‌وه. په‌نجه‌ره‌كه‌م
كرده‌وه و سه‌رم ده‌ركرده ده‌ره‌وه و ديقه‌تيانم دا. كۆپه‌وه‌كه‌ كه‌ زۆر
له‌سه‌رخۆ ده‌جوولا و نزيكووه‌وه. له‌ناو كۆپه‌وه‌كه‌دا هه‌ندى له‌ پياوه‌كان زۆر
له‌ منه‌وه نزيك بوون، به‌ جوړى ده‌متواني ده‌ستم بگاته سه‌رى هه‌نديكيان.
له‌ناكاو بيرۆكه‌يه‌كى نايابم بۆ هات، ئەويش ئەوه‌بوو ميه‌زه‌رى سه‌رى
هه‌نديكيان برفيتيم.

ئەو داری پشتخوراندنەم بە دەستەو گرت کە هی خریستۆس بوو. بە دەستیگم پەنجەرەگم کردەو، بە دەستەگەئێ ترم داری پشتخوراندنەگم گرت. خۆم بەرەو پیشەوێ چەماندەو و توانیم دارەگە بگەینەنمە میزەری یەکیگ لە پیاوێگان. ئەوێندەئێ نەما بوو میزەرەگە رابکێشتم، بە ریکەوت پیاوێکی دی چاوی هەلبێری و بینیمی.

‘سلاوتان لێ بیت،’ بە زەرەخەنەو سلاوم لێی کرد.
‘موسلمان و لە مەیخانە بیت! ئەمە بۆ تۆ شوورەییە، پیاوێگە بەسەرما نەپاندی، ئەئێ نازانیت شەرابخواردنەو کارێکی نەگریسی شەیتانە؟’
زارم هەلینا تا وەلام بدەمەو، بەلام پیش ئەوێ دەنگێگم لێو بیت، وژەییکی تیز بە لای سەرما تێپەری. بە ترسیکی زۆرەو زانیم کە ئەو بەرد بوو. خۆ ئەگەر لە دواسادا سەرم لانیبردبا، ئەوا کەللەسەرمی وردوخاش دەکرد. ئیدی لە پەنجەرە کراوەکەو تێپەری و لە پشتمەو کەوتە سەر ئەو میزەئێ کە بازەرگانێکی فارس لەسەری دانیشتبوو. بازەرگانە کە زۆر سەرخۆش بوو و ئاگای لەو نەبوو کە لە دەورووبەریدا چی پوودەدات، بەردەکەئێ هەلگرت و وەک ئەوێ ئاگادارکردنەو یەکی ئالۆز بیت و لە ئاسمانەو بەربوو بیتەو، هەر دیقەتێ دەدا.

‘سلیمان، ئەو پەنجەرەئێ دابخە و بگەڕێوێ لای میزەکەت،’ خریستۆس بە بۆلەبۆل و بە دەنگێکی بەرز و پەژارەو بانگی کرد.
‘وتم: ئەئێ بینیت چی پووی دا؟،’ بە لەتردان بەرەو میزەگەم گەپامەو، ‘یەکیکیان بەردی تێگرت. خۆ خەریکبوو بمکوژیت.’

خریستۆس برۆکانی هەلبێری و گوئی: ‘بەداخەو، بەلام تۆ چاوەپێی چیت دەکرد؟ ئەئێ نازانیت خەلکانێک هەن چاویان بە موسلمانێک هەلنایات کە لە مەیخانە بیت؟ ئەو تا تۆ خۆت ئاشکرا دەکەیت و بۆنی شەرابت لێدیت و لووت وەک گری فانۆس سوورەلگەپاوە.’

‘ناخەر ئەمە چ زیانیکی هەیە؟،’ بە ترمەترم گوتم، ‘ئەئێ من مرووف نیم؟.’
خریستۆس وەک ئەوێ بلێت، دەئێ باشە، دەستی خستە سەرشانم.

گوتم: "هر به وای نه مه ویه رقم له ئایینه، چونکه ئایینه پروهره کان پێیان وایه که خودا له تهکیان وهستاوه و وا دهزانن ئهوان له سهرووی خه لکی دیکه وهن".

خریستۆس هیچ وهلامیکی نه دایه وه. پیاویکی برادار بوو، هاوکات خاوهن مهیخانه یه کی لێزان بوو، دهیزانی چون مهعمیلیکی توو پر هتور بکاته وه. قاپی شه رابی سووری دیکه ی بۆ هینام، من هه لمده قوراند و ئه و ته ماشای ده کردم. له ده ره وه بایه کی توند هه لیکرد بوو و په نجه ره کانی هینا بووه ته قوه وپ، گه لای وشکی دره خته کان به چه پ و راستدا په رت ده بوون. وهک ئه وه ی گو ی له ئاوازیك بگرین، ساتیک گویمان هه لخت.

وتم: "من تیناگه م بۆچی خودا له م دنیا شه رابی حه رام کردووه، که چی له به هه شتدا وهک به لێنیک به خه لکی داوه. گه ر وهک ده لێن به م پاده یه خراپه، ئه ی بۆچی له به هه شتدا پێیان ده درئ؟".

"پرسیار، پرسیار...."، خریستۆس وره وریکی کرد و هه ردوو ده سستی به رز کرده وه، "تۆ به رده وام پرسیار لێ ده پزێت. ئایا پێویسته ده رباره ی هه موو شتیک پرسیار بکه یه ت؟".

"بێگومان. ئه ی بۆچی ئاوه زمان پێ به خه شراوه؟".

"سلیمان، من ده میکه ده تناسم. تۆ لای من ته نها مه عمیلیک نییه ت. تۆ هاو پیمیت، من بۆ تۆ نیگه رانم".

"باش ده بیته"، که وام گو ت خریستۆس قسه که ی پێ بریم و گو تی: "تۆ پیاویکی باشیت، به لام زمانت وهک خه نجه ر تیژه، هه ر ئه مه شه په ژاره ی کردووم. له قونیا خه لکی هه مه جو ر هه ن و شاراوه نییه که هه ندیکیان پیزی موسلمانیک ناگرن که خووی دا بیته مه یخوارد نه وه. گه ره که فیر بیت چون له نێو خه لکدا ئاگات له خۆت بیت. به نه ینی شته کانت بکه و ئاگات له هه ر وشه یه ک بیت که ده یلێت".

زه رده یه کم هاتی و گوتم: "ئایا ده توانین ئه م قسه یه مان به چامه یه کی خه یام به رازینینه وه؟".

خريستۆس هه ناسه يه كي هه لكيشا، به لام بازرگانه فارسه كه كه گوئي ليم
بوو به خوشحالييه وه دهنگي بهرزكرده وه، 'به لئى، ده مانه وي گويمان له
چامه يه كي خه يام بيت'.

مه عميلي تریش هاتنه پالمان و به توندی چه پله يان لئى دا. به ته كانتيكى پري
له جۆشوخروشه وه به ره و ميزه كه بازم دا و دهستم به خویندنه وه كرد:

'ئايا پیت وایه كه خودا خۆی دارمێوی دروست كرد

دوایی حه رامی كرد و شه رابه كه یشی كرد به گوناوه؟'

بازرگانه فارسه كه هاواری كرد، 'بیگومان نه خیر! ئه مه مانایه كي نییه'.

'سوپاسی ئه و كه سه بكه كه ئاوها بۆی فه راهم كردین،

بیگومان ئه و ته نانه ت حه زی له به یه كدادانی په رداخه كانیشه!'

گه ره له ماوه ی ئه م سالانه دا له خواردنه وه وه شتی فێر بوویم، ئه وه یه كه
خه لكی له شیوازی خواردنه وه یاندا جیاوازن. من كه سانیکم ده ناسی هه موو
شه وي چه ند كاسه شه راییان ده خواردنه وه، ئیدی ده بوون به كه سانتيكى
كه یفساز و گۆرانییان ده چری، ئینجا ده چوونه خه ويكى قووله وه، كه چی
كه سانتيكى تر له چه ند فريك زیاتریان نه ده خواردنه وه، ده بوون به درنده. گه ره
خواردنه وه هه ندی بكاته مه شره بخۆش و قسه شیرین و بړيكي ديكه بكاته
خراپه كار و شه پانگیز، كه واته بۆ گازانده كه نه خه ينه سه ره شه رابخۆره كه، نه ك
شه رابه كه؟

'بخۆره وه! چونكه نازانیت له كوێوه هاتوویت و بۆ هاتوویت

بخۆره وه! چونكه نازانیت بۆچی ده پۆیت و بۆ كوێ ده پۆیت'

گرمه ی چه پله لیدان به رزبووه وه، ته نانه ت خريستۆسیش به شداریی
چه پله لیدانه كه ی كرد. له قونیا، له گه ره كي جووله كه كان له مه یخانه يه ك كه
خاوه نه كه ی كریستیان بوو، ئیمه كۆمه له تيكه له يه كي هه موو ئایینه كان و
عه شقی شه راب، پيكه وه پيكه كانمان به رزكرده وه و به خوشیی یه كتر
خواردمانه وه. هه رچه ند قورسه باوه به وه بكری كه خودا خوشی بوین و
لیمان خوش بیت.

ئىيلا

نورتامبىتون، ۳۱ ئايار ۲۰۰۸

نېپە سەلامەتى بگەيت لەوۋە باشترە ژىوان بېيتەوۋە، يەككى لە سايدەكانى ئىنتەرنىت باسى ئەمەى كىردىبوو، بۇ ئەوۋەى لە دەۋسى پەلەى سووراۋ دۇنيا بېت، دېقەتى كىراسەكانى بدە. ئاگاداربە كە بۇ مال دەگەپىتەوۋە، بزانە ئاخۇ بۇنى عەترىكى نامۇى لىدەت.

ئەوۋە يەكەم جار بوو ئىيلا پۇبىشتاين لە ئىنتەرنىت بەم ناۋىشانە خۇى تاقى بگاتەوۋە: 'چۇن دەتۋانىت ئەوۋە بزانىت ئاخۇ شوۋەكەت غايەنەتەت لەگەلدا دەكات يان نا؟'، ھەرچەندە پىرسىارەكەى توۋپەھات دىاربوو، بەلام ئىستا بۇى دەرەكەوت كە پەنگە خۇدى ژيان بۇخۇى دەرپىنىكى دەمدەمى بېت و ھىچى تر.

لەگەل ئەوۋەى ئىيلا نەيدەۋىست لە ئەنجامى ئەو تاقىكىردنەۋەيەى كە ئەنجامى دابوو، پۈۋەپۈۋى دەيفىد بېيتەوۋە و لىشى نەدەپرسى ئاخۇ ئەو شەۋانەى كە لە دەرەۋەى مال بەسەرى دەبات لە كۈيە. لەم ماۋەيەدا زۇربەى كاتەكانى بە خۇيىدەۋەى پۇمانى (كفرى شىرىن) بەسەردەبرد و پۇمانەكەى ۋەك بىيانۋويەك بۇ داپۇشىنى بېدەنگىيەكەى بەكار دەھىتا. لەبەر ئەوۋەى ئاۋەزى پەرتبوو، بۇيە ماۋەيەكى لە كاتى خواساى زىاترى دەۋىست، بەلام چىژى لە چىرۆكەكە و لە ھەر پىساىەكى نوۋى پىساكانى شەمس ۋەردەگرت كە خەرىك بوو سەراپاى ژيانىان دەگۇرى.

ئىيلا كاتى مندالەكانى ئامادەبۇنایە بە شىۋەيەكى خواساى پەفتارى دەكرد، بەلام ئەو دەمەى بە تەنھا لەگەل دەيفىد بۋايە، دەيفىد ۋەك ئەوۋەى بېرسىت ئەمە چ جۇرە ژنىكە لە مېردەكەى ناپرسىتەوۋە ئاخۇ شەۋەكەى لە

کوچ به سه‌بردوه، ئیدی به جۆریکی تر ته‌ماشای ده‌کرد، به‌لام ئیلا نه‌یده‌ویست ئه‌و زانیاریانه بیستیت که نه‌زانت به‌رانبه‌ریان چۆن په‌فتار بکات. وا بیرى ده‌کرده‌وه تا که‌متر ئاگای له‌ په‌یوه‌ندییه ئه‌فینییه‌کانی شووه‌که‌ی بیت ئه‌وه‌نده که‌متر بیرى لیده‌کاته‌وه. پاسته‌گو‌توویانه بیتاگایی نیعمه‌ته.

یه‌که‌م جار بوو که له‌ جه‌ژنی له‌دایک‌بوونی رابردودا کاتی له‌ یه‌کی له‌ هوتیله‌ ناوخوییه‌کانه‌وه فۆرمیکی ئاگادارکرده‌وه که‌یشته‌ سندوقی پۆسته‌که‌یان و ئاراسته‌ی ده‌یفید کرابوو، له‌قه‌ی له‌و خێروخۆشییه‌ دا. ئه‌وه‌ بوو به‌شی (خزمه‌تگوزاری مه‌عمیله‌کان) ویستی بزانت ئایا له‌و ئوتیله‌ی که‌ چهند جاریک لێ نیشه‌جی بووه‌ کاتیکی ئاسووده‌ی تیدا به‌سه‌ربردوه‌ یان نا. ئیلا نامه‌که‌ی له‌سه‌ر کۆمه‌لێ نامه‌ی دیکه‌ له‌سه‌ر میزه‌که‌ جێهێشت و ئه‌و ئیواره‌یه‌ ده‌ستی به‌ چاودێریکردنی کرد. ده‌یفید نامه‌که‌ی له‌ زه‌رفه‌کراوه‌که‌ ده‌ره‌ینا و خویندییه‌وه.

‘ناه، فۆرمی هه‌لسه‌نگاندنه‌ له‌ لایه‌ن ئه‌و که‌سانه‌وه‌ که‌ ده‌بنه‌ میوانی هوتیل! ئه‌مه‌ دواشته‌ ده‌مه‌وێ بیینم، ده‌یفید به‌ده‌م قسه‌وه‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی به‌ پووی ئیلا‌دا دا، ‘پار ئاماده‌ی کۆنگره‌یه‌کی پزیشکی ددان بووم. بیگومان ئه‌وان ناوی هه‌موو به‌شداربووانیان له‌ لیستی میوانه‌کانی خۆیان تۆمارکردوه‌.’

ئیلا برپای پێکرد. به‌ لای که‌مه‌وه‌ برپای به‌و لایه‌نه‌ی کرد که‌ هه‌زی نه‌ده‌کرد گۆمه‌که‌ بشله‌قینیت، به‌لام لایه‌نه‌که‌ی تر که‌ په‌شینی و گومانی هه‌لده‌گرت، ئه‌وه‌ بوو پوژی دواتر به‌دوای ژماره‌ی هوتیله‌که‌دا که‌پا تا په‌یوه‌ندی پێوه‌ بکات و گوێی له‌و شتانه‌ بیت که‌ له‌ بنه‌په‌ته‌وه‌ نه‌یده‌زانین، ئه‌ویش ئه‌وه‌ بوو که‌ له‌ هوتیله‌که‌یاندان نه‌ ئه‌مسال و نه‌ پار کۆنگره‌ی پزیشکی ددان نه‌به‌سترا‌بوو.

ئیلا له‌ ناخه‌وه‌ خۆی سه‌ره‌نشست کرد. ئاخ‌ر وا خه‌ریکه‌ به‌ساله‌وه‌ ده‌چیت و له‌ماوه‌ی شه‌ش سالی رابردودا کیشی زیادی کردبوو. له‌گه‌ل زیاد‌بوونی هه‌ر په‌تلیکی تازه‌ی جه‌سته‌یدا، جۆشی سیکسی کز ده‌بوو. وانه‌ی چیشلتیان خۆپزگارکردنی له‌ په‌تله‌ زیاده‌کان لێ قورس کردبوو، که‌چی ئافره‌تانی

خوڤئاسا له و باشت و زياتر چيشتيان ليدنه و کيش و قه باره يان نيوهی کيش و قه باره ی ئه و بوو.

که ژيانی پابردووی خوڤی بیرکته و ته وه، زانیی یاخیبوون دادی ئه و نادات، چونکه قهت له پشت دهرگا داخراوه کانه وه له گه ل کچاندا تلیاکي نه کیشاوه، له مه یخانه کان ودهر نه نراوه، دهرمانی دژه دووگیانبوونی به کار نه هیناوه، نوره توورپه بوونی نه بووه، یان درووی له گه ل دایکیدا نه کردووه و له قوتابخانه هه لنه هاتووه و له تافی هه رزه کاریدا کاری جووتبوونی نه کردووه. له کاتیکدا کچانی هاوته مهنی ئه م مندالیان له بارخو دهرد یان ئه و مندالانه ی که پیش شوو کردن دهیانخستنه وه دهیانده که سانی تر تا هه لیان بگرته وه. ئیدی وهک ئه وهی دهرباره ی برسیتی له ئه سیویا به رنامه یه کی ته له قزیونی ببینیت، گوئی له چیرۆکه کانیان دهرگرت. ئه و شته ی که له دلی ئیلادا مایه ی، خه م بوو، بلاو بوونه وهی ئه م کاره ساتانه بوو له جیهاندا، به لام پیی وا نه بوو که له هه مان ئه و دنیا به دا ده ژی که ئه و که به سته زمان و کلؤلانه تیندا ده ژین.

ته نانه ت کاتی له ته مهنی هه رزه کاریدا بوو، به شداریی ئه و ئاهه نگانه نه ده بوو که لاوه کان سازیان ده دا، به لکو پیی باش بوو له ماله وه بمینیتته وه و له شه وی هه ییندا کتییکی نوڤ بخوینیتته وه، نه ک له ئاهه نگیکي به ره لاییدا به شداری کومه له لاوکی نه ناس بکات.

’بوچی وهک ئیلا ناکه ن؟‘ له گه ره که ده دا دایکه کان له که کانی خوڤان ده پرسى، ’ته ماشا بکه ن، ئه و خوڤی له هه یچ کیشه یه ک تیوه ناگلینیت‘.

له کاتیکدا دایکانی که کانه زور پزیان له م دهرگرت، که چی کچان و کورپان ئه میان به جیددی و ئالوز و خالی له پوچی خوڤنوودی ده بینى. ئیدی سهیر نه بوو له قوتابخانه ی دواناوه ندی کچیکي زور خوڤه ویست نه بوو. جاریکیان یه کی له کورپه هاوپوله کانی پیی گوت: ’ئایا ده زانیت کیشه ی تو چیه؟ تو ژیانته زور به قورسی گرتووه. کچیکیت تا بلیت بزارکه ریت‘.

به وردی گوئی لیگرت و گوئی که بیریک له شته که ده کاته وه.

ئوئیک به درژیایی ئه و سالانه شیوه ی پرچیشی نه گوپیوو – پرچیکي درژ، په خشان، زهردیکی ههنگوینی، له شیوه ی کتیکدا هه لیده گه رانده وه – یان دهیکرده په لک و تا خواره وهی پشتی شوږده بووه وه. خوڤی زور

نه دهر ازانده وه، به لكو توښيكي ته نكي له سووراوي قاوه يي مه يله و سووري به كار ده هيتا، هر وهك كچه كهي ده يگوت سيته ريكي سهوز ثامالي بو چاوي ده كرد و له جياتي نه وه ي دهر يان بخات، په ننگه شين و خو له ميشييه كه ي ده شارد وه.

له هه موو باريكدا نه يده تواني به باشي دوو هيلي چه ماوه بو سيته ري چاوه كاني بكي شيت و به زوري هيله كي شراوه كه ي سر يه كي له پيلووه كان له پيره وي خوي دهر ده چوو و له هيله كي شراوه كه ي سر پيلووه كه ي تر نه ستور تر دهر ده كه وت.

ئالا واي به خه يالدا ده هات كه خه وشيكي تي دايه. ئاخر نه و يان خو تيه له قور تي نه ريكي منجره (وهك خو هه له قور تان دنه كه ي له شوو كردنه كه ي جاني ت)، يان نه رم و ملكه چه (وهك په يوه ندييه سيكسيه كاني مي رده كه ي). ئيدي له وي ئيلايه كي ده سه لاتخواز و لي ره ئيلايه كي تا نه و په پي نا ئومي د و به سته زمان. نه يده زاني له م دوو شته كاميان و كه ي دهر ده كه و يت.

ئيلايه كي سي ته ميش هه بوو، ئيلايه ك به هيمني سه رنجي هه موو شتي كي دها و چاوه پي كاتي ته قينه وه ي ده كرد. له بن خودي ئيلاي هيمن و خنكاودا، توو په يي و ياخي بووني كي توند خو يان حه شارد ابوو. ئيلاي سي ته م ناگاداري ده كرد وه كه نه گه ر له سر نه م په و ته به رده وام بيت، نه وه بيگومان پوژي ك هر ديت بته قيته وه، نه مهش به ند بوو به په خساني كاته وه.

دواي نه وه ي ئيلا له دوا پوژي مانكي ئاياردا نه وه ي كرد ي ده مي بوو شتي واي نه كرد بوو. نو يژي كرد و له خودا پارايه وه كه خو شه ويستي يه كي واي پي بيه خشيت هه موو بووني پر بكاته وه، يان واي لي بكات نه وه نده دلره ق و گوينه دهر بيت، بير له وه نه كاته وه و گوي به وه نه دات كه له ژيانيدا خو شه ويستي نيه.

له م دوو كاميان هه لده بژي ريت، تكايه زوو وه لام بده وه، به دم تكاوه بير ي كه و ته وه په ننگه بيرت چو بيت كه من گه يشتو مه ته ته مه ني چل سالي. وهك ده بينيت، من سالاني ته مه نم به باشي به كار ناهي نم.

گوئی بیابانی له شفرۆش

قونیا، ۱۷ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۴

به هه ناسه برکێوه به کۆلانه تهنگه کاندایه هه ر پامده کرد و پامده کرد، نه مده توانی ئاویری دواوه بده مه وه. سییه کانم ده سووتانه وه و سینگم ده هه ژێ، تا له کۆتاییدا گه یه شتمه بازاره قه ره بالغه که و پشتم دایه دیواریکه وه که زگی دابوو و خه ریکبوو ده رووخا، ئه وسا زاتم وه بهر خۆ نا و ته ماشای دواوه ی خۆم کرد. وای چه ند واقم و پیمان و ئاسووده بووم. بینیم تاقه که سیک دوامکه وتوو، ئه ویش کونجیه. به هه ناسه برکێوه به ته نیشه مه وه وه ستا و ده ستیکی که وتبووه ئه ملا و ده سته که ی تری ئه ولا، سه ری سو پمابوو و تو وره یی به ده موچاوییه وه دیار بوو. له وه تینه ده گه یشت که بۆچی له پڕ وه ک شیت به کۆلانه کانی قونیا دا پامده کرد.

شته کان به خیرایی روویان دا. تا نه گه یه شتمه بازاره که، راستیه که م بۆ پوون نه بووه وه. کاتێ له مزگه وته که دانیشه تبووم و به قوولی گویم له وتاره که گرتبوو، به گه وه ره ی حیکمه تی وته کانی پۆمی مه ست بوو بووم. له گه رمه ی ئه و مه ستیه مدا، سه رنجی ئه وم نه دا که ئه و لاوه ی به ته نیشه مه وه دانیشه تبوو، به بی مه به ست پێی خسته سه ر ئه و ملپنچه ی که ده موچاوی خۆم پێدا پۆشی بوو. ئیدی به بی ئه وه ی ئاگام لی بیت ملپنچه که هاته خواره وه و میزه ره که م لاری بووه وه و ده موچاوم و به شیک له قژه که م ده رکه وتن. به په له ده مامکه که م توند کرد وه و له سه ر گوینگرتن له پۆمی به رده وام بووم و دلنیا بووم که که س سه رنجی شتیکی نه داوه، به لام کاتی دووباره چاوم هه لبرێ، بینیم گه نجیک له ریزی پێشه وه چاوی تیرپیوم. ده موچاوی شیوه چوارگۆشه

بوو، چاوی مات بوو، لووتنکی دريژ و تيژي هه‌بوو، دهمی وا پيشان دهدا که بيزی دیته‌وه. ئەمبستا زانیم که ئەوه پتپرسه.

پتپرس یه‌کێ بوو له‌و مه‌عميله بيزارکه‌رانه‌ی که هیچ کچی له سۆزانیخانه‌که ئاره‌زووی نه‌بوو له‌گه‌لیدا بنویت. ئاخ‌ر پیاوانیک هه‌ن له‌گه‌ل له‌شفرو‌شدا جووت ده‌بن و هاوکات رقیان لیان ده‌بیته‌وه و سووکایه‌تیان پنده‌که‌ن، پتپرسیش یه‌کێ بوو له‌و جزره‌ پیاوانه و له‌ قسه‌ی سووک و نوکته‌ی ناشیرینی خۆی نه‌ده‌که‌وت و ته‌بیاتیکی یه‌کجار خراپی هه‌بوو. جاریکیان به‌ شیوه‌یه‌کی کوشنده له‌ کچیکي دا، خاوه‌ن سۆزانیخانه‌که هه‌رچه‌نده به‌ر له‌ هه‌رشتی‌ه‌زی له‌ پاره‌ بوو، ده‌ریکرد و پنی گوت که جاریکی تر پێ نه‌خاته‌وه ئەم شوینه، به‌لام دوا‌ی چه‌ند مانگیک هاته‌وه. دوا‌یی نه‌مزان‌ی هۆیه‌که‌ی چیه‌ له‌ناکا‌و‌ وازی له‌ هاتوچۆی سۆزانیخانه‌که هیتا و ئیدی ده‌نگوباسیمان نه‌بیسته‌وه. ئەوه‌تا ئیستا مینا پیاوانی خودا‌په‌رست ریشیکي دريژی هیشتووه‌ته‌وه و له‌ ريزی پتیشه‌وه دانیشتووه، به‌لام هیشتا بروسکه‌ی توندوتیژی له‌ چاوانیه‌وه سه‌ری ده‌کرد.

ده‌موچاوی خۆم لیتی شارده‌وه، به‌لام کار له‌کار ترازابوو. ئیدی منی ناسیبوو‌وه. پتپرس شتیکی چپانده‌ بن گوینچه‌کی ئەو پیاوه‌ی له‌ ته‌نیشتییه‌وه دانیشتبوو، ئینجا وه‌رسوو‌ران و چاویان تیپیریم، دوا‌یی ئاماژه‌یان بۆ پیاویکی تر کرد، ئیدی هه‌موو پیاوه‌کان له‌و ریزه‌دا یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ته‌ماشایان ده‌کردم. ده‌موچاوم سووره‌له‌گه‌را و دلم داخو‌ریا، به‌لام نه‌متوانی له‌ شوینی خۆم ببزویم، به‌لکو خۆم دایه‌ ده‌ست ئەو ئومیده‌ مندالانه‌یه که ئەگه‌ر هه‌ر وا به‌بی جووله‌ له‌شوین خۆم دابنیشم و چاوه‌کانم بنووقینم، ئەوا تاریکیه‌که هه‌موومان قووتده‌دات و په‌ژاره‌ی ناویت.

که زاتم وه‌به‌رخو‌نا و دووباره‌ چاوم کرده‌وه، بینیم وا پتپرس له‌نیو حه‌شیمه‌ته‌که رینگه‌ی خۆی ده‌کاته‌وه و به‌ره‌و لای من دیت. ئیدی پرووه‌و ده‌رگا‌که رامکرد، به‌لام هه‌سته‌م بوو بتوانم رابکه‌م، چونکه به‌ ده‌ریایه‌کی هه‌لچووی پیاوان ده‌وره‌ درابووم. پتپرس له‌ چاوترووکانی‌کدا پیم گه‌یشته و ئەوه‌نده لیم نزیک بووبوو‌وه، بۆنی هه‌ناسه‌یم کرد. قۆلی گرت‌م و له‌نیوان

ددانه به چیره وه چوه کانییه وه کوتی: "سۆزانییه ک لیڤه چی دهکات، ئه وه شهرم ناکهیت؟".

"تکات لیده کهم... لیت ده پاریمه وه وازم لی بینه با برۆم، زمانم گیرابوو، به لام پیم وا نه بوو گوئی لیم بوو بیت.

هاورپیکانی هاقته پالی. پیاوانی گیل، ترسناک، لووتبه رز، له خورازی، بۆنی توورپهی و ترشه لۆکیان لیده هات، ئیدی سووکایه تیارانیان کردم. پیاوه کانی دیکه ئاورپیان دایه وه تا بزنان چی پوو دهدات، هه ندیکیان ورته ورتیکی نارپه زاییان دهربری، به لام که سیکیان نه هاته بهینه وه. جهسته مینا پارچه هه ویریک خاوبوو بووه وه. خۆم شلکرد تا به رهو دهرگا پالم پیوه بنین. که گه یشتینه شه قامه که، ئاواته خواز بووم کونجی راپه ریت و یارمه تیم بدات. به ته مابووم گهر له مه خراپتر پوو بدات، راپکه م، به لام ههر ئه وهنده پیته کانم که وخته سهر زه ویی شه قامه که، توندوتیژی و شه رانگیزی پیاوه کان زیاتر بوو. ئه وان له ناو مزگه وته که دا به وای وتارییژه که و نوێژکه رانه وه، سلیمان دهرکده وه دهنگ به رز بکه نه وه، یان پالم پیوه بنین، به لام ئیستا ترسی ئه وه م لی نیشته له شه قامه که دا شتیک نه بوو به ریان پی بگریته.

له ژیاندا گه لی ئاسته نگم دیون، لی باوه رناکه م قهت هه سستیکی خه مینی وه ک ئیستم هه بوو بیت. دواي سالانیک له دوودلی، وا ئه مرۆ هه نگاوێک به رهو خودا نزیکده بمه وه، ده بی ئاوها وه لامی نزیکبوونه وه که م بداته وه؟ به تیه لدان و دهرکردنم له مالی خوی!

"نه ده بوو بۆ ئه وی بچم، وام به کونجی گوت و ده نگم چون به فریکی ته نک درزی برد، ئه وان راست ده که ن، چونکه له مزگه وت یان که نیسه یان ههر مالیک له ماله کانی خودا سۆزانییه ک جی نایته وه".

"وا مه لی".

که ئاورم له ئاخیره ره که دایه وه، باوه ریم به چاوه کانی خۆم نه کرد. خۆ ئه وه دهرویشه گه ریده بیژیشه که یه. زه رده خه نه یه کی ئاشکرا له سهر پوخساری کونجی نه خش بوو، خۆش حال بوو که جاریکی تر دهرویشه که ی بینیه وه. ته کانم دا ده سته کانی ماچ بکه م، به لام راپگرتم و نه یه یشت، ئینجا کوتی: "نا، تکات لیده که م".

به پارانه ووه گوتم: 'ئاخر چۆن بتوانم سوپاست بکه؟ من زۆر قهرزاري تۆم'.

به گوينه دانه ووه شانەکانی هەلته کاند و گوتی: 'تۆ به هیچ شتی قهرزاري من نیت. جگه له خودا ئیمه قهرزاري هیچ که سیک نین'.

خوی پیناساندم و گوتی که ناوی شه مسی ته وریزییه، ئینجا باسی سهیرترین شتی کرد که له ژيانمدا نه ميبستبوو: 'هه ندی خەلک ژيانيان به خەرمانه يه کي گهش دهست پیده کەن، به لام ئەوەنده نابات ئەو گه شیه کال ده بیته وه. وا دیاره تۆش به کیکیت له وانه. خەرمانه ي ژيانی تۆش پۆژی له رۆژان پڕبوو له گوله زهنبه قی سپی و خالخالای، وه لێ ورده ورده کالبوونه وه و ئەمستا بوون به ته لخیکی مات. ئه رێ تۆ پهنگه په سه نه کانی خۆت له دهست نه داوه؟ ئه رێ هه ز ناکه یت مه یدانه خوازی گه وهه ری خۆت بکه یت؟'.

ههستم کرد وا خه ریکه تینووی وشه کانی ده بم.
'خەرمانه که ت دره وشانه وه ی نه ماوه، چونکه به درێژیای ئەم سالانه باوه رت به خۆت هه تاوه که تۆ له ناوه وه و له ده ره وه پیسیت'.
'من پیس نیم، به ده م قسه وه لیوه کانی خۆم گه ست، 'ئاخر تۆ ئەوه نازانیت، ئە ی بۆ خۆژیانن چی بکه م؟'.
'پێگه م بده با هه کایه تیکت بۆ بگێر مه وه، شه مس وای گوت و ئە مه ی گێر په وه':

پۆژی له شفرۆشیک به لای سه گیکي به ره لادا تیپه پری. سه گه که له بهر خۆره سووتینه ره که دا له تینویتی و بیچاره ییدا هه ناسکه هه ناسکی بوو. له شفرۆشه که ده سه به جی تاکێ له پیتلاوه کانی دا کەند و له بیریکي نزیک پری کرد له ئاو تا ئاو به سه گه که بدات. ئینجا به پتی خۆیدا پڕوشت. پۆژی دوا یی تووشی سۆفییه کی به حیکمه ت بوو. که له شفرۆشه که ی بیني دهسته کانی ماچ کرد، ئەمیش سه ری سوپما. سۆفییه که پتی گوت که ئەو به پاستگویی به زه یی به سه گه که دا هاتوه ته وه، بۆیه خودا له هه موو گونا هه کانی خۆشبووه'.

تیگه یه شتم که شه مسی ته وریزی ده یه وی چیم پی بلیت، به لام شتی له ناوه وه مدا ئە وه ی په تده کرده وه که باوه ری پی بکات، بۆیه گوتم: 'با دلنیا ت

بکه مه وه، گهر من هه موو سه گه کانی قونیا تیراو بکه م، بایی ئه وه نییه له گونا هه کانم پاک ببه مه وه.

له توانای تودا نییه ئه وه بزانی، ههر خودا خوی ئه وه ده زانی. ئه ی چی وات لیده کات بیت وای بیت که یه کی له و پیاوانه ی له مزگه وته که ده ریان کردیت، له هه موویان له خودا وه نزیکتره؟.

ته نانه ت گهر له خوداش نزیک نه بن، ههر له خو وه وه لامم دایه وه، ئاخو کئ ئه وه یان پئ بلیت؟ تو؟.

ده رویتسه که سه ری بادا و گوئی: نه خیر، شته کان ئاوها به ریوه ناچن، گهره که تو خوت پئیان بلیت.

بیت وایه که ئه وان گویم لیده گرن؟ ئاخو ئه و پیاوانه رقیان لیمه.

دئ گوئ بگرن، به جه خته وه ئه مه ی گوت، چونکه شتی نییه ناوی (ئه وان) بیت، ههروه ها شتیکیش نییه ناوی (من) بیت، هه موو ئه وه ی له سه رته بیکه یت ئه وه یه که بزانی له م گه ردوونه دا هه موو شتیکی و هه موو که سیکی پیکه وه به ستراون. ئیمه بریتی نیین له سه دان و هه زاران بوونه وه ری جیاوان، به لکو هه موومان یه ک شتین.

چاوه ریم کرد تا بۆم روون بکاته وه، ئه و له سه ری رویش و گوئی: ئه مه ریسایه که له چل ریساکه: گهر مرۆف بیه وئ ئه و شیوازه بگوریت که خه لکی له گه لیدا مامه له ی پیده که ن، ئه و پئویسته یه که م جار ئه و شیوازه بگوریت که له گه ل خودی خویدا مامه له ی پیده کات. گهر مرۆف فیری ئه وه نه بوو چون به ته واوی و راستگۆیانه خوی خوش بوئ، ئیتر هیچ شیوازیکی دی نییه وای لی بکات که خوشه ویستی له دلیدا بیت. لی کاتی ده گاته ئه و قوناغه، ئه و سوپاسی ههر دهرکیک ده کات که له لایه ن خه لکی دیکه وه پئیدا ده چه قینری، ئه مه ش نیشانه ی ئه وه یه که هاکا گولباران کرا. که مئ وه ستا و ئینجا له سه ری رویش: گهر مرۆف خوی به شایسته ی ریزگرتن نه زانی، ئیدی چون ده کری گازانده له خه لکی تر بکات له بهر ئه وه ی ریزی ناگرن؟.

که هه ستم کرد ئه وه ی له نیو چنگمدایه و خه ریکه لیم ده چه ریتته وه، بۆیه لیره دا وه ستم و نه متوانی وشه یه ک بدرکینم، چونکه هه موو ئه و پیاوانه م هاته وه یاد که له گه لیاندا نوستبووم، بۆنیان، بهرکه وتی ده ستیان و پستی

زېريان، ئاخوئۇفى ساتى پەھەتېوونيان... گەنجانى سەلارم بىنى دەبوونە دېرندە، دېرندە دەبوونە گەنجى ناسک و سەلار. جارىتکيان مەمىلىک ھات بۆلەم كە بەوۋە راھاتېوو لە كاتى سەرجىيىكردندا تفى لە سۆزانىيەكان دەكرد و دەيگوت (چەپەل)، تفى لە دەموچاوم كرد و پىنى وتم (ھەى قەھپەى چەپەل).

كەچى ئەم دەرويشە پىنى وتم كە من لە ئاوى كانى پاكترم، وام بەخەيالدا ھات كە ئەمە نوكتەيەكى بىتنامە، ويستم زۆر لە خۆم بكەم و پىيكەنم، دەنگ لە ئەوكمەوۋە دەرەنەچوو، ئىدى ھەناسەى خۆم قەتيس كرد.

‘رەبەردوو خولانەوۋەيەكى بەردەوامە، گەر خۆت بۆ شل كرد، ئەوا بەسەر ساتى ئىستاتدا زال دەيىت، ئىتر ھەلتەدەمژىت و راتدەمالىت، شەمس وەك ئەوۋى غايەلەكانى خويندەيىتەوۋە وای پىن گوتم، ‘رۆژگار لە وەھمىك زياتر نىيە، گەرەكە بە تاييەتى بۆ ئەم ساتە بژىت و ئەوۋى گرینگە ئەمەيە’.

كە ئەمەى گوت، دەستەسرىكى ئاورىشىمى لە گىرفانى عەباكەى دەرھىنا و گوتى: ‘لاى خۆت بىپارىزە. لە بەغدا پىاوچاكيك پىنى بەخشىم، بەلام تۆ لە من پتر پىويستت پىنى دەيىت. ئەم دەستەسەرە بىرت دەخاتەوۋە كە تۆ دىپاكىت و لە ناوۋەى خۆتدا خودات ھەلگرتوۋە’.

دەرويشەكە داردەستەكەى ھەلگرت و ھەستا و خۆى ئامادەكرد بېروات، گوتى: ‘واز لەو سۆزانىخانەيە يىتە’.

‘بۆ كۆى و چۆن بېرۆم؟ ئاخىر شوئىنىكى دىكەم نىيە پرووى تىيكەم’.

‘ئەمە گرفت نىيە، دەرويشەكە بەدەم قەسەكردنەوۋە چاۋەكانى دەرەوشانەوۋە، ‘كۆى بەوۋە مەدە پىگە بەرەو كۆيت دەبات، بەلكو چاۋت لەھەنگاۋى يەكەم بىت، كە قورستىن ھەنگاۋە و گەرەكە بەرپرسىيارىتى ھەلگىرىت. ھەر ئەوۋەندە ئەو ھەنگاۋەت ھەلئىنا، ئىدى ھەموو شتەكان بە شىۋەيەكى سىروشتى بۆخۇيان دەپۆن و ئەوۋى دەمىنئىتەوۋە ھەر لەخۆۋە دىت. لەكەل شەپۆلدا مەپۆ، بەلكو خۆت بىيە بە شەپۆل’.

سەرم لەقاند. ئىدى ئاتاجى ئەوۋە نەبووم پرسىيار بكەم تا تىيگەم كە ئەمىش يەكىكە لە چل پىساكە.

سليمان سهرخوش

قونيا، ۱۷ ي تشريني يه كه م ۱۲۴۴

بهر له نيوه شهو، دوا پيكي شهرابم خوارده وه و مه خانه كه م جي پيشت.
ته وه ي پيتم وتيت له بيرت بيت. ورياي هر وشه يه كه به كه له دهمت
دهرده چيټ، خريستوس وهك ئاگادار كرده وه يه كه ته مه ي پي گوتم و دهستي
دوعا خوازي بؤ هه لبريم.

سهرم له قاند و ههستم به بهخته وهري كرد، چونكه هاورپيه كم هه يه و
به ته نگمه وه يه. وه لي هر ته وهنده پييه كانم كه وتنه سهر شه قامه چول و
تاريكه كه، ههستم به ماندوو بوونيك كرد كه له وه و پيش ههستم پي نه كرد بوو.
شه للام كرد كه قايي شهرابم له گهل خوم هيتابا، چونكه هيتشتا تواناي
خوارده وه م هه بوو.

له كاتيكا ده پويشتم و له ترم دها، پيلاوه دريژه كانم له سهر شه قامه
نارپكه كه ته قه ته قيان لي هه لده ستا. وينه ي ته و پياوانه ي كه له گهل كه ژاوه كه ي
پوميدا ده پويشتن هاته وه بهر چاوم. يادي نيگا رقاوييه كانى چاويان ئازاري
دام. گهر له دنيا دا شتيك هه بيت رقم ليى بيته وه، سهنگينييه، له م باره وه
دهوله مند و هه ژار تانه يان لي داوم، ئيدي هر به ياد كرده وه يان ته زوويه كه به
هه موو جهسته مدا تيده په پيټ.

له كاتيكا ته م غايلانه مژووليان كرد بووم، لاي ليژاييه كه پيچم كرده وه و
به كولانيكي لاوه كيدا ريم گرته بهر. به واي دره خسته لقوپوپ به رزه كانه وه
كولانه كه تاريكتر بوو، سهرباري تاريكيه كه له ناكاو مانگيش له پشت
په له هه وريكه وه ون بوو. ئيدي تاريكيه كي ته نگوسته چاو ده وري دام. خو

ئەگەر تارىككە نەبوايە ئەوا ئەو دوو حەسحەسەم دەبىنى كە خەرىكبوون
تزيك دەبوونەو.

وتم: 'سلاوتان لى بيت،' دەنگم خۇشچالى پىتو دياربوو و ھەولم دا
نىگەرانىي خۆم بشارمەو.

دوو حەسحەسەكە سلاوئەكەمىيان نەسەندەو، بەلكو لىيان پىرسىم كە بەم
درەنگى شەو لەم شەقامە چى دەكەم.

بە بلمە بلم گوتم: 'پىاسە دەكەم.'

پووبەپووى يەكتەر وەستائىن، بىدەنگىيەكى قورس بالى كىشا و جگە لە
حەپەى دوورى سەگەل، ھىچى تر نەدەبىسترا. يەكئ لە پىاوھەكان ھاتە پىشەو
و بۆنى بە ھەواوھ كرد، ئىنجا گوتى: 'بۆنىكى ناخۇش دەكەم.'

'بەلى، بۆنى شەراب دىت،' پاسەوانەكەى تر دلئاي كىردەو.

پىيارم دا كە شتەكە بە ئاسانى چارەسەر بكم، بۆيە وتم: 'خۆتان عەزىت
مەدەن. ئەم بۆنە ناخۇشە تەنھا بۆنىكى خوازەبىيە. لەبەر ئەوھى ئىمەى
موسلمان جگە لە شەرابى خوازەبىي پىگەمان پى نادىر شەرابى دىكە
بخۆينەو، بىگومان بۆيە بۆنەكەيشى دەبىتە بۆنىكى خوازەبىي.'

'بۆ خاترى دۆزەخ، ئەم پىاوھ چ وپىنەيەك دەكات؟' پاسەوانى يەكەم
ترمەترمىكى كرد.

لەو ساتەدا مانگ لە پىشت ھەورەكەوھ دەركەوت و بە تىرىفە ناسك و
زەردەكەى كۆيكردىنەو و توانىم ئەو پىاوھى بەرانبەرم وەستابوو بىيىنم،
دەموچاوى چوارگۆشە بوو، پىشكى بەردابووھەو، چاوەكانى شىن و
ساردوسر و لووتىكى تىزى ھەبوو. خۆ ئەگەر چاوە ماتەكانى و دەموچاوە
مۆنەكەى نەبوونايە، رەنگە قوز بوایە.

'لەم كاتە درەنگەدا لەم شەقامە چى دەكەيت؟' پىاوھەكە پىرسىارەكەى
دووبارە كىردەو، 'لە كۆتوھ ھاتووت و بۆ كۆى دەپۆيت؟'

خۆم پى نەگىرا و گوتم: 'پۆلە ئەم پىرسىارانە قوولن، گەر وەلامەكانىانم
بزانايە، ئەوا مەتەلى بوونى خۆمانم لەم دنيايدا ھەلدەھىتا.'

'ھەى چەپەل، ئەوھ گالتەم پىدەكەيت؟' پاسەوانەكە بە مۆنىيەو پىرسىارى
كرد و بەخىرايى قامچىيەكى دەرھىتا و لە ھەوادا پاىوھشانە.

له جووله كانيدا زور زنده پړوي ده كړد، بډيه به نهرمي پټكه نيم، پاشان قامچيه كي له سهر سينگم دا. ليدانه كه بډ من كتوپر بوو، له نگره م تيكچوو و كه وتم.

‘رهنكه نه مه فترت بكات كه چوڼ به ويځله وه رهفتار بكهيت،‘ هسهسه كه به دم قسه وه قامچيه كه ي نه مدهست و نه ودهست كړد، ‘نه ي نازانيت كه شه رابخوار دنه وه له گوناوه گوره كانه؟’.

ههستم كړد خوښم هاتووه ته كول، سهرم له دهريايه كي نازاردا دهستي به خولانه وه كړد و هيشتا باوهرم نه ده كړد كه گنجي له ته مهي كوپره كي خومدا له ناوچه رگه ي گره كدا بهر قامچيم بدات.

‘ده ي سزام بده،‘ به دم قسه كړدنه وه هاوارم كړد، ‘گر به ههشت بډ كه ساني وهك تو ته رخان كراييت، نه وا پيم باشته له ناگري دوزه خدا بسووتيم’.

له نوره تووپره ييه كي توندا هسهسه لاهه كه تا هيزي تيدا بوو به قامچي لني ددام. به دهسته كانم ده موچاوي خوم دهشارده وه، به لام نه وه هيچ داديكې ندام. له و ساته دا سترانيكي خوشم بيركه وته وه، كه به زور له نيوان ههردوو ليوه خلتان خوينبووه كانمه وه ريگه ي خوي كرده وه. سووربووم له سهر نه وه ي خوم به زه بووني پيشان نه دم، له گهل هر زه بريكي قامچيه كه دا به دهنگي بهرز و بهرتر دهستم به گورانگوتن كړد:

‘هو خوشه ويستم ماچم بكه، هه موو دلم پاره پاره بكه ليوه كانت تامي شيريني شه رابي گيلاس ددهن، ده ي زورترم بډ تن بكه’.

نهم شوخ كړدنه م پاسه وانه كه ي تووپره تر كړد. چهند به دهنگي بهرز گورانبيه كه م دهچري، توندتر لني ددام. له و باوه رده نه بووم كه نهم جوړه تووپره ي و رقه بهم راده يه له ناخي تافه كه سيكا هه بيت.

‘پيپرس راوهسته، نيتر بهسه،‘ گويم ليتوو هسهسه كه ي تر به ترسه وه هاواري كړد.

له پر چوڼ دهستي به ليدانم كړد، هر واش دهستي لني هه لگرتم. ويستم دوا قسه بكه م و شتيكي له ناكاو و توند بلنم، لني سيلاوي خويني ناو دم له هه ناومه وه قولې دا و دهنگي خهف كړد م و رشامه وه..

تو پیاویکی نهخوشیت، پیپرس به تانهوه وای پی گوتم، دهرباره ی
ئهوه ی پیتم کردیت ته نیا لومه ی خوت بکه.

پشتیان تیکردم و هه پیا یان لیکرد، ئیتر له نئو تاریکی شه وه که دا بزر بوون.
نهمزانی تا که ی له وئ که وتبووم، رهنگه ماوه ی چند خوله کیک یان به
دریژایی شه وه که بوو بیت، چونکه زه من و هه موو شتیکی تر ره وتی خوی
له ده ست دابوو، مانگه که ش له پشت هه وره کانه وه ون بوو، ئیدی نه که هه
رووناکیه که ی جیی هیستم، به لکو به جوړی جیی هیستم که نهمیش ده زانی
من کیم. زوری نه برد له نیوان دهریایه کی بیرچوونه وه ی نیوان ژیان و مهرگا
دهستم به گینگدان کرد، ئیتر گویم به وه نه ده دا کوتاییم به چی دیت. ئینجا تا
ده هات سپی جهستم نه ده ما و جیگه ی هه ر گاز و هه ر لیدانیکی به زه بر و
هه ر برینیکی جهستم، شیتانه دهستی به ئازار کرد و شه پؤل دوی شه پؤلی
ئازار ده یان کوتامه وه. سه رم له قه له قی بوو، ده ست و لاقه کانم ئازاریان لی
هه لده ستا. له و دۆخه دا مینا گیانداریکی بریندار دهستم به ناله نال کرد.

بینگومان کویراییم داهاتوووه. تاوی چاوم کرده وه، میزم به خومدا کردبوو،
ده ست و پنیه کانم یه کجار ده ئیشان. له خودا پارامه وه که جهستم سږ بکات،
یان شه را بم پی بیه خشیت. له م کاته دا گویم له ترپه ی هه نگاوگه لی بوو نزیک
ده بوونه وه. دلم به توندی که وته خورپه، رهنگه به ره لایه کی شه قامه کان بیت،
یان دزیک، یان پیاوکوژیک بیت، به خومم گوت له چی بترسیم؟ ئیدی
گه یشتوومه ته راده یه ک هیچ شتیکی ئه م شه وه نامترسینیت که له گوینه بیته
پیکام.

له پشت سیبه ره کانه وه دهرویشیکی بالابه رز و باریکه له و ریشتا شراو
دهرکه وت و له ته نیشتمه وه داچه مایه وه، یارمه تی دام که ههستم. خوی پی
ناساندم که ناوی شه مسی ته وریزیه، ئینجا له ناوی پرسیم.

سلیمان سه رخوش، خه لکی قونیام و له خزمه تتدام، به دهم وه لامدانه وه وه
ددانیکی له قم له زارم دهره ئتا، به بینیت خوشحالم.

تو خوینت له بهر دهروات، شه مس به دهم سرینه وه ی خوینی ده موچاوم،
بلمه بلمیکی کرد، نه که هه ر له دهره وه، به لکو له ناویشه وه.

که ئه وهی گوت، که مۆله یه کی زیوی له گیرفانی عه باکه ی دهرهینا و گوتی: 'بهم مهره مه برینه کانت چه ور بکه. پیاوچاکنک له به غدا پنی به خشییم، به لام تو له من زیاتر پیویستیت پنی ده بیت. وهک ده زانیت برینه کانی ناوه وهت قوولترن و ده بی خه میان بخویت. ئه وهشت بیرده خاته وه که تو له ناخدا خودات هه لگرتوه'.

'سوپاست ده که م'. گویم له خۆم بوو بلمه بلمه ده کرد. دوا ی ئه وهی نهرمونانی و سۆزه که ی کاریان تیکردم، گوتم: 'ئو حه سحه سه.. به قامچی لنی دام و گوتی که گویا من شایسته ی ئه وه م'. کاتی ئه م قسانه م ده کرد، سه رم له کړووزانه وهی مندالانه ی خۆم و دهنگی پیوستبوونم به یارمه تی سوپما.

شه مسی ته وریزی سه ری بادا و گوتی: 'کهس بو ی نییه ئه وه بکات. هه ر که سه و له خودی خۆیدا له خودا ده که ریت. له م باره ی وه بنه مایه ک هه یه: خودا هه موومان له سه ر شیوه ی خۆی دروستکردوه، له گه ل ئه وه شدا ئیمه هه موومان ئافه ریده ی جیاواز و دیارین. دوو که سی له یه کترچوو ده ست ناکه ون و دوو دلش به هه مان پتم لینه دن. گه ر خودا ویستبای هه موومان له یه کتر بچین، ئه و وهک یه کتر دروستی ده کردین، بو یه پیزنه گرتنی جیاوازییه کان و سه پاندنی بۆچوونی خۆت به سه ر ئه وانی ترده، پیزنه گرتنی ئه و سسته مه پیروزیه که خودا دایناوه'.

'باشه'، سه رم له نیانی دهنگی خۆم سوپما، 'به لام ئایا ئیوه ی سو فی ده باره ی ئه وه گومانتان نییه؟'.

شه مسی ته وریزی زه رده خه نه یه کی ماندووانه ی هاتی و گوتی: 'به لئ، گومان شتیکی باشه. ئه مه ش ئه وه ده که یه نیت که تو زیندوویت و به رده وام له منه کردن دایت'. ئه مه ی به جو ری وت، وهک ئه وه ی خه ریکی خویندنه وه ی کتیییک بیت.

'هه روه ها مرقف له شه و و پۆژیکدا ناییت به بروادار، چونکه مرقف وا بیرده کاته وه که برواداره، ئینجا شتیکی له ژیانیدا پرووده دات و ده بیت به بیباوه، ئینجا دووباره ده که ریته وه و ده بیته وه به بروادار، ئینجا ده بیته خانه گومان. ئیدی به م ئاوه ایه تا ده گاته قوناغیکی دیاریکراو. ئاخه ئیمه

به‌رده‌وام له دوودلی داین، ئەمەش تاقە ڕینگەیه‌که که وامان لێده‌کات به‌ره‌و
نواوه‌ ٻرۆین. له‌گەڵ هەر هەنگاوێکی نوێدا له‌ حەقیقەت نزیک دەبینەوه‌.

وتم: 'ئەگەر خریستۆس گویی لێتبیئت ئاوها قسە ده‌که‌یت، ئەوا داوای
لێده‌کردیت که ئاگات له‌ قسە‌ی خۆت بیت. ئاخر ئەو دە‌لێت هەموو قسە‌یه‌ک بۆ
هەموو گۆنیه‌ک ناگونجیت'.

'قەیدی چیه‌، ئەویش بۆچوونی خۆی هەیه‌، شەمسی ته‌وریزی به‌ده‌م
قسە‌کردنه‌وه‌ به‌ ئاسته‌م پێکه‌نی و به‌رزه‌ پێ هه‌ستا، 'ده‌ی با تا ماله‌وه‌
یاوه‌ریت بکه‌م، گه‌ره‌که‌ ئاگامان لێت بیت و ده‌بین که‌می بخه‌ویت'.

یارمه‌تی دام تا هه‌ستم و له‌سه‌ر پێی خۆم به‌هه‌ستم، لێ توانای ٲویشتم
نه‌بوو و به‌لادا ده‌هاتم، بۆیه‌ ده‌رویشه‌که‌ وه‌ک شتیکی سووک له‌کۆلی کردم.
به‌ شه‌رمه‌وه‌ وره‌وریکم کرد، 'ده‌مه‌وئ ئاگادارت بکه‌مه‌وه‌ که‌ من بۆنێکی
ناخۆشم لێدیت'.

'سلیمان، خه‌مت نه‌بیت و هەر گۆنیشی مه‌ده‌رئ'.

به‌م جۆره‌ ده‌رویشه‌که‌ به‌بی ئەوه‌ی گۆئ بداته‌ خوین و میزه‌که‌م و بۆنه
بۆگه‌نه‌که‌م، به‌ کۆلانه‌ ته‌نگه‌کانی قۆنیادا له‌ کۆلی کردم. به‌ به‌رده‌م مالان و
کوخته‌گه‌لێکدا تیپه‌ڕیین له‌ ٲرخه‌ی خه‌ودا بوون، له‌ ٲشت دیواری باخه‌کانه‌وه‌
سه‌گه‌ل به‌ ده‌نگی به‌رز و ډرندانه‌ ده‌ستیان به‌ لووره‌لوور کرد و ٲیمان
ده‌وه‌ڕین تا هەموو خه‌لکیمان لێ وه‌ئاگا بیتنه‌وه‌.

گوتم: 'هه‌میشه‌ ده‌مپرسی له‌ شیعرێ سۆفیه‌کاندا باسی شه‌راب کراوه‌،
ئایا ئەو شه‌رابه‌ی که‌ سۆفیه‌کان ٲییدا هه‌لده‌دن، شه‌رابی ٲاسته‌قینه‌یه‌ یان
شه‌رابی خوازه‌یه‌؟'.

'هاوٲیم، ئەوه‌ که‌ی گرینگه‌؟'، شەمسی ته‌وریزی ٲیش ئەوه‌ی له‌ به‌رده‌م
ماله‌که‌ی خۆم دامبێت، له‌سه‌ر قسە‌که‌ی ٲویشتم: 'بۆ لێکدانه‌وه‌ی ئەمه‌
ٲیسه‌یه‌که‌ هه‌یه‌: کاتی عاشقیکی ٲاسته‌قینه‌ی خودا ده‌چیته‌ مه‌یخانه‌یه‌که‌وه‌، ئەوا
مه‌یخانه‌که‌ ده‌بیته‌ ژووری نوێژکردنی ئەو، به‌لام ئەوه‌مه‌ی شه‌رابخۆریک
ده‌چیته‌ هه‌مان ژووره‌وه‌، ئەوا ژووره‌که‌ ده‌بیته‌ مه‌یخانه‌ی ئەو. هەر شتی
بکه‌ین ده‌وه‌ستیته‌ سه‌ر دلمان، نه‌ک دیوی ده‌ره‌وه‌مان. سۆفیه‌کان به‌ دیمه‌نیان
که‌سه‌یه‌تی خه‌لکی هه‌لئاسه‌نگین، کاتی سۆفیه‌ک دیقه‌تی که‌سیک ده‌دات،

هەردوو چاوی دەنوو قینیت و چاوی سییەم دەکاتەو - ئەو چاوەی کە دنیای
ناوەوە دەبینیت.

دوای ئەو شەوێ دەورودریژ و تاقەتپروو کینە، بە تەنیا لە مالهەکی خۆم
بووم و بیرم لەو شتێ دەکردەو کە پروویان دابوو. لەگەڵ ئەوەی
خەمباربووم، بەلام لە ناخەوێ هەستم بە ئارامییەکی خۆش دەکرد. بۆ ساتیکی
پەوتەنی شەمسەم بینی و ئەلھام دەکرد بۆ هەتاھەتایە لەوێ بمینیتەوێ. هەر
لەو ساتەدا زانیم کە خودایەکی هەیه و خوشی دەویم.
هەرچەندە جەستەم ئازاری هەبوو، بەلام سەیرم پێدەهات کە هەستم بە
ئازار نەدەکرد.

ئىلا

تورتامبىتن، ۳ى حوزيران ۲۰۰۸

بەر زېبونە ۋەى پىتمى گۆرانى (لاۋانى پۇخەكە) لە پەنجەرەكراۋەكانى ئۆتۈمبىلى قوتايانى زانكۈۋە دەيىسترا، يەكەم تىنى گەرمى خۇرى ھاۋىن بە دەموچاۋياندا چزا، ئىلا بىن ئەۋەى گۈى بە شادمانىيان بدات، تەماشاي دەکرد و يادگەى بەرەۋ ئەۋ چەند پۇژە كەمەى رابردوۋ گەرايەۋە. ئەۋەبوو سەگە (سپىرېت) *ى بە تۇپىۋى لە ناندېنەكەدا بېنى، لەگەل ئەۋەى خۇى بۇ ئەم چركەساتە ئامادە كىردبوو، بەلام غەمىكى گەرە داگىرت و ھەستى بە لاۋازى و تەنبايى خۇى كىرد. پىنى ۋا بوو بە لەدەستدانى سەگەكەى لەم دنيايەدا بە تەنبا ماۋەتەۋە. دۋايى بۇى دەرەكەۋت كە ئۆرلى بەدەست نەخۇشى (پۇلىميا) **ۋە موبتەلا بوۋە و ھەموو دەستەخوشكەكانىشى لە قوتابخانە ئەۋە دەزانن. شەپۇلىك لە ھەستىكرىن بە گوناھبارى ئىلاى داگىرت و دەربارەى پەيۋەندىي نىۋان خۇى و كچە بچۈۋەكەى گومانى لە لا پەيدا بوو، ئەمەش ۋاى لىكىرد ۋەك دايكىك بىر لەۋە بىكەتەۋە كە بە تۆمارەكەيدا بچىتەۋە. ھەستىكرىن بە گوناھبارى لە لاى ئىلا شىتىكى تازە نەبوو. لى متمانە بەخۇ نەبوون لە پەرۋەردەكرىندا ۋەك دايكىك، ۋاى لىكىرد ھەست بەۋە بىكات.

لەۋ ماۋەيەدا ئىلا ھەموو پۇژى لەگەل عەزىز. ز. زاھارادا چەندىن نامەى ئەلىكترۇنىيان بۇ يەكتىر دەنۋوسى. دوو، سى، ھەندى جار پىنج نامەى بۇ

---

* سپىرېت: لە زمانى ئىنگلىزىدا ۋاتا رۇج، بەلام لەم پۇمانەدا ۋەكو ناۋىك بۇ سەگەكەى ئىلا بەكار ھىتراۋە.

** پۇلىميا: ئارەزۋىيەكى بەردەۋام و ناۋىك لە زۇرخۇرىدا، كە لەۋاى تىزىبون زۇرخۇر ھەۋلەدەت بېشىتەۋە، يان دەرمانى پەۋانى يان پىچىم بەكار دىتت. زۇرخۇر بەزۇرى ھەست بە گوناۋە و خەمۇكى دەكات.

دەننوسى و باسى ھەموو شتىكى بۇ دەکرد. لەو سەرى سورمابوو كە يەكسەر وەلامى دەدايەو. ئىيلا لەو تىنەدەگەيشت ئەويك بۇ شوينە دورەكان سەفەر بكات، ئىدى كەى كاتى ئەو سەرى ھەيە، يان چۆن دەپەرژىتە سەر خويندەنەو سەرى پۇستى ئەلىكترونىي ئىنتەرنىت. ئەوئەندەى نەبرد ھۆگرى دەربىنەكانى بوو. بەيانىان يان لە ھەر دەرفەتىكى تردا يەكەم شت پۇستە ئەلىكترونىيەكەى دەكردەو، ئىنجا دواى قاوئەلى، كە لە پىاسەى بەيانىان دەگەرپايەو و ژەمى خواردى ئامادە دەکرد، ھەرۋەھا بەر لەو سەرى بۇ پىويستىيەكان لە مال دەربچىت، بەلكو لەو كاتەشدا كە لاي قاوئەخانەى ئىنتەرنىت ھەلۋەستەيەكى دەکرد، ھەرۋەھا لەو دەمەيدا كە تەماشاي بەرنامە دلخوازەكانى خۆى لە تەلەفزيۇن دەکرد، يان لە يانەى چىشتلەتقان تەماتەى قاۋقاۋ دەکرد، يان ئەو كاتەى بە تەلفيۇن لەگەل دەستەخوشكەكانيدا قسەى دەکرد، يان ئەو كاتانەى كە گوۋى لە ھەردوو مندالەكەى دەگرت كە دەربارەى قوتابخانە و ئەركەكانى قوتابخانەيان گفتوگويان دەکرد، كۆمپيوتەرەكەى بە كراوھى دەھىشتەو و پۇستە ئەلىكترونىيەكەى دەكردەو. كە نامەى تازەى عەزىزى نەدەبىنى، نامە كۆنەكانى دەخويندەو. لە ھەموو جارىكدا كە نامەيەكى نوۋى لەو ھەو پىدەگەيشت، بەي دەستى خۆى، زەردەيەكى دەھاتى و لەو سەرى پۇوى دەدا، تىدا دەما، چونكە شتى ھەر پۇوى دەدا.

زۆرى نەبرد ئىيلا لە سۆنگەى نامەكانى نىوان خۆى و عەزىزدا وای لىھات لە ژيانى سەلارى و سەنگىنى دابىرچىت و لە ئافەرەتیکەو كە تابلۇى ژيانى برىتى بىت لە پەنگى خۆلەمىشەيەكى مات، بگورچىت بۇ ئافەرەتیکى خاوەن پەنگى نەپنى و سوورى درەوشاوە، چونكە حەزى لىنى بوو.

عەزىز پىاويكى ھەرزە نەبوو. لەو باوۋەپەدابوو كە ئەوانەى دلىان ناكەن بە پىنويىنىكى سەرەكى تا لە ژيانىندا پابەريان بكات، ئەوانەى ناتوان خويان بۇ عەشق والا بکەن و ۋەك چۆن گولەبەرۆژە پوو لە خۆر دەكات، ئاۋھا پۇوى تىيەكەن، ئەوانە زىندوى پاستەقىنە نىن. (ئىيلا بە خۆى گوت، گەر بگرى ئەمەش بخاتە سەر لىستى ئەو شتانەو كە زىندوو پىتيان پىويستە). عەزىز دەربارەى زەپۇش يان دوا فىلمىك كە دىويتى نەيدەننوسى، بەلكو دەربارەى شتەگەلى دەننوسى كە ۋەك ژيان و مەرگ قوولن، لەو ھەش گرینگەر دەربارەى

عەشق دەینووسی. ئیلا پانەھاتبوو رازی خۆی ئاشکرا بکات، بە تاییهتی بۆ کەسێکی نەناس، بەلام پەنگە ھەر ئەم نەناسە بیت کە وای لە ئافرەتێکی وەک ئەم کردبیت، ئەوەی لە دلیدایە بیدرکینیت.

ئیلا بە خۆی گوت، ھەرچەندە نامەکانی نیوانیان بۆنی جۆرە ئەفینیەکی لیدیت، بەلام ئەفینیکی پاکە و پەنگە بۆ ھەردووکیان باش بیت، پەنگە یەکیکیان ھەزی ئەوی تر ببزینیت و خۆیان لە پەناوپاساریکی بیکۆتایی جیھانیکی گریمانەیی دابنن. ھەر لە سایەیی ئەم نامەگۆرینەو ھەیدا ئومیدی بەو ھەبوو بەشیک لەو ئاومیدیەیی کە لەمیانەیی شووکردنەکە یەو لە دەستی دابوو، بە دەستی بیتتەو، چونکە ەزیز یەکیک بوو لەو پیاوانەیی کە بەبێ ئەو ھە پیزی خۆی لە دەست بدات، بۆی ھەبوو ئافرەتێک بخاتە داوی خۆشەویستی خۆیەو، پەنگە ھەست بە بەختەو ەرش بکات، چونکە بوو ەتە جیگەیی سەرنج و بایەخی ئافرەتێکی تەمەن مامناو ەندی ئەمریکایی. ئیدی لە ەو ھەو ە سروشتی تاییهتی خۆی، ئینتەرنیت بوو بە مایەیی کرانەو و نیانی، بەبێ ئەو ھە ھەست بە گوناھباری بکات (ھەزی لێ نەبوو، چونکە تیری لەو ەواردبوو)، سەرکێشی بەبێ مل پێو ەنان (خۆشی ئەمەیی دەو ەست، چونکە پێشتر تاقیی نەکردبوو ەو). دیارە ئەمەش وەک ەواردنی خۆراکیکی خۆشی ەرامکراو و بێ ئەو ھە گۆی بداتە زیادە کالۆری – ئەنجامیکی خراپی نییە. پەنگە کاریکی نەشیاو بیت کە ژنکی میرددار و مندالدار نامەیی ئەلیکترۆنی ناو ەخن سۆزداری بۆ کەسێکی نەدی و نەناس بنووسیت، بەلام بە ھۆی سروشتی پەیو ەندییە ئەفلاتونییەکە یانەو، ئیلا گەیشتە ئەو ھە بلیت: ئەمە کفریکی شیرینە.

ئىلا

نورتامبىتون، ۵ى حوزيران ۲۰۰۸

باوانم عەزىز

لە يەككى لە نامەكانى پىشووئىدا باسى ئەو بىرۆكەيەت كەردبوو كە ئەگەر
هەلبەردنەكانمان ئاوەزمەندانە بىت، ئەوا دەتوانىن دەست بەسەر پەوتى
ژيانى خۆماندا بگرىن، پىم وایە بىرۆكەيەكى توورەهاتە و لە ماسىيەك دەچىت
هەلبەت دەست بەسەر ئەو ئوقیانوسەدا بگرىت كە مەلەى تىدا دەكات. زۆر
بىرم لەو پرستەيە كەردەوہ كە دەلىت: "مرۆڤ خۇدى خۇى دەناسىت، ئەم
بىرۆكەيە نەك ھەر نەبوو بە ماىەى پرودانى پىشېينىيەكى ھەلە، بەلكو لەو
شۈيتانەى كە ژيان تىدا لەگەل پىشېينىيەكانمان ھەماھەنگ نىيە، ماىەى
ناومىدىيە".

ئەمىستا كاتى ئەو ھاتووە ددانى پىدا بنىم: من خواستى دەست
بەسەرداگرتن و دەسلەلاتخوایم ھەيە. بە لای كەمەوہ ئەوانەى بە راستى
دەمناسن ھەر ئەمەت پىدەلین. تا ئەم ماوہىە من دایكىكى توند بووم و بنەماى
زۆرم ھەبوو (بروام پى بکە، وەك رىسا سۆفىگەرىيەكانى تۆ، رىساگەلىكى
جوان نەبوون)، ھىچ رىگەيەكم بۆ سازشكردن بەرانبەر بە خۆم
نەھىشتىبووہوہ. جارىكيان كچە گەورەكەم بەوہ تۆمەتبارى كردم كە من
پەپرەوى رىيازى پىوانى چەتە دەكەم. پىي گوتم كە من دەست لە وردەكارىي
ژيانىان وەردەدەم و لە سەنگەرى خۆمەوہ ھەولەدەم لەسەر ھەر بىرۆكەيەك
يان ئارەزوويەكى ھەلەى ئەوان ھەلبەدەم كە پەنگە دەرى بېرن.

گۆرانىي ("SERA.QUE SERA" چى دەبىت با بىت)م بىرکەوتەوہ، دەى بە
ھەرحال پىم وا نىيە كە ئەمە يەككىك بووىت لە گۆرانىيە دلخوازەكانم، چونكە

دهسته واژه‌ی (چی ده‌بیت با بیت) قهت له‌گهل مندا نه‌ده‌گونجا. ئاخر من ناتوانم له‌گهل شه‌پولدا برۆم. ده‌زانم تو پیاویتی ئاینپه‌روه‌ریت، به‌لام من ئاینپه‌روه‌ر نیم. هه‌رچه‌نده خیزانه‌که‌ی ئیتمه ناوبه‌ناو به‌بۆنه‌ی پۆزی شه‌ممه‌وه ئاهه‌نگ ده‌گیرین، لی من ئه‌و دواچاره‌م له‌یاد نییه که نوێژم تیدا کردبیت. (ئاه ئیستا بیرم که‌وته‌وه، دوو پۆز له‌مه‌وبه‌ر له‌ناندینه‌که‌ی خۆم نزام کرد، به‌لام ئه‌مه به‌نوێژ ناشیت، چونکه وه‌ک گله‌بیه‌ک بوو به‌ره‌و زاتی بالا).

ئو ده‌مه‌ی له‌زانکو بووم، ماوه‌یه‌ک خووم دابووه پۆحگه‌رایسی پۆژه‌هلای، هه‌ندئ شتم ده‌رباره‌ی بوودایی و تاوی خوینده‌وه، ته‌نانه‌ت له‌گهل ده‌سته‌خوشکیکی ره‌وتار سه‌یرمدا بۆ به‌سه‌ربردنی مانگیک له‌ئه‌شرامی هند هه‌ندئ پلانم دانا، لی ئو قوناغه‌ی ژیانم زۆری نه‌خایاند. له‌گهل ئه‌وه‌ی سرووته سفیه‌کان جوان و سه‌رنجراکیش بوون، به‌لام وام به‌خه‌یالدا ده‌هات که ئه‌وانه سرووتی نه‌رمی و ملکه‌چین و له‌گهل ژیانی هاوچه‌رخدا ناگونجین. ئیدی له‌وساوه‌ بۆچوونی خۆم نه‌گۆپوه.

ئومیده‌وارم به‌م خۆدوورگرته‌م له‌ئاین خراپه‌م له‌گهل نه‌کردبیت. تکایه ئه‌مه به‌دانپێدانانیکی دره‌نگه‌خته‌ی که‌سیک دابنی که به‌ته‌نگته‌وه‌یه.

له‌گهل که‌رموگوریم

ئێلا

***

ئێلای ئازیز، ژنه‌ جه‌نگاوه‌ره‌که‌ی شه‌پی پارتیزانی.

ئو کاته‌ی نامه‌که‌ت پیم که‌یشت خۆم ئاماده کردبوو ئامستردام جی به‌یلم و بۆ مه‌لاوی برۆم. راسپێردرا بووم له‌گوندیکدا وینه‌ی خه‌لکانیک بگرم که ئایدیزان تیدا بلا بوو ده‌ته‌وه و ژماره‌یکی زۆر مندالی بێ دایایی تیدایه.

ئهمیستا که‌ر هه‌موو شتیکی وه‌ک پیویسته به‌پێوه‌ بچیت، ئه‌وه دوا‌ی چوار پۆزی تر ده‌گه‌ریمه‌وه. ئایا ده‌توانم ئو ئومیده‌م هه‌بیت؟ به‌لێ. ئه‌ی ئاخۆ ئه‌وه له‌ده‌ستی خۆمدایه؟ نه‌خیر! ئه‌وه‌ی ده‌توانم بیکه‌م، کومپیوته‌ره‌که‌م له‌گهل خۆم هه‌لبگرم و هه‌ولی په‌یوه‌ندییه‌کی باشی ئینته‌رنیت بده‌م، هیوادارم که پۆزیکی

تریش بژیم. ئیدی ئەوەی دەمئێتەوه لە دەستی مندا نییه. سۆفییەکان بەمە دەلێن توخمی پێنجەم - بۆشایی. ئەو توخمە خوداییەکی که ناتوانی لێک بدریتەوه و ناتوانی دەستی بەسەردا بگیریت و ئیمەکی مەرۆف ناتوانین لێی تێگەین، لەگەڵ ئەوەشدا گەرەکی دەرکی پێکەین. گەر مەبەستت ئەوەیە که تۆ بەتەواوی هیچ شتێ ناکەیت و بە قوولی بایەخ بە ژیان نادەیت، ئەوە من بروام بە (خۆ دواخستن و گوێنەدان) نییه، بەلام بروام بە ریزگرتنی رەگەزی پێنجەم هەیه.

پێم وایە که هەر یەکی لە ئیمە پەیمانێکی لەگەڵ خودادا بەستووه. من دەزانم که ئەوەم کردووه. کاتی بووم بە سۆفی، بەلێنم بە خودا دا که ئەوەی لەسەر من پێویستە بەگوێزەوی توانای خۆم بیکەم، ئەوەی دەمئێتەوه بۆ ئەوی جێ بهێنم تەنها بۆ ئەو و بەس، چونکه بەو راستییە قایل بووم که شتەگەلی هەن سنووری من و توانای من تێدەپەرێن. ئیدی جگە لە هەندێ بەش وەک چەند پارچەیهکی سەرئاوکهتووی نێو فیلمێکی سینەما هیچی تر نابینم، بەلام پلانی گەرەکی لە سەرئووی تێگەیشتنی منەوهیه.

ئەمێستا تۆ پێت وایە که من پیاویکی ئایینپەرورەم. نەخێر من ئەوە نیم، بەلکو پیاویکی رۆحگەرەم و ئەمەش شتێکی دیكەیه. ئایینپەرورەری و رۆحگەرایی هەمان شت نین. پێم وایە لەپێشدا ئەو بۆشاییەکی نێوان ئەم دوو شتە وەک ئەوەی ئەمەق قوول نەبوو. که دەرپانمە دنیا دەبینم کێشەکی قوولتر بووه. لە لایەکهوه جگە لە برۆابوونمان بە خودا، بروامان بە ئازادی و توانای تاکەکەس، یان حکومەت، یان کۆمەڵ هەیه. لە زۆر پووهوه مەرۆف خۆپەرستی زیادی کردووه و جیهان تا دیت ماددیتر دەبیت. لە لایەکی دیكەوه مەرۆفایەتی بە گشتی دەبیتە رۆحگەرە. دواي ئەوەی ماوهیهکی زۆر پشتیمان بە ئاوەز بەست، وا دیارە ئێستا گەیشتووینەتە نوختهیهک که دەبیت ددان بەوهدا بنێن ئاوەز سنووری هەیه.

ئەمەق هەر وەک چاخەکانی ناوەراست رابوونێکی رۆحگەرایی بەرپا بووه. خەلکیکی زۆری رۆژاوا سەرباری سەرقالییان بە کارکردنەوه، هەولەدەن لە رۆحگەرایی نزیک ببەنەوه، بەلام لەگەڵ نیازی باشیان زۆر جار شینواژەکانیان بای ئەوە نییه. رۆحگەرایی ترشوخوێنەکی تر نییه بۆ هەمان

خواردنه كونه كه. گەر گۆرانيكى سهره كېي تېدا نه كه ين، ناتوانين شتيك بخهينه
سهر ژيانمان.

من ده زانم تو چه ز له چيشتلينان ده كه يت. ئايا ده زانيت شه مسي ته وريزي
وتوويه تي كه دنيا مه نجه ليكي گهره يه و شتي گهره ي تېدا ده كولنري؟ به لام
تا ئيستا نازانين نه و شته چييه. هه موو نه وه ي ده يكه ين، يان بهرمان ده كه ويت،
يان بيري لينده كه ينه وه، يه كيكه له پي كه اته كاني نه و تي كه له يه. ده بي له خو مان
بهرسين چي ده كه ينه ناو مه نجه له كه وه. ئايا بي زاري يان دوژمنكاري يان
تو وري يي يان توندوتيزيي تېده كه ين؟ يان عه شق و ته بايي تېده كه ين؟

ئيلاي ئازين، نه ي تو چيي تېده كه يت؟ نه و پي كه اته نه چين كه پيت وايه
ده بيت بي كه يته ناو شوربايه كي مرو فيني هاوبه شه وه؟ كاتي بير له تو
ده كه مه وه، نه وا نه و پي كه اته يه ي كه تېده كه م، بر يتييه له زهر ده خه نه يه كي
ته واو.

له گه ل هه موو خو شه ويستيم

عه زين

به شی سینیه م

با

ئەو شتانهی که دەبزوین، گەشه دەکەن،

مەیدانخوازی دەکەن

دهمارگیره که

قونیا، ۱۹ ی تشرینی به که م ۱۲۴۴

ب به نای په نجره کراوه که مه وه سه گهل ده وه پین، له سهر جینگه که م راستیو مه وه و گومانی نه وه م کرد که دزیک هاتو وه ته سهر ماله که م، یان سه رخو شتیکی چه پهل به به رده م ماله که م دا تیده په ریت. دواي نه وه ی بیړه وشتی و گونا هکاری له هه موو شوینیک بلاو بو وه وه، ئیدی خه لکی ئا بر و مه ند له زه تیان له خه ویکي هیمن نه ده کرد. دؤخه که له مه و بهر وا نه بوو، چند سالی بوو نه م شاره نارام بوو. پیم وایه گنده لپی په وشت جیاوازییه کی له گهل نه و په تا ترسناکه نییه که له نا کاو دیت و به خیرایی بلاو ده بیته وه و وهک یهک تووشی ده وله مند و هه ژار، گوره و بچوک ده بیت. نه مرق نه مه دؤخی شاره که مانه. گهر له بهر نه وه نه بوايه له سوخته خانه کار ده که م، نه وه مالم جن نه ده هشت .

من سوپاسی خودا ده که م که خه لکانیک هه ن بهر ژه وه ندی کومل ده خه نه پیش بهر ژه وه ندی خویانه وه و بؤ سه پاندنی یاسا شه و ده دهنه ده م پوژه وه. له نیتو نه وانه ش پیپرسی لاو و برازام، که خه لکی خوشیان ده وئ و من و ژنه که میش شانازی پیوه ده که یین. نه وه ی خه می پیده خوم نه وه یه که پیپرس و هاوړئ حه سحه سه کانی له م کاته دره گانه ی شه ودا بؤ پاراستنی ئیمه تا پر و پوچه کان و تاوانباره کان و سه رخو شه کان خراپه کاری بلاو نه که نه وه، به ده وری شاره که دا ده سووړینه وه.

که برا که م مرد، من خاوه ننداریتبی پیپرسم له نه ستو گرت. لاوکی ده مارگیر بوو، پیش شه ش مانگیک وهک پاسه وانی شه وانه (حه سحه س) ده سته کار بوو. زوړ بلنکان ده نگوی نه وه بلاو ده که نه وه که گویا بویه نه م کاره ی ده سته که وتو وه، چونکه من ماموستای سوخته خانه م. لی من وه لامیان

دهدمه وه كه ئه وهى ئه وان دهيلين قسهى بيسهروبه ره، چونكه پيپرس خوى گهنجيكي ليهاتوو و به توانايه و شايستهى ئه م كارهيه و پهنگه بيهته سهربازيكي ليهاتووش. ئه و زور پهروش بوو كه بو شهري خاچهرستان بو قودس بروت، به لام من و ژنهكه م بريارمان دا كه كاتى ئه وهى هاتوو دابمه زريت و خيزان پيكه وه بنيت.

پيم گوت: كورم، ئيمه ليره پيوستمان به تويه، چونكه هه ندئ شت هه ن پيوسته بهريان لى بگريئ.

به راستى ليره هه ندئ شت هه ن گه رهكه بهريان لى بگريئ، به تايه تى ئه م به يانييه به هاوسه رهكه مم گوت ئيمه به كاتيكي پر تهنگوچه له مه دا تيده په پين. ئاخو به ريكه وت نيه پوزانه رووداويكي كاره ساتبار ده ژنه وين. خو ئه گه ر مه غول سه رهكه وتن، يان ئه گه ر خاچهرستان توانييان په يامه كه يان بلاوبكه نه وه، هه روه ها ئه گه ر بينيمان دوژمنانى ئيسلام كاوكارى و داگيركارى ده كه ن و شار له دواى شار و گوند له دواى گوند تالان ده كه ن، ئه مه ش ته نها له بهر ئه وهى كه خه لكى هه ر به ناو بوون به موسلمان. كاتى خه لكى وابه ستهى ئايين نابن و پابه ندئ فه رمانى خودا نابن، ئه وا ريگه ي راست ون ده كه ن. هه ر له بهر ئه و گونا و تاوانه ي كردو ومانه، خودا وهك سزايهك مه غولى بو ناردووين. خو ئه گه ر مه غوليش نه هاتبان، ئه وا زه مينه لرزه يهك رووى ده دا، يان برسيتى داده كه وت، يان لافاو هه لده ستا. ئاخو به واى ئه و گونا هبارانه ي كه له م شاره دا به دره وشتى بلاوده كه نه وه، ده بئى تووشى چه ند كاره سات ببين، تا له په يامه كه تيبگه ن و توبه بكه ن؟ ده ترسم ئه مجاره له ئاسمانه وه به ردمان به سه ردا بياريت و ئه و پوژه نزيكه هه موومان له نيو بچين و وهك نه ته وهى سه دوم و عامووره ده وسمان نه ميتيت. لى ئه م سو فيانه كارى گه رييه كى خراپيان هه يه. ئاخو چو ن زات ده كه ن ناوى خو يان بنين موسلمان، له كاتيكا هه ندئ شت ده لين هيج په يوه ندييه كى به ئيسلامه وه نيه، شتگه لى ناييت به خه يالى موسلمانى كا بيت، يان هه ر بيرى لى بكاته وه، چونكه كاتى ده بيسم ناوى پيغه مبه ر (د.خ) دين تا بيرو بو چوونه توو ره هاته كانيان بلاوبكه نه وه، خو ينم ديت ه كول. ئاخو ئه وان بانگه شه ي ئه وه ده كه ن كه محمه دى په يامبه ر دواى يه كى له جهنگه كان وتوويه تى ئيمه له

خۆبەختکردنى بچووكەوۈ بۆ خۆبەختکردنى گەورە گەپرايسنەوۈ -
پووبەپووبوونەوۈى نەفس- سۆفییەكان پى لەسەر ئەوۈ دادەگرن كە گوايا
لەو كاتەوۈ (نەفس) بوو بە تاقە دوژمنىك كە موسلمان شەرى دەكات. ئەم
قسەيە لە پوالەتدا جوانە، لى من دەپرسم بۆ بەرەنگاربوونەوۈى دوژمنانى
ئىسلام ئەوۈ دەبىتە چ يارمەتیدەرىك؟

سۆفییەكان پىداگرى دەكەن و پىيان وایە كە شەرىعت قۇناغىكى پىگەكەيە.
دەپرسم كام قۇناغ، باسى چى دەكەن؟ وەك ئەوۈ ئەمە هېچ ترس و
پەژارەيەك نەخاتەوۈ، دەبىنىت پى لەسەر ئەوۈ دادەگرن كە نابىت بنەماكانى
قۇناغى پىشۈونەكان كەسى پۇشنگەر كۆتۈبەند بكات. بانگەشەى ئەوۈ دەكەن
كە ئەوان گەشتۈونەتە پلەيەكى بالا و ئەمەشيان كردوۈتە بىيانوۈيەك تا
بنەماكانى شەرىعت پىشتگۈى بخەن و بەپاستى پابەندىان نەبن. وا ديارە ئەوان
شەراب و سەما و شىعر و وىنە لە ئەركە ئايىنىيەكان بە گرینگتر دەزانن،
دەشلىن لەبەر ئەوۈى لە ئىسلامدا پىزبەندى نىيە، بۆيە ھەر مرقۇتىك بۆى ھەيە
منەى خودا بكات. لە پوالەتدا ئەم وتەيە باشە و زىان و ئازارى نىيە، لى لە
شتەكە وردىبىتەوۈ، لە ناواخنى قسەكەدا لايەنىكى شەپانگىزىت بۆ دەردەكەوۈىت،
بەواتا ئىدى پىويست ناكات گۈى لە دەستەى پىاوانى ئايىنى بگىرىت.

سۆفییەكان پىيان وایە كە قورئانى پىرۆز لىوانلىۈە لە ئاماژەى ئالۆز و
ھىماگەلى كە لە چەندىن چىنى جۇراۈجۆر پىكەھاتوۈە، بۆيە گەرەكە
ھەريەكەيان بە شىۋازىكى سۆفییانەى باتىنى لىك بدرىتەوۈ، بۆيە لەوۈ
دەكۆلنەوۈ كە چۆن ھەر وشەيەك بۆ ژمارە دەگۆپن و لەواتاى شاراوۈى
ژمارەكان دەكۆلنەوۈ و لە ئاماژە و سەرچاۈە ناديارەكانى ناو دەقەكە
دەگەپىن. ئىدى ھەموو توانايان بۆ ئەوۈ بەكاردىنن تا خۇيان لە خويندەنەوۈى
ئاسان و پوونى پەيامى خودا بدزنەوۈ.

تەنانەت ھەندى لە سۆفییەكان بانگەلاى ئەوۈ دەكەن كە مرقۇقەكان خۇيان
ھەمان قورئانى قسەكەرن. ئى ئەگەر ئەم قسەيە كفرىكى پروت نەبىت، نازانم
دەبىن كفر چى بىت؟ ھەندى دەروىشى گەپىدە ھەن كە كۆمەلى سەرلىشىۋاۈى
ترن و برىتىن لە كەسانىكى نادروسىت و شتەكانيان لى تىكەل بوۈە، وەك
قەلەندەرى و ھەيدەرى و چەندىن ناۋى تر كە پىى دەناسرىنەوۈ. من دەلیم

ئەوانە خراپترین خەلقەندەى خودان. ئاخىر پياويك نەتوانىت لە شوپىنكىدا جىگىر بىت، ئىدى كام شتى بەسوودى لى دەوشىتەو. گەر بنىادەم ھەستى بە پابەندبون نەکرد، دەبىتە سەرەپۆ و پوو لە ھەموو شوپىن دەكات و ھەك گەلای وشكى درەخت (با) دەبىت. ئەو قوربانىيەكى نمونەى شەيتانە.

دۆخى فەيلەسووفەكانىش لە سۆفییەكان باشتر نىيە، ئاخىر ھەك ئەوھى بە ئاوەزى سنوورداریانەوہ بتوانن لە ئالۆزى گەردوون تىگەن، كاویژ دەكەن و بىردەكەنەوہ. چىرۆكىك ھەيە ئاماژە بۆ (سازش)ى نىوان فەيلەسووفەكان و سۆفییەكان دەكات.

پۆژىكيان فەيلەسووفىك تووشى دەرويشىك دەبىت و زۆرى نەبرد بوون بە ھاوڕى. چەندىن پۆژ ھەر قەسەيان کرد و ھەريەكەيان قەسەى ئەوى دىكەى تەواو دەکرد. لە كۆتايىدا كە لە يەكتر جىابوونەوہ، فەيلەسووفەكە دەربارەى ئەو قەسەنى لە نىوانىندا رووى دابوو گوتى: (ھەموو ئەوھى من دەيزانم، ئەو دەبىنىت).

لەكۆتايىدا دەرويشەكە وتى: (ھەموو ئەوھى من دەبىنم، ئەو دەيزانىت). بەم جۆرە سۆفى لەو باوەرپەدايە كە دەبىنىت، فەيلەسووفىش پىتى وايە كە دەزانىت. من پىم وايە ئەوان نە شتى دەبىن و نە شتى دەزانن. ئاخىر نازانن كە ئىمەى ئادەمىزاد بەو پىيەى بوونەوھرى لەنىوچووین و بەو سادەيى و توانا سنووردارەمانەوہ لە توانای زانىنى خۆمان زياتر نازانىن؟ چونكە بنىادەم دەربارەى خودا زۆرىش بزانىت، ئەو ھىشتا شتىكى كەمى دەست دەكەوێت. ئەمە ھەموو شتەكەيە. ئەو ھەركى ئىمە نىيە پىنمايەكانى خودا لىك بەدەينەوہ، بەلكو تەنھا ملكەچى و كارکردنە بە پىنمايەكانى خودا.

ئەو دەمەى پىپرس بۆ مال دەگەپتەوہ، باسى ئەم شتانە دەكەين. ئەوہ بووھتە خوويەك لە خووھەكانمان و سرووتە بچووكەكانمان. ھەموو شەويك دواى ئەوھى نۆرە پاسەوانىيەكەى تەواو دەكات، ئەو شۆربا و نانە دەخوات كە ھاوسەرەكەم بۆى ئامادە دەكات، ئىنجا باسى ئەو پرووداوانە دەكەين كە لەم شارەدا پروودەدەن. زۆر خۆشحالم كە دەبىنم ئارەزووى خواردنى باشە، ئاخىر دەبىت بەھىز بىت، چونكە ھەك لاويكى خاوەن بپروا، لەم شارە پىر ئاشووبەدا كارى زۆرى لەپىشە.

شەمس

قۇنيا، ۳۰ ئىيۇن ۱۲۴۴

بەر لەو شەوھى چاۋم بە پۇمى بىكەيت، لەسەر سەكۆكەى خانى
بازرگانانى شەكر دانىشتىبوم. دلم بە مەزنى و نايابىي گەردوون دایسابوو كە
خودا لەسەر شىۋەى خۆى دروستى كردوو، بۆيە بەرەو ھەر كوئىك
و ەرسووپىن و تەماشى بىكەين، دەتوانىن لىي بىگەپىن و بىدۆزىنەو، بەلام
بنيادەم بە كەمى ئەو دەكەن.

ئەو كەسانەم ھاتتەو ىاد كە تووشىان بووبووم: سۈال كەرەكە و
لەشفرۆشەكە و سەرخۆشەكە. خەلكىكى خواساىي بەدەست نەخۆشىيەكى
ھاۋبەشەو موبتەلان، ئەۋىش جىابوونەو ەيە لە خوداى تاك و تەنيا. ئەو
زانايانەى كە لە شۈينى بەرز دانىشتوون، ئەم جۆرە كەسانە نابىنن. لە خۆم
پرسى ئاخۆ دەبى پۇمى لەم زانايانە جىايىت؟ بە خۆم گوت گەر جىانەيىت،
ئەو دەبى بىمە ميانگىرى نىۋان ئەو و بىكەى كۆمەل.

لە كۆتايىدا شارەكە كەوتە خەۋىكى قوۋلەو. لەو كاتانەى شەودا تەنانت
گياندارە شەۋىيەكانىش نايانەوئ ئەو ئارامىيە بىشلەقېنن كە بالى بەسەر دنيادا
كىشاۋە. گۆيەلخستىن بۆ شارىك كە لە دۆخى نوستندايە، وام لىدەكات
ھاۋكات خەمىن و شادمان بم، دەپرسم دەبى ئەو چىرۆكانە چى بن كە لە
پشت دەرگا داخراۋەكانەو دەگىرپدرىنەو. ئەى ئەو چىرۆكانە چىن كە پەنگە
لە گەلياندا بژىم لەكاتىكدا گەر سەرپىشك بىرېم پىگەيەكى تر بىگرمە بەر. لى
من سەرپىشك نەبووم، بەلكو ئەو پىگە بوو كە منى ھەلبۇارد.

ھەكايەتىكم ھاتەو ىاد كە دەلىت، دەرۋىشكى گەپىدە گەيشتە شارىك،
خەلكەكەى متمانەيان بە كەسانى نەناس و لايدە نەبوو، تىيان خورپى: 'بېرۇ!
لىرە كەس تۇ نانسىت'.

دەرویشەكە بە ھیمنی وەلامی دایەو، "بەلێ، بەلام من خۆم دەناسم،
بەروام پێ بکەن، لەگوین بوو گەر مەسەلەكە شتیکی تر بوايە، زۆر لەو
خراپتر دەبوو.

مادام خۆم دەناسم، شتەكان بە باشی دەپۆن. ھەر كەسێك خۆی بناسیت،
خودای تەك و تەنیش دەناسیت.

مانگەكە بە تریفە ی ڕووناك و فیتكی لیوانلیوی كردم. پرووشەییەكی نەرم
بەسەر شارەكەدا باری، نەرم ھەر وەك سەرپۆشێكی ئاوریشم. بۆ ئەم ساتە
پیرۆزە سوپاسی پەروردگارم كرد و خۆم پادەستی كرد. بیرم كەوتەو كە
ژیان فشەل و كورتخایەنە. ھەر وەھا ڕێسایەكی دیکم بیركەوتەو: (ژیان لە
قەرزێكی ئێرەتیی پتر نییە، ئەم جیھانە لە لاساییكردنەوێكی لاوازی
راستیپێھەكان زیاتر نییە. تەنھا منداڵان دەتوانن گەمە و راستەقینە تێكەل بكەن.
لەگەڵ ئەوەشدا مەرووف یان دلبەندی گەمەكە دەبن، یان بە لاقرتیو دەیشكێنن
و تووپی دەدەن. لەم ژیانەدا خۆت لە ھەموو جۆرەكانی زیندەپۆیی دوور
بگرە، چونكە ھاوسەنگیی ناوھەت تێكەچیت).

سۆفی لە ڕەوتاریدا زیندەپۆیی ناكات، بەلكو ھەر لیبور دەیە و بەردەوام
میانزەو.

سبەیی بەیانی ڕوودەكەمە مزگەوتە گەورەكە و گوێ لە ڕۆمی دەگرم.
وەك باسی دەكەن ڕەنگە وتارییژێكی مەزن بیت، لێ گرینگی و جەماوەرداری
ھەر وتارییژێك لەژمارەیی ئەو كەسانەو دەردەكەوێت كە ڕووی تێدەكەن.
دەشی وشەكانی ڕۆمی مینا سەوزەلانی دەشتودەر بیت، پڕ بیت لە درەخت و
گیاوگۆل و داری سەروو و كورته درەخت، بەلام میوان ھەمیشە بۆی ھەیە بە
ئارەزووی خۆی شتیك لێبكاتەو. كەچی خەلكێكی زۆر بۆ كردنەوێكی گولێكی
جوان یەكسەر پادەكەن، لێ كەمێكی كەم بە لای ئەو درەختانەدا دەچن كە
دەركاوین و ڕەنگە دەرمانی باشیشیان لێ دروست بكرێ.

ئایا ھەمان شت بۆ باخچەیی عەشقیش ناشیت؟ ئاخەر ئەگەر بنیادەم تەنیا
شتەجوانەكانی ھەلبژارد و وازی لە شتە دزیو و قورسەكان ھێنا، ئیدی چۆن
دەكرێ عەشق شایستەیی ناوھەكەیی خۆی بیت؟ ئاسانە چیژ لە شتە باشەكان
وەرگیری و قیز لە شتە خراپەكان بكریتەو. ھەر كەسێك دەكارێ ئەو

بكات، لى مەيدانخوۋازىي راستەقىنە ئەۋەپە كە مرۇف شتە باشەكان و شتە
خراپەكانى پىكەۋە خوشبوي، نەك لەبەر ئەۋەپ شتەكانى بە شىرىنى و
تالىيەۋە قەبوول بىت، بەلكو لەبەر ئەۋەپ دەبى ئەم خەسىتانه تىپەپىنىت و
تىكپراي خوشەۋىستى قەبوول بكات.

تەنھا پۇژىك ماۋە تا بگەم بە ھاۋەلەكەم. وا خەۋىشم لى تورا.
ھۇ پۇمى! ھۇ پاشاى دىناى پەيىف و واتا! ئاخۇ كاتى دەمىنىت،
دەمناسىت؟

دەپ با بەيەك بگەين!

پۆمى

قۇنيا، ۳۱ ئىشەنچى يەكەم ۱۲۴۴

بەپاستى ئەمىر پۇرۇشكى پىرۇزە، چۈنكى چاۋم بە شەمسى تەۋرىزى كەۋت. ئەمىر دواين پۇرۇشكانى مانكى ئىشەنچى يەكەمە ۋە ھەۋا ساردىر بوۋە ۋە بايەكى تۇند ھەلىكىردوۋە ۋە كۆتايى پايزى راگەيانىد. عەسرى ئەمىر ۋەك ھەمىشە مىزگەۋتەكە لە نۆزىكەران جەمەى دىت. كاتى بۇ ئەۋ خەلگە زۆرە ۋە غەز دادەدەم، بەردەۋام خەمى ئەۋمەكە ئەۋ بىرۋادارانەم بىر نەچىت گۆى لە ۋتارەكانم دەگرن. بۇ بەجىئەننى ئەۋە جگە لە تاكە رىگەيەك، ھىچ شىتەكى دىكەم بەدەستەۋە نىيە، ئەۋىش ۋا بىرىكەمەۋەكە جەماۋەرەكە بىرىتەيە لە يەك تاكەكەس. ھەرچەندە ھەمىۋە ھەفتەيەك سەدان كەس گۆى لە ۋتارەكانم دەگرن، لى مەن يەك كەس دەدوینم، ئەۋىش ئەۋكەسەيەكە گۆى لە دەنگانەۋەي پەيغەكانم دەگىت ۋە بەرەۋاۋا دلى شۇرەدەيىتەۋە، ھەر ئەۋىش دەمناسىت ۋە كەسىكى تر نانسىت.

كە لە ۋتارەكەم بوۋمەۋە ۋە لە مىزگەۋتەكە دەرچوۋم، ئەسپەكەيان بۇ ئامادە كىردىۋوم ۋە چەند زەنگولەيەكى زىۋ ۋە زىپى پچوۋكىيان بە چەند تالەموۋىيەكى يالى ئەسپەكەۋە بەستىۋو. لەگەل ھەر ھەنگاۋىكى ئەسپەكەدا، چىژم لە زىنگەي زەنگولەكان ۋەردەگىرت، لى لەبەر ئەۋ ژمارە زۆرەي خەلگەكەكە لە پىشمەۋە دەۋرىشتەن، ھەستەم بوۋ خىراتر بىرۇم. لەسەرخۇ بە بەردەم دۇكان ۋە خانوۋى پەرشوبلاۋى بەھەلەشك سەركىراۋا پۇششتىن. بانگەلاي فروشىياران ۋە گىيانى مىندالان ۋە كىرۋوزانەۋەي دەۋرەكەران تىكەل بوۋوبوۋن ۋە داۋاي نەختى پارەيان دەكرد. زۆرەي خەلگەكە داۋايان دەكرد كە پىرۇزىيان بىكەم ۋە نزايان بۇ بىكەم. بىرىكى تىريان ھەر بەۋە دادەكەۋتەن تەنھا لە

نزیکه مه و بړون، به لام هه نډیکې دیکه یان داواکاری گه وره تریان هه بوو، داویان لئ ده کردم که له نه خوشییه کی قورس چاکیان بکه مه وه، یان روحی پیسیان لئ دوور بڅه مه وه. بۆ ئه مانه نیگه ران بووم، ئاخر ئه وانه نه یانده زانی که نه پیغه مبه ر و نه حه کیمیکې دیکه له توانایاندا نه بووه له م باره یه وه په رجوویه ک به کار بهینن؟

کاتی لای لیژاییه که ی شه قامه که وه پیچمانکرده وه و له خانی بازرگانانی شه کر نزیک بووینه وه، پیاوچاکیکی خواپه رستی گه ریده م که وته به رچاو، له ناو خه لکه که وه رینگه ی خوی ده کرده وه و راسته وخو به ره و لای من ده هات و به دوو چاوی تیژه وه تیی ده پروانیم. جووله کانی لیژانانه و چر بوون، خه رمانه یه کی توانای خودی لئ دهره وشایه وه. ته راشی کردبوو، نه پریشی هه بوو نه برۆ. هه رچه نده وهک هه ر پیاویکی ئاسایی ده موچاوی به دهره وه بوو، به لام سیمایه کی ئالۆزی هه بوو.

به لام ئه وه دیمه نه که ی نه بوو که به دل مه وه نووسا و سه رنجی پاکیشام، چونکه سالانیکې زۆر بوو له هه موو جوړه ده رویشیکم دی بوو به قونیادا تپه پریوون و به دوا ی خودا ده گه ران، زۆربه ی ئه وه ده رویشانه به ره وتاری چه مووشیان و به خاله کو تراوه زه قه کانیان و به گواره ی گو ی و حه لقه کانی لووتیان ده ناسرانه وه. ئه وانه یان پرچیان به رده دایه وه، یان به ته واوی ده یانتاشی، به لکو هه ندی ده رویشی سه ر به پربازی قه له نده ری، زمان و گو ی مه مکیان ده سمی و حه لقه یان تپه دخت، بۆیه که چاوم به م ده رویشه که وت، تو یکلې ده ره وه ی نه بوو که سه رنجی پاکیشام، به لکو ده توانم بیژم نیگای بوو به دل مه وه نووسا.

چاوه ره شه کانی که تییان ده پروانیم له خه نجه ر تیژتر بوون. له ناوه راستی شه قامه که وه ستا و هه ردوو بالی به رز کرده وه و تا ئه وپه پری والای کـردنه وه. وهک ئه وه ی به م کـاره ی بیـه و ی نهک هه ر که ژاوه که بوه ستینیت، به لکو ره وتی پوژگاریش رابگریت. هه ستم کرد شتیکی نه زانراو وهک ته زوویه ک به هه موو جه سته مدا تپه پری. ئه سپه که م شله ژا و به ده نگیکی به رز حیلاندي و به ملا و به ولادا ده ستي به سه رپاوه شاندن کرد. هه ولم دا

ترسه‌که‌ی بره‌وینمه‌وه، به‌لام به‌له‌سه بوو، بۆیه منیش هه‌ستم به شله‌ژاننیک کرد.

ده‌رویشه‌که به به‌رچاومه‌وه له ئه‌سپه په‌ویوه‌که‌م نزیکبووه‌وه. شتیکی چپانده بن گوینچه‌یدا. ئه‌سپه‌که‌م که هه‌ناسه‌برکینی بوو، به ده‌ستی ئاماژه‌یه‌کی بۆ کرد و ده‌سبه‌جی هتوربووه‌وه. چپه‌چپنیک له‌نتو حه‌شیمه‌ته‌که په‌یدا بوو، گویم لئ بوو یه‌کنیک به ترمه‌ترم ده‌لێت: 'ئه‌مه جادووه'.

ده‌رویشه‌که به‌ی ئه‌وه‌ی گوئی بداته ده‌ورو به‌ری خۆی، نیکایه‌کی سه‌رکێشانه‌ی کردم و گوئی: 'هۆ زانای مه‌زنی پۆژه‌لات و پۆژاوا، زۆرم له باره‌ی تۆوه بیستووه. من ئه‌مرۆ بۆ ئێره هاتووم، گهر رینگه‌م بده‌یت، پرسیاریت لێده‌که‌م'.

به چپه‌گوتم: 'فه‌رموو'.
'باشه، یه‌که‌م جار گهره‌که له ئه‌سپه‌که‌ت دابه‌زیت، تا بکه‌وینه یه‌ک ئاسته‌وه'.

به‌م قسه‌یه سه‌رم سوپما، بۆ ساتنیک نه‌متوانی هیچ بلێم، خه‌لکه‌که‌ی ده‌ورو به‌رم سه‌ریان سوپما. ئاخ‌ر تا ئێستا که‌سیک زاتی نه‌کردبوو به‌م شینوازه ب‌مدوینیت.

هه‌ستم کرد ده‌موچاوم داده‌گیرسیت و ئازار ده‌که‌ویت هه‌ناوم، به‌لام بیزاریه‌که‌ی خۆم شارده‌وه و له‌سه‌ر پشتی ئه‌سپه‌که‌م دابه‌زیم. ده‌رویشه‌که پشتی تێکردم و پۆشت و دوورکه‌وته‌وه.
'هۆو له‌گه‌ل تۆمه، راوه‌سته، بانگم کرد و خۆم پێی گه‌ياند، ده‌مه‌وی گویم له پرسیاره‌که‌ت بیت'.

وه‌ستا و وه‌رسوو رایه‌وه، بۆ یه‌که‌م جار زه‌رده‌یه‌کی هاتی و گوئی: 'ده‌ی باشه. تکایه پێم بلێ به‌بۆچوونی تۆ محهمه‌دی په‌یامبه‌ر و ئه‌بو یه‌زیدی بوستامیی سوڤی کامیان مه‌زنتره؟'.

وتم: 'ئه‌مه چ پرسیاریکه؟ چۆن ده‌توانیت پێغه‌مبه‌ری مه‌زمنان دروود و سلّاوی خودای لئ بیت که دوا پێغه‌مبه‌ر و نێردراوه‌کانه، له‌گه‌ل سوڤیه‌کی ناوبانگ‌زراودا به‌راورد بکه‌یت؟'.

خەلکی خۆتېھەلقورتىنەرى نىو قەربالغىيەكە لە دەورمان كۆبۈنەو، بەلام
 ۋا دياربۈ دەرويشەكە ھەر گویشيان پىئادات. ئەو ھىشتا كە دىقەتى دەدام،
 بە سووربۈنەو گوتى: "تكاىە بىرى لى بىكەو. ئەى پىغەمبەر ئەى گوتوۋ:
 (ئەى خودايە، لە ناسىنى راستەقىنەى خۆتدا لە بىدەسەلاتىم خۆش بە)، لە
 كاتىكدا بوستامى گوتوۋىتەى: (خۆشى لە خۆم، منىك بتوانم خودا لەنىو
 عەباكەم ھەلبىگرم؟)، گەر پىاۋىك ھەبىت ھەست بىكات كە بەچاۋ خوداۋە
 ئەۋەندە بچوۋكە، كەچى پىاۋىكى تر لافى ئەۋە لىبىدات كە خوداى لە ناۋەۋەى
 خۆيدا ھەلگرتوۋە، ئىدى كامىان مەزنتەرە؟".

دلم بە توندى داخۇرپا. ئىدى پرسىيارەكە نامۇ نەبو. لە راستىدا ۋەك
 چۆن پەردەيەك لادىرىت ۋ لە ژىرىدا مەتەلىكى سەرنجراكىش چاۋەرىم بىكات،
 ئاۋا ھەركەۋت. لەسەر لىۋەكانى دەرويشەكە زەردەخەنەيەكى مەكراۋى مىنا
 شەنەيەكى رەۋتەنى نەخش بو. ئەمىستا زانىم كە ئەو شىت نىيە، بەلكو ۋەك
 ھەر پىاۋىك پرسىيار دەكات، پرسىيارىك لەۋەۋبەر بىرم لى نەكردبۈۋە.
 "دەبىنم ئەۋەى ھەۋلدەدەيت بىلىت، ۋام گوت ۋ نەمۈىست ئەۋ لەرزىنەى
 كە لە دەنگى شەۋاۋمدا پەيداۋوبو، بژنەۋىت، كە ھەردوۋ ۋتەكە بەراۋرد
 دەكەم، دەبىنم ۋتەكەى بوستامى بەرزتر دىارە، پىتىش دەلىم بۆچى
 پىچەۋانەكەى راستە".

دەرويشەكە ۋتى: "ھەموو گىانم گوتىەكى سوۋكن".
 ۋەك دەبىنىت، خۆشەۋىستى خودا ئۇقيانۋوسىكى بىكۇتايىيە، مەرۋف
 ھەۋلدەدەن زۆرتىن بىرى ئاۋى لى ھەلىنجىن، لى لە كۇتايىدا ئەۋ بىرە ئاۋەى
 كە ھەرىەكى لە ئىمە دەستى دەكەۋىت، دەۋەستىتە سەر قەبارەى ئەۋ دەفرەى
 بەكارى دەھىنىت. لە كاتىكدا ھەندى كەس بەرمىلىان پىتە ۋ ھەندىكى دى
 دۆلكەيان پىتە، كەچى ھەندىكى تىران جامىلكەيان پىتە".

كە قسەم دەكرد، چاۋم بىرى بوۋە دەرويشەكە كە سىماى لە سوۋكە
 تەۋسىكەۋە دەگۇرا ۋ دەبوۋ بە سوپاسكردىكى ئاشكرا، ئىنجا دەبوۋە
 زەردەخەنەيەكى ناسكى كەسىك كە بۆچۈنەكانى خۆى لە قسەى كەسىكى
 تردا بىيىنىتەۋە.

دەفرەكەى بوستامى نەختى بچووك بوو، دواى ئەوەى چۆرىكى لى خواردەو، تىنويتى شكا و بەو قۇناغەى پىى گەيشتبوو داكەوت، ئەوەش شتىكى مەزن بوو كە لە خودى خۇيدا ھەست بە خودا بكات، بەلام سەربارى ئەوەش نەيتوانى جىاوازى لە نىوان خودا و يەكيتىى خوددا بكات، بەلام ھەرچى پىغەمبەرە، خودا ھەلبىژارد و دەفرىكى زۆر گەورەترى ھەبوو تا پرى بكات، بۆيە خودا لە قورئاندا لىى پرسى: ئەى دلى تۆمان بۆ بېروا فراوان نەكرد؟ ئا بەم جۆرە دلى فراوان كرد و دەفرەكەى يەكجار گەورە بوو و تا دەھات تىنووتر دەبوو، بۆيە سەير نىيە كە وتوويەتى: (ئىمە وەك چۆن پىويستە بتناسىن، ئاوا نەتمانناسىو)، لەگەل ئەوەشدا بىگومان ئەو بە جۆرى دەيناسىت، كەسىكى تر ئاوا نايناسىت.

دەرويشەكە زەردەخەنەيەكى ئاشكرا و دۆستانەى نواند. سەرى لەقاند و سوپاسى كردم. ئىنجا وەك پىزانىنىك ماوہەك دەستى خستە سەر دلى. كە دووبارە چاومان ئامبازى يەكتر بوون، سەرنجم دا، جۆرە ناسكىيەك لە نىگايدا دەرەكەوت.

بەرەو پىشتەوہى دەرويش ھەلمروانى، دىمەنى سروشتى خۆلەمىشى ئامالى مروارى رەنگم بىنى كە لەم وەرزەى سالدا شارەكەمانى پى دەناسرىتەوہ. چەند گەلەيەكى وشكى درەختەكان بەدەور پىماندا خزان. دەرويشەكە بە بايەختى تازەوہ دىقەتى دەدام، سویند دەخۆم كە لەو زەردەى خۆراوايەدا بۆ سائىك خەرمانەيەكى عەنبەرىن رەنگم بە دەورىدا بىنى.

بە پىزەوہ بۆم داچەمايەوہ و بۆى داچەمامەوہ. نازانم ئاوا چەندى وەستائىن، ئاسمان بە رەنگە وەنەوشەيەكەيەوہ بەسەر سەرمانەوہ شۆرپووبووەوہ. دواى كەمى ئەو خەلكەى كە بە دەورماندا ھەلقەيان بەستبوو و ئىمەش قسەمان دەكرد، بە سەرسورمانىكى نىمچە رەتكردنەوہ و توورەيەوہ بەنىو يەكدا دەھاتن، چونكە قەت ھىچ كەسى منى نەبىنىبوو بۆ يەكى داچەمىمەوہ، بۆيە ھەندى كەس تەنەنات بە مرىدە نزىكەكانى خۆمىشەوہ كە ميان بىنى بۆ سۆفییەكى سادە و گەپىدە دادەچەمىمەوہ، تووشى شۆك بوون.

بىگومان دەرويشەكە ھەستى بە توورەيى تىكرای خەلكەكە كردبوو.

“باشتر وایه ئیستا برۆم و له گه‌ل مریده‌کانتدا جیت به‌یلم”، به‌دهم
قسه‌کردنه‌وه ده‌نگی نزم کرده‌وه تا وه‌ک دوا زرینگی زه‌نگیک بوو به‌چه‌.

به‌ناقایلییه‌وه گوتم: “چاوه‌پێ بکه، مه‌پۆ. تکایه‌ بمینه‌وه”.

توێژانی په‌رۆشیم له‌ پوخساریدا به‌دی کرد، به‌خه‌مه‌وه لینه‌کانی
هه‌لقه‌چاند، وه‌ک ئه‌وه بوو بیهه‌وێ شتی بلیت، ئینجا یان نه‌یده‌توانی، یان
نه‌یده‌ویست بلیت. له‌و ساته‌ بیده‌نگیه‌ کورته‌دا، ئه‌و پرسیاره‌م ژنه‌وت که‌ لێی
نه‌پرسی بووم.

ئهی وتاریبژی مه‌زن، ئهی ده‌رباره‌ی خۆت چی ده‌لیت؟ پیم بلی قه‌باره‌ی
ده‌فره‌که‌ی تو چه‌نده‌؟

شتیکم پێ نه‌بوو بیلیم، چونکه‌ وشه‌کانم چکیان کرد. له‌ ده‌رویشه‌که
نزیکبوومه‌وه به‌ راده‌یه‌ک خه‌ته‌ زیرنه‌کانی نێو چاوه‌ ره‌شه‌کانیم بینی. له‌په‌ر
وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌مه‌وه‌ به‌ر له‌م چرکه‌ساته‌ی ئیستادا ژیا‌بم، هه‌ستیکی سه‌یر
دایگرتم. نه‌ک جارێک، به‌لکو په‌تر له‌ ده‌ جار ده‌ستم به‌ بیره‌یتانه‌وه‌ی پارچه‌کان
کرد. پیاویکی بالابه‌رز و لاواز پووی خۆی داپۆشی بوو، ئه‌نگوسته‌کانی
داگیرسابوون. ئینجا زانیم که‌ ئه‌م ده‌رویشه‌ی له‌ به‌رانبه‌رم وه‌ستاوه، ده‌بی
هه‌ر ئه‌و پیاوه‌ بیت که‌ به‌رده‌وام له‌ خه‌ونه‌کاندا ده‌مبینی.

زانیم که‌ من هاوه‌له‌که‌ی خۆم دۆزییه‌وه، به‌لام وه‌ک به‌ خه‌یاڵدا هات،
له‌بری ئه‌وه‌ی له‌ خۆشییان بگه‌شیمه‌وه، هه‌ستم به‌ ترسیک کرد.

ئىيلا

نۆرتامبىتون، ۸ى حوزىران ۲۰۰۸

بە كۆمەلە پرسىيارىكى بىن وەلام ئىيلا دەورەدرابوو، تەماشى كىرد لە نامەكانى نىوان خۆى و عەزىزدا پووبەپووى شتەپەك بوو تەو، بە تايىبەتى ئو پاستىيەى كە لەگوينە بە كىردەيى پووبدات. لە ھەموو پووبەكەو تەواو لەيەكتەر جىبابوون. لە خۆى دەپرسى ئو شتە ھاوبەشانەى نىوانيان چىن تا بىنە ھۆى ئو ھى نامە بۆ يەكتەر بنووسن.

عەزىز لە تابلۆيەكى شىوھكارى دەچوو كە لە چەند پارچەيەكى گەورە پىكھاتىت. لە ھەر نامەيەكى ئەلىكترونى تازەدا كە دەينارد، پارچەيەكى دىكە لە شوينى پاستەقىنەى ئو تابلۆيە دادەنرا. ئىيلا دەيەويست ھەموو تابلۆكە بىينىت، بەلام دەربارەى ئو پىاوھى كە نامەى لەگەلدا دەگوپىيەو، چەند شتىكى ئاشكرا كىرد.

لە تۆمارەكەى عەزىزدا لەسەر ئىنتەرنىت، ئىيلا زانىى كە ئو وىنەگرىكى پىشەكارە و ھەموو شوينىكى گۆى زەوى دەگەپىت و ئەم گەپانەيشى بەدنىادا ئو ھەند لە لا ئاسايى و ئاسانە وەك ئو ھەى لە باخچەى گەپەكەى خۆيدا باى بالىك بدات. لە ناخدا خىلەكىيەكى سەرسەختە، ھەموو دنيا دەگەپىت، لە سىبىريا بىت يان لە شەنگەھى يان لە كەلكەتا، يان لە دارولبەيزا، ئىدى لە ھەر شوينى بارگە بخات، تىندا ئاسوودەيە. سەفەر دەكات و كۆلەپشتىك و شمشالىكى لەقامىش چىكراو لەگەل خۆى ھەلدەگرىت و لەو شوينانە دۆست بۆخۆى پەيدا دەكات كە ئىيلا ناتوانىت لەسەر نەخشەش شوينيان ديارى بكات. تووشى ئو پاسەوانە مىشكىپوچانەى سنوور دەبىت كە مامەلەكەردن لەگەلئاندا ھەستەمە، بە زەحمەت فىزاي ئو ولاتانەى دەست دەكەويت كە

حکومه ته کانیان ناشتیخواز نین، تووشی ئه و نه خوښییه درمانه ده بیت که له ریځه ی ئاوه وه ده گوږزیتنه وه، له نهجامی خواردنی پیسه وه تووشی تیکچوونی کوته ندای هه رس ده بیت، تووشی مه ترسیی گیرفان برین ده بیت و ده که ویتنه نئو باز نه ی کیشه کانی حکومت و شوږشگیره کانه وه. ئیدی شتی نییه بیته ریگر له نیوان ئه و و سه فه رکردن به ره و پوژه لات و پوژاوا، به ره و باکوور و به ره و باشوور.

ئیلا به خو ی گوت که عه زیز تافگه یه کی به خوږمه. به هه موو هیز و توانایه وه بۆ ئه و شویتانه ده پروات که ئه م ناویریت پتی بخاته سه ریان. ئاخړ ئیلا پیتش ئه وه ی بۆ کاریک هه نگاو بنیت، راپا و به گومانه، که چی له سه ره تادا بۆی به په روښه و دوا یی دوودلی و په ژاره دایده گریت. لسی ئه و هیچ دوودلییه کی نییه. که سیتی عه زیز لیوانلیوه له چالاک ی، به جوړی به که سیتی نموونه یی و پر له خوښه ویستییه کی و ناسرابوو که هه سته م بوو له یه ک جه سته دا پیکه وه جیگه یان بیته وه. چه ندین جوړه شه پقه ی له سه ر ده کرد و ده یوانی هه ر یه که یان به شیوه یه کی باش له سه ر بکات.

ئیلا خو ی وای ده بیانی که ئافره تکی ئازاده و سه ر به پارتی دیمو کراسه و جووله که یه کی ناوابه سته ی ئایینه و پرووه کخوړیکی به ته ماحه. له سه ر ئه وه مکووږه که پوژیک هه موو جوړه گوشتیک له ژمه خواردنه کانیدا به لاوه بنیت. وهک چو ن کاروباری ماله که ی ریکده خست، ئاوه اش شته کانی به پروونی بۆ چه ند جوړیک پۆلین ده کرد و دنیا که ی خو ی به وردی و ریزبه ندی ریکده خست. ئیدی ئاوه زی به دوو لیستی دریزی دژبه یه ک کاری ده کرد: ئه و شتانه ی که خوښی ده ویستن، به رانه ر ئه و شتانه ی رقی لیان ده بووه وه.

هه رچه نده ئیلا ئایینه په روهر نه بوو، لسی ناو به ناو چیژی له جتیه جیکردنی هه ندی سرووتی ئایینی وه رده گرت. پتی وای بوو که ئایین کیشه یه کی سه ره کییه و هه ر وهک چو ن له رابردوودا دنیا ی مژوول کرد بوو، ئه مړو ش دنیا ی مژوول کردووه. ئاخړ ئایینه په روهره کان به و لووتبه رزییه زوړه یان به و بپوا خود په رستییه یانه وه شیواز و کرداری خو یان له سه رووی هه موانه وه ده بینن، ئه مه ش ده ماری ده گرت، چونکه ئه و هه وسه له ی ده مارگیری ئایینی یان

تیره‌گه‌رای یان هر شتیکی له‌م بابته‌ی نه‌بوو، به‌لام له ناخوه پنی وا بوو که موسلماننه توند‌په‌وه‌کان له هه‌موویان خراپ‌ترن.

عه‌زیز پیاویکی پ‌و‌حانی بوو، ئایین و بر‌وای به‌راستی وه‌رگرتبوو و له شته سیاسییه سه‌رده‌مییه‌کان خوی دوور ده‌گرت و (پ‌ق‌ی) له هیچ شتی یان که‌سی نه‌ده‌بووه‌وه. گوشت‌خور‌یکی به‌هه‌له‌په بوو و ده‌یگوت ناتوانیت قاپی که‌بابی به‌له‌زه‌ت په‌ت بکاته‌وه. له ناوه‌راستی هه‌فتا‌کاندا خودانه‌ناس بوو ئینجا بوو، به‌موسلمان، هر وه‌ک خوی به‌لاقرتی‌وه ده‌ل‌یت د‌وای که‌ریم عه‌بدول‌جه‌بار و پیش کاتی ستیفنز. ئیدی له‌وساوه وای لی‌هات نانی خوی له‌گه‌ل سه‌دان سو‌فی له ولاتانی جیا و ئایینی جیادا به‌شده‌کرد و ده‌یگوت: (ئه‌وان به‌دریژی پ‌یگه خوشک و برای ئیمه‌ن).

عه‌زیز پیاویکی موسلمان بوو و توند‌وتیژی په‌ت ده‌کرده‌وه، بیروبو‌چوون‌یکی مرو‌ف‌دوستی به‌هیزی هه‌بوو، هه‌روه‌ها بر‌وای وا بوو که هه‌موو جه‌نگه ئایینییه‌کان له گه‌وه‌ردا (کی‌شه‌ی زمانه‌وانی)ن. ده‌ل‌یت زمان له‌جیاتی ئه‌وه‌ی راستی ئاشکرا بکات، ده‌یشاریت‌ه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه خه‌لکی له‌نی‌تو خویاندا خراب له‌یه‌کتر حالی ده‌بن و که‌س پ‌یزی ئه‌وی دیکه‌ ناگرت. ئیدی له دنیا‌یه‌کی تژی له وه‌رگ‌یرانی خراب چاوه‌پوانی هیچ سوودیک له‌و که‌سانه‌ش ناگرێ که‌خوایان ب‌و هر بابته‌یک ته‌رخان ده‌که‌ن، چونکه‌ ب‌وی هه‌یه‌باشترین قه‌ناعه‌تمان ده‌رهاویشه‌ی به‌د‌حالی‌بوون‌یکی ساده‌ بیت. به‌گشتی مرو‌ف ناب‌یت له هیچ شتی‌کدا توند‌وتیژ بیت، چونکه‌ ب‌و ئه‌وه‌ی مرو‌ف ب‌ژی، گه‌ره‌که به‌رده‌وام په‌نگه‌کان ب‌گو‌پ‌یت.

عه‌زیز و ئیلا له‌باری پیشه‌یی و خوازه‌یییه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان له ناوچه‌یه‌ک ده‌ژیان، له‌رووی کاته‌وه جیاوازیان هه‌بوو، کاتیش ب‌و ئه‌و به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی، واتا بانه‌روژ. به‌شیکی زوری له‌پ‌و‌ژه‌کانی به‌و ئاره‌زووه‌وه به‌سه‌ر ده‌برد که‌ب‌و سالی داها‌توو و مانگی داها‌توو و ب‌و سه‌به‌ینی، به‌ل‌کو ب‌و خوله‌کی داها‌توو‌ش پلان داب‌ن‌یت. ئیلا ته‌نانه‌ت له‌شتی تازه‌ی وه‌ک باز‌پ‌کردن یان کورسییه‌کی شکاو و ب‌و هر ورده‌شتی پیش‌وه‌خته پلانی داده‌نا و به‌پنی خشته و چه‌ند لیستی‌ک ئه‌و ورده‌ش‌تانه‌ی جیبه‌جی ده‌کرد و جانتا‌که‌ی له‌مانه پ‌ر‌کرد‌بوو.

به لام کات له دیدگای عهزیزدا له دهوری ساته وهختی ئیستادا
 کۆبوو بووه وه، ئیدی جگه له م چرکه ساته، له خه یالێک پتر نه بوو. ههر به وای
 ئه مه وه له و باوه په دا بوو که خوشه ویستی په یوه ندیی به (پلانی سبه ینی) وه،
 یان به (یاده وه رییه کانی دوینتی عه لائهدین) وه نییه، خوشه ویستی ته نها لیره
 و له ئیستادا نه بیست، ئیتر نییه. ئه وه بوو له یه کئی له نامه کانی پتشیویدا به م
 دهسته واژه یه کوتایی هینابوو: "من سوفیم، مندالکی ئه م چرکه ساته ی ئیستام".
 ئیلا وه لامی دایه وه: "لام سهیره باسی ئه وه بۆ ژنیک ده که یت که زۆر بیر
 له پابردوو ده کاته وه و زۆر تریش بیر له بانه پۆژ ده کاته وه، لی بهر
 ساته وهختی ئیستا نه که وتوه".

عەلائەدین

قونیا، ۱۶ی کانوونی یەکەم ۱۲۴۴

بە ڕێکەوت کاتی دەرویشەکه ڕۆی لە باوکم گرتبوو، من لەوێ نەبووم. ئەوەبوو لەگەڵ هەندێ برادەردا بۆ ڕاوەئاسک دەرچووبووم و پۆژی دوایی گەڕامەوه، ئەمێستا دیداری باوکم و شەمسی تەوریزی کەوتبوو سەر هەموو زاریک. خەڵکی دەیانپرسی ئەو دەرویشە کتییە و چۆن دەکرێ زانایەکی سەنگینی وەک ڕۆمی ئاوها بایەخی پێبدات و کار بگاتە ئەوەی بۆی داچەمێتەوه؟

هەر لە منداڵیمەوه خەڵکیم دەبینی بەرانبەر باوکم دادەچەمانەوه، ئەوەم بە خەیاڵدا نەدەهات کە پۆژی دادیت باوکم دەبینم جگە لە پاشا یان سەدری ئەعزەم، بۆ یەکێکی تر دادەچەمێتەوه، بۆیە بە نیوەی ئەوه باوەڕم نەکرد کە بیستبووم و بیزاریشم دەرنەبڕی تا کاتی گەیشتمەوه مāl و کیرای باوەژنم کە نە درۆدەکات و نە زیادوکه‌می پێوه‌دنیت، لە هەموو واریقاتەکه دنیای کردم. بە‌لێ، ڕاستە کە دەرویشیک بە ناوی شەمسی تەوریزی لە بەردەم هەموو خەڵکەکه مەیداندارێ باوکمی کردووه، بە‌لکو ئێستا لە مالی خۆماندا دەژی.

تۆ بلیت ئەو نەناسە کێ بیت وا ئاسمان وەک تاشەبەردیکی نادیار تووپی داوێتە نیو ژيانمانەوه؟ لە پەرۆشی ئەوهی بە چاوی خۆم ببینم، لە کیرام پرسی: "کەواتە ئەو دەرویشە لە کوێیە؟".

“بیده‌نگ به، کیرا به چپه و به نه‌ختن شله‌ژانه‌وه وه‌لامی دایه‌وه، باوکت و ده‌رویشه‌که له کتیبخانه‌که‌ن.”

له دووره‌وه ده‌نگی هه‌ردووکیان ده‌گه‌یشه ئیمه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌سته‌م بوو بزانی‌ن چی ده‌لین. پروم کرده کتیبخانه‌که، به‌لام کیرا پنی لی‌گرت‌م. “جاری پاره‌سته. داوایان کردووه که که‌س بی‌زاریان نه‌کات.”

به درێژایی پۆژه‌که له کتیبخانه‌که ده‌رنه‌چوون، ئیدی بۆ سبه‌ینی و دووسبه‌یش هه‌ر ده‌رنه‌چوون. ده‌بی باسی چی بکه‌ن؟ ئاخۆ چ شتی که‌سیکی وه‌ک باو‌کم و ده‌رویشیکی ساده‌ کو‌بکاته‌وه؟

هه‌فته‌یه‌ک پابرد و ئینجا هه‌فته‌یه‌کی تری به‌داوا دا‌هات. هه‌موو به‌یانیه‌ک کیرا خواردنی قاوه‌لێتی دروست ده‌کرد و ده‌یخسته‌ سه‌ر سینیه‌ک و له‌به‌ر ده‌رگای ژووره‌که‌یان دا‌یده‌نا. هه‌ر خواردنێکی خوشیان بۆ ئاماده‌که‌رابا ده‌میان لی نه‌ده‌دا، به‌یانیان به‌ له‌ته‌ نانی‌ک و ئیواران به‌ کو‌پی شیرێ بزنی دا‌ده‌که‌وت‌ن.

له‌م ماوه‌یه‌دا ترس و دوودلییه‌ک دا‌ی‌گرت‌م و هه‌وسه‌له‌م نه‌ما. به‌ درێژایی پۆژ کون و درزی ده‌رگا‌که‌م تا‌قیکرده‌وه تا به‌ دزییه‌وه ته‌ماشای ناو کتیبخانه‌که بکه‌م. گو‌یم به‌وه نه‌ده‌دا گه‌ر له‌ناکاو ده‌رگا‌که بکه‌نه‌وه و بی‌نن وا گو‌یم هه‌لخستووه. ماوه‌یه‌کی زۆر خۆم کو‌وپ ده‌کرده‌وه و هه‌ولم ده‌دا بزانی‌م باسی چی ده‌که‌ن، به‌لام هه‌موو ئه‌وه‌ی که ده‌میست، ته‌نها چپه‌چپێکی نزم بوو، زۆریشم نه‌ده‌بینی، چونکه ژووره‌که به‌وای په‌رده دا‌دراوه‌کانه‌وه نیمچه تاریک بوو. که هیچم نه‌ده‌بینی و نه‌ ده‌بیست، جله‌وم بۆ ئاوه‌زم شل ده‌کرد تا بیده‌نگیه‌که پڕ بکاته‌وه و ئه‌و قسه‌و‌باسانه هه‌لبه‌ستیت که له‌گوینه له‌ نیویاندا بکری.

جاریکیان کیرا بی‌نیمی وا گو‌یم خستووه‌ته سه‌ر ده‌رگا‌که، به‌لام هیچی نه‌گوت، که‌چی له‌ من په‌رۆشتر بوو تا بزانی‌ت چی پووده‌دا‌ت. ئاخ‌ر ئافره‌تان به‌ سروشت‌ه‌ز له‌ خۆه‌لقورتان ده‌که‌ن، به‌لام به‌ پچه‌وانه‌وه، کاتی سولتان وه‌له‌دی برام بی‌نیمی وا گو‌ییان لی پاده‌گرم، نیگایه‌کی تیژی کردم و له‌

تورپه بیان دهموچاوی سوورهلگه را. به تانه وه گوتی: 'مافی ئه وه ت نییه سیخوړی به سهر که سانی دیکه وه بکه یت، به تاییه تی به سهر باوکت ه وه'.

شانه کانم هلته کاند و گوتم: 'برام، بروام پی بکه. ئه ی ئه وه نیگه رانت ناکات که باوکمان کاتی خو ی له گهل که سیکی نه ناسدا به سهر بیات؟ ئه وه مانگی زیاتریان پیچووه و هه موو ئه م ماوه یه باوکمان خیزانه که ی خو ی فراموش کردوه. ئه ی ئه مه ته نگه تاوت ناکات؟'.

'باوکمان فراموشی نه کردوین، براهم ئه مه ی گوت و له سهری پویش، 'چونکه شه مسی ته وریزی پی وایه که هاوه لیکي باشی دوزیوه ته وه، جا توش وهک فه قینه کی سوخته خانه له جیاتی ئه وه ی وه پس بیت، گهر به راستی خوشت ده وی، گهره که به باوکمان شادمان بیت'.

براکم هر ئه وه نده ی لی ده وه شیت ه وه که ئه م شتانه بلئ. جا له بهر ئه وه ی من له گهل بوچونه کانی راهاتبووم، بویه به قسه په قه کانی ته نگه تاو نه بووم. ئه وه هه میشه ئه وه گهنجه ناسکه بوو که له دلی خیزانه که و گهره که که دا خو شه ویست بوو، لای باوکمیش کوړه پیزلنگیراوه که بوو.

دوای ئه وه ی چل پوژ به سهر خه لوه ته که ی باوکم و شه مسی ته وریزی له کتیبخانه که دا تیپه پی، شتیکی سهیر پووی دا. ئه وه بوو له تهک دهرگا که خو م کوړ کردبووه وه و گویم له بیده نگیه کی زور نا ناسایی دهرگرت، گویم لی بوو له پې دهرویشه که دهنکی بهر ز کرده وه.

'ئه وایره چل پوژ به سهر خه لوه ته که ماندا تیپه پی و هه موو گفتوگو یه کمان له سهر هر پیسایه ک له چل پیساکه ی عه شق کرد. ئه میستا دوای ئه وه ی لیووینه وه، به مه زه نده ی من باشتر وایه بچینه دهره وه، په نگه ئه م دیار نه بوونه خیزانه که تی ته نگاو کردیت'.

باوکم به ناقایلییه وه وتی: 'خه مت نه بیت، هاوسه ره که م و کوړه کانم له ئاستیکی باشی پیگه یشندان و له وه تیده گهن که په نگه من حه وه جه ی هندی کات بم تا ناو به ناو لیان دووریم'.

‘دهی باشه، من دهرباره‌ی هاوسه‌ره‌که‌ت هیچ نازانم، به‌لام ه‌ردوو کورپه‌که‌ت وه‌ک جیاوازیی شه‌و و پوژ له‌یه‌کتر جیان، شه‌مس وه‌لامی دایه‌وه، چونکه‌کوره‌گه‌وره‌که‌ت پینچک‌ی خوئی گرتووه، به‌لام کوره‌ بچوکه‌که‌ت، دهرتسم به‌پینگه‌یه‌کی ته‌واو جیاوازا ب‌روات، چونکه‌دلی پره‌له‌ پق و ئیره‌یی.’

له‌توورپه‌بیان دهموچاوم دایسا. ئاخ‌ر ئیمه‌یه‌ک قه‌ت به‌کترمان نه‌بینیییت، چون ده‌توانییت دهرباره‌ی من شتی وا خراپ به‌زاریدا بییت.

‘پینی وایه‌که‌من نایناسم، به‌لام من باش ده‌یناسم، دهرویشه‌که‌دوای که‌می گوتی، ته‌و خوئی کوور کردووه‌ته‌وه‌و چنچکانی دانیشتووه‌و گوئی ناوه‌ته‌دەرگا‌که‌وه‌و له‌درزه‌کانی دەرگا‌که‌وه‌ته‌ماشام ده‌کات و منیش چاودیری ئه‌و ده‌که‌م.’

له‌په‌ته‌زوویه‌کی سارد به‌جسته‌مدا گه‌را و مووی سه‌ر بازووه‌کانم په‌پ بوون. ه‌هر له‌خووه‌پالم به‌دەرگا‌که‌وه‌ناو چوومه‌ژووره‌وه‌و. باوکم وه‌ک ئه‌وه‌ی باوه‌ر نه‌کات، چاوه‌کانی ئه‌بله‌ق بوون، به‌لام زوری نه‌برد توورپه‌یی جینگه‌ی شوکبوونه‌که‌ی گرتووه‌.

‘عه‌لئه‌دین، ئه‌وه‌تیکچوویت؟ چون زات ده‌که‌یت ئاوها بیزارمان بکه‌یت، باوکم هاواری به‌سه‌رمدا کرد.

خۆم له‌پرسیاره‌که‌ی باوکم نه‌بان کرد و ئاماژه‌م بو شه‌مس کرد، به‌ده‌نگیکی به‌رز وتم : ‘بۆچی یه‌که‌م جار له‌و ناپرسیت، چون زات ده‌کات ئاوها باسی من بکات؟’

باوکم هیچی نه‌وت، وه‌ک ئه‌وه‌ی باریکی قورس بم به‌سه‌ر شانیه‌وه‌، ته‌ماشایه‌کی کردم و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا.

‘باوک، تکات لیده‌که‌م، کیرا بیرت ده‌کات، هه‌روه‌ها فه‌قیکانتیش. ئاخ‌ر چون ده‌توانیت بو دهرویشیکی خراپه‌کار پشت له‌خۆشه‌ویستانت بکه‌یت؟’

هەر که ئەم قسانەم کرد، یەكسەر ژێوان بوومهوه، بهلام ئیدی کار لهکار ترازابوو. باوكم به چاوینکی یهكجار بیزارییهوه تێپروانیم که لهوهوبه ر قهت ئاوها نه مبینی بوو.

“عه لانه دین، دهی هەر ئیستا برۆ دهره وه”، باوكم له سه ری رۆیشت، “برۆ برۆ شوینتکی هیمن و بیر له وه بکه وه که کردت. تا به قوولی بیرى لیده که یته وه و هه له که ی خۆت ده زانیت، قسه م له گه لدا مه که”.

“به لام، باوکه...”

“برۆ دهره وه”، باوكم دووباره ی کرده وه و پووی خوی لیم وه رگێرا.

به دلینکی برینداره وه ژووره که م جیهیشت. ناوله په کانم ئاره قه یان کردبوو و ئه ژنۆکانم ده له رزین.

له وساته وه زانیم که ژیانمان ئالۆزکاوه و گۆراوه و ئیدی شته کان وه ک جاران نه ماون. له وساره که پیش هه شت سال دایکم کۆچی دوا یی کردبوو، ئه مه دووه م جار بوو هه ست بکه م که باوكم وازی لی هیتاوم.

رۆمى

قۇنيا، ۱۸ى كانوونى دووم ۱۲۴۴

بۇ ئەۋەى پاستى بىينم، ئاۋەزم والا بكة ھۇ خوداى پوخسار پەنھان -
خودا ناديارە.

كاتى شەمسى تەۋرىزى دەربارەى محەمدى پىنغەمبەر و بوستامى
سۆفى پرسىياري لىكرىدم، ھەستم كرد ۋەك ئەۋەى ھەردوۋكمان لەسەر زەۋى
بە تەنيا مابىينەۋە و ھەر ھەوت دۆخەكەى پىگەى پاستەقىنە لە بەردەمماندا
والا بوۋىت - ھەوت پىگە دەبى ھەموو پۆھىك پەنجى بۇ بدات تا دەگاتە
يەكتاى.

دۆخى يەكەم نەفسى فەرماندارى خراپەكارە و لە ھەموو جۆر و
دۆخەكان سەرەتايىترە و لە گەردووندا بەربلاۋە، ئەمەش لە كاتىكدايە كە پۆخ
دەكەۋىتە داۋى ھەۋلى دنيايىيەۋە. زۆربەى خەلكى لەم دۆخەدا دەمىننەۋە،
پەنجەدەدن و ئازاردەكىشن، چونكە سەرقالى خزمەتكردىنى نەفسى كلۆلى
خۆيانن، بەلام بەرپرسىيارىتىنى كلۆلىيە بەردەوامەكەيان دەخەنە ئەستۆى
كەسانى دى.

كاتى بنىادەم دەزانىت گەشتوۋەتە ئەۋ دۆخى داۋوۋخانى پۆھىيە، ئىدى
بەرەنگارىيى نەفس دەكات تا دەگاتە قۇناغى دۋاى ئەۋە كە پىچەۋانەى دۆخى
يەكەمە. ئىدى ئەۋ مرقۇقەى كە نەفسى خۇى گەياندوۋەتە ئەۋ دۆخە لەبرى
ئەۋەى بەردەوام خراپەكارىيەكە بخاتە ئەستۆى ئەۋانى تر، ھەندى جار دەگاتە
پلەى لەنىۋېردنى نەفس. لىرەدا نەفس دەبىتە نەفسىكى لۆمەكار و ئاۋھاش
سەفەرەكە بەرەۋ پاككرىدەۋەى ناۋەۋە دەست پىدەكات.

له دؤخی سیتیهدا بنیادهم پتر پیدهگات و نهفس بهرهو قوناغی گواستنهوه
 ههنگاو دهنیت تا ببیته نهفسیکی سرووشبهخش. مروڤ تهنیا لهه دؤخهدا
 دهتوانیت له واتای راستهقینهی وشهی (ملکهچی) تیگات. بهم ئاوهاییه له
 دؤخی زانیارییه خوداییهکاندا دهست به سوورانهوه دهکات. ئهوه کهسهی که
 دهگاته ئهه قوناغه، دهبیته خاوهن ئارامی و خوڤاگری و حکمهت و خاکهپایی.
 دنیای به تازهیی و لیوانلیو له سرووش دیت بهرچاو. هههچهنده زوربهی
 ئهوانهی که دهگهنه ئهه سیتیهم پاییه، دهیانیهوی تیتدا بمیننهوه، ئازایهتی
 لهدهست دهدهن و ئهه ئارهزووهیان نامینیت جیگوڤکی بکهن یان بچه نیو
 دؤخهکانی ترهوه، بویه ههچهنده دؤخی سیتیهم جوان و پیروژ دیاره، کهچی
 بو ئهوه کهسهی که چاوی لهوهیه بگاته پلهیهکی بهرزتر، وهک هاوبهش
 پهیداکردنیک وایه.

بهلام ئهوانهی که دهتوانن بهرهو پیشهوه برۆن، ئیدی دهگهنه دؤلی
 حکمهت و ناشنای نهفسی دلنیا دهبن. لیترهده ههستهوهری نهفس لهگهله دؤخی
 پیشدا جیایه، چونکه بهرهو پلهیهکی بهرزتری وشیری ههلهدهکشیت. ئهوانهی
 که دهگهنه ئهه دؤخه ئهه خهسیتانهیان تیدایه: بهخشندهیی، خوداناسی،
 ههستی رهزاهندی، ئیدی سهختی و ئاستهنگهکانی ژیان له ههه رادهیهکدا بن
 ئهه پنیان قایله. ئینجا دؤلی یهکبوون (یهکیتیبوون) دیت. ئهوه کهسهی که
 دهگاته ئهه پاییه، به ههه موو باریکی خودا قایله و گوئی به شته دنیاییهکان
 نادات، چونکه گهیشتهوهته نهفسی رهزاهنده.

دؤخی دواي ئهوه نهفسی قایلکه ر دیت. لهه دؤخهدا بنیادهم بو مروڤایهتی
 دهبیته چرا و وزه به ههه موو داواکاریک دهبهخشیت، وهک مامؤستایهکی
 راستهقینه خهلهکی فیر دهکات و بیریان پرووناک دهکاتهوه. هههه جار مروڤ
 دهبیته خاوهن زیده وزهیهکی وا پرووبکاته ههه شوینیک دهووسیکی گهوره له
 ژیانی خهلهکدا جیدههلیت. ههه شتیک بکات لهمیانهی خزمهتکردنی ئهوانی
 ترهوه، ئامانجی خزمهتکردنی خودایه.

له کوتاییدا دؤخی حهوتهم دیت و مروڤ دهگاته نهفسی پاکژ و دهبیته
 (مروڤیکی کامل و تهواو)، بهلام دههبارهی ئهه دؤخه کهس شتیکی ئهوتو
 نازانیت، تهنانهت ئهه ههنده کهسهی پیشی دهگهن، قسهی لهسهه ناکهن.

کورتکردنه وهی پښه گه یشتن به دڅه کان ئاسانه، لږ برېښی زهحه ته. نه و ئاستهنگانه ی که به درېژای پښه پاسته قینه که دهرده که ون، نه وانه که دهسته به ریک بو چوونه پتسه وه و بهرده و امبوون نییه، پښه که ش هر له دڅی یه که مه وه تا دوا دڅ هیلکی راست نییه و بهرده و ام نه گری نه وهی هیه بکه ویت و بو دڅه کانی سه ره تا بکه پښته وه، بری جار بو ی هیه که و تنه خواره وه که له تر و پکی دڅه کانه وه به ره و دڅی یه که م بیت. جا به درېژای پښه که به هو ی ته له ی زوره وه، سه یر نییه که نه و که سه نه گاته دڅه کوتاییه کان، دنا له هر سه ده یه کدا که میکی که م پښی ده گن.

* * *

شه مس که نه م پرسیاره ی لیکردم، نیازی به راورد کردنی نه بوو، به لکو ده یه ویست بزانتیت تا چ راده یه ک ناماده ییم تیدایه به ره و نه و به چم که سایه تی خوم له خودادا بتوینمه وه. له پرسیار ی یه که میدا پرسیاریکی شاراوه هه بوو. نه ی و تار بیژی مه زن، نه ی دهر باره ی خو ت چی؟، پرسیار ی لیکردم، له نیتو هه رحه و ت دڅه که دا، نه میستا تو له کام دڅ خدایت، نایا بویری نه و ت هیه تا کوتای ی بر ویت؟ پیم بل ی، قه باره ی ده فره که ت چه نده؟.

کیرا

قونیا، ۱۸ی کانوونی یه کهم ۱۲۴۴

بۆ بئ یه غباللی خۆم، خه مخواردن دادیکم نادات، به لام سه رباری ئه وه
ئاواته خوازبووم شاره زایی زۆرترم ده رباره ی ئه و شتانه هه بیست که
په یوه ندیان به ئایین و میژوو و فله سه فه وه هه یه، هه روه ها شاره زاییم له سه ر
هه موو ئه و شتانه ی که رۆمی و شه مس به درێژایی شه و و پۆژ باسی
ده که ن. سات له دوای سات ئاره زووی یاخیبوون ده که م له به ر ئه وه ی وه ک
ئافره تی که دروستبووم. که وه ک کچیک له دایک ده بیست، که ره که فیتری
چیشتلینان و شتتی جلی کۆن و پینه کردنی گۆره ویی دپاو و دروستکردنی
سه رتویژ و په نیر و شیردانی مندال بیست، هه روه ها هه ندی ئافره ت فیتری
هونه ری خۆشه ویستی ده کراین که چۆن وا له خویان بکه ن سه رنجی پیاوان
رابطیشن، به لام هه موو شته که ئه وه یه، که سیک کتیب به ئافره تان نادات تا
چاویان نه کریته وه.

له یه که م سالی ژن و میردایه تیماندا، ئه وه نده ی بۆم پیکه وتبا، ده خزامه
نیو کتیبخانه که ی رۆمییه وه و له ناوه راستی ئه و کتیبانه داده نیشتم که زۆر
خۆشی ده ویستن، ئه و تۆزه ی که له سه ریان نیشتبوو، ئه و بۆنه که لمه خاوییه ی
که لێیان ده هات، هه لمده مژی و له خۆم ده پرسی ئاخۆ ئه و مه ته لانه چین که له
دووتویاندا هه شاریان داوه. ده مزانی رۆمی چه ند عاشقی ئه و کتیبانه یه که
زۆربه یان له به هادینی باوکی کۆچکردوویه وه بۆی ماونه ته وه. له نیو ئه م
کتیبانه دا عاشقی کتیبی (زانارییه کان - ئینسکلۆپیدیا) بوو. چه ندین شه و تا
به ره به یان به دیارییه وه شه و بیداری ده کرد و ده یخویندنه وه. پیم وا بوو که
هه مووی له به رکردووه.

پړومی دهیگوت: "کتیبه‌کانی باوکم به هیچ شتی ناگورپمه‌وه، تهنانت گهر چهنډین کیسه زیریشم بدهنئ. هر کتیپیک له‌م کتیپانه کولتووریکي به‌نرخه و پینشوونانم بویان جیه‌یشتووم، له باوکمه‌وه بوم ماونه‌ته‌وه و منیش بوم منډاله‌کانم جتیان ده‌هیلیم."

ده‌مزانئ که کتیبه‌کانی بوم نه‌و چی ده‌گه‌یه‌نن. له‌سالی یه‌که‌می ژن و می‌ردایه‌تیماندا، پوژیکیان به‌ته‌نیا له‌ماله‌وه بووم و به‌خه‌یال‌مدا هات که کتیپخانه‌که پاکبکه‌مه‌وه. هه‌موو کتیبه‌کانم له‌سهر ره‌فه‌کان داگرت و به‌رگه‌کانیانم به‌پارچه مه‌خمه‌لئیکي به‌گولاو ته‌پرکراو پاککرده‌وه. دانیش‌توانه خو‌جتیپیه‌کان له‌و باوه‌ره‌دان که جنوکه‌یه‌کی بچووک هه‌یه‌ ناوی (کتیپه‌ک) ه و چیژ له‌له‌ناوبردنئ کتیپ وهرده‌گریټ. جا بوم نه‌وه‌ی ریگه‌ی نه‌و کاره‌ی لی بگیری، ده‌سته‌واژه‌یه‌کی ناگادارکرده‌وه‌یان له‌سهر هر کتیپیک ده‌نوسئ: "هتی کتیپه‌ک راه‌سته، له‌م کتیپه‌ دووره‌وه‌که‌وه". ناخر چون بزائم کتیپه‌ک تاقه که‌س نه‌بوو که ده‌بوو له‌ کتیبه‌کانی شووه‌که‌م دوور بکه‌ویته‌وه، به‌لکو ده‌بی منیش دوور بکه‌ومه‌وه.

له‌عه‌سری نه‌و پوژده‌ا، توژی سهر هه‌موو کتیبه‌کانی ناو کتیپخانه‌که‌م ته‌کاند و پاکم کرده‌وه. من خه‌ریکی نه‌وه‌ بووم، ده‌ستم به‌خویندنه‌وه‌ی کتیپي (ژیانندنه‌وه‌ی زانسته‌نایینیپه‌کان)ی غه‌زالی کرد. کاتی له‌پشتمه‌وه ده‌نگیکي وشکم ژنه‌وت و زانیم که ماوه‌یه‌کی زورم به‌خویندنه‌وه به‌سهر برده‌وه. "کیرا، نه‌وه‌ خه‌ریکی چیټ؟"

نه‌وه‌ پړومی بوو، یان یه‌کینکی دیکه بوو له‌ شیوه‌ی نه‌و - پیتی ده‌نگی زور توورپه و یه‌کلاکه‌ره‌وه بوو. له‌ماوه‌ی هه‌شت سالی* ژن و می‌ردایه‌تیماندا نه‌وه‌ یه‌که‌م جار بوو به‌و شیوازه‌ قسه‌م له‌گه‌لدا بکات. (پاکیان ده‌که‌مه‌وه)، به‌ده‌نگیکي نزم وه‌لامم دایه‌وه، (ویستم دلت خو‌ش بکه‌م).

---

* پیم وایه‌ روماننوس لیره‌دا له‌ رووی کاته‌وه‌ تووشی غافلپوونیک بووه، چونکه‌ کاتی کیرا چووته‌ ناو کتیپخانه‌که‌وه‌ ده‌لیت (پوژیکیان له‌ سالی یه‌که‌می ژن و می‌ردایه‌تیماندا)، که‌چی هیشتا هر له‌ناو کتیپخانه‌که‌یه‌ و ده‌لیت (له‌ماوه‌ی هه‌شت سالی ژن و می‌ردایه‌تیماندا). و. کوری.

پۆمی وه لامي دايه وه: 'له وه تیده گهم، به لام تکایه جاريکی تر دهست له کتیبه کانم مه ده. له راستیدا پیم باشه به هیچ جورێ نهیه یته ناو ئهم ژووره وه.'

له و پۆژه به دواوه ته نانه ت گهر که سیش له مال نه بوایه، نه ده چوومه ناو کتیبخانه که وه. ئیدی تیگه یشتم و به وه قایل بووم که دنیای کتیب نه بۆ من بووه و نه بۆ منیش ده بیت.

به لام که شه مسی ته وریزی بۆ مالمان هات و له گهل میترده که مدا ماوه ی چل پۆژ له کتیبخانه که دا که وته خه لوه ته وه، هه ستم به رقیک کرد که له دلمدا پهنگی ده خواره وه. برینیک بوو نه مده زانی ئاوها خوینی لێ ده تکیته وه.

کیمیا

قۇنيا، ۲۰ى كانوونى يەكەم ۱۲۴۴

باوک و دايكى راستەقىنەم لەو جۆرە كەسانەن كە لە كار كەردندا زۆر خۇيان دەرەنجىتن و زوو پىردەبن. ئاخىر من لە خىزانىكى جوتيارى سادە، لە يەككى لە دەشتايىه كانى چياكانى تۆرۆس لەدايك بووم. لە تەمەنى دوانزە سالىمدا رۆمى ھەلگىرتمەو. لە خانوويەكى بچووكدا دەرڭايان و من و خوشكەكەم پىكەو لەگەل تارمايى برا مردووەكانمان لە ژوورىكا بووين. ئەو پىنچ مندالەي كە ھەمويان بەواي نەخۇشى سووكەو مردن، لە مالەكەدا من تاقە كەسىك بووم كە دەمتوانى تارمايەكانيان بىينم. ھەر كاتى باسى ئەو ھەم كەردبا كە رۆحەكان چى دەكەن، خوشكەكەم و دايك دەترسان و دەرڭيان. ھەولم دەدا وايان لى بكەم لە ھىچ نەترستىن و خەم نەخۇن، بەلام بىسود بوو. ئاخىر ھىچ شتى دەرەنەدەكەوت كە پەيوەندى بە برامردووەكانمەو ھەبىت و مايەى ترس و پەژارە بىت، لى نەمتوانى بپوا بە خىزانەكەم بەيتم.

رۆژىكيان خوداپەرستىك بە دىيەكەماندا تىپەپى، كە باوكم بىنيبووى ماندووە، فەرمووى لى كەردبوو تا شەو لە مالمان بىمىتتەو. ئەو ئىوارەيە ھەموومان بە دەورى كوانووەكەدا كۆبوو بووينەو و پەنبرى بزمان دەرڭاند، خوداپەرستەكە ھەندى چىرۆكى شوينانى دوورى بۆ گىپراينەو. لەو كاتەدا كە چىرۆكەكانى بۆ دەرگىپراينەو، چاوەكانم لىك نا و لەگەلدا بەرەو بىابانى ەرەبى و ھەوارى رەوئەدەكان لە باكورى ئەفريقا و بۆ ئەو دەريايەى كە ئاوەكەى لە ھەموو ئاوەكان شىتترە و پىنى دەلەين دەرياي سىپى ناوين، سەفەرم كەرد. لە كەنارەكەيدا گوچكەماسىيەكى گەورە و درزبردووم

دۆزییه وه و خسته گیرفانه وه. خۆم هه لده نا که ده توانم له مسهری که ناره که یه وه تا ئه وسهری که ناره که ی برۆم، لئ له نیوه ی رینگه بۆنیکى تیژ و بۆگه ن پرایگرتم.

که چاوه کانم کرده وه، خۆم بینى له سهر زه وییه که پاکشاوم و ئه وانه ی ناو ماله که به په ژاره وه ده وریان دابووم. دایکم به ده ستیکى سهرمى گرتبوو و نیوسه لک پیازیش به ده سته که ی دیکه یه وه بوو تا بۆنى بکه م.

'هاته وه هۆش خۆی'، خوشکه که م به دهم قسه کردنه وه چه پله ی لیده دا. 'سو پاس بۆ خودا'، دایکم به دهم قسه وه هه ناسه ی هه لده کیشا، ئینجا ئاورى له خودا په رسته که دایه وه و به دهم پوو نکرده وه وه وتی: 'کیمیا هه ره وه ساوه که کیژۆله یه کی بچووک بوو نۆره فته یه کی له گه لدا بوو'.

به یانى خودا په رسته که بۆ میوانداریه که مان سو پاسى کردین و دوعا خوازی لیکردین، به لام پيش ئه وه ی پروات به باوکمى وت: 'کیمیای کچت مندالیکى ئاسایى نییه و کچیکى به هره داره، جینگه ی داخه گه ر پیزی ئه م به هره یه ی نه گیرئ. پتویسته بیخه یته به ر خویندن'.

'گه ر کچ فیرى خویندن بیت، چ سوودیکى هه یه؟'، دایکم هاوارى لئ به ر زبووه وه، 'شتى وات له کوئ بیستوه؟ گه ره که تا شووده کات لای خۆم بمینیته وه و له فره شچنیندا یارمه تیم بدات. وهک ده زانیت فره شچنیکى ده سته نگینه'.

خودا په رسته که به بئ دوودلی وه لامى دایه وه: 'په نگه پوژئ بیت ببیته زانایه کی ناودار. ئاشکرایه خودا پشتی له کچه که ت نه کردوه له به ر ئه وه ی کچه، بۆیه چه ندین به هره ی پئ به خشیه'، ئینجا له دایکمى پرسى: 'ئایا تۆ بۆت هه یه له خودا زۆرتر بزانیته؟ گه ر سوخته خانه ش لیره نه بیت، بینیره لای یه کی له زاناکان تا ئه و زانیارییه وه ربگريت که شایسته یه تی'.

دایکم سهرى بادا، به لام بینیم باوکم بۆچوونى جیابوو، چونکه ده مزانى چه ند فیربوون و زانیاریى خوش ده وئ و پیزی تواناکانى من ده گريت، هه ر له به ر ئه وه پیم سه یر نه بوو که گویم لئ بوو لئى ده پرسیت: 'ئیمه هه یچ زانایه ک نانا سین. ئاخه ر چۆن بتوانم یه کیکى ئاوها بدۆزمه وه؟'.

خوداپه‌رسته‌که ناوی زانایه‌کی هینا که په‌وتی ژیانمی گوږی، وتی: "من زانایه‌کی پایه‌به‌رز له قونیا ده‌ناسم و ناوی مه‌ولانا جه‌لاله‌دینی پښمیه، پښم وایه بڼ فیرکردنی کچیکي وهک کیمیا، خوشحال ده‌بیت. بڼ لای ئه‌و بیبه و په‌شیمان نایسته‌وه."

که خواپه‌رسته‌که پښت، دایکم ده‌سته‌کانی به‌رزکرده‌وه و گوتی: "من دوو‌گیانم، ها‌کا ماله‌که‌مان ده‌میکي دیکه‌ی بڼ زیاد بوو، تا خواردنی بڼ په‌یدا بکړئ. ئاخر من پتو‌یستیم به یارمه‌تیبه. کچان پتو‌یستیان به کتیب نیبه، به‌لکو پتو‌یستیان به فیربوونی کاروباری مال و سه‌ره‌رشتیکردنی من‌داله."

حه‌زم ده‌کرد ناقایلیبه‌که‌ی دایکم به‌وای شتی دیکه‌وه بوایه. گهر وتبای به‌رگه‌ی ئه‌وه ناگړیت به ئیره‌تیش بیت بمبه‌خشیته خیزانیکي تر و منی له‌ده‌ست بچم، له‌گوین بوو که بمیتمه‌وه، به‌لام شتیکی ئا‌و‌های نه‌گوت، که‌چی باوکم پښی وا بوو که خواپه‌رسته‌که راست ده‌کات.

دوای ما‌وه‌یه‌ک من و باوکم بڼ قونیا سه‌فه‌رمان کرد. له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و سوخته‌خانه‌یه‌ی که پښمی وانه‌ی تیدا ده‌وته‌وه، چا‌وه‌پیمان کرد. کاتی هاته‌ده‌ره‌وه، شه‌رم کرد سه‌ر هه‌لبېرم و ته‌ماشای بکه‌م، بڼیه چا‌وم بریبه هه‌ردو ده‌ستی. ئه‌نگوسته‌کانی دريژ و خال‌خالو‌ی بوون و پتر له‌ئه‌نگوستی پیشه‌کاریک ده‌چوون، نه‌ک هی زانایه‌ک. باوکم به‌ره‌و لای ئه‌و پالئ نام .

"کچه‌که‌م به‌هره‌یه‌کی باشی هه‌یه، به‌لام خ‌وم پیا‌ویکی ئاسایم و ژنه‌که‌میش هه‌ر وایه. پښان وتین که تو له‌نا‌وچه‌که‌دا زاناترین پیا‌وی. ئایا ده‌ته‌وئ فیری بکه‌یت؟"

بڼ ئه‌وه‌ی ته‌ماشای ده‌موچا‌وی بکه‌م، هه‌ستم کرد که پښمی به‌دا‌واکه‌ی باوکم سه‌ری سو‌پنه‌ما، بیگومان ئه‌و له‌گه‌ل ئه‌و جو‌ره دا‌واکاریانه‌دا پرا‌هاتبوو. له‌کاتیکدا ئه‌و و باوکم مژوولی قسه‌کردن بوون، به‌ره‌و گو‌په‌پانه‌که پښستم. ئه‌وه‌بوو ژماره‌یه‌ک کو‌رم بیني و هیچ کچیک نه‌که‌وته به‌رچا‌وم. کاتی گه‌پامه‌وه سه‌رم سو‌رما که کچیکي جحیلم بیني به‌ته‌نیا لای لی‌ژاییه‌که وه‌ستا‌بوو. ده‌موچا‌وه خ‌په‌که‌ی مینا به‌ردی مه‌پمه‌ر هیمن و سپی بوو. ده‌ستم لی هه‌لته‌کاند، دیاربوو به‌بینیم سه‌ری سو‌رما، لی دوای که‌مه‌کئ دو‌ودلی، ئه‌ویش ده‌ستی بڼ هه‌لته‌کاندم.

لښی پرسیم: 'کچه گه نجه که سلاو، ئایا ده توانیت بمیینیت؟'.
 که سهرم بوی له قاند، زهردهی هاتی و دهسته کانی پټکا دا و گوتی: 'ئمه
 زور نایابه، جگه له تو، ئمه له توانای که سی تر دا نییه'.
 بهره و لای پړومی و باوکم پړوشتین، پیم وا بوو نه وان هر که نه و
 ئافرده ببین، واز له قسه کردن دینن، لی نه و پاستی ده کرد، نه یان توانی ببینن.
 پړومی گوتی: 'کیمیا وهره. باوکت پیی وتم که تو حه زت له خویندنه. پیم
 بللی، حه ز له چ جوړه کتیبیک ده که یت؟'.
 بههسته م تفه که م بو قووت درا و نه متوانی وهلامی بدهمه وه. ئاخو
 دهسته وسان بووم، دیاربوو باوکم بیزای دایگرتبوو، گوتی: 'نازیم وهره'.
 ویستم وهلامیکی گونجاو بدهمه وه، وهلامیک مایه ی شانازی باوکم بیت.
 له گهرمه ی په ژاره که مدا ته نیا دهنگیک که له زارمه وه سهری کرد،
 هه ناسه یه کی ناو می دانه بوو.
 گهر ئه م ئافرده نه هاتایه ته نیوانه وه، له گوین بوو له گهل باوکمدا به
 دهستی خالییه وه بو گونده که مان بگه پیمه وه. ژنه که دهستی گرم و گوتی:
 'دهی پیی بللی له وانه کانی نه ودا حه زت له چیه. دلنیا ت ده که م هه موو شتی به
 دلی تو ده بیت'.
 که ههستم کرد له دڅخیکی باشتردام، بهره و پړومی ئاورم دایه وه و وتم:
 'نه ی مه ولانا، شانازی ده که م که له بهر دهستی تودا فیری قورئان خویندن بیم.
 ئاماده م له خویندنه که دا هه ولېدهم'.
 ده موچاوی پړومی گه شایه وه و گوتی: 'ئمه نایابه، لی وهک نه وهی
 هه ندی شتی خراپی بیرکه تیبته وه، گوتی: 'به لام تو کچیت، ته نانه ت گهر
 خویندت و قوناغیکی باشیشت بری، نه وهنده نابات شوو ده که یت و مندالت
 ده بیت. نه وسا هیچ سوو دیک له و سالانی خویندنه نابینیت'.
 نه مزانی چی بلیم، ههستم کرد که من کچیکی به دبختم، به لکو گونا هیشم.
 دیاربوو باوکمیش نیگه رانه و خه ریکبوو له پتلاوه که ی ده گه را. جاریکی تر ژنه
 جحیله که به هانامه وه هات و گوتی: 'پیی بللی که ژنه که ی حه زی ده کرد
 کچیکی بیت، ئیستا خو شحال ده بیت ببینیت وا نه و خه ریکه کچیکی تر فیره
 خویندن ده کات'.

که په یامه که م پښی گه یانده، پږمی پیکه نی و گوتی: "وا دیاره که تو سهردانی مال که ی منت کردووه و قسه ت له گهل هاوسه ره که مدا کردووه، به لام با دلنیا ت بکه مه وه کتړا ده ست له کاروباری وانه و تنه وه ی من وهر نادا ت". وتم: "من دهر باره ی گه وهر قسه م ده کرد، ناوه که یم به باشی گو کرد، دایکی هه ردو و کو په که ت".

پوخساری پږمی زهرده لگه را و به وشکی گوتی: "کیژوله که م، گه وهر مردووه. تو دهر باره ی هاوسه ره کو چکر دووه که م چی ده زانیت؟ نه مه له گالته یه کی تو و په هات زیاتر نییه".

باوکم هاته نیوانه وه و گوتی: "نه ی مه ولانا، دلنیا م که نه و مه به ستنکی خرابی نییه. ده توانم دلنیا ت بکه مه وه کیمیا کچیک ی په روش و کارایه و زور پیزی نه وانه ده گری ت که له خوی گه وره ترن".

زانیم که ده بیت راستیه که بلیم، بویه وتم: "هاوسه ره کو چکر دووه که ت لیره یه. نه و هتا ده ستنی گرتووم و هانم ده دات قسه بکه م. چاوه کانی مه رین، خالی جوان به ده موچاوییه وه یه، عه بایه کی زهردی دریزی له به ره ...".

وه ستام و سهرنجم دا وا ئافره ته گه نجه که ئاماژه بو نه عله کانی ده کات، وتم: "نه و داوام لیده کات که باسی نه عله کانیت بو بکه م. جووته نه علیکی ئاوریشمن، په نگیان پرته قالییه کی دره وشاویه و به ورده گولی سوور نه خشیتراون و یه کجار جوانن".

پږمی وتی: "له دیمه شق بوم هینان"، چاوه کانی فرمیسکیان تیزا "خوشی ده ویستن".

مه ولانا بیده نگ بو و پیشی خوراند، سیمای په روشی گرژبوو، به لام که دووباره ده ستنی به قسه کرده وه، ده نگی ناسک و دستانه بوو و هیچ ده وسنکی خه می پیوه دیار نه بوو.

"نیستا تیگه ی شتم بچی ده لین کچه که ت به هره داره"، پږمی به باوکمی وت، "با بو مال که ی من برؤین و له باره ی ئاینده یه وه قسه بکه ین و نانی شیوانیش بخوین. من دلنیا م که ده بیت هه قتییه کی لیها توو و له کو په کان زور با شتر ده بیت".

ئىنجا پۇمى ئاۋرى لى دامەۋە و لىتى پرسىم: 'ئايا ئەمە بە گەۋھەر
پادەگەيەنيت؟'

وتم: 'ئەي مەولانا، پىۋىست بەۋە ناكات، چونكە ئەو خۇي گۈنى لىت بو،
لەسەرى پۇيشتىم، 'وا ئەو دەلىت دەبى ئىستا بىروات، ئاخىر ئەو بەردەۋام
چاۋى خۇشەۋىستىي لەسەرتە'.

پۇمى زەردەخەنەيەكى گەرم گرتى و باۋكمىش زەردەي ھاتى. ئىستا بە
پىچەۋانەي پىشتىر ئاسۋودەيى بالى كىشا. لەو ساتەدا زانىم كە ئەم دىدارەم
لەگەل پۇمىدا ئەنجامىكى دوورمەۋداي دەيىت.

قەت پەيۋەندىيەكى پتەۋم لەگەل دايكىدا نەبو، لىن ۋەك ئەۋەي
قەرەۋۋى دوورىي دايكىم بۇ بىكرىتەۋە، خودا دوو باۋكى پىيەخشىم، باۋكى
پاستەقىنەي خۇم و ئەو باۋكەي كە ھەلىگىرتەۋە.

بەم ئاۋاھايە بەر لە ھەشت سال گەيشتە مالى پۇمى، كچۆلەيەكى
شەرمەن و پەرۋشى زانىارى.

كىرا ئافرەتىك بوو لە دايكىم زياتر خۇشەۋىستى و سۆزى پىيەخشىم.
ھەردوۋ كۈپەكەي پۇمى پوۋخۇش بوون، بە تايىبەتى كۈپە گەۋرەكەي دۋاي
ماۋەيەك ۋاي لىتھات بوو بە براگەۋرەم.

لە ئەنجامدا قسەي خواپەرىستەكە ھاتە دى. ھەرچەندە باۋك و خوشك و
براكانم لەدەست دابوون، لى بۇ چركەساتىك لەۋە ژىۋان و خەمبار نەبووم كە
بۇ قۇنيا ھاتم و لەنىۋ خىزانەكەي پۇمى گىرسامەۋە. ئىدى پۇژانىكى زۇر
خۇشم لەژىر مىچى ئەم مالەدا بەسەربىرد.

تا ھاتنى شەمسى تەۋرىزى دۇخەكە بەم شىۋەيە مايەۋە، ھاتنى ئەو
ھەموو شتىكى گۈرى.

ئىيلا

تورتامبىتون، ۹ى حوزيران ۲۰۰۸

بەھواي ئەۋەي ئىيلا قەت چىژى ۋەرنەدەگرت كە لەگەل خۇيدا بگەۋىتە خەلۋەتەۋە، لە دوايىشدا بۆي دەرگەوت كە خۆي ئەۋەي ويستۋە. خەرىكى دوا پىنداچوونەۋەي ئەۋ پاپۇرتە بوو كە دەربارەي پۇمانى (كفرى شىرىن) نووسى بووى. ئەۋە بوو داۋاي لە مىشيل كىرد كە ھەفتەيەكى تر لەسەرى بوەستىت، لە كاتىكدا دەيتۋانى كارەكەي زووتر تەۋاوبكات، لى نەيدەۋىست ئەۋە بكات. ئەم كارە بيانۋىيەكى بۆ دروست كىرد تا پرسوپايەك لەگەل ئاۋەزى خۆي بكات و خۆي لە ئەرگەكانى ژن و مىردايەتى و خىزانەكەي بدزىتەۋە كە دەمى بوو چاۋەپنى ئەمەي دەكرد. بۆ يەكەم جار بوو لەم ھەفتەيدا بۆ يانەي چىشتىلتان نەچۋو، چونكە ھەستى نەدەكرد لەگەل پانزە ژندا كە ھەموويان دۆخى ژيانىان ۋەك يەكە، ئارەزوۋى لە چىشتىلتان و چەنەبازىي ھەبىت، ھاۋكات دۇنيا نەبوو كە چۆن مامەلە لەگەل ژيانى خۇيدا بكات. ئىدى پەيۋەندى پىۋەكردن و ئاگادارىكردنەۋە كە تاى لىتە.

ئىيلا زۆر بە نەينى نامەي لەگەل عەزىزدا دەگۇرپىيەۋە. عەزىز نەيدەزانى كە ئەۋ ھەر پۇمانەكەي ناخوينىتەۋە، بەلكو پاپۇرتىشى لەسەر دەنووسىت، پەخشكارە ئەدەبىيەكەش نەيدەزانى ئەۋ دۇدارى لەگەل نووسەرى ئەۋ پۇمانەدا دەكات كە راسپىرراۋە بىخوينىتەۋە و بۆچوونى خۆي لەسەر دەربىرپىت، ھەرۋەھا مندالەكانى و مىردەكەي دەربارەي بابەتى پۇمانەكە و نووسەرى پۇمانەكە و ئەۋ نامانەي كە دەينووسىن، ھىچيان نەدەزانى. ئىيلا لە ماۋەي چەند ھەفتەيەكدا لە ژنىكەۋە كە ژيانى ۋەك مندالىكى تازە لەدايكبوو بىگەرد بوو، گۇرا و بوو بە ژنىكى پىر لە پىچوپەنا و لەنىۋ نەينى و درۇدا

گینگلی دەدا. ئەو ەوی لەم گۆرانیەدا تووشی سەرسوڕمانیکی زۆری کردبوو، ئەو ەبوو ەستی بە هیچ بێزارییەک نەدەکرد. وەک یەکن پەفتاری دەکرد کە بە دلتیایی و ئارامییەو چاوەرپێ شتیکی گرینگ بێت. ئەم پێشبینییە نادروستە بەشتیک بوو لە ئەفسوونی مگیزە تازەکە ی کە سەرباری ەموو نەپتییەکان، بە لایەو ەلگیر بوو.

شتەکە ەر بە گۆرینەو ە نامە ی ئەلیکترۆنییەو ە نەو ەستا، ەرچەندە ئیلا لە نامەنووسیندا دەستپێشخەر بوو، لەگەل پێنج سەعات جیاوازی کاتی نیوانیان، ئەم ەستا وایان لێ ەاتبوو پۆژانە بە تەلیفۆن قسەیان لەگەل یەکدا دەکرد. ەزیز پێی گوت کە دەنگی نەرم و ناسکە. کە پێکەنی، پێکەنێکە ی بە جۆری ەاتە بەرگونی لە خوڕی ئاوی جۆگەلە دەچوو و وەک ئەو ە پێی و بێت کە دەبی زۆرتر پێکەنیت، نەختی ەناسەبێکی دەکو ە نیو پێکەنێکە ی ەو. پێکەنینی ئافرەتیک بوو کە قەت فیری ئەو پێسیانە نەبوو بوو چون خەلکی تر لە پێکەنیندا پەیرەوی دەکەن.

"خۆت بدە دەم شەپۆلەو بە لەگەل خۆیدا بتبات، وتی: "وا لە خۆت بکە لەگەل شەپۆلدا ەلبقولئیت".

بەلام ەلقولینەکانی دەورووبەری جیگیر نەبوون، چەند شتیکی پێگری بوون و لە مالهەکی خۆیدا پووین دەدا. ئافی خەریک بوو وانە ی تایبەتی وەرەگرت، ئۆرلی سەردانی پراویژکاریکی پزیشکی دەکرد، تا چارەسەری ئەو ئازارە بکات کە لە دوا ی خوارن تووشی شلەژان دەبوو. ئەم بەیانییە نیو کولێرە بە ەلکە ی خوارد -چەند مانگیکی بوو یەکەم جار بوو ژەمی قورس بخوات- ئەو ەبوو یەکسەر پرسیاری ژمارە ی ئەو کالۆرییە ی کرد کە تێیدا ی، سەیر لەو ەدا بوو کە ەستی بە ەلەکە ی خۆی نەکرد و خۆشی بەو ە سزا نەدا کە ئەو ە ی خواردوویەتی ەلی بەنیتەو ە. ەر لەم کاتەدا جانییت پرایگەیاندا کە لەگەل سکۆتدا جیا بوو ەو ە، بەمەش بۆمبیکێ تەقاندەو ە، لەبەر ئەو ە ی ەرەبەکیان پتووستی بە کەشتیکی تایبەت بە خۆی ە ی، ە ی، ە ی شتیکی پوون نەکردەو ە. ئیلا پرسی ئاخۆ وشە ی (کەش) ەیمایە بۆ ەشتیکی نوێ، لەبەر ئەو ە ی لە بەردەم ەرەبەکە لە جانییت و سکۆتدا ەشتا کاتیکی زۆر ە یە تا کەستیکی دی بدۆزنەو ە.

ئەو پەيۋەندىيە مەۋجۇت بولغانىكى كە خىرا دەست پىندەكەن و ھەلدەۋە شىئەنەۋە، لە ھەموو كاتىك زياتر ئىلاى دىن كەردىبو، لەگەل ئەۋەشدا ھەۋلى دەدا بۇچوۋنى خۇى بەسەر ئەۋانى تردا نەسەپىنىت. ئەۋەى لە نامەكانى نىۋان خۇى و عەزىز فىرى بوۋبو، ئەۋە بوۋ ھىمنى و ھاۋسەنگى خۇى بپارىزىت، لى لەگەل مەندالەكانىدا كىشەى زىادى كەردىبو. كە ۋازى لەۋە ھىتا بەدۋاياندا رابكات، ئىنجا ئەۋان لى ھەلنەدەھاتن. شتەكان خەرىكبوۋن بە ئاسانى بە دلى ئەۋ بەرپوۋە دەچوۋن، نەك ۋەك جاران كە ھەۋلى دەدا لىپراۋانە يارمەتيدەر بىت.

ۋا دىتە بەرچاۋ كە ئەۋ بۇ گەيشتن بەم ئامانجە ھىشتا شتىكى ئەۋتۋى نەكەردۈۋە. لەجىياتى ئەۋەى ۋا بىر بىكاتەۋە پۇلى ئەۋ لە مەلەكەدا جۇرىكە لە ماددەى پىۋەلكاندن و بوۋەتە چەقى پىكەۋەزىيانىكى نەپىنى ئەۋتۋ ۋا دەزانىت پىكەۋە نوۋساۋن، لى ئىستا بوۋەتە تەماشاكەرىكى بىدەنگ. دەستى بە چاۋدىرىكىردنى پۈۋدەۋەكان كە تا دەھات پۇژبەپۇژ لە بەردەمىدا ئاشكرا دەبوۋن، ئەمەشى ۋەك پىۋىستىبوۋنىك يان خۋىنساردى و گوۋىنەدانىك نەدەكە، بەلكو بە بابەتتىانە و نەپنى چاۋدىرىكى دەكەردن. ئىدى گەيشتبۈۋە ئەۋ بپروايەى كە ئەۋىك بەۋە قايل بىت، ئىدى پىۋىست ناكات ھەست بە شلەۋان بىكات و دەرھەق بەۋ شتەنەى دەسلەتى بەسەرياندا ناشكىت، فشار بخاتە سەر خۇى. بەم جۇرە خۇدىكى تر لە ناخىدا سەرى ھەلدا، خۇدىكى ھۆشمەندتر و ھىمىتر و ھەستەۋەرت.

"پەگەزى پىنچەم"، لەۋ پۇژەدا چەند جارى لەبەر خۇۋە ۋرەۋرى كە، بە بۇشايى قايل بە.

زۇرى نەخايان مەردەكەى سەرنجى دا كە لە پەۋتارىدا شتىكى نامۇ پەيدا بوۋە، شتىك لە ئىلاى پاستەقىنەدا نەبو. ئاخۇ ھۇيەكەى ئەۋەبوۋ كە ھەزى دەكەد كاتىكى زۇرتى لەگەلدا بەسەر بىات؟ چونكە لەم پۇژانەدا زوۋ بۇ مال دەگەراپەۋە، ئەمەش ۋاى لە ئىلا كەد گومانى ئەۋە بىكات، كە ماۋەيەكە چاۋى بە ژنى دىكە ناكەۋىت.

"خۇشەۋىستم، ئايا تۇ باشىت؟"، دەقىد چەندىن جار لىنى پرسى.

"ۋەك چۇن باران باشە، منىش ئاۋھا باشم"، ھەموو جارى بە زەردەخەنەۋە ۋەلامى دەداپەۋە. ۋا دىاربوۋ ئەۋ پەنابردەنى بۇ كەشكى ھىمن

و تایبەت بە خۆی ئەو ڕەفتارە سەنگینەی لێ دامالی بوو کە سالانیک بوو لە پشت ژن و میردایەتیەکیانەو بە هیمنی خۆی مەلاس دابوو، لێ ئەمیتستا دواى ئەوێ بیانگ و لافلیدانەکانیان نەما، ئیدی دەبیینی خەوش و ھەلەکانیان ڕووتبوونەتەو. ئیتر وازی لە نواندن ھێنا و ئەو ھەستەى لا پەیدا بوو کە دەیفید وا خەریکە شتیک بکات.

لە کاتی قاوەلتی و شێودا بە دەنگی دوو کەسى پێگەیشتوو و سەنگین دەربارەى ڕووداوی ڕۆژەکە قسەیان دەکرد، ھەروەھا لەسەر ڕاپۆرتی داھاتی سالانەى وەبەرھێنانەکانیان لە بازاری پارەگۆڕینەو گفتوگۆیان دەکرد، ئینجا بێدەنگ دەبوون و بە ئاشکرا دەیانزانى کە ئیدی شتیکى ئەوتویان پێ نییە قسەى لەبارەو بەکن، چونکە ئیدی شتەکە وەکو جارێ نەمابوو.

ھەندێ جار دەبیینی میردەکەى بە دیقەتەو تەماشای دەکات و چاوەڕێیە کە شتی بێ، ھەر شتی. ئیلا ھەستى دەکرد گەر لە بارەى پەیوەندییە سۆزدارییەکانییەو پرسىاری لێ بکات، ئەوا بە خۆشحالییەو ددانى پێدا دەنیت.

لە ڕابردوودا بۆ ئەوێ ڕاپۆرتی ژن و میردایەتیەکیان نەھەژیت، وەک ئەوێ ھەر نەشرانیت ئەو لە دەرەوێ مال چی دەکات، خۆی بە بیئاگا پێشان دەدا، لێ ئەمیتستا وازی لەو ڕەفتاری نواندنە ھێتابوو. ئەو بوو پێشانی دا کە ئەو ھەموو شتی دەزانیت، بەلام گویی پێ نادات. ھەر ئەم خۆکێرکردنەى بوو کە شووھەکەى ترساندبوو، ھەرچەندە ئیلا دەیتوانى شتەکەى تێگەیەنیت، بەلام لە ناخەو خۆیشی دەترساند.

خۆ ئەگەر مانگى پێش ئیستا، دەیفید ھەنگاویکی بچووکى بۆ ئاساییکردنەوێ نێوانیان ھەلینایە، ئەوا ھەستى بە پێزانین دەکرد و ھەر ھەولێک لە لایەن ئەوێ گەشییەکی دەخستە دلییەو، بەلام شتەکە وا نەکەوتەو و پێی وا بوو کە ژیانیکى راستەقینەى نییە. ئەى چۆن گەیشتە ئەم ئەنجامە؟ ژنیکى خۆبەختەر بۆ سێ منداڵ چۆن ئاوا خەموکى و ئاومیدیى خۆى ئاشکرا کرد؟ لە ھەموو ئەوانە گرینگتر وەک ڕۆژیکیان بە جانییى گوت گەر بەختەوەر نەبوا، وەک چۆن کەسانی نابەختەوەر ڕەفتار دەکەن، ئەمیش ئاوا ڕەفتاری نەدەکرد؟ نە گریانى ناو گەرماو، نە ھەنسکی بەردەم

دهستشوری ناندین، نه بهدم خه مه وه به پی پویشتنی دوور له مال، نه به دیوار دادانی شته کان.. نه هیچ شتی.

بیده نگییه کی سهیر بالی به سهه ئیلادا کیتشا. وا دیاربوو که دۆخی له هه موو کاتیک جیگیر تره، که چی زۆر به خیرایی به رهو ژیانیکی دوور له و ژیا نه ی ناسیبووی ده خزا. به یانی ته ماشای ئاوینه که ی کرد تا بزانیته ئاخو هیچ گۆرانیکی ئاشکرا له ده موچا ویدا پووی داوه، ئایا وای لینه اتوو ه ته مه نی بچوو کتر و جوانتر دیار بیت، یان بۆی هه یه تژی بیت له ژیان؟ به لام هیچ جیاوازییه کی نه دی. هیچ شتی نه گۆر ابوو، له گه ل ئه وه شدا ئیدی شته کان وه ک خۆیان نه بوون.

کیرا

قونیا، می ئایار ۱۲۴۵

بە پوکاری ئەودیوی پەنجەرەى ژوورەكەماندا، گولەكان لەسەر چلى شۆرەووبووى ژىر قورسايى بەفر خەرىكبوون دەپشكووتن. شەمسى تەورىزى هىشتا لەگەلماندا دەژيا. لەم ماوەیەدا دەمىنى مێردەكەم تا دىت دەبىتە پياويكى تر، پۆژ لەدواى پۆژ لە من و لە خىزانەكەى دوور دەكەوتەو. سەرەتا واى بۆ دەچووم كە يەككىيان لەوى تر بىزار دەبىت، بەلام وا دەرەنەچوو، بەلكو ئەوان پتر پىكەو دەلكان. كە بەيەكەو دەبوون، يان بە شىوہەكى سەير بىدەنگ دەبوون، يان بە شىوہەكى بەردەوام بە كپى قسەيان دەكرد، ھەندى جار گفتوگۆكەيان پىكەنى تىدەكەوت. دەمپرسى ئەرى جۆگەلەى وشەكانيان ھەر چكى نەكرد. پۆمى دواى ھەر گفتوگۆيەك كە لەگەل شەمسدا دەيکرد، وەك ئەوہى بوويىت بە پياويكى تر و بە ناو ژوورەكەدا دەھات و دەچوو، وەك ئەوہى بە سەركەرىك سەركرايىت و لە تواناى مندا نەبىت تامى بكەم و ببىنم، دەكەوتە خەيالەو و كەيل دەبوو.

ئەو بەندیوارىيەى كە كەردبوونى بەيەك ھىلانەيەكى دوو كەسى بوو و جىگەى كەسى سىنەمى تىدا نەدەبوو. وایان لى ھاتبوو پىكەو زەردەخەنە دەيگرتن و پىدەكەنين، يان بە ھەمان شىوہ پوويان گەژ دەبوو، لە ھەمان كاتدا لە نىوان ئەو قسانەى كە دەيانكرد بە دوورودريژى و مەبەستەو تەماشای يەكتريان دەكرد، تەنانتە ھەواسى ھەريەككىيان بە ھەواس و سەروەلى ئەوى تریانەو بەندبوو. دەتبینى ھەندى پۆژ ھىتمن و ھىچ شتى ناخۆن و ھىچ شتى نالین، كەچى پۆژانى تر دەتبینن بە جۆرى بە خۆشحالىيەو بە دەورى يەكتردا دەخولینەو، گەر كەسى دىياناى واى بۆ

دەچوو کە ئەم دوو پیاوێ ئاوەزبان لە دەست داوه. لە هەردوو باردا، ئیدی من مێردەکەى خۆم نەدەناسییهوه، ئەو پیاوێ کە هەشت سالی زیاتر بەسەر ژن و مێردایەتیماندا تێپەڕی بوو، ئەو پیاوێ کە منداڵەکانى وەک ئەوێ منداڵى خۆم بن بەخێوم کردن و خۆمیش منداڵێکم لێى بوو، ئەمىستا بووه بە پیاویكى نامۆ. تەنها ئەو کاتانە هەستم بە نزیکى ئەو دەکرد کە خەوى لێدەهکەوت. لە ماوێ چەند هەفتەى ڕابردودا چەندین شەو بە دیارییهوه نەنوستم و گویم لە پێتمى هەناسەى دەگرت و هەستم دەکرد هەناسە ناسکەکانى بەر پێستم دەهکەوتن و لێدانى دلى وەک چپەیهک بەر گوێچکەکانم دەهکەوت، تا بە یادى خۆمى بێتمەوه کە ئەو هیشتا ئەو پیاوێ کە شووم پێى کرد.

بەوهوه ناوهستم و بە خۆم دەلێم نەخێر، ئەمە قونایى کاتى و بەسەر دەچێت، بێگومان شەمس پوژى هەر دەروا، چونکە ئەو دەرویشى گەڕێدەیه، ئەوسا پۆمى بۆ لام دەگەڕێتەوه، چونکە سەر بەم شارە و مێردەکانى، بەلام جگە لە چاوه‌ڕوانى خۆراگرانه، هیچ شتى دیکەم لە دەست نایات، خۆراگریش بە ئاسانى دەست ناکەوێت و پوژبەپوژ شتە کە قورستر دەبێت. کە هەست بە ناو میدى دەکەم، هەول دەدم یادى پوژانى ڕابردوو بکەمەوه، بە تايبەتى ئەو کاتانەى سەربارى هەموو ئاستەنگەکان پۆمى پشتیانم بوو.

"کیرا کریستیانى، خۆ ئەگەر بێتە موسلمانى، قەت نایتە یەکنى لە ئێمە." خەلکى کە بێستیان وا خەریکە شووى پێدەکەم، دەستیان بە زۆربلى کرد، "لەبەر ئەوێ زانایەكى ئىسلامى مەزنە گەرە کە ئافرهتێک نەخوازێت کە سەر بە ئایىنەکەى خۆى نى."

بەلام پۆمى نە ئەوسا و نە ئىستاش هیچ گونى پێ نەدان، بۆیه هەتا ماوم هەر بۆى وەفادار دەبم.

ئەنادۆل تیکەلەیه کە لە ئایىن و گەلان و خواردن. ئاخىر گەر ئێمە هەمان خواردن بخوین و هەمان سترانى خەمگین بچین و ڕوامان بە هەمان پڕوپوچ هەبێت و هەمان خەون ببین، ئیدی بۆ نەتوانین پێکەوه بژین؟ من دەمزانی هەندى منداڵى کریستیانى ناوى ئىسلامیان لى نرابوو، منداڵانى موسلمان دایکانى کریستیانى شیرى خوێانیان دەدانی. دنیا کەمان دنیاىەکى

نیانه و هه‌موو شتیکی لی هه‌لده‌قولیت و تیکه‌لی یه‌کتر ده‌بن. خو ئه‌گه‌ر له
نیوان کریستیانی و موسلماندا سنوورگه‌لی هه‌بن، ئه‌وا ئه‌و سنووران هه‌وه
نهرمونیا‌نترن وه‌ک پیاوانی ئایینی هه‌ردوو لا بیرى لیده‌که‌نه‌وه.

که من هاوسه‌ری زانایه‌کی ناسراو بووم، خه‌لکه‌که پێیان وا بوو که من له
ئاستیکدام قه‌در و پێزی زانایان ده‌زانم، به‌لام له پاستیدا له‌و ئاسته‌دا نه‌بووم.
پێگومان زاناکان شتی زۆر ده‌زانن، به‌لام کاتی شته‌که دێته‌ سه‌ر
وابه‌سته‌بوون به‌ بڕاوه، ئایا ئه‌و شت زۆرزانینه بنیاده‌م وابه‌سته‌ ناکات؟

ئاخر ئه‌وان واز له قسه‌ی گه‌وره‌ ناهێنن، بۆیه تینگه‌یشتن و هه‌رسکردنی
ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌لێن هه‌سته‌مه. زانا موسلمانه‌کان په‌خنه له ئایینی مه‌سیحی
ده‌گرن، چونکه بڕوایان به‌ سینیه‌ی پیروژ هه‌یه. قه‌شه‌ی مه‌سیحیه‌کانیش
په‌خنه له موسلمانه‌کان ده‌گرن، چونکه قورئان به‌ کتییکی ته‌واو داده‌نێن و
پێیان وایه هه‌ردوو ئایینه‌که دوو دنیای جیا، به‌لام به‌ بۆچوونی من، که
شته‌که دێته‌ سه‌ر میتۆده سه‌ره‌کیه‌کان، ئه‌وا کریستیانه ئاساییه‌کان و
موسلمانه ئاساییه‌کان له شتگه‌لێکدا به‌چاو پیاوه ئایینییه‌که‌نه‌وه زۆر‌تر
هاوبه‌شن.

ده‌لێن قورستری شتی بۆ ئه‌و موسلمانیه‌ی که بڕوا به‌ ئایینی مه‌سیحی
بیتیت، قه‌بوولکردنی سینیه‌ی پیروژه، قورستری شتیکیش بۆ ئه‌و مه‌سیحیه‌ی
که ده‌بێته موسلمان وازه‌یتانه له سینیه‌ی پیروژ. له قورئاندا مه‌سیح ده‌لێت:
"من به‌نده‌ی ئه‌و خودایه‌م که کتییی بۆ په‌وانه‌کردم و کردمى به‌ پێغه‌مبه‌ر".

به‌لام من هیچ لام هه‌سته‌م نییه بڕوا به‌و بیرۆکه‌یه بکه‌م که مه‌سیح کۆپى
خودا نییه، به‌لکو به‌نده‌یه‌تى، به‌لام وه‌ک بۆم ده‌رکه‌وت له‌وه هه‌سته‌م‌تر
وازه‌یتانه له مریه‌م. ئه‌وه‌م به‌ که‌س نه‌گوتوووه، ته‌نانه‌ت به‌ پۆمیش، به‌لام
هه‌ندێ جار ئه‌له‌های بینینی چاوه‌ کال و میهره‌بانه‌کانی مریه‌م ده‌که‌م، چونکه
به‌رده‌وام نیکاکانی کاریگه‌رییه‌کی هێورکه‌ره‌وه‌یان له‌سه‌رم هه‌یه.

له‌وساوه‌ که شه‌مسی ته‌وریزی پێی خسته‌ به‌رده‌رگای ماله‌که‌مان،
خه‌مۆکی و شله‌ژانیک دایگرتووم، هه‌ست ده‌که‌م له هه‌موو کاتی زیاتر
تاهه‌زرووی مریه‌م، وه‌ک ته‌زوویه‌ک به‌ جه‌سته‌مدا ده‌گه‌رێت و وه‌ک جاران
ئاره‌زوو ده‌که‌م نوێژ بۆ مریه‌م بکه‌م، ئاره‌زوویه‌ک خه‌ریکه نه‌توانم کپی

بکەمەو. ئیدی وەک ئەوێ خایەنەتی لە ئایینە نوێیەکەم بکەم، هەستیکی
گوناھباری دەست بە هەڵکۆلینم دەکات.

کەسێک بەو نازانیت، تەنانەت سەفییە دروسیمیش کە لە هەموو
شتیکدا نەینیبۆشم بوو نەیدەزانی، چونکە لێم تیناگات. زۆر ئاواتەخواز بووم
کە لای میژدەکەم باسی ئەو بکەم، بەلام نەمدەزانی چون ئەو باسە لەگەڵدا
بکەمەو، چونکە زۆر لێم دوورکەوتوووە، دەترسم گەر ئەوێ پێ بلێم،
پتر لێم دوور بکەوێتەو. ئاخر پۆمی بۆ من هەموو شتیکە، کەچی ئێستا بۆ
من بوووە نامۆیەک. ئیدی نازانم ئاخۆ دەتوانم لەژێر یەک میچدا لەگەڵ
کەسیکدا بژیم و لەسەر هەمان جێخە و لەگەڵدا بنووم و هەست بکەم کە ئەو
بەراستی بوون و هەموو شتیکێ منە.

شەمسى تەوریزی

قونیا، ۱۲ ى حوزیران ۱۲۴۵

بېرواداریکی دەمدەمى! گەر مرقۇئیک ناوی خودای لی هیئا و ھەموو مانگی پەمەزان بەپۆژوو بوو، ھەموو جەژنەیک بەرخیک یان بزنیکی کردە قوربانى تا خودا لە گوناھەکانى خوش بێت، گەر کەسێک بە درێژایی ژيانى ھەولێ دا لە مەککەى پیرۆز حەجى مالێ خودا بکات، ئەگەر ھەموو پۆژى پینج جار لەسەر بەرمال کړنوشى برد و شوینى بۆ خوشەویستی لە دلیدا نەبوو، ئیدی ئەم ھەموو ماندووبوونە چ دادیکى دەدات؟ بېروا گەر لە گەوھەردا خوشەویستى تیدا نەبوو و ھەر قسەبوو، ئەوا دەبیته شتىكى بېبەھا و لە ھەموو جۆرە ژيانىک بەتال دەبیتهو و دەبیته، شتىكى ئالۆز و بۆش و ناتوانیت بەپراستی ھەستى پینکەیت.

ئایا لەو باوەرەدان کە خودا لە مەککەى پیرۆز یان لە مەدینەى منەوەرە نیشتەجێیە؟ یان لە ھەر مزگەوتىک لە مزگەوتەکانى دنیاى؟ ئاخىر چۆن دەتوانن ئەو وێنا بکەن کە خودا لە قالابیەكى سنووردادا قەتیس بوو، لە کاتیکدا ئەو خۆى دەفەرموین: (ما وسعنى ارضى ولاسمائى، ووسعنى قلب عبدی المؤمن - "نە لە زەویيەکەم جێم بوو و نە لە ئاسمانەکەم، بەلام لە دلى بەندەيەكى بېروادارمدا جێم بوو و").

من بەزەھیم بەو کالفامەدا دیتەو کە پێى وایە سنوورى ئاوەزى مرقۇف ھەر سنوورى خودای بەرز و بەتوانایە. بەزەھیم بەو نەزانەدا دیتەو کە پێى وایە دەتوانیت سازش لەگەل خودادا بکات و ژمیرە و قەرزەکانى خۆى لەگەلدا یەكلا بکاتەو. ئایا ئەمانە پێیان وایە کە خودا بەقالتیکە و چاکەکانمان و خراپەکانمان لە دوو تەرازووى جیادا پێوانە دەکات؟ ئایا پێیان وایە کە ئەو

گوڤاھەکانمان لە دەفتەری ژمێرەکانیدا بە وردی تۆماردەکات، تا پۆزی خۆی ئەوەی لەسەرمانە بیدەینەو؟ ئایا دەربارەیی یەکتایی ئاوا بێردەکەنەو؟
خودای من نە بەقالە و نە ژمێریار، بەلکو خودایەکی مەزنە. خودایەکی زیندوو! من خودای مردووم بۆ چییە؟ ئەو زیندوو. ناوی زیندوو و بەدەوامە. ئاخەر بۆچی لە ترسێکی ھەتاھەتایی و پەژارەییکی بێکۆتاییدا گیتگل بەدەم و بەردەوام بە ھەرامکراوەکان و بھەکان کۆتم بکات؟ ئەویک کە ناوی خۆشویستراو و پەرستراو بێت، ئیدی بەزەیی ئەو سنووری بۆ نییە. من بە شێوەیەکی سروشتی و ئاسان بە ھەموو وتن و پەفتارمەو، وەک چۆن ھەوا ھەلدەمژم، سوپاسی دەکەم.

ناوی سوپاسکراوە، ئیدی چۆن بتوانم لە پاشملەیی کەسانی تر قەسە بکەم و ناویان بزرپێتم، لە کاتیکیدا لە قوولایی دلمەو دەزانم خودا دەبیستیت و دەبینیت؟ ناوی مزگینیدەرە، جوانە و لە سەرروی ھەموو خەون و ئۆمیدیکەویە. جوان، بەدەوام، دەھەندە، دلۆفان. لە کاتی برسیتی و لافاوەکاندا، لە کاتی بێبارانی و تینویتییدا، تا چۆکەکانم شل دەبن، تا جەستەم بە لادا دیت، تا دلم لە لیدان دەکەوێت، گۆرانی دەچرپم و سەمای بۆ دەکەم. نەفسی خۆم دەشکێنم و وردوخاشی دەکەم تا لە گەردیلەیک زیاتر هیچی تر نەبم، تا لە بۆشاییەکی تەواودا دەبم بە پەوتەنییەک، لە ئەندازارییە مەزن و نایابەکیدە دەبم بە بینموودیکی بینموود. بە پێزانین و خوشحالییەو دەست لە پێداھەلگوتنی مەزنی و بەخشندەیی ئەو ھەلناگرم. بۆ ھەموو ئەو شانەیی پێی بەخشیوم و لێی قەدەغەکردووم، سوپاسی دەکەم، چونکە ھەر خۆی دەزانیت چی لە قازانجی مندايە.

کاتی لە لیستەکەمدا پێسایەکی ترم بێرکەوتەو، شەپۆلیک لە بەختەوہری و ئۆمیدی نوێ پێی کردم. مەرۆف لەنیو ئافەریدەکانی خودادا شوینێکی تاقانەیی بەرکەوتوو، چونکە خودای بەرز و بالا دەفەرموێت (ونفخت فیہ من پوھی) لە پوھی خۆم گیانم وەبەردا کرد. ھەموومان بەبێ جیاوازی دروست کراوین تا لەسەر زەوی بیینە جیگرەوہی خودا. لە خۆت بپرسە چەند جار وەک جیگرەوہی ئەو پەفتارت کردوو، لە کاتیکیدا گەر ئەوەت کردبیت؟

ئەو ۋە يېنە ۋە ياد، ئەركى ھەريەككىمانە كە پۇخى خودايى لە ناخى خۇيدا بدۆزىتەۋە، تا بەپىي ئەو ۋە بڑى.

ئايىنپەرۋەرە دەمارگىرەكان لەجىياتى ئەۋەى خۇيان لە عەشقى خودادا بتویننەۋە و بەرەنگارى نەفسى خۇيان بېنەۋە، دژايەتیی كەسانى تر دەكەن و شەپۇل لەدۋاى شەپۇل ترس دەخەنەۋە. بە چاۋىكى توقىۋەۋە دەپرواننە ھەموو گەردوون، بۆيە ئەۋەى ئەۋان باسى دەكەن خەلكى لىيان دەترسیت. كاتى زەمىنلەرزەيەك، يان بىيارانىيەك، يان كارەساتىك پروودەدات، ئەمە بە نىشانەى توۋپەيى خودا دادەنن، ۋەك ئەۋەى خودا نەيفەرموۋىت (ان رحمتى سبقت غضبي - بەزەيىم پىش توۋپىم كەوتوۋە). كاتى بەۋاى ھەر شتىكەۋە يىت توۋپە دەبن، پىيان ۋايە كە خوداى سوپاسكرار و بالا لەجىياتى ئەۋان دىتە نۆۋانەۋە و تۆلەيان بۆ دەكاتەۋە. ئىدى بەردەۋام ژيانيان پې دەبىت لە دۇخى ناخۇشى و دوژمنكارى و پروو بكنە ھەر شوینىك، توۋپەيىكى ئەستور ۋەك ھەورىكى رەش دۋايان دەكەۋىت و پابردوو و بانەپۇژيان تارىك دەكات.

لە برۋابووندا شتى ھەيە ۋا لە بنیادەم دەكات كە نەتوانىت دارستان ببىنىت، چونكە تەنھا درەخت دەبىنىت. ئايىن بە ھەموو بوونىكىيەۋە گەلى لە بەشە بچوۋكە پىكەنرەكانى مەزنتەر و قوولترە، گەرەكە ھەر پىسايەك لە چۈرچىۋەى تىكرای پىساكاندا بخوینرتەۋە. ئىدى پىسا تەۋاۋەكانىش لە گەھەردا ون دەبن.

دەمارگىرەكان لەجىياتى ئەۋەى لە گەھەرى قورئان بگەپىن و ۋەك گشتىك ۋەرىبگرن، ئايەتىك يان دۋان ۋەك خۇى ۋەردەگرن و گرینگى بەۋ فرمانە خودايىانە دەدەن كە لەگەل شىۋازى ئەۋ بىرکردنەۋە و ئاۋەزەيان ھەماھەنگە كە ترس ھىلانەى تىدا كردوۋە. ۋاز لەۋ ۋەبىرھىتانەۋەيەش ناھىتن كە لە پۇژى پەسلاندا ھەموو مەۋف ناچار دەكرىن تا بەسەر ئەۋ پردەدا بىپەرنەۋە كە لە موو بارىكتەرە و لە شمشىر تىژترە. ئەۋسا ئەۋ گوناھبارانەى كە ناتۋان لە پردەكە بىپەرنەۋە، بەردەبنەۋە و دەكەۋنە قوللايى دۆزەخەۋە و ھەتاهەتايە ئازار دەكىشن، بەلام ئەۋانەى بە خوداپەرستى ژيانيان بەرى كردوۋە، دەتۋان تا ئەۋسەرى پردەكە بېرۇن، ئىدى بە ميوەى بەلەزەت و

ئاوى سازگار و خورى خەلات دەكرين. بە كورتى دەربارەى پوژى پەسلان ئەمە بىر كەردنە وەيانە. لە ژياندا ھەموو خەيالان لەسەر ترس و پاداشت و ئاگر و ميوە و فرىشتەكان و شەيتانەكان چەربووەتەو. بىتوچان بۆ بانە پوژىك ھەلەدەدەن تا بىسەلمىنن كە ئىستا ئەوان كىن، ئاوماش خودايان بىرچوووەتەو! تۆ بلىت لە چل ريسا كە ئەم ريسايە نەزانن؟ كە دەلەت: وا ئىستا دۆزەخ لىرەيە، ھەروەھا بەھەشتىش ھەر لىرەيە. واز لە بىر كەردنەوەى ترسى دۆزەخ و خەون بىنن بە بەھەشتەو بىنن، چونكە لەم ساتەدا ھەردووكان بەتەواوى ھەن. ھەر كاتى خۆشەويستى لە دلماندا بىت، بەرەو ئاسمان ھەلەكەشئىن، ھەر كاتى كىش پق يان ئىرەيى لە دلماندا بىت، يان دژايەتتى يەكەك بەكەن، ئەوا يەكسەر دەكەوینە نيو ئاگرى دۆزەخەو. ئەمە ريساي بىستوپىنچەمىنە و ئاوما دەلەت.

ئايا دۆزەخك لە چىشتنى ئەو ئازارە خراپتر ھەيە كە مەوۆف لە قوولايى وىژدانىيەو ھەست بەكات گوناھىكى كردووە، گوناھىكى گەرە؟ لەو كەسە بپرسە، ئەو پىت دەلەت كە دۆزەخ چىيە. ئايا بەھەشتىك لەو خىروفەرە باشتر ھەيە كە لەو چەركەساتە دەگمەنانەى كۆمەكانى گەردوون دەكرىنەو و ژيان دەپوژىتە سەر مەوۆف و ھەست بەكات ھەموو نەپتىيەكانى نەمرىي پىيە و بەتەواوى لەگەل خودادا يەكى گرتووە؟ لەو كەسە بپرسە ئەو پىت دەلەت بەھەشت چىيە.

ئەم ھەموو نىگەرانييە بۆ ئەو بانە پوژە خەيال كەردەيەى كە دواى ژيان پوودەدات لەپاي چى؟ بە تايبەت كاتى ئەو چەركەساتە دەبىتە تاقە زەمەنىك كە بەپاستى و بە شىوہەيەكى تەواو لە ژيانماندا ھەست بە بوون و نەبوونى خودا دەكەين؟ سۆفییەكان لە ترسى سزاي ئاگرى دۆزەخ و ئارەزووى خەلات و پاداشتى بەھەشت خودايان خۆش ناوئ، بەلكو تەنھا لە خۆشەويستىيەكى پاكەو خودايان خۆش دەوئ، خۆشەويستىيەكى بىگەرد و ئاسان و نەلەوتاو و بىبەرژەوەندى.

عەشق ھۆيە، عەشق ئەنجامە.

كە عەشقى خودا دەبىت، كاتى ھەموو بوونەوەرەكانىت لە پىتاو ئەودا خۆشويست، ئىدى لە سايەى ئەو وەو ھەموو دابەشبوونەكان دەتوینەو و ون

ده بن. ئىدى لىرەو شتىك نامىنىت پىي بوترى (من) و ھەموو ئەو پىي
 دەگەيت برىتيه له سەرەتايەكى گەورە و ھەموو بوونت دەگرىتەو.
 پىش چەند پۆژى من و پۆمى بىرمان لەم شتانه دەکردەو، لەپر
 چاوەکانى نوقاند و ئەم دىرانەى بە دەمدا ھات:
 'نە کریستیانم و نە جوولەكە و نە موسلمان، نە بووداييم و نە ھندۆكى،
 نە سۆفيم و نە زەن. نە سەر بە ھىچ ئايىنىكم و نە ھىچ سستەمىكى
 پۆشنىرى. نە پۆژەلاتيم و نە پۆژئاوايى. شويىنى من ناشويىنە،
 شويىنەوارىكى ناشويىنەوارە.'
 پۆمى پىي وايە ناکرى بىتە شاعىر، بەلام لە ناوہويدا شاعىرىك ھەيە،
 شاعىرىكى ناياب و وا ئىستا دەردەكەوئە!
 بەلى پۆمى راست دەكات، ئەو نە سەر بە پۆژەلاتە و نە سەر بە
 پۆژاوايە، ئەو سەر بە مەملەكەتى عەشقە، ئەو سەر بە مەعشوقە.

ئىلا

نۇرنامبۇتون، ۱۲ى حوزىران ۲۰۰۸

بە كۆتايىھاتنى خويندەنەۋەى پۇمانى (كفرى شىرىن)، ئىلا دەستى بە دوا پىداچوونەۋەى پاپۇرتەكەى كرد. ھەرچەندە پەرۇش بوو لەگەل عەزىزدا باسى وردەكارى پۇمانەكە بكات، لى ھەستى پىشەى كاركردن پىگەى ئەۋەى پى نەدا، چونكە پىش تەۋابوونى كارەكە ئەۋە نەشیاو بوو، تەننەت بە عەزىزى پانەگەيانەد كە داۋى ئەۋەى لە خويندەنەۋەى پۇمانەكە بوۋەۋە، دانەيەكى لە چامەكانى پۇمى كرىۋە و ھەموو شەۋىك بەر لەۋەى بنوئىت ھەندىكى لە چامەكان خويندەۋەتەۋە. توانى بە شارەزايىۋە مەۋداى نىو كاركردى لەسەر پۇمانەكە و ئەۋ نامانەى بۇ نووسەرەكە دەينوۋسى بگونجىنىت، لى لە دوانزەى حوزىراندا شتى پوۋى دا، مەۋداى نىۋان ھەردوۋكىانى شلەقاند.

ئىلا تا ئەمۇق وئەنى عەزىزى نەدىبوو، چونكە لە سايدەكەيدا لەسەر تۇرى ئىنتەرنىت وئەنى نەبوو و نەشى دەتوانى لە خەيالى خۇيدا وئەكەى وئىابكات. سەرەتا چىزى لەۋ ئالۋىيە ۋەردەگرت كە نامەى بۇ پىاۋىكى بى دەموچاۋ دەنوۋسى، لى وردەۋردە ئەۋ ئارەزوۋەى زىادى دەكرد كە وئەنى دەموچاۋىك لەگەل نامەكاندا بىنىت، بەلام ئەۋ داۋى وئەنى ئىلاى نەدەكرد، بۇيە ئەمەى زۇر بە لاۋە سەير بوو.

ئىلا وئەنىەكى خۇى بۇ نارد، لە وئەكەدا لەگەل سەگە سىپىرىتىدا لە بەلەكۋنەكە ۋەستابوو و جلىكى شىنى كەمى تەنگى لە بەر بوو و شوئە

هه‌ستیاره‌کانی جه‌سته‌ی دهر‌خستبوو. له‌ وینه‌که‌دا زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی به‌سه‌ر لیوه‌وه‌ بوو، زهرده‌خه‌نه‌یه‌ک تیکه‌ل له‌ دوودلی و خوشحالی. وه‌ک ئه‌وه‌ی خۆی به‌ سه‌گه‌که‌وه‌ گرتبیت، به‌ په‌نجه‌کانی توند قهره‌وینه‌ی سه‌گه‌که‌ی گرتبوو. ئاسمان تیکه‌له‌یه‌ک له‌ په‌نگی زیوی و ئه‌رخه‌وانی له‌سه‌ر خۆی و سه‌گه‌که‌ی دروست کردبوو. ئه‌م وینه‌یه‌ له‌ هه‌موو وینه‌کانی تری جوانتر بوو، به‌لام شتیکی پۆحیی تیدا بوو که‌ له‌ پوژی په‌سلانه‌وه‌ نزیک بوو، یان خۆی ئاواتیکی وای ده‌خواست. ئیلا بۆی نارد و ده‌ستی به‌ چاوه‌پوانی کرد. مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بوو داوای له‌ عه‌زیز ده‌کرد تا وینه‌ی خۆی بۆ بنیڕیت.

ئه‌وه‌بوو وینه‌که‌ی خۆی نارد.

کاتی ئیلا ئه‌و وینه‌یه‌ی بینی که‌ عه‌زیز ناردبووی، به‌ خۆی گوت بیگومان له‌ یه‌کیک له‌ ولاتانی پوژه‌هلانی دوور گیراوه‌، ولاتیک که‌ ئه‌و قه‌ت نه‌یبینیوه‌. عه‌زیز له‌ وینه‌که‌دا به‌ ژماره‌یه‌ک مندالی قز په‌شی ولاته‌که‌ ده‌وره‌ درابوو. کراسیکی په‌ش و پانتۆلیکی په‌شی له‌ به‌ر بوو، بی جورم بوو، لووتی تیز بوو، پرچه‌ په‌ش و ورینه‌داره‌که‌ی تا سه‌ر شانەکانی هاتبووه‌ خوار. چاوه‌کانی زوموردی بوون و هیزیان لی هه‌لده‌قولا، هه‌ستی کرد شتیکی تریشی وه‌ک جوژه‌ میهره‌بانیه‌کیان تیدایه‌. حه‌لقه‌یه‌کی بچووک له‌ یه‌ک له‌ گوینه‌کانی کردبوو، له‌گه‌ل ملوانکه‌یه‌که‌دا که‌ شیوه‌که‌ی باش دیار نه‌بوو. له‌ قالایی وینه‌که‌دا ده‌ریاچه‌یه‌کی زیوین دریز بووبوووه‌ و به‌ گزوگیای دریز ده‌وره‌ درابوو. له‌ یه‌ک له‌ سووچه‌کانه‌وه‌ سیته‌ری شتیک یان که‌سێک له‌ ده‌ره‌وه‌ی چوارچێوه‌ی وینه‌که‌ ده‌بینرا.

ئیلا ده‌ستی به‌ ته‌ماشاکردنی پیاوه‌که‌ی ناو وینه‌که‌ کرد و له‌ هه‌موو ورده‌کارییه‌کانی وردبووه‌وه‌. هه‌ستی کرد که‌ ده‌یناسیت و له‌ شوینیک دیویتی. به‌ پاده‌یه‌کی سه‌یر ده‌یتوانی سویتند بخوات که‌ پێشتر بینویتی.

له‌پڕ زانیی.

که لیکچوونیکى زۆر له نىوان شه‌مسی ته‌وریزی و عه‌زیز. ز. زاهارادا هه‌یه. ته‌واو به‌و شیوه‌یه بوو که وه‌سفی شه‌مسی ته‌وریزی کردبوو پیش ئه‌وه‌ی بۆ دیداری پۆمى پروبکاته قۆنیا. ئیلا له‌ خۆی پرسى ئاخۆ عه‌زیز که باسى ئه‌و که‌سیتییه‌ی کردووه، پشتی به‌ سیمای ئه‌و به‌ستووه. په‌نگه وه‌ک نووسه‌ریک ویستیتی وه‌ک خودا چۆن له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی بنیاده‌می دروست کردووه، ئه‌میش که‌سیتییه ته‌وه‌ره‌یه‌که‌ی له‌سه‌ر شیوه‌ی خۆی دروست بکات.

له‌و ده‌مه‌یدا که‌ بیرى له‌وه ده‌کرده‌وه، ئه‌گه‌ریکی تریشى به‌ خه‌یالدا هات، ئه‌ویش ئه‌وه بوو ئایا پێی تێده‌چیت که‌ شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی شه‌مسی ته‌وریزی وه‌ک له‌ کتێبه‌که‌دا وه‌سفی کردووه، ته‌واو ئاوها بوویت، ئه‌مه‌ش وا ده‌گه‌یه‌نیت، په‌نگه به‌ پێکه‌وت لیکچوونیک له‌نىوان دوو پیاویدا په‌یدا بوویت که‌ نزیکه‌ی هه‌شتسه‌د سال نۆوانیانه؟ ئایا ده‌کرێ ئه‌م لیکچوونه به‌ مه‌به‌سته‌وه نه‌بوویت، به‌لکو په‌نگه له‌ سه‌رووی تێگه‌یشتنی نووسه‌ره‌که‌وه بوویت؟ ئیلا چهند بیرى له‌م کێشه‌یه ده‌کرده‌وه، گومانى ئه‌گه‌رى پێکه‌وه‌به‌ستنى نىوان شه‌مسی ته‌وریزی و عه‌زیز. ز. زاهارای له‌ لا زیاترده‌بوو و له‌ سه‌رووی شینوازی ساده‌ی فێلى ئه‌ده‌بیه‌وه بوو.

ئهم دۆزینه‌وه‌یه دوو کاریگه‌ریی چاوه‌پواننه‌کراویان له‌سه‌ر ئیلا هه‌بوو، یه‌که‌میان ئه‌وه بوو هه‌ستی کرد پێویسته‌ بگه‌ڕێته‌وه سه‌ر پۆمانی (کفری شیرین) و به‌ چاویکی جیاوازه‌وه دووباره‌ بیخوینێته‌وه و ئه‌م جاره‌یان نه‌ک له‌پای تێگه‌یشتنی چیرۆکه‌که‌، به‌لکو بۆ ئه‌وه‌ی نووسه‌ره‌که‌ بدۆزێته‌وه که‌ له‌ پشت شاکه‌سه‌که‌وه خۆی هه‌شارداوه، مه‌به‌ستیشی ئه‌وه‌بوو عه‌زیز له‌ شه‌مسی ته‌وریزیدا ببینیت. دووه‌میان ئه‌و تا ده‌هات دلبه‌ندی عه‌زیز ده‌بوو، بۆیه ده‌یه‌ویست بزانی‌ت که‌ ئه‌و کێشه‌؟ به‌سه‌ره‌تای چیه‌؟ له‌ نامه‌یه‌کی ئه‌لیکترۆنیی پێشوو، پێی گوتبوو که‌ ئه‌و ئۆسکۆتله‌ندییه، لی ناویکی

پوڙهه لاتییانهی ههیه - عهزیز؟ ئایا ئه مه ناوی راسته قینهی خویه تی؟ یان
 ناوینکی سوفیانهیه؟ ئه ی سوفیگه رای ی بۆ ئه و چی دهگه یه نیت؟
 شتیکی تریش مژوولی کردبوو: له سه ره تا دا هه ره ئه و تا ئاره زووی
 دهجوولا، که چی ماوه یه کی زۆری برد و ههستیکی وا دایه گرتبوو، بۆیه دوا ی
 چه ند چرکه یه ک، به هیز و سووربوون و سه رکه شانه وه توانیی ئه و ههسته
 بناسیته وه که دایگرتبوو. ئیدی زانیی دلی به و پیاوه وه یه که له ناو وینه که دایه.
 ههستیکی ئه وهنده چاوه پواننه کراو و شه رماوه ر بوو، به راده یه ک وه ک
 ئه وه ی پیاوی ناو وینه که به ره و خو ی پای بکیشیت، خیرا لاپتۆپه که ی
 کوژانده وه.

پېپرسی جهنگاوهر

قونیا، ۱۰ی ته ممووز ۱۲۴۵

‘بپروا به کس مه که، پوله پېپرس،‘ مامم گوتی، ‘چونکه له دنیا دا خراپه کاری پهره ی سهندووه. وتیشی تاکه پوژگاری باش سهرده می زیږینی محمه دی په یامبر (دروودی خوی لی بیت) بوو. دواي کوچی دوايي نهو، هه موو شتی لیژبووه وه و نهو شوینه ی له دوو کس زیاتری لی بوو، بوو به مهیدانی جهنگ، به لام ثایا له سهرده می پیغه مبریشدا جهنگ هه لنه گیرساوه؟

ئاخر جهنگه کان کرؤکی ژیانن.

شیر شوور هه لده لولو شیت، باشووکه که لاک لرف دهکات و ته نها ئیسکه پروته که ی ده هیلیته وه. سروشت بیبه زه یی، ئیدی له سهر زهوی بیت یان له ناو ده ریا یان له ههوا، له تاقه پڼگه یه ک زیاتر له به رده م هه ر بوونه وه ری کدا نییه تا بتوانیت له ژیاندا بمینیتته وه: نهویش نهو یه ده بیت له درنده ترین دوژمنت زیره کتر و به هیتر بیت، جا بو نهو ی له ژیاندا بمینیتته وه ده بیت بجه نگیته. به ساده یی هه موو شته که نه مه یه.

گه ره که بجه نگین، ته نانه ت ساویلکه ترین کس پیی وایه له م پوژ و سهرده مه ماندا جگه له وه پڼگه یه کی تر نییه. نهو په پنچ ساله شته کان ئاراسته یه کی خراپیان گرتووه. کاتی جهنگیزخان بو گفتوگوی ئاشته وایی سه در نیرده ی خوی نارد، نهو بوو هه موویان کوژران، ئیدی جهنگیزخان بوو به توپه لی له ئاگری توو په یی و جاپی شه پی به سهر ئاشتیدا دا. که سیکنه یزانی نه م نیردانه چون کوژران و له بهر چی. هه ندی کس گومانی نهو ده کن که جهنگیزخان خوی فرمانی کوشتنی نهو نیردانه ی دهر کردووه که ناردوونی، تا بیانوی هه لگیرساندنن نه م جهنگه نه فرینه ی بکه وینته ده ست. په ننگه نه مه

پاست بیت، له گهل ئه وه شدا كه س نازانیت، لی ئه وه ی من دهیزانم ئه وه یه دوی
پینچ سال مه غول په لاماری تیکرای هریمی خاوه رشاری دا و پیی
خراپه کاریان له هر شوینیک دابنایه کولیان ده کرد و مهرگیان تیدا ده چاند.
پیش دوو سال مه غول هیزه سه لجووقیه کانیان له کوسیداغ به زاند و
سولتانیان خسته ژیر ده سه لاتی خویانه وه و

ناچاریان کرد باجیان پی بدات. تاقه هویه ک وای له مه غوله کان کرد که
له ناومان نه بن ئه وه بوو ده یانه ویست به زیندوویی بمینینه وه تا ملکه چیان
بین.

پهنگه هر له نه زله وه جهنگ هه بوو بیت، به لای که مه وه له وساوه که
قابیل هابیلی برای کوشت، لی میژوو شتیکی له وینه ی سوپای مه غولی به
خویه وه نه دیوه. شاره زاییان له به کاره یسانی چه ندین چه ک هه بوو، که
هه ریه که یان بو مه به سستیکی تاییه تی دروست کرابوو. هه موو سه ربازانی
مه غول چه کدار بوون و ئم چه کانه یان پی بوو: دارده ست، پاچ، شمشیر، قه مه
که جوړه تیریکیان پیوه بوو زریی ده سمی و ده ی توانی دپیه که به ته وای
بسووتینیت و قوربانیه کانی ژه هراوی بکات، یان په قترین ئیسکی جه سته ی
مرؤف کون بکات. جوړه تیریکیان هه بوو وژه ی ده هات و له تیپیکه وه بو
تیپیکی تر وهک ئاماژه به کاریان ده یئا. مه غوله له خودا نه ترسه کان به م
شاره زاییه جهنگیه پیشکه ووتوانه وه به هر شار و شاروچکه و گوندیکدا
تیپه پریان، په لاماریان دها و خه لکه که یان له نیو ده برد، ته نانه ت شاریکی
دیرینی وهک بوخاریان کرده کومه لی داروپه ردوو. ئاخر خو هر مه غوله کان
کیشه نین، به لکو قودسیش کیشه یه و گهره که له خاچه رسته کان وهری
بگرینه وه. ئه مه سه رباری فشاری بیژنتیه کان و ململانیی نیتوان شیعه و
سوننه. ئاخر کاتی له هه موو لایه که وه به دوژمنی درنده ده وره بدرین، ئیدی
چون له مه ترسییان ده خه له سین؟

له بهر ئه وه ی رقم له که سانی وهک پرمیه، ئیدی لام گرینگ نییه که
خه لکی چه ند پیزی ده گرن و به مه زنی ده زانن. من پیم وایه ترستوکه و ته نها
ماکی ترسنوکی بلاوده کاته وه، پهنگه له پابردوودا زانایه کی ئایینی باش
بوو بیت، به لام ئیستا که ووتوه ته ژیر کاریگه ری شه مسه وه، ئه و زورزانه

خراپه کاره. ئاخړ دوژمنانې ئيسلام ئاموژگار يېه کانيې پړومي چوڼ پيشان
دهدنه؟ ئه و داوای ئاشتې و خوړاده سترگړدن و ملکه چي دهکات.

هو براکه م، بهرگه ئي ئازار بگره.

خوت له ژههري ئاره زووه کانت بپاريزه

ئاسمان بهرانبهر جوانيت داده چه ميته وه

گره ئه وه ت کرد... ئه و ا دېک ده بېته گول و

له گول هه ردو دنيادا دهره وشي ته وه

پړومي بو ئه وه ئاموژگاريمان دهکات تا دهسته پاچه بين، وا له موسلمانان
دهکات له ميگه له مهړيک زياتر نه بن و بهسته زمان و شهرمن بن. ده لیت هه ر
پنغه مبهريک شوينکه وتواني خوی هيه و هه ر کومه لگه يه کيش پوژگاري
خوی هيه. سه رباري په يقی (عشق)، وا دياره په يقه لگي بهنرخي وهک
ئهمانه يشي هيه (ئارامگرتن) و (هاوسهنگي) و (خوپاگري). گه ر شته که به
دهستي ئه و بيت، ئه و ا هه موومان چوارمشقي له ماله کاني خوماندا لتي
داده نيشين و چاوه پي دهکين تا به دهستي دوژمنه کانمان سه رده برديين،
يان تا کاره ساتيکي دیکه مان به سه ر ديت. من دلنيام دواي ئه وه ديت و
ته ماشايه کي خيراي کاولکار يېه که دهکات و ناوي لينده نيت (فه پ)، ئاخړ هه ندي
بيستوويانه گوتوويه تي: کاتي سوخته خانه و مزگوت و شويني بانگدان
برووخترين، ئه وسا دهرويشه کان دهتوانن کومه لگه کي يان بنياد بنين. ئه ري
ئهم وته ماناي چييه؟

که له شته که ورد ده بېته وه، ده بينيت تاقه هوکاريک پړومي له م شاره
جيگير کرد، ئه وه بوو چهنده ده يه يه که له مه و بهر ژماره يه که له زانايان و
دهوله مەندان داوه تنامه يه کي کراوه يان له سولتاني سه لجووقيه وه پينگه يشت و
يه کي له وانه باوکی پړومي بوو، ئيدي خيزانه که ي ئه فغانستاني جيپه يشت و
پهنای هپتايه بهر ئه نادول. بهم جوړه خانه واده که ي پړومي که له سايه ي خير
و خوښي و ئارامي و دهوله مەندي و ناز هه لگيراويدا بوو، ئه فغانستاني
جيپه يشت که ئه و ده مه ئاژاوه ي تيکه وتبوو، ئيدي به ره و باخه کاني قونيای
ئارام و ئاشتيخواز هات. که ميژوويه کي ئاوه ات له پشته وه بيت، ئاسانه
دهرباره ي ليئورده ييش وتار بدهيت!

چەند رۆژ ئى لەمەوبەر چىرۆكىكم بىست كە دەلىت گوايا شەمسى تەورىزى لە بازار قىسەى بۆ كۆمەلە كەسىك كىردوو و وتوویەتى كە عەلى خەلىفەى پىغەمبەر و يەكئى لە ھاوەلانى شەرى لەگەل گاورىكى دىندەدا كىردوو، شەركەى نىوانىان دىژە دەكىشەت. لە كۆتاییدا رەزای خۆى لى بىت بەسەر دوژمنەكەیدا سەردەكەوئەت و گاورەكە دەكەوئەتە ژىر پىنى عەلى كۆرى ئەبى تالىبەو و برىندار دەبىت. عەلى شمشىزەكەى بەرز كىردبوو و خەرىكبوو دایبوو شىنەت و بىكوژەت، گاورەكە تفىكى لە عەلى كىرد. ئەو بوو وازى لى هەتا و دەستى لە كوشتنى ھەلگرت. كە ھۆى ئەوھیان لى پىرسى، گوتى: من لە پىناو خۆدادا لەگەلیدا دەجەنگام، كاتى تفى لە دەموچاوم كىرد، ھەستم كىرد كە من دەمەوئەتۆلەى خۆمى لى بكمەو، بۆیە وازم لى هەتا. بەم جۆرە عەلى پىاوەكەى ئازاد كىرد. ئەمە زۆر كارى لە گاورەكە كىرد، ئىنجا بە ئارەزووى خۆى بوو بە موسلمان و بوو بە يەكەك لە شوپىنكەوتوانى عەلى.

دىارە شەمسى تەورىزى ھەزى لەم جۆرە چىرۆكەى، بەلام لەم چىرۆكەدا دەبھەوئە چ پەيامەك بگەيەنەت؟ بەئىتە تا كافرەكان تەف لە چارەت بگەن! من دەلەم چ كافر يان ھەر كەسىكى تە بىت، مەگەر بەسەر لاشەكەمدا بىروا، ئەگىنا كەس ناتوانەت تەف لە دەموچاوى پىپىرسى جەنگاوەر بكا.

ئىلا

تورتامبىتون، ۱۳ى حوزيران ۲۰۰۸

پۇعەزىزى خوشەويست

پىم دەلىيت كە من شىتم، لى شتىك ھەيە دەمەوى لىتى بېرىم: ئايا تو
شەمسىت؟

يان پىچەوانەكەي راستە؟ ئايا ئەو شەمسە ھەر خوتىت؟

دلسۇزت

ئىلا

* * *

ئىلاى ئازىزم

شەمس بوو بە مايەى ئەوہى كە رۆمى لە پياوئىكى ئايىنى ناوخويەوہ
بگۆرپىت بۆ شاعىر و سۆفىيەكى ناودارى جىھانى.

سەيد سامىد پىنى دەوتم: "تەنانەت گەر كەسىكى وەك شەمسىشمان
دەست بگەوئىت، ئەى كەسىكى وەك رۆمىمان لە كۆئ دەست دەكەوئىت؟".

لەگەل پىزىمدا

عەزىز

* * *

عەزىزى قەدرگران

ئەو سەيد سامىدە كىتە؟

جوانترىن سلاو

ئىلا

* * *

ئىلاى خوشەويست
ئەو چىرۆكىكى درىژە. ئايا بەپاستى دەتەوى بزانيى؟
سلاوى گەرمم
عەزىز

* * *

عەزىزى بەھادار
ھىشتا كاتىكى زۆرم بەدەستەوہىہ.
لەگەل خوشەويستىم
ئىلا

رۆمى

قۇنيا، ۲۱ ئاينى ۱۲۴۵

بە خەيالىدا دىت كە ژىانت پېر شانازىيە، لىپاولىيە، بى كەموكوورپىيە، تا كەسىك سەرھەلدەدات و وات لىدەكەت لەو بەئاگا بىتتەو كە لەو ماوۋىيە چىت ون كىرەبوو. مىنا ئاۋىتەيەك كە شىتىكى نادىارت پىشان بىدات، نەك ھەر ئىستى، بەلكو لە پۇختدا بۇشايىيەكت پىشان بىدات _ ئەو بۇشايىيە چاوت لە بىنىنى دەپۇشى. پەنگە ئەو كەسە خۇشەويستىك بىت، يان ھاۋرپىيەك يان مامۇستايەكى پۇخى بىت، پەنگە مىندالىك بىت و پىويستە خۇشەويستى و سەرپەرىشتى پى بىخەشىرى. گرىنگ ئەوۋىيە ئەو پۇخە بدۇزىتەو كە تەۋاكەرى پۇخى خۇتە. ھەموو پىغەمبەران ھەمان ئەم ئامۇرگارپىيەيان پىشكەش كىرەوۋە: ئەو كەسە بدۇزەرەو كە دەبىتە ئاۋىتە! بەش بە ھالى خۇم ئەو ئاۋىتەيەكى مىن شەمسى تەۋرىزىيە، كاتى ھات ۋاى لىكرىم تا لە قولايى و پىچەكانى پۇخمدا بگەرىم، چۈنكە مىن پاستىيە بىچىنەيەكەكى خۇم نەدۇزىبوۋە: لەگەل ئەۋەكى مىن لەدەرەۋە زانايەكى سەرگەۋتوۋ بووم، لى ھەستىم بە تەنھايى دەكرىد و لە ناۋەۋەكى خۇمدا ھىچ شىتىكم بەدى نەھىتابوو.

ۋا ديارە مىنا چەندىن سالت بە كۆكرىنەۋەكى فەرھەنگىكى تايىتە بەسەر بىرەبىت، ھەر چەمكىت پى گرىنگ بوۋىت پىتاسەت كىرەوۋە، ۋەك (پاستى)، يان (بەختەۋەرى)، يان (جۋانى). ئىدى لە ھەر ۋەرچەرخانىكى ژىانتدا بۇ ئەم فەرھەنگە گەراۋىتەتەۋە، لى كەم ۋا بوۋە ھەستى بە پىويستىۋونى گەران لە پىشەككىيە لۇزىكىيەكان كىرەبىت. ئىدى كەسىكى نەناس دىت و فەرھەنگە

به نرخه که ت لیده سه نیت و فرپی دهادته لاه و پیت ده لیت: پیویسته هه موو
ئه و پیناسانه ی داتناون، دووباره پیناسه یان بکه یته وه. کاتی ئه وه هاتووه که
هه موو ئه وه ی ده یانزانیت له بیر خوتیان ببه یته وه.

له بهر هویه ک که عه قلت بری ناکات، به لام بق دلت پروون و ئاشکرایه.
قایل مه به به وه ی کردووته، یان به مایه پووچی مه زانه، به لکو به خوشحالییه وه
به دهم ویسته کانیه وه بچو، شه مسیش هر ئه مه ی به من کرد.
هاورپیه تییه که مان فیری زور شتی کردم، لی له هه مووی گرینگر ئه وه بوو
فیری کردم هه موو ئه وانه له بیر خوم ببه مه وه که ده مزانی.

کاتی که سیکت بهم راده یه خوش بوئ، پیت وایه هه موو ئه وانه ی
ده وروبه ریتش خوشیان ده وئ و به شداری خوشی و گه شییه که ت ده که ن، لی
کاتی ئه وه نایه ته دی، تووشی سه رسورمان ده بیت و هه ست ده که یت که ئه وان
سووکایه تی و غه دریان لیکردوویت.

ئاخر چون داوا له خیزانه که م و دوسته کانم بکه م ئه وه ی من ده بیینم
ئه وانیش بیبین؟ چون بتوانم وه سفی ئه و شتانه بکه م که هه سته مه بتوانم
وه سفیان بکه م؟ چونکه شه مس ده ریای میهره بانی و فره ی منه، شه مس
حه قیقه ت و بروای منه و ناوم ناوه پاشای پاشاکانی پوچ. ئه و کانیاوی ژیانمه
و دره ختی کاژی لقوپۆپداری سه نگین و هه میشه سه وزی منه، هاورپیه تییه
ئه و له خویندنه وه ی چواره می قورئان ده چیت - سه فره یکه ته نها له ناوه وه
هه ستی پیدکرئ و قه ت له ده ره وه هه ستی پین ناکرئ.

بق به دبه ختی زۆربه ی خه لکی خه ریکی واته وات و پروپاگهنده ن، پینان
وایه که شه مس ته نها ده رویشیکی ره فتار سه یره و گوته و ره فتاره
سه یره کانیشی کفریکی ته واون، هه روه ها به که سیتی ده مده می داده نین و
گوايا نابیت بروای پین بکرئ، لی به لای منه وه نمونه یه که له خوشه ویستی و
له هه موو شوینه جیاکانی گه ردووندا له جووله دایه، هه ندی جار به ره و دواوه
ده کشیته وه تا پارچه په رتبه وه کان کوبکاته وه و بیانخاته وه سه ر یه ک. بری

جاری تر دته قیته وه و پارچه پارچه ده بیټ. دیداریکی ئاوها تهنه یهک جار،
هر سیه هشت سال جاریک له ته مه ندا پرووده دات.

له وساو ه که شه مس هاتووه ته نیتو ژیانمانه وه، خه لکی لیم ده پرسن نه وه ی
له ودا دیوته، نه وه له چیدا له خه لکی تر جیا یه، به لام وه لامیک بو نه م پرسیاره یان
نادۆز مه وه. له کوتاییدا نه وانیه نه م پرسیاره ده که ن، نه وه خویانن که لیتی
تیناگن، لی نه وانیه ی لیتی تیگه یشتوون قهت نه م پرسیاره ناکه ن.

نه وه کیشیه ی که خومی تیدا ده بینمه وه، چیرۆکه که ی له یلا و هارون
ئه لره شهیدی خه لیفه ی ناسراوی عه باسیم دینیته وه یاد. کاتی بیستی که
شاعیریکی خه لکی و په وه ند تووشی داوی عه شقی له یلا بووه و له پیناویدا
دین بووه و ناوی (مه جنوون - دین) ی لیتراوه، ئیدی خه لیفه په رۆشی ناسینی
نه وه ئافره ته ده بیټ که مه جنوونی گه یاندووه ته نه م راده ی کلۆلییه.

به خۆی گوت ده بیټ نه م له یلایه بوونه وه ریکی زۆر تاییه تی بیټ،
ئافره تیک بیټ له سه رووی هه موو ئافره تانی تره وه، په نگه نه فسوونیک یای
تیدا بیټ له جوانی و شوخیدا هیه ئافره تیک شان له شانی نه دات. نه وه بوو
هه موو نه و فیل و شیوازانیه که له نیتو کتیباندا باسکراون تاقیکرده وه تا له یلا
به چاوی خۆی ببینیت.

پۆژیکیان له یلایان بو کۆشکی هارون ئه لره شهید هیتا، که پوو پۆشه که ی
لادا و ده موچاوی بینی، ههستی به نا ئومیدیه کی زۆر کرد. له یلا پیریزنیک یان
که مه ندامیک یان ناشیرینیک نه بوو، به لام هاوکات به و راده یه سه رنجراکیش و
جوانیش نه بوو، تهنه ئافره تیک ئاسایی بوو و خهوشی خۆی هه بوو،
ئافره تیک ساده و وهک هه موو ئافره تانی تر بوو.

خه لیفه ههستی زهن به خه ساریی خۆی نه شارده وه و لیتی پرسی: 'نه ری
تو نه و ئافره ته ی که مه جنوون بو ی شیت و شهیدا بووه؟ نه و شته چیه تو ی
کردووه به و ئافره ته ی مه جنوون بو ی دین بیټ، له کاتیکدا تو ئافره تیک
خواساییت؟'

لیوه‌کانی له یلا به زه‌رده‌خه‌یه‌ک کرانه‌وه و گوتی: "به‌لی، من له یلام،
به‌لام تو مه‌جنوون نییت. جا بۆ ئه‌وه‌ی ئهم مه‌ته‌له هه‌لبێتیت که ناوی عه‌شقه،
ده‌بی به چاوه‌کانی مه‌جنوون ته‌ماشام بکه‌یت".

چۆن بتوانم هه‌مان مه‌ته‌ل بۆ خێزانه‌که‌م، یان براده‌ره‌کانم، یان فه‌قێکانم
پاڤه‌ بکه‌م؟ چۆن وایان لی بکه‌م تێبگه‌ن تا بزائن ئه‌وه‌ی له شه‌مسی ته‌وریزیدا
هه‌یه، گه‌ره‌که ئه‌وان به چاوه‌کانی مه‌جنوون ته‌ماشای بکه‌ن؟

ئایا تا نه‌بیت به عاشق ڕێگه‌یه‌ک هه‌یه له واتای عه‌شق تێبگه‌یت؟
عه‌شق لێکنادریته‌وه، هه‌روه‌ها تا تێیدا نه‌ژیت و ئه‌زموونی نه‌که‌یت،
هه‌ست به هه‌بوونی ناکه‌یت. هه‌رچه‌نده عه‌شق لێکنادریته‌وه، لی ئه‌و هه‌موو
شتێک لێکه‌داته‌وه.

کیمیا

قونیا، ۱۷ی ئاب ۱۲۴۵

بە پەرۆشەوێ چاوەڕێم دەکرد پۆمی بانگم بکات تا وانەم پێ بلیتەو، بەلام کاتی ئەوەی نەبوو. هەرچەندە وای لێهات وانەکانم لە دەست دەدا و هەستم دەکرد پشنگویی خستووم، بەلام من لێی زویر نەبووم، پەنگە بەوای ئەوەوێ بێت خۆشم دەویست، یان پەنگە لەبەر ئەوە بوو بێت من لەوانی تر زیاتر دەمزانی چۆن بێردەکاتەو، لێ ئەوەی لە ناوەوەم وەک ئەوانی تر تووشی سەرسوڕمانی کردبووم، شەمسی تەوریزی بوو.

چۆن درەختی گۆلەبەرۆژە دوای خۆر دەکەوێت، چاوەکانی پۆمیش ئاوا دوای شەمس کەتبوون. خۆشەویستی نێوانیان ئاشکرا و بەهێز بوو، شتێکی یەكجار دەگمەن هەبوو کۆی دەکردنەو. ئیدی هەموو ئەوانەیی لە مالهەدا بوون ئەو شتەیان بۆ قووت نەدەچوو، بە تاییبەتی عەلەدین کە چەندین جار بینیبووم بە توورپەییەو تەماشای شەمسی دەکرد. پەژارە کێرایشی گوشتی بوو، بەلام وشەیک لە دەمی دەر نەدەچوو. ئاوا هەموومان لەسەر بەرمیلکی پڕ لە بارووت دانیشتبووین، سەیر ئەوە بوو ئەو هەموو ئالۆزییەیی بۆی بەسەرماندا کێشایبوو شەمس لێی بەرپرسار بوو، کەچی ئاگای لێ نەبوو کە چی پووی داو، یان ئاگای لێ بوو و خۆی لێ کێکردبوو.

بەرانبەر بە شەمس لە لایەکەوێ هەستم بە دەر دەسەرییەک دەکرد، چونکە پۆمی لێ زەوت کردبووین، لە لایەکی ترەوێ پەڕۆش بووم زیاتر بیناسم. ماوەیەک بوو ئەم هەستە دژانە لە دەروونمدا لە مەلانییدا بوو. وا ئەمڕۆ ترسی ئەوەم هەیە کە هەندێ لە غایەکانم ئاشکرا کردبێت.

ئەم ئىۋارەيە قورئانە ھەلۋاسراۋەكەي سەر دىۋارەكەم ھىنايە خوارەۋە و
 بېرىم دا خۆم بە تەنھا بىخوئىنمەۋە. لەمەوبەر پۆمى پەيپەۋى ئەو
 پىزبەندىيەي دەکرد كە ئايەتەكانى تىدا ھاتىۋونە خوارى، لى دۋاي ئەۋەي كە
 كەسەك نەبوو پىنمايىم بىكات و دۋاي ئەۋەي ژيانمان سەرەونخوون بوۋەۋە،
 بىنىم ھىچ زىيانىك لە پىزبەندى نەكردنىدا نىيە، بۆيە ھەر وا لەخۆۋە
 لاپەرەيەكم كەردەۋە و چاوم بە يەكەم سوورەت كەوت، ئەۋىش سوورەتى
 (النساء - ئافرەتان) بوو، كە زۆر ھەزىم لىي نەدەكرد، چونكە تىگەيشتنى ئەو
 فەرمانانەي پەيۋەندىي بە ئافرەتەۋە ھەيە بۆ من زەھمەت و قورس بوو. چەند
 جارى سوورەتەكەم خوئىندەۋە، بىرم كەردەۋە كە داۋاي لى بىكەم يارمەتىم
 بدات. ھەرچەندە پۆمى ئىدى وانەي پى نەدەۋتمەۋە، بەلام ھۆيەكەش نەبوو
 پىم لى بگىرىت تا پىرسىارى لى بىكەم، بۆيە قورئانەكەم ھەلگرت و پووم كەردە
 ژوورەكەي.

كە پۆمىم لە ژوورەكەدا نەبىنى سەرم سۈرپما، بەلكو شەمس بىنى لە
 نزىك پەنجەرەكە دانىشتىۋو و تەزىيحاتى دەكرد و زەردەي خۇراۋا ختوۋەكەي
 دەموچاۋى دەدا. زۆر قۇز دىاربوو و دەموچاۋى خۆم لىي شارەدەۋە.
 پىم گوتى: "بىمبۈرە لە مەۋلانا دەگەپىم، دۋايى دىمەۋە".
 شەمس گوتى: "پەلەي چىتە؟ راۋەستە. دىارە بۆ ئىرە ھاتوۋىت تا
 دەربارەي شتى پىرسىار بىكەيت. پەنگە بىتوانم يارمەتەيت بىدەم".
 شتى نەبوو پىم لى بگىرىت تا پىرسىارى لى نەكەم، بە دوۋلىيەۋە وتم:
 "باشە، بە زەھمەت لەم سوورەتە تىدەگەم".

شەمس ۋەك ئەۋەي خۆي بدوئىت، ۋرەۋرىكى كەرد و گوتى: "قورئان
 ۋەك بوۋكىكى شەرمە، ھەتا نەبىنىت كە تەماشاكەرەكەي لە ناخەۋە لەگەلدا
 نەرمونيان و بەسۆزە، چارشىۋەكەي لاناۋات، ئىنجا خۆي پاست كەردەۋە و
 پىرسىي: "كام سوورەت؟".

گوتىم: "سوورەتى ئافرەتان. ھەندى ئايەتى تىدايە دەلىت پىاۋان لە ئافرەتان
 دەسەلاتدارترن، تەنەت دەلىت پىاۋان بۆيان ھەيە لە ھاسەرەكانى خۇيان
 بىدەن.....".

‘تایا شته که وایه؟’ شه مس به بایه ختیکی زیده پوییه وه لیتی پرسیم، جا نازانم به پاستی بوو یان هه ولی وروژاندنی منی دهدا، که منی بیدهنگ بوو، ئینجا زه رده خه نه یه کی ناسک که وته سهر لیتی و هه ره بهر دهستی به خویندنه وهی تایه ته که کرد:

(الرجال قوامون على النساء بما فضل الله بعضهم على بعض وبما انفقوا من اموالهم، فالصالحات قانتات حافظات للغيب بما حفظ الله واللاتي تخافون نشوزهن فعظوهن وامجروهن في المضاجع واضربوهن فان اطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا ان الله كان عليا كبيرا).

کاتی له خویندنه وهی بووه وه، چاوه کانی نوقاند و بهم شیوهیه دهستی به لیکدانه وهی تایه ته که کرد:

(پیاوان به ختیوکه ری ئافره تانن، چونکه خودا بژیویی هه ندی که سی له هه ندی که سی دیکه زیاتر کردووه، تا له سامانی خویان خه رج بکه ن و ‘ئافره تان به ختیو بکه ن’. ئافره تانی باش و ملکه چی خودا پارێزه ری نادیارن هه ره وهک خودا ئه و نادیاره ی پاراستووه، به لام ئه و ئافره تانه ی که لیتیان ده ترسن یاخی ببین، ئه وای ‘بێ ئه وهی ئازاریان بدهن’ ئامۆژگاریان بکه ن و سه رجیتیان له گه لدا مه که ن. ‘که ره خویان ئاره زوویان لی بوو’ سه رجیتیان له گه لدا بکه ن. که ره لیتان ها ته پێشه وه، له بیانوویه ک مه که پێن تا سه رکونه یان بکه ن. خودا له سه رووی هه موو توانایه که وهیه).

شه مس پرسیی: ‘تایا جیاوازییه ک ده بینیت؟’

وتم: ‘به لئی، جیاوازییه کی گه وره هه یه. له کاتی کدا وا دیاره که تایه ته که له گه ل ئه وه دایه پیاوان له هاو سه ره کانیان بدهن، لیکدانه وه که ی ئامۆژگاری پیاوان ده کات لیتیان ل سووته لابن و لیتیان دوور بکه ونه وه. پێم وایه که جیاوازییه کی گه وره هه یه. ئه وه بۆ وایه؟’

‘ئه وه بۆ وایه؟ ئه وه بۆ وایه؟’ شه مس وهک ئه وهی چێژ له پرسیاره که ببینیت، چه ند جار ئی وتیه وه، ‘کیمیا، شتی کم پێ بلی. تایا له مه و بهر هیه له پوباردا مه له ت کردووه؟’

که بیر هه وریه کانی مندالیم له یاد که مدا برو سه کیان دا، سه رم له قاند. ئه و جو که له ئاوه ساردانه م بیر که وته وه که له چیا کانی تۆرۆس ده ها ته خواری و

تینویتیپان دہشکاند، ہر وہا بیرہوہریہکانی کیڑولہیہکی بچکولہ کہ چہندین ئیوارہی خوشی لہ گہل خوشکہکئی و دہستہ خوشکہکانیدا لہ پوخی ئو جوگہ لانہ بہ سہر دہبرد، کہ ئہمیستا جگہ لہ ہندی شتی کہم ہیچی نہماوہ. دہموچاوی خوم لہ شہمس شاردهوہ، چونکہ نہمویست ئو پروندکانہ بیینیت کہ لہ چاوہکانمہوہ ہاتنہ خوارئ.

’کیمیا، کاتی لہ دوورہوہ تہماشای پروباریک دہکہیت، پرنکہ ہست بہ تہنیا یہک دہراوی ئاو بکہیت، بہلام گہر خوت لہ ئاوہکدا نوقم بکہیت، ئوسا تیدہگہیت، کہ لہ پروباریک زیاتر ہیہ، چونکہ پروبار چہندین تہوژم حہشاردہدات کہ ہموویان بہ یہک پیتہم ہلدہقولین، بہلام ہاوکات ہیریہکیان لہوی دیکہ جیاہ.’

شہمس بہدہم قسہکردنہوہ لیم نزیکیبوہوہ و بہ دوو پہنجہ چہناگہی گرتہم و ناچاری کردہم راستہوخو تہماشای چاوہ قول و بہسوزہکانی بکہم. خہریکبوو دلہ لہ لیدان بکہویت، تہنانت نہمدہتوانی ہناسہ بدہم.

ہر وہا گوئی: ’قورئان پروباریکی ہلقولاوہ. ئوانہی لہ دوورہوہ تہماشای دہکن، جگہ لہ یہک پروبار، ہیچی دیکہ نابین، بہلام ئوانہی مہلہی تیدا دہکن، چوار تہوژم دہبین. مینا ماسیہ جیاوازہکان، ہندیکمان لہ نزیک پرووی ئاوہکہ مہلہ دہکین و ہندیکی ترمان لہ ئاوی قولتر مہلہ دہکین.’

وتم: ’تیناگہم، ہرچہندہ خہریکبوو تیدہگہیشتم.

’ئوانہی حہز دہکن لہ نزیک پرووی ئاوہوہ مہلہ بکہن، بہ واتای دہرہوہی قورئان قایل دہبن و کہسانیکی زور سہر بہم دہستہین، ئیدی ئایہتہکان بہ شیوہی وشہبوشہ لیکدہدہنہوہ، سہیریش نیہ کاتی سوورہتیککی وک (النساء) دہخویننہوہ بگہنہ ئو ئہجامہی کہ پیاوان لہ ئافرہتان پایہبہرزترن، چونکہ ئوان دہیانہوئ تہنہا ئہمہ بینن.’

لیم پرسئ: ’ئہی دہربارہی تہوژمہکانی تر چی دہلئیت؟’

شہمس ہناسہیہکی ناسکی ہلکیشا، بہدہست خوم نہبوو تہماشای ناو دہمہ ئالوزہکیم کرد کہ چیڑی باخچہیہکی نہیتی دہدا.

’سئ تہوژمی تر ہن: تہوژمی دووہم لہ تہوژمی یہکہم قولترہ، بہلام لہ سہرہوہ نزیکہ. کہ رادہی وشیاریت فراوان دہبیت، ئاستی تیکہیشنتت بو

قورئانیش فراوان دهییت، به لām تا ئوه پینکدیت، گهره که به رهو قولایی خۆت
نوقم بکهیت.

که گویم لینی پاگرتبوو هاوکات ههستم به بۆشایی و به تیگه یشتن دهکرد،
ئینجا به وریاییه وه لیم پرسى: 'ئهی کاتی خۆت نوقم دهکهیت چی
پرووده دات؟'

'به لām ته وژمی ژیره وهی سییهم خویندنه وهی نادیاره. ئه گهر سووره تی
(ئافره تان) ت خویندنه وه و چاوی ناخت کراوه بوو، ئه وا ده بینیت که سووره ته که
دهرباره ی ئافره تان و پیاوان قسه ناکات، به لکو دربارهی مییایه تی و نیرایه تی
دهدوی. له لای ههریه کئی له ئیمه، به من و تۆشه وه، مییایه تی و نیرایه تی
ههیه، به لām به چه ند پله و سینه ری جیا. که فیربووین چون ئه م دوو خه سیته
له ئامیز بگرین، ده تانین یه کتاییه کی هه ماهه نگ به دی بیتین.'

'ئایا ده ته وی پیم بلێیت که له ناوه وه دات شتی له نیرایه تی ههیه؟'

'به لئ، بیگومان. له منیشدا لایه نێکی مییایه تی ههیه.'

سووکه پینکه نینیک گرتمی و لیم پرسى: 'ئهی دربارهی پۆمی ده لێیت
چی؟'

شه مس به زهرده خه نه وه گوئی: 'له ناو هه ر پیاویکدا پله یه ک له مییایه تی
ههیه.'

'ته نانه ت ئه و پیاوانه ش که پیاوه تییا ن زۆر زاله؟'

'نازیم به تایبه تی ئه مانه، شه مس وه ک ئه وهی نه نییه کم له لا بدرکینیت،
به ده م قسه وه وشه کانی به چاودا گرتنه وه ده پازانده وه و ده نگیشی تا ده هات
ده بوو به چه .

وه ک کچیکی بچکوله پینکه نینه که م خه فه کرد. زۆر نزیک بوونه وهی شه مس
ئه و کارهی تیکردبووم، پیاویکی سه یر بوو، دهنگی ئه فسوونیکی سه یری تیدا
بوو، دهسته کانی نه رم بوون، قۆل و باسکی په گره گاوی بوون، نیگای چون
هیلێک له تیشکی خۆر هه ر شتێک بکه وتایه ته سه ری تیزتر و چالاکتری
ده کرد. که شانبه شانی وه ستابووم ههستم به توانای جییلی خۆم ده کرد،
ههروه ها له ناوه وه دات حه زیکی زگماکانه ی دایکایه تی به ناوه وه دات تینه پی و

بۆنى شيرىكى خەستى دايكايەتى لىدەھات. ويستم بىپارىزم، ئىدى چۆن و
لەبەرچى، خۇمىش نەمدەزانى.

شەمس دەستى لەسەر شانەكانم دانا، دەموچاوى زۆر لە دەموچاوم
نزيكخستەوہ و ھەناسە گەرمەكانى پىمدا چزان. لە چاوەكانيدا نيگايەكى
خەونىينى تازەم بينى. كە سەرئەنگوستە گەرمەكانى بەرمكەوتن وەك گرپك
پىستەكەمى داگىرساند و ختووكەى گۆناكانمى دا. كەمى پەنجەكانى بەرەو
لىوى خوارەوہم شۆپرەدوہ و سەرم سورما، ھەستم بە سەرەگىژكە و
شلەژانىك كرد. چاوەكانم نوقاند و لە ھەناومدا ھەستم بە شەپۆلىكى
وروژاندن كرد كە بارتەقاي تەمەنىكى تەواو بوو، بەلام شەمس زوو دەستى
لە لىئوہكانم دوورخستەوہ.

ئازىزم كىميا، گەرەكە ھەر ئىستا بېۆيت، شەمس بە ورەورىكەوہ
ناوہكەمى وەك پەيفىكى خەمىن گۆكرد.

چوومە دەرەوہ و ھەستم بە شلەژانىكى ناو مەژگم كرد، لە گەرمان
پوومەتەكانم سوورەلگەپابوون. كە بۆ ژوورەكەم گەپامەوہ، لەسەر
خەسبرى خەوتنەكەم لەسەر پشت پاكشام و چاوم بېيە بنمىچەكە و لە خۆم
پرسى ئەى ئەگەر شەمس ماچى كردبام ھەستم چۆن دەبوو. بىرم كەوتەوہ
كە بىرم چوو دەربارەى ژىرىنەى چوارەمى خشتەكە لىنى بېرسم -
خويندەنەوہى قولتري قورئان. ئەمە چىيە؟ بنیادەم چۆن دەتوانیت بگاتە ئەو
پادەيە ئاوا قول بىتتەوہ؟

ئەى دەربارەى ئەوانەى خویان نوقم دەكەن چى پروودەدات؟

سولتان وهلهد

قونيا، ٤ى ئىلول ١٢٤٥

بىراگه ورهى علائەدين بووم و ھەمىشە دلم له لاي بوو، بەلام ئىدى پەژارەكەم وەك ئەوھى لەمەبەر نەبوو. ئەو ھەر لە منداڵىيەو توندە تەبىيات بۆ و زوو توورپە دەبوو، لى ئىستا ھەزى لە چەتوونى و شەپانگىزى بوو. بەردەوام لەسەر ھەر شتى، ئىدى شتەكە چەند توورپەھات و ھىچ بوايە ئامادەى شەپکردن بوو. بىخەوسەلە و چەتوون بووبوو. مندا لان كە لە شەقام دەياندى لى دەترسان. ھەرچەندە تەمەنى لە ھەقدە سال تىنەپەرى بوو، بەواى خۆگوشىن و پقەو ھەند لۆچىك بە دەورى چاوەكانىدا دروست بووبوون. ئەم بەيانىيە بە تايبەتى سەرنجى دا لۆچىكى تازە كەوتبوو ھەمىيەو، چونكە بەردەوام دەمى كرژدەكردەو.

لەسەر پىستىكى تەنكى مەر خەرىكى نووسىن بووم، كاتى لە پشتمەو ھەمىيەو كۆيم لە دەنگىكى نزم بوو. ئەو علائەدين بوو بە لىو ھەلقراو ھەمىيەو. خودا دەزانىت لە كەيەو ھەوئى ھەستابوو و بە چاوە مەرى و نىگا شەزاو ھەمىيەو سەبرى دەكرەم. لى پرسىم كە چى دەكەم.

گوتم: "وانەيەكى كۆنى باوكمان كۆپى دەكەم. باشتر واىە وىنەيەكى زىادەى ھەموو وانەكانى بپارىزىن."

"ئەو سوودى چىيە؟"، علائەدين ھەناسەيەكى توندى ھەلكىشا، "ئاخر ئەو وازى لە وانەوتنەو ھەمىيەو و تارەكانى ھىتاو، مەگەر تىيىنى ئەو ھەندە نەكردو ھەمىيەو وازى لە وانەوتنەو ھەمىيەو سوختەخانەش ھىتاو. ئەى نابىنىت دەستى لە ھەموو بەرپرسارىيەكانى ھەلگرتو ھەمىيەو؟"

گوتم: "ئەو شتىكى كاتىيە. بەم زووانە دەگەپتەو ھەمىيەو وانەوتنەو."

تو خوټ هه لده خه له تینیت. ئه ی نابینیت باوکمان جگه له شه مس کاتی
 ئه وه ی نه ماوه بپه رژیته سه ر شتیک یان که سیکی تر؟ ئایا ئه مه جیگه ی
 پیکه نین نییه؟ وا گریمان ئه و ده رویشیکی که پیده یه، به لام له ماله که ماندا په گی
 داکوتاوه.

عه لانه دین به ته وسه وه پیکه نی و پی و بوو که من له گهل
 بچوونه که یدام، لی که من وه لامیم نه دایه وه، به ناو ژووره که دا دهستی به
 هاتوچو کرد، ته نانه ت بی ئه وه ی ته ماشای بکه م هه ستم به بلیسه ی ئه و
 تو په ییه کرد که له چاوه کانیدا بریسکه ی ده دا.

خه لکی زور قسه ده که ن، عه لانه دین به غه مباریه وه له سه ری پویشیت،
 خه لکی هه مان پرسیار ده که ن: خودانه ناسیک چون توانی که مه به زانایه کی
 سه نگین بکات؟ ئاخو ناوبانگی باوکمان خه ریکه وه که به فری بهر تاو
 ده تویته وه، خو ئه گه ر زوو واز له و نه هیتیت، په نگه له م شارهدا مریدی دیکه ی
 ده ست نه که ویت، چونکه ئیتر که س وه که ماموستایه که نایه وه ی، من له و
 باره یه وه گله یی له وان ناکه م.

پیسته ته نه که که م خسته لاوه و ته ماشای براکه م کرد. ئه و هه رچه نده
 لاویکی تازه پیکه یشتوو بوو، خه ریکوو سیمای پیاوه تی لیدمنیشت. له پاره وه
 زور گوړابوو و گومانی ئه وه م ده کرد که ئه و عاشقه، لی نه مده زانی ئه و کچه
 کتیه و براده ره کانیشی نه یانده ویست پیم بلین.

برام، من ده زانم که تو شه مست خو ش ناوی، لی میوانیکه و هاتووه ته
 ماله که مان و پتویسته ریزی بگرین. گه ر شته که راستیش بیت، گوئی له
 واته واتی خه لکی مه گره. گه ره که ئه م شته ئالوزنه که ی و ژاوه ژاو
 نه وروژینین.

که ئه م قسانه م کرد، ژینوان بوومه وه، لی کارله کار ترازابوو. عه لانه دین
 مینا داری وشک به خیرایی گری گرت.

ژاوه ژاو؟ عه لانه دین هه ناسه یه کی هه لکیشا، ئه ری ئه و کاره ساته ی
 به سه رماندا هاتوو ناوی ده نیت ژاوه ژاو؟ چون ده کړی ئاوها کویر بیت؟
 پیسته یه کی ته نکي دیکه م هه لگرت و ده ستیکم به پوه ته نه که که یدا هینا.
 کوپیکردنی وتاره کانی باوکم چیژیکی که وره یان پیده به خشیم، بویه به گویره ی

توانا ههولم دهدا لهسهری بهردهوام یم، تا خه لکی بتوان و تاره کانی باوکم بخویننه وه. و سرووشی لی وه رېگرن. کاره کم له گهل بچووکیشیدا وای لیده کردم ههست به شانازی بکم.

عه لائهدین به تهنیشتمه وه وه ستابوو و لهسهر بیزاریده رېپینی خوی به دهوام بوو و به دووچاوی خه مین و ئازارزه ده وه ته ماشای کاره که ی منی ده کرد. هه زوو له چاوه کانیدا ئه لهایه کم له پوخساری لاهه که دا به دی کرد و زانیم که هه وه جهی خوشه ویستی باو کیتی. دلم گوشرا و زانیم که ئه و له شه مس تووړه نییه، به لکو له باوکم تووړه یه.

عه لائهدین له باوکم تووړه بوو، چونکه زور خوشی نه ده ویست. هه رچه نده باوکم زانایه کی سه نگین و لیها توو بوو، که چی نه یوانی دایکمان له مردن پژگار بکات که له سه ره تای ته مه ندا بوو.

ئینجا گوتی: "ده لئین شه مس جادووی له باوکمان کردووه، هه روه ها ده لئین گوا یا تلیاککیتشه کان خویان ئه ویان ناردووه."

تلیاکیه کان گروو پیکن به وه ناسراون به شیوازیکی ورد به ژه هر دوژمنه کانیا ن ده کوژن. که سانی ئه م گروو په خاوه ن ده سه لاته کان و خاوه ن پایه کانیا ن ده کرده ئامانچ و قوربانیه کانیا ن له شوینه گشتیه کاندا ده کوشت تا ترس و دلهر اوکی له نیتو خه لکیدا بلاوبکه نه وه. ئه وه بوو هه ندی هه لوای ژه هراوییا ن له گهل نامه یه کدا له ناو ختوه ته که ی سه لاهه دینی ئه یوبی دانا و تییدا نوو سیبوویان تو له به رده ستماندا یث. سه لاهه دین، ئه و سه ر کرده موسلمان هه زنه ی که به رانه ر خاچه رسته کان جهنگا و قودسی پژگار کرد، زاتی نه کرد شه پیا ن بکات، به لکو پنی باشتربوو ئاگر به ستیا ن له گهلدا مؤر بکات. ئاخر چو ن ده کری خه لکی وا بیربکه نه وه که شه مس په یوه ندی به م گروو په وه هه بیث که ترس له دلی خه لکیدا ده چینیث؟

دهستم خسته سه ر شانی عه لائهدین و ناچارم کرد ته ماشای ده موچاوم بکات.

"سه رباری ئه وه، ئه ی نازانیت که ئیدی گروو په که وهک جاران نه ماوه؟ ئیستا ته نیا له ناویک زیاتر نییه."

علائه‌دین که من له قسه‌که وردبووه‌وه و گوتی: 'به‌لی، به‌لام ده‌لین سی لهو سهربازانه‌ی که زور ملکه‌چی حه‌سه‌ن ئه‌لسه‌باحن، قه‌لای ئه‌له‌مووتیات جیه‌نیش‌تووه و سویتدیان خواردووه که بگه‌نه هر شویتنی ترسی تیدا: بچینن. هه‌ندی پتیا وایه که شه‌مس رابه‌ریانه'.

خه‌ریکبوو ئارام نه‌میتیت، بۆیه وتم: 'خودا یارمه‌تی من بدات! ئایا ده‌توانیت پتم بلیت بۆچی ئه‌و تلایکیانه ده‌یان‌ه‌وئ باوکمان بکوژن؟'. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی رقیان له‌که‌سانی خاوه‌ن پایه‌یه و حه‌زیان له‌بلاوکرده‌وه‌ی ئازاوه‌یه، علائه‌دین که‌وتبووه ژیر کاریگه‌ری پیلانگیرانه‌وه، بۆیه ئاوها وه‌لامی دایه‌وه، به‌جۆری هه‌ندی سوورایی که‌وته سهر پوومه‌ته‌کانی.

ده‌بوو زور به‌پیداگری شته‌که چاره‌سهر بکه‌م، بۆیه گوتم: 'ته‌ماشاکه، خه‌لکی به‌رده‌وام ده‌رباره‌ی هه‌موو شتی قسان ده‌که‌ن، نابیت بره‌وا به‌م پروپاگه‌نده خراپانه بکه‌یت. ئه‌م بیره پر له‌کینه‌هه عه‌قلت ژه‌هراوی ده‌که‌ن. له‌سهر خۆت ده‌ریان بکه'.

هه‌رچه‌نده علائه‌دین نرکه‌یه‌کی توورپه‌یی لی هه‌ستا، لی له‌سهر قسه‌که‌م به‌رده‌وام بووم و گوتم: 'وا دیاره تو به‌تایبه‌تی شه‌مست خوش ناوی، هیچ پتووستیش ناکات خوشت بوئی، هر له‌به‌ر پیزی باوکمان گه‌ره‌که خۆت وا پیشان به‌هیت که نه‌ختی پیزی ده‌گریت'.

علائه‌دین به‌کولوکه‌سهر و رقه‌وه ته‌ماشای کردم. ئیدی تیگه‌یشتم که برا گچکه‌که‌م هر ته‌نها له‌باوكم نیگه‌ران نییه و له‌شه‌مس توورپه‌ نییه، به‌لکو له‌منیش یه‌کجار توورپه‌یه، چونکه پنی وا بوو که من له‌به‌ر لاوازیم پیزی شه‌مس ده‌گرم، رهنه‌گه بیرى له‌وه‌ش کردیته‌وه که من بۆیه ملکه‌چ و بیده‌سه‌لات دیارم تا په‌زانه‌ندی باوكم به‌ده‌ست بینم. هه‌رچه‌نده ئه‌وه هر گومان بوو، به‌لام زور ئازاری ده‌دام.

سهرباری ئه‌وه لیتی توورپه‌ نه‌بووم و ته‌نانه‌ت گه‌ر لیشی توورپه‌بام، توورپه‌یه‌که‌م زۆری نه‌ده‌خایاند، چونکه برای بچووکمه و بۆ من هر ئه‌و هه‌رزه‌کاره‌یه که له‌شه‌قامه‌کاندا به‌دوای پشیلاندا رایدیه‌کرد و پتیه‌کانی به‌گوماوی باراناو قورپوای ده‌بوون، هه‌روه‌ها به‌م پوژگاره خه‌ریکی نان و

شیرخواردن بوو. وهک لایوئیک له دهموچاودا که منی پته و به چاو ته مهنیه وه کورته بالا دیاربوو. ئو لاهوی کاتی هه والی مردنی دایکی بیست، تاقه دلۆپتیک عه سری نه پشت، هه موو ئه وهی که کردی سه ری داخست و ته ماشای پیلاره کانی خوی کرد، وهک ئه وهی له سۆنگه ی پیلاره قوراوییه کانییه وه تووشی شهرمه زاری بوو بیت به جۆری لئوی خوی گه ست پهنگی تیدا نه ما. ئه وه بوو نه وشه یهک له ده می ده رچوو و نه هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا، که چی ئاواته خوازبووم که بگریایه.

لیم پرسى: "ئه ری له یادته که له گه ل مندا لانی گه پهک شه پت کردبوو و به گریان وه بق ماله وه هاتیه وه و خوینی لووتت به ربووبوو، دایکمان چیی پی کوتیت؟"

چاوه کانی عه لائه دین یه که م جار بچوو کبونه وه ئینجا کرانه وه، لی وشه یهک له ده می ده رنه چوو.

"پیی وتیت کاتی له که سئ توو په ده بیت، پتویسته له جیاتی دهموچاوی ئه وه که سه، دهموچاوی که سینک بینیه به رچاوت که خۆشت ده وئ. ئایا هه ولت داوه له جیاتی پوخساری شه مس، پوخساری دایکمان بینیه به رچاوت؟ پهنگه شتیکی تیدا بدۆزیه وه که خۆشت ده وئ."

زه رده خه نه یه کی په وته نی و خیرا و شهرمن وهک هه وریکی په وته نی له سه ر لئوه کانی عه لائه دین نه خش بوو. چه ند سه رم سوپما که ئه م زه رده خه نه یه په که ی دهموچاوی په وانه وه.

وتی: "پهنگه بم توانیایه"، ئه میستا توو په یی دهنگی په ویبووه وه.

دل م توایه وه و برا که م له ئامیز گرت و نه مزانی دواى ئه مه چیی پی بلیم. که باوه شی لیدام هه سستیکی دلنایی دایگرتم و پیم وا بوو که له گه ل شه مسدا په یوه ندیی خوی باش دهکات و ئه وه نده نابات ته بایی ده که ویته وه ماله که مان. ئه و شتانه ی دواى ئه وه پوو یان دا، به هه له دا نه چوو بووم.

کیرا

قونیا، ۲۲ی تشرینی یه کهم ۱۲۴۵

به جۆشه وه ده رباره ی خودا و ئه و شتانه ی له خودا زیاتر که س نایانزانیته، ئه و پۆزه له پشت ده رگا داخراوه که وه شه مس و پۆمی قسه یان ده کرد. سینییه کم هه لگرت که قاپی شیرینی له سه ر بوو، له ده رگام دا و بی ئه وه ی چاوه رپی وه لام بکه م چوومه ژووره وه. شته که وا ده قی گرتبوو که من له وئ بوومایه، وه ک ئه وه ی به وای منه وه قسه ی بۆ نه یات و نه توانیته له خواردن دروستکردندا ستایشی ده ستره نگینیم بکات، هه یج قسه یه کی نه ده کرد. به هه رحال ئه و زۆر خواردنی نه ده خوارد و پیم وا بوو که ئه و به لایه وه گرینگ نییه خواردنی خوشی بده می یان نانه په ق. لئ ئه مجاره کاتی ئه و پارچه شیرینییه ی خوارد که خۆم دروستم کردبوو، چاوه کانی بریسکانه وه.

وتی: "کیرا، ئه مه زۆر به تامه. ئه وه چۆن دروستت کردوه؟".

خۆمیش نازانم چیم به سه ر هات، ئیدی له بری ئه وه ی په سنه کهیم بۆ ئه و هه لوایه ی دروستم کردبوو، پی خوش بیته، گویم له خۆم بوو وا وه لامی ده ده مه وه: "بۆچی ده پرسیت؟ گه ر پیتیش بلیم چۆن دروستم کردوه، خۆ تۆ ناتوانیت دروستی بکه یته".

شه مس وه ک ئه وه ی به قسه که م قایل بیته، ته ماشایه کی کردم و که من سه ری له قاند. چاوه رپیم کرد له وه لامی ئه وه دا شتیک بلیت، لئ به بیده نگی و هیمنی هه ر وا له وئ وه ستابوو.

دوای نه ختی ژووره که م جیهیشت و بۆ ناندینه که گه رامه وه و بیرم له وه ده کرده وه که رووی دا. گه ر ئه وه ی ئه م به یانییه رووی نه دابایه، په نگه هه یچم له یاد نه مایه.

* * *

له ناندینه که دا به تهنیشت ئاگردانه که وه خه ریکی شیر تیکدان بووم، له
 حه وشه که گویم له هه ندی دهنگه دهنگی سهیر بوو. به په له بۆ دهره وه پۆیشتم
 و چاوم به شیتانه ترین دیمه ن کهوت که له ژیانمدا نه مدیبوو. کتیبه کان به
 هه موو شوینیکا بلاو بوو بوونه وه، هه ندیکیان له سه ر یه ک که له که کرابوون و
 له قه له قیان بوو، هه ندی کتیبی دیکه سه ر ئاوی گوومه که که تبوون و به وای
 مه ره که بی تواوه وه ئاوه که ی زۆر شین هه لگه رابوو.

له کاتیکدا پۆمی له ولاره وه ستابوو، شه مس له نیو کتیبه به سه ریه کدا
 که وتووه کان کتیبیکی هه لگرت - دیوانی موته نه بی - بوو، به نیگایه کی مۆنه وه
 ته ماشای کرد و تووپی دایه نیو ئاوه که وه. که کتیبه که له ئاوه که دا نوقم بوو،
 کتیبیکی دیکه ی هه لگرت. ئه مه یان کتیبی نه پنییه کانی عه تار بوو.

له ترسان زارم به شکرده وه. ئاخر شه مس یه ک له دوا ی یه ک کتیبه
 به نرخه کانی پۆمی له نیوده برد! دوا کتیب که تووپی دایه نیو ئاوه که، کتیبی
 (زانسته خوداییه کان) بوو که باوکی پۆمی داینا بوو. له بهر ئه وه ی ده مزانی تا
 چ راده یه ک پۆمی باوکی خۆشده ویست و چه ند خووی به م ده ستنوسه
 کۆنه وه گرتووه، ته ماشایه کیم کرد و پیم وا بوو که له توو پرهبیاندان ده ته قیته وه،
 به لام پۆمی به پوخساریکی وه ک مۆم زه رده هه لگه راو و ده ستی له رزۆکه وه
 له ولاره وه ستابوو. نه مزانی بۆ هیه شتی نالیت. ئاخر ئه و پیاوه ی به وای
 ته کاندنی تۆزی سه ر کتیبه کانی سه رکۆنه ی کردم، وا ئیستا بی ئه وه ی
 وشه یه ک له ده می ده ربچیت، پیاویکی شیت به به رچاوییه وه هه موو
 کتیبخانه که ی له نیو ده بات. که پۆمی نه هاته ده ست تا سنووریک بۆ ئه وه دابنی،
 من خۆم هاته ده ست، چونکه ئه مه دادپهروه ری نییه.

"ئه وه تو چی ده که یته؟"، له شه مسم پرسی: "ئاخر دانه ی دیکه له م کتیبانه
 نییه و زۆر به نرخن. له بهرچی توو پرهبان ده ده یته ناو ئاوه که وه؟ ئه ری تو شیت
 بوو یته؟".

شه مس وه لامی نه دایه وه، به لکو ئاوپی له پۆمی دایه وه و لیتی پرسی:
 "ئه مه بۆچوونی تۆشه؟".

پۆمی لیوه کانی هه لفرچاند و سووکه زه رده خه نه یه ک گرتی، لی هه ر
 بینه نگ بوو.

'بۆچی شتیک نالیت؟'، به سەر شووه که مدا هاوارم کرد.
 پۆمی لیم نزیکیبووه وه و به توندی دهستی گرتم و گوتی: 'کیرا، تکات
 لیده کهم هیمبهره وه. من پروام به شمس هیه.'
 شمس به ئاسوودهیی و پروابه خۆبوونه وه له شانی وه ستابوو و
 تهماشای ده کردم، قۆله کانی هه لکرد و کتیبه کانی له ئاوه که ده رهینا. کاتی بۆم
 ده رکوت که هه موو ئه و کتیبه نه ی له ئاوه که دا ده ریان ده هینیت و شکن، واقم
 و پرما.

لیم پرسى: 'ئایا ئه مه جادووه؟ چۆن ئه مه ت کرد؟'
 شمس گوتی: 'بۆچی ده پرسیت؟ خو ئه گه ر پیتیش بلیم، تو ناتوانیت ئه وه
 بکهیت'.

توو پره بووم و فرمیسکه کانم قه تیس کرد، ئینجا به ره و ناندینه که خزام که
 له م ماوه یه دا بووبوو به دالده م. له نێو مه نجه ل و مه قاله و کۆمه لی گزوکیا و
 به هارات دانیشتم و له سه لای گریانم دا.

پۆمى

قۇنيا، كانوونى يەكەم ۱۲۴۵

بېيارمان دا لەگەل شەمس پىكەو نوپۇزى بەيانى لەدەشتودەر بکەين،
ئەو بوو دواى كازيوە كەمى بەدواوہ لە مال دەرچووین. ھەريەكەمان
سواری ئەسپى خۆى بوو و ماوہيەك رۆيشتين. دەشتى پر لە گياوگۆل و
شيو و جۆگەلەمان بېرى كە ئاوى زۆر ساردیان پيدا دەرپۆيشت. چيژمان لەو
شەنى بەيانىيە وەرەگرت كە بەر دەموچاومان دەكەوت، دەنگى
ئاگادارکەرەوہى جۆراوجۆرى سەير لە پەلەگەنمەكانەوہ سلاويان ليدەکردين،
كاتى لەو نيمچە تاريكانەدا بە بەردەم مالا لادىيەكدا تىپەپەين، جلوہبرگى
تازەشۆردراو و ھەلخراومان بيىنى بە خيىرايى بە ھەموو لايەكدا دەشەكانەوہ.

لە گەرانەوہماندا شەمس جلەوى ئەسپەكەى توندکرد و ئاماژەى بۆ
داربەرپوويەكى زەبەلاحى دەرەوہى شارەكە كرد. پىكەوہ لەژىر دارەكە
دانىشتين، ئاسمان بەسەرمانەوہ لەنتو سىتەريكى ئەرخەوانيدا ھەلواسرايوو.
كە لە مزگەوتە نزىك و دوورەكانەوہ دەنگى بانگدان بەرزبووہوہ و بۆ
نوپۆزکردن بانگى موسلمانانى كرد، شەمس عەباكەى لەسەر زەوييەكە راخست
و پىكەوہ نوپۆزمان كرد.

كە گەيشتمە قۇنيا، لەژىر ئەم دارە دانىشتەم، شەمس بەدەم قسەوہ
بىرەوہرييەكى دوور لە سەريدا بروسكەى دا و زردەخەنە گرتى، لى
ئەوہندەى نەبرد كەوتە دۆخىكى جدييەوہ و گوتى: ئەوہبوو جوتيارىك
گەياندميە جى زۆر سەرسامى تۆ بوو و گوتى كە وتارەكانى تۆ خەمپەوينن.
وتم: ئاوى ئەفسوونكارى پەيقانيان لى نابووم، لى ئەوہ ئەمىستا وەك
ئەوہيە لە پۆزگارىكى كۆندا بووييت. ئارەزووى وتاردانم نەماوہ و
ليبوومەتەوہ.

“تو ئەفسونکاری پەيقانیت، شەمس ئەوێ بە جەختەو وە، بەلام لەجیاتى ئەوێ بىت بە خاوەنى ئاوەزىكى وتارىيژى، بوويت بە خاوەنى دلێكى ریتمدار.”

لە مەبەستى تێنگەگەيشتم و لىيشيم نەپرسى. بەيانى پاشماوەى شەوى رابردووى بەزاند و ئاسمان بوو بە رەنگىكى پرتهقالىيامىز. لە مەودايەكى دوورى پيشمانەو شەرەكە خەرىكبوو لە خەو رادەبوو. قەلەرەشكە هەرشىيان بۆ گىلگەى سەوزايەكان هینا تا بتوانن شىتيكان دەست بكەويت. دەنگى جىرەى ئەو دەرگايانەى كە خەرىكبوون دەرگانهو دەگەيشته گۆچكەمان، هەروەها زەرەى كەر و گرەگرەبى ئاگرى كوانوو دایساوەكان هەموو پێكەو پيشوازیی رۆژىكى نوێيان دەكرد.

“لە هەموو شوێنێكدا خەلكى، بێ ئەوێ كەسێك ئاراستەيان بكات يان رابەراییەتيان بكات كە دەبێ چى بكەن، بۆ خۆسەلماندن سەرەخۆ هەر خۆيان خەبات دەكەن، شەمس بە سەربادانەو وەرورىكى كرد، “پەیفەكانى تو یارمەتيان دەدات و منیش ئەوێ لە توانامدا بىت یارمەتیت دەدەم. من خزمەتكارى تۆم.”

“وا مەلێ، بە ناقيليیەو پێم گوت، “تو هاوڕێى منیت.”

شەمس بێ ئەوێ گۆی بداتە ناقيليیەكەم، لەسەر قسەكانى رۆيشت و گوتى: “ئەوێ پەژارەى كردووم ئەوێهە تو لە ناوخۆ قەتیسكردندا دەژيیت. جا لەبەر ئەوێ وتارىيژ و ئامۆزگاریكەريكى ناودارىت، هەواداران و مریدەكانت دەورت دەدەن، بەلام دەربارەى خەلكە رەشوکییەكە چى دەزانیت؟ وەك سەرخۆشەكان و سەوالكەرەكان و دزەكان و لەشفرۆشەكان و قوماربازەكان – كە دلدەرەوێهەكيان نییە و تووشى سەختترین جۆرەكانى سەتم و كۆلى دەبن. ئایا دەتوانین هەموو خەلقەندەكانى خودامان خۆش بوو؟ ئەمە تاقىكردنەوێهەكى قورسە و تەنها خەلكێكى كەم دەتوانن پێیدا تێپەرن.”

كە درێژەى بە قسەكەى دا، بینیم ناسكى و پەژارەیهك لەسەر پوختسارى نەخش بوون، شىتيكى دیکەشم بەدى كرد كە لە سۆزىكى دایكانە دەچوو. وتم: “تو راست دەكەیت. من بە خوشگوزەرانى ژيام، تەنانەت نازانم كە خەلكى ئاسایی چۆن دەژین.”

شەمس چنگى خۆلى ھەلگەرت، لە كاتىكدا خۆلەكە لە نىوان
ئەنگۈستەكانىيەو دەھاتە خوارى، بە ھىمنى لەسەرى پۆيشت: 'گەر بتوانىن
بېروا بە ھەموو شتە جياواز و دژەكانى گەردوون بەيىن، ئەوا ھەموو شتىك
لە يەك بۆدەقەدا دەتويىتەو'.

ئەوسا شەمس چلەدارىكى وشكى ھەلگەرت و بە دەورى داربەرووھەدا
جەغزىكى گەورەى كىشا. كە ئەوھى تەواوكر، ئىنجا ھەردوو بالى بەرەو
ئاسمان بەرزكردەو، وەك ئەوھى بە دەستەكانى پەتتىكى نادىارى گرتىت،
دەستى كرد بە وتتى ھەر نەودونۆ ناوھ جوانەكەى خودا و ھاوكات لەنىو
بازنەكەدا دەستى بە خولانەوھە كرد، سەرەتا بە ھىمنى و لەسەرخۆ، ئىنجا مينا
ھەلكردى شىنەى ئىوارە. زۆرى نەبرد چەشنى گەردەلوولتەك بە توندى و
خىرايەوھە خولانەوھەكەى زۆرتەر كرد. خولانەوھە بە جۆشوخۆشەكەى ئەوھەندە
دلگىر و كارىگەر بوو، خەرىكبوو ھەستم دەكرد وەك ئەوھى تىكرەى
گەردوون - زەوى و ئەستىزەكان و مانگ - لەگەلدا بخولتەوھە، دەستم بە
تەماشاكردنى ئەم سەما سەيرە كرد و ئەو وزەيەم بىرچووەوھە كە لىتى
دەدرەوشايەوھە و پۆح و جەستەمى داگىر كردبوو.

شەمس وردەوردە خولانەوھەكەى ھىواش كردەوھە تا بەتەواوى وەستا. كە
ھەناسەى دەدا سىنگى دەھەژى، دەموچاوى سىپى ھەلگەرا، لەناكاو وەك
ئەوھى بە قوولەى دەنگى لە دوورەوھە بىت، گوتى: 'گەردوون يەك خەلقەندەيە.
ھەموو شتىك و ھەموو كەسىك بە تۆپىكى شارداراوى كۆمەلە چىرۆكىكەوھە
بەستراونەتەوھە. ئىدى بزانىن يان نا، ھەموومان لە گفتوگۆيەكى بىدەنگدا
ھاوبەشىن. لەوھەدا ھىچ زەرەر و زيانىك نىيە. مېھرەبان بە و تەنانەت ئەگەر
قسەكانت بى مەبەست و پاكىش بوون، چەندوچوون مەكە، چونكە پەيغەكان
كە لە زارمانەوھە ھەلدەقولتەن ون نابن، بەلكو لە ئالايەكى بىگوتايىدا بۆ
ھەتاهەتايە دەمىنەوھە و لە كاتىكى گونجاودا بۆ لامان دەگەرتەوھە. ئازارى
تاقە مرقۇتەك ھەموومان ئازاردەدات، خۆشى و گەشى تاقە مرقۇتەك
ھەموومان دەخاتە زەردەخەنە.

يەكەى لە پىساكانى عەشق وا دەلەت.

ئىنجا نىگايەكى خۆتېھەلقورتانى كىردىم، دەۋسى ئائومىدىيەك لە قوۋلايى
چاۋەكانىدا دياربۇو، دەۋسى خەمىك كە پىشتىر لەۋدا نەمدىبۇو.
شەمس گوتى: "پۇژى دىت تۇ لە پۇژەلەت و لە پۇژئالا بە دەنگى
خۆشەۋىستى دەناسرىت، ئەۋ كەسانەى كە قەت دەموچاۋىشتيان نەدى بىت،
سرووش لە دەنگت وەردەگرن."

بە گومانەۋە لىم پرسى: "چۈن دەبىت ئەۋە روۋىدات؟".
شەمس لە ۋەلامدا گوتى: "لەميانەى پەيغەكانتەۋە، بەلام مىن لىرەدا
دەربارەى ۋانەۋتەۋە و ۋتارەكان قەسەناكەم، بەلكو دەربارەى شىعەر دەۋىم".
شىعەر، بە دەنگىكى پىچپىچ وىتم: "ئاخر مىن شىعەر دانانىم. مىن زانايەكى
ئايىنىم. قەسەكەم زەردەخەنەيەكى شاراۋەى لەسەر دەموچاۋى شەمس نەخش
كىرد."

"ھاۋپىم، تۇ دەبىتە يەككى لە جۋانتىن ئەۋ شاعىرانەى كە دىنا دەيانناسىت".
خەرىكبۇو ناپەزايى دەربىرېم، لى نىگايە كەكلاكرەۋەى چاۋەكانى شەمس
ژىۋانى كىردەۋە و نەمۋىست دەحكەى لەگەلدا بكەم، بۇيە گوتىم: "ئەۋەى
پىۋىست بىت پىكەۋە دەيكەين. پىكەۋە لەسەر ئەم پىگەيە دەپۇين".
شەمس بە تىفكرىنەۋە سەرى بادا و بە شىۋەيەكى ترسناك بىدەنگ بوو و
چاۋى بېرىيە پەنگە كالەۋەبوۋەكانى ئاسۆ. كە دەستى بە قەسە كىردەۋە بەۋ
ۋشە شوۋمانە دەستى پىكىرد كە قەت بەرۋكىيان بەرنەدەدام و بەردەۋام
پۇچيان برىندار دەكىردىم: "ھەرچەندە يەكجار خەزەكەم لەگەلدا بىم، لى دەبىت
خۆت بە تەنبا ئەۋە بكەيت".

لىم پرسى: "مەبەستت چىيە؟ بۇ كۆى دەپۇيت؟".
شەمس بە خەمبارىيەۋە لىۋەكانى كىرژ كىردەۋە و چاۋەكانى ھەلبېرى و
وتى: "شەكە لەدەست مىندا نىيە".

بايەكى سارد مىنا ھەۋالى ئەۋەى پى بىت كە پايز ۋا لە دەرگامان دەدات،
لەپ بەسەرماندا ھەلىكىرد و ھەۋا ساردى كىرد. ئاسمانى شىن و بىگەرد بە
خوناۋى فېتك ۋەك بەركەۋىتى پەپۋولەيەك ختۋوكەدەر و ناسك، دەستى بە
خوناۋ كىرد. ئەمە يەكەم جار بوو بىرىم لەۋە كىردەۋە كە شەمس دەپۋات. ئىدى
ئەۋە بوو بەۋاي ئازارىكى تىژ لە سىنگىدا.

سولتان وهلهد

قونیا، کانوونی یه کهم ۱۲۴۵

بِه بیستنی ئه واته واته، پهنگه هه ندی کهس چیژیان وه رگرتیت، لی من به بیستنیان ئازارم ده چه شت. ئاخر چون ده کری خه لکانیک ده باره ی شتگه لی دلتیا نه بن و نه وه ندده داخ له دل و له خوبایی بن؟ خه لکیک نه وه ندده له راستیه وه دوور بن، گهر ترسناک نه بن شتیکی سهیره! ئاخر ئه وان له وه یوه ندیه قووله تیناگه ن که من به باو کم و شه مسه وه ده به ستیتته وه. ئاشکرایه که ئه وانه قورئانیان نه خویندو وه ته وه، خو ئه گهر بیان خویندایه ته وه، ئه وه ده یانزانی که چیرو که لیککی هاوشیوه هه ن و باسی خیر و به زه یی پو حیی ده که ن، وه ک چیرو کی موسا و خدر.

له سووره تی (الکھف - ئه شکه وت) دا، زور به پروونی باسی ئه وه کرا وه. موسا پیاو یکی پهیره وکرا و مه زن بو و بو به پیغه مبه ر، سه رباری ئه وه ش رابه ر و یاسادانه ریکی بیهاوتا بو. ئه وه بو که کاتی ئه وه هات هه سقی کرد زور ئاتاجی هاوه لیککی پو حیه تا چاوی ستیه می بکاته وه، ئه وه هاوه له ش ته نیا خدر بو، که دله ره وه ی کو سته و توهان و که سه رداران بو.

خدر به موسای گوت: "خودا فه رمانی پیکردم که به دنیا دا بگه ریم و ئه وه بکه م که پنیو سته بیکه م. تو ده لیت ده ته وی له گه لمداییت. جا گه ره ده ته وی له گه لمداییت، ئه و تا خو م بو تی باس نه که م، ده رباره ی هیه شتی پرسیارم لی مه که."

موسا وتی: "ده مبینیت ئارام ده گرم و له هیه شتیکدا بیتفه رمانیت ناکه م." هه بیایان لیکرد و له پینگه دا سه ربان له چه ندین شوین دا، لی موسا سه ری له کرده وه کانی سو رما بو. به به رچاویه وه می زدمندا لیککی کوشت و

پاڤړېکي کون کړد. موسا خوی پي نه گيرا و لږی پرسى: 'ئهم کاره کاره ساتبارانه ت بوچی کړد؟'.

'ئهی پيم نه وتیت که پرسیارم لی نه کهیت؟'.

موسا هه موو جارې پرسیارى لیده کړد و هاوکات ته وازوی لی ده خواسته وه و به لږنى پخده دا که دووباره پرسیارى لی نه کاته وه، لی به لږنه که ی نه ده برده سهر. له کوټاییدا خدر هوې په فتره کانی خوی بو پروون کړده وه. موسا ورده ورده تیگه یشته که هه ندې شته به خراپ یان به مایه ی به دبختی ده رده که ون، لی زور جار ده بنه مایه ی خیر و خوشییه کی له شتو ده به کاره سات داږوشراو، کاتیکش شته کان پروون ده بنه وه، په نکه بو ماوه یه کی دوور زیانیان لی بکه وینته وه. ئیدی ئو ماوه کورته ی که له گهل خدردا بوو، له ژیانیدا بوو به زورترین ئه زموونى سهر سوږه یتهر.

وهک له م حه کایه ته هتاداره دا دیاره، له م دنیا یه دا هه ندې براده رایه تی هه یه بو که سانى ئاسایى پروون نیسه، لی راستییه که ی ئه وه یه ئو براده رایه تییه هه ندې که نالی تر پتکدینیت و ده بیته مایه ی فراوانکردنى حکمه ت و دووربینییه کی قولتر. شه مسیش له ژیانى باوکمدا ئاوها ده بینم.

ده زانم خه لکی تر به و شتوازه شته که نابینن که من ده بینم، ئه مه ش نیگه رانم ده کات. شه مس بو به دبختی شته کان وا ئاسان ناکات تا خو شه ویستی و دؤستایه تی خه لکی بو خوی به ده ست بیتیت. ئاخر ئو له بهر ده رگای ته کیکه به شتو یه کی هه په شه ئامیزه وه داده نیشت و هه ر که سی بیه وئ بو بیننى باوکم بچیته ژوره وه، پتی لیده گریته و لږی ده پرسیت: 'بو ده ته وئ مه ولانای مه زن ببینیت؟ ئو دیارییه چییه که بؤت هیناوه؟'.

ئیدی میوانه که زمانى تیکده ئالیت و ده که وینته ترمه ترم، به لکو داواى لږبوردنیش بکات شه مس پتگه ی نادات بچیته ژوره وه. هه ندې له م سهردانیکه رانه دواى چهنډ رږژ دووباره به ده ستودیاریى وهک میوه ی وشکه وه کراو یان چهنډ دراویکی زیو یان به رمالی ئاوریشم یان به رخه کوږپه، ده هاتنه وه. شه مس به بیننى ئهم شتانه ده هری ده بوو و چاوه په شه کانی ده بریسکانه وه و ده موچاوى سوور هه لده گه را و دووباره ده ری ده کړدنه وه.

پوژيکيان پياويک پقي ههستا و به پووي شهمسدا ههشاخا: کي ئو مافهي پيداويت که دهراگاي مهولانا به پووماندا دابخهيت؟ واز لهوه بيته که ههر کهسي ديت و پرسياياري لیده کهيت که چيي لهگهل خويدا هيناوه! ئهي تو خوت چيت هيناوه؟.

شه مس بۆ ئهوهي ههموويان گوښيان لئي بيت به دهنگيکي بهرز وتي: من نهفسي خۆم هيناوه. لهپاي ئهودا قوربانيم به سهري خۆم داوه.
پياوه که به ترمه ترم و به شله ژاوييه وه که له تووپه يي زياتر بوو، دوور که و ته وه.

* * *

له هه مان پوژدا له شه مسم پرسى ئاخو کاتي هه موو خه لکي به خراپي لئي تیده کهن و پيزي ناگرن، ههست به نيگه راني ناکات؟ به ترسي شه وه ئه مه م پيگوت ئاخو له م دواييه دا دوژمنيکي زوري بوخوي پهيدا کردبوو.

شه مس وا دياربوو که و ته بير کردنه وه وه وهک ئه وهي ئه و شتانه ي ده رباره ي ئه و ده يانليم، بيرۆ که يه کي پي نه بيت، گوتي: به لام من هه چ دوژمنيکم نييه، له سه ري پويشت، په نگه عاشقاني خودا په خنه گر يان په کابه ريان هه بيت، لي دوژمانيان نييه.

به ناقاييليه وه گوتم: به لئي، به لام تو له گهل خه لکيدا شه په ده کهيت.
شه مس به رپه رچي دامه وه و گوتي: من شه ريان له گهلدا ناکه م، به لکو شه په له گهل ههستي خۆ به زلانياندا ده که م، ئه مه يان شتيکي جيايه.

ئينجا به هيمني گوتي: ئه مه په سايه که له چل په ساکه: (ئهم دنيايه له چپايه کي به فرگرتوو ده چيت که دهنگي تو بداته وه، هه موو ئه وهي ده يليت، باش يان خراپ به شيوه يه ک له شيوه کان بۆ لاي خوت ده گه په ته وه. له بهر ئه وه گه که ستيک به خراپه باسي کرديت، توش به هه مان شيواز به خراپه باسي ئه وت کرد، ئه و شته که خراپتر ده بيت. ئه وسا نه فسي خوت ده بينيت له باز نه يه کي به تالدا بووه ته هيزيکي په قبه خش. له بهر ئه وه گه ره که به دريژايي چل شه و چل پوژ ده رباره ي ئه و که سه به شيوازيکي ناسک قسه بکهيت و بير بکه يته وه. له کوتاييدا هه موو شته کان له گهل په کتردا جيا ده بن، چونکه خوت له ناوه وه جيا ده بيت).

گوتم: 'بهلام خه لکی دهرباره ی تو شتی زور ده لئین، تهنانهت گومان له و په یوه نندیه ی نیوان دوو پیاو ده کهن، که ناکړی باس بکړی'، له کوتاییدا خه ریکبوو ده نگم لیم ټیکبات.

که شه مس ئه وه ی بیست، دهستی له سره قوالم خا وکرده وه و وهک هه میسه زه رده خه نه یه کی ئاسووده گرتی و ئهم چیرۆکه ی بۆ گتپامه وه.
دوو پیاو له ولایتیکه وه بۆ ولایتیکی تر سه فه ریان ده کرد، گه یشتنه جوگه له ئاویک که به هو ی بارانی زوره وه ئاوه که ی هه ستابوو. ئه وه نده ی نه مابوو له جوگه له که به پنه وه، ئافره تیکی جحیل و جوانیان بینی به تنیا وه ستابوو و ئاتاجی یارمه تی بوو. ده سبه جی یه کئ له پیاوه کان به ره و لای رۆیشت و به باوهش هه لگرت و له جوگه له که په راندیه به وه، ئیدی له وه به ره وه داینا و دهستی دو عاخوازی ی بۆ هه لبری، ئینجا که و تنه وه ږی.

له ماوه ی ئه و مه و دایه ی له سه فه ره که یان مابوو یان، رپیواری دوو هم هه ر بیده نگ و گرژ بوو و وه لامی پرسیاره کانی براده ره که ی نه ده دایه وه. دوا ی چهنده سه عاتیکی گرژی، ئیدی بیده نگیه که ی شکاند و گو تی: 'بۆچی ده ستت بهر ئه و ئافره ته که وت؟ بۆی هه بوو له خشته ت بیات! چونکه بۆ پیاو هه رامه دهستی بهر ئافره تیکی ئاوها بکه ویت'.

پیاوی یه که م به هیمنی وه لامی دایه وه: 'هاوړیم، من ئه و ئافره ته م هه لگرت و له وه به ری جوگه له که دامنا و له وئ وازم لئی هیتا، لئ تو له وساو هه یشتا هه ر هه لگرتوه'.

'هه ندئ که س ئاوهان'، شه مس گو تی، 'ترس و بیر کردنه وه ی لایه نگرانه یان به شان هه لگرتوه و ئه و باره قورسه ده یان پلیشینیته وه. گه ر له ده می یه کیکت بیست گوا یا ناتوانیت له و په یوه نندیه ی نیوان من و باوکت ټیگات، پنی بلئ با مه ژگی خوی بشواته وه'.

ئىلا

نۆرتامبۆتون، ۱۵ى حوزىران ۲۰۰۸

بېرسىت و بلىت چۆن بووم بە سۆفى؟ منىش پىت دەلىم لە نىوان شەو
و پۇژىكدا نەبووم بە سۆفى.

ناوى راستەقىنەم كرىگ رېتشارد سۆن-، لە شارى كىنلۆ تشېترفى
لەدايك بووم، كە بەندەرىكى دوورە و دەكەوئە ناوچە بەرزايەكانى
ئوسكوئەلەنداوه. كە پابردووم بىردەكەوئە، بە ئەلھايەكى زۆرەوه بەلەمى
پاوكردن و ئەو گەجەنەم بىردەكەوئە كە بارى قورسى ماسىيان
هەلگرتبوو، هەروەها پىشووى گژوگىاي دەريايىم بىردەكەوئە كە چون
مارى سەوز شۆرپووبوونەوه، ئەو بالندە فیتووكەرانەى كە بە درىژايى لمى
كەنارەكە دەفرىن و كرمىان هەلدەگرتەوه، ئەو گژوگىايانەى لە هەندى شوئى
دەگمەن و سەخت دەپوان، هەروەها بۆنى تىژ و سوئرى دەريام
بىردەكەوئە. ئىدى ئەو بۆنە و سەربارى بۆنى چىاكان و دەرياچەكان و
ئەو دلىيايە خەماوييەى كە بالى بەسەر ژيانى ئەوروپاي دواى جەنگدا
كىتسابوو، پاشخانى مندالىى منيان پىك هىتابوو.

لە كاتىكدا لە شەستەكانى سەدەى بىستەم جىهان لىژ بووبووهوه و
بووبوو بە شاتۆى خۆپىشاندانى قوتابىيان و فراندنى فرۆكە و هەلگىرساندنى
شۆرەشەكان، من لە هەموو ئەوانە دووربووم و لە سووچىكى هىمن و سەوز
خۆم مەت كردبوو. باوكم كىتبخانەىكى بۆ فرۆشتنى كىتپى بەكارهيتراو هەبوو،
دايكمىش ئەو مەپانەى بەخىتودەكرد كە خورىيەكى زۆر نايابيان هەبوو. لە
مندالىمدا هەستم بە لەزەتى ئەو تەنبايە دەكرد كە شوانەكە تىيدا دەژيا،
هەروەها ئەو هەستەى كە كىتفرووش هەيەتى. پۇژانىكى زۆر بەسەر

درهختیکی به ته مه ندا هه لده زنام و دیقه تی دیمه نی دهو روبه رم ددها و پیم وا بوو که من هه موو ژیانم له وی به سه رده به م. دلم ئەلہای سه رکیشی دهکرد، به لام کینلو تشپیرفیم زور خوشده ویست و به خته وهر بووم و بپوام به شته چاوه پوانکراوه کانی ژیا نی خۆم هه بوو. ئاخو چون بزنام که خودا نه خشه یه کی تری داناوه؟

دوای ئەوهی گه یستمه ته مه نی بیست سال که متر، دوو شتم دۆزییه وه که بۆ هه تاهه تایه ژیانمیان گۆری، یه که میان ئامیری وینه گرتنی پیشه یی بوو، ئەوه بوو ناوی خۆم له خولیکی فیربوونی وینهی فۆتوگرافی تۆمارکرد و نه مه ده زانی که خوو ده ده مه شتی به دریژایی ژیانم به حه زیکی لاهه کیی داده نیم. دووه میان خوشه ویستی بوو. ئەوه بوو ئافره تیکی هۆله ندیم خوشویست که ناوی مارگو بوو که له گه له دهسته خوشکه کانییدا به ئەورووپادا گه شتی دهکرد.

مارگو هه شت سال له من گه وره تر بوو، بالابه رز و جوان و لامل بوو. خۆی به بۆهیمی و نموونه یی و پادیکالی داده نا و تیکه لای هه ردوو په گه زه که ی دهکرد، چه پره و و ئازاوه گیر و فره پۆشنییری و چالاکی بواری مافی مرۆف و چالاکیکی به ره له ستکاری پۆشنییری باو بوو، هه روه ها میتینه یه کی ژینگه پاریز بوو. ئەمانه زاراوه گه لی بوون گه ر یه کی له باره یانه وه پرسیا ری لی کردبام نه مه ده زانی پیتاسه یان بکه م، به لام هه ر له سه ره تاوه سه رنجم دا که ئەوه شتیکی تر ده گه یه نیت: ئافره تیکی ئەمبه ر و ئەوبه رکه ر. مارگو ئافره تیک بوو ده یه توانی له چه ند خوله کییدا له نیوان دلخۆشییه کی زیده پۆ و خه مۆکییه کی ته نکدا بیت و بچیت. زور ده مه ده می بوو و هه میشه به و شته توور به ده بوو که خۆی به دوو پوو یی (شینوازی ژیا نی بۆرژوازیانه) لیک دی ده دایه وه. هه ولی ددها له هه موو ورده کارییه کانی ژیا ن بگه پیت و دژی کۆمه لگه جه نگی به رپا ده کرد. تا پۆژی ئەمپۆمان ئەوه م له لا بووه ته مه ته لیک که هیشتا ده ستبه رداری نه بووم و وازم لینی نه هیئاوه، به لکو خۆم داوه ته ده ست گیتراوی که سایه تییه ده مه ده مییه که یه وه، چونکه له خوشه ویستی ئەودا نوقم بوو بووم.

مارگۆ پېنەۋپەرقۇيەكى بېيۇنەبوو، ھەرچەندە لىۋانلىق بوو لە بۇچوونى شۆرەشگىرپانە و بويرىيەكى رەھا و داھىنەرانە، ھاۋكات گوللىكى دەستىردى فىشەل بوو. ئىدى بىر يارم دا پىشتى بگرم و بىپارىزم، نەك ھەر لە دىئاي دەرەۋە، بەلگۈ لە نەفسى خۇيشى بىپارىزم. ئايا ئەۋەندەى من خۇشم دەۋىست، ئەۋىش منى خۇش دەۋىست؟ پىم وا نىيە، بەلام دەمزانى كە ئەۋ بە شىۋازە خۇپەرسىتىيەكەى خۇى كە برىتى بوو لە پوخاندنى خود، خۇشى دەۋىستم.

بەم جۆرە تەمەنم بىست سال بوو لە ئەمستردام گىرسامەۋە، ئىدى لەۋى ھاۋسەرگىرىمان كرد. مارگۆ كاتى خۇى بۇ ئەۋ پەنابەرانە تەرخان كرد كە بە ھۆكارى سىياسى يان مرقۇى پوويان كرده ئەۋروپا. بەۋاي كارەكەيەۋە لە پىكخراۋىك كە سەرپەرىشتى پىۋىستى پەنابەرەكانى دەرەك، كۆمەكى ئەۋ زىانلىكەۋتۋانەى دەرەك كە لە ھەموو شۋىتلىكى دىئاۋە بۇ ھۆلەندا ھاتىبون و ئەمىش بوۋبوو بە فرىشتەى فرىادپەسىيان و زۆر لەۋ خىزانانەى لە ئەندۇنىسىا و سۇمال و ئەرژەنتىن و فەلەستىنەۋە ھاتىبون، ناۋى كچەكانى خۇيان نا مارگۆ.

لى من ئەۋەندە بايەخم بە شتە گرىنگەكان نەدەدا، چۈنكە سەرقالى ئەۋە بووم پلەم بەرز بىيىتەۋە. دۋاي ئەۋە لە كۆلىزى كارگىرپى دەرچووم، لە كۆمپانىيەكى نىۋەۋەلەتى كارم كرد. مارگۆ گوۋى بە بارودۇخم يان موۋچەكەم نەدەدا، ئەمەش ۋاي لىكردم تەماحم بکەۋىتە سەر ۋەدىيەنى دەستكەتى تورپەھات. زۆر تىنۋى دەسەلاتخۋازى بووم و دەمەۋىست دەۋسى دەست و پەنجەم بەسەر ھەموو دىئادا جىبەيلىم.

پلانم بۇ ھەموو ژيانمان دانابو، بىر يارمان دابو دۋاي دوو سال ئىنجا مىندال بىخەينەۋە. دوو كىژۆلە ئەۋ وىنەيەيان تەۋاۋ دەرەك كە لە ھىزرى خۇمدا بۇ خىزانلىكى نمونەيى وىنەم كىشاپوۋ. لەۋ بانەپۆژەى لە بەردەممان دىاربوو دلىيا بووم. لە ۋلاتىك دەژايىن لە ھەموو ۋلاتانى سەر زەۋى ئاسايشى زياتر تىدا بوو، يەكى نەبوو لەۋ ۋلاتانەى كە ئازاۋەيان تىدا بلاۋبوۋبوۋەۋە و خەلكى ۋەك داركاژىكى ئاۋ لىتراۋ بە لىشاۋ پوويان دەرەك ئەۋروپا. لە ھەپەتى لاۋىتى بوۋىن و تەندروسىتىيەكى باشمان ھەبوو و يەكترمان خۇشەۋىست.

ئىستا زۆر ھەستەمە بېروابكەم كە من گەشتوومەتە تەمەنى پەنجاوچار
سالى و مارگو مردووه.

مارگو يەكجار لەشساغ بوو، لە سەردەمىكدا ئەو پووهكخۆر بوو، ھىشتا
ئەم وشەيە نەناسرابوو. ھەولى دەدا خواردنى تەندروست بخوات و بەردەوام
وەرزشى دەکرد و ھىچ دەرمانىكى نەدەخوارد. دەموچاوه پەريئاساكەى
تەندروستى لى دەتكا و بەردەوام جەستەى بارىكەلە و لاواز بوو. بە جۆرى
بايەخى بە خۆى دەدا لەگەل جياوازي نىوان تەمەنمان، من لەو بەتەمەنتر
دياربووم.

مارگو بە شىوہيەكى چاوه پواننەكراو مردنىكى ئاسايى مرد. شەويكىيان
لەدواى سەردانىكى بۆ لای پۆژنامەنووسىكى پووسى كە داواى پەنابەريتى
کردبوو، لە گەپانەوہدا لە ناوہپاستى رىگەى خىرا ئۆتۆمبيلەكەى پەكى
دەكەوئەت. ئىدى شتىكى كەردبوو لەگەل كەستى راسەقىنەى ئەودا نەدەگونجا.
ئاخر ئەو ژنيك بوو بە كەمى وابەستەى ياساكان بوو. ئىدى لەجياتى ئەوہى
چار لايتى ھەلبكات و چاوه پى بەھاناھاتنەوہ بكات، ئۆتۆمبيلەكەى
جىدەھىلەت و بەپى بەرہو گوندىكى نزيك دەپوات. چاكەتيكى خۆلەميشى
تاريك و پانتۆلىكى توخى لە بەر بوو و ھىچ ئاماژەيەكى وەك لايت يان ھەر
شتىك واى لى بكات كە ببىنرئ، پى نەبوو. ئىدى بارھەلگريك كە لە
يۆگسلافياوہ دەھات لى دەدات. شوفىرەكە گوتبووى نەيدىوہ، چونكە مارگو
بەتەواوى لەنىو تاريكەشەوہكەدا توابووہوہ.

پۆژانىك گەنج بووم. خۆشەويستى چاوهكانى بۆ ژيانىكى جوانتر
كردەوہ، بەلام دواى ئەوہى ئەو ژنەى كە خۆشم دەويست لەدەستم دا،
گۆپانىكى گەورە لە شىوہمدا پرووى دا، ئىدى نە ئەو لاوہ بووم و نە ئەو پياوہ
پىگەيشتوہ، بەلكو بووم بە ئاژەلنىكى سەندمكراو. ئەم قوناغەى ژيانم ناو دەنيم
پىتى (س) لە وشەى (سۆفى).

ھىوادارم بەم نامە درىژە بارتم گران نەكردىت.

لەگەل خۆشەويستىم.

عەزىز

گوئی بیابانی له شفرۆش

قونیا، کانوونی دووهم ۱۲۴۶

بەه‌وای ئەو شەرمەزارییەیی که له مزگەوتەکه تووشم بوو، ئیدی خاوەن سۆزانیخانی که پێگهی نەدەدام بۆ هیچ شوینی دەرچم و بۆ هەتا هەتایە له سۆزانیخانی که بووم بە بەندکراویک، بەلام ئەو بێزاری نەدەکردم، چونکه ئارەزووم له هیچ شتێک نەما بوو.

ئەو دەموچاوه‌ی که به‌یانی هەموو پۆژیک له ئاوی نه‌دا سلاوی لێدەکردم تا ده‌هات زەردتر هەل‌ده‌گه‌را، قژم شانه نەدەکرد، یان پوومه‌ته‌کانم هەل‌نه‌ده‌گلۆفی تا په‌نگی سووراوه‌که بگرن. کچه‌کانی دیکه خه‌ریک‌بوون له پو‌خسارم دەرپه‌وینه‌وه له‌بەر ئەوه‌ی سه‌رنج‌راکێش نه‌بوو، ده‌یانگوت سه‌روسه‌کو‌تت وا ده‌کات مه‌عمیله‌کان به‌کینه‌وه. په‌نگه‌ قسه‌که‌ی ئەوان راست بوو‌یت. پۆژیکیان پێیان گوتم که مه‌عمیلێک سووره له‌سه‌ر ئەوه‌ی بمی‌نیت، بۆیه هه‌ستم به‌ د‌ل‌نیا‌یه‌ک کرد.

کاتی بۆم دەرکه‌وت که ئەوه پێپرسه، ترسم لێنیش‌ت. که له ژووره‌که‌دا به‌ ته‌نیا له‌گه‌لیدا بووم، لێم پرسى: "هه‌سه‌سیکی وه‌ک تو لێزه چی ده‌کات؟". به‌ ده‌نگیکى قورسى هێماداره‌وه‌ گوتى: "ده‌ی باشه. خو هاتنى من بۆ سۆزانیخانی‌هه‌ک له‌ چوونی له‌ شفرۆشیک بۆ مزگه‌وت نامۆتر و سه‌یرتر نییه‌". گوتم: "من د‌ل‌نیا بووم که له‌و پۆژه‌دا ده‌ته‌ویست بمکوژیت. من به‌ ژیانم قه‌رزازی شه‌مسی ته‌وریزیم".

وتى: "جاریکی تر له‌ به‌رده‌م مندا ناوی ئەو زه‌ندیق و کافره قێزه‌وته به‌ ده‌م‌تا نه‌یه‌ت".

‘نەخىر ئەو خوانەناس نىيە، نازانم چىم بەسەرھات، لى گويم لە خۆم بوو
 ئاۋھا دەلیم: ‘لەو پۇژدوۋە شەمسى تەۋرىزى چەند جارى سەردانى كردووم.
 ‘ئاۋھا! دەرويشىك و لە سۆزانيخانە بىت!، پىپرس مشەمشىكى لىۋە ھات،
 ئەۋەم لا سەير نىيە.’

وتم: ‘شەكە وا نىيە. ئەۋەى تۇ بىرى لىدەكەيتەۋە قەت وا نىيە.’
 لەۋە پىش باسى ئەۋەم بۇ كەس نەكردبوو، ئىدى نازانم چى وای لىكردم
 كە ئىستا ئەۋە بە پىپرس بلیم، بەلام شەمس لەم چەند مانگەى دوايىدا ھەموو
 ھەفتەيەك سەرى لىدەدام. نازانم چۆن دەيتوانى بى ئەۋەى كەسىك بىيىنىت بە
 تايىبەتى خاۋەن سۆزانيخانەكە، دزە بكات و بىتە ناو سۆزانيخانەكەۋە. رەنگە
 كەسىكى تر مەزەندەى ئەۋەى بىكرىدایە كە جادوۋى رەش دەكات، بەلام
 دەمزانى كە ئەمە راست نىيە و شەمس پىۋايكى باشە- بىرۋادارە - و بەھرى
 تايىبەتى ھەيە. جگە لە دايكم لە كاتى مندالىمدا، شەمس تاكە كەسىك بوو كە
 بەبى بەرانبەر بە ناسكى و نىانى مامەلەى دەكردم. ھەر ئەو بوو فىرى كردم
 گەر شەكە گەيشتە ئەۋپەرى خراپىش، ناۋمىد نەبم. كە پىم گوت كەسىكى
 ۋەك من ناتوانىت لە رابردوۋى خۇى رزگار بىت، يەكسى لە رىساكانى
 بىرھىنامەۋە كە دەلەت: (رابردوۋ لىكدانەۋەيە و ئايندە خەيالە. دىنا ۋەك
 ئەۋەى ھىلىكى راست بىت لەمىانەى پۇژگارەۋە ناجوۋلەت، تا لە رابردوۋەۋە
 بەرەۋ ئايندە بىرات، بەلكو پۇژگار لەمىانەى ئىمەۋ لە ناۋەۋەماندا لە چەندىن
 لۆلەپى بىكۆتايىدا دەجوۋلەت. ھەتاھەتايى زەمەنى رەھا ناگەيەنەت، بەلكو
 نەمرى دەگەيەنەت. گەر ويستت پووناكىي ھەتاھەتايى تاقي بگەيتەۋە، ئەۋا
 دەبىت رابردوۋ و ئايندە لە ئاۋەزت دەربكەيت و لەنىۋ چركەساتى ئىستادا
 بژىيت).

شەمس لەسەر قسەكەى بەردەۋام بوو: ‘ۋەك دەبىنىت، ئەم ساتەى ئىستا
 ھەموو ئەۋەيە كە بوۋە و ھەموو ئەۋەشە كە دەبىت. كاتى لەم راستىيە
 تىدەگەيت، ئىدى شتى نامىنىت لىنى بىرسىت، ئەۋسا دەتوانىت ھەتاھەتايە ئەم
 سۆزانيخانەيە بەجى بھىلىت.’

* * *

پېپرس سهيری دهموچاوی دهکردم. وهک ئهوهی له ژووره کهدا که سیکي دیکه مان له کهلدا بیت، چاوی راسته ی به رهو لاوه خپلکرده وه، که سیک که من نه مده بیني، ئه مهش ترساندمی.

زانیم ئیدی نابیت باسی شهمس بکه م، قاپی بیرهم دایی و به په له هه لیقوراند.

“که واته شاره زایت له چی هه یه؟”، دوا ی ئه وه ی پېپرس قاپیکی دیکه ی بیره ی خوارده وه، لئی پرسیم: “ئه ری ئیوه ی کچان به هره یه کی تایه تیتان نییه؟ ئایا سه مای پوژه ه لاتی ده زانیت؟”.

وتم به هره یه کی له م بابه تانم نییه، ئه و به هره انیش که له رابردو ودا هه میوون، دوا ی ئه وه ی تووشی نه خوشییه کی نادیار بووم، له ده ستم دان. ئی ئه گه ر خاوه ن سوزانیخانه که ش بژنه ویت شتی ئاوها به یه کیک له مه عمیله کان ده لیم، ئه واهه ر ده مکوژیت، لی ئیدی گوئی پی ناده م. هیوام ده خواست که پېپرس ئه م شه وه ی له گه ل کچیکی ترده به سه ر ببات، به لام پېپرس هیوا برای کردم، چونکه ده سستی به سه ربادان کرد و گوئی که ئه و گوئ به وه نادات. ئینجا کیسه یه کی ده ره ئنا و ماده یه کی قاوه یی سوورئامالی پژانده ناو له پی و هاویشتییه ده مییه وه و ده سستی به جوینی کرد، ئینجا لئی پرسیم: “ئایا که میکت ناوی؟”.

سه ری نه خیرم له قانده. ئاخه ده مزانی ماده که چییه.

“تو نازانیت چیت له ده ست داوه؟، که له سه ر ته خسته خه وه که راکشا جه سته ی سه ربووی راده سستی تلیاکه که بوو.

له و ئیواره یه دا، پېپرس دوا ی ئه وه ی به وای بیره که و حه شیشه که وه هه سستی به خاوبوونه وه کرد، به شانازییه وه ده سستی به باسکردنی ئه و کاره ساتانه کرد که له مه یدانه کانی جه نگدا بینییوونی. وتی هه رچه نده که جه نگیزخان مردووه و لاشه که ی دارزاوه، به لام هیشتا سییه ر و تارمایی ئه و له گه ل سوپاکانی مه غولدا یه. هه ر تارماییه که ی ئه وه سوپای مه غول هانده دات په لاماری کاروانه کان بدات و دیتهاته کان تالان بکات و داگیریان بکات، ئافره تان و پیوان سه ربپریت. ئینجا دوا ی ئه وه ی سه دان که س ده کوژران و بریندار ده بوون و ده یان که س دوا هه ناسه یان ده دا. باسی ئه و بیده نگیه ی بو کردم

که وهک سیپالئیکی تهنک له شهوانی زستانی سارددا بالی به سهر مهیدانی
جهنگدا دهکیشا. به دهنگیکی ئالۆز گوئی: "ئهو بیدهنگیهی که دواي
کاره ساتیکی گهوره بال دهکیشیت له هه موو ئه و دهنگه بیستراوانه ی سهر
زهوی هیمتره".

به ورته ورت گوتم: "شته که زۆر خه مین دیاره".

له ناکاو قسه کان چکیان کرد، ئیدی شتی نه بوو قسه ی له سهر بکه ی. قۆلی
گرتم و به ره و سهر جیخه وه که پالی نام و جله کانی له بهر داکه ند. چاوه کانی
بیشه رمانه تر و دهنگی به رزتر بوو. بۆنی تیکه له یه کی له بۆگه نی هه شیش و
ئاره قه و برسیتی لینه هات. مسه کۆله یه کی توندی لیدام. هه ولم دا خۆم
بخه مه لاوه و رانه کانم خاوبکه مه وه تا ئازاره زۆره کم سووک بکه مه وه، به لام
به هه ردوو دهستی فشاریکی توندی خسته سهر سینگم و له شوینه که ی خۆم
وشکی کردم. ئیدی وهک بوو که له یه کی بزواو که دهستی نادیار بیجوولیتیت
به بانمه وه دهیه ئنا و دهیبرد تا رژاندیه ناوم. دیاربوو که ئه و توو په یه و
گیلان دهجوولایه وه. ترسام که دووباره بکه ویته وه سهر باری په یبون، به لام
له پر هه موو شتی کۆتایی هات. هیشتا له بانم بوو و به رقه وه دیقه تی ده دام، وا
دیاربوو ئه و جهسته یه ی که پیش چهند چرکه یه ک وروژاند بووی، ئه میستا
بوو بوو به مایه ی قیزهاته وه ی.

"جله کانت له بهر بکه"، فه رمانی پیدام و خۆی خسته لاوه.

جله کانم له بهر کرد و به تیل چاو سه یریم ده کرد ئه ویش که من تلیاکی
خسته ده مییه وه و گوئی: "ده مه وئ له ئیستا به دواوه بیته دۆستم"، به دهم
قسه وه قه پۆزی به ره و ده ره وه ده ره پانده.

پووی نه دابوو که مه عمیله کان داوای شتیکی وام لی بکه ن. خۆم ده مزانی
ئه م جو ره شته چاره سهر بکه م، ئیدی بیرو که یه کی درۆم هه لده به ست و وام
پیشان ده دا که گوایا له و زیاتر خزمه تی که سی تر ناکه م و دۆستی ئه وم، به
مه رجی بۆ رازیکردنی خاوه ن سۆزانیخانه که پاره یه کی زۆرتر بدات، به لام
ئه مرۆ نه مو یست خۆم ئاوها پیشان بده م.

وتم: "ناتوانم ببم به دۆستت، چونکه به م زوانه ئه م سۆزانیخانه یه
جیده هیلم".

پېپرس وهك ئه وهى سه مه ره ترين شتى له ژيانيدا بيسستيت، له قاقاي پېكه نيني دا، ئينجا به دلنابيه كى ته واوه وه وتى: "ناتوانيت نه وه بكهيت".

دهمزانى كه نابيت به ره و پرووى بيمه وه، به لام خوم پى به رزه وت نه كرا و گوتم: "من و تو نه وه نده جياوازيما ننيه. له مه وه بهر هه ريه كه مان شتگه ليكمان كردووه زور لى ژيوانين، به لام تو به واي پيگه و ريشوئينى مامته وه به هه سحهس (پاسه واني شه وانه) دامه زراويت، لى من ماميكم نيه پشتم بگريت". دهموچاوى پېپرس وشك هه لگه را، له توو په بيان چاوه ساردوس په كاني كرانه وه. به ره و لام ته كاني دا و به پرچ رايكيشام. به گرمه گرم گوتى: "من له گه لندا نهرم بووم، تو خوت به چى ده زانيت؟".

زارم هه لينا تا شتى بلېم، به لام ئازاريكى تيز بېدهنگى كردم. پېپرس مسته كوله يه كى توندى به دهموچاومدا كيشا و به ره و ديواره كه ره تى پندام. ئه مه يه كه م جار نه بوو ئاوها ليم بدن، مه عميليكى زور لىيان دابووم، به لام نهك بهم دل په قبيه.

* * *

پېپرس له سه ر زه وييه كه ته ختى كردم و به جنئودان به توندى به پيله قه كه وته ويژه ي باسكه كانم و لاقه كانم. هه ستم كرد له ژيانمدا سه مه ره ترين ئه زموونم بينى. له و ساته دا پيچم ده خوارد و ئازارم ده چه شت، جه ستم له بهر زه برى هه ر لىدانى كدا ده پليشايه وه، ئيدى پوچم - يان وام هه ست ده كرد كه ئه وه پوچمه - له جه ستم جيا ده بېته وه و ده بم به كوله ريه كى كاغه زىنى ئازاد. دواى كه مه كيك له بو شاييدا ده ستم به خولانه وه كرد، ئيدى وهك ئه وهى توو پر دى رايتمه نيو سه ره تاي دروستبوونيكى هيمنه وه و بهر هيج شتيك نه كه ويت و شوينيكيش نه بيت په ناي بو بيهيت، به ئاسانى ده ستم به خولانه وه كرد و به سه ر په ريزى گه نى تازه دره و كرودا فرېم. له وئ (با) له چكى سه ر كچانى جوتيارى ده فراند، له شه ويشدا ليره وه وئ گوله ئه ستيړه كان چه شنى ئاگرى يارى تروسكاييان دى. وا دياربوو خه ريكبووم ده كه وتم، به لام من پووه و هوا ده كه وتم، به ره و ئاسمانى قوول و بېين.

ئاخۆ من له گيانه لادا بووم؟ ئەگەر ئەمە مردن بێت، ئیدی نامترسینیت. کهمن پەژارەکم سووک بوو. له شوینیکی پاک و رەها سووک کهوتم، ناوچەیهکی ئەفسووناویی وا بوو له توانای هیچ شتیکدا نەبوو بەرەو خوار پامبکیشیت. لەناکاو زانیم که من له سهختترین دۆخی ترسدام، کهچی له نەترسانی خۆم سەرم سوورما. ئەی هەر ترسی ئەو ئازاردانە نەبوو وای لیکردم به درێژایی ئەم ماوهیه نەوێرم سۆزانیخانه که جی بهیلم؟ ئیدی مادام له مردن ناترسم، به خوشحالییهوه زانیم که من ئەم کونی جرجانه جێدههێلم. شه‌مسی ته‌وریزی راستی ده‌وت، ته‌نها پیسییه‌ک ئەو پیسییه‌یه که له ناوه‌وه‌ی مرق‌فا مۆلی خواردووه. چاوه‌کانم نوقاند و که‌سیتییه‌که‌ی ترمم ویناکرد، پاک، تۆبه‌کار، گه‌نج. ئیدی سۆزانیخانه‌کم به‌جی ه‌یشت و ده‌ستم به ژيانیکی نوێ کرد، که پر‌بوو له لاویتی و پر‌وا به‌خۆبوون، ژيانیک لیوانلیو له ئاسایش و ئارامی و خوشه‌ویستی. هه‌رچه‌نده‌ خوینم له‌به‌ر ده‌ر‌و‌یشت و باسکه‌کانم تریوه‌تریویان ده‌کرد، به‌لام دیدیکی دل‌بزوین و یه‌کجار راسته‌قینه‌ بوو. بێ ده‌ستی خۆم، بزهم که‌وته‌ سه‌ر لیوان.

کیمیا

قونیا، کانوونی دووهم ۱۲۴۶

بەتەمابووم دەربارەیی قوولترین ئاستەکانی خویندەنەوێ قورئانی پیرۆز
لەگەڵ شەمسێ تەوریزی قسە بکەم و پرسباری لێ بکەم، لێ چەند هەفتەیەک
بوو هەلم بۆ هەلنەدەکەوت. هەرچەندە ئێمە لەژێر یەک میچدا دەژیاین، بەلام
قەت چاومان بە یەکتەر نەدەکەوت. ئەم بەیانییە خەریکی حەوشەمالین بووم، لە
تەنیشتمەوێ پەیدا بوو و وام بە خەیاڵدا هات کە سەرودلی لە دۆخیکدا
دەکرێ قسەیی لەگەڵدا بکری. ئەم جارە نەک هەر توانیم بۆ ماوەیەکی زۆرتر
قسەیی لەگەڵدا بکەم، بەلکو توانیم تەماشای چاوەکانیشی بکەم.

“کیمیای ئازیزم، کاروبار چۆن دەپوات؟”، بە خوشییەوێ پرسیی.
شەمس وەک ئەوێ هەر ئیستا لە خەو رابوو بێت یان خەوئێکی دیکە
دیییت، خاوەنچەک دیاربوو. زانیبووم کە خەوێ دەبینیت و ئەمێستا
فێربوو بوو ئاماژەکانی لێکەدایەوێ. ئاخەر هەر جارێ خەوێ دیبا پەنگی زەرد
هەلەگەرا و چاوەکانی خەوآلوو دەبوون.

“بەم زووانە زیرانیکی هەلەدەکات”، شەمس ورتەورتیکی کرد و چاوی
بەرەو ئاسمان هەلبێی کە خەریک بوو کەپتوێیەکی خۆلەمیشی دەکرد و یەکەم
بەفربارینی سەلەکەیی پادەگەیاندا.

پێم وا بوو هەلەکەیی لەبارە تا ئەو پرسبارەیی لێ بکەم کە دەمێ بوو لە
خەیاڵدا بوو. بە وریاییەوێ و تەم: “لە یادەم کاتی پێتگوتم کە هەموومان بەپێی
قوولی بیرکردنەوێمان لە قورئان تێدەگەین؟ لەوساوە دەمەویست دەربارەیی
ئاستی چوارەم پرسبارت لێ بکەم”.

شهمس ئاوپرى لى دامەۋە و خەرىكبوو نىگەي پوخسارم بسووتىنىت.
 حەزم دەکرد بە بايەخەۋە تەماشام بکات، چونکە تا دەھات قۆزتر دەھاتە
 بەرچاوم، بە تايبەتى ئەو دەمەي لىۋەکانى کرژ دەکردهۋە و کەمى تەۋىلى
 تىکدەنا.

گوتى: "ناكرى ۋەسپى ئاستى چوارەم بکرى، چونکە دواي ئەۋە قۇناغىك
 ھەيە زمان لە ئاستىدا دەستەوسانە. کاتى دەچىتە ھەرىمى عەشقەۋە ئىدى
 ھەۋەجەي زمان نايىت".

ۋتم: "ئومىدەوارم پۆژى بىت بچمە نىۋ ھەرىمى عەشقەۋە، دەسبەجى
 شەرم دايگرتم، بەلام لەسەرى پۆيشتىم: "مەبەستم ئەۋەيە تا بتوانم قورئان بە
 دىدىكى قوولترەۋە بخوینمەۋە".

سوۋكە بزەيەكى سەير لەسەر لىۋەکانى شەمس نەخش بوو و گوتى:
 "گەر ئەۋە لە ناۋەۋەتدا خۆي مت کردىت، دەتوانىت ئەۋە بکەيت، ھەروەھا
 دەتوانىت لە شەپۆلى چوارەمدا خۆت نوقم بکەيت تا دەگەيتە جۆگەلەكە".

من ئەم ھەستە تىكەلەيەم بىرچوۋبوۋەۋە كە جگە لە شەمس كەسىكى تر
 نەيدەتوانى بىوروۋىتىت. ئەو دەمەي بە تەنیشتىيەۋە دەۋەستم، ھەست دەكەم
 كىژۆلەيەكم و سەرلەنۆي فىرى بنەماكانى ژيان دەبم، يان ئافرەتىكم و ئامادەم
 گرى ئاگرى ژيان لە منداالدانى خۆم بەربدەم.

لىم پرسى: "مەبەستت لەۋە چىيە ئەگەر لە ناۋەۋەتدا خۆي مت کردىت؟
 مەبەستت چارەنۋوسە؟".

"بەلى ئەمە راستە"، شەمس سەرى لەقاند.

"بەلام واتاي چارەنۋوس چىيە؟".

"ئاتوانم پىت بلىم چارەنۋوس چىيە. ھەموو ئەۋەي دەربارەي چارەنۋوس
 بتوانم بۆتى باس بکەم لە يەككى لە چل پىساكەي عەشقا بەرجەستە دەيىت:
 (چارەنۋوس ئەۋە ناگەيەنيت كە ژيانت بە چارەنۋوسىكى ھەتمىيەۋە بەندە،
 بۆيە گەر ھەموو شتەكان بى چارەنۋوس جى بھىلىت و ھاۋبەشى لە ژەنىنى
 مۇسقىاي گەردوون نەكەيت، بەلگەي نەزانىنى پەھايە. مۇسقىاي گەردوون
 ھەموو شوپىنىك دەگرىتەۋە و لە چل ئاستى جياواز پىكدىت. چارەنۋوسى تۆ

ئەو ئاستەيە كە ئاوازی خۆتى تىدا دەژەنىت، رەنگە ئامىرى مۇسقىفەكەت نەگۈرپىت، بەلكو ئەو پلەيە دەگۈرپىت كە لە ژەنىنىدا دەستەنگىنىت).

بە نىگايەكى شلەژاۋەو تەماشايىم كەرد، چونكە شەمس ھەستى كەرد پىنويستىم بە لىكدانەۋەي قسەكەيەتى. دەستى خستە سەر دەستم و بە ناسكى كوشىي و بە دوۋچاۋى قوۋل و خومارەۋە گوتى: 'با چىرۋكىكت بۆ بگىرەۋە'.

ئەمە چىرۋكەكەيە كە بۆي گىرەۋە:

پۇژنىكىان كچىكى جىپىل دەر بارەي چارەنۋوسى خۆي پرسىياري لە دەرۋىشنىك كەرد. دەرۋىشەكە وتى دەي با پىكەۋە برۋىن و چاۋىك بە دىنيدا بگىرپىن، ئەۋەندەي نەبرد توۋشى كەژاۋەيەك بوون، بكوژنىكىان بۆ مەيدانىك دابوۋەپىش تا لەسىدارەي بدەن. دەرۋىش پرسىي: 'ئايە ئەم پىاۋە لەبەر ئەۋە لەسىدارە دەدرى، چونكە يەككىك بۆ كرىنى ئەۋ چەكەي كە ئەم يەككىكى پىي كۈشتوۋە، پارەي پىداۋە؟ يان لە كاتى تاۋانەكەدا يەككىك پىي لى نەگرتوۋە تا تاۋانەكە نەكات؟ يان لەبەر ئەۋەي دۋاجار دەستگىر كراۋە؟ ئايە لەم مەسەلەيدا ھۆ و ئەنجام لە كۈين؟'.

قسەكەم پىي بىرى و گوتىم: 'ئەم پىاۋە بۆيە لەسىدارە دەدرى، چونكە ئەۋەي كەردوۋىيەتى كارىكى قىزەۋەنە و ئەمەش پاداشتى كەدەۋەكەيەتى. كەۋاتە ھۆكار ھەيە و ئەنجامىش ھەيە. شتى باش ھەيە و شتى خراپىش ھەيە، لە نىۋان ھەردوۋكىانىشدا جىاۋازى ھەيە'.

'ھىي كىمىيەي جوان، شەمس ۋەك ئەۋەي لەپەر ماندوۋ بوۋىت بە دەنگىكى نەرم ۋەلامى دايەۋە، 'تۆ ھەزەت لە جىاكرەنەۋەيە، چونكە پىت ۋايە ئەۋ جىاكرەنەۋەيە ژيان ئاسان دەكات. ئەي ئەگەر شتەكان بە شىۋەيەكى پوون نەبوۋنايە؟'.

'بەلام خودا داۋامان لىدەكات كە پوون بىن، ئەگىنا چەمكى ھەلال و ھەرام نەدەبوون، بەھەشت و دۆزەخىش نەدەبوون. ئەۋە پىنە بەرچاۋت كەر

نەتوانىت بە ئاگرى دۆزەخ خەلكى بترسىنىت، يان بە چۈنە بەھەشت پاداشت نەكرىن و ھان نەدرىن، ئەو لە دىيادا خراپەكارى زۆرتەر دەبوو.

بەفرەكە بەدەم باوہ پەرتدەبوو، شەمس داچەمايەوہ تا لەچكەكەم توندبكاتەوہ. كەمەكىك بە پىنوہ وشك وەستام، بۆنىكى خوشى لىندەھات كە تىكەلەيەك بوو لە بۆنى درەختى سەندەل و كارەمان، سووك وەك بۆنى خاكى پاش باران. ھەستەم بە گرپكى گەرمى نىو ھەناوم و شەپۆلىكى ئارەزوو لە نىوان لاقەكانم كرد. شتەكە سەير و تىدامان بوو، بەلام ئەو بە ھىچ جورى تىدا نەمايوو.

لە عەشقدا سنوورەكان تىكەل دەبن، شەمس بەدەم قسەوہ بە جورە مېھر و بايەخىكەوہ تى دەپوانىم.

تۆ بلىيت دەربارەى عەشقى خودايى بدوئىت يان عەشقى نىوان ئافرەت و پىاو؟ يان ئاماژە بۆ ھەردووکیان دەكات؟ ئەى شتىك ھەيە كە ناوى (ئىمە) بىت؟

شەمس بەبى ئەوہى ئاگای لە غايەلەكانى من بىت، لەسەر قسەكانى رۆيشت و گوتى: "بە لای منەوہ حەلال و حەرام گرینگ نىن. من حەزدەكەم ئاگرى دۆزەخ بكوژىنمەوہ و ئاگر لە بەھەشت بەربدەم تا خەلكى لەپای خوشەويستىيەكى پاك و بىگەرددا، خودايان خوشبوئ".
وتم: "گەرەكە لەنىو خەلكى باسى ئەم شتانە نەكەيت. خەلكى خراپن، ئەوہى تۆ دەبلىيت ھەموويان تىيناگەن".

لەسەر پوخسارى شەمس بىزەيەك دەرکەوت كە نىشانەى ئازايەتى و بوئىرى دەگەيانند. ئىدى رېگەم پىدا دىلم بكات، ناولەپە گەرم و قورسەكەى خستە ناو لەپم.

"رەنگە تۆ راست بكەيت، بەلام پىت وا نىيە كە ئەوہ زاتىكى گەورەترم پىدەدات تا بە ئاشكرا بۆچوونى خۆم دەربېرم؟ سەربارى ئەوہ، ئەو كەسانەى كە كەچىبن و گوئىشان گرانە. بە ھەرچۆر بەواى گوئچكە داخراوہكانيانەوہ، واى دادەنن ھەموو ئەوہى من دەبلىم كفرىكى تەواوہ".

‘هه موو ئهوانه ی به منی ده لئیت شیرین و جوانن’.

شه مس نیگایه کی کردم که نیشانه ی باوه پنه کردن و تا راده یه ک
سه رسو پمان بوو، لی من له و پتر سه رم سوپما، ئاخو چۆن ده کری شتیکی
ئاوها بلیم؟ تو بلئیت جلّه وم بۆ ههستی خۆم شل کرد بیت؟ دیاره جنۆکه یه ک
یان شتیکی له و جۆره دهستی لی وه شان دووم.

‘به داخه وه م، باشتر وایه ئیستا برۆم’، به دهم قسه وه پاپه پریم.

له شه رماندا پروومه ته کانم داگیرسابوون، به وای ئه و شتانه ی که
وتبوومان و ئهوانه شی که نه مانو تبوون دلم که وتبووه خورپه خورپ. به په له
له حه وشه که به ره و ماله وه پویشتم، به لام کاتی پامده کرد، هه رئه وه تا زانیم
که له دالانه که تیپه پریم. ئیدی له مه ولا ناتوانم ئه و راستیی هه رامۆش بکه م که
پنی گه یشتووم: ئه ویش ئه وه یه که من شه مسی ته ورینیم خوشده وئ.

شەمس

قۇنيا، كانوونى دووم ۱۲۴۶

بۇ ھەندى كەس دووزمانى و ناوزپاندنى خەلكى و جوين پيدانيان،
سروشتى دوومەن. واتەوات و پروپاگەندەى زۆرم دەربارەى خۆم
پىگەيشتونەتەو. لەوساوە ھاتومەتە قۇنيا، قسەوباسى ھەلبەستراوى زۆر
بلاوبوونەتەو، بەلام بەو سەرم سورنامىنىت. ھەرچەندە قورئان دەلىت كە
دووزمانى و ناتۆرەھەلبەستىن بۇ خەلكى گوناھىكى گەرەيە، لى زۆربەى
بەشەر، مەگەر چۆنھا، دىنا ھەولنادەن لەم بارەيەو خۇيان بەرزەوت بكن.
ئەوان واز لە لاقرتیکردن بە سميئە تاشراوھەم ناھيتن، يان بەدواى ئەو
ئافرەتە زىناكارانەدا دەگەرپن تا بەردبارانيان بكن، لى كاتى شتەكە دیتە سەر
دووزمانى كە لای خودا گوناھىكى گەرەيە، نازانن گوناھىكى گەرەدەكن.
ھەموو ئەمانە چىرۆكىكم بىردەخەنەو.

رۆژىك پىاوېك لە سۆفییەك نزىك دەبیتەو و بە ھەناسەبىركى پىى
دەلىت: 'ھۆ سۆفى، ئەھا تەماشای ئەوئ بکە، ئەوانە سىنىيان پىتە'.
سۆفییەكە بە ھىمنى وەلامى دایەو: 'جا ئەو چ پەيوەندییەكى بە ئیمەو
ھەيە؟ ئایا شتەكە تاییەتە بە ئیمەو؟'.
پىاوھەك ھاوارى كرد: 'ئاخر ئەوانە ئەو سىنىيانە بۇ مالى ئىوہ دەبەن. ئەى
ھىشتا شتەكە پەيوەندیى بە تۆوہ نییە؟'.

مەخابن! خەلكى بەردەوام چاویان بریوہتە سەر سىنىى ئەوانى تر، جا
لەبرى ئەوہى خەرىكى کاروبارى تاییەتى خۇيان بن، بپیار لەسەر ئەوانى
دىكە دەدەن. سەرم لەو شتانە سورپەمىنى كە ھەلیدەبەستىن! ئاخر كاتى
گومان لە يەكىك دەكەن و ناوى دەزپىنن، خەيالى سەرکىشيان سنوور

تیدەپەپىت. لەم شارەدا ھەندى پىيان واىە كە من سەركردهيهكى نهپىنى
گرووپىكى تلياكىيەكانم، بەلكو ھەندىكىان لەو دەووتر دەپون و بانگەشەى
ئەو دەكەن كە گوايا من كورپكى دىكەى ئىمام ئىسماعىلىم لە قەلاى ئەلەموت،
ھەروەھا دەلەن كە من خەرىكى ئەفسوون و جادووى رەشم و نەفرەت لە ھەر
كەسىك بكەم دەسبەجئ دەمرىت، ھەروەھا ھەندىكى دىكە تۆمەتىكى قىزەونيان
خستووتە دووم كە گوايا جادووم لە پۆمى كردووە، جا بۆ ئەوئەم
جادووە بەتال نەبىتەو، ناچارم كردووە كە بەرەبەيانى ھەموو پوژى
شۆرباى مار بخوات.

كاتى ئەو چەنەچەنە دەژنەوم، پىدەكەنم و جىيان دەھىلم. ئاخىر لەو
زىاتر چىم لەدەست دىت؟ ئەو رەقەى ئەوان ھەلىان گرتووە چ زىانىك بە
دەرویشىك دەگەيەنیت؟ ئەگەر دەريا ھەموو دنيا قووت بدات، مراوى چ باكى
ھەيە؟

بەلام من ھەست دەكەم ھەندى كەسى دەوروبەرم پەژارە داىگرتوون، بە
تايبەتى سولتان وەلە، كە لاوتكى ژىرە و دلىام بەم زووانە دەبىتە
يارمەتیدەرى باوكى. ئىنجا كىمىا، كىمىاى جوان.. كە ئەویش دوودل دیارە،
بەلام لەنێو ھەموو ئەم زۆربلىتییەدا لەھەمووى خراپتر ئەوئەيە كە
تانەوتەشەرىكى زۆر بەر ناوبانگى پۆمى دەكەوتت. ئاخىر ئەو وەك من
راناھاتووە قسەى ناشىرىنى خەلكى بژنەوتت. كە دەبىنم ھەندى كالفام قسەى
سووكى لەبارەو دەكەن، خەمبار دەبىت، زۆر ئازار دەكىشم. لە ناخى
مەولانا دا جوانىيەكى يەكجار زۆر ھەيە، بەلام لە ناوئەوئەى مندا برپكى جوانى
و برپكى دزىوى ھەيە، بۆيە من لەو زىاتر دەتوانم مامەلە لەگەل كرىتى
خەلكىدا بكەم، بەلام زانایەكى سەنگىن كە لەگەل پەروشى و بەرەنجامى
لۆژىكى راھاتىت، چۆن بتوانىت بەرەنگارى قسەى پڕوپووتچى نەزانان
بىتەو؟

سەير نىيە كە محەمەد پىغەمبەر وتوویەتى: "من بەزەبىم بە سى جۆرە
كەسدا دىتەو: ئەو دەولەمەندەى سامانەكەى لەدەست داو، ئەو بەرپزەى كە
پزى لەدەست داو، ئەو زانایەى نەقامان دەورىان داو."

پهنگه ئه وه له قازانجی رۆمیدا بێت. ناوزپاندن پهگهزیکى ئازاربه خشه،
 به لکو بۆ گۆرینی ناوه وهی رۆمی پتویسته. ئه ویک به درێژایی ژيانى هه موان
 پێزیان لێگرتبوو و سه رسامی بوون و لاسایان ده کردوه و خاوه ن
 ناوبانگیکى بێگهرد بوو، ئیستا نازانیت چۆن ده بی خه لکی خراپ لێی تێبگه ن و
 په خنه ی لێبگه رن. قهت هه ستی به و لاوازی و ته نیاییه نه کردوه که ناوبه ناو
 خه لکی تر هه ستی پێده که ن، خۆ که سیش نه فسی به رزی ئه وى
 نه رپوشاندوه، به لام ئه و ئاتاجی ئه وه یه. له گه ل ئه وه ی ناوزپاندن و
 قسه بۆه لبه ستن ئازاربه خشه، به لام بۆ سۆفیه کی گه پیده سوودبه خشه،
 ئه مه ی خواره وه پێسای سییه مینه: سۆفی پاسته قینه ئه وه یه، ته نانته گه ر له
 هه چیش تاوانبار بکری و له هه موو لایه که وه هیرشی بکریته سه ر، ئه و ته نها
 وشه یه کی ناشیرین به ره و رپووی په خنه گره کانی ناکاته وه و به ئارامیه وه
 به رگه ده گریته. سۆفی گازانده له که س ناکات. ئاخه ر چۆن ده کری دوژمنیک
 یان پکا به ریک یان ته نانته (ئه وانی دیکه یه ک) هه بن، له کاتیکدا له پله ی
 یه که مدا (نه فسیک) نه بێت؟ چۆن ده کری یه کیک هه بێت گله یی لی بکات، له
 کاتیکدا جگه له (تاک و یه کتا) که سی تری تیدا نییه؟

ئىيلا

نۇرتامبىتون، ۱۷ى حوزيران ۲۰۰۸

بىاوانەكەم ئىيلا، ئەوسا بەوپەرى نىيانييەوۋە داۋات لىكردبىووم كە دەربارەى خۆم زۆرتىرت بۆ باس بىكەم. لە راستىدا ئاسان نىيە دەربارەى ئەم ماۋەيەى ژيانمىت بۆ بىنووسم، چونكە ھەندى شىم دىئىتەوۋە ياد، نامەھوۋى دووبارە بىرى خۆمىيان بىنمەوۋە. لەگەل ئەوۋەشدا بۆتايان باس دەكەم:

دوای ئەوۋەى كە مارگۆ مرد، گۆپانىكى گەورە بەسەر ژيانمدا ھات. دوای ئەوۋەى ھاۋنشىنى كۆمەلى (مدمن - خووپىوۋەگر) م كىرد، لە ئەمستردام شەۋانە ھاتوچۆى يانەكانى سەمام دەكرد كە لەوۋە پىش ھاتوچۆم نەدەكردن. ئىدى لە شۆپنە ناشايستەكاندا بەدوای رابواردن و دەستگەرمكردنەوۋەدا دەگەپام. ئاۋھا بىووم بە بوۋنەوۋەرىكى شەۋگەر و توۋشى كەسانىك بىووم كە نەدەبوو توۋشيان بىم، لەنىو نوۋىنى كەسانى نەناسدا بىداردەبوۋمەوۋە. بەم ئاۋھايە لە ماۋەى چەند مانگىكدا كىشىم پىر لە بىستوپىنچ رەتل كەمىكرد.

بۆ يەكەم جار لە ژيانمدا ھىرۋىيىنم ھەلمزى و پشامەوۋە و نەخۆشكەۋىتم، نەخۆشى گەياندمىيە دۆخىك بە درىژايى رۆژەكە نەمدەتۋانى سەرم ھەلبىرم، چونكە جەستەم ماددەى سىركەرى رەتدەكردەوۋە، ئەمەش ئامازەيەك بوو بەرەو پووم بوۋبوۋەوۋە، بەلام پەندىم لى ۋەرنەدەگرت. دوای ماۋەيەكى كەم لەجىياتى ھەلمزىن، دەرزىم بەكار دەھىتا، ۋەك ماريۋانا و تلىاك و كۆكايىن - ئىدى ئەوۋەى بەردەستىم كەۋىتا تاقىم دەكردەوۋە. زۆرى نەبرد تا بە جەستە و ئاۋەزەوۋە كەۋىتە دۆخى سەرلىشىۋان و شلەژانەوۋە - ھەموو شىتىكم دەكرد تا خۆم بەسەر پىتۋە بەيلىمەوۋە.

که دهچومو دۇخی سەرگەرمییەو، پلانی سەیرم بۆ خۆکوشتن دادەنا، تەنانت جاریکیان وەک چۆن سوکرات خۆی ژەهرخواردو کرد، هەولم دا خۆشاوی شەوکه‌رانی* ژەهراوی بخۆمەو، بەلام دیاربوو کاریگەری ژەهرەکه بابی ئەو نەبوو کارم تێکات، یان ئەو گیایە پەشەی که به نهینی له چیشته‌خانه‌یه‌کی چینی کریم که خواردنی ئاماده‌یان دەرۆشت، تەنها گیایەکی ئاسایی بوو، یان پەنگە فیلان لێکردبم و جۆره چایەکی سەوزیان پی فرۆشتبم. چەندین پوژ که به‌یانی له‌خه و راده‌بووم، خۆم له‌ شوینی نامۆ دهبینی‌یه‌و و که‌سیکی تازەم به‌ تەنیشت خۆمەو دهبینی. ئافره‌تان دەیانداندمه‌و و ئاگادارییان دەکردم، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا له‌ ناوه‌ومدا هه‌مان بۆشایی هه‌لیده‌کوێم. ئەو ئافره‌تانه‌ی دەیانداندمه‌و و ئاگیان لێم بوو، هه‌ندیکیان له‌ تەمه‌ندا له‌ خۆم مندالتر بوون و بریکیان له‌ خۆم زۆر به‌تەمه‌نتر بوون. له‌ ماله‌کانیان دهمامه‌و و له‌سه‌ر جیخه‌وه‌کانیان دهنوستم و کوتایی هه‌فته‌م له‌ کوخته‌کانیان به‌سه‌رده‌برد، خواردنیان بۆ دروست دەکردم و جلی خه‌وتنی میرده‌کانیانم له‌ به‌ر دەکرد، بۆ کرینی پتووستییه‌کانم له‌ بازار کارتی متمانه‌ی ئەوانم به‌کار ده‌یتنا، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئاماده‌ نەبووم که‌مترین ئەو خۆشه‌ویستییه‌یان پی به‌خشم که‌ لێیان ده‌ویستم و بیگومان شایسته‌ی بوون.

ئەو ژیا‌نه‌ی که‌ هه‌لم بژاردبوو به‌ خیرایی زیانی گه‌وره‌ی لێدام. ئیدی کاره‌که‌م و هاو‌پێکانم له‌ده‌ست دا، له‌ کوتاییدا ئەو باله‌خانه‌یه‌شم له‌ده‌ست دا که‌ من و مارگو پوژانیککی زۆر به‌خته‌وه‌ریمان تیدا به‌سه‌ربردبوو. دوا‌ی ئەوه‌ی دەرکه‌وت که‌ ئیدی من توانای ئەم جۆره‌ شیوازی ژیا‌نه‌م نه‌ماوه، له‌ نیوان چەندین مالی‌ هاوبه‌شی سادەدا ده‌ستم به‌ گۆزه‌گۆز کرد. له‌ پو‌تردام له‌ یه‌کی له‌م مالا‌نه‌ پانزه‌ مانگ زیاتر مامه‌و، که‌ نه‌ دەرگای حه‌شه‌ی هه‌بوو، نه‌ هی ژووره‌و، تەنانت گه‌رم‌اوه‌که‌یشی دەرگای نه‌بوو. ئەوانه‌ی له‌وی نیشته‌جێبووین له‌ هه‌موو شتی‌کدا هاوبه‌شبووین: سترانه‌کانمان، خه‌ونه‌کانمان،

---

* شەوکه‌ران: دهره‌ختیکی ژه‌هراوییه و گولیکی سپیی هه‌یه و لاسکه‌که‌ی سه‌وزه. له‌ کوندا یۆنانییه‌کان وەک شیوازیکی کوشتن دهرخواردی ئەو که‌سانه‌یان ده‌دا که‌ فه‌رمانی له‌سیداردانیان بۆ دهرده‌چوو. (وه‌رگیزی کوردی).

خه رجبیه کانمان، ماده هۆشبه ره کانمان، خواردنمان و جی خه وتتمان. ئیدی جگه له ئازار، له هه موو شتی کدا هاوبهش بووین، دواى سالانیک له ژيانى نێو ماده هۆشبه ره کان و به ره لایى، به ره و خواره و هى خواره وه شۆر بوو مه وه و بووم به تارما ییه کى ئه و پیا وه ی که جاران هه بووم. به یانییه ک کاتی ده موچاوم دهشت، ته ماشای ئاوی نه کهم کرد، لاویکی ئاوها داهێزراو و غه مگینم به و شیوه یه قهت نه بینییو. گه پامه وه سه ره جیگه کهم و مینا مندا لیک له سه لای گریانم دا. له هه مان پۆژدا ناو ئه و سندووقانه م پشکنی که شته کانی مارگۆم وه ک یادگارییه ک یه ک له دواى یه ک تیدا پاراستبوون: کتیبه کانی، جلوه به رگه کانی، شریتی گۆرانییه کانی، ته و قه کانی قژی، ده فته ره کانی، وینه کانی. ئه وه بوو هه مووم له نێو سندووقه کان دانایه وه و به سه ره ئه و مندا له ئاوارانه دا دابه شم کردن که خۆی سه ره په رشتی و چاودیری ده کردن، ئه مانه هه مووی له سالی ۱۹۷۷ دا بوون.

له سایه ی خودا وه کاریکی وینه گریم له گوڤاریکی گهشتیاری ناوداردا دۆزییه وه. به م جۆره جانتایه ک و مارگۆم له گه له خۆمدا هه لگرت و سه فه ری باکووری ئه فریقیا م کرد و وازم له و پیا وه هینا که بوو بووم به ئه و. له چیاکانی ئه تله س له بیابانی گه وه ره تووشی زانییه کی ئه نترۆپۆلۆگیا ی به ریتانی بووم و بیرو که یه کی دامی. لێی پرسیم ئاخۆ ده مه وێ بیم به و یه که م وینه گره پۆژئاوا ییه ی به ره و پیرو زترین شاره کانی ئیسلام دزه بکه م. نه مه زانی باسی چی ده کات. ئینجا گوتی له سعودییه یاسا حه رامی کرد وه که جگه له موسلمان که سی دیکه بجیته ناو مه ککه ی پیرو ز و مه دینه ی منه وه ره وه، هه روه ها ریگه به کریستیان و جووله که نادری بچه نیو ئه و دوو شاره وه، که سیش نه ی توانیوه ریگه یه ک بدۆزیت وه تا بجیته ناو ئه و دوو شاره وه و هه ندی وینه بگریت، هه روه ها ئه وه شی پی گوتم گه ره ده سته گریم بکه ن، ئه و له زیندان به ندم ده که ن، یان په نگه شتیکی له وه خراپترم به سه ره بییت. به بایه خه وه گویم بۆ هه له خسته بوو، چونکه پۆیشتن بۆ خاکیکی قه ده غه که راو و جبهه جیکردنی شتیکی که له وه و پیش که س بۆی نه که را بوو، سه ره باری ئه و ناوبانگ و پاره یه ی له کۆتاییدا ده ستم ده که وتن، وایان لیکردم

پژینى ئەدرىنالىن لە جستەمدا قولىپ بدات. ئىدى بىرۆكەكە وەك چۆن
مەنجهلىك ھەنگوین ھەنگ پادەكىشىت، ئاوا ھاياكىشام.

زانائەتتە پۆلۇگياكە پىنى وا بوو كە من بە تەنیا ناتوانم ئەو بەكەم و
ھەو ھەم بە میانگیرى و پەيوەندى ھەيە، پىشنىارى کرد پەيوەندى بە خوشكە
سۆفییەكانى ناوچەكەو بەكەم، ئىنجا وتى: "تۆ چووزانىت. پەنگە قایل بن
پارمەتیت بدەن".

ھیچ شتىكم دەربارەى سۆفیگەریتی نەدەزانى و بايەخیشم پى نەدەدا.
كاتى پەزنامەندیان پىشان دا كە یارمەتیم بدەن، شادمان بووم چاوم بەو
سۆفییانە دەكەویت كە تەنیا وەك ئامرازىك بۆ وەدیھیتانى ئامانجەكەم
تەماشام دەکردن و ھیچی تر.

ئىلا، ژيان سەیرە. لە كۆتایی شتەكەدا، نە ئەوسا و نە لەدوايیدا و تەنانت
نە دواى ئەو ھى بووم بە موسلمان، نە بۆ مەككەى پىروژ چووم و نە بۆ
مەدینەى مەنەوەرە. ئەو ھىو چارەنوس بەرەو پىگەيەكى تەواو جیاواز
بردمى، بەرەو گۆرانیكى چاوەپوانتەكراوى پووداوەكان، گۆرانیكى ئەوتۆ
دواى ماوہیەك ئامانجە پاستەقینەكەش بايەخى نەما. ھەرچەندە نیازەكانى من
سەرەتا لە نیازىكى ماددى پووتەو ھەلقولابوو، لە كۆتایی گەشتەكەدا بووم
بە پیاویكى تر.

بەلام سۆفیگەریتی، لە توانای كىدایە بزانت كە ئەو ھى من بۆ وەدیھیتانى
مەبەستەكەم دامناوو، خۆى بوو بە مەبەست؟ من ئەو بەشەى ژيانم ناوناو
دیدارم لەگەڵ پىتى (ۆ) لە وشەى سۆفى.

دلخواز

عەزیز

گوئی بیابانی له سفرۆش

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بەو بەفرەى باریبوو، شەقامە پیچاوپیچ و تەنگەکان دەدرەوشانەو، هەر ئەو پۆژە سۆزانیخانەکەم جییهتشت کە پۆژیکى ناخۆش و خەمین بوو و ساردترین پۆژەکانى چل سال لەمەوبەر بوو. بە گویسوانەى مالهەکان و منارەى مزگەوتەکاندا چلوورەى تیژ شۆرپووبوووە و جوانییەکی دلرفیتی هەبوو. کە ئیوارە داهاات سەرما توندی کرد و لە شەقامەکە چەند پشیلەیهکم دی، مووہکانی سمیلیان بووبوو بە تالی تەنک و بەستوو، خیرا دەپۆیشتن و لەپەر دەوہستان. چەند خانووێک لە ژیر قورسایى بەفردا بەلادا ھاتبوون و پووخابوون. لە شارى قۇنيادا بێتەواکان لەدوای پشیلەکان سەختترین دەردەسەرییان دەچەشت. شەش لاشەى بەستووم بینی، ھەموویان وەک دۆخی مەلۆتکەیی ویکھاتبوونەو و مینا بۆ ژیانیکى باشتر و گەموگۆرتر چاوہروانى سەرلەنوێ لەدایکبوونەو بەکن، زەردەخەنەیهکی خوێشوویدی لەسەر دەموچاویان بوو.

پۆژیکیان دەمەوخۆراوا، ئەو دەمەى ھەموو کچەکان پیش دەست پیکردنی چالاکیی شەویان، سەرخەویک دەشکینن، لە ژوورەکەى خۆم دزەم کرد و جگە لە کەمى جلوبەرگی سادە، ھیچم لەگەل خۆمدا ھەلنەگرت. پۆشاکەکانم و ئەو جلە ئاوریشمانەى کە بۆ مەعمیلە تاییبەتیەکان لە بەرم دەکردن، جییم ھێشتن. ھەموو ئەو شتانەى لە سۆزانیخانەکە دەستم کەوتبوون، دەبوو ھەر لەوێ بمیئنەو.

لە ناوہراسەتى پەیزەکەدا مانۆلیام دی کە لە لای دەرگاسەرەکییەکە وەستابوو و گەلای درەختیکى سوورباوى دەجوى کە خووی پێوہ گرتبوو.

ئىيالا

نورتامبىتون، ۱۹ى حوزيران ۲۰۰۸

بەريز ئىيالا،

سوپاس بۇ رېزىنلاندنەكەت. خوشحالم كه تۇ پۇمانەكەمت بەدلە و زۆر
بىرى لىدەكەيتەو. ھەرچەندە من رانەھاتووم باسى رابردوو بىكەم، پىم سەيرە
كه باسكردنى رابردوو بۇ تۇ وای لىكردم ھەست بە بارسووكى بىكەم.
ھاوینی ۱۹۷۷م لە مەغرىب لەگەل كۆمەلى سۆفى بەسەر برد. ژوورەكەم
سادە و بچووك و سېى بوو، لە كەلوپەلى پىئويست زىاترى تىدا نەبوو:
ھەسیرىك بۇ نوستن، چرايەك، تەسبیحىكى عەنبەر، چەند ئىنجانەيەكى گول
بە تەنىشت پەنجەرەكەو، نوشتەيەكى چاوەزار، مېزىك لە دارى گویز
دروستكراو كه دیوانىكى پۆمى لە يەكك لە چاوەكانىدا بوو. ئىدى نە تەلیفون
و نە سەعات و نە كارەبای تىدا بوو. ھەر گۆشەم بەو نەدەدا. ئاخىر مېك
چەندىن سال لە خانووگەلىكى مىللى و ساكاردا ژىابووم، ئىدى لە تەكتىكە
دەرویشەكاندا ژيانم لە لا قورس نەبوو. سەید سامىد يەكەم ئىوارە لە تەكتىكە
بۇ ئوھى لە دۆخم دلنیا بىت ھات بۇ ژوورەكەم و گوتى ئەوان زۆر
خوشحالن لەگەلىندا بىمىنمەو تا ئو دەمەى كاتى پۆيشتنم بۇ مەككەى پېروز
دیت، بەلام بە مەرجى نابىت ھىچ جۆرە ھۆشبەرىك بەكار بەھىت.
لە يادەم چون مندالىك دایىبابى بىيىنن وا دەستى خستوو تە نىو پاكەتە
پسكویتىكەو، دەموچاوم سوورھەلگەرا. چۆن زانىيان؟ ئایا كاتى لە دەرەو
بووم ناو جانتاكەمیان پشكنیو؟ دواى ئو تە لە ژياندا ماوم ئووم بىرناچىت
كه سەید پىنى گوتم: 'كاكە كرىگ، ئىمە پىويستمان بەو نىيە ناو كەلوپەلەكانت
بېشكنىن تا بزانین ئاخۆ ماددەھۆشبەرەكان بەكار دىتیت یان نا، بەلكو
چاوەكانت گەواھى دەدەن كه تۇ خووپتوھەگرى.'

ئىلا ئەوئەي مايەي پىكەننە، ئەوئەي مەن تا ئەو پۇرئە خۇم بە خووپئوئەگر-
مەدەن دانەدەنا، بەلگە دۇنيا بووم كە خۇم بەسەر شتەكەدا زال دەبم و
ماددەھۆشبەرەكان يارمەتەم دەدەن كىشەكانم چارەسەربەكم. ئەوئەبوو سەيد
سامەد گوتى: ھىئوركدنەوئەي ئازار بە ماددەي ھۆشبەر بىنرناكرئ، كاتى
كارىگەرىيەكەي نامىتت، ئازارەكە ۋەك خۇي دەمىتتەوئە.

دەمزانى ئەو پاست دەكات. بە شىئوازيكى خۇنەشكاندەوئە ھەرچى
ماددەي ھۆشبەرم پى بوو پادەستم كردن، تەنانەت ئەو ھەبى
خەوليكەوتتەنەشم دانى كە دەمخواردن. زوو بووم دەرەكەوت كە پلانەكەم
ئەوئەندە بەھىز نەبوو تا لەمەولا لەتەنگزە دەرم بەھىتت. لە ماوئەي ئەو چوار
مانگەي كە لەو تەكئ بچووكە نىشتەجى بووم، بەلئىنەكەم نەبەردەسەر. ئىتر بۆ
كەسەك كە پى باش بىت گىژوور بىت نەك بەئاگا، تەنانەت گەر لايدەش بىت
زەحمەت نىيە ماددەي ھۆشبەر بدۆزىتەوئە. شەويكىان بە سەرخۇشى بۆ
تەككە گەرەمەوئە، بىنەم ھەموو دەرگاكان لە ناوئەو داخراون، ئىدى لىبراىم لە
باخچەكە بنووم. پۇژى دواي سەيد سامەد ھىچ شتەي لى نەپرسىم و مەنىش
ھىچ تەوازۇيەكەم بۆي نەھىتايەوئە.

سەربارى ئەم پووداۋە شەرمەوئەرانە، لەگەل سۆفەيەكاندا گونجام و
ئىواران چىژم لەو ھىمىنيە ۋەردەگرت كە لە تەككەدا ھەبوو و ھەستم بە
ئارامىيەكى تاييەتى دەكرد، لى ئارامىيەكە سەير بوو، ھەرچەندە راھاتبووم كە
لەژىر يەك مېچدا لەگەل كەسانى تر بژىم، لەوئ شتەي ترم دەستكەوتبوو كە
لەوئەوبەر نەمىنەبوو، ئەوئ شتەي ناخ بوو.

لە پوالەتدا ھەموومان ژيانىكى ھاوبەش دەژيان، پىكەوئە دەمانخوارد و
دەمانخواردەوئە، ھەموومانىش ھەمان كارمان دەكرد، بەلام چاۋەپوانى
ئەوئەمان لى دەكرا كە لە ناوئەوماندا بە تەنبا بىمىنەوئە و لە ناوئەوئەي خۇمان
پابىنن، بۆ ئەمەش ھانىيان دەداين: لە رىگەي سۆفەيگەرىتەيەوئە يەكەم شتەي كە
دەيدۆزىتەوئە ھونەرىكە كە دەبىت لە ناوئەرگەي ھەموو خەلكىدا بە تەنبا بىت،
ئىنجا دەگەيتە ئەوئەي كە ھەموو خەلكى لەئىو تەنبايى تۇدا خۇيان ھەشارداۋە
و دەنگىشان لە ناوئەوئەي تۇدايە.

کاتی له مه غریب چاوه پتی یارمه تیی سؤفیه کان بووم تا به بی کتیشه بؤ مه ککه ی پیروژ و مه دینه ی منه وهره برؤم، دهستم به خویندنه وه ی فله سه فه ی سؤفیتی و شیعی سؤفیه کان کرد. سهرتا ئه مه م بؤ ره واندنه وه ی بیتاقه تی و بیزاری ده کرد و له وه باشتريشم دهست نه ده که وت بیکه م، دواچار به بایه ختیکی زۆرتروه دهستم پیکرد، ئیتر وه ک که سیک تا یه که م قومی ئاو نه خواته وه نازانیت که تینوه، بینیم هه ره ئه ونده سؤفیه گهریم ناسی، پتر ئه له ی که وته سهرم. له نیو هه موو ئه و کتیبانه ی که له و هاوینه درێژدا خویندنه وه، شیعه رکانی پۆمی بوون که کاریکی گهره یان لیکردم.

دوای سنی مانگ، سه ید سامید له ناکاو وتی که من که سیک دینمه وه یاد، دهرویشیکی گه ریده که ناوی شه مسی ته وریزییه. هه ندی که س شه مس به دوو پوه کی بچاو و پوو داده نین، به لام گهر پرسیار له پۆمی بکه یت، ئه و له وه لامدا پیت ده لیت که شه مس مانگ و خۆره. گیرۆده ی بووم، به لام شته که ته نها خۆتیه له قورتان دینک بوو. که گویم له سه ید سامید ده گرت و ئه ویش باسی شه مسی ده کرد، ته زوویه ک به برپه ی پشتما تیده په ی و ئه و ههسته سه یره م له لا دروست ده بوو که من له وه و پیت ئه و م بینوه.

ئه مپستا، په نگه بلتیت که من دینم، لی سویند به خودا ده خۆم، له و ساته دا له پشته وه گویم له دهنگیکی سووکی ورشه ی ئاوریشمیک بوو، سه ره تا له مه ودا یه کی دووره وه بوو، ئینجا ده نگه که تا ده هات زۆر و زۆرتر نزیک ده بووه وه، ئینجا له نه بوو سییه ری که سیکم بینی. له وه یه شنه ی ئیواره بوو بیت که له نیو چله کانه وه ده بزوا. له ناکاو زانیم که من له مه ولا پتویستم به وه نییه بؤ هیچ شوینیک برؤم. له و ئاره زووه به رده وامه بیتاقه ت و بیزار بووم، که به بی دهستی خۆم و به ته کانی به رده وام بؤ شوینانی تر، بؤ شوینی دوور سه فه رم ده کرد.

هه ر شوینیکم ویستبا له وئ بووم، ئه وه ی ئاتاجی بووم مانه وه و رامان بوو له ناوه وه ی خۆم. ناوی ئه م به شه نوئییه ی ژیانم ده نیم دیدارم له گه ل پیتی (ف) له وشه ی سؤفی.

له گه ل خۆشه ویستیم

عه زیز

شەمس

قونیا، شوباتى ۱۲۴۶

بەيانىي ئەو پۇژە لە ھەموو پۇژانى تر خىراتر پۇيشت و ئاسمان نزم و خۆلەمىشى بوو. چاۋەپوان دەكرا رۇژىكى پر رووداو يىت. درەنگە عەسرىكى ئەو پۇژە، پۇمىم لە ژوورەكەى خۆى يىنى، لە نزيك پەنجەرەكە دانىشتىبوو، رامابوو و تەوئلى خاۋبوو بوو ۋە، بە پەژارە ۋە ئەنگۈستەكانى بەسەر دەنكەكانى تەسبيحەكەيدا دەجوولانسد. ژوورەكەى بەۋاي پەردە مەخمەلى و قورس و نىمچە داخراۋەكانىيە ۋە نىۋە تاريك بوو، لى لەو شوينەى كە پۇمىي لى دانىشتىبوو گورزە تيشكىكى سەيرى خۆرەكەى دەكەۋتە سەر و شتىكى لە شىۋەى خەۋنى بە دىمەنەكە بەخشىبوو. لە خۆم پرسى ئاخۇ دەبى پۇمى ئەو نيازە راستەقىنەيە بىيىت كە لە پشت ئەو شتەۋىە مەن داۋاي لىدەكەم بىكات، يان توۋشى شۆك دەيىت و بىزار دەيىت؟ لە كاتىكدا ۋەستابووم و لە بىگەردىي چركەساتەكە تىدەگەيشتەم و جۆرە شلەژانىكىش داىگرتىبووم. بەرچاۋم پروناكبوو ۋە، كەچى پۇمىم لە تەمەنى خۆى گەۋرەتر و لاۋازتر ھاتە بەرچاۋ. عەبايەكى سەۋزى تىرى لە بەر بوو و لە ھەمان شوين دانىشتىبوو. لە ھەر كاتىكى تر بەسۆزتر و بەخشندەتر دىاربوو، بەلام نىشانەيەكى ھەمىشەيىم لە شىۋەى خۇمدا لە دلىدا يىنى. دەسبەجى لە دوو شت تىگەيشتەم كە ئەمانەن: پۇمى سەردەمى پىرىتى ھەر لەم مالاۋا بەسەر دەبات، دوۋەميان ئەو بىرىنەى دۋاي مەن جىدەمىتت قەت سارپژ نابىتەۋە. ئىدى چاۋەكانم فرمىسكىان تىزا.

"ئايا تۇ باشىت؟ تۇ پەنگت زەرد ھەلگەپاۋە" پۇمى وتى.

“قەت سەرم بە مەيخانەيەكدا نەكردووه و لە ژيانمدا تامی شەرابم
نەكردووه، پێمیش وا نىيە كە شەرابخواردنەوه ئەوەندە شتێكى لەبار بێت كە
دەبێ بىكەم، بەلام من بېروايەكى تەواوم بە تۆ هەيە، چونكە بېروام بەو
خۆشەويستىيە هەيە كە پىكەوه گرێداوين. بىگومان هۆيەك هەيە تا ئەو
داوايەم لى بكەيت. گەرەكە ئەو هۆيە بزانم. وا دەپۆم تا شەرابەكە بێتم.”

ئىنجا دوعاخوазى لىكردم و پۆيشت.

كە ژوورەكەى جىهەشت، لەسەر زەوييەكە پاكشام و كەوتمە دۆخىكى
كەيفسازى قوولەوه.

تەسبيحە عەنبەرەكەى پۆمىم هەلگرت كە جىي هىشتبوو. سوپاسى خودام
كرد، چونكە هاوەلىكى راستگۆى پىتەخشىم. لە خودا پارامەوه كە پۆحە
جوانەكەى لە سەرخۆشىيە عەشقى خوداىي بىتەش نەكات.

بهشی چوارهم

ئاگر

ئەو شتانەى كە پووخيڻەر و

تيكشكينيەرن

سليمان سه رخوش

قونيا، شوباتي ۱۲۴۶

به کاريگهري مهی سه رخوش دهيم و تووشي غايلهی زور دهيم، به لام
پومي مه زن و بيته به رده رگای مه يفرق شه که! شتي بوو پروانه کرده نی بوو.
هه رچه نده خوم کوو کرده وه، دادی نه دام و ئه وی لی نه شاردمه وه.
هاوارم کرد: "خريستوس، هو پياو، ئه وه تو چيت داومه تی؟ بيگومان
قاپه که ی دوايی شه رايکی نايابی تيدا بوو. دلنيام قهت باوه پ به وه ناکه يت که
ئه وه ی ئيستا من ده بينيم."

"بيدهنگ به هي گه مژه، يه کي له پشتمه وه به چه وای پيگوتم.
ديقه تی ده وروبه ري خوم دا تا بزانم ئه وه کتيه هه ولی بيدهنگ کردنم
ده دات. که بينيم هه موو پياوه کانی ناو مه خانه که به خريستوسيشه وه چاويان
برپوه ته ده رگا که، ئاوه ز له مه ژگمدا نه ما. بيدهنگيه کی به سام بالی به سه ر
شوينه که دا کيشا، ته نانه ت ساکو، سه گی مه خانه که که وه رکه وتبوو و
گوئييه کانی به سه ر زه وييه که دا شو پ بوو بوونه وه، نيشانه ی سه رسوپمانی پتوه
ديار بوو. بازارگانه فارسه فهرش فروشه که ش له ئاوازه ناخوشه کانی وه ستا که
سترانی ده چري، هه ستايه سه ري و به ئه توارى سه رخوشان چه نه ی
به رز کرده وه و هه ولی دا وا ده رکه وي که ئه وه له سه رخويه.

خريستوس يه که م که س بوو که بيدهنگيه که ی شکاند و گوتی: "هو
مه ولانا، به خير بييت بو مه خانه که م، دهنگی به دم قسه وه پيزی ليده تکا:
"شانازيه کی گه وره يه که له ژير ئه م ميچه دا ده بينيم. نازانم چون خزمه تت
به که م؟"

چەند جار ئ چاۋەكانم پرووكاند و لە كۆتاييدا دۇنيابووم كە ئوۋە پۇمى خۇيەتى لەوى ۋەستاۋە.

پۇمى گوتى: 'سوپاس'، زەردەخەنەيەكى ئاشكرا، بەلام ساردوسىر كەۋتە سەر لىۋەكانى و لەسەرى پۇيشت، 'نەختى مەيم دەۋى'.

خريستۇسى بەستەزمان كە ئوۋەى بىست سەرى سورما و دەمى بەشكردەۋە. كە دووبارە جوولەى تىگەر، پۇمى بەرەۋ يەكەم مېزى بەتال برد، پىكەوت ۋا بوو بە تەنيشت ئو مېزەۋە دانىشت كە من لەسەرى دانىشتبووم.

'سلاۋى خوداتان لى بيت'، پۇمى دانىشت و سلاۋى لىكردم.

ۋەلامىم دايەۋە: سلاۋ لە توش، ھەندى قسەى ھەلقوبەلەقم كرد، لى دۇنيا نەبووم كە ئو ۋشانەى لە دەم دەرچوون گونجاۋن يان نا. بە سىماى ھىمنى و بە ەباگرانەھاكەى و كراسە ئاۋدامانە سورخەنە نايابەكەى دياربوو كە ئەم شوپنە قەت بۇ پۇمى شايستە نىيە.

بەرەۋ پىشەۋە خۇم نوشتانەۋە ۋ ئوۋەندە دەنگم نزم كردهۋە ھەر ئوۋەتا دەبىسترا، وتم: 'ئايا بىۋىلى نىيە بېرسىم پىۋىكى ۋەك تۇ لىرە چى دەكات؟'.

'من بە ئەزمۋىنىكى سۇفیانەدا تىندەپەرم'، پۇمى بەدەم قسەۋە ۋەك ئوۋەى دوو ھاۋپى كۆن بىن چاۋەكانى پرووكاند و لەسەرى پۇيشت: 'شەمس بۇ ئىرە ناردمى تا ناۋبانگم لەكەدار بيت؟'.

لىم پرسى: 'ئايا ئەمە شتىكى باشە؟'.

پۇمى پىكەنى و گوتى: 'دەى باشە، ئوۋە دەۋەستىتە سەر شىۋازى تىروانىنت بۇ شتەكە. ھەندى جار دەبى ھەموو پەيوەندىيەكانت تىك بشكىنىت تا نەفسى خۇت سەربخەيت. تەنانت گەر پەيوەندىيەكانمان بەخىزانەكانمانەۋە توندوتۇل بوو و لەناۋ كۆمەلدا پىگەمان بەرز بوو، گەر پەيوەندىمان بە سوختەخانەكەمان يان مزگەۋتەكەمانەۋە ئوۋەندە باش بوو، بەلام كاتى دەبىتە پىگر لە بەردەم يەكبۋونمان لەگەل خودادا، ئو دەمە گەرەكە ئو پەيوەندىيانە تىكبشكىنىن'.

دَلنیا نه بووم که به باشی لئی تیگه یشتووم، به لام ئەم لیکدانه وهیه تا رادهیهک ئاوهزه شله ژاو و شیواوه که می ئاسووده کرد. ئاخر وام به خه یالدا ده هات که ئەم سۆفیانه شیتن، کۆمه لئکی جیاوازن و هه موو شتیکی نامۆیان له ده ست دیت.

ئەمبستا نۆره ی پۆمی هات تا بنوشتیته وه و به هه مان پیتمی چه دوو بپرسیت: "ئایا بیتوولی نییه گهر لیت بپرسم هۆی ئەو شوینبرینه ی سهر ده موچاوت چیه؟".

گوتم: "ئەمه چیرۆکیکی سه یر نییه، له کاتیکه درهنگی شه ودا به ره و مال ده گه پامه وه، ئەو هه سه سه پئی لینگرتم و تیروپری لی دام".
 "ئاخر له بهر چی؟"، پۆمی به ده م پرسیار کردنه وه نیشانه ی نیگه رانی که وته سهر پوخساری.

"چونکه مه یم خواردبووه وه، به ده م وه لامدانه وه وه ئاماژه م بۆ ئەو قاپه کرد که ئیستا خریستۆس له به رده م پۆمی داینا.

پۆمی سه ری با دا. سه ره تا ته واو شله ژاو دیار بوو، وه ک ئەوه ی بپروانه کات که ره نگه شتگه لی ئاوها رووده دن، به لام هه ر زوو به زه رده خه نه یه کی دۆستانه لیوه کانی کشان. ئاوها درێژه مان به قسه کانمان دا. له کاتیکدا خه ریکی خواردنی نان و په نیری بزنی بووین، ده رباره ی بپروا و براده رایه تی قسه مان ده کرد، هه روه ها ده رباره ی شتگه لئکی دیکه ی ژیان که پێم وا بوو زۆر له میژبوو بیرم چوو بوونه وه، لی ئەمبستا شادمان بووم که دووباره له دلمه وه ده ستیان به هه لقولین کرد.

که می دوا ی شیوان، پۆمی هه ستاو خۆی ئاماده ی پۆیشتن کرد. هه موو ئەوانه ی له مه یخانه که بوون بۆ به ریخستنی هه ستانه سه ریچ. دیمه نئکی کاریگه ر بوو، بۆیه وتم: "تا پێمان نه لئیت مه ی بۆچی هه رام کراوه، نابێ بپۆیت".

خريستوس به پوخساريكي گرژوه به په له هاته تەنیشتمه وه، خەمی
ئەوهی بوو کە پرسیاره کەم مەعمیلە بە پێزەکە ی بێزار دەکات، گوتی: 'سڵیمان،
بێدەنگ بە. بۆچی دەربارە ی ئەم شتانه پرسیار دەکەیت؟'.

'نەخێر بە پاستیمه'، بە جەختەوه ئەمەم گوت و دەمپروانییە پۆمی، 'خۆ
ئیمەت بینی، ئیمە خراپە کار نیین، لی بەردەوام وامان پێدەلێن. پیم بلێ گەر
پەفتارمان باش بیت و ئازاری یە کتر نە دەین، مە یخواردنەوه زیانی چیه؟'.

هەرچەندە پەنجەرەکە ی لای سووچەکە کرابوو وه، هەوای ناو مە یخانه کە
بۆگەن و پێبوو لە دووکەل و قورس بووبوو بە چاوه پوانی و هەموان
پەرۆشی بیستنی وه لāmە کە بوون. پۆمی لیم نزیکیوو وه، ناسک و بە ئاگا،
بیری دە کرد وه و ئەمە ی خواره وه ی گوت:

'گەر لە مە یخۆردا

ناسکی و نیانییەکی قوول هەبوو،

لە کاتی سەرخۆشیدا پێیه وه دیار دە بیت

خۆ ئە گەر کینه و لووتبەرزایی لە خۆ حەشاردا بوو

ئەوه یشی هەر پێوه دیار دە بیت

لە بەر ئەوه ی زۆربە ی خەلکی وا دە کەن

بۆیه مە ی لە هەموو خەلکی حەرام کراوه'.

لە کاتیکدا بیرمان لەم وشانه دە کرد وه بۆ ماوه یەکی کەم خامۆشییە ک

بالی کیشا.

'برادەرانم، خواردنەوه ی مە ی بێزیان نییه'، پۆمی بە دەنگیکی لیوانلیو لە
چالاکي و فەرماندارانه و سەنگین و تۆکمە پووی تیکردین، 'چونکە خراپترین
شتمان تیدا دەر دە هیئت، بۆیه پیم وایه بۆ هەموومان باشتەر وایه واز لە
خواردنەوه ی بهێتین. لە بەر ئەوه ئه و شتە ی کە خۆمان لە کردنی بەرپرسی
بۆمان نییه گلە ییە کە بخهینه سەر مە ی. لە وهش گرینگتر دە بی خۆ به زلزان ی و
توور به ییمان جله و بکەین. لە کوتاییدا ئەوه ی ده یه و ی با بخواته وه، ئەوه یشی

نايههوي با نه خواته وه. بۆمان نيه شتوازي خۆمان به سهر ئهوانى تردا
بسه پئين و له ئايينيشدا زۆرليکردن نيه.

به دواي قسه كانيدا نيشانهى خوشى و گهشى له ههندى له مەمىله كان
پهيدا بوو، بهلام پيم باش بوو پهرداخه كه م بهرز بكه مه وه، چونكه بروام وايه
ناييت په ند و ئامۆژگاريه ك تيپه پيت بى ئه وهى به خوشى ئه وه وه
نه خۆمه وه.

گوتم: دهربارهى ئه وهى ئه مپۆ كردت خهلكى هه رچيه ك بلىن، تۆ
پياويكى باشيت و خاوه ن دليكى مه زني، چونكه دلنيام خهلكى دهربارهى تۆ
زۆر ده لىن. له بهر ئه وهى وتاريژ بوويت، بى ئه وهى هيجمان به سه رد
بسه پينيت، قسه ت بۆ كردين، هاتنه كه تيش بۆ مه خانه بۆ خۆى ئازايه تيه كى
كه وريه.

پۆمى نيگايه كى دۆستانه ي كردم، ئينجا ئه و دوو قاپه شه رابه ي هه لگرت
كه ده ستى بۆ نه برىدبون، ئيدى چووه دهره وه تا پيشوازي له شنه ي ئىواره
بكات.

عه لئه دین

قونیا، شوباتی ۱۲۴۶

بۆ ئوهی به باوکم بلیم داخوایی کیمیا بۆ بکات تا شووم پی بکات،
ئوه سی ههفتهیه چاوه ریی ئه و ساته گونجاوه دهکهم. چه ن دین سهعات له
خه یالی خۆمدا دهمدواند و هه مان ئه و رستانه م چه ن دین جار داده پرشته وه و
دووباره م دهکردنه وه، به دوا ی باشتترین شتوازا دهگه رام تا نیازی خۆمی پی
دهربیرم. بۆ ئه گه ری هه ر په تکردنه وه یه ک وه لامیکی ئاماده م پی بوو. گه ر پی
گوتم که من و کیمیا برا و خوشکین، بیرری دهخه مه وه که هیچ په یوه ندییه کی
خوین له نیوانماندا نییه. له بهر ئه وه ی ده مزانی که باوکم یه کجار کیمیای
خۆش دهوئ، بۆیه بریارم دا ئه وه یشی پی بلیم گه ر ئیمه بووین به ژن و
مێرد، ئه و به درێژایی ژیا نی له ماله که دا له گه لماندا دهژی، ئیدی له خه یالی
خۆمدا بۆ هه ر شتیک ریتوشوینیکم دانابوو، به لام نه متوانی بۆ چرکه یه کیش به
ته نها له گه ل باوکمدا قسه بکه م.

نیواره ی ئه مپۆد باوکم له خراپترین دۆخدا بی نی. خه ریکبووم له مال
ده رده چووم و بۆ دیدهنی هه ندی له براده ره کانم خۆم ئاماده ده کرد، کاتی
ده رگا که کرایه وه و باوکم ها ته ژووره وه و دوو شووشه (مه ی) ی به
ده سته وه بوو.

به بیدهنگی و واقورمانه وه وه ستام، ئینجا لیم پرس ی: "باوک، ئه وه ی به
ده سته وه یه چییه؟".

"ئا، ئه مه!" به بی هیچ به خۆداشکانه وه یه ک وه لامی دایه وه و گو تی: "پۆله،
ئه وه مه یه".

"به پاستيته؟" هاوارم كرد، "ئه ري مه ولاناي مهن واي ليهات؟ پياويكي به ساله وه چوو و مه خواردنه وه؟".

"ئاگات له قسه ي خۆت بيت"، له پشته وهم گويم له دهنگيكي تووربه بوو. شه مس بي ئه وه ي چاو بپرووكتيت چاوي له ده موچاوم بري و وتي: "تۆ بۆت نيه بهم شتوازه باوكت بدوئيت. ئه وه من بووم داوام لتي كرد بۆ مه خانه بچيت".

"سه ير نيه"، ئه مه م گوت و زهرده خه نه يه كي ده ستركرم نواند. گهرچي قسه كانى من بۆ شه مس سووكايه تي بوو، به لام نه بيرده سه ر خۆي و گوتي: "عه لئه دين، گهر هه ولبد هيت تووربه يه كه ت دووربينيت نه شيوئيت، ئه وه ده توانين ده رباره ي ئه وه قسه بكه ين".

ئينجا سه ري لاركردنه وه و وتي كه ده بيت دلي خۆم نه رم بكم. پاشان وتي: "ئه مه يه كيكه له چل پيساكه : ئه گهر ويستت به روات به هيز بكه يت، ده بيت له ناوه وت نه رم بيت. بۆ ئه وه ي به روات توندوتول بيت و وهك به رد په ق بيت، ده بيت دلت وهك په ر سووك بيت. ئه گهر تووشي نه خوشيهك بووين، يان كاره ساتيكمان به سه ر هات، يان تووشي زيانتيك بووين، يان ترسيك داگرتين، ئه وا هه ريه كه مان به شيوه يهك به روه به روي ئه و به رواداوه ده بينه وه و فزيشمان ده كات كه چۆن كه متر خۆ په رست بين و زۆرتر به حيكمه ت بين و به سۆزتر و به خشنده تر بين. هه رچهنده له مه دا هه نديكمان په ند وه رده گريت و ميان په وتر و ناسكتر ده بيت، هاوكات هه نديكي تر دل په قتر ده بن. ئه و شتوازه ي كه وات لئه ده كات له پاستيه وه نزيكتر بيت ئه وه يه كه دلت جيگه ي مرقايه تبي تيدا ببته وه و شويينيكي زياتري بۆ خوشه ويستي تيدا بمينيته وه؟".

گوتم: "بي به روه، جگه له باوكم من فه رمان له ده رويشاني سه رخۆش وه رناگرم و هه موو شته كه ش ئه مه يه".

باوكم هاته نيوانه وه و گوتي: "عه لئه دين، ئه وه ي تۆ ده ليلت شووربه يه". هه ستم به تاوانيكي گه وره كرد، به لام هه سته كه درهنگ كه وت، هه ستيكي بي زاري و تووربه يي وا داگرتم پيم وا بوو ده مي بوو شتي وام له خۆمدا نه بيني بوو.

شەمس وتی: "بێگومان بەگۆڕەیی ئەوەی دەبێتیت و دەیکەیت تۆ ڕقت لە منە، بەلام لەو باوەردا نیم کە تۆ بۆ ساتیکیش باوکت خۆش نەویی. ئەی بۆ لە ناخەوێ برینداری دەکەیت؟".

وەلامیم دایەوێ: "ئەی تۆش نابینیت کە ژیا نمانت وێران کردووە؟".
لەو ساتەدا باوکم داچەمایەوێ زاری نوقاند و دەستی راستەیی بەرەو لای سەری بەرزکردووە، وامزانی زلەم لێدەدات، بەلام کە ئەوەی نەکرد، پتر شلەژام.

"تۆ ئابرووم دەبەیت"، باوکم بێ ئەوەی تەماشای دەموچاوم بکات وای پینگوتم.

چاوێکانم فرمیسکیان تیزا. دەموچاوی خۆم لێی شارەدووە و لەپەر خۆم پووبەپووی کیمیا دیتەوێ. نەمزانی لەکەیهوێ لەوێ وەستاوێ و بە دووچاوی پەر لە ترس لە سووچیکێ ژوورەکە خۆی لێ داگرتووین؟ ئاخۆ دەبێ چەندی لە دەمەقالتیکەیی نێوانمان بیستبیت؟

شەرمەزارییەکەم لەبەر ئەوێ بوو کە باوکم لە بەردەم ئەو کچەی دەمەویست بێخوایم سووکایەتیی پێکردم، ئەمەش لە ناخدا ئازاریکی پەیدا کرد و تامیکێ ناخۆشی لە زارمدا جێهێشت. ئیدی هەستم کرد ژوورەکە بە دەورمدا دەخولیتەوێ و خەریکە دادەپمێم.

ئیدی لە توانامدا نەما چرکەیهکی تر لەوێ بمێنمەوێ، چاکەتەکەم هەلگرت و شەمس دایەلاوێ و دوور لە کیمیا و دوور لە هەموویان، لە مال دەرچوومە دەرەوێ.

شەمس

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بۇنى شوشە مەيەكان كە لە نىوانماندا قىت دانرابوون، بۇنى خاكى گەرم و گىيى كىيى و تووى رەشيان لىدەھات. دواى ئەوھى عەلائەدىن مالى بەجى ھىشت، پۇمى ماوھىك خەمىكى زۆر داىگرت و قسەيەكى نەكرد. پىكەوھ بۇ ناوھەشەكە چووينە دەرەوھە كە بەفر دايپۇشيبوو. ئەوھ لە ئىوارەى پۇژى لە پۇژە غەمگىنەكانى شوباتدا بوو، بايەكى سارد ھەلىكردبوو و كىيىەكى سەير بالى كىتابوو. وەستابووين و چاومان بېرىووه ھەرەكان كە دەجمان، گويمان بۇ دنيايەك ھەلخستبوو جگە لە بىندەنگى ھىچى دىكەى پى نەدەبەخشىن. بايەكە لە دارستانە دوورەكانەوھ كزەيەكى بۇ ھىتائىن، كە بۇنى گەلمەخاوى ماسى لىدەھات. بۇ چركەساتىك ئارەزوومان كرد بۇ ھەتاھەتايە ئەم شارە جىبھىلەن.

ئىنجا شوشەيەكم ھەلگرت و بە تەنىشت گولەباختىكى پروتەوھ كە بە خۇى و دېكەكانىيەوھ لەنىو بەفرەكەدا قىت بووبووهوھ، داچەماموھ و شەرابەكەم كرده سەر خۇلى ژىر گولەباخەكە. دەموچاوى پۇمى لە خۇشيان كەشايەوھ، زەردەخەنەيەك گرتى كە تىكەل بوو لە جۇشوخروش و سەنگىنى. گولەباخە پروتەكە ھىدى ھىدى ژيانى كەوتەوھ بەر و توپكى قەدەكەى مىنا پىستى بىنادەم نەرم بووهوھ و بە بەرچاومانەوھ گولنىكى گرت. كە لەسەر پۇژاندنى شەرابە بەسەر خۇلى ژىر درەختەكە بەردەوام بووم، گولەكە سىبەرى پەنگىكى پرتەقالى ھىمن و جوانى لىنىشت.

ئىنجا شوشەى دووھەم ھەلگرت و بە ھەمان شىوھ لىنم پۇژاند، ئىدى پەنگە پرتەقالىيەكەى گولەكە گۇرا و بوو بە سوورىكى درەوشاوھ و ژيانى

لیدهچۆرا. که له بنی شووشه که پر پهرداخیک مایه وه، کردمه نیو پهرداخیکه وه و نیوهیم خواردوه وه و نیوهکه ی دیکه م به پۆمی دا.
به دوو دهستی لهرزۆکه وه، به زهردهخه نهیه کی گه شه وه که نیانی و سهنگینی لیده تکا، ئه و پیاوه ی که له زیانیدا دهستی بۆ مه ی نه بردبوو، به پیر ئاماژه که مه وه هات.

وتی: "بیروباوه و کوته ئایینییه کان گرینگن، لی نابیت بۆ چه رامکراوه کان بگۆرین. هه ر به م تیگه یشتنه وه ئه م مه یه دهخۆمه وه که ئه م پۆ پیمی ده دهیت. له هه موو دلمه وه بروام وایه که دوا ی سه رخۆشی عه شق پاستی و سهنگینییه کی عه قل هه یه."

له و ده مهیدا که پۆمی پینکه که ی له لیوه کانی نزیک دهخسته وه، له دهستیم پارفاند و فریمدایه سه ر زه وییه که، ئیدی شه رابه که مینا دلۆپی خوین پزایه سه ر به فره که.

گوتم: "مه ی مه خۆره وه. ئه مه گه ر له کاتیکدا خۆت مه به ستت نییه له سه ر ئه م ئه زمونه به رده وام بیت."

"تویه ک که داوام لیده که ی ئه م مه یه نه خۆمه وه، ئه ی له بنه په تدا بۆچی بۆ مه یخانه که ناردمت؟" پۆمی به پیتمیک ئه وهنده ی به سۆز بوو، لاقرتی نه بوو لئی پرسیم.

به زهردهخه نه وه وتم: "تو خۆت هۆیه که ی ده زانیت، چونکه گه شه کردنی پۆچی له وشیاریماندا یه، نه ک به چاوگێژان له هه ندی شتی دیاریکراو. ئه مه ی خواره وه پیتسای سیودوه مینه: پیتویسته هیه شتی نه که ویته نیوان نه فست و خودا، بروات نه به پابه ریکی ئایینی و نه قه شه یه ک و نه زانایه کی ئایینی باش، نه به هیه ده مپراستیکی دیکه ی سه رکرده ی ئاکاری یان ئایینی، نه گه وره پیاوانی پۆچی، ته نانه ت بروات بپواکه ی خۆتیش نه بیت، به لام به سه ر خه لکانی دیکه دا مه یانسه پیته. ئه گه ر دلی که سانی تر بشکینیت، ئیدی ئه و بپوا ئایینییه ی که بروات پیته تی، بپوا یه کی باش نییه."

"له هه موو جۆره کانی بته رستی خۆت بپارێزه، چونکه دیدگات ده شیوینیت. با هه ر خودا، خودا هه ر خۆی به ته نها پیتیشاندهرت بیت. هۆ

هاورپم، فيري راستي ببه، بهلام وريابه لهو حقيقه تانهى كه له لات دروست دهبن، بت دروست نهكەيت.

هەرچهنده زور به كهسايه تى و سوزى پومی سهرسام بووم، كه چى له ژيانيدا بيدهسه لات بوو، بويه تا دههات پتر پنى سهرسام دهبووم.

ئەم دنيايه پره لهو كهسانهى چاويان بريوه ته سامان يان ناوبانگ يان دهسه لات، تا زياتريان دهست بكه وييت، ههست دهكەن هيشتا پيوستيان پييه تى. به چاوچتوكى و تهماككارى سامانى دنيايان كردووه ته پووگهى خويان و ئيدى جگه لهو ئاراستهيه، به رهو شوپتيكى تر ناروانن و ههست ناكەن بوون به كويلهى ئەو شتانهى كه به ههلهپهوه بوى تيدهكوشن. ئەمه شتوازيكى هاوبه شه و بهردهوام روودهات. به دهگمەن، به قەد دهگمەنى مروارى پياويك دهبينيت به رهو بالايى ريگهى خوى برييت، يان پياويك بريكى زورى له زير و ناوبانگ و دهسه لات ههبيت و له پر دهست له هه مووى ههلبگريت و ناوبانگى خوى بخاته مهترسييه وه و به رهو سهفهريكى ناوه وهى خوى ههپياى لى بكات و كهس نه زانيت له كوى يان چون كوتايى ديت. به لى پومی ئەو مروارپيه دهگمەنيه.

وتم: "خودا داوامان ليدەكات ميانرۆ و خاكه را بين".

پومی به ناسكى له سهرى پويشت: "ئەو دهيهه وي بناسرى. ئەو داوامان ليدەكات كه به هه موو گهرديله يه كى بوونمانه وه بيناسين، بويه گه ره كه وريا و به ئاگابين، نايت سهرخوش بين و ئاوه زمان شله ژاو بيت".

قسه كانى به دلمه وه نووسان. له هه وشه كه دانيشتين، جگه له گولتيكى سوور، هيج شتيكى تر له نيوانماندا نه بوو، تا تاريكى داهاات و سه رماكه توندتر بوو. له ژير ئاسمانى پچيودا، هه ستت به ورده شتيكى ته ر و تازه و جوان ده كرد. ئيدى شه رابى عه شق واى له سه رمان كرد كه به ناسكى بخولپته وه، به خوشى و پيزانينه وه زانيم كه ئيدى بايه كه به ناو ميدي ناسروپيت.

ئىلا

نۇرتامبۇتون، ۲۴ ى حوزىران ۲۰۰۸

"بىاوانم، چىشتخانەيەكى نوئى تايلاندى لەشارەكەدا كراوئەتەو، دەيفىد وای گوت، 'دەلئىن گوايا چىشتخانەيەكى باشە، بۆچى ئەمشەو تەنھا ھەردووکمان بۆ ئەو چىشتخانەيە نەچىن؟".

لە پۆزى سىشەمەدا ئىلا دواشتى كە دەيەويست بىكات، ئەوئەبوو لەگەل شووئەكەيدا بۆ نانخواردنى شيوان دەرېچىت، بەلام دەيفىد پىي داگرت و ئىلاش دەسەلاتى ئەوئەي نەما رەتى بکاتەو.

چىشتخانەي (مانگى زىوين)، چىشتخانەيەكى بچووک بوو و بە گۆپى جوان رازابوئەو، شويى تايەتى خىزانى تىدا بوو و بە كورسى چەرمىن و سەرچەفى رەش پۆشتە كرابوو، چەندىن ئاويئە بە نزمى لەسەر ديوارەكانى ھەلواسرابوون تا مەعمىلەكان ھەست بکەن لەگەل رەنگدانەوئەي خەيالەكانياندا لەناو ئاويئەكان و نان دەخۆن. ئىلا زوو ھەستى بە دلئەنگى كرد، ئەم دلئەنگىيە بەوئەي چىشتخانەكەو نەبوو، بەلكو بەوئەي مېردەكەيەو بوو. ئەوئەبوو لە چاوانى دەيفىدا درەوشانەوئەيەكى نااسايى بەدى كرد كە شتىكى نااسايان تىدا بوو. وا دياربوو بىر لە شتىك دەكاتەو، بەلكو تەنات پەژارەيشى پئو دياربوو. ئەوئەي بە راستى بىزارى كرد ئەوئەبوو چەند جارئ دەمى تىكئالا. ئاخىر دەيزانى دەيفىد ئەو كاتەي لە قسەكردندا دەمى تىك دەئاليت كە تووشى خەمىكى قورس دەيىت، ئەمەيشى لە منداليەوئە لەگەلدا بوو.

كچە خزمەتگوزارىكى جھىل كە جلىكى كلاسىكى لە بەر بوو، ھات تا داواكارىيەكانيان جىئەجى بكات. دەيفىد داواى قرئالى دەرياي بە پىحانە و

بیبهری تیزهوه کرد، ئیلاش داوای سهوزه و توفوی به زهلاتهی گوژی هندییهوه کرد، چونکه له جهژنی له دایکبوونی چله مینییهوه به لینی به خوی دا بوو واز له خواردنی گوشت بیتیت، ههروهها داوای دوو پهرداخ شهرا بیان کرد.

بق ماوهی چهند خوله کیک باسی ریکوپینکی دیکوری چیشخانه که یان کرد، ئینجا باسی کاریگه ریی دهسماله ره شهکانیان به رانه به دهسماله سپیهکان کرد، پاشان بیدهنگیهکی که پولال که وته نیوانیانهوه. بیست سال ژن و میزدایهتی، بیست سال نوستن له سهر یهک جیخه و پیکه وه خوشتن له هه مان گه رماو و هه مان خوراک خواردن و پهروه دهکردنی سی مندا... هه موو ئه مانه بیدهنگیان لیکه وته وه، یان ئیلا له دلی خویدا وای لیکدایه وه. دهفید گوتی: 'دهبینم تو پومی دهخوینیتیه وه'.

ئیلا به هه ندی سهر سورمانه وه سهری له قاند. نه یزانی که ئه وهی تووشی سهر سورمانی کرد ئه وهیه که: بیستی دهفید دهربارهی پومی شتی دهزانیت، یان ئه وهی ئه م دهخوینیتیه وه ئه و بایه خی بیده دات.

'خهریکم چامهکانی دهخوینمه وه، تا له نووسینی ئه و پاپورتی دهربارهی (کفری شیرین) دهینووسم، یارمه تیم بدات، به لام خهریکه ئاره زووم دهکه ویته سهر چامهکانی، خهریکم بوخوم دهیانخوینمه وه، ئیلا بق پاساوهیتانه وه ئه مانه ی گوت.

دهفید به دهم خه یاله وه چاوی برپیه ئه و په له شه رابه ی سهر قوماشی بان میزه که، ئینجا نرکه یهکی لی هه ستا و گوتی: 'ئیلا من دهزانم چی پووده دات. هه موو شتیک دهزانم'.

'ئه وه تو باسی چی دهکهیت؟' ئیلا به دهم پرسیاره که یه وه دلنیا نه بوو که دهیه وه ی گویی لی بگریت .

'دهرباره ی... دهرباره ی په یوه هندییه ئه فینییه کانت...، دهفید به دهمی تیکئالاوه وه ئه مه ی وت، 'من دهزانم'.

ئیلا به واقورمانه وه دیقه تی شووه که ی دا. ده موچاوی دهفید له بهر پووناکیی ئه و مؤمه ی که که خزمه تگوزاره که بوی داگیرساندن، له باریکی زور ناؤمیدانه دهرکه وت.

‘په یوهندی ئه څینی من؟’، ئیلا به په له و به دهنگی کی له وه بهرتر که خوی نیازی بوو هاته گۆ. سهرنجی ئه و ژن و پیاوه ی دا که له دهوری میزه که ی تنیشتیان دانیشتبوون، ئه وانیش ئاوپیان به لایاندا دایه وه. به خویدا شکایه وه و دهنگی به جوړی کزکرد تا بوو به چپه و پرسپاره که ی دووباره کرده وه: ‘کام په یوهندی ئه څینی؟’.

‘من گیل نیم’، دهیږید له سهری پوښت، ‘پوښته ئه لیکترونییه که تم کرده وه و ئه و نامانه تم له گهل ئه و پیاوه دا خوینده وه.’
‘چیت کرد؟’، ئیلا هاواری کرد.

پوخساری دهیږید له ژیر قورسایي ئه و شته ی که خه ریکبوو بیلیت گرژ بوو و خوی له پرسپاره که دزییه وه: ‘ئیلا، گله یی له تو ناکم. من شایانی ئه وه. من تو م فهراموښ کرد و توښ له شوینیکی تر به دوی سوزدا ده گه رییت.’

ئیلا چاوه کانی داخست و ته ماشای په رداخه که ی کرد. شه رابه که په دهنگی ئه فسووناوی یاقووتی قول و تیری هه بوو. بۆ ماوه یه کی که م وای به خه یالدا هات که له سهر پرووی شه رابه که چهند خالیک ده بیلیت په دهنگی کۆلکه زیرینه یه کی دره وشاوه یان هه یه و وهک دهوسی ئه و پرووناکیانه یه که ئاراسته ی ده که ن. په دهنگه له وې دهوسیکیان هه بییت. ئه مانه هه موو به شیوه یه کی سوریا لی ده رکه وتن.

ئهمیستا دهیږید له قسه کردن وه ستابوو و بیر ی له باشترین پڼگه چاره ده کرده وه، یان ده بوو ئه وه ی له خه یالیدایه ئاشکرای بکات. له کوتاییدا وتی: ‘من ناماده م بته خشم و ئه وه ی پرووی داوه له بیر ی بکه ین.’

له وساته دا چهن دین شتی توند و ته وساوی و شله ژاو و دراماتیکی له دلی ئیلادا بوون و ده یه ویست بیانیلیت، به لام سوو کترینانی هه لېژارد، به دوو چاوی دره وشاوه وه لنی پرس ی: ‘ئهی دربارهی په یوهندی ئه څینییه کانی خوت چی ده لییت؟ ئایا توښ له بیر یان ده که یت تا له دوی خومانه وه جیان به یلین؟’.
کچه خزمه تگوزاره که خواردنه که ی بۆ هیتان. ئیلا و دهیږید بیده نگ بوون و ته ماشای کچه که یان ده کرد که خه ریکبوو قاپه کانی له سهر میزه که داده نا و به لیزانینیکی زیده پویانه وه دووباره په رداخه کانی بۆ پرکردنه وه. که جیی

هیشتن، دهیښد ته ماشایه کی ئیلاى کرد و لى پرسی: 'که واته ئاوها؟' نه مه توله سندنه وهی؟'

'نه خیر، ئیلا به دهم قسه وه نائومیدانه سهرى راوه شانده،' نه مه توله سندنه وه نییه، قه تیش وا نه بووه.
'ئهی چیه؟'

ئیلا دهسته کانی تیځه پراند و ههستیکی وا دایگرت مینا هه موو شتیک و هه موو ئه وهی له ناو چیشته خانه که دایه - به مەعمیله کان و کارگوزاره کان و چیشته تینه ره کان و به لکو ته نانه ت به ماسی ناو هه وزی که مهرى زه ویشه وه - ئاماده ن گوئ له وه بگرن که نه م ده یلئت.

'شته که په یوه ندیی به خوشه ویستیه وه ههیه،' ئاخریکه ی به ده میدا هات، 'من عه زیزم خوش ده وئ.'

ئیلا پیى وا بوو که میرده که ی پیده که نیت، به لام له کوتاییدا زاتی وه بهر خو نا تا ته ماشای چاوه کانی بکات. له ده موچاویدا جگه له ترسیک، هه یچ شتیکی دیکه ی نه بینى، هه ر زوو گورا و بوو به سیمای که سیک هه ولبدات تا کیشه یه که به که مترین زیان چاره سهر بکات. له ناکاو ساته وه ختیکی پروون و بی پینچوپه نا دایگرت. ئاخو ئافره تیک له مه وه بهر وا راهاتبوو زور به خراپی باسی خوشه ویستی بکات، که چی ئیستا وشه ی خوشه ویستی بو ئه و بووبوو به شتیکی راسته قینه و بارگاوی نه که خواسایى.

ده یښد به ده نگیکی له رزۆکه وه گوئی: 'ئاخو سى مندالمان ههیه.'

'به لئى، زور خوشم ده وین،' ئیلا به دهم قسه وه شانى هه لته کاند، 'به لام عه زیزیشم خوش ده وئ.'

'واز له وتنه وه ی نه م وشه یه بیته،' دیښد قسه که ی پى برى و پیش نه وه ی ده ست به قسه کردن بکاته وه، قومیکى گه وره ی له په رداخه که دا، ئینجا وتی: 'هه له یه کی گه وره ت کردووه، به لام ئیلا من ده ست له خوشه ویستى تو هه لئاگرم و له تو زیاتر که سیکی دیکه م خوش ناوئ. هه ردوو کمان ده توانین په ند له هه لکانمان وه ربگرین. له لای خو مه وه په یمانت ده ده منی که نه م شته دووباره نایبته وه، تو ش ئیستا ئاتاجی نه وه نییت بچیته ده ره وه و منه ی خوشه ویستی بکهیت.'

• 'من دهرنه چووم تا منەى خوشەويستى بکهەم، ئیلا وره‌وریکی کرد که پتر خۆی دەدواند نهک ئەو، 'رۆمى دەلێت ئیەمە له دهره‌وه‌ی خۆمان هه‌وه‌جەى ئەوه نیین منەى خوشەويستى بکه‌ین، به‌لکو ئەوه‌ی له‌سه‌رمان پێويسته بیکه‌ین، ئەوه‌یه‌ی بتوانین ئەو کۆسپانه لاببه‌ین که له خوشەويستى ناوه‌وه‌ی خۆمان دوورمان ده‌خاته‌وه'.

ده‌یفید گوتی: 'ئای خودایه‌! ئەوه‌ی تۆ چیت به‌سه‌ر هاتوه‌؟ ئەمه‌ تۆ نیت! ئەری تۆ ده‌ست له‌م رۆمانسییه‌ته‌ هه‌لناگریت؟ بکه‌پێوه‌ بۆ جارانی خۆت، ئەمه‌شی خسته‌سه‌ری: 'تکات لیده‌که‌م'.

ئیلا برۆکانی تیک نا، وه‌ک ئەوه‌ی شتیک په‌ژاره‌ی کردبیت، ته‌ماشای نینۆکه‌کانی خۆی کرد. له‌ پاستیدا چرکه‌ساتیکی تری رۆژگاری هاته‌وه‌ یاد، ئەو کاته‌ی که خۆی خۆی بوو هه‌مان شتی به‌ که‌که‌ی ده‌وت، ئیدی هه‌ستی کرد بازنه‌که‌ ته‌واو بوو. به‌ هه‌واشی سه‌ری بادا و ده‌سماله‌که‌ی سه‌رمیژه‌که‌ی دایه‌ لاوه‌.

ئینجا گوتی: 'به‌ یارمه‌تیت، ئایا ده‌توانین ئیستا برۆین؟ من برسیم نیه‌'. ئەو شه‌وه‌ له‌سه‌ر دوو جینگه‌ی جیا نوستن. ئیلا به‌یانی زوو یه‌که‌م شتی که‌ کردی، ئەوه‌ بوو نامه‌یه‌کی بۆ عه‌زیز نووسی.

دهمارگیر

قونیا، شوباتی ۱۲۴۶

‘بۆ له وه خراپتر خۆت ئاماده بکه! هۆ شیخ یاسین! هۆ شیخ یاسین! ئایا ئابروو چوونه کهت بیستووه؟’. عهبدوللای باوکی یهکێ له فهقیکانم لیم نزیکه بووه وه و بانگی دهکردم: ‘دوینێ پۆمی له گه رهکی جووله که کان له مهیخانه یه ک بینراوه’.

گوتم: ‘به لێ، ئه وه م بیستووه، به لام سه رم سوپنه ما. ئاخ هه وسه ره که ی ئه م پیاوه کریستیانه، نزیکترین براده ریشی خودانه ناسه، ئیدی چاوه پیتی چیی لێ ده که یه ت؟’.

عهبدوللا به په رۆشه وه سه ری له قاند و گوته ی: ‘پیم وایه تو راست ده که یه ت. ده بوو پیشبینی ئه وه مان کردبا’.

ژماره یه ک خه لکی په وته نی له ده ورمان کۆبوونه وه و گوئیان بۆ قسه کانمان هه لخستبوو. یه کیکیان پیشناری کرد، ته نانه ت ئه گه ر پۆمی بۆ کاره که ی ته وازوی له خه لکه که ش خواسته وه، نابیت پێگه ی پی بدری له مزگه وته ی گه وه وتار بخوینیته وه. له به ر ئه وه ی بۆ لای فهقیکانم له سوخته خانه که دواکه وتبووم، بۆیه به په له دوورکه وتمه وه و جیم هیشتن و ئه وان هه ر قسه یان ده کرد.

زۆر جار گومانم ده کرد که لایه کی تاریکی له پۆمیدا هه یه و پۆژی هه ر دیت ئاشکرا ده بیته، به لام قهت له و باوه په دا نه بووم که مه ی بخواته وه، چونکه ئه وه کاری نه کرده نییه. خه لکی ده لێن که شه مس هۆی سه ره کیی پوو خانی پۆمییه، ئیستاش هه ر له گه لیدایه، خۆ ئه گه ر وا نه بوایه، ئه و پۆمی بۆ ژیا نی ئاسایی خۆی ده گه رپا یه وه، به لام من بۆ چوونیکێ جیام هه یه، ئه ویش ئه وه یه

گومانم نییه که شه‌مس پیاویکی خراپه‌کاره - که ئاوه‌ایه - یان گهر کاره‌گه‌ری خراپی له‌سه‌ر پۆمی نییه - که هه‌یه‌تی - به‌لام شته‌که ئه‌وه‌یه بۆچی شه‌مس زانایانی دیکه‌ی وه‌ک من له پێ دهرناکات؟ له کۆتایی شته‌که‌دا، ئهم دوو پیاوه له زۆر پوه‌وه له یه‌کتر ده‌چن، به‌لام خه‌لکی ددانی پێدا نانی.

هه‌ندێ که‌س گوێیان لێ بووه شه‌مس وتووێه‌تی: 'زانای ئایینی له‌سه‌ر ئاماژه‌کانی قه‌له‌م ده‌ژی، به‌لام سو‌فی عاشق ده‌بێت و له‌سه‌ر ده‌وسی شوێنێ ده‌ژی. ئاخ‌ر ئه‌وه چی ده‌گه‌یه‌نیت؟ ئاشکرایه شه‌مس پێی وایه که زاناکان له شوێنه‌ به‌رزه‌کان خۆیان هه‌شارداوه، که‌چی سو‌فی نو‌قی نیو ژیا‌نی راسته‌قینه‌یه، به‌لام ئه‌ی پۆمیش زانای ئایینی نییه، یان ئه‌و خۆی به‌ یه‌کێک له ئێمه دانانیت؟

ئه‌گه‌ر شه‌مس بێته ناو ئه‌و هۆله‌ی که تێیدا وانه به‌ فه‌قیکان ده‌لێمه‌وه، ئه‌وا وه‌ک می‌شیکده‌ری ده‌که‌م و پێگه‌ی ناده‌م له به‌رده‌م مندا باسی ئه‌و توورپه‌هاتانه بکات. ئه‌ی بۆچی پۆمی هه‌مان شت ناکات؟ بێگومان بێمه‌لامه‌ت نییه. ئه‌و پیاوه هه‌ر زوو ئافره‌تیکێ کریستیانی خواست، ئیدی به‌ لامه‌وه گرینگ نییه بووه به‌ موس‌لمان یان نا، چونکه ئایینه‌که‌ی چووته ناو خوێنی خۆی و خوێنی مندا له‌که‌یشی، به‌لام بۆ به‌ده‌ختیی خه‌لکی شاره‌که، ئه‌و هه‌ره‌شه‌یه‌ی که کریستیانی پیاده‌ی ده‌کات به‌ هه‌ند وهرناگرن و ده‌لێن ئێمه ده‌توانین پێکه‌وه بژین. من به‌ وساویله‌کانه‌ی که ئاوها بیرده‌که‌نه‌وه ده‌لێم: 'ئایا ده‌کرێ ئاو و پۆن تیکه‌ل بن؟ ئا ئه‌مه ئه‌و مه‌ودایه‌یه که موس‌لمانه‌کان و دیانه‌کان ده‌توانن له‌سه‌ری بپۆن'.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پۆمی ئافره‌تیکێ دیا‌نی خواستوو، هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل که‌مینه‌کاندا زۆر باش و لێ‌ورده‌یه، که‌واته به‌ لای منه‌وه پیاویکه نابیت پشته‌ی پێ بیه‌ستری، هه‌روه‌ها له‌و کاته‌وه شه‌مسی ته‌وریزی له‌ ماله‌که‌ی نیشه‌جێ بووه، به‌ ته‌واوی له‌ پێگه‌ی راست لای داوه. وه‌ک هه‌مو پو‌ژێ به‌ فه‌قیانم ده‌لێم ده‌بی له‌ هه‌ناس فیله‌کانی شه‌یتان چاوکراوه بن، چونکه شه‌مس بۆخۆی شه‌یتانه. من دل‌نیام هه‌ر ئه‌و پۆمی هانداوه تا بۆ مه‌یخانه بچیت، ئیدی مه‌گه‌ر هه‌ر خودا خۆی بزانی‌ت چۆن فریوی داوه، به‌لام ئایا فریودانی

خوداناسان به و پادهیهی وایان لئ بکړئ سووکایه تی به پیروزییه کان بکه، له داهیتانی شهیتان نین؟

هر له سهره تاوه له خراپه کاری شه مس تیگه یستم، ئاخر چوڼ زات دهکات پیغه مبه رمان محمه د سلاوی خودای لئ بیت له گهل بوستامی، ئه و سؤفییه خودانه ناسه به راورد بکات؟ ئه ی هر بوستامی نییه گوتوویه تی: "ته ماشام بکه! شکوی من چند مه زنه!"، ئه ی هر ئه و نییه وتوویه تی: "کابه م بینى به دهورمدا ده سوورپایه وه؟"، به لکو له وهش دوورتر پویشتووه تا ئه و پادهیه ی بلیت من ئافه رینه ری خودی خوّم. گهر ئه مه کفر نه بیت، ئه ی ده بی کفر چی بیت؟ ئه مه ئاستی ئه و پیاویه که شه مس به پریزه و شتی لئ وهرده گریت، هر وهک چوڼ بوستامی زه ندیقه، ئه میش (خودانه ناس - زه ندیق) ه.

ئیسنا به وهی باشه خه لکی شاره که خه ریکه له حه ناس راستیه ک بیدار دهنه وه و ژماره ی ئه وانه ی په خنه له شه مس ده گرن پوژ له دواى پوژ له زیاد بووندايه. هه ندی جار له و قسه وباسانه دهرسم که له گهرماوه کان و چایخانه کان و سهرپه ریزی گهنم و ناو بیستانه کان ده کړین، که گوايا ده یانه وئ پاره پاره ی بکه.

* * *

زور له کاتی ئاسایی خوّم درهنگتر گه یستمه سوخته خانه که و به م بیرکردنه وانه سهرم قورس بووبوو. هر ئه وهنده دهرگای ژووری وانه وتنه وه م کرده وه، له پر هه ستيکم له لا دروستبوو که شتيکی نا ئاسایی پووده دات. ئه وه بوو فه قیکانم به پریزیکى راست دانیشتبوون، وهک ئه وهی موته که یه کیان دی بیت به شتویه کی سهر رهنکیان هه لېزپکابوو و بیدهنگ بوون.

دوايى هویه که ی تیگه یستم، که ئه و پیاویه له نزيك په نجه ره کراوه که وه دانیشتووه و پشتی داوhte دیواره که وه و دهموچاوه بیتووه که ی به زهرده خه نه یه کی به فیزه وه دهره وشيته وه، جگه له شه مسی ته ورپزی که سی تر نییه.

"شیخ یاسین سلاوتان لئ بیت، به دهم قسه وه تئ دهروانیم.

دوودل بووم، چونکه نه مده زانی ئاخۆ ده بی وه لامي سلاوه که ی بدهمه وه
 یان نا، بریارم دا وه لامي نه مده مه وه، به لکو ئاورم له فه قیکان دایه وه و لیم
 پرسین: "ئه م پیاوه لیتره چی ده کات؟ بوچی پینگه تان دا بیته ژووره وه؟".
 فه قیکان واقیان وړما بوو و شله ژابوون، که سیان زاتی نه کرد وه لام
 بداته وه، به لام شه مس بیده نگیه که ی شکاند.
 به ریتمه بیچاو وړووانه که ی و نیگا جیگیره که یه وه وتی: "شیخ یاسین،
 سه رکۆنه یان مه که. ئه وه بیروکه ی من بوو. ئه وه بوو له م نزیکه وه تیده په پریم،
 به خۆم وت بوچی لای سوخته خانه که هه لوه سته یه ک نه که م و سه ردانیکی ئه و
 که سه نه که م که له م شاره دا له هه موان زیاتر پقی لیمه؟".

فهقی حوسام

قۇنيا، شوباتى ۱۲۴۶

بە پىز و بە پال يەكترەو و بە چاۋەگەشەكانمانەو ھەموومان لە ژوورى وائەوتتەو ھەسەر زەوييەكە دانىشتبووين، كاتى شەمسى تەورىزى دەرگاگەي كەردەو و ھاتە ژوورەو. ئىمە شتى زۆر خراب و سەيرمان دەربارەي بىستبو، زۆر بەشىمان لە مامۇستاكەمانەو بىستبو، توشى شۆك بووين، كاتى منىش بە زىپوزىندوويى لە ژوورى خويندەكەمان بىنىم، گرژبوومەو، كەچى ئەو خاۋو خلىچك و دۇستانە دياربوو. دواى ئەو ھى سلاوى لە ھەموومان كەرد، گوتى ھاتو ھەگەل شىخ ياسىندا قسە بكات.

”مامۇستاكەمان ھەزناكات كەسانى نەناس بىن و لە سوختەخانەكە سەرى لىدەن، رەنگە باشتر وا بىت كاتىكى تر بىينىت، بەو نيازەو ئەمەم وت تا لە دىدارى نىوانىندا شتىكى نەويستراو پروونەدات.

”لاۋ، سوپاس بۆ بەھۆلەو بوونت، بەلام دىدارە خراپەكان ھەندى جار نەك ھەر كەردەنى نىن، بەلگە پىويستىشن، شەمس ھەك ئەو ھى بىر كەردەنەكەنى منى خويندەبىتەو، ھەلامى دامەو، ئىنجا وتى: ”لەگەل ئەو ھەشدا نىگەران مەبە، دىدارەكەمان ئەو ھەندە ناخايەنيت.

ئىرشاد كە لە تەنىشتەو دانىشتبو، لە نىوان دانە قىرەساۋەكانىيەو تەرمە ترمىكى كەرد و وتى: ”دە تەماشاي ئەو ھەسەلەيەكە! ئەمە شەيتانىكە بۆخۇي!

سەرم بادا، لەگەل ئەو ھى پىم وا نەبوو كە شەمش لە شەيتان بچىت، زۆرم لە خۆم كەرد و بە قسەلەپوويەكەي و بوئىيەكەي سەرسام بووم.

دواى چەند خولهكيك، شيخ ياسين به پوخساريكى گرژ و تيرامانه وه هاته ژووره وه. هر ئه وهنده چەند ههنگاويكى نا، له پەر وهستا و چاوهكاني به رهو ميوانه خۆتيهه لقورتينه ره كه كهوتنه پرته پرت.

”ئه م پياوه ليره چي دهكات؟ بۆچي ريگه تان دا بيته ژووره وه؟“

من و هاوړيكانم به نيگاي پر سه رسوپمان و چپهي ترساوه وه، ته ماشاي يه كترمان ده كرد، به لام پيش ئه وه يه كيكانم زات بكات و شتي بليت، شه مس وتي كه ئه و له نزيك سوخته خانه كه وه تيهه رپوه و ويستويه تي سه رداني يه كيك بكات كه له قونيدا له هه موو كه س زياتر رقي لي ده بيته وه.

ژماره يه ك له فه قيكان نه رمه كو كه يه كيان كرد، بينيم ئيرشاد به قوولي هه ناسه يه كي هه لكيشا. گرژيي نيوان دوو پياوه كه به راده يه ك چر بوو بووه وه، چه قه هه واي ده بري.

”من نازانم تو ليره چي ده كه يت، به لام من كارم هه يه و له وش گرنگتره تا له گه ل تودا قسه بكه م“، شيخ ياسين به ته وه سه وه ئه مه ي و و له سه ري پويشت: ”ئه ميستا، بۆچي نارويت تا له سه ر وانه كانمان به رده وام بين؟“

شه مس وتي: ”تو ده ليت قسه له گه ل مندا ناكه يت، به لام له پاشمله ده رباره م قسه ده كه يت. ده رباره ي من و ده رباره ي پومي و هه موو سو فيه كان و پيازي سو فيگري، له وته ي خراپ ده مي خوت ناپاريزيت.“

شيخ ياسين له لووته ئيسكن و گه وره كه يه وه هه ناسه يه كي دا و وهك ئه وه ي شتيكي تال له سه ر زماني بيت، ده مه داچه قاوه كه ي گر دكرده وه، ”وهك وتم، شتيكم نيه ده رباره ي قسه ت له گه لدا بكه م، من ده زانم ده مه وي چي بزانه م، بۆچوني تا بيه تي خوم هه يه.“

شه مس به رهو لاي ئيمه ئاوړي دايه وه و نيگايه كي ته وساميزي خيراي كردين و وتي: ”پياويك بۆچووني زوري هه بيت، به لام پرسيا ري پي نه بيت! له وه دا هه له يه ك هه يه.“

”به راستيه؟“، شيخ ياسين به ده م قسه وه گوړيكي هاته وه بهر، ”كه واته بۆچي له فه قيكان نه پرسين ئايا له و دوو كاميان باشترن: ئه و په ندياره ي كه وه لامي پيه، يان ئه و پياوه سه رليشواوه ي جگه له پرسيار كردن هيجي تري بي نيه؟“

هه‌موو براده‌ره‌کانم تای شیخ یاسینیان گرت، به‌لام هه‌ستم کرد زۆربه‌یان له‌دله‌وه‌ئه‌وه‌یان نه‌کرد، به‌لکو له‌به‌ر دلی مامۆستا که‌یان و له‌به‌ر خاتری ئه‌و بوو، بۆیه من بینه‌نگیم پێ باشتر بوو.

”ئه‌وه‌ که‌سه‌ی که‌ پیتی وایه‌ هه‌موو وه‌لامیکی پتیه‌، ئه‌وه‌ له‌ هه‌موو که‌س نه‌زانتره‌، شه‌مس به‌ده‌م قسه‌وه‌ لای به‌لای مامۆستا که‌ماندا کرده‌وه‌، به‌لام مادام تۆ له‌ وه‌لامدانه‌وه‌دا باشیت، ئایا بۆم هه‌یه‌ پرسیاریکت لێ بکه‌م؟“

لێزه‌دا خه‌می ئه‌وه‌م لێ نیشیت که‌ ئه‌م قسه‌وباسه‌ به‌ره‌و شوێنیکێ خراپ سه‌ربکیشیت، به‌لام هه‌یج ده‌سه‌لاتیکم نه‌بوو که‌ نه‌یه‌لم گرژیه‌که‌ ته‌شه‌نه‌ بکات. ”له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تۆ ناتۆره‌ی ئه‌وه‌ت خه‌ستووته‌ دووم که‌ گوایا من خه‌مه‌تکاری شه‌یتانم، که‌واته‌ ده‌فه‌رموویت پێمان بڵییت ده‌رباره‌ی شه‌یتان بیروکه‌ی تۆ چیه‌؟“ شه‌مس پرسیا‌ری لێکرد.

”بێگومان“، شیخ یاسین که‌ بۆ په‌ندادان هه‌لی له‌ده‌ست نه‌ده‌دا، وه‌لامی دایه‌وه‌، ”ئایینه‌که‌مان که‌ دوا‌هه‌مین ئایینه‌کانی ئیبراهیمه‌ و گرینگترینیانه‌، پێمان ده‌لێت که‌ به‌وای شه‌یتانه‌وه‌ ئاده‌م و حه‌وا له‌ به‌هه‌شت وه‌ده‌رنان، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئێمه‌ نه‌وه‌ی دایابایکی ده‌رکراوین، گه‌ره‌که‌ چاو‌کراوه‌ بین، چونکه‌ شه‌یتان به‌ چه‌ندین شیوه‌ خۆی ده‌گۆڕیت، هه‌ندێ جار له‌ شیوه‌ی قوما‌ربازیکدا ده‌رده‌که‌وێت و داوامان لێده‌کات قوما‌ربکه‌ین، بۆی جاری دی له‌ شیوه‌ی کچیکێ جوان و جھیل خۆی پێشان ده‌دات و هه‌ولده‌دات له‌خه‌شته‌مان ببات، په‌نگه‌ شه‌یتان به‌ جو‌ری خۆی پێشان بدات قه‌ت به‌ خه‌یالی‌شماندا نه‌یه‌ت، وه‌ک ده‌رویشیکێ گه‌پده‌“.

شه‌مس وه‌ک ئه‌وه‌ی چاو‌ه‌پێی ئه‌م قسه‌یه‌ی کردبێت، زه‌رده‌یه‌کی زانایانه‌ی هاتی و گوتی: ”مه‌به‌ستت ئێده‌گه‌م. ده‌بی ئه‌و بیروکه‌یه‌ی که‌ شه‌یتان له‌ رواله‌تماندا خۆی مه‌لاس ده‌دات، ئاسووده‌یه‌کی گه‌وره‌ و پێگه‌ی رزگاربوونیکێ ئاسانمان پێ بیه‌خشیت“.

”مه‌به‌ستت چیه‌؟“، شیخ یاسین پرسیا‌ری کرد.

”باشه‌، وه‌ک تۆ ده‌لێیت گه‌ر شه‌یتان ئاوها خراپه‌کار بیت و ده‌ره‌قه‌ت هاتنی هه‌سته‌م بیت، ئیدی پێویست ناکات ئێمه‌ی بنیاده‌م سه‌باره‌ت به‌و هه‌لانه‌ی که‌ ده‌یانکه‌ین، خۆمان سه‌رکۆنه‌ بکه‌ین، چونکه‌ شته‌ باشه‌کان که‌

پرووده‌دهن هه‌موویان له دهستی خودادان و هه‌موو شتیکی خراپیش له دهستی شه‌یتاندایه. له هه‌ردوو باره‌که‌دا ئی‌مه له په‌خه‌گرتن و پشکینی نه‌فس به‌ده‌ر نین. له‌وه ئاسانتر هه‌یه؟.

شه‌مس له کاتی قسه‌کردندا به‌نیو ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، له‌گه‌ل درکاندنی هه‌ر په‌یفیکدا ده‌نگی به‌رز ده‌بووه‌وه: 'به‌لام با بۆ ته‌نها چرکه‌یه‌ک وای دابنن که شه‌یتان نییه و شه‌یتانگه‌لیکیش له پارێزماندا نین تا له‌نیو مه‌نجه‌لیکی کوله‌کولدا بمانسووتین. هه‌موو ئه‌م وینه ترسناکانه بۆ ئه‌وه دانراون تا شتی‌کمان پیشان بده‌ن، به‌لام گو‌پان و بوونه‌وار به‌کلێشه‌گه‌لیکی دووباره‌وه بوو، په‌یامی راسته‌قینه‌ی خویان له‌ده‌ست داوه'.

'ئه‌ی ئه‌م په‌یامه ده‌بیت چی بیت؟'، شیخ یاسین به‌بیزارییه‌وه پرسى و هه‌ردوو باسکی له‌سه‌ر سینگی‌تیک په‌راند.

شه‌مس وتی: 'که‌واته پرسیا‌رت هه‌یه'، ئینجا له‌سه‌ری رۆیش‌ت: 'په‌یامه‌که ئه‌وه‌یه ئه‌و ئازاره‌ی که مرو‌ف به‌خۆی ده‌گه‌یه‌نیت بیکۆتاییه. دۆزه‌خ له‌ناخی خۆماندا‌یه، هه‌روه‌ها به‌هه‌شتیش، چونکه قورئان ده‌لالت مرو‌ف له‌هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کان پایه‌دار‌تره، گه‌ر توانیمان به‌باشی له‌مه‌ بگه‌ین، ئیدی واز له‌و بیرۆکه‌یه‌ دینین که شه‌یتان له‌په‌له‌تماندا خۆی هه‌شارداوه، ددانیشمان به‌وه‌دا ده‌نا که شه‌یتان له‌ناخی خۆماندا‌یه. ئیدی ئه‌وه‌ی پتویستمانه به‌راستگۆیی له‌نه‌فسی خۆماندا بگه‌رین، نه‌ک چاو بیرینه‌خه‌وشه‌کانی خه‌لک و پ‌اویان بکه‌ین'.

'برۆ نه‌فسی خۆت تاقی بکه‌وه، گه‌ر خودا بیه‌وی گونا‌هه‌کان‌ت پاک ده‌بنه‌وه'، شیخ یاسین باگۆی دا‌یه‌وه، 'به‌لام پیاوی ئایینی راسته‌قینه ئه‌وه‌یه که کۆمه‌لگه‌که‌ی خۆی ده‌پارێزیت'.

'که‌واته رێکه‌م بده‌ با چیرۆکی‌کت بۆ بگێرمه‌وه'، شه‌مس هه‌ر به‌و ناسکییه‌وه که نه‌مانتوانی دلنیا بین ئاخۆ چیرۆکی‌کی راسته‌قینه بوو یان هه‌ر بۆ ته‌وس بوو، ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی بۆ گێڕاینه‌وه:

چوار بازرگان له‌مزگه‌وتیکدا نوێژیان ده‌کرد، بینیان وا بانگده‌ره‌که دیته ژووره‌وه. بازرگانی یه‌که‌م نوێژه‌که‌ی بری و پرسى: 'هۆ بانگده‌ر، ئایا بانگی داوه؟ یان هه‌شتا ماوی‌تی؟'.

بازرگانی دووهم نویتزهکە ی بپی و ئاوپری له برادرههکە ی دایهوه و وتی: "هۆ پیاو، تۆ له کاتی نویتزکردندا قسهت کرد و نویتزهکەت بهتال بووهوه، دهبی سهرلهنوێ دهست پیکهیتهوه". که بازرگانی سیتیهم گوئی لهوه بوو، هاته ناوهوه و گوئی: "هه ی گهمزه بۆچی سهرکوئهی دهکهیت؟ دهبی ئاگات له نویتزهکەت بیت. ئهوه نویتزهکە ی تۆش بهتال بووهوه". بهلام بازرگانی چوارهم زهردهخه نه گرتی و به دهنگیکی بهرز وتی: "ده تۆ تهماشایان بکه! ئهوه ههرسیکیان ههلهیان کرد، بهلام من سوپاسی خودا دهکهم که پیکه ی خۆم ون نه کرد".

شه مس دوا ی ئهوه ی ئهم چیرۆکه ی گیرایهوه، بهرانبهر فهکیکان وهستا و پرسیی: "کهواته پیتان چۆنه به بۆچوونی ئیوه نویتزی کام له و بازرگانانه دروست نییه؟".

که له نیو خۆماندا له سهر وهلامه که گفتوگۆمان کرد، ماوهیهکی کم له هۆله که دا غهلبه غهلبیک پهیدا بوو، له کۆتاییدا یهکی له دواوه گوئی: "نویتزی بازرگانی دووهم و سیتیهم و چوارهم دروست نییه، بهلام نویتزی بازرگانی یهکه م دروسته، چونکه ههموو ئهوه ی ویستی بیکات ئهوهیه پرسپاری له بانگدهره که کرد".

"بهلی، بهلام نه دهبوو نویتزهکە ی بپیت"، ئیرشاد قسهکە ی رتهکردهوه، "ناشکرایه که ههموو بازرگانهکان ههله بوون، جکه له بازرگانی چوارهم که تهنها نهفسی خۆی دواند".

نیگام که لاخت و به هیچ یهکی له دوو وهلامه که قایل نهبووم، بهلام بریارم دابوو که زار ههله نهینم، چونکه پیم وا بوو بایه به بۆچوونهکه م نادهن، بهلام هاوکات ئهم بیروکه یهم به خهیاڵدا هات، شه مسی تهووریزی ئاوپری لیدامهوه و پرسیی: "ها تۆ لهوئ! چی دهلیت".

بههر لهوه ی گویم له دهنگی خۆم بیت، بههسته م تفهکه م بۆ قووتدرايهوه، ئینجا وتم: "تهگهر ئه و بازرگانانه ههله یهکیان کردبیت، ئهوه نییه له کاتی نویتزکردندا قسهیان کردووه، بهلکو لهبری ئهوه ی نویمی نیو نویتزه که ببن و په یوهندیان به خواوه هه بیت، مژوولی دهووبهری خۆیان بوون، بهلام تهگهر ئیمه بریاریکیان له سهر بدهین، ئهوه من دهترسم هه مان ههله بکهین".

“که واته وه لامه که ی تو کامه یه؟”، شیخ یاسین له پېر پرسى و بایه خى به گفتوگوکه دا.

“وه لامى من ئه وه یه که هر چوار بازارگانه که هه موویان به وای هوکاري له یه کتر چوو وه هه له یان کردو وه، به لام له گه له وه شدا ناکرئ بو ترئ که یه کئ له وان هه له ی کردو وه، چونکه ئیمه له کوتاییدا بۆمان نییه بریاریان له سه ر بدهین”.

شه مسى ته ورئزى هه نگاوئیک به ره و لام هاته پئشه وه و دۆستانه و به سۆزه وه ته ماشای کردم. هه ستم کرد منى میزدمن دال خوشه ویستییه کى باوکانه م پئ به خشراوه، له ناوی پرسم، کاتئ ناوی خو م پئى گوت، گوتئ: “حوسامى هاو پئتان دئئکى سؤفیانهى هه یه”.

که ئه وه م ژنه وت، له شهرمان ده موچاوم سوور هه لگه را. پئیم وا بوو که شیخ یاسین دواى ته واو بوونى وانه که سه رزه نشتم ده کات و هاو پئیکانمیش گالته م پئیده که ن، به لام په ژاره که م زوو په ویسه وه. شئوه ی دانیشتنه که م پئکخست و زه رده خه نه یه کم به پرووى شه مسدا پژاند، که هئیشتا زه رده ی ده هاتئ، چاوى لئ داگرتم و له سه ر لئکدانه وه که ی به رده وام بوو.

“سؤفى ده لئت: له برى ئه وه ی بریار له سه ر ئه وانى تر بدهم، گه ره که به قوولئ بیرم لای په یوه ندئى ناوه وه م له گه له خودادا بئت، چونکه پیاوى ئایینى ده مارگیر به رده وام هه له ی ئه وانى تر به درۆ داده نئت، به لام فه قئینه له بیرتان نه چئت ئه و که سه ی که زۆر جار له وانى تر در دۆنگ ده بئت، ئه و خۆى هه له یه”.

“ده ست له شئواندنئ بیرى فه قئیکانم هه لگه ر”، شیخ یاسین ئه مه ی وت و قسه که ی پئ برئ، “به لام ئیمه ی پیاوانى ئایینى، گه ره که بایه خ به وه بدهین که خه لکى ده یکه ن، چونکه خه لکى پرسىارى زۆرمان لئیده که ن و چاوه پئین وه لامیان بدهینه وه تا بتوانن ئه رکه ئایینییه کانى خو یان به ته واوى و به دروستى جئیه جئ بکه ن. ئاخه ئه وان لئمان ده پرسن ئایا گه ر خوئنیان به ربوو ده بئ دووباره ده ستنوئژ هه لگه رنه وه، یان له کاتى سه فه ردا پۆژوو یان

لهسهره يان نا و زۆر شتی تر. پړوشوینهکانی مه زه بی شافیعی و حه نه فی و حه نه لی و مالیکی دهر باره ی ئه م شتانه بۆچوونیان جیا به. ئیدی هر مه زه بیگ له م مه زه بانه کۆمه لئ وه لامی ورد و تاییه ت به خۆی داناوه که ده بیته لیتی بکۆلرته وه و فیری بین.

ئه مه باشه، به لام خۆت به جیاوازییه پوا له تییه کان مه به سته وه. شه مس به هه ناسه هه لکیشانیکه وه ئه مه ی گوت، وشه ی خدا ته وار و بیکه موکووپیه، له سهر حیسابی هه مو وه کی له ورده کاری مه گه پێ.

ورده کاری؟، شیخ یاسین به پیتمیکی تژی له گومان وه لامی دایه وه و له سهری پۆیشت، برواداران ئه م پیتسا و میتودانه به په رۆشه وه وهرده گرن، ئیمه ی زانایانیش له هه وله کانیا ن پیتمایان ده که ی.

شه مس وتی: واتا مادام بیرت ناچیت که پیتماییه که ت سنووردار بیت، که واته له سهر کاری پیتماییکردن به رده وام به، ئه گینا له سهرووی وشه ی خودا وه وشه ی تر نییه، ئینجا ئه مه ی خسته سهر، به لام هه ول مه ده ئامۆزگاری ئه وانه بکه ی که گه یشتوونه ته قوناغی پۆشنگه ری، چونکه ئه وان چیتژی جیا له ئایه ته کانی قورئان وهرده گرن و پیتویستیان به پیتمای یان پیتیشاندانی شیخیک نییه.

که شیخ یاسین ئه وه ی ژنه وت، به جۆری توو په بوو که هه ردوو پوومه ته داچۆرا وه که ی به شه پۆلی سووربا و ده ستیان به هه لله رزین کرد و سیوه که ی ئاده م گرتی قورقوراکه سی به توندی دهرکه وت و گوتی: ئیمه پیتمای ی ئیره تی پیتشکه ش ناکه ی. شه ریعت ئه وه یه که ئه و پیتسا و پیتمایانه پیتشکه ش ده کات که ده بیته هه موو موسلمانیک له سهر بیتشکه وه تا ناو گۆر په یه وه ی بکات و وابه سته ی بیت.

شه ریعت ته نها پا پۆریکه به ناو ئوقیانوسی حه قیقه تدا ده پوات. ئه وه ی به راستی له خودا ده گه پیت، درهنگ یا زوو پا پۆره که جیده هیلیت و خۆی نو قمی نیو ده ریا ده کات.

“بۆ ئەو ھى ماسىيى قرش بىخۆن، شىخ ياسىن بە پىكەننىكى خىنكاو
و ھىلامى دايەو، ئەمە لەو كەسانە روودەدات كە پىنمايى رەت دەكەنەو.”

ژمارەيەكى كەم لە فەقىكان بە شداريى پىكەننەكەيان كرد، ئەوانى ترمان
بە ھىمنى و بىزارىيەو دانىشتىن. گفتوگۆكە لە تەواو بووندا بوو و نەمدەتوانى
پىشبينى ئەو بەكەم كە ئەم باسوخواسە چۆن بە بارىكى باشدا دەشكىتەو.
بىگومان شەمسى تەوريزىش ھەمان ھەستى خەمىنى ھەبوو، چونكە
دياربوو لە فكرانراچووبوو، بەلكو نا ئومىدش دياربوو. مينا لەپەر ماندوو
بووبىت، چاوەكانى لىك نا و بە ئاستەم جوولەيەكى كرد.

“لەميانەى سەفەرەكانمەو شىخەلىكى زۆرم ناسى”، شەمس ئەمەيشى
گوت “ھەندىكان پياوانى دلسۆز بوون و برىكى دىكەيان لووت بەرز بوون و
ھىچيان دەربارەى ئىسلام نەدەزانى. من ئامادە نىم گەردى سەر پىلاوئىكى
كۆنى عاشقىكى راستەقىنەى خودا بە سەرى شىخەكانى ئەمرو بگۆرمەو. ئەو
خەيالباژە سىتەرەنەى كە لە پشت پەردەو و پىنەدەكەن لەوان باشتەن، چونكە
لانى كەم ددان بەو ھەدا دەننەن كە ئەو ھى ئەوان پىشكەشى دەكەن تەنھا
خەياللاو.”

شىخ ياسىن وتى: “ئىدى بەسە! پىم وايە بە زىادەو گويمان لە
زماندرىزيەكەت گرت. دەى ئىستا برۆ دەرەو.”

“نىگەرەن مەبە، من خۆم خەرىكبوم برۆم، شەمس بە مەكرەو ئەمەى
گوت، ئىنجا لای بە لای ئىمەدا كەردەو و گوتى: “ئەو ھى ئەمرو لىترە بىنيتان
گفتوگۆيەكى كۆنە و دەگەرپتەو بۆ سەردەمى مەمەدى پەيامبەر درودى
خوداى لى بىت، بەلام ئەم دەكەيە پەيوەندى بە مىژووى ئىسلامەو نىيە،
بەلكو لە دلى ھەموو ئايىنە ئىبراھىمىيەكاندا خۆى ھەشارداو. ئەمە مەملانىي
نىوان پياوى ئايىنى و سۆفییە، مەملانىي نىوان ئاوەز و دلە.”

شەمس كەمەكىك بىدەنگ بوو تا بوارمان بدات بەتەواوى ھەست بە
كارىگەرى پەيفەكانى بەكەن. ھەستم كرد نىگای كەوتوو تە سەر من، ئەو ھەش

ئالوگۈپىكى شار راوہ بوو، بۆ چوونہ نىو براہىتییەكى ئاشكرانہكراو و
تۆمارنہكراوہوہ.

ئىنجا لەسەرى پۆيشت: "لە كۆتاييدا، نە مامۆستاكەتان دەتوانىت و نە من
دەتوانم لەوہ زياتر بزانين كە خودا بۆى داناوین بيزانين. ھەريەكئى لە ئىمە
پۆلى خۆى دەگىرپىت، بەلام گرینگ ئەوہىە ئەو مرقەھى كە نايەھوئى ببينىت
تىشكى خور چاوى ناديدە و كۆيرو كەچپين نەكات".

بەم ئاواھايە، شەمسى تەورىزى دەستى راستەى خستە سەر دلى و
دوعاخوازىى لە ھەموومان و تەنانەت لە شىخ ياسىنىش كرد، كە خۆى دابووہ
لاوہ و دەموچاوى گرژكردبوو و وەلامى دوعاخوازىيەكەى نەدايەوہ.
دەرويشەكە چووہ دەرەوہ و دەرگاھەى لە پشت خۆيەوہ داخست و لە
بىدەنگىيەكى قوولدا جىيى ھىشتين و بۆ ماوہىەكى زور نەمانتوانى قسەيەك
يان جوولەيەك بكەين.

ئىرشاد بوو كە لەو سەرەگىژكەيە دەريھىتام، ئەوہ بوو سەرنجم دا بە
جۆرى تەماشاي دەكردم كە نىشانەى ئەوہ بوو خەوشىكم ھەيە. ئەوسا زانيم
كە دەستى راستەم لەسەر دلم وەك سلاويك بۆ ئەو راستىيەى دۆزىبوومەوہ،
خاوبووہتەوہ.

پپرسی جهنگاوهر

قونیا، ئایاری ۱۲۴۶

باوه‌رم به گوئییه‌کانم نه‌کرد که بیستم شه‌مس زاتی کردووه و له به‌رده‌م فه‌قیکان به‌ره‌نگاری مامم بووه‌ته‌وه. ئه‌ری ئه‌م پیاوه نرخ بۆ هیچ که‌سیک دانانیت؟ ئای چه‌ند چه‌زم ده‌کرد کاتی چووه بۆ لای مامم، من له سوخته‌خانه‌که بوایه‌م پیتش ئه‌وه‌ی بتوانیت زاره نه‌فرینه‌که‌ی بکاته‌و، ده‌رم بکردایه، به‌لام ئه‌فسووس له‌وی نه‌بووم. دیاره باسوخواسیکی زۆر له‌نیوان ئه‌و و مامدا پووی داوه، ئیدی فه‌قیکان له‌وساوه هه‌ر باسی ده‌که‌ن، پیم وایه به دروستی قسه‌کان ناگیرنه‌وه، چونکه به‌ئاوه‌ژوو باسی ده‌که‌ن و پاستیه‌کی زۆر ده‌ده‌نه پال ئه‌و ده‌رویشه‌گه‌نده‌له.

وا دیاره ئه‌مشه‌و به‌وای ئه‌و له‌شفرۆشه‌وه، که ناوی گولی بیابانه زۆر شله‌ژاوم و له‌و زیاتر ناتوانم بیر له‌هیچی تر بکه‌مه‌وه. ئه‌و سندوقه‌لینکی خشل و مرواریم بیرده‌خاته‌وه که شتی نه‌پیتی تیدا شاردرابیته‌وه و وات به‌خه‌یالدا بیت که هی تۆن، به‌لام گه‌ر کلێله‌کانیت پێ نه‌بیت، ئه‌وا ته‌نانه‌ت گه‌ر له‌باوه‌شیتیش بن هه‌روا به‌داخراوی و دووره‌ده‌ستی ده‌میننه‌وه.

ئه‌وه‌ی زۆرتر ده‌هریم ده‌کات خۆ راده‌ستکردنه‌که‌یه‌تی، ئیستاش له‌خۆم ده‌پرسم بۆچی به‌ره‌نگاری نۆره شیتایه‌تییه‌کانم نه‌بووه‌وه، چۆن له‌ژیر پتیه‌کانمدا به‌خامۆشی و به‌بێ جووله‌ له‌سه‌ر رایه‌خیکی کۆن و پیس له‌سه‌ر زه‌وییه‌که پالکه‌وت؟ خۆزگه له‌تۆله‌ی ئه‌و لێدانه‌ی من لێم دا، لیتی دابامه‌وه، یان کاشکی هاواری کردبا و داوای فریاکه‌وتنی کردبا، ئیدی ده‌ستم له‌لێدانی هه‌لده‌گرت، به‌لام به‌کپی پالکه‌وتبوو و هیچ جووله‌یه‌کی نه‌ده‌کرد، چاوه‌کانی هه‌لاوس بوون و به‌قوولدا چووبوون. وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی شته‌که به‌

شېۋەيەكى نالەبار قەبۇل بىكات، دەمى نوقاندىبوو، بە ھەرحال ھەرچىيەك بىت. ئەرئى بەپاستى بە لايەۋە گرېنگ نەبوو بمكوشتاىە يان نەمكوشتاىە؟ ھەموو ھەولئىكم دا كە جارىكى تر سەر بە سۆزانيخانەكەدا نەكەم، ۋەلى ئەرۋ ئارەزوۋىيەكى توند بۇ بىنىنى زورى بۇ ھىنام، بەدەم پۇيشتەۋە بۇ سۆزانيخانەكە پرسىيارم لە خۇم كىرد ئاخۇ كە چاۋى پىم دەكەۋىت كاردانەۋەى چۇن دەبىت، ئەى ئەگەر شكاتى لى كىردىبووم و شتەكە خراپ شكابوۋە، ئەوسا دەمى خاۋەنە قەلەۋەكەى سۆزانيخانەكە چەور دەكەم، يان ھەپەشەى لىدەكەم. لە مەژگى خۇمدا پلانم بۇ ھەموو شتىك دانا، جگە لە ئەگەرى ئەۋەى رەنگە ھەلاتىت. ئىدى بۇ ھەموو ئەگەرىك خۇم ئامادە كىردىبوو.

تەقىمەۋە و گوتم: 'مەستت چىيە، گولى بىابان لىرە نىيە؟ ئەى لە كوتىيە؟'. ئەۋ لە شفرۇشە لەبىر خۇت بىيەۋە، خاۋەنى سۆزانيخانەكە بەدەم قسەۋە لوقمىكى خستە دەمىيەۋە و دەستى بە لستەۋەى شىلەى شىرىنى سەر پەنجەكانى كىرد. كە بىنىى زۇر توۋرەم، بە دەنگىكى نەرمتر وتى: 'پىپرس، بۇچى چاۋىك بە كچەكانى دىكەدا ناگىرپىت؟'.

'ھەى پىرەژنى قەلەۋ و خەرفاۋ. لە شفرۇشە ھەرزانەكانتم ناۋى. گولى بىابانم دەۋى، دەمەۋى ھەر ئىستا بىيىنم'.

كە ئەۋەم بە نىرەموۋكەكە وت، بى ئەۋەى زات بىكات دەكەم لەگەلدا بىكات، ھەردوۋ برۇ تىژ و پەشەكەى ھەلپىرى، ۋەك ئەۋەى پىى شەرم بىت قسەكە بىكات، دەنگى نىمكردەۋە و بە چپە وتى: 'ئىدى ئەۋ پۇيشتوۋە. ديارە كاتى ھەموان لە پرخەى خەۋدا بوون ئەۋ ھەلاتوۋە'.

شتەكە توۋرەھات ديارىبوو، بەلكو پىكەنىناۋىش بوو. لىم پرسى: 'ئەمە لەكەيەۋە لە شفرۇشەكان لە سۆزانيخانەكە دەرەچىن؟ گەرەكە ھەر ئىستا بىدۇزىتەۋە'.

خاۋەن سۆزانيخانەكە ۋەك ئەۋەى يەكەم جارى بىت بمىنىت، چاۋى تىپىرىم و بە ۋژەۋژىك گوتى: 'تۇ كىت تا فەرمانم بەسەردا بىكەيت؟، چاۋە نەترسەكانى و بچوۋكەكانى بە پىچەۋانەى چاۋەكانى گولى بىابان بروسكەيان دا و بە تىژى تىى پوانىم.

‘من حەسحەسم و مامم پایەکی گرینگی هەیه، دەتوانم ئەم حەشارگەیه
دابخەم و هەمووتان توورپدەمە سەر شەقام، بەدەم قسەوێ دەستم بۆ ئەو
قاپە فەخفوورییە درێژکرد کە لە باوەشی داینابوو، لوقمیکم هەلگرت، لوقمەکە
تەر و نەرم بوو.

پەنجە لێقاویبوو هەکانم بە ملپینچە ئاوریشمەکی سەپییەوێ. لە توورپیان
دەموچاوی سوور هەلگەرا، بەلام نەبوێرا پووبەرووم ببیتەوێ.

وتی: ‘بۆچی سەرکۆنەم دەکەیت؟ پێویستە ئەو دەرویشە سەرکۆنە بکەیت
کە گۆلی بیابانی قایل کرد سۆزانیخانەکە جێبەجێت و لە خودا بگەرێت.’
‘ساتەوێختیک تێنەگەیشتم دەربارەکی کێ قسە دەکات، بەلام زوو زانیم کە
مەبەستی شەمسی تەوریزییە.

یەکەم جار لە بەردەم فەقێکان گالتهی بە مامم کرد، ئێستاش ئەمە
کردووە. بێگومان ئەم خودانەناس و زەندێقە سنووری خۆی نازانیت.

ئىلا

نۇرتامبۇتون، ۲۶ى حوزىران ۲۰۰۸

بەپىز عەزىز

لەم كاتەدا بىرىارم دا، بە شىۋازىكى كۆن، بە قەلەمىكى پاندان و كاغەزىكى بۇندار زەرفىكى ھاۋشىۋە بۇندار و پولىكى پۇست، نامەيەكت بۇ بنووسم. دواى نىۋەپۇى ئەمىرۇ بۇ ئەمىستردام دەينىرم. دەمەۋى دەسبەجى ئەۋە بگەم، خۇ ئەگەر لەناردنى دوابكەۋم، پەنگە دواى ئەۋە نەتوانم بىنىترم. سەرەتا چاۋت بە كەسىك دەكەۋىت - كەسىك لە ھەموو ئەۋە كەسانەى دەۋرۋەرت جىايە. كەسىك ھەموو شتىك لە دىدىكى جىاۋە دەبىنىت و وات لىدەكات دىدگات بگۇپىت و سەرلەنۋى سەرنجى ھەموو شتى لە ناۋەۋە و لەدەرۋە بەدەيت، وات بە خەيالدا دىت كە دەتوانىت ئەۋە مەۋدا ئارامەى نىۋان خۇت و ئەۋ بپارىزىت، ھەرۋەھا بە خەيالدا دىت كە دەتوانىت ملبىنىت و لە گەرمەى ئەم گەرداۋە جوانەدا پىگەى خۇت بېرىت، تا لەناكاۋ تىدەگەيت فېدراۋىتە دەشتىكى چۆل و ناتوانىت بېرىار لەسەر ئەۋە بەدەيت. تەۋاۋ نازانم لەكەيەۋە پەيغەكانت دىليان كىردوۋم، بەلكو ھەموو ئەۋەى دەيزانم، ئەۋەيە ئەۋە نامانەى نىۋانمان ھەر لە سەرەتاۋە دەستيان بە گۇپىنم كىرد، پەنگە لەۋەى دەيلىم ژىۋان بىمەۋە، لى ھەموو ژيانم لەسەر ئەۋە شتانەى كە نەمتوانى بىيانكەم بە پەشىمانى بىردەسەر، بۇيە ئىستا بە خراپى نازانم بە مەبەستى گۇپان شتى بگەم.

لهوساوه كه لهميانهى پړمانهكەت و نامه ئهليكترونیهكانتهوه (به تۆ گهیشتم)، دهسهلاتت بهسەر بیرکردنهوهمداکیشاوه. هەر كه نامهیهكى ئهليكترونیت بۆ دهناردم و دهخویندهوه، له ناوهوهمداههستم به شتی دهکرد و وای لیدهکردم كه له ناكوټاییدا بخولیمهوه و ههستم دهکرد زۆر دهمیكه ههستم به شتی وانەکردوو. ئیدی به دريژایى پوژ ئهم بیرکردنهوانه بهرۆکیان بهرنهدهدام. بهب یدهنگی قسهت بۆ دهكەم، له خۆم دهپرسم دهبی چون بیتیته نیو ژيانى پوژانهمهوه. كه پروو دهكهیتە خواردنگهیهكى باش، دهمهوئ لهگهڵدا بم، كاتى شتی دهبینم و به دلمهوه دهنووسیت، خهمیك دامدهگریت، چونكه ناتوانم پیشانى توى بدهم. چەند پوژئ لهمهوبەر كچه بچووكهكەم لى پرسم ئاخو چیم له پرچم كردوو، چونكه قەت دهقى پرچم ناگوڤم! چونكه وا دیاره بووم به ئافرهتییكى دیکهى جیا و خهريكه ههست دهكەم كه من جیام.

ئینجا دهگهڕیمهوه و بیرى خۆمى دینمهوه كه ئیمه هینشتا یهكترمان نهبینیوه، ئهمهش دهگهڕیتهوه سهردۆخى راستهقییه. له راستیدا نازانم بهرانبهربهتۆچی بكەم. له خویندنهوهى پړمانهكەت بوومهوه و راپوړتهكەم ئامادهكردوو. (ئاه، بهلى، كه راپوړتم لهسهرى دهنووسى، تا دههات كاتهكه دهرویششت و دهمهویست بۆچوونى خۆمت پى بلیم، یان لانى كه ئه و راپوړتەت بۆ بنیرم كه بۆ پهخشكاره ئهدهبییهكەم ناردوو، بهلام به خۆم وت ئهمه شیاو نییه، ههچهنده من ناتوانم وردهكاریی راپوړتهكەمت پى بلیم. دهبی ئهوه بزانیته من زۆر كتیبهكەتم بهدلدا چووه، سوپاست دهكەم كه ئه و چیتۆت بۆ رهخساندم. پهیقهكانت بهردهوام لهگهڵدا دهمینتهوه).

له ههموو بارێكدا پړمانى (كفرى شیرین) پهیوهندیی بهوهوه نییه تا بریار بدهم ئهم نامهیهت بۆ بنووسم، یان پهنگه پهیوهندیی به ههموو شتیكهوه ههیت. هەر ئه و بوو به مایهى گهشهکردنى ئنۆمان و دهسهلاتى کاریگهرییهكەى لهسهرم وام لیدهكات خۆم پى بهرزهوت نهكری، وای لیهاتوووه

کاریگه‌رییه‌که‌ی له‌وه زیاتر بیت که من به‌رگه‌ی بگرم. سه‌ره‌تا خه‌یاله‌کانت و
چیرۆکه‌کانت به‌دلمه‌وه نووسان، ئینجا هه‌ستم کرد من ئه‌و پیاوهم خۆش
ده‌وێ که له‌ پشت ئه‌و چیرۆکانه‌وه خۆی هه‌شارداوه.

وهک وتم، گه‌ره‌که ده‌سبه‌جێ ئه‌م نامه‌یه بنێرم، ئه‌گینا ده‌یدرپێم و
وردوردی ده‌که‌م. ئاخ‌ر به‌ شێوه‌یه‌ک په‌فتار ده‌که‌م وهک ئه‌وه‌ی هه‌یج شتیکی
نوێ له‌ ژيانمدا پووێ نه‌دایه‌ت، شتیکی نا‌ناسایی.

به‌لێ، ده‌کرێ ئه‌وه بکه‌م که هه‌میشه ده‌یکه‌م، خۆمیش وا نیشان بده‌م که
هه‌موو شتی خوا‌سایێ و سه‌روشتیه‌.

ده‌توانم لافێ ئه‌وه لێ‌بده‌م گه‌ر ئه‌وه له‌پای ئه‌م ئازاره شیرینه‌ی دلم نه‌بێت،
ئه‌ی ده‌بێ له‌پای چی بێت.

له‌گه‌ل خۆشه‌ویستیم

ئێلا

کیرا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۶

بەرایی مەینەتییه‌که. نازانم چۆن بتوانم ئەم شتە چارەسەر بکەم.
ئەم بەیانیه، ئافره‌تیک بێ ئەوهی بزانم له‌ کوێوه هاتووه، هات و
پرسیاری شەمسی تەوریزی کرد. داوام لێی کرد کاتیکی تر بێتەوه، چونکه له
مال نییه. وتی شوینتیکی نییه پرووی تیبکات، حەز دەکات له‌ حەوشەکه
چاوه‌پێی بکات. ئیدی چەندین گومانم لا پەیدا بوون و له‌ خۆم پرسى ئەم
ئافره‌ته‌ کتیه و له‌ کوێوه هاتووه. چۆکی دادا و پەچەکه‌ی لادا و دەموچاویکی
هەلاهلەلابووی برینداری دەرخواست که له‌ ئەنجامی لێدانیکى توند ئاوسابوو.
له‌گەڵ شینەه‌لگەپان و برینەکانی یەكجار جوان و باریکەله‌ بوو. ئەو که به‌کۆل
دەگریا و فرمیسکی دەرپشت، به‌ شیوازیکی یەكجار شارەزایانه‌ له‌و گومانانه‌
دەنیا بووم که هەمبوون. دەرکه‌وت سۆزانییه‌که و له‌ سۆزانیخانه‌وه هاتووه.
گوئی: "بەلام من ئەو شوینە ئابرووبەرەم به‌جێ هێشتوو و بۆ گەرماوی
گشتی چووم و چل جار و سلّم کرد و چل نوێژم کرد، سویندم خوارد که
ئیدی توخنی پیاوان نەکه‌وم. له‌ ئیستا به‌دواوه‌ ژيانى خۆم بۆ خودا تەرخان
دەکه‌م."

نەزمانی چیی پێ بلێم، تەماشای چاوه‌ بریندارەکانیم کرد و پرسیم ئەویک
که جحیل و کالفامه‌ چۆن ئەو بویرییه‌ی هەبووه‌ تا واز له‌و تاقه‌ شتە بێنیت که
له‌ ژیانیدا هەر ئەوه‌ دەزانیت. نەمده‌ویست ئافره‌تیک ببینم که له‌ نزیک ماله‌که‌م
بکه‌وێت، لێ شتیکی تێدا بوو به‌ندی دلی پساندم، که جووری بوو له‌ ساکاری و
هەندی له‌ بیتاوانی، که له‌وه‌و پیش له‌ هیچ که‌سیکدا نەمدیوو. چاوه‌ کاله‌کانی
چاوانی دایکه‌ مارییان بیرخستمه‌وه، بۆیه‌ نەفسم ڕێگهی نەدام دەری بکەم.

ئیدی وازم لئی هینا تا له حهوشه که چاوه پڕ بکات. ئه وهش هه موو شتی بوو که له دهستم هات. جیم هیشته و ئه ویش له وی دانیشته و پشته به دیواره که وه دا و وهک په یکه ری له بهردی گرانبه ها دروستکراو به بی جووله ته ماشای فالایی ده کرد.

دوای نزیکه ی سه عاتی، شه مس و پۆمی له گه شته که یان گه پانه وه، پام اکرد تا هه والی میوانیکی چاوه پروان انه کراویان پڕ رابگه یه نم. 'ئه ری وتت له شفرۆشیک له حهوشه که مانه؟'، پۆمی به دهم پرسیار کردنه وه سه رسورمانیک له دهنگیدا ده رکه وت. 'به لئ، ئه وه لیت بۆیه وازی له سۆزانیخانه که هیناوه تا به دوای خودادا بگه ریت'.

شه مس هاته دهنگ: 'ناه، بیگومان ئه وه گولی بیابانه'. له دهنگیدا پریمیکی شادمانی دیاربوو، نهک سه رسورمان، ئینجا گوتی: 'بۆ هیشته له ده ره وه بیت؟ با بیته ژووره وه'.

'ئاخر دراوسێکانمان گه ر بزانی کچیکی به دپه وشته له ژیرمیچی ماله که مانه چی ده لئین؟'، به ناقایلییه وه وام گوت و ده نگم شله ژانیکی تیکه وت. 'ئه ی له هه موو باریکدا هه موومان له ژیر یهک میچدا ی؟'، شه مس به دهم قسه وه ئاماژه ی بۆ به رزایی ئاسمان کرد، 'پاشاکان و سوالکه ره کان و پاکیزه کان و له شفرۆشه کان، هه موویان له ژیر یهک ئاسماندا ده ژین'. چۆن بتوانم له گه ل شه مسدا ده که بکه م، ئاخر به رده وام بۆ هه موو شتی، وه لامی ئاماده ی پێیه.

بانگی گولی بیابانم کرد تا بیته ژووره وه، پارامه وه که چاوی دراوسی خۆتیه له قورتیه ره کان نه مانین. هه ر که هاته ژووره وه په لاماری دهستی شه مسی دا و ماچی کرد و دهستی به هه نسکدان کرد. 'به هاتنت شادمانم، شه مس وهک ئه وه ی له گه ل هاوڕێیه کی کۆنیدا قسه بکات، به زه رده خه نه وه ده دوا، ئیدی به ره و ئه و شوینه ناگه پریتیه وه و ئه و قوناغه له ژیاوتدا به ته وای کوتایی هات، خودا سه فه ره که ت به ره و حه قیقه ت به ره هه مدار بکات'.

گولی بیابان له گولی گریانې دا و وتی: "به لام خاوه نی سوزانیخانه که لیم ناگه پیت به ئاسووده یی بژیم، چونکه سهرچه قه ل به دوامدا ده نیریت. ئاخر تو نازانیت چون...".

شهمس قسه که ی پی بری و کوتی: "کیژوله که م، ئاوه زی خوت پاک پابگره"، ئینجا له سهری پویشیت، "پیسایه کی دیکه ت له بیر نیت: (له گه ل ئه وه ی له م دنیا یه دا بنیاده م هه ولده دات شتیک وه ده ست بیتیت و بیتته که سیتی گرینگ، که چی دوا ی مردنی هه موو شتیک جیده هیلتیت. تو که له عه ده مدا ئامانجت ئه وه یه بگه یته قوناغه بالا که، له م ژیا نه دا وه ک ژماره سفر به سووکی و به تالی بژی. ئیمه له مه رکانه یه کی گول جیا نیین. جوانی له دهر وه نییه، به لکو له و بژشاییه ی ناوه وه ماندایه که وامان لیده کات راست له سهر پی بوه ستین. هه ستردن به عه ده م ته واو وه ک ئه وه یه، نه ک ئه وه ی هه ولی به ده سته پتانی ده ده ی، هه ر ئه مه شه بۆ به رده وامی ژیا ن ده مانه پیتته وه)".

* * *

ئێواره درهنگ، ئه و جیخه وه م پیشانی گولی بیابان دا که له سهری ده نوست، کاتی ده سه به جی خه وی لیکه وت، بۆ ژووره سهره کییه که گه رامه وه که له وئ پومی و شهمس قسه یان ده کرد. "بئویسته ئاماده ی ئه و سه مایه بیت که پتیکه شی ده که یین"، شهمس که بینمی وا دیم وای پیگوتم. لیم پرسى: "کام سه ما؟".

"کیرا، سه مایه کی پوچییه و له مه و پتیش وینه ت نه دیوه". به دوو چاوی ئه بله قه وه ته ماشای شووه که مم کرد. ئه وه چی پرووده دات، دهرباره ی کام سه ما قسه ده که ن؟ "مه ولانا، تو زانایه کی پایه داریت و که سیتی خواناسیت. خه لکی چیت پیده لیت؟"، به ده م پرسیاره که وه هه ستم به گه رمیه ک کرد که ده موچاومی داگیرساند.

"نیگه ران مه به"، پومی پتی وتم، "من و شهمس ماوه یه که دهرباره ی ئه م شته قسه مان کردووه. ده مانه وئ سه مای دهر ویشان پتیکه ش بکه یین، هه ر

پیتی دهوتری (سهما) و ئیمهش پیشوازیی ئهوانه دهکهین که دینه ناومانهوه و
ئهلههای عهشقی خودایین.

سهرم به توندی هاته ژان، وهلی ژانهکهی بهچاو ژانی ناو دلم سووک
بوو.

ئهی ئهگه ر خه لکی چه زیان لیتی نه بوو؟ خو هه موو خه لکی پیزی
سهماکردن ناگرن، بهو ئومیدهی ئهوهی وتم کاریگه ری له سه ر قسه کانی له
مهولانا هه بیته، به شه مسم وت، به لای که مه وه ئه م سهماکردنه بو ماوه یه ک
دوا بخری.

ئاخر هه موو خه لکی وهک پیویست پیزی خودا ناگرن، شه مس وتی، ئایا
له بهر ئه وه واز له بر وای خۆمان بهیتین؟

ئه م ده ربهرینه کۆتایی گفتوگۆکه بوو. ئیدی هیچ وشه یه کی تر نه ما و
ماله که پرپوو له (با) که له میانه ی درزی دیواره کانه وه دزه ی ده کرد و له
گویماندا وژه ی ده هات.

سولتان وهلهد

قونیا، حوزیرانی ۱۲۴۶

"ب'یگومان جوانی له چاوی بینهرهکهیدایه"، شه مس له سهر وته که ی پوښت، "چونکه ههموان ههمان سه ما ده بینن، لی هر که سی به شینوازی جیا ده بیینیت، که واته نیگه رانیی بو چییه؟ هه ندیک هه زی لیده که ن و هه ندیکی تر هه زی لیتا که ن".

له گهل ئه وه شدا له ئیواره ی (سه ما کردنه که) دا به شه مسم وت من ده ترسم که س ئاماده ی سه ما که نه بیت.

به جه خسته وه وه لامی دایه وه: "نیگه ران مه به، په نگه خه لکی شاره که خوښیان نه ویم، ته نانه ت ئیتر باوکتیشیان خوش ناوی، لی ناتوانن پشتگویمان بخه ن، چونکه هه سستی خو هه لقورتانیا ن هانیا ن ده دات ئاماده بن".

به م ئاوه ای، ئه و ئیواره یه ی که سه ما که ی تیدا به رتوه ده چوو، هوله که پرپوو له خه لکی هه مه جوړ و هه مه کاره، ئیدی له بازرگانان و ئاسنگه ران و دارتاشان و جوتیاران و سه نگتاشان و بویاخچییان و گژوگیای پزیشکی فروشان و سه روکانی تایه فه پیشه ییه کان و نوو سه ره کان و نانه واکان و سه ردولکه دانه ره کان و لیزانه کان و پاوکه ری رسقان و ورده واله فروشه کان و ته نانه تا ده گاته شیخ یاسین که به خو ی و ژماره یه که له فه قیکانی هاتبوو - و ئافره تانیش له ریزی پشته وه دانیشتبوون.

کاتی بینیم شا که یخه سه ره و له گهل راویژکاره کانیدا له ریزی پیشه وه دانیشتوو، هه ستم به ئاسوده یی کرد. ئیدی پیاویک به م پایه به رزه ییه وه پشتی باوکم بگریت، ئه و هه موو زمانه کان لال ده کات.

ئامادەبوان بېرى كاتيان ويست تا جيگەى خۇيان بگرن، تەنانەت تا دواى ئەوەى جيگەى خۇيان گرت، ژاۋەژاۋى نىۋو ھۆلەكە نەنىشتىبۈۋەو ھىشتا منجەمنجى گىتوگۇى ئاگرين دەبيسترا. لەبەر ئەوەى دەمەويست بە تەنىشت كەسىكەو ە دانيشم جنىۋو بە شەمس نەدا و بە خراپە باسى نەكات، ئەوەبوو لەتەك سلىمان سەرخۇشەو ە دانيشم، كە بۆنى (مەى)ى لىدەھات، بەلام گويم بە نۆنەكەى نەدا.

ھەردوو لاقم دەلەرزىن و ناو ھەردوو لەپم ئارەقەيان لى دەچۆراپەو ە. ھەرچەندە ھەواكەى خۇش بوو و دەمانتوانى ەباكانمان داكەنين، چەقەى ددانەكانم دەستى پىكرد. ئاخىر ئەم سەماكردنە بۇ ناوبانگى باوكم يەكجار گرینگ بوو كە خەرىكبوو لىژدەبوۋەو ە. لەخودا پارامەو ە، بەلام لەبەر ئەوەى بەتەواۋى نەمدەزانى داۋاى چىى لى بكەم، جگە لەوەى شتەكە بە خۇشى تىپەرپىت، بۆيە پارانەو ەكانم لاواز دياربوون.

ئەوەندەى نەبىرد دەنگىك بەر گويم كەوت، سەرەتا دور و ئىنجا تا دەھات نىك دەبوۋەو ە. دەنگىكى دلگىر و كارىگەر بوو، بۆيە ھەموان ھەناسەيان لەبەرخۇ بېرى و گوپيان ھەلخست.

'جۆرى ئەم ئامىرە مۇسقىايە چىيە؟'، سلىمان بە شىۋەيەك تىكەل لە پىز و خۇشەويستى بە چە گوتى.

'ئەو ەپى دەلەن ناي' بەدەم وتنەو ە، قسەيەكى باوكم و شەمس ھاتەو ە ياد 'دەنگى لە ھەناسەھەلكىشانى دلدار بەرانبەر دولبەرەكەى دەچىت'.

كە دەنگى نايەكە خامۇش بوو، باوكم بە ھەنگاۋى سەنگىن و لەسەرخۇ و ناسكەو ە بەرەو سەكۆكە پۇيشت، كە نىكبوۋەو ە سلاۋى لە ئامادەبوۋان كرد. ئىنجا شەش دەرويش دوايكەوتن كە ھەموۋيان مريدى باوكم بوون و جلى ئاۋدامان سېى و دامىن فراۋانىان لە بەر بوو، دەستيان لەسەر سىنگيان تىكپەراندبوو. ئىنجا بۇ پىروۋى و فەرۋەرگرتن بەرانبەر باوكم دانوشتانەو ە. دواتر مۇزىك لىدرا و دەرويشەكان دەستيان پىكرد. يەك لەدواى يەك سەرەتا لەسەرخۇ بە دەۋرى خۇياندا دەستيان بە خولانەو ە كرد، ئىنجا خىراتر و دامىنى كراسە ئاۋدامانەكانيان مىنا گولە لوتس كرانەو ە.

دیمه نیکي نایاب بو، ئیدی خوم پښ نه گيرا و به شانازی و خوشحالییه وه
 زه رده خنه م هاتې. به تیل چاو چاودیریی به پیره وه هاتنی ئاماده بووانم دهکرد،
 ته نانت ئه وانه ی له هموان چه نه دريژتر بوون، بینیم به سر سامییه کی
 ئاشکراوه ته ماشای سه ما که یان دهکرد.

ده رویشه کان بؤ پیشاندانی نه مری هر به دهوری خویاندا سوپانه وه و
 سوپانه وه، ئینجا دهنگی موسیقا به رزبووه وه، دهنگی په بابیه که له پشت
 په رده وه هاوشانی دهنگی نای و ده، پاشان شه مسی ته وریزی وه که
 گه رده لولوی بیابان سرکه و ته سر سه کوکه. عه بایه کی له وه ی ئه وانی له بهر
 بو، به لام پهنگی تیرتر بو و له هموان بالابه رزتر دیار بو و له وان خیرتر
 ده خولایه وه. هه ردو و ناوله پی پوه و ئاسمان کرابوونه وه، ده موچاویشی وه که
 درهختی گوله به پوژه له خور ده گه را.

گویم لیبو وه ندی له ئاماده بووان به ریزه وه هه ناسه برکتیان بو،
 ته نانت ئه وانه ی که رقیان له شه مسی ته وریزی بو، وا دیار بو که وتونه ته
 ژیر ئه فسوونی سه ما و موسیقا که وه. ته ماشای باو کم دهکرد، له و ساته دا
 شه مس زور به خیرایی ده خولایه وه، مریده کانی هه ریه که و له خولگه ی خویدا
 ده ستیان به خولانه وه یه کی زور هتوا شتر کرد، که چی باو کم مینا
 پیره دار به پرویه که له جیگه ی خوی مایه وه، په ندیار و هیمن، لیوه کانی له
 جو له ی نزا و پارانه وه دا بوون.

موسیقا خاوبووه وه و له ناکاو ده رویشه کان له خولانه وه که وتن و
 هه ریه کی له گوله لوتسه کان به سر خویدا داخرا. باو کم له سر سه کوکه به
 سلاویکی ناسک هه موو سه ما که ره کان و هه موو ئاماده بووانی پیروز کرد. بؤ
 ساتیک هه ستم کرد که هه موومان له دڅیکه ی ته بایی ته واودا پڼیکه وه
 گریدراوین، بیده نگیه کی چر و کتوپر به دوا ی ئه وه دا هات. که سیک له و خه لکه
 نه یزانی چون ره فتار بکات، چونکه که س له وه پیش شتی وای نه دیبوو.

دهنگی باو کم کپییه که ی سمی و کوتی: 'هاورپیانم، ئه مه پڼی ده وتری
 سه ما، وانا سه مای ده رویشان. ئیدی له ئیستا به دواوه ده رویشه کان له هه موو
 پوژگاریکدا ئه م زیکر و سه مایه ده کن. ده ستیک به ره و ئاسمان و ده سته که ی

تر پوهو خوار و بهرو زهوی، هر خالیکو خوښه ویستی که له خوداوه
 دهستان دهکویت، بهلین ددهین بهسر هه موو خه لکیدا دابه شی بکهین".
 زه دهخه نه که وته سهر لئوی ئاماده بووان و به قایلبوونه وه دهستان به
 وره ور کرد. شله ژانیکو دۆستانه و فینک هۆله که ی گرتوه. بینیم ئهم
 به دهنگه وه هاتنه باشه کاری تیکردم و چاوه کانم فرمیسکیان تیزا. له کوتاییدا
 سلاوی خوښه ویستی و پیز له باوکم و شه مس کرا که شایانی بوون.
 دهکرا ئه و ئیواریه به و کهرموگورپیه کوتایی بیت، ههروه ها دهکرا به
 سه رودلیکی خوښه وه بهرو مال بکه پیمه وه و دلنیابم که شته کان خه ریکه
 باش دهبن، کهر ئه و شته پرووی نه دابا که له وه ولا پرووی دا، ئه وه ی که هه موو
 شتیکی ویران کرد.

سليمان سەرخۇش

قۇنيا، حوزيرانى ۱۲۴۶

بىروسكە و خوئين! ئاى لەو ئىوارەيەى كە بىرناچىتەو! ھىشتا
كارىگەرەيەكەى بەرى نەداوم، لەنىو ھەموو ئەو شتانەى كە ئەمشەو بىنىمن،
كۆتايەكەى لە ھەمووى كارىگەرتر بوو.

دواى تەواوبوونى سەماكە، كەيخەسرەوى دووھى مەزن ھەستايە
سەرپى و بە لەخۇپازىبون و شانازىي بەخۇكردنەو چاوى بە ھەموو
ھۆلەكەدا گىئرا. بە فیزیكى زۆرەو دواى ئەوھى لە قاقای پىكەنىنىكى بەرزى
دا، وتى: دەرۋىشىنە، پىرۋزبایىتان لى دەكەم! سەماكەتان زۆر سەرسامى
كردم.

پۆمى زۆر بە ناسكى سوپاسى كرد، ھەرۋەھا دەرۋىشە وەستاوہكانى
سەر سەكۆكەش بە ھەمان جۆر، ئىنجا مۆزىكژەنەكان ھەستان و دوا
ئىكلامیان بۇ پاشا كىشا، ئىنجا كەيخەسرەو كە ئاسوودەيى لە دەموچاوى
دەتكا، ئاماژەى بۇ يەككە لە پاسەوانەكانى كرد كە كىسەيەكى مەخمەلى دايە
دەستى. كەيخەسرەو لەناو لەپیدا دەستى بە راوہشاندى كىسەكە كرد تا
بزانىت چەند قورس و پرە لە پارەى زىر، پاشان بەرەو سەكۆكە فرېنى دا. ئەو
كەسانەى لە دەوروپەرم بوون ھەناسەيەكیان ھەلگىشا و چەپلەيان لىدا. ئەو
بوو بەخشنەيى دەسلەتارەكەمان كارى لە ھەموومان كرد.

كەيخەسرەو كە لىوانلىو بوو لە پەزنامەندى و دلىايى، وەرسوپايەو تە
بپوات، بەلام ھەر كە بەرەو دەرگا ھەنگاوى نا، ئەو كىسەيەى تىسەرەوتىرا كە
فرېنى دابووہ سەر سەكۆكە، ئىدى پارەكان لەژىر پىيەكانىدا پەرت بوون و
وہك زپەى بازنگى تۆبوو كىك زرىنگەيان لى ھەستا، شتەكان زۆر بە خىرايى

پوویان دا، به جوړی بۆ چهند ساتی به ته واوی له شوین خومان وشک بووین و واقمان وړما و نه مانتوانی له وه تیبگهین که له دهوړوبه رمان چی پرووده دات. بیگومان نه و که سهی بووه هوی نه وهی پووی دا، که یخه سره و خوی بوو که به راستی گری گرت. ئاخر سووکایه تیکردنه که له هه موانه وه دیار بوو و گومانی تیدا نه بوو ئاراسته ی نه و کرا، نه مهش شتیک بوو لیخو شبوونی بۆ نه بوو. به دوو چاوی باوه رنه کرده نییه وه ته ماشای دواوهی کرد تا بزانیته وه کتیه زاتی کردوه ئه م په فتره نابجیه بکات.

ئه وه شه مسی ته ورپزی بوو. هه موو سه ره کان پووه و نه و ورسوړان. له کاتیکدا له ناوه ندی سه کوکه وه ستابوو، هه ردوو دهستی له سه ره که مری دانابوو و چاوه سوور هه لگه پراوه کانی زهق زه قده یان پوانی.

به دهنگیکی قول وتی: "ئیمه له پیناو پارهدا سه ما ناکهین، سه ما زیکریکی پوچییه و له پای خو شه ویستیدا دهیکهین، ته نها خو شه ویستی. ئه ی خاوه نشکو، له بهر نه وه زیپه کانت وهر بگره وه! پاره کانت لیږه دادیک نادهن".

بیته دهنگیه کی سامناک بالی به سه ره هوله که دا کتیشا. کوپه که ی پومی وهک نه وهی خوین له ده موچاوه بچو و که که ی وشک بوو بیت هه لده له رزی، که سیک زاتی نه کرد دهنگیک دهر بکات، هه موومان هه ناسه ی خومان قه تیس کرد بوو. وهک نه وهی ئاسمان چاوه پزی ئه م ئامازه یه ی کرد بیت، باران به لینمه تپی کرد، ئیدی دلپه کانی بارانه که هه موو شتیک و هه موو که سیک نو قم کرد. دهی با پوین، به ده م قسه وه دهی له پیاهه کانی کرد.

پاشا پووی کرده دهرگا که و به و سووکایه تی پیکردنه پوومه ته کانی ده له رانه وه و لیوه کانی ده له رزین و شانه کانی داکه وتبوون.

پاسه وانه کانی و خوبزه کانی یهک له دوا ی یهک به دوایدا هه پیا یان لیکرد، به پیلاوه قورسه کانیا ن پینان له پاره کانزاییه په رتبووه کانی سه ره زهوییه که دهن، ئیدی خه لکه که بۆ هه لگرتنه وه یان ده ستیان به پاله په ستو کرد.

هه ره که پاشا پویشته، بۆله بۆلی ناپه زایی و نا ئومیدی له پیزی ئاماده بووان به رزبووه وه.

"ئه وه خوی به کی ده زانیته"، ئه مه بۆله بۆلی هه ندی بوو.

“چۆن دەویریت سووکایەتی بە پاشاکەمان بکات”، هەندیکێ تر هاواریان کرد، “ئاخر بۆچی وا لە کەیخەسرەو دەکات کە ئیستا هەموو شارەکە باجەکە ی بدەنەوه؟”.

هەندێ کەس وەستابوون و سەری باوەرپنەکردەنیان بادهدا، ئینجا بەرەو دەرگا ڕۆیشتن و نیشانەی نارهزایی لەسەر دەموچاویان نەخش بووبوو. لە سەرۆکی ناپارازییهکانەوه شیخ یاسین و مریدەکانی بوون. ئەوهی تووشی سەرسۆرمانی کردم، ئەوه بوو لەنیو ناپارازییهکاندا دوو مریدی پۆمی و عەلەئەدینی کوپیم دی.

عه لائە دین

قونیا، حوزیرانی ۱۲۴۶

بەخودا سویند دەخۆم لە ژیانمدا قەت وەک ئیستا هەستم بە شوورەیی و تێدایان نەکردوو. ئاخەر دیمەنی باوکم و برادەرە زەندیقەکە ی ئابرووبەرانی بوو، کاتی بینیم ئەم سەمایە دەکات، هەستم بە سووکایەتی کرد. ئاخەر چۆن توانیی بەرانبەر بە خەلکی شارەکە بەم شیوەیە ئابرووی خۆی بیات؟ ئەوەی لە هەموو شتێ زیاتر دایچلەکاندم ئەوە بوو بیستم کە لە شفرۆشیکی سۆزانیخانەکە لە نێو ئامادەبوواندا. ئەو کاتە ی لەوێ دانیشتبوو لە خۆم پرسای کە خۆشەویستی باوکم بۆ شەمسی تەوریزی ئەو شیتایەتی و کاولکارییەمان بەسەردا دیتیت. بۆیە کەم جار لە ژیانمدا ئاواتەخوازبووم، کە کوپی پیاویکی تر بوایم.

من سەماکردن بە پیسکردنی پیرۆزییەکان دەزانم، بەلام ئەو شتە ی دوا ی ئەوە پووی دا لە عەقل بەدەر بوو. ئاخەر ئەو پیاو و بیچارو پووە چۆن زاتی کرد گالتە بە فەرمانرەواکەمان بکات؟ ئەو بەختی یار بوو، چونکە کە یخەسەرە دەستگیری نەکرد و دەسبەجێ لە سێدارە ی نەدا.

ئەو دەمە ی بینیم شیخ یاسین بە دوا ی کە یخەسەرە دا دەرچوو، زانیم دەبی منیش وەک ئەو بکەم. دوا شتی کە مەبەستم ئەوە یە خەلکی شارەکە وا تێنەگەن. من پستی خوانە ناسیک دەگرم، جگە لە براکەم، گەرە کە هەموان ئەوە ببینن کە من گەمە یە ک نیم بە دەستی باوکمەو.

لەو شەو دا بۆ مالهووە نەرویشتم، بەلکو لە گەل ژمارە یە ک لە برادەرەکان لە مالی ئیرشاد مامووە و بە جۆشەووە باسی پووداوەکانی ئەو پۆژەمان کرد و بە درێژی گفتوگومان لە سەر ئەوە کرد کە دەبی چی بکەین.

‘نهم پياوه کاریگه ریه کی گهره ی له سهر باوکت هه یه، ئیرشاد به جهخته وه پیتی وتم، ‘ئه وه تا له شفرۆشیکیشی هیناوه ته ماله که تان. عه لائهدین گهره که ناوی خانه واده کهت پاک بکه یته وه.’

له دۆخیکدا وه ستابووم و گویم بۆ قسه کانیان گرتبوو، له شهرمان دهموچاوم دایسابوو، ته نها یه ک شت لای من پوون بوو، ئه ویش ئه وه بوو که شه مس جگه له به دبەختی، هه چی دیکه ی بۆ نه هیتاوین.

هه موومان گه یشتینه ئه و بره وایه ی پتو یسته شه مس ئه م شاره جی بهیلت، گهر به خوا یشتی خۆی نه پروات گهره که به زۆر پروات.

* * *

پۆژی دواتر بۆ ماله وه گهرامه وه و بریارم دا دووبه دوو له گهل شه مسی ته وریزی قسه بکه م. به ته نیا له حه وشه ی ماله وه بوو و نای ده ژهنی. سه ری لارکردبووه وه و چاره کانی نوقاندبوون و پشتی له من بوو. له بهر ئه وه ی نوقمی نیتو ئاوازه که ی بووبوو، ئاگای له من نه بوو. وه ک مشک به هیتنی نزیکبوومه وه و چاره پیتی هه لیک بووم تا چاودیری بکه م و دوژمنه که م باشتر بناسم.

دوای چه ند خوله کیک شه مس له ژهنین وه ستا و که می سه ری هه لپری. بی ئه وه ی ته ماشای لای من بکات، مینا خۆی بدوینیت، وره ورکی کرد و گوتی: ‘عه لائهدین، سلاوت لی بیت. ئه وه منه ی من ده که یته؟’

هه یچم نه وت. شاره زای توانای بووم، ئه ویک له میانه ی ده رگا داخراوه کانه وه شت ببینیت، ئیدی سه رم سوپنه ما که له پشتی سه ریه وه چاوی هه یه.

‘چیت له بینینی دیمه نی سه ما که ی دوینتی وه رگرت؟’ شه مس به دم پرسیاره وه دهموچاوی به ره و لای من وه رسو وړاند.

ده سه بجی وه لامیم دایه وه ‘پیم وایه ئه وه شه رمه زاری بوو. با به ئاشکرا قسه بکه ی. من تۆم خۆش ناوی و قه تیش خۆشم نه ویستوویت، رینگه ت پی ناده م له وه زیاتر ناوبانگ و ئابرووی باو کم ویران بکه یته.’

گرېک له چاوه‌کانی شه‌مسدا بریسکه‌یان دا. نایه‌که‌ی له لاهه دانا و وتی:
"که‌واته ئاوها؟ ئه‌گه‌ر من به‌م جوړه ئابرووی پومیم ویران کردبیت، ئیدی
خه‌لکی وه‌ک پیاوړیکی سه‌نگین ته‌ماشای توش ناکه‌ن. ئایا له‌مه ده‌ترسیت؟".

بریارم دا بواری نه‌دهم سوژم بوروژینیت، بو‌یه سه‌رنجه
بریندارکه‌ره‌کانیم پشتگوئ خست. پیش نه‌وه‌ی بتوانم شتیک بلیم، زوری
نه‌خایاند و وه‌لامیم دایه‌وه: "بوچی ناروایت و به ئاسووده‌یی جیتمان به‌یلت؟
ئاخر پیش هاتنی تو به ئارامی ده‌زیاین و له باشتترین دوخدا بووین. باوکم
زانایه‌کی به‌پرز و سه‌روک خیزانیکي نایاب بوو. هیچ شتی له نیوان ئیوه‌دا
نییه تا کوتانبکاته‌وه".

شه‌مس به‌رهو پیشه‌وه ملی دریژ کرد و به توندی بروکانی تیک نا،
هه‌ناسه‌یه‌کی قولی هه‌لکیشا و له‌پر وه‌ک پیره‌میردیکي لاواز ده‌رکه‌وت. وام
به خه‌یالدا هات که ده‌توانم لی‌ی بدهم، ئیدی پیش نه‌وه‌ی یه‌کئ فریای
پزگارکردنی بکه‌ویت، تیروپری لیده‌دهم. بیروکه‌که ترسناک و قیزه‌ون بوو،
به‌لام به شیوه‌یه‌کی ترسناک هه‌زبزوین بوو، بو‌یه ده‌بوو پرووی خو‌می لی
بشارمه‌وه.

کاتی دووباره ده‌ستم به ته‌ماشاکردنی کرده‌وه، بینیم به وردی تیم
ده‌روانیت و لیم ورده‌بیته‌وه. نیگای کونکه‌ر و به‌هه‌لپه بوو. ئایا پری تیده‌چیت
بیرکردنه‌وه‌کانم بخوینیته‌وه؟ هه‌ستیکي ترسناک دایگرتم و وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌زار
ده‌ریم پیدا بچه‌قینری له ده‌سته‌کانمه‌وه تا پییه‌کانم ته‌زووی پیدا هات، هه‌ستم
کرد ئه‌ژنوکانم به جوړی شل بوون، توانای هه‌لگرتنمیان نییه. بینگومان ئه‌و
جادووی ره‌ش ده‌کات، بچووکتیرین گومانم نه‌مابوو که شه‌مس له به‌هیزترین
و تاریکترین شیوه‌کانی جادوودا داهینه‌ره.

دوای که‌می شه‌مس وتی: "عه‌لئه‌دین، تو له من ده‌ترسیت. ده‌زانیت تو
کیم دینیته‌وه یاد؟ شاگرده خپله‌که".

لیم پرسى: "ده‌رباره‌ی کئ قسه ده‌که‌یت؟".

"ئه‌وه چیروکیکه. ئایا هه‌زت له بیستنی چیروک هه‌یه؟".

شانم هه‌لته‌کاند و گوتم: "کاتی بیستیم نییه".

لیوہکانی شەمس لەرزین، ئینجا گوتی: 'ئەو پیاوێی کە کاتی بیستنی چیرۆکی نەبیت لە پێتدا خوداشدا ھەر کاتی نییە'. ئینجا لەسەری پۆیشت: 'ئایا دەزانیت کە خودا باشتەترین گێڕەرەوەیە؟'.

بێ ئەوەی چاوەڕێی وەلامی من بکات، ئەم چیرۆکە ی گێڕایەو: پێشەگەریک شاگردیکی ھەبوو بەردەستیی بۆ دەکرد، شاگردەکە زۆر خێل بوو، بەردەوام شتەکانی بە دوان دەبینی. پۆژیکیان پێشەگەرەکە داوای لە شاگردەکە کرد کە گۆزەیک ھەنگوینی لە کۆگا کە بۆ بیتیت. شاگردەکە بە دەستی بەتالەو ھەپایەو و بە بیزارییەو وتی: 'بەلام گەرەم، دوو گۆزە ھەنگوینی لێیە، ئینجا وتی، 'دەتوێ کام گۆزەیان بۆ بیتیم؟'. جا لەبەر ئەوەی پێشەگەرەکە باش شارەزای شاگردەکە ی بوو، وتی: 'بۆچی یەکی لە گۆزەکان ناشکینیت و گۆزەکە ی دیکەم بۆ بیتیت؟'.

ئەفسووس، شاگردەکە لە پەندی پشت ئەم وشانە نەگەشت، ئیدی وەک پێی و تراپو ئەوەی کرد و یەکی لە دوو گۆزەکە ی شکاند. کاتی بینی گۆزەکە ی تریش وا دەشکیت، سەری سوپما.

'دەتوێ چیم پێ بلێیت؟'، ئەم پرسیارەم لێی کرد، تا وا دەرکەوم کە بەرانبەر شەمس سەرودلم تەواو نییە، بەلام ئەوەم بۆ نەکرا. 'نەفرەت لە خۆت و لە چیرۆکەکان. ئەو ناتوانیت ئەوەی دەتوێ پراستەوخو بلێیت؟'.

'بەلام ئەلەدین، ئەو زۆر پوونە. من دەمەوێ پێت بیژم کە تۆ وەک شاگردە خێلەکەیت، چونکە لە ھەموو شوێنی شتەکان بە دوان دەبینیت، شەمس ئەمە ی وت و لەسەری پۆیشت، 'من و باوکت یەکیکی. گەر منت شکاند، ئەویش شکاندووە'.

بەرپەرچیم دایەو: 'ھیچ شتیکی ھاوبەش لە نێوان تۆ و باوکمدا نییە. ئەگەر گۆزە ی دووھەم شکاند، ئەوا گۆزە ی یەکەم ئازاد دەکەم'.

لە پادە بەدەر تووڕە بووم و بیزارییەکی زۆر دایگرتەم و ئیدی بیرم لە ئەنجامی قسەکانم نەدەکردووە، نە ئەو کاتە و نە دواتریش. هیشتا کاتەکە بە بەرییەو مابوو.

شەمس

قۇنيا، حوزىرانى ۱۲۴۶

پايخەوسەلە و توندېرەق و كەچىپىنەكان دەلېن سەما حەرامە.

كە خوداى (بەرز و مەزن) مۇسقىاى پى بەخشيويىن - نەك تەنھا ئەو
مۇزىكەى بە دەنگى خۆمان و ئامىزەكانمان دروستى دەكەين، بەلكو ئەو
مۇزىكەش كە ھەموو شىۋەكانى ژيان دەگرىتەو، پىم وا نىيە بىستىنيمان لى
حەرام بكات. ئەى نابىنن تىكراى سروشت ستران دەچرىت؟ ھەموو شتىك لەم
گەردوونەدا بە پىتم دەجوولئىت: ترپەى دل، ورشەى بالەكانى پەلەوەر،
ھەلكردنى با لە شەوى زرياندا، زرىنگەزرىنگى ئاسنگەر كە ئاسن دەكوتىت،
يان ئەو دەنگانەى لەناو منداالاندا كە دەورى كۆرپەلەيان داوہ.. ھەموو شتىك
بە جۆشوخروخشەو و لەخۇرا، بە يەك پىتمى ناياب لە ھەلقولیندا بەشدارن.
سەماى دەرويشانىش ھەر ھەلقەيەكە لەو زنجىرە بەدەوامە. ھەروەك چۆن
دەريا لە ناوہەى خۆيدا تىكراى ئاوى ئوقيانوس ھەلدەگرىت، سەماكەى
ئىمەش نەيتىيەكانى گەردوون دەگرىتەو و پىشانى دەدات.

پىش دەست پىكردنى سەماكە بە چەند سەعاتى، من و پۆمى بۆ پامان
چووينە ژوورىكى ھىمەنەو، ئىنجا ئەو شەش دەرويشەى كە ئەم ئىوارەيە
سەماكەيان دەكرد ھاتتە پالمان. ھەموومان دەستتوئىژمان شت و نوئىژمان
كرد، ئىنجا جلەكانمان لە بەر كرد. بە وردى باسى ئەوہمان كرد كە دەبىت
درىژى كراسەكە چەند بىت، جۆرە قوماشىكى سادەمان ھەلبىژارد كە
پەنگەكانى زەوى لەخۇ بگرىت. ئەوہ تاس كلاوہ پەنگ ھەنگوینیيەكە نىشانەى
كىلى گۆر و كراسە ئاودامانە سېى و درىژەكە لەجياتى كفن و عەبارەشەكەش

لهجياتى گۆر، سەماكەمانىش ھىمايەكە بۇ ئەۋەى كە چۆن سۆفییەكان ۋەك
چۆن پىستەيەكى كۆن لەخۆ دامالّن، بەتەۋاۋى نەفرەت لە نەفس دەكەن.
بەر لەۋەى ھۆلەكە جىي بېيلىن و پروو بگەينە سەر سەكۆكە، پۆمى
چامەيەكى خويندەۋە كە ئەمەيە:

‘سۆفى ھەر پىنچ ھەستەكە و
ھەر شەش ئاراستەكەى تىپەپراندوۋە و
ۋاى لىھاتوۋە

ھەست بە شتە متبوۋەكانى پىشتەۋەيان بكات’.
ئىمە بەم ھەستانەۋە خۇمان ئامادە كىردىۋو. سەرھتا دەنگى نايەكە
بەرزبوۋەۋە، ئىنجا پۆمى ۋەك سەردەستەى سەماكەرەكان لەسەر تەختەى
سەماكە ھاتە پىشەۋە، دۋاىي دەرويشەكان يەك لەدۋاى يەك دۋايكەۋتن و بە
خاكەرايىيەۋە سەريان بەردابوۋەۋە، شىخىش دۋاكەس بوو دەرکەۋت.
ھەرچەندە ھەۋلىكى زۆرم دا، بەلام پۆمى پىيى داگرت كە دەبىي لەو
شەۋەدا سەمايكەم.

قورئانخوینەكە سوورەتتى قورئاننى خويندەۋە: (وفى الارض ايات للموقنين
وفى انفسكم افلا تبصرون - لەسەر زەۋى و لە دەروونى خۇتاندا نىشانەگەلى
بۇ بېۋاداران ھەن، ئەى ئۆۋە نايانينن).

ئىنجا دەنگى دەف لەگەل دەنگى تىژى ناي و پەبابە بەرزبوۋەۋە.

گوچ بۇ قامىش و ئەۋ ھەكايەتە ھەلبىخە كە دەيگىرپىتەۋە
كە چۆن لەتاۋ لىكداپران دەئاليتىت:

لەوساۋە كە لە قامىشەلان ھەلبىراوم

ئەمىشتاش زىپرەم پىاۋان و ئافرەتان دەگريپتى

دەرويشى يەكەم بە موسلمانىتى خۇى پادەستى خودا كىرد و دەستى بە
خولانەۋە كىرد، دامىنى كراسەكەى ۋەك ژيانىكى جىاۋاز و تاييەت بە خۇى
دەستى بە خشەخشىكى ناسك كىرد، ئىنجا ھەموومان چوۋىنە پال ئو و بە
دەۋرى خۇماندا دەستمان بە خولانەۋە كىرد تا جگە لە (تاك و تەنيابى خۇى)
ھىچ شتىكى دىكە بە دەورمانەۋە نەما. ئىدى ئەۋەى لە خوداۋە لە ئاسمانەۋە
پىتمان دەگەيشت، بۇ خەلكى بۇ سەر زەۋى دەمانگۈاستەۋە. ئاۋا ھەريەكەمان

بوو به حەلقەيەکی پەيوەندیی نێوان دڵخواز و دولبەر. کە مۆسیقاکەش لە ژەنین کەوت، خۆمان بۆ هێزە پێکەینەرهکانی گەردوون نوشتاندەوه: ئاگر و با و خاک و ئاو و توخمی پێنجەمی قالا.

* * *

بۆچی خەمی ئەوهم بیت کە لە دواى تەوابوونی سەماکە لە نێوان من و کەيخەسەرەو پرووی دا، لێ داخی ئەوهم بوو کە پۆم خستە هەلوێستیکى ناخۆشەوه. ئاخى پیاویکی خاوەن پایە بوو و بەردەوام دەپاریزرا. هەموو والییەکان و فەرمانرەواکان خۆشیان دەویست و گلهیان لێ نەبوو، بەلام ئەمىستا وای لێهاتوو دەربارەى ژيانى خەلکى خواسایى شتىکى کەم دەزانیت - ئەو بۆشاییە هەراوەى نێوان فەرمانرەواى دەستەبژیر و خەلکى پەمەک - وام بە خەيالدا دیت کە پوژگارى من لە قونیا خەریکە بەرەو کۆتایی دەهوات.

هەموو خۆشەویستى و دۆستایەتییهکی راستەقینه چیرۆکی وەرچەرخانه چاوه‌ڕوان نەکراوه‌کانن. گەر ئێمه هەمان ئەو کەسەى پیش و دواى عاشقپوونەکەمان بین، وا دەگەيەنیت کە عەشقه‌کەمان ئەوتۆ نەبووه.

لە سایەى شیعەر و مۆسیقا و سەماوه، پۆمى لە وەرچەرخانه‌کەیدا بڕیکى زۆر پێگەيشتوو، ئاخى ئەو لەوه‌وبەر زانایەکی توند بوو و شیعەرى خۆش نەدەویست، وتاریژت بوو و لەو کاتەى وتارى بۆ خەلکى دەخویندەوه، چێژى لە دەنگى خۆى وەرده‌گرت، وەلى نەها گۆپاوه و خەریکە دەبیتە هۆزانفان و دەنگى قالايبه‌کى بێگەرد، بەلام پێم وا نيبه هیشتا ئەوهى بەتەواوى هیشابیتە دى. منیش بۆخۆم گۆپاوم و هیشتا هەر لە گۆپاندام، خەریکە لە بوونەوه‌ریکەوه دەگۆریم بۆ عەدەم، لە وەرزیکەوه بۆ وەرزیکی تر، لە قونایکەوه بۆ قونایکی تر، لە ژيانەوه بۆ مردن.

هاوه‌لیتییه‌کەمان بەپیت و فەر بوو، دەستکەوتیک بوو خودا پێى بەخشین. گەشەمان کرد، گەشاینەوه و پەرەمان سەند و لە هاوپیته‌تیی یەکتەر چێژمان وەرگرت، لەزەتمان لە پڕبوون و خۆشیی پەها وەرگرت.

ئەو گوتەيەي باوەزەمانم کەوتەووە یاد کە پوژیکیان پێی گوتم، بۆ ئەوێ
 ئاوریشمان دەست بکەوێت، گەرەکە کرمی ئاوریشمەکە بمەرێت. کاتی لە
 هۆلی سەماکردنی دەرویشەکان بە تەنیا دادەنیشتم، دواي ئەوێ هەموان
 دەپۆشتن، کپیەک بالی دەکشنا، زانیم کە ئەو ماوەیەي لەگەڵ پۆمیدا ماومە
 خەریکە بەرەو کۆتایی دەپوات. لەو ماوەیەي کە پێکەووە بووین، من و پۆمی
 چەندین جوانی بیتۆنەمان بینی، فێری ئەو بووم کە مەرۆف ببینێت چی
 دەگەینێت، مینا پێکەوتیکی بیکۆتایی، لەمیانەي دوو ئاوتنەووە کە شتیکی
 بیکۆتایی پیشان بدەن، لێ پەندە دیرینەکە هێشتا لەکاردايە: لە کوێ عەشق
 هەبێت، خەمیش هەيە.

ئىيلا

نۆرتامبىتون، ۲۹ى حوزيران ۲۰۰۸

بۇ پىشوازىي شتە ئاساسىي و چاۋە پرواننە كراۋەكان مرقۇف ئامادە نەبىت وەك عەزىز گوتى، ئەۋا لە پشت جۋانتىرەن خەۋنەۋە، شىتەي نامۇ خۇ حەشاردەدەن. لە جەستەي ئىلاشدا ھىچ ئامادەگىيەك نەبوو تا ئەۋ شتە سەيرە قەبۇل بىكات كە ئەم ھەفتەيە ۋوى دا: ئەۋە بوو عەزىز . ز . زاھارا بۇ بۆستەن ھات تا چاۋى پى بىكەۋىت.

لە ئىۋارەي ئەۋ يەكشەممەيە دۋاي ئەۋەي ئەندامانى خىزانەكەي پۇنبىشتاين بە دەۋرى مېزەكەدا جىي خۇيان گرت، ئىيلا سەرنجى دا نامەيەك لەسەر مۇبايلەكەيەتى، پىيى وابوۋ كە پەنگە يەككى لە خانمان لە يانەي خۇراكدروسىتىرەدەۋە بۇي ناردىيىت. بۇ خۇيىندەۋەي پەلەي نەكرد، بەلكو خواردىنكى تاييەتى پىشكەشى خىزانەكەي كەرد كە ئەم ئىۋارەيە بۇي ئامادە كەردبوون: مراۋىيەكى بىرژاۋ بە ھەنگۈينەۋە لەگەل پەتاتە و پىيازى پىشاۋى سەر برنجى بە پەھەنار لىنراۋ. كە مراۋىيەكەي لەسەر مېزەكە دانە، ھەموۋيان جۆرە شادمانىيەكەيان لى دەرکەۋت، تەننەت جانىتىش كە ھەستى بە خەمۇكى دەكرد، چونكە سىكۋى لەگەل كچىكى تردا بىنىبوۋ و زانىي كە ھىشتا خۇشى دەۋى، ھەستى بە بىرسىتى كەرد.

ئىۋارەيەكى دوۋوردىژ بوۋ، شەرابىكى باشيان خواردەۋە و باسوخواسى ئاسايان لە نىۋ خۇياندا كەرد. ئىيلا لە ھەموۋ ئەۋ قسەۋباسانەي كە لەسەر مېزەكە كەران بەشدارىي كەرد.

ئەۋەبوۋ لەگەل شوۋەكەيدا باسى ئەۋەيان كەرد دوۋبارە بالكونەكەيان بە بۆيەي شىنى درەۋشاۋە بۆيە بىكەنەۋە. لەگەل جانىتىشدا باسى بەرنامەكانى لە

زانکودا کرد، ههروهه له گهڵ ههردوو منداله جمکه کهیدا باسی چه‌ند فیلمیکی
فیدیویی کرد، یه‌کێ له‌وانه به‌ناوی (دزانی ده‌ریای کاریبی) بوو. دواى ئه‌وه‌ی
قاچه‌ پێسه‌کانی خسته‌ ناو پاککه‌ره‌وه‌ی قاپ و کاتۆی به‌ شکۆلاته‌ی سپیه‌وه‌
پێشکه‌ش کرد، به‌ خه‌یالیدا هات که‌ نامه‌ تۆمارکراوه‌که‌ی سه‌ر مۆبایله‌که‌ی
بخوێنیته‌وه‌:

ئێلا سلاو. به‌ کاریکی گۆفاری سمیتۆنیانه‌وه‌ بۆ بۆستن هاتووم. هه‌ر
ئێستا فرۆکه‌که‌ نیشه‌وه‌. ئایا هه‌زده‌که‌یت یه‌کتر ببینین؟ له‌ هۆتیلی ئۆنیکس
دابه‌زیوم و هه‌زده‌که‌م ببتبینم.
عه‌زیز

ئێلا مۆبایله‌که‌ی له‌ لاوه‌ دانا و له‌سه‌ر مێزه‌که‌ له‌ جێی خۆی دانیشته‌ تا
شیرینی بخوات، هه‌ستی به‌ سه‌رگێژکه‌ کرد.
"ئایا نامه‌ت بۆ هاتوه‌؟"، ده‌یفید دواى ئه‌وه‌ی سه‌ری له‌سه‌ر قاچه‌که‌
هه‌لبێری، پرسیا‌ری لێی کرد.

"به‌لێ، له‌ مێشیله‌وه‌یه‌، به‌بێ هیچ دوودلییه‌ک وه‌لامی دایه‌وه‌.
ده‌یفید ده‌موچاوه‌ خه‌مباره‌که‌ی شارده‌وه‌ و به‌ ده‌سته‌سه‌ره‌که‌ی ده‌می
سه‌پیه‌وه‌، ئینجا ده‌سته‌سه‌ره‌که‌ی له‌ شیوه‌ی چوارگۆشه‌یه‌که‌دا، به‌ هیواشی و
ورده‌کارییه‌کی سه‌یره‌وه‌ لوول کرد. که‌ لێبووه‌وه‌ وتی: "باشه‌".

ئێلا هه‌ستی کرد شووه‌که‌ی باوه‌ری پێ ناکات، لێ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا
هه‌ستی کرد گه‌ره‌که‌ له‌سه‌ر قسه‌هه‌لبه‌سته‌که‌ی خۆی سوور بیت، ئه‌مه‌ش نه‌ک
بۆ قایلکردنی شووه‌که‌ی یان خه‌له‌تانندی منداله‌کانی، به‌لکو له‌به‌ر خۆی تا
بتوانیت ڕێوشوێنی بۆ ئه‌و هه‌نگاوه‌ دابنێ که‌ له‌ ماله‌که‌ی خۆیه‌وه‌ ده‌ییات بۆ
ئه‌و هۆتيله‌ی عه‌زیز لێی دابه‌زیوه‌، بۆیه‌ له‌سه‌ر قسه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو و له‌
هه‌موو وشه‌یه‌ک ورد ده‌بووه‌وه‌، ئینجا گوتی: "په‌یه‌ندیی پێوه‌کردم تا پێم
بڵێت که‌ سه‌بێ به‌یانی له‌گه‌ڵ په‌خشکاره‌ ئه‌ده‌بیه‌که‌ کۆبوونه‌وه‌یه‌ک
سازده‌دری بۆ گفتوگۆکردن ده‌رباره‌ی به‌رنامه‌کانی سالی ئاینده‌، ده‌یه‌وی له‌
کۆبوونه‌وه‌که‌دا به‌شدارییان بکه‌م".

‘دەي باشە، كەواتە دەيسى برۆيت’، دەيفيد بەدەم قسەوہ چاوەكانى پرووكاند، ئەمەش ئاماژەيەك بوو كە بەشدارىي گەمەكە دەكات، گوتى: ‘بۆچى بەيانى بە ئۆتۆمبيل نەتگەيەنم، ئەوسا دەتوانين پىكەوہ بۆ ئەوى بچين؟ دەتوانم ھەندى ديدار دوابخەم’.

ئىلا بە واقورمانەوہ لە مێردەكەي روانى. دەيھەوي چى بكات؟ ئايا دەيھەوي لە بەردەم مندالەكاندا بەشەپ بين؟

‘ئەوہ باشتريشە’، بەدەم قسەوہ زۆرى لە خۆي كرد تا زەردەخەنە بيگرى، ئىنجا لەسەرى پۆيشت: ‘بەلام گەرەكە پيش ھەوتى بەيانى لە مال دەرچين، چونكە ميشيل گوتى كە دەيھەوي پيش كۆبوونەوہكە بە تەنا قسەم لەگەڵدا بكات’.

‘كەواتە بابەتەكە لە بير خۆت ببەوہ’، ئۆرلى كە دەيزانى باوكى رقى لە زوو ھەستانە، ھاتە نۆوانەوہ و گوتى: ‘باوكە ناتوانيت زوو لە خەو راييت’.

ئىلا و دەيفيد تەماشاي يەكتريان كرد. تەماشاكردنەكەيان بە بەرچاوى مندالەكانيانەوہ بوو، ھەريەكەيان چاوەپێى ئەوى ديكەي دەكرد كە يەكەم جوولە بكات.

‘راستە’، لە كۆتاييدا دەيفيد ددانى پيدا نا.

ئىلا بە ئاسوودەي سەرى لەقاند و دەموچاوى سووراييەكي تەنك و شەرميۆن دايقۆشى، چونكە ھەر لەو ساتەدا بىرۆكەيەكي بويرانەترى بە خەيالدا ھات.

ئەوہبوو وتى: ‘بەلن، ئەوہ كاتىكى زۆر زووہ. ئەي بۆچى ئىستا نەپۆم؟’، بىرۆكەي پۆيشتى سبەي بەيانى بۆ بۆستن و لەگەل عەزىزدا قاوہلتىكردن واى لىكرد دلى بە خىرايى لى بدات. ھەستى كرد دەيھەوي ھەر ئىستا عەزىز ببينيت و ئىدى نەيدەتوانى تا سبەينى چاوەپێى بكات، چونكە لەپەر كاتەكە لە بەرچاوى بوو بە ماوہيەكي زۆر، پۆيشتنيش لە مالەكەي خۆيەوہ بۆ بۆستن نزيكەي دوو سەعاتىك دەخايەنيت، بەلام گوئي بەوہ نەدا. ئاخىر ئەو ھەموو

ئەم پىگەيەي لە ئەمستردامەو لە پىناو ئەمدا بېرەو، بېگومان ئەمىش دەتوانىت
بۇ ماوەي دوو سەعات ئۆتۈمبىلەكەي بەاژوئەت.

دەتوانم ئەمشەو پىش سەعات دە بگەمە بۆستەن، بۇ ئەوہي بگەمە
كۆمپانىكە و پىش كۆبوونەوہكە مېشېل بېينم.

توئزە ئازارىك كەوتە سەر دەموچاوي دەيفيد. وا دەردەكەت كە پىش
ئەوہي شىتېك بلىت، كاتەكە سالىك بەردەوام بوو. لەو چركەساتە
دوورودرئزەدا، چاوەكانى ئەوہيان دەگەياند كە ئىتر ھىز و تواناي ئەوہي تىدا
نەماوہ تا پىگە لە پۆشستنى ژنەكەي بگرېت بۇ بېينى پياويكى دىكە.

دەتوانم بۇ بۆستەن ئۆتۈمبىل لىخوېم و ئەمشەو لە شوقەكەي خۆمان
دەمىنمەوہ، ئىلا بە روالەت ئەمەي بە مندالەكانى گوت، لە پاستىدا پووي
قسەكەي لە دەيفيد بوو. ئەو شىوازەي بۇ ئەوہ بوو كە مېردەكەي دلىيا
بكاتەوہ وەك ئەو پىي وايە ئەم ھىچ پەيوەندىيەكەي جەستەي لە نيوان خۆي و
ھىچ كەسىكى تر لەئارادا نىيە.

دەيفيد لەسەر كورسىيەكەي ھەستا و پەرداخى شەرابى بە دەستەوہ بوو.
تەماشاي دەرگاكەي كرد و زەردەخەنەيەكەي دلىيايى بە پووي ئىلادا پژاند، بە
كەمى پەرۆشىيەوہ وتى: 'باشە خۆشەويستەم، گەر خۆت ئاوەسات دەوي،
گەرەكە ئىستا بېرېت'.

ئافى گوتى: 'بەلام دايكە، پىم وا بوو كە ئەم ئىوارەيە لەوانەي بىركارىدا
يارمەتيم دەدەيت'.

ئىلا ھەستى كرد دەموچاوي دایساوہ، وتى: 'ئازىزم دەزانم. بۆچى ئەوہ
نەخەينە سبەينى؟'. ئۆرلى ئاوپرى لە براكەي دايەوہ تا پەستى بكات، وتى: 'نا،
دە لىنگەپى با بېروات. خۆ نابىت ھەموو كاتى دايكە بەدىارتەوہ بىت. ئەوہ تۆ
كەي گەورە دەبىت؟'. ئافى چارەي تىك نا، بەلام وەلامىكى نەدایەوہ. ئۆرلى
جىددى بوو، كەچى جانىت گوينەدەرە بوو. بەم ئاوەھايە ئىلا مۆبایلەكەي
ھەلگرت و بەرەو نەۆمى سەرەوہ سەرکەوت. ھەر ئەوہندە دەرگاي ژوورى

نوستنه کهی داخست، خوی به سەر جیخه وه کهیدا دا و نامهیه کی تۆمارکرای
بۆ عەزیز نارد.

ناتوانم بپوابکم که تۆ لێرهیت. دواى دوو سەعات له ئۆنیکس دەبم.
به ترسیکی زۆرهوه چاوی برییه مۆبایلکهی و بینیی وا نامه کهی
دەرپوات. چی بکات؟ به لام کات ئەوهندهی به ده مه وه نییه بۆ بیرکردنه وه، خۆ
ئەگەر ئەم ئێوارهیە تووشی پەشیمانی ببیت، ئەوا پەنگه له مه ولاش هەر له
پەشیمانیدا بیت. دەبێ ئیستا پەله بکات. تا خۆی شت، بیست خوله کی پێ چوو،
قژی وشک کرده وه و ددانەکانی پاک کرده وه و کراسیکی عەزیی هەلبژارد و له
به ری کرد و دواى دایکه نده وه، ئینجا عەزییه کی تری تاقیکر وه، ئینجا به کیکی
تر و سه ری شانە کرد و که می ئارایشی کرد، ئینجا له گواره بچو که کانی گەرا،
که (پۆت)ی داپیره ی له هەژده مین جه ژنی له دایک بوونیدا پیشکەشی کردبوو.
دووباره عەزیکه ی گۆری.

هەناسه یه کی قوولی هەلکێشا و که می عەتری (ئیتیرنتی)ی کۆمپانیای
کالفین کلاینی له خۆی دا. عەتره که زۆر ده می بوو له گەرما وه که هەر له ناو
قاوغه که ی خۆیدا بوو. ده یقید زۆر حەزی له عەتر نه ده کرد و ده یگوت ده بی
بۆنی ئافرهت هەمان بۆن و به رامی ئافرهت خۆی بیت، نه ک هەندێ بۆنی وه ک
قانیلا، یان تویگله هەناری بۆگه نی لی بیت، به لام ئیلا به خۆی گوت، پەنگه
بۆچوونی پیاوی ئەوروپیی له م شتەدا جیا بیت، ئینجا پرسیی، ئایا له ئەوروپا
عەتر شتیکی گرینگ نییه؟

که لیبوو وه، دیقه تی ئەو ئافره ته ی دا که له ناو ئاویته که دا لنبوه ی
دیاریبوو. بۆچی زووتر پێی پانه گه یاند که ئەو دیت؟ گەر پیش ماوه یه ک
زانیبای ئەوا ده چوو که کن پرچرێکخه ر و نینۆکه کانی بۆیه ده کرد و ده موچاوی
ئارایشت ده کرد و پەنگه لوولکردنیکى نوێی پرچی تاقی بکردایه ته وه. ئەى
ئەگەر به دلی عەزیز نه بوو؟ ئەى ئەگه هیچ سه رنجراکیتشانیک له نیتوانیدا
پووی نه دا و له وه ژیتوانبو وه که هه موو ئەم مه ودايه ی بۆ بۆستن بریوه؟

له ناکاو وەئاکاهاتەو. ئەرئ بۆچی دەیهو یست دیمەنی خۆی بگۆریت؟
جیاوازی چیه گەر دلراکیشان له نیتواناندا پووبدات یان نا؟ بیتگومان هەر
سەرکیشیهک له گەل ئەم پیاوهدا پەوتەنی دەیت. ئەمیک خێزاندارە و خاوەن
ژیانی تایبەتی خۆیەتی. پابردوو و بانەپۆزیشی هەر لێرەیه. له خۆی بیتزار
بوو، چونکە خەریکبوو بیری لەم سیناریۆیانە دەکردەو که له گۆین نەبوون،
ئیدی ئاوەزی خۆی کلۆم کرد، تەنیا بیری لەو شتە دەکردەو که بۆی
سەلمابوو ئاسانتترین شتیکە بیکات.

له سەعات هەشت چارەک که مەدا، ئیلا مندالەکانی ماچ کرد و ئاواتی
شەویکی خوشی بۆ خواستن و له مال دەرچوو، بەلام دەیفیدی نەبینی.
که بەرەو لای ئۆتۆمبیلەکهی پۆیشت، به کلێلهکانی شوقەکهی بۆستنیان
که له ناو دەستیدا بوون، زڕینگەزڕینگە دەکرد. هیتشتا ئاوەزی توانای
بیرکردنەو هی نەبوو، دلی به توندی و به خێرای لێ دەدا.

به شی پیتجه م

عهده م

ئەو شتانه ی له میانه ی

نادیاریانه وه هەن

سوالتان وهلهد

قونیا، تهمموزی ۱۲۴۶

باوكم كه بۆ ژووره كهه هات، بههستهه هه ناسه ی بۆ ده درا و هه ر
ئه وه تا ده يتوانی له سه ر پینه كانی بووه ستیت. وهك ئه وه ی تارمایی ئه و پیاوه
بیت كه من ده مناسی. وهك ئه وه ی به دریاژی شه و شه ونخوونی كر دیت،
ژیر چاوه كانی هه لاوساوییه کی تاریکی پتوه دیار بوو، وهلن ئه وه ی تووشی
سه رسو پمانی كردم ریشی زۆر تر سپی بوو بوو.
"رۆله یارمه تیم بده"، به دهنگیک كه له دهنگی خۆی نه ده چوو، ئه مه ی
گوت.

به په له به ره و لای چووم و قۆلیم گرت و وتم: 'باوكه چیت ده وئ،
هه رچییه كت ده وئ داوا بکه'. وهك ئه وه ی له ژیر قورسایي ئه وه ی ده یلێت
پلێشایته وه، ماوه یهك بیدهنگ بوو، ئینجا وتی: 'ئه وه شه مس رۆیشت و جێی
هیستم'.

چرکه ساتیک شله ژام و ههستم به ئاسووده ییه کی سهیر کرد، به لام هیچم
نه گوت. سه رباری خه م و شوکه كه م، وای بۆچووم كه رهنکه ئه وه به چاك
بگه ریت. ئه ی ئاوها زیان ئاساتر و ئاسووده تر و هیمتر نابیت؟ ئاخه به وای
شه مسه وه دوژمنیکی زۆر بۆ باوكم پهیدا بوون. ئای حهزم ده کرد كه شتهكان
بۆ دۆخی پیش هاتنی شه مس بگه رینه وه. تو بلێت عه لانه دین له سه ر هه ق
بیت؟ ئه ی پیش هاتنی شه مس هه موومان له دۆخیکی باشترا نه بووین؟
"بیرت نه چیت شه مس بۆ من چی ده گه یه نیت"، باوكم وهك ئه وه ی
غایله كانی خۆیندیتته وه ئه مه ی وت، "ئاخر من و ئه و یهك كه سین. یهك مانگ

دوو ته نیشتی ههیه، لایهکی پرووناک و لایهکی تاریک. شه مس لایه دره وشاوه که مه.

سه رم بادا و شهرم دایگرتم. دلم له نیتو سینگمدا نوقم بوو. باو کم وشهیه کی له دهم دهرنه چوو. له ژیانمدا نازاریکی بهو جورهم له چاوانی هیچ پیاویکدا نه دیوو. هه ستم کرد زمانم له نیتو زارمدا قورسه. بۆ ماوهیه ک نه متوانی دهم هه لیتم.

دهمه وی له شه مس بگه پیت ته گهر خۆی مه بهستی بوو- بۆمی بگه پیت هوه، پتی بلی که یه کجار دلم بۆی خه مینه، دهنکی باو کم به پادهیه ک نزم بووه و تا بوو به چپه: پتی بلی رویشتی ئه و دهم کوژیت.

به لیتم پتی دا که شه مسی بۆ بگه پیت هوه. دهستی گرتم و به خۆشه ویستی و پیزانینه وه گوشتی، چاوه کانم لی که لا خست، چونکه نه مده ویست شله ژانه که م بینیت.

* * *

به و ئومیده ی شوینپی شه مس هه لبرگم، هه موو هه فته که م له شه قامه کانی قونیا دا به سوورانه وه به سه ربرد. هه موو خه لکی شاره که هه والی ونبوونی شه مسیان ژنه وتیوو. واته واته که دهر باره ی ئه وه ی بۆ کوئ چوو که وتیوو سه ر هه موو زاریک. پیاویکی گه ربووم بینی که زۆر شه مسی خۆش ده ویست، ناو نیشانی ژماره یه ک له که سانی به دبخت و نه فره تلێکراوی دامی که دهر ویشه گه پیده که یارمه تی دابوون. نه مده زانی که سانیکی ئاوها زۆر هه ن که خۆشیان ده وی، به لام له و ده سته خه لکه بوون که من نه مده بینین.

ئێواره یه ک به ماندوویتی و شله ژاوییه وه بۆ مال گه رامه وه. کیرا پری قاپله مه یه ک برنج به شیر ی بۆندار به ئاوی گولی بۆ هینام و به ته نیشتمه وه دانیش و منیش خه ریکی خواردن بووم و ئه و ته ماشای ده کردم، زه رده خه نه یه کی خه مین گرتی. سه رنجم دا که ئه مسال ته واوی به سالدا چوو. لی پرسیم: بیستومه که ده ته وی له شه مس بگه پیت. ئایا ده زانیت بۆ کوئ چوو؟

“هه‌ندئ ده‌لین گویا بۆ دیمه‌شق پۆیشتوو، به‌لام له‌ هه‌ندئ که‌سم
 بیستوو ده‌لین گویا بۆ ئه‌سفهان یان بۆ قاهره‌ پۆیشتوو، به‌لکو ته‌نانه‌ت
 باسی ته‌وریزی شوینی له‌دایکبوونی شی ده‌کن. گه‌ره‌که‌ له‌ هه‌موو ئه‌م شاران
 بگه‌ڕین. من بۆ دیمه‌شق ده‌رۆم و هه‌ندئ له‌ مریده‌کانی باوکم بۆ سی
 شاره‌که‌ی دیکه‌ ده‌رۆن.”

ده‌موچاوی کیرا سیمای به‌هۆله‌وه‌بوونی له‌خۆ گرت و مینا به‌ ده‌نگی به‌رز
 بیربکاته‌وه‌ هه‌مه‌یه‌که‌ی کرد: “مه‌ولانا هۆزانی جوان ده‌نوسیت، پۆیشتنی
 شه‌مس کردوویه‌تی به‌ هۆزانفان.”

ئینجا سه‌ری به‌ردایه‌وه‌ و ته‌ماشای فهرشه‌ فارسییه‌که‌ی کرد. گۆناکانی
 ته‌رپوون و ده‌می کرژ کردبووه‌وه‌ و هه‌ناسه‌یه‌که‌ی هه‌لکیشا، ئینجا ده‌ستی به‌
 خۆیندنه‌وه‌ی ئه‌م کۆپله‌یه‌ کرد:

“پاشام به‌ ده‌موچاوه‌ پڕ شکۆکه‌یه‌وه‌ بینی
 ئه‌وه‌ چاوی ئاسمان و خۆره‌که‌ی بوو.”

ئێستا شتی په‌یدا بوو که‌ پیش چه‌ند چرکه‌یه‌ک نه‌بوو. کیرام بینی له‌
 ناخه‌وه‌ پسابوو، که‌ ته‌ماشای ده‌موچاویت ده‌کرد، هه‌ستت ده‌کرد ئازاریکی
 توند بۆ میرده‌که‌ی ده‌کیشیت، ئاماده‌بوو هه‌رچی له‌ توانایدا به‌ بیکات تا
 زه‌رده‌خه‌نه‌ بۆ سه‌ر لێوه‌کانی میرده‌که‌ی بگه‌ڕێته‌وه‌، به‌لام ئاسووده‌ش بوو،
 به‌لکو هه‌ستی به‌ شادمانی ده‌کرد، چونکه‌ له‌ ئه‌نجامدا له‌ شه‌مس
 پزگاربوو بوو.

“ئهی ئه‌گه‌ر به‌دوایدا نه‌گه‌ڕیم، گویم له‌ خۆم بوو پرسیارم لێی کرد.
 “ئه‌وسا شتیکی ئه‌وتۆ نامینیت که‌ بکری، ئه‌وکاته‌ ده‌توانین وه‌ک جاری
 جاران درێژه‌ به‌ ژیانی خۆمان بده‌ین، وای گوت و چاوه‌کانی به‌ جۆره‌
 ئومیدیک گه‌شایه‌وه‌.

له‌و ساته‌دا به‌ روونی و به‌بێ هیچ گومانیک تیگه‌یشتم که‌ مه‌به‌ستی چیه‌،
 ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ نابیت له‌ شه‌مسی ته‌وریزی بگه‌ڕیم و نابیت بۆ دیمه‌شق بڕۆم.
 ده‌متوانی سه‌به‌ینی قونیا جێ به‌یلم و بۆ ماوه‌یه‌ک به‌ ناوچه‌که‌دا بسووپیمه‌وه‌
 و له‌سه‌ر پێگه‌ خانیکی باش بدۆزمه‌وه‌ و تێیدا بمینمه‌وه‌، ئینجا دواي چه‌ند
 هه‌فته‌یه‌ک به‌ پێی خۆمدا بگه‌ڕیمه‌وه‌ و بلیم له‌ هه‌موو شوینی بۆ شه‌مس

گه ږام. جا له بهر نه وهی باوکم بږوا به قسه کانم دهکات، ئیدی به یه کجاری شته که ی بیرده چیتته وه. نه وه نهک هر بؤ کیرا و عه لائیدین که تنها گومانیکیان هر له شه مس بوو، به لکو بؤ فقیکانی باوکم و مریدهکانی و بؤ منیش رهنگه باشتړین شت بیت.

گوتم: "کیرا، چی بکه م؟"

کیرا به نیگایه کی ئازاراوییه وه ته ماشای کردم و دهمی هه لنه هیتا. ئاخر نه م ئافرده ته بوو به موسلمان تا شوو به باوکم بکات، ئافرده تیکه تا بلیت بؤ من و بؤ براکه م باشه و شووه که ی نه وهنده خوښ دهوئ، تا نه و راده یه ی نه و شیعرانه ی له بهر کردبوو که بؤ که سینکی تر نووسیوونی نهک بؤ نه و، ئیدی له پړ قسهکانی چکیان کرد.

دهبی خوم وه لامه که بدوزمه وه.

پۇمى

قۇنيا، ئابى ۱۲۴۶

بە پۇيشتىنى شەمسى تەوريزى، دىنيا وشكوبرىنگ و پروتەن ديارە و ئىدى خۇرى تىدا ھەلئايات. شارەكە بوو بە شوپىنىكى خەمگىن و ساردوسىر و پۇم بەتال بوو تەو. شەوانە خەو ناچىتە چاوم و بە پەرۇشەو بە شەقامەكانى شاردادا دەسووپىمەو و ھىچى تر ناكەم. من لىرەم و لىرەش نىم - من تارمايىھەكى نىو خەلكم. من لە ھەموان توورەم. ئاخىر ۋەك ئەوھى ھىچ شتى نەگۇرابت، چۆن دەتوانن لە ژيان بەردەوام بن؟ ئاخىر بەبى شەمسى تەوريزى چۆن دەكرى ژيان ۋەكو خۇى بمىنىتەو؟

وام لىھاتوو ھەموو پۇژى ھەر لە خۇراوابوونەو تا پۇژ ھەلدیت بە تەنيا لەنىو كىتېخانەكەم دادەنىشم و جگە لە شەمس بىر لە ھىچ شتىكى تر ناكەمەو. ئەو ھەم بىردەكەوئەو كە پۇژىكىان بە دەنگىكى ھەندى نووساوەو پىنى وتم: "پۇژىك دادیت دەبىتە دەنگى عەشق".

دەربارەى ئەو شتىك نازانم، بەلام خەرىكە لەنىو بىدەنگىدا تروسكايىك دەدۆزمەو، پەيغەكانىش تارىكىكى ناو دلم دەسمن. ئەى ھەر لەم پىگەيەو نەبوو كە شەمس دەيەويست بمكات بە شاعىر؟

ژيان واتا بەركەمالى، ھەر پووداوىك كە پروودەدات، گەرە بىت يان بچووك، ھەر دەردەسەرىيەك پرووبەپرووى دەبىنەو، لايەنىكە لە پلاننىكى خودايى و تا كۆتايى پروودەدات. بەرخۇدان لە دەروونى بىئادەمەو ھەلىتجراو، لەبەر ئەوھى خودا لە كىتېبە خۇشەويستەكەيدا دەلىت: (سنرىھم اياتنا فى الافاق وفي انفسهم حتى يتبين لهم انه الحق: "لە ئاسمانەكان و لەسەر زەوى و لە نەفس و خودى خۇياندا نىشانەكانمانيان پىشان دەدەين تا بۇيان پوون بىتەو و بگەنە ئەو راستىيەى كە خودا ھەق و پەوايە"). لە ويستى خودادا ھىچ شتى نىيە پىنى بوترى پىكەوت، بۇيە پىكەوت نەبوو كە پىش

نزیکه‌ی دوو سال و پوژیک له پوژه‌کانی تشرینی یه‌که‌م شه‌مسی ته‌وریزی پیم لی بگریت.

“من به‌دهم باوه بۆ لای تو نه‌هاتووم، شه‌مس ئه‌مه‌ی گوت و ئه‌م چه‌کایه‌ته‌ی بۆ گێرامه‌وه:

پوژیک سوڤیه‌کی گه‌وره و له زانستدا مه‌له‌وان تا ئه‌وپه‌ری هه‌ناسه‌ی مه‌سیحی تیدا بوو، به‌لام جگه له تاقه‌ مریدیک، هیچی تری نه‌بوو و به‌وه‌ی پیتی به‌خشرابوو خوشحال بوو، به‌لام مریده‌که‌ی بۆچوونیک‌ی جیای هه‌بوو، چونکه ده‌یه‌ویست خه‌لکی تر به‌ تواناکانی گه‌وره‌که‌ی سه‌رسام بن. ئیدی زۆری لیکرد تا ژماره‌یه‌کی زۆرتر له مرید له خۆی گرد بکاته‌وه.

“باشه، گه‌وره‌که‌ی قایل بوو و گوتی: “گه‌ر ئه‌مه‌ خوشحالت ده‌کات، ئه‌وه‌ی داوای ده‌که‌یت جێبه‌جێ ده‌که‌م.”

هه‌ر ئه‌و پوژه، پوویان کرده بازار و له دوکانیک‌ی شیرینی‌فرۆشدا پارچه شیرینییه‌کیان بینی له شێوه‌ی بالنده‌ دروست کرابوو. هه‌ر که گه‌وره‌که‌ی فووی پێداکرد، ئیدی گیانی که‌وته‌به‌ر و به‌دهم باوه‌ فری. خه‌لکی شاره‌که ده‌سه‌بجێ ده‌وریان لێی دا و سه‌ریان سوپما و به‌وه‌ی کردی سه‌رسام بوون. ئیدی له‌و پوژه‌وه خه‌لکی شاره‌که ده‌ستیان به‌ پێدا هه‌لگوتنی سوڤیه‌که‌ کرد و ئه‌وه‌نده‌ی نه‌برد خه‌لک‌یک‌ی زۆر له‌ مرید و هه‌واداران‌ی بۆ په‌یدا بوون و ئیتر مریده‌ کۆنه‌که‌ی ئه‌وه‌نده نه‌یده‌بینی.

“ناه، گه‌وره‌م، من هه‌له‌ بووم. جاران دۆخه‌که‌ زۆر باشت‌ر بوو، فه‌قیکه به‌نک ناوهمیدی ئه‌مه‌ی گوت، شتی بکه. تکات لێده‌که‌م ده‌ریان بکه.”
“ده‌ی باشه، گه‌ر ئه‌وه‌ خوشحالت ده‌کات، ئه‌وا ده‌ریان ده‌که‌م.”

پوژی دواتر، له‌و ده‌مه‌دا که گه‌وره‌که‌ی وتاری ده‌خوینده‌وه، بایه‌کی لی به‌ربووه‌وه، ئیدی فه‌قیکان‌ی یه‌ک له‌دوای یه‌ک ئاو‌پیان دایه‌وه و بیزاریان ده‌رب‌ری و هه‌موویان جێپ‌انه‌یشت و جگه له‌ فه‌قی کۆنه‌که‌ی که‌س نه‌مایه‌وه.

گه‌وره‌که‌ی لێی پرسى: “بۆچی له‌گه‌ل ئه‌وانی تردا نه‌پۆشیتیت؟”
فه‌قیکه وه‌لامی دایه‌وه: “به‌وای یه‌که‌م تره‌وه نه‌هاتم وانه‌ت له‌ لا بخوینم، به‌وای دوا تریشه‌وه جیت ناهێلم.”

* * *

شەمس ئەوێ لە دەستی هات کردی تا بگەمە پلەى بەرکەمالی، بەلام خەلکی شار قەت لەوێ نەگەشتن. شەمس بەئەنقەست ئاگری زۆربلێنی خۆش دەکرد و دەمارى هەستەوهرى دەورووژاند و هەندێ پەیفی لە دەم دەردەچوو کە بۆ گۆیچکەى ئاسایى کفرىکى تەواو بوو، تەنانت ئەوانەى خۆشیان دەویست بەگزیاندا دەچوو و پقی هەلەدەستاندن. ئەوەبوو کتێبەکانى تووپردایە ناو ئاوەو و ناچاری کردم هەموو ئەوانەى دەمزانین لەبەر خۆم بردنەو. هەموان گۆیان لێى بوو پەخنەى لە پیاوچاکان و زانایان دەگرت، جگە لە کەسانىکى کەم، کەس نەیدەزانى کە ئەو پیاویکە لە زانستەکانى لێکدانەوێ قورئاندا مەلەوانە. شەمس لە کیمیا و ئەستێرەناسى و ئاسمانناسى و لاهووت و فەلسەفە و لۆژیکدا مەلەوان بوو، وەلى زانیاری خۆى لە چاوەنەزانەکان دەشاردەو. لەگەڵ ئەوێ زانا بوو، کەچى وەک دەرویشىکى دەست لە دنیا هەلگرتو پەفتارى دەکرد.

دەرگای مالهەمانى لە پرووى لەشفرۆشیک والا کرد و وای لێکرد بەشداریى نان و خوانمان بکات. داوای لێکردم یۆ مەىخانە بچم وەمانى دام لەگەڵ سەرخۆشەکاندا تیکەل بچم. جارێکیان ئەو دەمەى کە وتاریژبووم، وای لێکردم لە بەردەم مزگەوتەکە سوال بکەم و زۆرى لێکردم لە جینگەى سوالکەریکى گەربوو دانیشم. سەرەتا لەو کەسانە دوورى خستەوێ کە پێم سەرسام بوون، ئینجا لە دەسلەتدارانى دەستەبژێر دایبیریم و وای لێکردم تیکەلى خەلکى عەوام بچم. لە سایەى ئەوێ خەلکانىکم ناسى گەر ئەو نەبواى چاوم پێیان نەدەکەوت. بپروای وا بوو کە دەبێت هەموو ئەو بتانە، تەنانت بەناوبانگ و سامان و پایەشەو، بەلکو بە ئایینیشەو، تیک بشکێنرێن کە دەبنە کۆسپ لە نێوان خودا و بەندەدا. شەمس هەموو ئەو کۆتوبەندانەى لێ دامالیم کە بە ژيانەو بەندیان کردبووم. هەر کە کۆسپىکى هزرى یان بەلاداتاشینیک یان دەمارگیریهکى دیبا، پادەپەرى و بە توندی پرووبەپرووی دەبوو.

بەگوێرەى بپروای ئەو کە گویا من بە قۇناعى تاقیکردنەو و هەلە و بە چەندین قۇناع و دۇخدا تێدەپەرم و ئەمانەش وام لێدەکەن کە لە بەرچاوى شۆیتکەوتوو دلسۆزەکانم بکەوم. ئاخىر منیک ژمارەیهکى زۆر لە خەلکى پێم سەرسام بوون، لێ ئەمىستا ئەو هەستەم نەماو کە ئاتاجى سەرسامبوونى

دهوروبه رم بم و له وه پزگار بووم. شه مس ورده ورده ناوبانگمی ټینګشکاند و له سایه ی ټه وه ورخی شیتیم زانی، تامی ته نیایی و بیده سه لاتی و نه رمی و ګوشه گیریم چه شت، له کوتاییشدا تامی چه سره تم چه شت.

له هه موو ټه و شتانه دوور بکه وه وه که وا ده زانی سوو دبه خشن

ژهر و زوالترین ټاوی ژیان بنو شه

ده ست له ټارامی هه لېگره و له شوپنه تر سناکه کان بمینه وه

ده ست له ناوبانگ هه لېگره و ده ست له ملی ټا پروو چوون و

نه فراه ټلیکراوی بکه

ټی له دواقوناغدا هه موومان دادگایی ناکرین؟ هه موو پوژنیک و هه موو خوله کیک خودا لیمان ده پرسیت که له و پوژدها چیمان کردووه. زور جار بو وه لامدانه وه ی ټه م پرسیاره تر سناکه نه نیین، به لام خودا به سه بره و له دوو باره کردنه وه ی ټه م پرسیاره وه رس نابیت. گهر ټه م خه مه ش به شیک بیت له تاقیکردنه وه، ټه و تاقه ټاواتم ټه وه یه که شه مس بدوزمه وه. من ټاماده م ده ست له کتیه کانم و وتاره کانم و خیزانه که م و سامانه که م هه لېگرم، ته نانه ت ده ست له ناوی خو میش هه لېگرم. من ټاماده م تا جار ټکی تر پوخساری شه مس ببینمه وه، واز له هر شتیک و له هه موو شتیک به ینم.

چه ند پوژن له مه و بهر کیرا وتی که من به بی ده ستی خو م بووم به شاعیر. هه رچه نده من زور ریزی شاعیره کانم نه ده گرت، بو یه بیستی ټه و قسه یه بو من کتوپر نه بوو. گهر ټه وه له رابردوودا بوا یه، به و قسه یه قایل نه ده بووم، به لام ټیستا لاریم لئی نییه.

شیر خه ریک بوو هر له خو وه به رده وام له زارم سه ری ده کرد، شیر گه لئ گهر یه کئ بیژنه و تنایه بو ی ده رده که وت که به راستی من بووم به شاعیر. سولتانی پوژگار! لی له راستیدا ده توانم بلیم که ټه م چامانه هیچ په یوه نندیه کیان به منه وه نییه. من بو گواسته نه وه ی ټه و پیتانه ی که له سه ر زارمن له میانگیریک پتر نیم، من وه که ټه و خامه یه م که په یقان تو مارده کات، چونکه فرمانی پیدراوه تا بیاننووسیت، یان ټه و نایه ی که به نو ته ی موسیقا ده ژه نری، منیش ټه وه ده که م که پتویسته له سه رم بیکه م.

هو شه مسی ته وریزی بیوینه تو له کویتیت؟

شه مس

دیمه شق، نیسانی ۱۲۴۷

بپه هار له دیمه شق سه رله نوی خوی ئارایشته کرد، دواى ئه وهى ده مانگ بوو قونيام به جیهنشتبوو، سولتان وهله د دوزیمیه وه. ئه وه بوو له گه له په به نیکى کریستیانیدا که ناوى فرانسيس بوو له ژیر ئاسمانى شین و بیگه رددا شه تره نجم ده کرد. په به نه که پیاویک بوو زوو تووړه نه ده بوو، به لکو واتای خۆبه ده سته وه دانی ده زانی. له بهر ئه وهى ئیسلاام ئارامى ناوه وه ده گه یه نیت و وشه کهش له په یقى خۆپاده سترکړنه وه دارپژراوه، بویه به بۆچوونى من فرانسيس گه له له وانه موسلمانتره که لافى موسلمانیتى لیده ده، چونکه یه کى له چل پيساکه ده لیت: خۆپاده سترکړن ئه وه ناگه یه نیت که بنیاده م لاواز یان خراب بیت، هه روه ها ناییته مایه ی پرواکردن به قه زاوقه دهر یان خۆ به ده سته وه دان، به لکو ته و او به پیچه وانه وه یه، چونکه هیزى راسته قینه له خۆپاده سترکړندایه - ئه وه هیزه ی له ناخوه هه لده قولیت - جا ئه وانه ی له ژياندا خۆ پاده ستى گوه رى خودایى ده کهن، ته نانه ت گه ر هه موو دنیا ژیره وژوور بیت، به دلنایى و ئارامیه وه ده ژین.

وه زیره که م بزواند، تا فرانسيس ناچار بکه م شا بگويزیته وه، به برپاریکى به له ز و بویرانه قه لاکه ی گواسته وه، ئیدى گومانى ئه وه م لا په یدا بوو که من ئه م یارییه ده دۆرینم. که سهرم هه لبرى چاوى سولتان وهله د ئامبازى چاوم بوو. پیم وت: "به بینیت شادمانم، که واته برپارت دا ئاوها به دوامدا بگه ریت". زه رده خه نه یه کى خه مینى به پرومدا نواند، ئینجا ده موچاوى کرژ بوو. سهرى سوړما کاتى بیستى که من ئاگام له و کیشمه کیشمه ی ناخیتى. له بهر ئه وهى پیاویکى راستگو بوو، نکوولی له راستیه که نه کرد.

"پیش ئەوێ منەى تۆ بکەم ماوەیەکم بە سوورپانەو بەسەر برد، بەلام دواى ماوەیەک ئیتر تاقەتم لەو چوو، نەمدەتوانى درۆ لەگەڵ باوکمدا بکەم، بۆیە بۆ گەران بەدواى تودا بۆ دیمەشق هاتم و بۆ دۆزینەوێ تۆ ئاستەنگى زۆرم دى".

پێم وت: "تۆ پیاویکی راستگۆ و کوپێکی باشیت و دەبیته هاوێلیکی مەزنى باوکت".

سولتان وەلەد بە خەمبارییەو سەرى بادا و گوێی: "تۆ تاقە هاوێلیکیت کە باوکم ئاتاجى هاوێلیتی، بۆیە دەمەوێ لەگەڵدا بۆ قونیا بگەڕێتەو. باوکم ئاتاجى تویە".

کاتى ئەم داواکارییەم ژنەوت، بیرى جۆراوجۆر بە خەیاڵدا هاتن، سەرەتا هیچ شتیکم لێو دیارنەبوو، بەلام نەفسم دەستى لە گەرانەوێم بۆ ئەو شوێنە هەلگرتبوو کە ئیدى تێیدا ئەوەندە ویستراو نەبووم.

گوێی لى مەگرە. ئیدى ئەركى تۆ کوتایى هات و نابى بۆ قونیا بگەڕێتەو. ئەو وتەى باوەزەمان بێنەو یادت، وتەیکە لەو پەرى ترسناکیدا، ئەگەر بگەڕێتەو بۆ ئەو شارە، ئەوا جاریکی تر لى دەرنەچیتەو.

دەمەوێ لە سەفەرەکاندا بەردەوام بم و بە هەموو دنیاى بگەڕێم و چاوم بە خەلکانى تر بگەوێت و شارانى دیکە ببینم. دیمەشقم لى خوش هاتوو و دەتوانم تا زستانى ئایندە تێیدا بمینمەو. بەزۆرى جیگۆرکى و شوێنى تازە هەستى ترس و تەنیاى و خەم لە پۆحى بنیادەمدا دروست دەکات، بەلام لەبەر ئەوێ خودام لەگەڵدا بە خەلوەتى خۆمدا هەست بە پەزەماندى و بەختەوێ دەکەم.

بەلام باش دەزانم کە دلم ئیستاش هەر لە قونیا بە یەكجار ئەلهاى پۆمى دەکەم، بەجۆرى هەر بە ناوھێنانى زۆر ئازاردەکیشم. لە دواقوناغدا، مادام پۆم بە تەنیشتەو نەبیت، ئیدى لە کام شار بم چ جیاوازییەکی هەیه؟ ئاخى ئەو لە هەر کوێیەك بێت پووگەى من ئەوێ.

شام لەسەر تەختەى شەترەنجەكە بزواند. فرانسىس كە بۆى دەرکەوت دۆراو، چاوەکانى ئەبلەق بوون، بەلام لە شەترەنجدا هەر وەكو لە ژيانیشدا

وايه، بۆ ئوۋەي سەرکەۋتن بەدەست بېتىت، ھەندى جۈۋلە ھەيە دەكەيت، چونكە جۈۋلەگەلىكن كە گەرەكە ھەر بيانكەيت.

تەكت لىدەكەم لەگەلمدا ۋەرەۋە، سولتان ۋەلەد بە پارانەۋەۋە ۋاى گوت، ئىدى زنجىرەي بىرگەدەۋەمى پساند ۋ لەسەرى پۇيشت: ئەۋانەي دەربارەي تۆ پروپاگەندەيان بىلۋەدەكەدەۋە، ئەۋانەش كە خراپەيان دەرەقت كەرد، پەشيمانن. ئەم جارە شتەكە باشتر دەيىت، من بەلىنى ئەۋەت دەدەمى.

ويستەم پىتى بىژم كۆپەكەم لە تواناي تۆدا نىيە ئەم بەلىنەنە بدەيت، كەسەش ئوۋەي بۆ ناكى! بەلام سەرم لەقاند ۋ گوتەم: دەمەۋى جارېكى دى لە دىمەشق خۆرئاۋابون بېينم. دەتوانىن سەبەي بەيانى بەرەۋ قۇنيا بەرې بىكەوين.

بەپاسىتە؟ سوپاس، سولتان ۋەلەد بەدەم قەسەۋە زەردەيەكى خوشنودى ھاتى، تۆ نازانەيت باۋكەم بەمە چەند شادمان دەيىت.

ئىنجا لام بە لاي فرانسىسدا كەردەۋە كە بۆ دىژەپىدانى يارىيەكە بە بىئارامى چاۋەپى دەكەردەم. كە بىرى خۆم كۆكەدەۋە، زەردەخەنەيەكى خوش لەسەر دەمۇچاۋى نەخش بوو.

بە دەنگىك كە نىشانەۋەي بىردەۋە بوو، وتى: ھاورپىم، وريابە. كەش مەلىك.

کیمیا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۷

پینیم ننگایه کی ئالۆز له چاوه کانیدا و دوورییهک له رهفتاریدایه که له وه وه بهر نه مبینی بوو. شه مسی ته وریزی گه رایه وه ناو ژیانم و وا دیاربوو گۆرانیکی گه وره ی به سه ردا هاتبوو. پرچی درێژکردبوو و به سه ر چاوه کانیدا هاتبوو خوارێ، به خۆره تاوی دیمه شق پیستی ئه سمه ر بووبوو و گه نجت و قۆزتر دیاربوو، به لام شتیکی دیکه ی تیدا گۆرانبوو که نه متوانی به وردی ده ستیشانی بکه م. له گه ل ئه و دره وشانه وه و سه رکێشییه ی له چاوه ره شه کانیه وه ده بریسکانه وه، دره وشانه وه و بریسکانه وه که یان زیاتر بووبوو. ئیدی زانیم که دوو چاوی پیاویکی هه یه، هه موو شتیکی بینیه و تاقیی کردوه ته وه.

پیم وایه گۆرانیکییه کی قوولتر به سه ر پۆمیدا هاتوه. وام بیرده کرده وه دوای گه رانه وه ی شه مس په ژاره و ترسه کانی سووک ده بن، به لام شته که وا ده رنه چوو. له پۆژی گه رانه وه که یدا، پۆمی له ده ره وه ی شووراکانی شار به گۆل پینشوازی لیکرد، به لام هه رته وه نده خۆشییه کانی پۆزانی یه که م که می هیتور بووه وه، ئیدی په ژاره ی پۆمی زیادی کرد و زۆر له فکران پۆده چوو. پیم وایه من هۆیه که ی ده زانم. ئاخو دوای ئه وه ی جارێک شه مسی له ده ست چوو، ئیدی ده ترسا که جارێکی تر له ده ستی بجیته وه. ده توانم له وه تینگه م که که سی دیکه ناتوانیت لێ تینگات، چونکه منیش ده ترسم له ده ستی بده م. گه وه ر، ژنه مردوه که ی پۆمی تاکه که سیک بوو هه ستی خۆم له لای ده رده بری. ده ی باشه، خۆ ئه و که سیکی راسته قینه نییه، به لام ناوی تارماییشی لێ نانیم، چونکه

ئافرىتىكىكە لە ھەموو ئەو تارمايىيىنەى كە دىيومان كەمتر خەوبىن و خەيال
پۇيشتوو، ئاخىر لە ۋەتەنى ھاتوومەتە ئەم مالا، ۋەك دەرەوى ئاۋ لەسەرخۇ بە
دەورمدا ھەلدەقۇلەيت و بە ئاسانى دەبزوئەت. ھەرچەندە دەرەبارەى ھەموو
شتى قىسمان دەكرد، كەچى قىسەكردنەكەى نىوانمان بە دەورى يەك بابەتدا
دەخولايەۋە، ئەۋىش شەمس بوو.

ئەمىرۇ بە گەۋھەرم وت: "پۇمى بە دۇخىكى خەمۇكى توندا تىدەپەرىت.
ئومىدەۋارم بتوانم يارمەتتى بدم".

گەۋھەر بە جۇرە ئالۇزىيەك وتى: "پەنگە ئەۋەت بۇ بىرى، لەم پۇژانەدا
شتىكى گرىنگ بىر كىردنەۋەى مژوول كىردوۋە و بە ھىچ كەسىكى نەۋتوۋە.
لەم پرسى: "ئەۋ شتە چىيە؟".

"پۇمى پىنى ۋايە ئەگەر شەمس ژن بەيىتت و خىزان پىكەۋە بىتت، ئەۋا
خەلكى شار دوزمنايەتتى ناكەن و قىسەۋقىسەلۇكەكانيان لەسەرى سووك
دەبىتت، ئىدى جارىكى تر نارۋات".

لەم بە توندى كەۋتە خورپە. شەمس و ژنەيتان؟! بەلام كى دىتت؟
گەۋھەر تىل نىگايەكى كىردم و وتى: "پۇمى دەپرسىت ئاخۇ تۇ
خەزدەكەيت شوو بە شەمس بىكەيت؟".

سەرم بە گىژەۋە ھات. ئاخىر ئەۋە يەكەم جار نەبوو بىر لە شوو كىردن
بىكەمەۋە، بەلام ئىستا، دۋاى ئەۋەى تەمەنم گەيشتوۋەتە پانزە سالى، زانىم كە
كاتى شوو كىردنم ھاتوۋە، ھەرچەندە ئەۋەش دەزانم كە ئەۋ كچانەى
شوۋدەكەن ھەتاهەتايە دەگۇرپىن، چونكە بە چاۋىكى تازەۋە دەپوانن و
ئەتۋارىيان شىۋازىكى دىكە ۋەردەگىرەت و خەلكىش بە جۇرىكى تر مامەلەيان
لەگەلدا دەكەن، تەننەت مندالانى بچووكىش دەتۋانن ئافرىتى مىرددار و كچى
پاكىزە لە يەكتر جىابىكەنەۋە.

گەۋھەر زەردەخەنەيەكى ناسك گرتى و دەستى گرتەم. ئىدى سەرنجم دا
ئەۋ شوو كىردنەى پەژارەى كىردووم، شوو كىردنە بە شەمس.

* * *

دواینیوه پړوی پوژنی دواتر، چووم پړومی بیښم. سه یرم کرد نوقمی نیو
خویندنه وهی کتیتییک بووه به ناوینشانی (تہافت التہافت)*.

‘کیمیا، پیم بلنی،’ به سوزہ وه پنی وتم، ‘چیم له توانادایه تا بؤت بکه م؟’
‘کاتی باوکم بؤ لای توی هینام، تو پیت وت کچ وهک کور به که لکی
زانباری نایات، چونکه چاره نووسی کچ شووکردن و مندالڅستنه وه و
په روه رده کردنی مندالہ، من ئه وه م باش له یاده.’

‘بیگومان منیش له یادمه،’ به دهم وه لامدانه وه وه چاوه باده مییه کانی تزی
بوون له خو تیتیه لقورتانندن.

‘له و پوژہ وه به لینم به خوم دا که قهت شوو نه که م، بؤ ئه وهی هه تاهه تایه
هر فہقی تو بم،’ ئه وه م گوت و له ژیر زہبری ئه وهی نیازم بوو بیلیم دهنګم
کزبوو: ‘به لام دہکری شوو بکه م،’ ئه گینا ئه م مالہ جیدہ هیلم. مه به ستم ئه وه یه،
که شوو به که سینک بکه م هر لیږه دہژی...’

پړومی لینی پرسیم: ‘تایا دہتہوئی بلیتیت که حہ زدہ که یست شوو به
عه لائہ دین بکه یست؟’

‘عه لائہ دین؟’ به سہرسورمانہ وه به په رچیم دایه وه، به لام چی وای
لیکړدو وه که وا بزانتیت من حہ زدہ که م شوو به عه لائہ دین بکه م؟ ئاخر من به
برای خومی داده نیتم.

بیگومان پړومی سہرسورمانہ که می بؤ دہرکه وتو وه، بؤ یه گوتی: ‘ماوہ یه ک
له مه و بهر عه لائہ دین هات و داخوایی توی لیکړدم.’

دہم داچه قاند، ئاخر دہمزانی له کچتیک ناوہ شیتہ وه که دہربارہی ئه م
شتانہ پرسباری زور بکات، به لام من ئه لہای زانینی زورتر بووم، ‘که ورہم،
ئہی چیت پنی گوت؟’

پړومی وتی: ‘پیم وت دہبی یه که م جار پرس به تو بکه م.’
‘که ورہم...’ به دهم وه لامدانه وه دهنګم یه کجار کزبوو بوو، ‘ئیتستا بؤ
ئہ وه هاتووم تا پیت بلیم که من دہمهوئی شوو به شہمسی تہوریزی بکه م.’

---

*تہافت التہافت: له منجددا به واتای به سہریه کدا که وتوو، یان زور بلنی، یان بابردو هاتو وه. (و.ک)

پۆمى بە نىگايەكى باوەپنەکردەنى سەيرى كردم و وتى: "ئايا تۆ لەو
دنيايت؟".

وتم: "پەنگە ئەو لە زۆر پوووە باش بىت، ھەرچەندە دەمەويست
زۆرتر بزانم، كەچى ھەستم كرد زۆرم وتوو، ئىنجا ئەمەشم گوت: "شەمس
دەبىتە بەشىك لە خىزانەكەمان و پىويستە جاريكى تر جىمان نەھىلەت".

پۆمى لىي پرسىم: "كەواتە بۆچى دەتەوئ شووى پى بكەيت؟ تا يارمەتى
بدەيت كە لەگەلماندا بمىنەتەو؟".

وتم: "نەخىر، مەبەستم ئەو يە بلىم بەلى، بەلام ئەمە ھەموو شتىك نىيە...
پىم وايە كە ئەو كەسەى لە چارەم نووسراو، شەمسە".

ھەر ئەو ھەندەم لە دەست ھات ددانم بەو ھەدا نا كە من شەمسەم خۆش دەوئ.

* * *

كىرا يەكەم كەس بوو ھەوالى ھاوسەرگىرييەكەى ژنەوت و بە
زەردەخەنەيەكى نابەدلىيەو و بە سەرسوپمانەو بەپىرى ھەوالەكەو ھات،
بەلام ھەرئەو ھەندە بە تەنيا لە مالاو ماینەو، ئىدى دەستى بە پرسىار كردن
كرد و گوتى: "ئايا تۆ دلىايت لەو ھى كە بەراستى ئەو ھەت دەوئ؟ تۆ بۆ
يارمەتيدانى پۆمى ئەو ناكەيت، وا نىيە؟ تۆ كچىكى جىلەت! ئايا پىت وا نىيە
كە دەبى شوو بە يەكەك بكەيت لە تەمەنى خۆتەو نەزىك بىت؟".
پىم وت: "ئاخر شەمس دەلەت ھەموو سنوورەكان لەنىو عەشقدا تىكەل
دەبن".

كىرا ھەناسەيەكى درىژى ھەلگىشا و گوتى: "كىژۆلەكەم، ھىوادارم
شەكان ئاوا ئاسان بن"، ئىنجا تەلى لە قژە خۆلەمىشەيەكەى خستە ژىر
سەرپۆشەكەيەو و لەسەرى پۆيشت: "ئاخر شەمس دەرويشىكى گەپىدەيە،
پىاويكى سەركىشە، پىاوانى ھەك ئەو لەسەر ژيانى ناو مال رانەھاتوون و
نابنە مىردىكى باش".

"قەيناكات، پەنگە بگۆرەت"، گەدەبەر ئاواھام وت، "خۆشەويستىيەكى زۆرى
پىدەبەخشم و بەختەو ھەرى دەكەم، بۆيە ھەر دەبى بگۆرەت. فىر دەبىت چۆن
بتوانىت بىتە مىردىكى باش و باوكىكى باش".

قسه‌کانمان لیږه کۆتاییان هات، ئیدی ئه‌و شته‌ی که کیرا له ده‌موچاومدا
خویندییه‌وه هه‌رچییه‌ک بووبیت، هیچ ناقایلییه‌کی پتوه دیارنه‌بوو که ده‌کرا
بیورووژنینیت.

له‌و شه‌وه‌دا خه‌ویکی هه‌یمنم کرد و هه‌ستیکی خوشی و به‌پلان دایگرتم.
نه‌مده‌زانی من هه‌مان ئه‌و هه‌لانه ده‌که‌م که ئافره‌تان به‌دریژایی سه‌رده‌مه‌کان
کردووێانه: له‌و بېروا ساویلکانه‌یانه‌وه که گویا به‌خوشه‌ویسی خویان
ده‌توانن ئه‌و پیاوانه بگۆڤن که خوشیان ده‌وین.

کیرا

قونیا، ئایاری ۱۲۴۷

بابا بیتیکی قوول و ههستیاری وهک خوشه ویستی و قسه کردن له سهری وهک ئه وهیه ههولبد هیت گفتوگو له سهر گرتنی گهرده لوول بکهیت. پهنگه بهوای بایه که وه ئازارت پی بگات، بهلام هیچ پینگه چارهیهک بق هیتورکردنه وهی خیراییه که ی نییه. له وهه ولا ئیدی پرسپاری زیاترم له کیمیا نه کرد، نهک له بهر ئه وهی به وهلامهکانی قایل بووم، بهلکو له چاوهکانیدا ئافره تیکی عاشقم بینی. ئیدی دهرباره ی ئه م هاوسه رگرییه پرسپارم لیتی نه کرده وه و شته که م وا وهرگرت که ئه میش یه کینکه له و شته سهیرانه ی ژیان که دهسه لاتم به سهیراندا ناشکیت. مانگی په م هه زان خیرا پزیشته، له بهر ئه وهی به کارکردنه وه مژوول بووم، کاتی ئه وه م نه بوو دووباره بیر له م شته بکه مه وه. پوژی یه کشه ممه جهژنی په م هه زان هات و دوا ی چوار پوژ کیمیا مان له شه مس ماره کرد.

شهوی پیش زه ماوه نده که، شتی پرووی دا سه رودلمی تیک دا. ئه وه بوو به ته نیا له ناندینه که بووم و به رانبهر دهرخونه یه کی دارین دانیشته بووم که هه ویری له سهر بوو و نانم بق میوانه کان ئاماده ده کرد، له پر به بی ئه وهی ئاگام له وه بیت چی ده که م، خهریک بووم له گونکه هه ویره که وینه یه کی دایکه مریه ممانم دروست ده کرد، دایکم مریه م، ئینجا به چه قو عه با دریزه که یم دروست کرد، ئینجا ده موچاوه هیتن و میهره بانه که ی. له بهر ئه وهی سه رقالی ئه وه بووم، ئاگام لئ نه بوو که یه کی له پشتمه وه وه ستاوه.

“کیرا، ئه وه چی ده که یت؟”

دلم له نیو سینگدا راجه نی. که ئاورم دایه وه بینیم شه مس به ته نیشته دهرگا که وه وه ستاوه و به دووچاوی خو خه لقور تاندنه وه تماشام ده کات. بیرم

کرده وه که هه ویره که بشارمه وه، به لام کاتی ئه وه نه مابوو. شه مس له ده رخونه که نزیکبوه وه و تماشای وینه که ی کرد که دروستم کردبوو.

لئی پرسیم: "ئایا ئه مه مریه مه؟" که وه لامیم نه دایه وه، به پوخساریکی دره وشاوه و زهرده خه نه وه ئاوړی لیدامه وه و وتی: "ئه مه جوانه، ئایا ئه لهای مریه مه ده که یت؟".

"زۆر ده میکه بووم به موسلمان. من ئافره تیکی موسلمانم، به پچرپچری وه لام دایه وه.

شه مس وه که ئه وه ی گوینی له من نه بوو بیت، له سه ر قسه که ی پویشته و وتی: "پهنگه بپرسیت بۆچی له ئیسلامدا هیمایه کی میتنه ی وه که مریه مه نییه. بیگومان ئایشه مان هه یه، بیگومان فاتیمه ش هه یه، به لام پهنگه پیت وا بیت که ئه مانه شتیکی ترن".

هه ستم به شله ژان کرد و نه مزانی چی بلیم.

شه مس لئی پرسیم: "ئایا بۆم هه یه چیرۆکیکت بۆ بگێرمه وه؟".

ئه مه ئه و چیرۆکه یه که بۆی گێرمامه وه:

چوار پێبواړی یۆنانی و عهره بی و فارسی و تورکی که گه یشتنه شارۆچکه یه که، بپاریان دا که شتی بخۆن. له بهر ئه وه ی پاره یه کی زۆریان پێ نه بوو، بۆیه ته نها یه که پێگه یان به ده سته وه بوو. ئیدی هه ریبه که یان گوته ی ئه و خواردنه ی ئه و ده یخوات له هه موو خواردنی دنیا نایاتره و له وه زیاتر هه یچی تر ناخوات. که پرسیاړی ئه و خواردنه یان لیکردن، هه ریبه که یان به زمانی خۆی وه لامی دایه وه. فارسه که وتی (ترئ)، یۆنانیه که وتی: (ترئ)، عهره به که وتی: (ترئ)، تورکه که ش گوته ی: (ترئ). هه یچیان نه ییتوانی له زمانی ئه و ی دیکه تییگات، ئیدی له نیو خۆیاندا لێیان بوو به ده که.

هه ر ده ما قالییان بوو و تا ده هات بیزارتر ده بوون، تا سوڤیه که به لایاندا تینه پری و قسه که ی پێ به رین. به و پاره یه ی له نیو خۆیاندا کۆیان کرده وه، سوڤیه که هه یشووه ترینه کی کړی، ئینجا ده نکه تریکانی کرده ناو ده فریکه وه و گوشه ی، ئینجا داوای لیکردن خوشاوه که ی بخۆنه وه و تلپه که ی فریبدن، چونکه ده بی بایه خ به ناوه خنی میوه که بدن نه که تلپه و توینگه که ی.

‘کریستیانه کان و جووله که کان و موسلماننه کان له م ریوارانه ده چن. له کاتیکدا نه وان له سهر شیوهی دهره وه دهمه قالیان بوو، که چی سؤفیه که له گه وهر و کرۆک ده گه پرا، شه مس به دهم قسه وه زهرده خه نه یه کی خوشی هاتی.

‘نه وهی دهمه وهی بیلیم نه وهیه که هویه ک نیه وات لی بکات نه لهای دایکه مریه م بکهیت، گهره که به پله ی یه که م ده ست له وه نه گریه. هه رچه نده تو ئافره تیکی موسلمانیت، بۆتیش هیه هه ر به وابسته یی نه و بمینیت وه.’
‘ته خیر.. پیم وا نیه که نه م شته گونجاو بیت، به زمانیکی گیراوه وه نه م وت.

‘بو نا، ئاخو ئایینه کان وه ک روبرن: هه موویان ده رژینه نیو هه مان ده ریاهه، چونکه دایکه مریه م هیمایه بو سۆز و میهره بانی و خوشه ویستییه کی بتمه رج، ئاخو نه و هیمایه که بو هه مان. تۆش وه ک ئافره تیکی موسلمان ده توانیت به رده وام خوشت بو، به لکو ته نانه ت ده توانیت ناوی که چه کتیش به ناوی مریه مه وه بنیت.’

وتم: ‘ئاخو من که م نیه.’

‘که چیکت ده بیت.’

‘نایا پیت وایه؟’

‘من نه وه ده زانم.’

که نه م قسانه م بیست، ختو وکه م هات، لی نه وه نده ی نه برد ختو وکه که په وییه وه و ههستیکی دیکه جی گرت وه: هاوکاری. نه وه بوو ساتیکی نا ئاساییمان له پاکی و گونجان پیکه وه به سه ربرد و پیکه وه دیقه تی شیوه که ی دایکه مریه ممان دا. دلم له حه ناس شه مس نه رم بوو. ئاخو له وساوه هاتبووه ماله که مان یه که م جار بوو نه و شته م تیدا ده بینی که پۆمی تیدا ده بینی: پیاویکه خاوه نی دلکی گهره یه.

به لام هیتا گومانم هیه که نه و بو کیمیا بیته میردیکی باش.

ئىيلا

بۇستىن، ۲۹ى حوزىران ۲۰۰۸

بە بىئارامى و شلە ژاويىيە ۋە ئىيلا گە يىشتە ئوتىلەكە. كۆمەلى گەشتىياري ژاپۇنى لە ھۆلى پىشوازيى ھۆتىلەكە بوون كە ھەموويان لە تەمەنى ھەفتاكاندا بوون، تراشى قۇيان ئەۋەندە لە يەكتەر دەچوو، بە پادەيەك دەتوت يەك كەسن. ئىيلا بە شوئىنى پىشوازيىيەكەدا تىپەپرى و چاۋىكى بە تابلۇ ھەلواسراۋەكانى قەد دىۋارەكاندا گىترا تا تەماشاي چاۋى خەلكەكەى دەۋرۋەبەرى نەكات، بەلام ئەۋەندەى نەبرد ھەلپەكەى بەسەر شەرمەكەيدا زال بوو. ئىدى ھەر كە نىگاي بەرەو ھۆلى كۆبۈۋنەۋەكان ئاراستەكرد، بىنىي وا تەماشاي دەكات.

كراسىكى رەنگ خاكى و پانتۇلىكى كورتى تاريكى لە بەر بوو. وا ھاتە بەرچاۋى كە دوو پۇژە پىشى نەتاشىيە، ئەمەش واى كرىدبوو كە سەرنجراكىش بىت. قىژە قاۋەيى سوورباۋە لوولەكەى بەسەر چاۋە سەۋزەكانىدا ھاتبۈۋە خۋار و بىر باۋەپەخۆبوون و ھاۋكات جۆرە مەكرىكى پى بەخشىبوو. لاۋاز و بالابەرز بوو، پۇخسۈوك و ناسك، بەتەۋاۋى لە دەيقىد جىابوو كە بەردەۋام جلى گرانبەھى لەبەردەكرد كە بە تايىبەتى بۆى دەدروورا. بە زارى ئۈسكۈنلەندى دەۋا كە ئەفسۈۋنىكى تىدا بىنى. بە ناسكى و ئاسانى زەردەخەنەى دەھاتى، دىاربوو بە بىنىنى شادمان بوو. ئىيلا بە خۆى گوت چى تىدايە قاۋەيەكى لەگەلدا بخۋاتەۋە.

دۋايى بىرى چوو كە چۆن كوپىك قاۋە بوو بە چەندىن كوپ، يان چۆن قسەۋباسى نىۋانىان دەستى پىكرد و رىتمىكى خۇيىانەى ۋەرگرت، يان چۆن لە سائەۋەختىكدا ماچىكى سەر پەنجەى كرد و نەيزانى بۇچى ھىچى نەكرد تا

نەيەلەيت ئەو بەكات. مادام ئەو قەسەدەكات، ئىدى ئەو گونى بە ھىچ شىئى نەدەدا، مادام چاۋەكانى دەتوانن ئەو لۆچە بچووكەى كە لە لالنىو مت بوو، بېينن، لە خۇي پىرسى ئاخۇ دەبى ھەستى چۆن بىت گەر ماچىكى ئەو لۆچە بەكات. سەعات دەونيوى شەو بوو. لەگەل پياۋىكدە لە ھۆتلىكە و جگە لە ھەندى نامەى ئەلىكترونى و ئالوگۇركدنى قەسى نىو تەلىفون و ئەو پۇمانەى نووسىۋىتى ھىچ شىئى لەبارەيەو نازاننىت و ھىچ شىئى كۆيان ناكاتەو.

ئىلا لىي پىرسى: "كەواتە لەبەر گۇڧارى سىمىتونىان ھاتووت؟".

عەزىز ۋەلامى دايەو: "لە پاستىدا لەبەر خاترى تۆ ھاتم. دواى ئەوەى نامەكەتم خويندەو، وىستم بىنم تا بىبىنم".

چەندىن شىۋازى كىردەى بۆ دەربازبوون لەم رىنگە پەلەيە ھەبوون كە خىرا دەجوولا، تەننەت تا ساتىكى ديارىكراو دەكرا وا پىشان بدرى كە ھەموو شىئى بە شىۋەيەكى دۆستانە بەرئو دەچىت، نامە ئەلىكترونىيەكان، قەسەكدن بە تەلىفون، بەلكو تەننەت چاۋبىركىش، پەنگە پۇچىكى ئەفنى و جۆرە پاباردنىك لە خەيالىدا بوو، لى ئەو زىاتر نەبوو. خۇ دەتوانى سنوورىك دابىنىت، ئىدى ئەو بوو لىي پىرسى: "ئىلا، ئايا دەتەوئ بۆ ژوورەكەى من بىيت؟".

گەر ئەو گەمەيەك بوو بىت كە ھەردووكيان دەيانكرد، ئەو ھەندەى نەبرد شتەكە بوو بە پاستى. ئاخىر ئەم پىرسىارەى كارىكى واى كرد كە ھەموو شىتەك بە شىۋە پاستەقىنەكەى دەربكەوئ. ئىدى ۋەك ئەوەى پەردەيەك بىت و لادراىت و پاستىيەكە دەركەوتىت، پاستىيەكى پوون و ئاشكرا و ئەمىستا تەماشائى چاۋى ھەردووكيانى دەكرد. ئىلا ھەستى كرد شىئى لە ھەناۋىدا دەجولەيت، ھەستىك لە شىۋەى تەنگەتاۋى و ترسئاسا، بەلام داۋاكەى رەت نەكردەو. ئەم پىرسىارەى لە ھەموو ئەو پىرسارەى كە لە ژيانىدا دابوونى ھەلەشانەتر بوو، لەگەل ئەو ھەشدا ھەستى كرد ۋەك ئەوەيە كە لەجىياتى ئەو پىرسارەكە دراىت. ئىدى ئەوەى لەسەر ئەو بوو پىي قايل بىت.

* * *

ژووره که ژماره ۶۰۸ بو، به شیوه‌یه‌کی جوان و به په‌نگی په‌ش و سوور و بیجی پازابووه‌وه. گهرموگوپ و فراوان بو. ئیلا ویستی نه‌و دواجاره بینیت‌وه یادی خوی که له هۆتلیک دابه‌زی بو، نه‌و سه‌فه‌ری هاته‌وه یاد که ماوه‌یه‌کی زور له‌مه‌وپیش له‌گه‌ل می‌رده‌که‌ی و منداله‌کانیدا بۆ مۆنتریال چووبوو. پاشماوه‌ی پشووه‌که‌یان له ماله‌که‌ی خویان له پۆدئایلاند به‌سه‌ر برد، چونکه هیچ پاساویکی وای نه‌ده‌بینی تا له شوی‌نیک بمینیت‌وه، خه‌لکانی تر سه‌رچه‌فه‌کان بگۆرن و پۆژانه قاوه‌لتی ئاماده بکن، چونکه گهر له ژووری هۆتلیکدا بیت و هک نه‌وه‌یه له ولاتیکی دیکه بیت، په‌نگه شته‌که وا بوویت. خه‌ریکبوو و هک که‌سیک کاتی ده‌چینه شاریک، ته‌واو تیندا نامۆیه و چیژ وهرده‌گریت، هه‌ستی به‌و په‌هاییه ده‌کرد.

هه‌ر که چوونه ناو ژووره‌که‌وه، دووباره شله‌ژا. هه‌رچه‌نده دیکۆری ژووره‌که جوان و فراوانیش بو، له ناوه‌راستیدا جیخه‌ویکی فراوان دانرا‌بوو، به‌لام که به‌ته‌نیش جیخه‌وه‌که‌وه وه‌ستا و هه‌ستی به‌ته‌نگه‌تاوی و گونا‌ه کرد، کومه‌له پرسیاریک له ناخیدا که‌وته‌نه شه‌ره‌شان، لی نه‌گه‌یشته وه‌لامینکی تیروته‌سه‌ل. ئایا ئیستا له‌گه‌ل یه‌کترا جووت ده‌بن؟ ئایا هه‌ر ده‌بی نه‌وه بکه‌ن؟ نه‌ی نه‌گه‌ر نه‌وه‌یان کرد دوا‌یی چۆن بتوانیت ته‌ماشای چاوانی می‌رده‌که‌ی بکات؟ به‌لام ده‌یفید سه‌رباری په‌یوه‌ندییه سیکسییه زۆره‌کانی، به‌لایه‌وه قورس نه‌بوو ته‌ماشای چاوه‌کانی نه‌م بکات، ئی وا نییه؟ نه‌ی ده‌بی به‌لای عه‌زیزه‌وه جه‌سته‌ی چۆن بیت؟ نه‌ی نه‌گه‌ر به‌دلی نه‌بوو؟ نه‌ی پتویست نییه ئیستا بیر له منداله‌کانی بکاته‌وه؟ ئاخۆ له‌م کاته‌دا نوستوون یان بیدارن و ته‌ماشای ته‌له‌فزیۆن ده‌کن؟ نه‌ی نه‌گه‌ر زانیان ئیستا خه‌ریکی چیه، ئایا لینی خوش ده‌بن؟

عه‌زیز هه‌ستی به‌په‌ژاره‌که‌ی کرد، بۆیه ده‌ستی گرت و به‌ره‌و نه‌و کورسییه قۆلداره بردی که دوور له جیخه‌وه‌که له سووچینکی ژووره‌که دانرا‌بوو.

به‌چه‌گوتی: 'بیده‌نگ به. ئاوه‌زت له بیرکردنه‌وه جمه‌ی دیت و ده‌نگینکی زۆری تیدا به‌رزده‌بیت‌وه.'

'خۆزگه زووتر به‌یه‌ک گه‌یشتباین، ئیلا گو‌یی له خۆی بوو وای ده‌گوت.

عهزیز وتی: "له ژياندا شتى نښه پټی بوتړی زوو يان درهنگ، هموو شتى له کاتى خویدا پووده دات".

"تایا به پاستی پټت وایه؟".

عهزیز زهرده خه نه گرتی و تالی له قژه که ی له سهر چاوی دوور خسته وه، ئینجا جانتا که ی کرده وه و پایه ختیکی لی دهره یتا که له گواتیمالا کړیووی، ههروه ها قوتوویه کی بچکوله ی دهره یتا که ملوانکه یه کی زیوی تیدا بوو و میرووی پیروزه یی و مهرجانی سووری پټوه لکینرابوو و وینه ی دهرویشیکی له سهر نه خش کرابوو که به دهوړی خویدا دهخولایه وه.

ئیلای ریگه ی پندا که ملوانکه که بکاته گهردنی، هستی کرد ئو شوینه ی په نجه کانی بهری که وتن، گهرمییه کی تیگه را، لیتی پرسى: "تایا وهک چاوه ریت دهکرد ئاوها دیارم؟".

عهزیز به زهرده خه نه وه وتی: "خوشم ویستیت".

"به لام هیشتا نامناسیت".

"پټویست به وه ناکات که ده بی یه کی بناسم ئینجا خوشم بوئ".

ئیلای پشوویه کی خواردوه و وتی: "ئمه شیتایه تیبه".

عهزیز دهستی دریژکرد و ئو تهو قه یه ی لابرډ که پرچه که ی له شپوه ی کیکیکدا گرتبوو، پرچی کرایه وه و ههردوو شانی داپوشی. ئینجا به سۆزه وه به ره و جیخه وه که بردی. به کاوه خو و به ناسکی به سهر ههردوو پښیه وه تا ههردوو گۆزینگی، له نیوچه وانییه وه تا سینگی به بازنه ی به رده وام و یهک له دوا ی یهک ههردوو ناوله پی جوولاند، لیوه کانیشی به په یگه لی که بو ئیلا له کۆدیکى کۆن و نه یتى دهچو له چپه نه ده که وتن. له ناکاو تیگه یشت ئوه ی دهیکات چیه. ئاخر ئو نزای دهکرد و دهسته کانی هموو شویتنیکى جهسته یان ته ی دهکرد و چاوه کانی نووقابوون و لیوه کانی له پای ئه ودا به وره و دروودیان دهخویند. ئه وه مه زنترین تاقیکردنه وه ی رۆحی بوو که له ژيانیدا دهییست. هه رچه نده هیشتا جله کانی له بهر بوو، ههروه ها ئه ویش، له گهل ئه وه ی هیچ شتیکی جهسته یی له نیوانیاندا رووی نه دابوو، که چی ئه وه به جۆشترین هستی جووتبونیک بوو له ژيانیدا.

کتوپر ههستی کرد ختووکه یهک به ناوله په کانی و شانەکانیدا تیده په ږیت،
 ئینجا هه موو جهسته ی گرتووه و وزه یه کی سهیری پښ به خشی. ئاره زوویه کی
 خوش دایگرت و ههستی کرد که وتووته سهر ئاویکی شه پولاوی فینک و
 ئیدی ئه وهی له توانایدا بوو بیکات خۆبه دهسته وه دان و زهرده خنه بوو، وهک
 ئه وهی شه پۆلی پووناکیه ک به سهریاندا پڙابیت و نوقمیان بکات، له دهوری
 ئه و و له دهوری خۆی ههستی به شتیکی زیندوو کرد.

ئیلا چاوه کانی لیک نا و بڼ ئه وهی دهست به شتیکه وه بگریت، خۆی دایه
 دهست شه پوله کانی پو باریکی تیزه وه. ئیدی په نگه له کوتاییدا تافکه یهک
 هه بییت، به لام ته نانه ت گهر توانیشی خۆی بگریته وه، ئه و د لایا نه بوو که
 به راستی خۆی ئه وهی ویستوه.

کاتی دهسته کانی گه یشته سهر زگی و باز نه یه کیان له سهر دروست کرد،
 ئیلا ههستی کرد گرێک له نیوان لاقه کانییه وه ده ئایست. متمانه ی به جهسته ی
 خۆی نه بوو، ئاخو دوا ی تیپه پوونی ئه م هه موو ساله، دوا ی خسته وه ی سڼ
 مندال، هه ردوو که فله ی و پانه کانی و مه که کانی ئه و جوانی و ته پو برپیه یان
 نه مابوو، بۆیه په ژاره که ی ده من سووک ده بوو وه من توند ده بوو. ههستی به
 پاریزراوی خۆی کرد و خۆشییه کی تیگه را، ئینجا دۆخیک له به خته وه ری
 پایمالی. ئه و سا زانیی که په نگه ئه م پیاوه ی خۆش بوئ و بۆی هه یه
 شه یدایشی بیت.

به م ههسته وه هه ردوو باسکی له عه زیز وه ریتا و به ره و خۆی پایکینشا و
 ههستی کرد که ئاماده یه له وه دوورتر بږوات، به لام ئه و چاوه کانی کرده وه و
 ماچیکی په ره که ی لووتی کرد و لئی دوورکه و ته وه.

‘دیاره تو منت به دل نییه؟’ ئیلا به ده م پرسیاره وه له کزیی دهنگی خۆی
 سه ری سوپما.

‘نامه وئ شتی بکه م وات لن بکات له دوا ییدا پڼی خه مبار بیت.’

نیوه ی جهسته ی خه مین بوو و نیوه که ی تری شادمان. ههستی به
 بارسووکیه کی سهیر کرد. زور شله ژا بوو، به لام له ناکاو ههستی به
 ئاسووده یی کرد.

سهعات يهک و نيوی بهیانی، ئیلا له بۆستن ده‌رگای شوقه‌که‌ی کرده‌وه. له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی به‌چهرم پۆشراو پاکشا، چونکه‌حه‌زی لی نه‌بوو له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که‌ بنویت، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌یزانی می‌رده‌که‌ی له‌گه‌ل ئافره‌تانی دیکه‌دا له‌سه‌ری نوستوو، به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ستی کرد باشت‌ر وایه‌ وای دابنیت که‌ ئه‌م مالّه‌ هی ئه‌و نییه‌ و له‌ ژووری هۆتلیک زیات‌ر نییه‌ و لی‌ره‌ وه‌ک میوانیکه‌. له‌ کاتیکدا نه‌فسی راسته‌قینه‌ی له‌ شوینیکی تر چاوه‌پێی ده‌کرد.

شەمس

قۇنيا، ئايارى ۱۲۴۷

بۈۈكە جوانەكەم مەگرى
مالئاۋايى لە دايك و باوكت بكة
سبەينى گويت لە خوئندنى بالندەكان دەبىت
لەگەل ئەۋەشدا ئەو خۇى، خۇى نايت

لە شەۋى پەردەماندا، دزەم كرد و بۇ ناو حەۋشەكە دەرچووم و كەمى
لەۋى دانىشتم و گويم بۇ گۇرانييەكى ئەنادۆل ھەلخست كە لە نىۋ چەندىن
دەنگى ترى نىۋ مالەكە بەرز دەبوۋەۋە، دەنگى قاقاي پىكەنن و مۇزىك و
زۆربلىتى. ئافرەتە ژەنيارەكان لە بەشى حەرەمسەرا مۇزىكيان دەرژەنى. لەۋى
ۋەستام و بىرم دەرگەدەۋە و سروودم دەرچى، ھەستم بە سىرپوونى جەستەم
كرد. ھەستم لە پەيغەكانى سترانەكە راگرت. بۇچى ئافرەتان ھەمىشە لە
شەۋى پەردەدا گۇراني خەمناك دەرچىن؟ چونكە سۇفییەكان مردن بە
ئاھەنگەكانى بووگكواستەۋە دەبەستەۋە و ئاھەنگ بۇ ئەو پۇژە دەگىرن كە
تىيدا دەمرن و ئەو پۇژە بەۋە دادەننن كە لەگەل خودادا يەك دەگرن،
ھەرۋەھا ئافرەتانىش شەۋى پەردە بە مردنەۋە گرى دەدەن، بەلام بە چەندىن
ھۆكارى جياۋە، تەنانەت كاتى مارەپرنيان كە شادمان دەبن، جۇرە خەمىك
داياندەگرىت. لە ھەموو ئاھەنگى بووگكواستەۋەيەكدا خەمىك بەسەر ئەو
كچەدا بال دەكتىشيت كە ئەۋەندە نابات دەبىتە ھاوسەر و دايك.

دوای ئەۋەى ھەموو داۋەتكراۋەكان پۇيشتەۋە، بۇ مالەۋە گەرامەۋە و لە
سوۋچىكى ھىمەن دانىشتم و دەستم بە پامان كرد، ئىنجا پووم كرده ئەو

ژوورهی که له وئ کیمیا چاوه پئی ده کردم. له سهر جیگه که دانیشتبوو و عه بایه کی سپیی له بهر بوو که به سوورمه ی زیرین نه خشینرابوو. پرچی کردبوو به چهند په لکیکه وه و هر په لکه ی به چهند میروویه ک رازابوو وه. نه متوانی شیوه ی دهموچاوی ببینم، چونکه به تارایه کی ئاوریشمی سوور و ئه ستوور داپۆشرابوو. مؤمیک به تهنیشت په نجره که وه دانرابوو که ژووره که ی پووناک ده کرده وه. ئه و ئاویته یه ی که به قه د دیواره که وه هه لواسرابوو و به قوماشیکی مه خمه لی پروه که ی داپۆشرابوو، چونکه بریویه که هیه که ده لیت گهر تازه بووک له ئاویته دا خوی ببینیت به دویمه. به تهنیشت جیخه وه که مانه وه هه ناریک و چه قویه ک دانرابوون تا هه نارکه بخوین و به قه د ژماره ی ده نکه هه نارکان مندا ل بخرینه وه. کیرا باسی هه موو دابونه ریته ناو خوییه کانی بۆ کردبووم و بیرى هینامه وه که کاتی تاراکه له سهر پووی لاده به م، گهردانه یه ک له پاره ی زیر پیشکesh به بووک به کم، به لام منیک که له ژیاندا پاره ی زیر نه بووه و نه شم ده ویست ئه و دراوه زیره پیشکeshی بووک به کم که له که سیکی تر قهرزی ده کم، بۆیه کاتی تاراکه له پووی کیمیا لادا، هه موو ئه وه ی که کردم شانیه کم پیشکeshی کرد که له قه پیلکی کیسه ل دروست کرابوو و به ئاسته م ماچیکی لئوه کانیم کرد. به زه رده خه نه یه ک لئوه کانی کشان و بۆ چرکه یه ک مینا لویکی هه رزه کار و سه رده رنه کردوو شه رمیک دایگرتم.

پیم گوت: "تۆ جوانیت".

له شه رمان دهموچاوی سوور هه لگه پا، ئینجا شانیه کانی خاو کرده وه و تا له توانیدا بوو هه ولی دا هینمتر و پیگه یشتوو تر ده ربکه ویت.

وتی: "ئه میستا من هاوسه ری تۆم".

پاشان ئاماژه ی بۆ ئه و فهرشه جوان و پاخراوه ی سهر زه وییه که کرد که وه ک به شیک له ماره بییه که ی به وردی دروستی کردبوو. په نگه کانی هه ریه که و به جوړخ ده دره وشایه وه. هه ر ئه و هنده چاوم پئی که وت زانیم که هه ر شیوه و وینه یه کی سهر قالیه که ئاماژه یه بۆ من. کیمیا خه ونه کانی خوی ده چنی.

دووباره ماچم کرده وه. گهرمی لئوه کانی شه پۆلیک له ئاره زووی له هه موو جه سه تمدا وروژاند، بۆنی یاسه مین و گولی کینویی لئیده هات. که به

تەنیشتیپپە ۋە پاكشام بۆنەكەيم ھەلمزى و دەستم بەسەر مەمكە بچووك و توندەكانىدا ھىتا. دەمەويست بيورووژينم. ۋەك گولئىكى تازەپشكتوو پيشوازيى دلۆپە باران بكات، خۆى پادەستم كرد.

خۆم لىى دوورخستەۋە و وتم: "كىميا، بەداخەۋەم ناتوانم ئەۋە بكەم".
بە وپى و كاسىيەۋە تەماشاي كردم و وا دياربوو كە ھەناسەدانى بىرچوۋەتەۋە. ئائومىدى لە چاۋەكانىدا ئەۋەندە بە ئاشكرا دياربوو، نەمتوانى بەرگەى بگرم. ھەستامە سەرپى و گوتم: "دەبىن من بپۆم".

"ناكرى ئىستا بپۆيت"، كىميا بە دەنگىك كە بۆخۆيشى نامۆ بوو واى گوت،
"ئاخر ئەگەر ئىستا ژوورەكە جىي بھىلىت خەلكى چى دەلئىن؟ وا دەزانن كە ئەم
ھاۋسەرگىرىيە ھەلۋەشاۋەتەۋە و وا زەن دەكەن كە من ھۆكارەكەيم".

"مەبەستت چىيە؟"، ورەورىكم كرد، چونكە لە مەبەستى تىگەيشتم.
نىگاي خۆى كەلا خست و ورەورتىكى كرد كە تىنى نەگەيشتم، ئىنجا بە
ھىمنى وتى: "مەزەندەى ئەۋە دەكەن كە من كچىتىم لەدەست داۋە، ئىدى دەبىى
ژيانم بە ئابرووچوۋىيى و چاوشۆپى بەسەر بېم".

ئەو بىرۆكەيەى كە كۆمەلگە ئەم ياسا توورەھاتانە بەسەر پۆلەكانى
خۆيدا دەسەپىنىت، واى لىكردم خويتم بىتە كول، چونكە ئەو ياسا
ئابرومەندىيەى كە خودا سەپاندوۋىەتى لەگەل ئەو ياسايانەدا يەك ناگرىتەۋە
كە مرقۇف بەسەر خۆياندا سەپاندوۋىانە.

"ئەمە ژاۋەژاۋە. گەرەكە خەلكى خەرىكى كارى خۆيان بن"، بە ناقالىيەۋە
ئەمەم وت، بەلام دەمزانى كە كىميا راست دەكات.

بە جوولەيەكى خىرا، ئەو چەقۇيەم ھەلگرت كە بە تەنیشت ھەنارەكەۋە
دانرابوو. جۆرە ترسىكم لە دەموچاۋى كىمىادا بەدى كرد، دوايى وردەورده
سىماى كەسىك جىي ترسەكەى گرتەۋە كە ھەست بە شتىكى خەمىن بكات و
پىيى قايل بىت، بەبى دوۋدلى ناولەپى دەستى چەپەى خۆم زامداركرد، چەند
دلۆپىك لە خوينەكەم كەوتتە سەر پەپۆى پووسوورى سەر جىگەكە و چەند
پەلەيەكى سوورى تىريان دروست كرد.

”ئەم پەپۆی پووسووریەیان پیشان بدە – ئەمە دەمیان لێک دەنیت و ئیدی ناوت بە بیگەردی و پاکی دەمینیتەوه، وەک چۆن لە راستیشدا هەر وایە”.

”تکات لێدەکەم چاوەڕێ بکە! لیت دەپارێمەوه مەپۆ، کیمیا بە پارانەوهوه ئەمە ی گوت و هەستایە سەرپێ و نەیدەزانی کە ئەو هەنگاوهی دواتر دەینیت بەرەو کوێی دەبات، دووبارە ی کردەوه و وتی: ”ئاخر ئیستا بووم بە هاوسەری تۆ”.

لەوساتەدا زانیم بەو هاوسەرگیرییە ی لەگەڵیدا کردم چ هەڵەیهکی گەرەم کردوو. سەرم بە توندی هاتەژان، ئیدی لە ژوورەکە دەرچووم و ملم نایە تاریکەشەوهکەوه. ئاخر نەدەبوو پیاویکی وەک من ژن بهینیت، من بۆ ئەوه نەخولقاوم تا ژياننکی جیگیر بژیم. خۆ من ئەوهم زۆر بە پوونی دەبینی، بەلام ئەوهی زۆر خەمباری دەکردم باجی ئەو زانینەم بوو.

ویستیکی بێقەوام دایگرتم کە لە هەموو شتێ هەلیم، نەک تەنها هەر لەم ماله و لەم هاوسەرگیرییە و لەم شارە، بەلکو لەم جەستەیهش کە پێم بەخشاوه بەلام بەیاننی پۆژی دوا ی ئەوه کە پۆمیم بیننی وای لێکردم بمینمەوه، چونکە نەمدەتوانی جاریکی تر جێی بهێلمەوه. ئیدی بە تۆپی تەلەکەوه بووم.

عه لائەدين

قونیا، ئایاری ۱۲۴۷

بېریاری لیتپراوانەم دا و سوور دەمزانی که لئی ژیان دەبمەو. بێدەنگ بووم و بە ئاشکرا بەرانبەر بەم ھاوسەرگیرییە نارهزاییم دەرنەبڕی، بەلام لەو پۆژەوێی که کیمیا لە شەمس مارە بێدرا، بە جۆری سەرم دەئیشا لەو پێش شتی وام تووش نەبوو بوو. لەسەر جینگە کهم دانیشتم و وەک ئەوێی بخنکیم بەهەستەم هەناسەم بۆ دەدرا. پڕوومەتەکانی خۆم دەپنێیەو و خۆم دەلاواندەو. هەناسەیهکی خنکاو لە نێوان لێوکانمەو دەزی کرد. هەر ئەو دەنگە بوو وای لێکردم هەست بکەم که ئیدی من کۆری باوکم نیم.

ئیدی من نە دایکم هەیه نە باوک و نە برا و تەنانت نە کیمیاش. لەم دنیایەدا بە تەنیا مامەو، لە نێوان شەو و پۆژیکدا هەموو ئەو پێزەیی که مابوو وە لە باکم دەگرت، تویەو. ئاخ کیمیا لەپایەیی کچی ئەو بوو، پێم وا بوو تا ئەوپەڕی پارێزگاری دەکات و بایەخی پێدەدات، بەلام وا دیارە تا که کەسیک که بایەخی پێدەدات هەر شەمسی تەوریزییە. ئاخ چۆن دلی هات کیمیا لە پیاویک مارە بکات که لە تەمەنی خۆیدایە؟ ئاخ هەر کەسیک بگرت دەزانیت که شەمس بۆ ژن و میردایەتی ناشیت. هەرچەندە بیرم لە شتەکه دەکردەو، بۆم دەردەکەوت که باوکم قوربانیی بە بەختەوهری کیمیا و بە بەختەوهری منیش دا، تا وا لە شەمس بکات هەست بە ئارامی بکات. هەموو پۆژەکهەم بە مەلەنس لەگەڵ ئەم بیرکردنەوانە بەسەربرد و بە ناچارێی تەماشای ئەو ئامادەکارییانەم دەکرد که بە بەرچاومەو بەپێوەچوون. ماله که بە جۆری پاککرایەو، دەدرەوشایەو، ئەو ژووری نوستەیی که بووک و زاوا

تینیدا دهنوستن گولاورپشین کرا، تا پوچه شه پانگیزه کان دووربکه ونه وه، به لام
شهیتانه گه وره که یان له بیرچوو! ئاخر چۆن بتوانن شمس دهر بکه ن؟
دواینیوه پو، ئیدی نه متوانی بهرگهی ئه وه بگرم، بویه بریارم دا نه بمه
به شیک له م ئاههنگه که بۆ من ئازاریکی راسته قینه یه. ئه وه بوو به ره و دهرگا
پویشتم.

“عه لئه دین راوهسته! ئه وه بۆ کوئ دهر پویت؟”، له پشتمه وه دهنگی بهرز و
تیژی براهم بهرگویم که وت.

“ئه مشه و له مالی ئیرشاد ده مینمه وه”، به دم قسه وه رووی خویم لینی
وه رگیرا.

“ئایا شیت بوویت؟ ئه ی نامینیته وه تا له ئاههنگی بوو کواسته وه که دا
ئاماده بیت؟ گهر باوکت ئه وه بژنه ویت دلی پاره پاره ده بیت.”
ههستم کرد توور په ییه کی بقیه وام له هه ناومدا گر ده گریت، وتم: “ئه ی چی
له و دلانه ده کات که خو ی پاره پاره یان ده کات؟”.
“ئه وه تو باسی چی ده که ییت؟”.

“بۆچی نازانیت؟ ئاخر باوکمان بۆ دلپاگرتنی شمس ئه م هاوسه رگیریه ی
پیکهست تا دووباره رانه کات! بویه کیمیا ی له سه ر قاپیکی زیو پیکهش کرد.”
براهم لیه کهانی هه لقرچاند و دیار بوو ئه وه ههستی بریندار کرد وه،
گوئی: “ده زانم بیر له چی ده که یته وه، به لام تو هه لیت. تو پیت وایه که ئه م
هاوسه رگیریه به زور کراوه، که چی له راستیدا ئه وه کیمیا خو ی بوو
ده یه ویست شوو به شمس بکات”.

به توور په ییه وه وتم: “وهک ئه وه یه شته که به دهست کیمیا بیت.”
“ئه ی خودایه! ئه وه بۆ تینا که ییت؟”، براهم وهک ئه وه ی داوای کۆمهک له
خودا بکات، هاواری کرد و له په کانی به ره و ئاسمان بهرز کرده وه، ئینجا وتی:
“ئاخر ئه و شمس ی خوش ده وئ”.

“جاریکی تر وا مه لئ، چونکه ئه مه راست نییه”، دهنگم وهک به فری
هه ره سبردوو دارپا.

ئینجا سولتان وه له د وتی: “براهم، تکات لینده که م با ههسته کانت له
حه ناس راستیه کان کویرت نه که ن. تو ئیره ییت پنی دیت، ده توانین ئیره یی به

شیوازیکی بنیاتنه رانه بۆ ئامانجیکی پیروژ به کار بینین. دهشی هندی جار باوه پنه کردن باش بیت. ئەمه یه کیکه له پيساكان، ئەویش پيسای سیوپینجه مینه: لەم دنیا یه دایه شته له یه کچوو هه کان یان پیکخواوه کان واما لئ ناکن ههنگاوێک به رهو پیتشه وه برۆین، ئەوه دژبه یه که کانن پیتشمان دهخن. له ناوه وهی هه ریه کیکماندا هه موو دژبه یه که کانی ئەم گهردوونه هه یه، بۆیه له سه ره برواداریک پیتوسته ته ماشای ئەو که سه بیتروا متبووهی ناوه وهی خۆی بکات، ههروه ها له سه ره ئەو بیتواوه په پیتوسته ئەو برواداره بناسیت که له ناوه وهی خۆیدا یه. جا بۆ ئەوهی بگهینه ئەو پۆژیهی که مرقف تیتدا دهگاته قونایهی بهرکه مال، قونایهی مرقفی نمونه یی، ئەوا برهوا له کرده یه کی پیزبه ندیی یه که له دوا یه که پتر نییه و هه بوونی هاوشیوه که ی پیتوسته: بیتروایی.

سه یرکه، لەم وته سۆفیکه ریهی لووسانه بیزار بووم. جگه له وهش چی وام لیده کات تا گوچ له تو بگرم؟ ئەوه هه له ی تویه! ده بوو شه مس له دیمه شق جی بهیلت و وازی لئ بیتیت. ئاخر بۆچی هیناته وه؟ گه شته کان به رهو خرابی برۆن، که من دلنایام خراپتر ده بن، ئەوه تو بهر پرسیاریت.

براکه م هه ناسه یه کی هه لکیتشا و به ترسه وه ته ماشای کردم. له و ساته دا له ژیانمدا بۆ یه که م جار بوو زانیم که ئەو لیم ده ترسیت و له و شتانه ش ده ترسیت که لیم ده وه شیته وه بیانکه م. هه ستیکی نامۆ بوو، به لام به شیوه یه کی سه یر خۆشیش بوو.

به رهو مالی ئیرشاد پۆیشتم و تا که س نه مبینیت وا ده گریم، ئەو کۆلانه لاوه کیانه م گرت به ره که بۆنی ناخۆشیان لیده هات. تاقه شتیک که له مه ژگمدا ده خولایه وه، ئەوه بوو که شه مس و کیمیا له سه ره یه که جیگه نوستوون. بیرم له وه ده کرده وه که وا خه ریکه کراسه که ی له بهر داده که نیت و دهسته زهر و ناشیرینه کانی به سه ره پیتسه شیریه که یدا دینیت، به م غایلانه رقم هه ستا و دلم گوشرا.

ده مزانی که هیل و سنووریک به زینراوه و ده بی یه کیک شتی بکات.

کیمیا

قونیا، کانوونی یه کهم ۱۲۴۷

بووک و زاوا - ده بوو ئیمه بووک و زاوا بین. حوت مانگ به سهر
هاوسه رگیرییه که ماندا تپه پری و تاقه جاریک وه کو میردیک له که لمدان نه نوست.
هر چه نده هه ولم ده دا که راستییه که له وانی دیکه بشارمه وه، به لام پیم وا بوو
که نه وان شته که ده زانن. بری جار وهک نه وهی هه ست بکه م که
شهرمه زارییه که م له نیوچه وانم نووسرا بیته، ده ترسام به ده موچاومه وه دیار
بیته، چونکه بیگومان که مروفت ته ماشاات ده کات، یه که م جار سهرنجی نه وه
ده دات. که له که ل دراوسیکانمدا قسه م ده کرد، یان له ناو باخه که دا کارم ده کرد،
یان له بازار له که ل فروشیاره کاند کالام ئالوگوږ ده کرد، خه لکانی دیکه،
ته نانه ت به نه ناسه کانیش هه وه به تاقه نیگایه ک ده یان زانی که من ئافره تیکی
میرددارم، به لام من هیشتا هه ر کهچ بووم.

راست نییه که بلیم شه مس له ژووره که مدا سهری لی نه ده دام. ئاخر
هه موو جاریک گهر ئیواران ویستبای سهرم لیتدات، داوای مؤله تی لیده کردم
تا بزانت ئاخو لاریم هه یه یان نا، منیش هه موو جارئ هه مان وه لامیم
ده دایه وه، "بیگومان ده توانیت، تو میردی منیت".

به دریزایی پوژه که به وپه پری بیشارامیییه وه چاوه پیم ده کرد و له خودا
ده پارامه وه که له م سهردانه یدا ژن و میردایه تییه که مان بیته راستی، به لام که
له ده رگای ژووره که می ده دا، بوم ده رده که وت هه موو نه وهی ده یه وهی بیکات،
نه وهی قسه م بق بکات. که پیکه وه ده مانخوینده وه چیژیکی زوری وه رده گرت.
پیکه وه قه یس و له یلا، شیرین و فره اد، یوسف و زولایخا، گول و بولبولمان
خوینده وه که عه شقی یه کتر بوون و ئاستهنگی زوریان بینیه وه. هه رچه نده هیز

و توانای شاكەسەكانی ئەم چیرۆكانە وای لێدەكردم خەمبار بۆم، ڕەنگە ھەر لەبەر ئەوەش بووبێت لە ناخەوێ دەمزانێ وەك ئەوان قەت تامی عەشق ناكەم. ئەو كاتانەى چیرۆكمان نەدەخویندەو، شەمس دەربارەى چل ڕێساكەى سۆفییە گەڕیدە موسلمانەكان قەسەى دەكرد - میتۆدە بنچینەییەكانى ئایینی عەشق.

جاری لەو جارانه سەرى خستە باوەشمەو و یەكێ لەو بنەمایانەى بۆ لێكدەدامەو. لەسەرخۆ چاوەكانى خستە سەر یەك و دەنگى ئەوەندە كەپ بوو، تا بوو بە چەپ و خەوی لێكەوت. پەنجەكانم بەنیۆ قژە درێژەكەیدا دەهێنا و لێوكانم خستە سەر تەویلی و ماچم كرد. وا دیاربوو پێش ئەوەى چاوەكانى ھەلێنیت ڕۆژگارێك بەسەرچوو، ئیدی بەرەو خۆى ڕایكێشام و بە ناسكى ماچى كردم. ئەو نایابترین و خۆشتەین سات بوو كە پێكەو بەسەرمان برد، بەلام ئەمە ھەموو شتەكە بوو و تا ڕۆژى ئەمڕۆمان ھێشتا جەستەى ئەو بۆ من كیشوهرێكى نەدۆزراو، ھەر و ھا جەستەى منیش بۆ ئەو بە ھەمان شێوەیە.

لە ماوەى ئەو ھەوت مانگەدا، منیش چەند جاری بۆ ژوورەكەى چووم و ھەموو جاری لە ناخافى سەردانیم دەكرد و دڵم لە پەژارەدا دەگوشتا، لەبەر ئەوەى نەمەزانى چۆن پێشوازییم دەكات، چونكە مەحالە تەبیاتی دەمەدمى شەمس پێشبینى بكێ. وا دەبوو ھەندێ جار گەرموگۆر و خۆشمەشرەب بوو و ھەموو خەمەكانم بێردەچوونەو، ھەندێ جاریش گەرژومۆن بوو. جاری لەو جارانه دەرگای ژوورەكەى بە ڕوومدا داخست و ھاواری كرد كە دەیههوى بە تەنیا بێت. ئیدی منیش ڕاھاتم كە ھەست بە سووكایەتى نەكەم، ھەر و ھا فێر بووم كاتى نوقمى نیۆ بێركردنەو دەبێت، تەنگەتاوى نەكەم.

دواى تێپەربوونى چەند مانگێك بەسەر زەماوەندەكەماندا، خەریك بووم وا خۆم پێشان دەدا كە من بە دۆخى خۆم قایلیم، ڕەنگە ئەمەم بەرانبەر بە خۆم زیاتر پێشان دا بێت وەك لەگەڵ كەسانى تردا. ئیدی خۆم ناچار كرد كە شەمس بە مێردێك دانەنیم، بەلكو بە ھاوڕێكەك، دۆستێك، گەورەك، ھاوڕێك، بەلكو تەنانەت بە كۆرێكى خۆمى دا بنیم. دیدگای من بۆ شەمس بە

جۆرى سەرودلى و به دۆخى ئو پۆژەو بهند بوو كه تىيدا يەكترمان دەبينى، بۆيه بهردهوام له خەيالى خۆمدا جليكى جيام له بهر دەکرد.

بۆ ماوه يەك لەم شتەدا سەرکەوتم و بهبى ئەوێ چاوه پى شتى زۆر بکەم، لەو قىسانەى كه له نىوانماندا دەکران ورد دەبوومهوه. كه بيرکردنهوه کانى به هەند وەرده گرت و هانى دەدام بيرکردنهوهم فراوان بکەم، هەستم به بهخته وەرى دەکرد. زۆر شتى لىوه فىربووم و ورده ورده تىگەيشتم كه من دەتوانم شتى دىكهى فىربکەم، وەك له زەتى ژيانى ناو خىزان كه لهو و پيش و تا پۆژى ئەمپۆمان نه چەشتبوو. دەمتوانى بيهىنمه پىكه نىن له كاتىكا كەس نهیده توانى ئەوه بكات.

بهلام ئەوه بهس نه بوو، چەند هەولم دا نه متوانى لهو بيرکردنهوه يە پرزگار بىم كه ئەو خۆشى ناویم. له گەل ئەوێ دلىا بووم كه ئەو خۆشى ناویم و مەبهستى نىيه خراپەم له گەلدا بكات، بهلام ئەوه شتىك نه بوو له خۆشه وىستىيهوه نىك بىت. ئەو بيرکردنهوه يە ئەوهندە ترسناك بوو تا ئەو پادەيهى خەرىك بوو له ناوهوه هەلى دەكوایم و له جەسته و پۆحمى دەخواردەوه. ئىدى له هەموو ئەوانەى دەور و بهرم دوور كەوتمەوه، دەسته خوشكە كانم و ژنه دراوسىكان. حەزم دەکرد له ژوورە كەمدا بمىنمهوه و له گەل مردووه كاندا قىسه بکەم، چونكه مردووه كان به پىچەوانەى زىندوو هەكان، بىيارت به سەردا ناسە پىتن.

جگە له مردووه كان، گولى بىابان تاكه دەسته خوشكم بوو. تا قە وىستىك يەكى خستبوو بىن ئەویش ئەوه بوو كه له چاوى خەلكى دوور دوور بکەوینەوه. ئەوه بوو دواى ئەوێ بوو به سۆفى و ژيانى گۆشه گىرى هەلبژارد، دواى ئەوێ سۆزانیخانه كەى به جى هىشت، بوو بى به دوو دەسته خوشكى گىانى به گىانى. پۆژىكان پىم وت كه من ئىرهى به بوورى به كەى و بهو پلانى ده بهم كه ئاوها ژيانىكى نوێ دەست پىكردوو هتهوه.

سەرى بادا و گوتى: 'بهلام من ژيانىكى نویم دەست پى نه كردوو. تاكه شتىك كه كردوو مە ئەوه يە پيش ئەوێ مردن يە خەم بگرىت، من مردووم.'

* * *

ئەمىرۇ بە بۆنەيەكى تەواو جياوازەوہ بۇ سەردانى گولى بىابان چووم.
 ئەوہ بوو بىيارم دا خۆم بەرزەوت بکەم و بە ھىمنى قسەى لەگەلدا بکەم،
 بەلام ھەرئەوہندە چوومە ژوورەکەيەوہ، لە سەلاى گريانم دا.
 لىنى پرسىم: "كىميا، خۇ ھىچ نەبووہ؟".
 گوتم: "ھەست بە جۆرە شەکەتییەک دەکەم، پىم وایە کە من پىويستم بە
 يارمەتیی تۆيە".

گوئی: "دلىابە. لە چ پوويەکەوہ دەتوانم يارمەتیت بدەم؟".
 "شەتەکە پەيوەندىي بە شەمسەوہیە، ئاخىر ئەو توخنم ناکەویت، مەبەستم
 ئەوہیە بەو شىوہیە نىيە، قسەکانم بە پچرپچرى کرد، بەلام بەمە کوتاييم پى
 ھىتا: "دەمەوئ خۆم بۆى سەرنجراکىش بکەم، دەمەوئ فىرم بکەیت کە چۆن
 ئەوہ بکەم".

گولى بىابان ھەناسەيەكى ھەلکىشا و وتى: "كىميا، سویندم خواردووە، لە
 دەنگیدا رىتمىكى ماندوويى دياربوو، "بەلینم بە خودا داوہ کە بە پاکی
 بمىنمەوہ و بىر لەو رىگەيانە نەکەمەوہ کە ئافرەت تىیدا لەزەت بە پىاو
 دەبەخشیت".

"بەلام سویندەکەت ناشکیت، چونکە تۆ تەنھا يارمەتیم دەدەیت، بە
 پارانەوہوہ پىم وت، "دەبى فیرى ئەوہ بىم چۆن دلى شەمس خۆش بکەم".
 گولى بىابان وتى: "ئاخىر شەمس پىاوئىكى رۆشنفکرە، وەک ئەوہى
 بترسىت کە يەکیک گوئى لى بىت، دەنگى کپ کردەوہ و لەسەرى رۆشیت: "پىم
 وا نىيە بۇ خۇ نزىکخستەوہ ئەمە شىوازيكى دروست بىت".

پىم وت: "ئاخىر ئەو پىاوہ، وا نىيە؟ ئەى ھەموو پىاوانىش کوپانى ئادەم
 نىن و رۆمۆدەى جەستە نىن؟ ئىدى رۆشنفکرىن يان نا، بە ھەموانىش جەستە
 بەخشاوہ، تەننەت شەمسىش جەستەى ھەيە، ئى وا نىيە؟".

"بەلى، بەلام...، گولى بىابان بەدەم قسەوہ تەسبیحەکەى بە دەستەوہ گرت
 و دەنک دەنک تەسبیحاتی پىدەکرد و سەرى بەردايەوہ و کەوتە
 بىرکردنەوہوہ.

"تکات لىدەکەم، بە پارانەوہوہ پىم وت، "تۆ تاقە کەسىکیت کە دەتوانم
 نەيتىي خۆمت لە لا بدرکىتم و دەردى دلى خۆمت بۇ ھەلبرىژم. ئەوہ ھوت

مانگ به سهر هاوسه رگيريه كه ماندا تته پيوه، هه موو به ياننيه ك كه له خه و
 راده بم هه ست به هه مان قورسي سهر سينگم ده كه م و هه موو شه ويكيش
 به ده م گريانه وه خه وم لينده كه ويت. ئاخو ناكري شته كان ئاوها به رده وام بن،
 گهره كه فيري ئه وه بيم كه چون بتوانم مي رده كه م له خشته بيه م.
 گولي بيابان هيچ شتيكي نه وت. په چه كه م لادا و سهر يم گرت و ناچارم
 كرد ته ماشام بكات، پيموت: 'به راستي پيم بلن، ئايا من به و راده يه ناشيرينم؟'

'كيميا، بنگومان نه خير، تو كچيكي جوانيت'.
 'كه واته يارمه تيم بده. فيرم بكه چون بتوانم دلي شووه كه م بهينمه جوش،
 به جه خته وه ئه مه م وت.
 'ئازيزم، ريگه ي به ره و دلي پياو رهنگه هه ندي جار ئافره ت به ره و دوور
 له خودي خوي رابمالي ت، گولي بيابان به نائوميدييه وه ئه مه ي وت.
 وتم: 'به لامه وه گرینگ نيه، من ئاماده م تا ئه وپه ري دوور بروم'.

گۆلى بىابان

قۇنيا، كانوونى يەكەم ۱۲۴۷

بەدەم گریانەۋە ھەر لىم دەپاراپەۋە تا يارمەتتى بەدەم. دەموچاۋى ھەلاۋسابوو و بە توندى سىنگى دەھەژى، تا لە كۇتايىدا قايل بووم يارمەتتى بەدەم. ھەرچەندە تۈانېم ھىۋورى بىكەمەۋە، بەلام لە ناخەۋە دەمزانى كە ھەموو ئەوانە دادىك نادەن و دەشمزانى دەيىت خۇم پادەستى ئارەزوۋى ئەو بىكەم. لە خۇم پىرسى چۆن پىشېينى ئەم كارەساتانەم نەكردىبوو؟ ھەستىكرىن بە گوناھ ھەلاھەلاى دەكرىم و پىرسىم چەند ساۋىلكە بووم و ئەۋەم لە بەرچاۋ نەبوو كە شتەكان ئەم پىچكە پىچاۋپىچە ترىسناكە دەگىرن؟ بەلام كاتى بۆ لام ھات و داۋاى كۆمەكى لىكرىم، نەمتۈانى داۋاكەى پەت بىكەمەۋە.

‘فېرىم بىكە، لىت دەپارپىمەۋە، بەدەم قىسەۋە دەپاراپەۋە، ۋەك كچىكى ئابروۋومەند بە سەلارى و سەنگىنى دەستەكانى لە كۆشىدا تىك پەپاندېبوو، پىتمى دەنگى ئەۋەى دەگەياند كە ئىدى ھىچ ئومىدىكى نەماۋە.

قەيدى چىيە؟ لە خۇم پىرسى و ئەۋەندە بەزەيىم پىيدا ھاتەۋە دلم پىتى سوۋتا، چونكە دەيەۋىست لە بەرچاۋى مىزدەكەى خۇى شىرىن بىكات، نەك لە بەرچاۋى پىاۋى نەناس! تاقە بىيانوۋىشى خۇشەۋىستى بوو، بۆيە لەۋ كارەدا نەنگىيەك نىيە، رەنگە سۆزەكەى بەجۆش بىت، بەلام بە ھەلالى نەك بە ھەرامى، ئىن ۋا نىيە؟ ھەستى خۇشەۋىستى بەھەلالى.

شتىك لە ناۋەۋەمدا لە تەلەيەك ئاگادارى كىرمەۋە، بەلام لەبەر ئەۋەى كە خودا ھەر خۇى ئەم سۆزەى تىدا دروست كىردۈۋىن، ئىدى بە خراپ نەزانى

یارمه‌تی کیمیا بدهم، ئەم کچه لادییه ساکاره که خه‌یالی هەر لای
خۆپازاندنه‌وه و ده‌ست له‌خه‌نه‌گرته.

فیرم کرد چۆن وا له‌ خۆی بکات سه‌رنج‌راکیش و جوان بیت. شاگردیکی
گوێزپایه‌ل بوو و په‌رۆشی فیربوون بوو. پیشانم دا چۆن گه‌رماویکی بۆندار و
دوورودریژ بکات و چۆن ده‌توانیت به‌ پۆن و مه‌ره‌می بۆندار پێستی خۆی
ته‌روبه‌ر بکات، چۆن به‌ شیر و هه‌نگوین ماسکیک دروست بکات. چه‌ند ده‌نکیک
قه‌نه‌فلم پێدا تا له‌ په‌لکه‌کانی پرچی بدات بۆ ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام بۆنکیکی خۆشی
لێ بیت: لووته‌وانه، بۆنخۆشکه، چه‌پکه‌گولی چیا، زه‌نجه‌فیل، گوله‌زه‌نبه‌ق و
گوله‌ یاسه‌مین و پۆنی زه‌یتوون – فیرم کرد که چۆن هەر یه‌کێ له‌مانه‌ به‌کار
بیتیت و ده‌بی له‌ شه‌ودا کام جۆره‌ بخوور بسووتینیت، ئینجا پیشانیم دا چۆن
ددانه‌کانی سه‌پی بکات و نینۆکه‌کانی هه‌ردوو ده‌ستی و هه‌ردوو پێی به‌ خه‌نه
په‌نگ بکات، چۆن چاوه‌کانی به‌ کل بریژیت و برۆکانی هه‌لبگریت، چۆن
لێوه‌کانی و گۆناکانی سووراو بکات، چۆن وا له‌ پرچی بکات جوان و وه‌ک
ئاوریشم دیاربیت، چۆن وا له‌ مه‌مه‌که‌کانی بکات گه‌وره‌تر و خه‌تر ده‌ربه‌کون.
ئیدی پیکه‌وه‌ بۆ بازار بۆ دوکانیک رۆشتین که له‌وه‌وپیش هاتوچۆیم ده‌کرد.
چه‌ند جلێکی ئاوریشمان بۆی کړی، هه‌روه‌ها جلی ئاوریشمی ژیره‌وشمان
بۆی کړی، شته‌هایه‌ک که له‌ ژیانیدا نه‌ بینی بووی و نه‌ ده‌ستی به‌ریان
که‌وتبوو.

ئینجا فیرم کرد که چۆن له‌ به‌رده‌م می‌رده‌که‌یدا سه‌مابکات و چۆن ئەم
جه‌سته‌یه‌ به‌کار بیتیت که خودا له‌ لای خۆشه‌ویستی کردووه. دوا‌ی دوو
هه‌فته‌ فیرکردن، ئیدی ئاماده‌ بوو.

له‌ عه‌سری ئه‌و پۆژهدا، وه‌ک چۆن شوان به‌رخه‌یک بۆ سه‌ره‌برین
ئاماده‌ده‌کات، ئاوها کیمیا بۆ شه‌مسی ته‌وریزی ئاماده‌کرد. سه‌ره‌تا له
گه‌رماو خۆی شت و به‌ پارچه‌ قوماشیکی به‌ سابوون پێستی خۆی هه‌لگلۆفی
و پرچی به‌ پۆن چه‌ورکرد، ئینجا یارمه‌تیم دا جلێک له‌ به‌ر بکات که ئافه‌رت
ته‌نها بۆ می‌ردی خۆی له‌ به‌ری ده‌کات. دوا‌ی ملوانکه‌یه‌کم له‌ په‌نگی گیتلاس

بوی هه‌لبژارد له‌گه‌ل عه‌بایه‌کی گولگولی که به گولی یاقووت زیڤکه‌فت کرابوو، له‌وجۆره‌ی که مه‌مه‌که‌کانی به خڤی و قوتی ده‌رده‌خات. له‌کۆتاییدا ده‌موچاوی به توێژیک بۆیه جوان کرد، سه‌رباری ئه‌وه‌ش وه‌ک دوا‌پازاندنه‌وه پستیک مرواری به ده‌وری ته‌ویلیدا دانا. ئیدی ئه‌وه‌نده جوان ده‌هاته به‌رچاو، ته‌نانه‌ت من بۆخۆم نه‌متوانی چاوی له‌سه‌ر هه‌لبگرم.

که ته‌واوبووین، ئیدی کیمیا ئه‌و که‌چه‌شهرمن و بیته‌زموونه نه‌بوو، به‌لکو ئافره‌تیک بوو له‌عه‌شق و ئه‌له‌ادا گڤی گرتبوو، ئافره‌تیک بوو ئاماده‌بوو بۆ ئه‌و پیاوه‌ی که خۆشی ده‌ویست هه‌رچی کاریکی بو‌یرانه‌یه بیکات و گه‌ر پێویستی کرد با‌جه‌که‌یشی بدات. وه‌ستا‌بووم و دیقه‌تیم ده‌دا، ئه‌و سووره‌ته‌م هاته‌وه یاد که له‌قورئانی پیروژدا باسی یوسف و زولێخا ده‌کات.

هه‌روه‌ک کیمیا، زولێخاش ئاره‌زوویه‌کی سه‌رکێشانه‌ی بۆ ئه‌و پیاوه هه‌بوو که به‌پیر عه‌شقه‌که‌یه‌وه نه‌ده‌چوو. (وقال نسوة فی المدینة امرات العزیز تراود فتها عن نفسه قد شغفها حبا انا لنریها فی ضلال مبین* قلما سمعت بمکرهن ارسلت الیهن واعتدت لهن متکنا واتت کل واحدة منهن سکینا وقالت اخرج علیهن فلما راینه اکبرنه وقطعن ایدیهن وقلن حاش لله ما‌هدا الا ملک کریم)**.

کێ گازانده له‌ زولێخا ده‌کات که به‌و ڤاده‌یه عاشقی یوسف بووه؟ "چۆن ده‌رده‌که‌وم؟"، کیمیا پێش ئه‌وه‌ی په‌چه‌که‌ی بپۆشیت و پێش ئه‌وه‌ی بڤوات، به‌ په‌ژاره‌وه لێی پرسیم.

وتم: "نا‌زداریت. ئیدی ته‌نها هه‌ر ئه‌مشه‌و نایه‌ته‌ لات، به‌لکو سه‌به‌ینیش ئه‌وه ده‌کات و دا‌وای زیاترت لێ‌ده‌کات".

---

* ژنانی شار قاویان داخست: ژنه‌که‌ی عه‌زیز هه‌ر له‌ خه‌زمه‌تکاره‌کی خۆی ده‌کات، له‌ دل‌داریدا سووتاووه، وا دیاره‌ ته‌واو له‌ ڤیج ده‌رچوو.

** دوا‌ی ئه‌وه‌ی تانه‌وته‌شهری ئه‌وانی بیست، له‌دووی ناردن، بال‌گه‌ و خواره‌مه‌نی لا دانان و هه‌ریه‌که‌یان چه‌قۆیه‌کی پێدان. وتی: بۆیان وه‌ره‌ ده‌ری. که دیتیان چه‌په‌سان و ده‌ستی خۆیان بڤی و وتیان: ئه‌ی نامه‌خوا! ئه‌مه‌ بنیاده‌م نییه‌ و بیکومان فریشته‌یه‌کی خۆشه‌ویسته. له‌ لیکدانه‌وه‌ی ئه‌م سووره‌ته‌دا سوودم له‌ وه‌رگێڕانه‌که‌ی هه‌ژاری موکریان و هه‌رگرتووه. (و. ک.).

دهموچاوی کیمیا له شهرمان سوور هه لگه را و گوناکانی گه شانیه. پیکه نیم و ئه ویش له گه لمدای پیکه نی و وهک خۆریکی تازه هه لاتوو گهرمی کردمه وه.

ئه وهی دهموت به راستیم بوو، چونکه دلتیا بووم وهک چۆن گولیکی پر له هه لاله ههنگ راده کیشیت، ئاوها شه مس بوخوی په لکیش دهکات. پیش ئه وهی ده رگا که بکاته وه، چاوه کانمان ئامبازی په کتر بوون و گومانیکم له نیگایدا به دی کرد، له ناکاو هه ستم کرد دلم هه لده شیویت، پهنگه مه زهندهی پروودانی شتیکی ناله بار بوو بیت.

به لام رام نه گرت. ئاخو ده بوو بزانه چی پرووده دات. ده بوو چاوه پیتی پروودانی ئه وه بم. ئیدی به درێژایی ژیا نه له خۆم خۆش نابم.

کیمیا

قونیا، کانوونی یەکم ۱۲۴۷

بویەر و زیرهکیکی وەک شەمسی تەوریزی لیوانلیتوبوو لە چالاکى،
دەربارەى خۆشەویستی زۆرى دەزانى، بەلام ئەو شتەى کە نەیدەزانى:
ئازارى خۆشەویستی یەکلایەنە بوو. لە ئیوارەى ئەو پۆژەى کە گۆلى بیابان
پازاندیمیەوه، لەو باوەرپەدا نەبووم کە ئاوها تژی بم لە وروژاندن و بویەرى،
ئاخر ورشەى جلە ئاوریشم و نەرمەکەى بەرم و بەو بۆنى عەترەى کە لیم
دەهات و بەو تامى پەرەى گۆلەى سەرزمانم، وەک ئافرەتیکى گیل
دەردەکەوتم، بەلام وایشیان لى کردبووم هەست بە ئازایەتیەکی نااسایی
بکەم. کە بۆ مالهوه گەرامهوه وینەى خۆم لە پارچە شووشەکەدا بینى.
جەستەم نە کووڕ بوو و نە شیرى، مەمکەکانمیش وەک خۆم حەزم دەکرد پى
نەگەیشتبوون، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا جوان دیاربووم.

چاوهریم کرد تا دلنیا بووم کە هەموو ئەوانەى لە مالهەدان خەویان
لیکەوتوو، ئینجا شالێکی درێژ و ئەستوورم بە سەر شانمدا دا و لەسەر
نووکى پەنجەکانم بەرەو ژوورەکەى شەمس پۆیشتم.
"کیمیا چاوهرپى هاتنتم نەدەکرد"، شەمس ئەوەى بە دەم دەرگاگردنەوهوه
گوت.

"دەمەهوى بتبینم"، پێش ئەوەى فەرمووی هاتنەژوورەوهم لى بکات،
چوومه ژوورەوه، لەسەرى پۆیشتم، "بە یارمەتیت دەرگاگە دابخە".
شلەژانیک کەوتە سەر دەموچاوى شەمس، بەلام داواکەمى جێبەجێ کرد.

که له ژووره که دا هه ردووکمان به ته نیا بووین، ئاتاجی چهند چرکه یه ک بووم تا زات وه به رخو بنیم. پشتم تیکرد و هه ناسه یه کی قوولم هه لکیشا، به جووله یه کی خیرا شاله کهم و ملوانکه کهم دا که ند. له سهر پشتم هه ر له ملمه وه تا پاژنه ی پتیه کانم هه ستم به قورسایى چاوه ئه بله قبووه کانی شووه کهم کرد. هه ستم کرد گه رمیه ک به و شوینانه دا تیده په پیت که ئه و ته ماشای ده کردن، به لام ئه وه نده ی نه برد له جیگه ی ئه و هه ست به گه رمیکردنه، ئیدی به راستی بوو یان خه یالکرده بیده نگیه کی ساردوسر بالی به سهر ژووره که دا کیشا. له پکاتیکدا له چاوه پوانیدا سینگم ده هه ژى، به پروتوقووتی وه ک ئه و په رییانه ی به هه شت که باسیان ده کهن، به رانبه ر شه مس وه ستام. له سیته ری ئه و بیده نگیه دا، وه ستاین و گویمان بۆ لووره و گفهی بایه که هه لخت که له ناو شاره که وه هه لده ستا.

“ئه وه تو خه ریکی چی بکهیت؟”، به ساردیه که وه لنی پرسیم. هه ولئیکی زۆرم دا تا دهنگی ونبووی خوُم بدۆزمه وه، لى له کوتاییدا توانیم بلیم: “من توُم دهوئ”.

شه مس به شیوه ی نیوه بازنه به ده ورمدا سووپایه وه، ئینجا پروبه پروو به رانبه رم وه ستا و وای لیکردم راسته وخۆ ته ماشای چاوه کانی بکه م. هه ستم کرد چۆکه کانم شل بوون، به لام دانه پمام، به لکو به ره و لای هه نگاوم نا و فشاری جه ستم خسته سهر جه سته ی و ههروهک گولی بیابان فیری کردبووم که مه کیک پیچم خوارد، تا گه رمی جه سته می پی بیه خشم. ده ستم به سینگیدا هیتا و چهند په یفتیکی عاشقانه ی ناسکم به گویندا چپاند و په نجه کانم به سه روخواری پشته به هیزه کهیدا هیتاوبرد و بۆنى عه ترئاسایم هه لمژى. ئیدی شه مس وه ک ئه وه ی گری ئاگری کوانوویه کی بهرکه وتبیت، له پر کشایه وه و گوتى: “وا تیده گه م که تو ئاره زووت له منه، به لام ئه وه ی ده ته وئ پازیکردنى له خو باییبوونته”.

هەردوو باسکم لە گەردنی وەرینا و ماچیکێ گەرموگوپم کرد. هەر وەک گولی بیابان پیتی وتبووم، زمانم خستە ناو دەمی و جار لەدوای جار پالم پتووەدەنا: "کیمیا، پیاوان حەز دەکەن زمانی ژنەکانیان بمژن، هەموو پیاوان ئەوە دەکەن".

لێوێهەکانی تامی توویان لێدەهات، مەزبوون، بەلام هەرئێوەندە هەستم کرد کە گێژەلووکە ی چێژ خەریکە لە یەکتەر توندمان دەکات، شەمس وەستاندمی و خستیمییە لاوه، ئینجا وتی: "کیمیا، لێت ناو میدبووم"، ئینجا لەسەری پویشت: "تکات لێدەکەم هەر ئێستا بە تەنیا جێم بهێڵە".

هەرچەندە قسەکانی رەق بوون، بەلام هیچ توو پرەبوونیک بە دەموچاوییهوه دەر نهکەت. جا نه مزانی کامیان زۆرتر هەستمی بریندارکرد: قسە ناخۆشەکانی، یان نه بوونی هیچ جۆره دەر برینیک لە دەموچاویدا.

ئەو لە ژیانمدا ناخۆشترین سووکایەتییهک بوو کە تووشی بووم. داچەمامەوه تا ملوانکەکەم هەلبگرم، لێ دەستەکانم دەلەرزین و نه متوانی دەستم لێی گیربێت، شالەکەم هەلگرت و خۆم پیتی داپۆشی. لە کاتیکیدا هێشتا هەنسکم دەدا و هەناسە برکێم پێکەوتبوو و هێشتا نیمچه پووت بووم، بەرەو دەرەوهی ژوورەکە پامکرد و لەو عەشقه دوورکە و تەمەوه کە ئێستا زانیم لە خەیاڵی خۆم زیاتر هیچ بوونیککی نییه.

* * *

دوای ئەوێ هەرگیزاوه رگیز شەمسەم نه دیتەوه، ئیدی لەو پۆژە بەدواوه لە ژوورەکەم نه چوومه دەرەوه و هەموو کاتی خۆم بە پراکشووی لەسەر جێگەکەم بەسەر دەبرد. ئاخر توانا و ویستیکی دەویست تا لە ژوورەکەم بێمه دەرەوه. هەفتهیهک رابرد، ئینجا هەفتهیهکی تر و دوای ئەو وازم لە ژماردنی پۆژەکان هێنا. هەموو هێز و توانایهکم لەبەر برابوو و ورده ورده گلۆردهبوومهوه، جگە لە ناولهپی دەستەکانم کە هێشتا یادی بەرکەوتنی دەست و پێستی گەرمی شەمسیان تێدا مابوو، ژیان هیچ بوونیککی نه مابوو.

نەمەدەزانی مردن بۆنی هەیه، بۆنیککی توند وەک بۆنی زەنجەفیلی سوێرکراو و بۆنی دارسەروویهکی شکاو، بۆنی تیزوتالە، بەلام ئەوەندەش

خراپ نيبه. تا ئو دهمەي لەناو ژوورەكەمدا بۆنى دەرەنەچوو و وەك تەمىكى
چروشتدار دای انەپۆشیم، نەمدەناسی. تایەكى گەرم دایگرتەم و خەریكبوو
بەرەو هەلدیری و پێنەكردن دەخزەم، خەلكى دەهاتن سەریان لێدەدام،
دراوسێكان و دەستەخوشكەكانم. كیرا لە لایەكى جینگەكەم دەووستا و
چاوەكانى هەلاوسابوون و پەنگى زەرد هەلگەرابوو، گەوهر لە لایەكەى
تەرەو دەستابوو و وەك جارەن بە لۆچە جوانەكەى لا لێوییهو زەردەى
دەهاتى.

سەفییە گوتى: "نەفرەت لەو خاوەنەناسە. ئاخىر ئەم كچە بەستەزمانە لە
خەسەرەت و داخدا لەدلى دا و نەخۆش كەوت. هەمووى بەواى ئەو دەوێت."
هەولم دەدا زۆر لە خۆم بكەم تا قسەبكەم، بەلام دەنگم هەر ئەوێتە لە
گەرۆم دەردەچوو.

"چۆن دەتوانیت وا بڵێیت؟ بۆچی ئەو خۆدایە؟"، كیرا واى پێگوت، "ئاخى
چۆن دەتوانیت ئەم توانایە بدەیتە پال مەروڤێك كە خۆى لەناو دەچێت؟".
ئافەرەتەكان گوتیان لە كیرا نەدەگرت و منیش لە دۆخێكدا نەبووم بۆتوانم
وەلامى هەموو شتێكى ئەوان بدەمەو. ئەو نەدەى نەبرد ئیدى زانیم من
قسەبكەم یان نەيكەم، هیچ شتێ ناگۆرێت، چونكە ئەو كەسانەى كە خوشییان
بە شەمسدا نایات هۆكارێكى تر بۆ نەخۆشییهكەم دەدۆزنەو تا پقى خۆیان
پێى دەرەكەن، بەلام من گەر ئەو شتەشم بوو، ناتوانم پقم لێى ببێتەو.

ئەو نەدەى نەبرد بەرەو عەدەم پامالارام، بە جۆرێ هەموو پەنگەكان و ن
بوون و سبى هەلگەپان، هەموو دەنگەكان كپ بوون و بوون بە دەنگێكى
ویزەویزاسای بەردەوام، ئێتر دەموچاوى خەلكەكەم بۆ جیا نەدەكرایەو و ئەو
دەنگانەم نەدەژنەوت كە دەوتران، تەنها ورتەورتێك بوون و لە دوورەو
دەهاتن.

نازانم ئاخۆ شەمس بۆ ژوورەكەم هات تا سەرم لى بدات یان نا، پەنگە
قەت بۆ سەردانم نەهاتبێت. پەنگە ویستبێتى بمبێنیت، بەلام ئافەرەتەكانى نێو
ژوورەكە پێگەیان نەداو بێتە ژوورەو تا بمبێنیت، پەنگە هاتبێت و بە

تەنیشت جینگە كەمەۋە دانىشتىيىت و چەندىن سەعات ناي بۇ ژەنىم و دەستى
گرتىم و دروودى بۇ پۇحم خويندىيىت. دەمەھوئى بېروا بەۋە بكام، بەلام ئىدى
ھىچ شتى گرىنگ نىيە، ئىدى نە لىتى توورەم و نە پقم لىيەتى. ئاخىر منىك لە
جۇگەلەيەكى بەئاگايى تەواۋدا ھەلبقولىم، چۇن دەتوانم ئاۋھا بىم؟

خودا دەھەندە و دلۇفانە، بۇ ھەر شتى لىكدانەۋەيەك ھەيە، لە پشت
ھەموو ئەۋانەۋە سىستەمىكى نمونەيى ھەيە. دواى دە پۇژ لەو سەردانەي
كە بۇ ژوورەكەي شەمس كردم و ملوانكەيەكى ئاورىشىمى بۇن عەترم لە مل
بوو، نەخۇشكەۋتم و لەنىو پوبارى عەدەم و نەبوويەكى تەواۋدا نوقم بووم و
بە ئارەزووى خۇم مەلەم دەكرد. لە كۇتايىدا زانىم كە ئەم ھەستە لە قوۋلىي
خويندەۋەي قورئاندا بنيادەم دادەگريت – نوقمببون لە ناكۇتايىدا.

ئاخىر ئاۋە ھەلقوللاۋەكان بوون كە منيان لە ژيانەۋە بەرەۋ مردن
گواستەۋە.

ئىيلا

بۆستىن، ۳ى تەمموز ۲۰۰۸

بۆستىن وەك ئىيلا بە خۆى گوت جاران وەك ئەمىرۇ بە پەنگوپو وەبۇو
و ژيانى لى ھەلنەدەقولا. ئايا ئەم ھەموو ماوھە مەن كۆيىر بووم كە جوانىي
شارەكەم نەدەبىنى؟ عەزىز پىنج پۆزى لە بۆستىن بەسەربىر. ئىيلا ھەموو
پۆزى لە نۆرتامبۆنەو ھە بۆ بىنىنى بۆ بۆستىن دەپۆشت. نىو پۆزەھەكى سادە
و بەلەزەتيان لە گەپەكى (ئىتالىيە بچووك) دەكرد و سەردانى مۆزەخانەى
ھونەرەجوانەكانيان دەكرد، ئىنجا لە باخى گشتىي بۆستىن لە كەنارى پوبارەكە
پىياسەيان دەكرد و تەماشاي نەھەنگى نىو ھەوزى ماسىيان دەكرد و لە
قاوہخانە بچووكەكان لە گۆرەپانى ھارفرد كە لە خەلكى جمەى دەھات كوپ
لەدوای كوپ قاوہيان دەخواردەو و دەربارەى بابەتى ھەمەجۆر قسەيان
دەكرد، وەك خواردنە ناوخۆيەكان و شىۋازە جياكانى رامان و ھونەرەكان
لاى تىرەكانى ھندۆكە سوورەكان و ھەكايەتەكانى قوتىيەكان و تەماشاكردنى
بالفە و باخدارى و چاندنى تەماتە و لىكدانەوھى خەونەكان.

ئىدى ھەريەكەيان قسەى ئەوى تىرى دەبىرى و ئەوى تر لەكوئوھ دەستى
پىكردبوو، ئەم بۆى تەواودەكرد. ئىيلا لە يادى نىيە بە درىژايى ژيانى لەگەل
ھىچ كەسىكدا ئەوھندە قسەى كرىدەيت.

كاتى بەرەو شەقامەكە دەردەچوون، ئاگايان لەوھ بوو كە يەككىيان بەر
ئەوى تر نەكەوئەت، بەلام بۆ ھەردووكيان دەركەوت كە ئەوھ خەريكە زياد لە
پىويست قورس دەبىت و ئەو كەلەبەرە بچووكانەش وروژىنەر بوون.
ئەوھبوو ئىيلا ئەلھاي ئەوھى دەكرد كە دەستيان بەريەك بكەوئەت. بوئىريەكى
سەيرى پەيداكرەبوو و نەيدەزانى بۆ گرتنى دەستى عەزىز و ماچكردنى

لئوھکانی ئەو زاتەى ھەيە، جا لە چيشخانە بوونايە يان لەسەر شەقام، گويى بەوھ نەدەدا کە يەکن بيبينيت، بگرە خەريک بوو ھەست بکات ھەندى حەزيشى دەکرد کە بيبيرى. چەندين جار پيکەوھ بۆ ھۆتيل دەگەرانەوھ و لە ھەموو جاريکدا لەوھ نزیک دەبوونەوھ کە کارى سينکسى بکەن، بەلام قەت ئەوھيان نەکرد.

بەيانى ئەو پۆژەى کە عەزیز بە فرۆکە بۆ ئەمستردام سەفەرى دەکرد، ھەردووکیان لە ژوورەکەى عەزیز بوون و جانتاکەى لە نيوان ھەردووکیان دانابوو و وەک نوقلانەيەکى شووم کە نزيکبوونەوھى ليکداپرانيان بيربخاتەوھ، قيت بووبووھوھ.

ئايلا پىنى وت: 'دەمەوئ شتيکت پى بليم کە ماوھەيەکى زۆرە بيرى لئەدەکەمەوھ'.

عەزیز دواى ئەوھى زانىى گۆپانتيكى کتوپر لە دەنگى ئايلا دەرکەوت، يەکن لە برۆکانى ھەلبىرى و بە ھۆلەوھبوونەوھ وتى: 'منيش دەمەوئ شتيکت پى بيژم'.

'دەى باشە يەکەم جار تو بيلئ'.

'نەخير، تو يەکەم جار بيلئ'.

ئايلا بە بیدەنگى سەرى بەردايەوھ و ھيشتا نيمچە زەردەخەنەيەک بە لا لئوييەوھ بوو، بيرى لەوھ دەکردەوھ کە چى بليت و چۆن بيليت، لە کۆتاييدا دەستى بە قسەکە کرد: 'پيش ھاتنەکەت بۆ بۆستن، ئیوارەيەکیان من و دەيفيد پيکەوھ دەرچووين و بە دووردريژى قسەمان کرد. ئەوھ بوو پرسيارى توى ليکردم، چونکە دياربوو بى ئەوھى ئاگام لى بيت نامەکانمانى خويندبووھوھ، بەواى ئەو کارەيەوھ زۆر لىنى توورە بووم، لى من نکووليم لە راستيەکە نەکرد، مەبەستم دەربارەى خۆمانە'.

ئەمپستا ئايلا چاوھکانى ھەلبىرى تا کاردانەوھى عەزیز سەبارەت بەوھى بۆى درکاند بيبينيت، وتى: 'بەکورتي، بە ميژدەکەم وت کە من پياويکى دیکەم خۆش دەوئ'.

لە دەرەوھ شووتى چەندين ئۆتۆمبيلى ئاگرکوژينەوھ لە ھەموو لايەکى شارەکەوھ دەقى بیدەنگيەکیان شکاند. ئايلا کەمى خيال برديەوھ، بەلام

ئەوھى كە بەتە مابوو بىلەت تەواوى كرد: 'دەزانم پەنگە شتەكە شىتانه بىتە بەرچا، لى بە وردى بىرم لە شتەكە كردهو. دەمەھوئى بۆ ئەمستردام لەگەلتدا بىم'.

عەزىز بەرھو پەنجەرەكە ھەنگاوى نا و دەستى بە تەماشاكردنى ئەو جوولە بۆز و خىزايەى سەر شەقامەكە كرد. دووكەلەىكى بىنى كە لە يەكەى لە تەلارە دوورەكانەو ھەلدەستا - ھەورىكى پەش و چر لە ھەوادا چى بووبوو، ئىدى خەرىك بوو بە بىدەنگى نزاى بۆ دانىشتوانى ئەو تەلارە دەكرد. كە ھاتەو قسە وەك ئەو ھەو تىكراى شارەكە بدوینت.

'دەمەھوئى بۆ ئەمستردام لەگەلتدابم، لى ناتوانم بەلبنى بانەپۆژى ئەو ویت بى بەم'.

'مەبەست چىيە؟'، ئىلا بە دەمارگرژىيەو پەرسى.

ئەوسا عەزىز گەرايەو شۆينەكەى خۆى و بە تەنیشتىيەو دانىشت و بە خاوى دەستى خستە سەردەستى. لەو ساتەدا ختووكەى دەدا و بىرى پۆشتبوو، وتى: 'سەرەتا كە بۆت دەنوسىم، يەكەم جار بوو لە ژياندا بە ھەندى كاتى سەردا تىدەپەرىم'.

'ئایا مەبەست ئەو يە كە سىكى تر لە ژياندا ھەيە...؟'.

'نەخىر خۆشەويستم، نەخىر'، كەمى زەردەخەنە گرتى، ئىنجا زەردەخەنەكە پەوييەو و لەسەرى پۆشت: 'ھىچ شتىك لەو بابەتە نىيە. ئەو ھەو پۆژىكيان دەربارەى ھەرسى قوناغەكەى ژيانم بۆم نووسىت، لە يادەت؟ ئەو ھەس پىتى يەكەمى پەيى (سۆفى) بوو و دەربارەى قوناغى چوارەم لىت نەپرسىم، ھەرچەند ھەولەش بەدى، ھەر پىت نالیم. گەيشتمە پىتى(ى). ئایا دەتەوئ ئىستا گویت لى بىت؟'.

'بەلى'، ئىلا وەلامى دايەو، لەگەل ئەو ھەشدا لە ھەر شتى دەترسا كە لەگوين بوو خۆشى ئەم ساتە تىك بدات.

'بەلى، دەمەھوئ'.

* * *

له ژوورنیکي يه کي له هژيتله کان له رږژيکي مانگي ته ممووزدا، عه زيز چهند سهعاتي پيش نه وهی به فرږکه بڼه مستردام بگريته وه، بڼه ئيلاي گيرايه وه که چون له سالي ۱۹۷۷ دا بووه به سوفي و ناويکي تازهی له خوی ناوه و وهک خوی ناواتي بووه چاره نووسنيکي تازهی بڼه خوی ديارى کردووه. ئيدى له وساوه وهک وينه گريکي پيشه کار و له ناخدا دهرويتشنيکي گهريده به دريژايي و پانايي ولاته که دا گهراوه. له شهش کيشوهردا برادره رايه تيسي گياني به گياني له گهل که سانيکدا گرتووه که به ننداميك له ننداماني خيزانه کاني خويانيان داناووه. له گهل نه وهی دووباره ژني نه هيتاوه ته وه، به لام دوو مندالي بڼه دايک و باوکي له نه وروپاي رږژه لات هه لگرتووه ته وه. عه زيز بڼه نه وهی هه ميشه شه مسي ته ورزيي له ياد بيت، له ژيانيدا نه و ملوانکه يه ي له ملي دانه که نيوه که وينه ي خوري له سهر هه لکه نراوه، ژيانکي پر له سهر و خويندنه وهی به سهر بردووه و په يره وي رتياري دهرويتشه سوفييه کاني کردووه تا بگاته نه و ئاماژه و نيشانانه ي که له هه موو شويتنيک و له هه موو شتيکدا ئاماژه به خدا ددهن.

نه وه دووساله به نه خوشييه که ي خوی زانيوه. نه وه بوو نه خوشييه که به لويوه که له بنهنگلي دهرکهوت، دياره درهنگ هه ستي پيکربوو، دوايي پشکينه کان دهرپانخست که لوه که ميلانوماي پيسه و شيويه که کوشنده يه له شيرپه نجه ي پيست. پزيشکه کان وتيان پيناچيت دڅه که ي باش بيت، به لام به رله وهی له ده ستنيشانکردني کوتايي ئاگاداري بکه نه وه، ده بڼه پشکيني زياتري بڼه بکري. دواي هه فته يه که هه والي ناخوشيان پي راگهياند: په نگه نه خوشييه که به نندامه کاني هه ناويدا بلاو بوويته وه و سيبه کاني گرتيته وه.

که ته مهنی گهيشته په نجاودوو سال، پتيان راگهياند که ناگاته ته مهنی په نجاوپيښج سالي.

ئيلا ليوه کاني بزواند تا شتي بلت، به لام وشه کان له زاريدا قه تيس بوون و هه ستي کرد ده می وشکه. دوو دلږه عه سر که وخته سهر گوناکاني و خيرا سپرينيه وه.

عه زيز به ريتميکي به هيز و باوه په خوبوونه وه له سهر قسه کاني رويشت و وتي که ده ستي به قوناغيکي نوي ژياني کردووه و هه رچونیک بيت

به ره مدار تره. هیتا هندی شوین هن که دهیه وی بیانینیت و له پیکه یک دهگه ریت که سر له هه موویان بدات. دهزگایه کی سؤفیکه ری له ئەمستردام دامه زراند که لق و په یوه ندیی نیوده وله تی هیه. جا له بهر ئەوهی حەزی له ژهنینی نایه، ئەوه بوو له گهل مۆزیکژهنه سؤفییه کاندای چەندین ئاههنگی مۆسیقای له ئەندونسیا و پاکستان و میسر ساز دا و ئەلبوومیک بۆ کۆمهلی سؤفی جووله که و موسلمانن له قورتوبه له ئیسپانیا ئاماده کرد.

ئینجا عەزیز بۆ مه غریب گه پرایه وه و سەردانی ئەو تهکیه ی کرد که له ژیانیدا بۆ یه کهم جار چاوی به ژماره یه که له سؤفییه راسته قینه کان کهوت. ئەو کاته ماوه یه کی زۆر به سەر مردنی سەید سامیدا تپه پری بوو، به تەنیشته گۆره که یه وه نوژی کرد و سرووتی رامانی جیه جی کرد و له و پوهته ی سەید سامید وردبووه وه که له ژیانیدا په پره وی کردبوو.

"بۆ نووسینی رۆمانه که که خه ونم به نووسنییه وه دهبینی، خۆم په ناگیر کرد، که به زۆری به وای ته مەلی یان زاتنه کردن نووسینیم دوا دهخست، عەزیز به چاودا گرته وه گوتی: "وهک ده زانیت زۆر ده من بوو ئەوه یه کینک بوو له و شتانه ی که ده مه ویست بیکه م. ئیدی ناو نیشانی (کفری شیرین) م بۆ رۆمانه که دانا و له ئەمریکا بۆ په خشکاریکی ئەده بیم نارد. چاوه پری زۆرم نه ده کرد و خۆمیش بۆ هه موو ئەگه ریک ئاماده کردبوو. دوا ی هه فته یه که، له بۆسته وه به پۆست نامه یه کی ئەلیکترۆنی کاریکه رم له ئافره تیکه وه پینگه یشت که نه مده ناسی."

ئیتلا سووکه زه رده خه نه یه کی هاتی که نیشانه ی سۆز و ریزگرتن و ناسکی و ئازاریش بوو.

عەزیز وتی له و چرکه ساته وه هه موو شته کان گۆران. ئیدی ئەو له پیاویکه وه که خۆی بۆ مردن ئاماده کردبوو، بۆ پیاویک گۆرا که له کاتیکی چاوه روانه کراودا نوقمی نیو عه شق بوو. له ناکاو وای لیتات که ده بوو هه موو ئەو پارچانه بجوولینیت که وای ده زانی زۆر ده میکه هه ریه که یانی له شوینی گونجاوی خۆیان داناوه: په وانگه رای و ژیان و خیزان و خۆله نیو بردن و بپوا و عه شق. پتی وا بوو که ده بی سەرله نوئ بیر له واتا کانیان بکاته وه. ئیدی به م جۆره ویستی مردنی له لا نه ما.

ئەم قۇناغە نوچ و كۆتايىيەى ناو ناوہ گەيشتن بە پىتى (ى) لە پەيفى (سۆفى) و گوتى ئەم قۇناغەى لە ھەموو قۇناغەكانى پىتشوو بە سەختەر زانيوہ، چونكە لە كاتىكدا ھاتووہ، پىتى وا بووہ گەر بەسەر ھەمووياندا زال نەبوويىت، بەسەر زۆربەياندا زال بووہ، ئەمەش وەك مەملاننى ناوہوہ واى بۆ دەچوو كە گەيشتووہتە قۇناغى پىگەيشتنى پۆحى.

لە سۆفيگەریدا فێرى ئەوہ دەبیت چۆن پىش مردن بمریت. ئاخىر من ھەنگاوبەھەنگاو ئەو قۇناغانەم تاقىكردەوہ. كاتى خەرىكبوم بىرم لەوہ دەكردەوہ كە من توانيومە بە شارەزايىوہ ھەموو شتى چارەسەر بكەم، لە ناخافدا ئەم ئافرەتەم لى پەيدا بوو. ئەوہ بوو بۆى دەنوسىم و وەلامىم دەدايەوہ. دواى ھەر نامەيەك بە پەرۆشەوہ چاوەرپىتى وەلامىم دەكرد، پەيفەكان تا دەھات سەنگيتەر دەبوون. ئىدى ھەموو دنيا بوو بە شاشەيەكى سىي و بەتال و چاوەرپى بوو لەسەرى بنوسرى. وام لىھات ئارەزووى ناسىنى ئەم ئافرەتە بكەم و كاتىكى زۆرتى لەگەلدا بەسەربىم. لەپەر ئىدى ژيانم بەشى نەدەكردم و ھەستم كرد كە من لە مردن دەترسم، بەشىكم ئامادەبوو لەو خودايە ياخى بىت كە بە گەرەم دەزانى و خۆم پادەستى كردبوو.

"كاتمان بەدەستەوہ دەبىت...، ئىلا بەدەم قسەكردەوہ دەنگى خۆى دۆزىيەوہ.

"پزىشكەكان پىيان راگەياندم گوايا شانزە مانگم ماوہ، عەزىز بە دەنگىكى كپ، بەلام بە بڕواوہ ئەمەى وت، "پەنگە بەھەلەدا چووبن، يان پەنگە پاستيان وتبىت. ناتوانم ئەوہ بزانم، ھۆ ئىلا وەك دەبىنيت ھەموو ئەوہى پىم دەكرى پىتى ببەخشم ئەم چركەساتەى ئىستايە، لە پاستيدا كەس لەوہ زياتر شك نابات. خۆ ھەزدەكەين لافى ئەوہ لى بدەين كە ئىمە لەوہى بەپاستى ھەمانە زياترمان ھەيە.

ئىلا تەماشاي پىيەكانى خۆى كرد و وەك ئەوہى ھاكا لايەكى ھەرەس بىتيت و لايەكەى دىكەى خۆى پابگرىت، بەلادا لاربووہ و لە سەلاى گريانى دا.

"نا، تڪات ليندهڪم. دهمههوي بؤ ته مستردام له گهلما ببيت، دهمههوي پيڳهه به هموو دنيا دا سهفه ربكهين تا ولاتاني دوور ببينين و گهلاني ديکه بناسين و پيزي خهلقه ندهکاني خودا بگرين".

"تهوه دي ناياب بيت"، ئيلا مينا کيژوله يهک بووکه له ي پهنکاوپهنگي پي درابي، بهدم قسهوه دهستي به گريان کرد.

دهموچاوي عهزیز گرژبوو و چاوهکاني لي که لاخت و بهرو په نجرهکه هه لپرواني.

"بهلام من دهرسام تهو داوايت لي بکه، تهنانهت دهرسام دهستيشم بهرت بکهويت، چجاي تهوهي دهستبازيت له گهلدا بکه. ئاخر چؤن بتوانم داوات لي بکه له گهلما ببيت و خيزانهکته بهجي بهيت، له کاتيکدا من بانه پوژيکي وام نهبيت که پيشکهشتي بکه؟".

ئيلا بهرپه رچي پرسپارهکي دايهوه و گوته: "تهم ره شينيني له پای چي؟ تويهک بتوانيت بهرنگاري نهخوشي بيتهوه، دهشتواني له پيناو مندا دزي بجهنگيت".

"بوچي له سهرمان پيوست بيت که دزي هموو شتيک بجهنگين؟"، عهزیز پرسبي، "چونکه بهردهوام باسي بهرنگابوونهوهي ههلاوسان و لهناوبردني ئايدز و لهناوبردني شيرپه نجه و لهناوبردني گندهلي و تيرور دهکين، تهنانهت باسي له نيو بردني کيشي زيادهش دهکين.. ئهري ريگه يهکي ديکه مان بؤ تاوتويکردني شتهکان به دهستهوه نيه؟".

"من سوفي نيم"، ئيلا بهدم قسهکردنهوه سهبري سووا. دهنگي له دهنگي که سيکي تر دهچوو، دهنگي که سيک له خوي به ته مهنتر.

له وساته دا چند يادهوه رييهک له سهري بلاچهيان دا: مردني باوکی، له دهستاناني خوشهويستيکي خوکوژ، بؤ چندين سال خوځواردنهوه و ژيواني بهدواي تهماندا هات. له هموو پاژيکي يادگيدا به وردی له هر يهکي له کهسه مردووهکان راما و پرسبي تهگر له شوينيکدا به شيوهي جيا وردهکاريهکان تيکهل بکړين، ئايا شتهکان جياواز دهبن؟

عەزیز زەرەدەخەنە گرتی و وتی: 'دەزانم تۆ سۆفی نییت، پیوستیش
ناکات ببیت بە سۆفی. تەنھا ببە بەهەواداری پۆمی، ئەمە هەموو داواوەکی منە
لێتی دەکەم'.

لێی پرسى: 'مەبەستت چیه؟'.

'ماوەیهک لەمەوبەر پێت گوتم گوايا من لە شەمسى تەوریزی دەچم، ئایا
لەبیرتە؟ وتت کە من ئەوت دینمەوێ یاد، بەقەد ئەوێ بیستم خۆشحال بووم،
چونکە من ناتوانم بێم بە شەمس، لەبەر ئەوێ پێم وایە یەكجار لەسەر ووی
منەوێه، بەلام تۆ دەتوانیت ببیت بە پۆمیزم، بە مەرجی بهێلێت لەنیو
خۆشەویستی نوقم ببیت و بگۆڕیت، ئەمەش سەرەتا لەمیانەى بوونی ئەو و
ئینجا لەمیانەى نادیارى ئەودا بەدەست دیت'.

ئێلا وتی: 'بەلام من شاعیر نیم'.

'پۆمیش شاعیر نەبوو، بەلام بوو بە شاعیر'.

'ئەرێ تۆ تیناگەیت؟ ئاخر من لە کابانى مالیک زیاتر نیم، بۆ خاتری خودا،
دایکی سێ منداڵم، ئێلا هاواری کرد و هەناسەیهکی قوولى هەلکێشا.
'ئێمە هەموومان ئەوێن کە هەین، عەزیز ورتەورتێکی کرد، 'هەر وەها
هەموومان بۆمان هەیه بگۆڕین. ئەو سەفەرێکە لێرەوێ بۆ ئەوێ و دەتوانیت
ئەم سەفەرە بکەیت، بە مەرجی تەواو بویژ بیت و تەواو بویژ بێم و لە کۆتاییدا
پێکەوێ بۆ قونیا دەپۆین، چونکە دەمەهێوێ لەوێ بمرم'.
ئێلا وتی: 'وا مەلێ'.

عەزیز بۆ ساتیک تینی پروانی، ئینجا چاوەکانی داخست. ئەمێستا وەک
گەلایەکی وشک کە بە خێرایى با بیبات، دەربرینیکی نوێ لە دەموچاویدا زەق
بوو وە و لە پریمی دەنگیدا پەهەندیک دەرکەوت.
لەسەر خۆ وتی: 'ئێلا، ئەگینا بۆ مالهەکی خۆت بگەرێوێ. بۆ لای
منداڵەکان و بۆ مالهەکی خۆت بگەرێوێ. ئازیزم بریار بدە. هەلێژاردنەکەت
هەرچیهک بیت، من پێز لە بریارەکەت دەگرم'.

سليمان سهرخوش

قونيا، ئادارى ۱۲۴۸

بادەي مەي و خوین و فرمیسک. لایدەکان وا دەزانن ئەوانەي مەي دەخۆنەووە کەسانیکي تەمەل و دەستبەتال و بیکارن، بەلام نازانن پوژانە خواردنەووەي مەي ماندوووبوونیکي زۆري گەرەکە. ئیمەومانان قورسايي دنيايمان لەسەر شانی خۆمان هەلگرتووہ.

ماندوو بووم و سەرم خستە سەر مێزەکە و چاویکم گەرم کرد و خەونیکي ناخۆشم دی. لە خەونەکەدا گایەکی پەش و گەورەم بینی، مینا دۆزەخ هار و دین بووبوو، بە چەندین شەقامی نامۆدا راوہدووی دەنام. لەدەست گایەکە هەلدەهاتم و بێ ئەوہي بزانی چ هەلەيەکم کردووہ تا ئاوا بەربیتە گیانم و دوکانەکان تیکوپتیک بدات و هەموو شتیک بپلێشینیتەوہ، کە بوو بەوای توو پەیی هەموو فرۆشیاری بازارەکە. هەر رامدەکرد، ئینجا بەرەو کۆلانیکی پێچم کردوہ و بۆم دەرکەوت کە کۆلانیکی داخراوہ، ئەوہبوو بەسەر هیلکەيەکی زەبەللاحدە کەوتم کە قەوارەکەي لە قەوارەي خانوويەک گەورەتر بوو. لەناکاو هیلکەکە تروکاو پەلەوہریکی زۆر بچوو و یەکجار ناشیرینی لی هاتەدەرەوہ. ژاوەژاویکی شەپانگیزانەي لی بەرزەدەبووہوہ. کە هەولم دا لە کۆلانەکە دەر بچم، بالەندە دایکانەکە لە حەوادا دەرکەوت. وەک ئەوہي من لە ناشیرینی بەچکەکەي بەرپرسیاریم، پووەو خوارەوہ تیی دەرپوانیم. کاتی لە حەواوە داکشا، دەرەو کە تیژ و چرنۆکە تیژەکانی پوو لە من بوون و بەئاگاهاتمەوہ.

چاوم کردەوہو زانییم لەسەر مێزی نزیک پەنجەرەکە خەوم لیکەوتووہ. لەگەل ئەوہي تەمەل دەم لە تەمەل بزماری ژەنگن دەچوو، هەستم کرد زۆر

ئاتاجى خواردنەۋەى شىتىكم. يەكجار ماندووبووم و تواناى جوولەم نەبوو، بۆيە سەرى قورسم لەسەر مېزەكە خاۋكردهۋە و نوقمى نىو سېوونىك بووم و چىژم لەو دەنگانە وەرەگرت كە لەگەلئاندا راھاتبووم. ئىنجا دەنگەدەنگ و دەحكەيەك بەرگويم كەوت كە چەشنى وىزەۋىزى كووړەھەنگ بەرزونزم دەبووۋە. دەنگەكە لای ئەو پیاوانەۋە دەھات كە لە دەورى ئەو مېزەى تەنىشت مېزەكەى من دانىشتبوون. ھەرچەندە بۆ ساتىك بە خەيالدا ھات كەمى ئاوپېدەمەۋە تا بزانم ئەم پیاوانە كىن، بەلام دواىى گويم لەو وشە شوومە بوو، ئىنجا جوولامەۋە: تاوانى كوشتن.

سەرەتا خۆم لە قسەكانيان نەبان كرد و بە وړپنەى سەرخوشانم دانا، ئاخر بڼاىدەم لە مەيخانەدا زۆر شت دەژنەۋىت و لەگەل پوژگاردا فېردەبىت كە ھەر شىتىك وترا بەھەندى وەرەگرت، بەلام پىتمى قسەكانيان بۆنى ھەرەشەى لىدەھات، ئىدى لە توانامدا نەما خۆمى لى نەبان بكەم، بۆيە گويم سووك كرد و بە وردى گويم ھەلخست. كە بۆم دەرەكەوت ئەۋەى دەيلن بەراستىيانە، مەلاشووم خاۋبووۋە، بەلام ئەۋەى زۆر تووشى شوكى كردم، زانيم كە ئەو كەسەى دەيانەۋى بېكوژن، شەمسى تەوريزىيە.

ھەر كە پوښتن، وازم لەو ھىنا كە خۆم بە نوستوۋ پيشان بدم، ئىدى ھەستامە سەرپى، "خريستۆس، خىرا ۋەرە"، بە ترسەۋە ھاوارم كرد. "ئەمجارە چى پرووى داۋە؟"، خريستۆس بەدەم قسەۋە بە راكردن بۆ لام ھات، "ئەۋە بۆ ئاۋھا خەمبارىت؟".

بەلام نەمتوانى شتەكە بە كەس بلىم، تەنانت بە خريستۆسش. لەپەر ھەموان كەوتنە گومانەۋە. ئەى ئەگەر خەلكىكى زۆرتر لەم پىلانەى بۆ شمس دانراۋە بەشدارىن؟ بۆيە دەبوو بىدەنگ بم و وريابم.

گوتم: "ھىچ نىيە! تەنھا ئەۋەيە كە برسېمە، تكايە شوږبام بۆ بىنە و بړىكى زۆر سىرى تىبكه، گەرەكە بەئاگاۋە بمىنمەۋە".

خريستۆس بە سەرسوږمانەۋە تەماشاي كردم، بەلام پرسىارى ترى لى نەكردم، چونكە لەگەل سەروډلى دەمدەمىدا راھاتبوو. دواى چەند چركەيەك پەر قاين فەخفوورى گۆشتاۋى پىخۆلەى بزنى بۆ ھىنام كە بەھاراتى تىزى

تیکرابوو. به پهله خواردم و زمانمی سووتانده وه. دواى ئه وهى بايى ئه وه هاتمه وه سه رخؤم، به ره وه شه قامه که ته کانم دا تا شه مس ئاگادار بکه مه وه.

سه ره تا پروم کرده مالى پؤمى و له وئ شه مسم نه بينى، ئینجا له مزگه وته که منه يم کرد، ئینجا له سوخته خانه که و قاوه خانه که و نانه واخانه که و گهرماوه که لئى گه پام... له هه موو کؤگاگان و ژیرزه مینه کانی شه قامى پیشه وه ره کان بؤى گه پام، ته نانه ت له خپوه تی پیره ژنه قهره جه که ی نئو که لاهه کانیش منه يم کرد، به لکو ئى بؤ هه لکیشانى کاکيله یه کی ئیشاو بؤ ئه وئ چووبیت تا له ئازارى ناخؤشى پزگار بیت. له هه موو شوینیک بؤى گه پام، خوله ک دواى خوله ک پتر په ژاره ده بووم. خه ریک بوو ترسم لئ ده نیشته. نه کا کارله کار ترزاییت؟ ئه ی ئه گهر کوشتییتیان؟

دواى چهند سه عاتى، ئیدى نه مده زانى له کوئ بؤى بگه پریم، به خه مبارى و شه که تیه وه بؤ مه یخانه که گه پامه وه، لئ وه ک ئه فسوونیک، بینیم به دوورى چهند هه نگاوێک له به رده رگای مه یخانه که وه ستاوه.

"سلیمان سلاو. تۆ خه یالت مژووله"، شه مس به زه رده خه نه وه وای پتوتم. "ئه ی خودایه! تۆ هیشتا له ژياندا ماویت"، هاوارم کرد و پامکرد تا له ئامیزى بگرم.

که باوه شم له شه مس دا، ته ماشای کردم و خوشحال دیاربوو، ئینجا وتی: "بئگومان من زیندووم! ئایا له به رچاوت وه ک شه به نگ دیارم؟".

زه رده م هاتى، به لام زؤر نا. سه رم زؤر ژانى ده کرد و به خواردنه وه ی چهند قاپنیک هیورم کرده وه تا خیرا سه رخؤش بم و خه وم لئ بکه ویت.

"هاوریم، چى بووه؟ ئایا هه موو شتى له شوینى خؤیدایه؟"، شه مس به گومانه وه پرسى.

"به زه حمه ت تفه که م بؤ قووت درایه وه. ئه ی ئه گهر باسى پیلانه که ی بؤ بکه م و باوه رنه کات؟ ئه ی ئه گهر وای بؤچوو که من به وای مه یه که وه هه لده بزپکیم؟ ره نگه هه ر واش بوویم، ناتوانم له وه دلنایم.

پیم وت: "ئه وان ده یانه وئ بتکوژن. نازانم کین. نه متوانی ده موچاویان بینم. ئاخر من خه وتبووم، به لام خه ونم نه ده بینى. مه به ستم ئه وه یه بلیم

خه ونم ده بیښی، به لام نهک خه ونیکې ئاوها. زورم نه خواردبووه وه. به هر حال،
چهند په رداختکم خواردبووه وه، به لام سرخوڅ نه بووم.

شه مس دهستی خسته سرشانم و گوتی: "هاوړیم خوټ هیور بکه وه.
تیکه یستم."

"به راستیه؟"

"به لږ. ئیستا بڼه مه یځانه که بکه پټوه و بڼه من نیگه ران مه به."

"نا، نا! بڼه هیچ شوینن ناروم، هروها توش"، به ناقایلییه و تم، "ئو
که سانه ئو وه ده که ن و به راستیانه. ده بی وریابیت، نابیت بڼه مالی پومی
بکه پټیه وه، چونکه یه که م شوین له وی لیت ده که پټن."

شه مس بیده نگ بوو و گویی به ترسه که م نه دا.

"درویش، گوی بگره، ماله که ی من هر چنده بچوکه، لی شتی زوری
تیدایه. خو ته گره ته و ده به لاوه گرینگ نه بیت، ئو وه ده توانیت به ثاره زوی
خوټ له ماله که مدها بمینته وه."

"سو پاست ده که م که بڼه من په روشیت"، شه مس وره وریکی کرد، "به لام
ئو وه ی خدا له چاره مانې نه نووسی بیت تووشمان نابیت، ئه مه ش پړسایه کی
دیکه یه: ئم دنیا یه له سر میتودی ئالوگور دروست بووه، هر مرقطیک
به رانبر هر گه ریله یه کی ئو چاکه یه ی که ده یکات پاداشتی ده دریتی،
به رانبر هر گه ریله یه کی خراپه ش که ده یکات سزاده درې. له و پیلان و مکر
و ته لانه مه ترسه که که سانی تر ده یینه وه، له یادت بیت گره یه کیک ته له ی بڼه
نایته وه، په نگه ئو وه ویستی خودا بیت. ئاخر ئو خو ی پلاندانه ری
هره که وره یه، چونکه به بی ئاگاداری ئو که لای دره ختیک نابزویت. به
ساده یی و به شیوه یه کی ته و او بړوا به وه به یته. ئاخر هر شتی خودا بیکات
به شیوه یه کی جوان ده یکات."

شه مس که ئه مه ی وت، زهرده خه نه یه کی به پرومدا دا و دوعاخوازی
لیکرم. هر چنده ئاگادارم کردبووه وه، چاوم لیتی بوو به په له به کولانه
قوراپویه کانداهره و مالی پومی پټی گرته بهر.

بکونژہ کہ

قونیا، ئادارى ۱۲۴۸

بایمیشکینه! گیلینه! ئاخر داوام لیکردن له گه لَمدا نهیه. بۆم
پوونکردنه وه که من بهردهوام خۆم به ته نیا کارده کهم و رقم له چاره ی ئه
به کریگیراوانه یه که دهست دهخه نه کاره کانه وه، به لام پێیان داگرت، چونکه
پێیان وا بوو که دهرویشه که هیزیکی له پاده به ده ری ههیه و ده بی به چاوی
خوێان به مردووی بیپینن.

به هه‌رحال، له‌کۆتاییدا بۆ داواکه‌یان ملم دا، "به‌لام تا هه‌موو شتی کۆتایی دیت، لێم نزیک مه‌که‌ونه‌وه".

قایل بوون. ئیستا سئی پیاو هاتبوون. ئو دوو پیاوهی که پیشتر بینیبوومن، پیاویکی تریشیان لهگه‌لدا بوو وا دهرده‌کوت وهک دوانه‌که‌ی تر لاویکی شله‌زاوییت، وهک ئه‌وه‌ی من به‌راستی گوئ بدمه‌ ئه‌وه‌ی بزائم که ئه‌وان کین، هه‌موویان ده‌موچاوی خویان به‌ په‌رۆیه‌کی ره‌ش هه‌لپ‌چابوو.

دوای نیوه‌شه‌و، من له دهره‌وه‌ی مالی پۆمی وه‌ستابووم. به‌سه‌ر دیواره وشکه‌که‌له‌که‌که‌دا بۆ ناو‌حه‌وشه‌که‌بازم دا و له پشت بیریکه‌وه خۆم شارده‌وه، ئه‌وه‌بوو کریگرته‌کان دانیایان کردبوومه‌وه که شه‌مسی ته‌وریزی هه‌موو شه‌ویک پیش یان دوای ده‌ستنویژه‌له‌گرتن ماوه‌یه‌ک له حه‌وشه‌که به‌سه‌ر ده‌بات و راده‌می‌نیت. ئیتر هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر من بوو چاوه‌ڕێکردن بوو.

شه‌ویکی تۆف و زریان بوو، به‌چاو ئهم کاته‌ی ساله‌وه به‌شیوه‌یه‌کی
نائاسایی دنیا ساردبوو. شمشیره‌که له‌ناو له‌پمدا قورس و سارد بوو، له‌ژێر
به‌نجه‌کانمدا هه‌ستم به‌دوو میرووه مه‌رجانبه‌که‌ی کرد که ده‌سکه

قورسه که یان پازاند بووه. خۆزگه‌ی ئه‌وه‌م خواست که خه‌نجه‌ریکی بچووکم به کێلانه‌وه له‌گه‌ل خۆمدا هه‌تایا.

خه‌رمانه‌یه‌کی شینی زه‌ردباو ده‌وری مانگی دابوو، له‌ دوور گویم له‌ لووره‌یه‌کی زۆری گیاندارانی شه‌و بوو، هه‌ناسه‌یه‌کی خۆشی بۆنی گول به‌سه‌رمدا هات که بایه‌که له‌نێو دره‌خته‌کانه‌وه ده‌یه‌یتا. بۆنه‌که به‌ شێوه‌یه‌کی سه‌یر وای لێکردم هه‌ست به‌ شه‌ژان بکه‌م، پێش ئه‌وه‌ی بکه‌مه‌ ئه‌م شوینه‌ش سه‌رودلم خۆش نه‌بوو، به‌لام ئێستا خراپتر بووم. که له‌وێ وه‌ستابووم و ئه‌و بۆنه‌ خۆشه‌ پری کردبووم، ویستیکی به‌هێز هانی دام ده‌ست له‌ پیلانه‌که هه‌لبگر و ده‌سه‌بجی ئه‌م شوینه‌ ترسناکه جی به‌یلم.

به‌لام ئه‌و به‌لینه‌ی دابووم لێی پاشگه‌ز نه‌بوومه‌وه. نه‌مزانی کات چهند تیپه‌ریوه، هه‌ستم ده‌کرد پێلوه‌کانم قورسن و به‌بێ ده‌ستی خۆم باویشکم ده‌دا. که توورپه‌یی بایه‌که تاوی سه‌ند، به‌وای شتیکه‌وه که نه‌مزانی چیه‌، ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که کوشتبوومن خه‌یالم بیره‌وه‌ری ته‌لخ و پڕووکینه‌ری زیندوو ده‌کرده‌وه. سه‌رم سوپما که ده‌ترسێم. ئاخ‌ر هه‌ر جارێ پابردووم ده‌هاته‌وه یاد، ده‌شه‌ژام. په‌نگه له‌ بیرکردنه‌وه‌دا زۆر پۆچوویم و دۆشدامایم، به‌لکو ناویه‌ناو ئالۆزیش ده‌بووم، به‌لام نه‌ده‌له‌رزیم.

بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی وره‌م، له‌سه‌ر پێتمی چهند سترانیک ده‌ستم به‌ فیکه‌فیک کرد. که ئه‌وه‌ش دادی نه‌دام، چاویم برییه‌ ده‌رگای پشته‌وه‌ی ماله‌که و به‌ چپه‌ وتم، ده‌ی شه‌مس، وام لێ مه‌که زۆر چاوه‌ڕێ بکه‌م، ده‌ی بۆ حه‌وشه‌که وه‌ره‌ ده‌ره‌وه.

نه‌ ده‌نگیک، نه‌ جووله‌یه‌ک، نه‌ هیچ شتیک.

له‌ناکاو باران تێی کرد، له‌و شوینه‌ی که لێی وه‌ستابووم، ده‌متوانی له‌سه‌ر دیواره‌ لاره‌وه‌بووه‌که‌ی حه‌وشه‌که‌وه شت ببینم. زۆری نه‌برد بوو به‌ شه‌سته‌باران و له‌ شه‌قامه‌کان لافاو هه‌ستا و تا سه‌ر ئێسقان ته‌پربووم.

گوتم: "نه‌فره‌تی خودای لێ بیت. نه‌فره‌ت! نه‌فره‌ت!"

خه‌ریک بووم بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که ئه‌مشه‌و واز له‌ پیلانه‌که به‌یتم. ئه‌وه‌بوو گویم له‌ ده‌نگیکی تیژبوو، بارانیش به‌سه‌ر سه‌ربه‌نه‌کان و کۆلانه‌کاندا هه‌ر ده‌باری. یه‌کی له‌ناو حه‌وشه‌که بوو.

ئەو شەمسى تەوریزی بوو. فانوسیكى بە دەستەو بوو و بەرەو لای
من دەهات، لە دووری چەند ھەنگاویک لەولای ئەو بارستە خۆلەوہ کہ من لە
پشتەوہی خۆم ھەشاردا بوو، وەستا.

”شەوینکی لەبارە، وا نییە؟“، پرسیی.

نەتوانی شلەژانەکەم بەرزەوت بکەم و دەستم بە ھەناسەبرکێ کرد. ئایا
کەسی دیکە لەگەڵدا، یان لەبەرخۆوہ قسان دەکات؟ ئایا دەزانیت کہ من
لێرەم؟ تۆ بلێت ھەستی پێکردبم؟ سەرم لە پرسیار جمەى دەهات.

بیرۆکەیکە دیکەم بە خەیاڵدا ھات، چۆن دەکرێ بەم پەشەبا و
شەستەبارانە فانوسەکە ھەر وا بە دايساوی بە دەستیوہە بمیئیتەوہ؟ ھەر کہ
ئەم پرسیارەم بە خەیاڵدا ھات تەزوویەکی سارد بە جەستەمدا ھات.

ئەو قسەو باسانەم ھاتتەوہ یاد کہ دەربارەى شەمس بلایو بوونەوہ.
دەلێن گوايا جادووی رەش دەکات، تەنانەت دەتوانیت ھەر کەسیک بکات بە
نێرەکەرێک و بزەپێت، یان بیکات بە شەمشەمەکوێرەیک، ھەر وہا
لەتوانایدا بە دەم خوێندنەوہی دوای چاوەزارەوہ دەزوویەک بە جلو بەرگی
ھەر کەسیکەوہ ببەستیت. ھەرچەندە بڕوام بەم شتە توو پەھاتانە نەبوو و
ئێستاش نامەوێ بڕوای پێ بکەم، کەچی وەستا بووم و چاوم لە فانوسەکەى
دەستی شەمس بوو کہ لەبەر ئەو شەستەبارانەدا گرەکەى پرتەپرتى بوو،
موچرکێکم پێدا ھات.

”چەند سالی لەمەبەر لە تەوریز مامۆستایەکم ھەبوو، شەمس بە دەم
قسەوہ فانوسەکەى لەسەر زەویبەکہ دانا، ئیدی ئەوم نەدەبینی، فێرى کردم
کہ ھەموو شتی کاتی خۆى ھەبە. ئەمە بنەمایەکہ لە بنەماکان.”

باسی کام بنەما دەکات؟ ئەم قسە ئالۆزە چییە؟ گەر پێویستە ھەر ئێستا
لە پشت ئەم بارستە خۆلەوہ دەر بچم، گەرەکہ بڕیارێکی بەلەز بدەم، یان
چاوەرێ بکەم تا پشتم تێدەکات، بەلام ئەوہى ھەر نەکرد. ئەگەر زانیییتی من
لێرەم، ئیتر پێویست بە خۆشاردنەوہ ناکات، خۆ ئەگەر نەیشی زانیییت، ئەوہ
کاتی دەر دەچم دەبێ زات وەبەرخۆ بنێم.

پاشان وهك ئه وهى پتر شله ژايم، ته ماشاي سى پياوه كه م كرد كه له پشت
ديوارى حه وشه كه خويان مت كردبوو. بنگومان ده پرسن بۆچى بۆ كوشتنى
دهرويشه كه ناجووليم.

ئينجا شه مس له سهر قسه كهى رۆيشت: "پيساي سيو حه وته مين ده لنت:
خودا كاگره وهيهكى ورده. به رادهيهك ورده كه ريزبه ندى و ريكخستنه كهى
له سهر زهويدا وا له هه موو شتيك ده كه ن كه له كاتى خويدا رووبدات، ئيدى
نه خوله كييك پيش ده كه ويت و نه خوله كييك دوا ده كه ويت. سه عاته كه بۆ
هه موان به بين جياوازي به كجار به وردى ده پوات. هه ر كه سيك كا تيكي بۆ
عه شق هه به و كا تيكي ش بۆ مردن."

له وساته دا تيگه يشتم كه له گه ل مندا قسه ده كات. ئاخىر ده يزاني كه من
ليزهم، ته نانه ت به رله وهى بۆ ناو حه وشه كه ده ريجيت، ئه وهى زانى بوو. لىم
خه ريكي بوو به توندى لىنى دى، هه ستم كرد كه هه وا له ده رووبه رمدا نه ما،
ئيدى خۆحه شاردان دادى نه ده دام، هه ستم و له پشت بارسته خۆلى چاله كه
ده رچووم. له پ بارانه كه وهك چۆن تىي كردبوو، لىنى كرده وه و بىده نكييه كى
لال بالى كيشا. رووبه رووى به كتر وه ستاين، بكوژ و قوربانى. سه ربارى
دۆخه سه يره كه، هه موو شتى ئاسايى دياربوو، بگره هيمنيش بوو.

شمشيره كه م هه لكيشا و بۆيم داوه شاندا. ده رويش زۆر به خيراى خۆى
لى لادا، له و باوه ردا نه بووم پياويكى وا ئه مهى لى بوه شيته وه. له وه دابوو بۆ
جارى دووم بۆى داوه شينمه وه، له پ له نيو تاريكييه كه وه جووله يه كى خيرا
پهيدا بوو و شهش پياو ده ركه وتن و به دار و پمه وه هيرشيان كرده سهر
ده رويش. دياربوو سى پياوه كه براده ركهانى خويان هينابوو. شه په كه گهرم
بوو و هه موو پياوه كان كه وتن سهر زهوى. گلۆرده بوونه وه و هه لده ستانه وه
و دووباره ده كه وتن وه، ئيدى پم له دواى پم ده شكان و پارچه پارچه ده بوون.
وه ستم و به سه رسورمان و توورپيه وه ته ماشاي شه په كه م ده كرد.
ئاخر قهت رووى نه دابوو كه بۆ تاوانيكي كوشتن راسپيردرايتم و ته نيا
ته ماشا كه ر بىم. له بىچاو رووى سى لاوه كه ده هرى بووم، ته نانه ت ويستم
واز له ده رويشه كه به يتم و به گژ ئه واندا بچم.

به لām ئه وهندهی نه برد، یه کئی له پیاوه کان شیتانه دهستی به هاوارکردن کرد، "هۆو سه رچه قه ل، هاواره فریامان بکه وه! خه ریکه ده مانکوژیت".

وهک بروسکه، شمشیره که م فری دا و خه نجه ره که ی" به رپشتینه که م هه لکیشا و به ره و پیشه وه ته کانم دا. ئیدی به هه رچه وتمان ده رویشه که مان به زه ویدا دا و به جووله یه کی خیرا له سه ر دلیم دا. هاواریکی گر له ده مییه وه ده رچوو. ئیدی له جووله که وت و هه ناسه ی له بهر برا.

لاشه که یمان هه لگرت که به شیوه یه کی سه یر سووک بوو، ئه وه بوو فریمان دایه نیو بیره که وه. هه موومان هه ناسه برکیمان بوو و خواخوای هه وای زیاترمان بوو. کشاینه دواوه و چاوه ریمان کرد تا شلپه ی لاشه که ی له ناو ئاوه که بیستین.

به لām گویمان له شلپه ی که وتنه که ی نه بوو. "توبی دۆزه خ، ئه وه لیزه چی رووده دات؟!، یه کئی له پیاوه کان ئه مه ی وت، ئایا هیشتا نه که وتووه ته خواره وه؟".

"بیگومان که وتووه ته خواره وه، یه کئیکی تریان وه لامی دایه وه، "چۆن ناکه ویته خواره وه؟".

ترسیک له وان و له منیش نیشته.

"رهنگه له سنگیکی قه د دیواری بیره که گیربوو بیت"، سیتیهم پیاو وای وت و بۆچوونیکی له گوین بوو.

ئیدی له چه ندوچوون و ده حکه هه ساندینییه وه و باوه رمان پپی کرد، هه رچه نده ده مانیشزانی له سه ر دیواری بیر سنگ نییه.

نازانم له وئ چه ندئ چاوه ریمان کرد، هه ریه که مان خۆی له نیگای ئه وئ تر لاده دا. له هه وشه که دا شنه یه کی فیتک هه لیکرد و هه ندئ گه لای زه ردباوی دارقه له متۆزه که به ده رووبه ری پیماندا په رت بوون، به لām له ئاسۆوه به یانیی شین و تاریک خه ریکبوو سوور هه لده گه را. خۆ ئه گه ر ده رگای پشته وه ی

---

* هه ر له م به شه دا بکوژه که به پپی ده لین (سه رچه قه ل) له وکاته دا بۆ کوشتنی شه مسی ته وریزی له بۆسه دایه و شمشیری پپیه و ئاواته خواز بووه که خه نجه ریکی بچووکیشی پپی بوایه، که چی لیزه دا ده لیت: (خه نجه ره که ی بهر پشینه که م هه لکیشا). هه ست ده که م غافل بوونیک دروست بووه، چونکه سه ره تا خه نجه ری پپی نییه و له کاتی کوشتنه کدا پپیه تی، بۆیه لیزه دا غافل بوونیک دروست بووه. (و. کوردی)

ماله که نه کرایه ته وه و پیاویک نه هاتایه ته دهره وه، په نگه زوړتر بماینايه ته وه. د هسبه جی ناسیمه وه. نه وه مه ولانایه.

“تو له کویت؟” به دهنگیکی بارگاوی به په ژاره هاواری کرد، “شه مس، نه ری تو لیره یی؟”

هر نه وه نده ناوی هینا، هر چه وتمان پشتمان تپی کرد. شهش پیاوه که به سهر دیواری حه وشه که دا هه لگزان و له نیو تاریکی شه وه که دا ون بوون. هه روا وه ستابووم و له خه نجه ره که م ده که پام که له دوا ییدا دوزیمه وه و قورپاوی بوو بوو. ده مزانی ده بی چرکه یه کیش لیره نه میتمه وه، به لام نه متوانی حه زی ئاورپانه وه به رزه وت بکه م و بؤ دواوهم ئاورپنه دمه وه، که ئاورم دایه وه، پومیم بینی به لاره لار به ره و حه وشه که ده هات، ئینجا وهک نه وه ی پی و ترا بیت به ره و چه پ رووه و بیره که به لاره لار پویش.

به ره و پی شه وه نوشته یه وه و سهیری خواره وه ی کرد و ئاوها ساتیک وه ستا تا بهر چاوی له نیمچه تاریکی ناو بیره که پوون بیته وه. ئینجا گه پایه وه و چوکی دادا و سینگى خوی کوتا و هاواریکی ترسناکی کرد. “کوشتیان! شه مسیان کوش.”

به قه له مباریک به سهر دیواره که دا سهر که وتم، خه نجه ره که م جیهیشت که به خوینی دهر ویشه که خویناوی بوو بوو، به جوړی پامکرد، له وه پیش قه ت ئاوها پام نه کرد بوو.

ئىيلا

تورتامبىتون، ۱۲ى ئاينى ۲۰۰۸

بەيەنى زوو ئىيلا لە خەو ھەستا و قاوھلتىي بۇ شووھكەي و مندالەكانى ئامادەكرد. پۇژىك بوو ھەك ھەموو پۇژەكانى تر. ئىيلا بەيەنى زوو لە خەو ھەستا و قاوھلتىي بۇ شووھكەي و مندالەكانى ئامادەكرد، چاوى لى بوو بۇ كار و يانەي يارىي تەنس و شەترەنج دەرۆيشتن، ئىنجا بەرەو ناندىنەكەي گەپايەوھ و كىتپى ئامادەكردنى خواردنى كردهوھ و بۇ ئەمىرۇ خواردنىكى ھەلبۇارد:

شۇرباي سىپىناخ بە قارچكى ھەنجراوھوھ.
گوپچكەماسى لەگەل پەشكە و مايۇنيز.
گوپچكەماسى برژاو لەگەل تەرخوون.
زەلاتە بە تووى كىويپەوھ.
شلەي كولهكە لەگەل برنج.
كوليزە بە كرېمى قانىلا.

دواينيوھپۇكەي بە تەواوى بۇ ئامادەكردنى ئەم خواردنە تەرخان كرد. كە كارەكەي تەواوكرد، باشتىن قايى فەخفوورىي دەرھىنا و خوانەكەي پىكخست و سەركۇشەكانى لوول كرد و گولەكانى لە شوپىنى خويان دانا، ئىنجا فەرنەكەي بۇ ماوھى چل خولەك نايەوھ، تا شلەي كولهكەكە بۇ سەعات ھەوت بە گەرمى بىمىتتەوھ، ھەروھە چەند پارچە نانكى ئامادەكرد و گىراوھى تەماتە و بەھاراتى بە تىروتەسەلى بەسەر زەلاتەكەدا كرد، چونكە ئافى ھەزى لىدەكرد. بە خەيالىدا ھات مۇمەكان دابگىر سىنيت، لى

بۆچۈنەكەي گۆرى. پىي باش بوو خوانەكە وەك وئەيەكى بىگەرد و بىن هېچ
زىادە دەستكارىيەك وەك خۆى جىن بهيلىت.

ئىنجا ئەو جانتايەي ھەلگرت كە پىشتەر ئامادەي كىردىبوو، ئاوها مالەكەي
جىھىشت. كە چووه دەرەوھە پىسايەك لە پىساكانى شەمسى لەبەر خۆيەوھ
گوتەوھ: هېچ دەرەنگ نىيە تا لە خۆت بېرسىت، ئايا من ئامادەم ژيانى ئىستام
بگۆرم؟ ئايا من ئامادەم لە ناوھوھ خۆم بگۆرم؟

'تەننەت گەر تاقە پوژىك لە ژياندا مايىت ھەر وەك دوئىيە و مايەي
شىنگىرەنە. لە ھەر چركەيەكدا و لەگەل ھەر ھەناسەيەكى تازەدا گەرەكە نوئ
بىيەوھ و دووبارە نوئ بىيەوھ. لەوھ زياتر هېچ پىگەيەك نىيە بۆ ئەوھي
مروف لە ژيانىكى تازەدا لەدايك بىيەوھ، ئەويش ئەوھيە كە پىش مردن
بمرىت.'

عه لائەدين

قۇنيا، نىسانى ۱۲۴۸

بەسەر مردنى شەمسدا سى ھەفتە تىپەرى بوو، تا دەھات نەمدەزانى
چۇن لەگەل كەسانى تردا رەفتار بكم، ئىنجا زاتم وەبەر خۇم نا تا لەگەل
باوكمدا قسە بكم، كە بە تەنيا و وەك پەيكەرىكى بەردىن لە ژوورى
كتىبخانەكەدا لە شوینەكەى خۇى وشك دانىشتبوو و سىتېرىك بەسەر
دەموچاويدا بازرقەى دەدا.

لیم پرسى: "باوكە، ئايا دەتوانم قسەت لەگەلدا بكم؟".
وەك ئەوہى لە دەريای زىندەخەوندا بە مەلە بەرەو كەنار گەپايىتەوہ،
لەسەرخۇ و بە ئالۇزى تەماشای كردم و ورتەى لىوہ نەھات.
"باوكە، دەزانم تۆ پىت وایە كە من لە كوشتنى شەمسدا تىوہگلاوم، بەلام
رېگەم بدە با دلنیاى بكمەوہ".

لەپەر باوكم پەنجەى بەرزكردوہ و قسەكەى پىن بريم و گوتى: "كۆرەكەم،
لە نيوان من و تودا وشە چكى كرد، بۆيە نامەھوئى ھىچ شتىكت لى بژنەوم، بۆ
وہلامى ئەوہش ھىچم پىن نىيە پىتى بلىم".

"تكات لىدەكەم وا مەلى. رېگەم بدە با بۆت پروون بكمەوہ، بە پارانەوہوہ
پىن وت و دەنگم دەلەرزى، "سویند بە خودا. من نەبووم. دەزانم كى ئەوہى
كرد، بەلام من نىم".

"كۆرەم، دووبارە قسەكەى پىن بريم و خەمى لى دەچۆرايەوہ، ئىنجا بە
ھىمىنيەكى ترسناكى كەسىك كە لە كۆتايىدا راستىيە تالەكە قەبوول بكات،
ئارامىيەكى لى دەركەوت، "تۆ دەلىيت كە ئەوہت نەكردوہ، كەچى پەلەى
خوین بە دامىنى كراسەكەتەوہیە".

بیده‌نگ بووم و یه‌کسەر ته‌ماشای دامینی کراسه‌که‌م کرد و لینی وردبوومه‌وه. تو بلتیت ئه‌مه راست بیت؟ ئایا هیشتا خوینی ئه‌و ئیواره‌یه‌ی پیوه ماوه؟ به وردی ته‌ماشای داوینی کراسه‌که‌م کرد، ئینجا سه‌رقولی کراسه‌که‌م پشکنی، ئینجا ده‌سته‌کانم و نینۆکه‌کانم. هه‌مووی پاک بوون. دواى ئه‌وه‌ی دووباره سه‌رم هه‌لبیری، چاوه‌کانم له‌گه‌ل چاوانی باوکمدا یه‌کانگیر بوون، ئیدی تیگه‌یستم چی ته‌له‌یه‌کی بۆ ناومه‌ته‌وه.

کاتی داوینی کراسه‌که‌م ده‌پشکنی، ددانم به تاوانه‌که‌مدا نابوو.

* * *

به‌لێ، ئه‌و ئیواره‌یه له مه‌یخانه‌که ده‌ستم له‌گه‌ل‌ئاندا تیکه‌ل کرد، ئه‌وه من بووم به بکوژه‌که‌م وت که شه‌مس هه‌موو شه‌ویک له‌حه‌وشه‌که داده‌نیشیت و راده‌میتیت. هه‌ر له‌و شه‌وه‌دا کاتی شه‌مس له‌به‌ر ریزنه‌ی بارانه‌که له‌گه‌ل بکوژه‌که‌ی قسه‌ی ده‌کرد، من یه‌کیک بووم له‌و شه‌ش پیاوه‌ی که له‌بن دیواری باخه‌که گویمان بۆی هه‌لخستبوو. که بکوژه کریگرته‌که له جیبه‌جیکردنی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری ریککه‌وتبووین، ده‌ستی به‌خواه‌خاو کرد، بریارمان دا هیزش بکه‌ینه سه‌ری، چونکه ئیدی نه‌ده‌کرا پاشه‌کشه‌ بکه‌ین. ئه‌وه بوو رینگه‌ی حه‌وشه‌ی ماله‌که‌مانم پیشان دان، به‌لام هه‌موو شته‌که ئه‌وه بوو من له‌وئ وه‌ستام و به‌شداریی شه‌ره‌که‌یان نه‌بووم. پێپرس په‌لاماری دا و ئیرشاد و ئه‌وانی دیکه یارمه‌تییان دا، کاتیکیش ترسیان لی نیشته، سه‌رچه‌قه‌ل پاشماوه‌ی ئه‌رکه‌که‌ی جیبه‌جی کرد.

له‌و ساته‌دا چه‌ندین جار له‌گه‌ل خۆمدا راوینژم کرد و نه‌مده‌زانی کامه‌ راستیه و کامه‌ خه‌یاله. جارێ یان دووجار دیمه‌نی شه‌مسم هه‌تایه به‌رچاوم که له‌بن ده‌ستماندا هه‌لده‌پلکا، ئینجا هه‌لده‌هات تا له‌نیۆ تاریکه‌شه‌وه‌که‌دا خۆی ون بکات. دیمه‌نه‌که به‌جۆری روون بوو، هه‌ر ئه‌وه‌تا باوه‌رم پێده‌کرد.

هه‌رچه‌نده‌ خۆی نه‌ماوه، به‌لام ده‌وسی له‌هه‌موو شوینی به‌ئاشکرا دیاره. ئه‌وه‌تا سه‌ما و شیعر و موسیقا و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که پێم وا بوو به‌نه‌مانی ئه‌و ده‌توینه‌وه، که‌چی هه‌ره‌ه‌موویان به‌مه‌حکه‌می له‌ژیانماندا

ماونتهوه و باوكميش بوو به شاعير. شه مس راستی دهکرد، هركاتن يه كن له دوو گوزه كه شكا، ئه وا گوزه كه ي ديكه ش ده شكيت.

باوكم پياويك بوو ليوانليو له خوشه ويستی، له هه موو مه زه ب و ئايينه كان خه لكی له خو ده گرت. خو هه به رانبه ر موسلمانان دلنه رم نه بوو، به لكو به رانبه ر كريستيانه كان و جووله كه كان و بگره به رانبه ر بته رسته كانيش هه ر وا بوو. دواي ئه وه ي شه مس هاته نيو ژيانيه وه، بازنه ي خوشه ويستی لای ئه و فراوانتر بووه وه و ئه و كه سانه يشی گرته وه كه سووك و ريسواترين كه سانی نيو كومه ل بوون، له شفرۆشان و مه یخۆران و سوالكه ران، و اتا خله ي خله كان.

وام به خه يالدا ديت كه له گوينه ئه و كه سانه يشی خوش بوئ كه شه مسيان كوشت، به لام ئه و كه سه ي كه ناشئ خوشی بوئ: ئه وه كوپه كه ي خويه تی.

سولتان وهلهد

قونیا، ئەیلوولی ۱۲۴۸

باوکم هەرچی زیروزیوی ههیه بهسەر تاوانبارهکاندا دابهشی دهکات، دهروژهکه رهکان و سهرخۆشهکان و بێ دایک و باوکهکان و دزهکان و.. لهو شهوه شوومهوه ئیدی باوکم وهک جاران نهما. ههموو خهڵکی دهلێن که خهم بآلی بهسهردا کێشاوه. که یهکی لێی دهپرسیت خهریکی چیه، ئهویش چیرۆکی ئیمروئولقهیسی پاشای عهرهبی بۆ دهگێڕێتهوه، که پیاویکی خۆشهویست و دهولهمنند و قۆز بووه، بهلام پۆژیکیان کتوپر و به شیویهکی چاوهپوانتهکراو دهستی لهو ژیانه نموونهیهی خۆی ههڵگرت و جلی دهرویشی پۆشی و دهستی له ههموو سامانهکی ههڵگرت و لهم شوینهوه بۆ ئهو شوین دهستی به گهپیدهیی کرد.

"لهدهستدانی خۆشهویست ئهوهت بهسهر دیتیت"، باوکم وا دهلێت، "ئاخر تۆیهک مینا پاشایهک نهفسی خۆت بخهیه ژیر پتوه تا ببیته خۆل و خاشاک و خۆت وهک دهرویشیک پیشان بدهیت، بهلام دواي ئهوهی شهمس بۆ ههتا ههتایه کۆچی کرد، منیش کۆچم کرد، ئیدی نه زانام و نه وتاریژ. من به نرخێ نهبووم. ئیره نهمانمه.. ئیره مانه وهمه".

چهند پۆژی لهمهوبهر، بازرگانیکێ قژسوور لهدهرگای مالهکهمانی دا، دیابوو درۆزنترین کهسی سهر زهمین بوو. ئهوه بوو گوتی گوايا سالانیک لهمهوبهر له بهغدا شهمسی تهوڕیزی ناسیوه، ئینجا دهنگی نزم کردهوه تا بوو به چپهیهکی رازناسا و سویندی خوارد که شهمسی دیوه و تهنדרوستیی باشه، ههروهها وتی له شوینیک دوور له چاری خهڵک له ئهشرهم له هندستان نیشتهجێ بووه و چاوهڕێی کاتیکێ گونجاوه تا دهربکهوێتهوه.

که ئه‌وه‌ی وت هیچ نیشانه‌یه‌کی راستگویی به‌روخسارییه‌وه دیار نه‌بوو، به‌لام باوکم دهستی به‌ورینه‌کرد و له‌پیاوه‌که‌ی پرسى به‌رانبه‌ر ئه‌م هه‌واله‌ مه‌زنه‌ چیی ده‌وئ. بازرگانه‌که‌ بئ هیچ شه‌رمکردنیک وتی گوايا که‌ من‌دال بووه‌ ویستوو‌یه‌تی ببینه‌ ده‌رویش، لی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ژیان به‌ره‌و ئاراسته‌یه‌کی دیکه‌ بردی، بۆیه‌ به‌لانی که‌مه‌وه‌ ده‌یه‌ه‌وئ کراسیکی ئاودامانی پیاویکی ئاینیی به‌ناویانگی وه‌ک پۆمیی ده‌ست بکه‌وینت. ئیدی پۆمی کراسه‌ ئاودامانه‌ مه‌خمه‌لییه‌که‌ی له‌ به‌ر خۆی داکه‌ند و پیشکه‌شی کرد.

“به‌لام باوکه‌، بۆچی کراسه‌ به‌نرخه‌که‌ی خۆت به‌و پیاوه‌ دا، که‌چی ده‌ترانی درۆده‌کات؟، که‌ پیاوه‌ک پۆیشته‌ ئه‌مه‌م لئی پرسى.

باوکم وتی: “پیت وایه‌ که‌ نرخى کراسه‌که‌ یه‌کسانه‌ به‌ نرخى درۆکه‌ی؟ به‌لام پۆله‌ی ئازیزم، ئه‌وه‌ بینه‌ به‌رچاوت، گه‌ر ئه‌و راست بکات که‌ شه‌مس هیشته‌ زیندووه‌، ئاماده‌بووم له‌پای ئه‌ودا ژيانى خۆمى پیشکه‌ش بکه‌م.”

پۆمى

قۇنيا، ۲۱ ئىيۇن ۱۹۶۰

بە تىپەپىنى پۇڭگار ئازار بۇ خەم دەگۈپىت و خەم دەپىتە بىدەنگى و بىدەنگىش دەگۈپىت و دەپىتە يەكەيەكى گەورە و فراوانى وەك ئۇقيانوسە تارىكەكان. ئەمىرۇ پىكەوتى شانزەھەمىن بىرەورەيى دىدارمە لەگەل شەمسدا لە بەردەم خانى بازىرگانانى شەكر. وام لىھاتووہ لەگەل نەفسى خۇمدا دەكەومە خەلۋەتەوہ كە پۇڭبەپۇڭ قورستىر دەپىت، لە دواھەمىن پۇڭزەكانى مانكى تشرىنى يەكەمى ھەموو سالىكدا بۇ ماوہى چل پۇڭ لەگەلدا خەلۋەت دەگرم و لە ھەر چل پىساكە ورد دەبمەوہ. ھەريەكى لە پىساكان بىر خۇم دەخەمەوہ و پىندا دەچمەوہ، بەلام لە ھىچ لىۋارىكى دوورى ئاۋەزىدا جگە لە درەوشانەوہى شەمسى تەورىزى، ھىچ شتىكى دىكە نىيە.

وات بە خەيالدا دىت كە ئىدى لە تواناتدا نىيە لە ژياندا بەردەوام بىت، بە خەيالدا دىت كە ئىدى پرووناكى پۇخت كۇڭاۋەتەوہ و ھەتاھەتايە لە تارىكىدا دەژىت، بەلام كاتى ئەم تارىكىيە ئەنگوستەچاۋە قووت دەدات، كاتى چاۋەكانت بەسەر دىيادا دادەخەيت، لە دىلدا چاۋى سىتتەم دەپشكوپت. ئەوسا تىدەگەيت كە بىنن لەگەل زانىبارى ناۋەوہ دژيەكە، ئاخىر لەتواناي ھىچ چاۋىكدا نىيە وەك چاۋى عەشق بە پروونى و بە تىژى بىيىت. لە دواى خەم وەرزىكى تر و دۇلىكى تر و تۆيەكى تر دىن. دەست بە بىننى ئەو خۇشەويستە دەكەيت كە مەحالە لە ھىچ شوپىنك بىدۆزىتەوہ، لى لە ھەموو شوپىنك دەيىنىت.

ئىدى لەو دىلۋە ئاۋەدا دەيىنىت كە دەكەۋىتە ناۋ ئۇقيانوسەوہ، لە ھەلچوونى ئاۋى دەريا دەيىنىت كە دواى دەرکەتنى مانگ پروودەدات، يان لە

شنه‌ی به‌یانیدا ده‌ییینیت که بۆنه بیگهرد و تازه‌که‌ی بللوده‌کاته‌وه، له‌و هیما و شیوانه‌دا ده‌ییینیت که له‌سه‌ر لم دروست ده‌بن، له‌گه‌ردیله‌ بچوکه‌کانی تاشه‌به‌ردیکدا ده‌ییینیت که له‌ژیر تیشکی پۆژدا ده‌دره‌وشینه‌وه، له‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی شیره‌خۆره‌یه‌کی تازه‌له‌دایکبوو، یان له‌یه‌کی له‌ده‌ماره‌ خوینبه‌ره‌کانتدا ده‌ییینیت. ئاخ‌ر چۆن ده‌کرئ بوت‌رئ که شه‌مس پ‌زیش‌تووه و نه‌ماوه، له‌کاتیکدا له‌هه‌موو شوینیک و له‌هه‌موو شتیکدا هه‌یه.

له‌هه‌موو پۆژیک و هه‌موو خوله‌کیکدا له‌گه‌ل شه‌مس‌دام. سینگم ئه‌شکه‌وتیکه و شه‌مس له‌ناویدا به‌ئاسووده‌یی خۆی هه‌شارداوه. هه‌روه‌ک چۆن چیاکان له‌ناو خۆیاندا ده‌نگدانه‌وه ده‌پاریزن، ده‌نگی شه‌مس‌یش له‌ ناوه‌وه‌ی مندا پاریزراوه. ئه‌و زانا و وتارییژه‌ی جاران له‌ مندا نه‌ماون، ته‌نانه‌ت بچووک‌ترین خالیش نه‌ماوه. ئیدی عه‌شق هه‌موو هه‌لسوکه‌وت و په‌فتاره‌کانمی رامالی و له‌بری ئه‌وه‌ لیوانلیوی کردم له‌شیر. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌یج په‌یفیک نییه‌ تا ئه‌و گه‌شته‌ی ناوه‌وهم ده‌ربهرن، لی من ب‌روام به‌ په‌یفان هه‌یه و من ب‌رواداری په‌یفانم.

له‌ پۆژه سه‌خته‌کانمدا دوو که‌س کۆمه‌کیان کرم: کورپه‌ نۆبه‌ره‌که‌م و کارسازه‌که‌م که ناوی سه‌لاحه‌دینه و زیرنگه‌ره. کاتی له‌ دوکانه‌ بچوکه‌که‌ی کاری ده‌کرد و گویم لێده‌گرت، پارچه‌ زیری ده‌کو‌تایه‌وه و ده‌یگه‌یانده‌ پله‌ی به‌رکه‌مالی، له‌ دوا‌په‌رۆقه‌ی سه‌مای ده‌رویشه‌کاندا نایاب‌ترین سرووشی پی به‌خشیم، چونکه‌ ئه‌و پیتمه‌ی که له‌ دوکانه‌که‌ی سه‌لاحه‌دینه‌وه هه‌لده‌قولا له‌ لێدانی دلی گه‌ردوون ده‌چوو، ئه‌و پیتمه‌ خوداییه‌ی که شه‌مس باسی ده‌کرد و زۆر بایه‌خم پنی ده‌دا.

دوای ماوه‌یه‌ک، کورپه‌ گه‌وره‌که‌م فاته‌می کچی سه‌لاحه‌دینی خواست، که له‌ زیره‌کی و زانیاری و دۆستایه‌تیدا کیمیای بیرده‌خسته‌وه. فیری خویندنه‌وه‌ی قورئانم کرد، ئه‌وه‌نده‌ له‌ لام ئازیز بوو به‌ چاوی راسته‌ی خۆم داده‌نا و هه‌دییه‌ی خوشکیشی به‌ چاوی چه‌په‌م، ئه‌مه‌ش کیمیای زیده‌به‌ه‌دارم سه‌لماندبووی: که کچان گه‌ر باشت‌ر نه‌بن مینا کو‌پان ده‌بنه‌ فه‌قی سه‌نگین، بۆ ئافه‌رتان ده‌ستم به‌ پیکه‌ستنی سه‌مای سۆفییانه‌ کرد و ئامۆژگاریی خوشکه‌ سۆفیه‌کانم ده‌کرد له‌ په‌یره‌وکردنیدا به‌رده‌وام بن.

پیش چوار سال دەستم بە دانانی (مەسنەوی) کرد. ئەوەبوو لە بەرەبیانی پوژیکدا لە هیچەوہ دیری یەکەمی بە خەیاڵدا هات. لە کاتیکیدا چاوم بریبووہ پووناکیی خۆر کہ تاریکی لەتلەت دەکرد. ئیدی لەوساوە چامەکان لە نێوان لێوہەکانمەوہ لەخۆرا هەلدەقولان. نەم دەنوسینەوہ، سەلاحەدین ھەر زوو ئەرکی نووسینەوہی ئەو چامانە ی گرتە ئەستۆی خۆی و کۆرەکەم ھەموویانی کۆپی دەکرد. لەسایە ی ئەوہوہ ئەم چامانە ژیان، چونکہ ئەمڕۆ گەر داوام لێ بکرایە ھەر چامە یەکیانم بێر بیتەوہ، نەمدەتوانی بیری خۆمیان بیتنەوہ. ئیدی پەیفەکان بە پەخشان یان بە شیعەر بوونایە، بە پۆل بەسەرمدا کەپروکەیان دەکرد، ئینجا وەک بالندە ی کۆچەری بە ھەمان ئەو خێرایییە ی کہ بۆم دەھاتن، ئاواش جێیان دەھێشتم. من لەو بەرەبەستە ئاوە پتر نێم کہ لە پێگە ی پەوتی بەرەو ناوچە ھەرەگەر مەکان ئاوەکە پادەگریت و پشوویەک دەدات.

کاتی دەستم بە چامە یەک دەکرد، پیشتر نەمدەزانی چی دەلێم، پلانی ئەوہشم دانەدەنا ئایا چامەکە درێژ دەبیت یان کورت. کہ چامەکە تەواودەبوو، جاریکی دی ھێمنی بالی بەسەرمدا دەکێشا و ئیدی لەگەل بێدەنگیدا دەژێام. وشە ی بێدەنگ، یان (خامۆش)، یەکی لەو دوو واژۆیە بوون کہ لەسەر غەزەلەکانم واژۆم دەکردن، بەلام واژۆی دووہم ناوی شەمسە تەوریزی بوو.

دنیا بە خێرایییەک دەبزویت و دەگۆریت، ئێمە ی بنیادەم ناتوانین دەسەلاتمان بەسەریدا ھەبیت، یان لێی تێبگەین. ئەوەبوو سالی ۱۲۵۸ مەغولەکان بەغدایان داگیرکرد. ئیدی ئەو شارە ی شانازی بە خۆپاگری و ئازایەتی و جوانی و نایابی خۆیەوہ دەکرد، تووشی تیکشکان بوو. ھەر لەو سالەدا سەلاحەدین مرد و من و دەرویشەکانم ئاھەنگیکی مەزنان بۆ گێرا، بە دەقلیدان و دووزەلەژەننەوہ بە شەقامەکاندا گەراين و بە خوشییەوہ سەمامان دەکرد و گۆرانیمان دەچری تا پیشانی بدەین کہ پیاوچاکان ئاوا دەنێژین.

سالی ۱۲۶۰ مەغولەکان بەدەستی مەمالیکە میسریەکان تیکشکان و سەرکەوتوانی دوینی بوون بە تیکشکاوی ئەمڕۆ، ئیدی ھەموو

سەرکەوتوویەک پێی وایە کە هەتا هەتا یە هەر سەرکەوتوو دەبێت و هەموو تیکشکاویکیش پێی وایە کە هەتا هەتا یە هەر تیکشکاو دەبێت، بەلام هەردووکیان لەبەر هەمان هۆ هەلەن: هەموو شتیک دەگۆرێت تەنها خودا ناگۆرێت.

دوای مردنی سەلاحەدین، حوسامەدین یارمەتی دەدام، ئەو مریدە ی بەخێرای و لەسەر پێچکە ی پۆحی پێگەیش، کە هەمووان لە تۆمارکردنی شیعەرەکاندا بە حوسام چەلەبی ناویان دەبرد، ئەو بوو کە هەموو کتیی (مەسنەوی)م بۆ خوێندەو. خاکەرا و بەخشندە بوو، گەر پرسیاری لێ بکرایە کە ئەو کێیە یان چ کارە، بەبێ دوودلی وەلامی دەدایەو: "من مریدێکم لە مریدەخاکەراکانی شەمسێ تەوریزی. من تەنها ئەمەم".

وردەورده تەمەنی مەووف دەگاتە چل، ئینجا پەنج، ئینجا شەست سالی، لەگەڵ تێپەرپوونی هەر دەیهیە کدا، وا دەردەکەوێت کە زیاتر کامل بوو و گەرەکە لە پەوتەکە بەردەوام بێت. هەرچەندە خالێکی دیاریکراو نییە کە بتوانیت پێی بگەیت. گەردوون بە جیگیری و بەردەوامی دەسووپێتەو، هەر وەها زەوی و مانگیش بە هەمان جۆر، وەلێ ئەو ی وای لێدەکات کە بجوولیت، ئەو نەیتییە کە لە ناو وە ی ئیمە ی بنیادەمدایە. بەم تێگەشتنەو ئیمە ی دەرویش بە شتواری خۆمان لەمیانە ی خوشەویستی و خەمەو سەمادەکەین، جا با کە سیش تێنەگات کە ئیمە چی دەکەین. لە گەرمە ی کێشەکاندا یان لە ناوجەرگە ی جەنگدا بە تەنیا و پێکەو، بە هیواشی و خێرایەو، وەک هەلقولینی ئاو بە خوشی و شادییەو بەسەر برینەکانمان و خەمەکانماندا سەمادەکەین، بەسەر خوێتماندا سەمادەکەین. هەموو ئەو شتانە ی لە گەردووندا هەن و هەموو ئەو ی تێدایە، گونجانیکی تەواو و هاوسەنگییەکی ورد هەیە. خالەکان بەردەوام دەگۆرێن و یەکیکیان جیگە ی ئەو ی تر دەگرتەو، بەلام باز نەکە هەر وەک خۆی دەمێنێتەو، ئەمەش پێسای سیونۆهەمینە: لەگەڵ ئەو ی پاژەکان دەگۆرێن، لێ گشتە کە هەر وەک خۆی دەمێنێتەو، چونکە کاتی دزیک ئەم دنیایە جێدەهێلێت، دزیکێ تازه لەدایک دەبێت، کاتی کە سێکی ئابروومەند دەمرێت، کە سێکی ئابروومەندی

دیکه جینی دهگریته وه. بهم ئاوهایه هیچ شتیک بهی گوران نامینیتته وه، بهلکو
تهنئا شتیک ههیه قهت ناگوریت.

ئایینه که مان ئایینی عه شقه، تیکرایی مرووف به زنجیره دلنیک پینکه وه
به ستراون. نه گهر حهلقهیه کی لی ترازا، حهلقهیه کی دیکه له شویننکی دیکه
جیگهی دهگریته وه، له گهل مهرگی ههر شه مسی ته ورزییه کدا، شه مسیکی نوئ
له سه رده میکی جیا و به ناوینکی جیا وه ده رده که ویت.

ناوه کان دهگورین، دین و ده پون، به لام گه وه ههر وهک خوی ده مینیتته وه.

ئىيلا

قۇنيا، ۷ ئىيولۇلى ۲۰۰۹

بە تەنىشت جىخەۋەكە يەۋە لەسەر كورسىيەكى نايلىن ئىيلا ئوستىبوو. كاتى لەناكاۋ چاۋەكانى كوردەۋە دەنگىكى چاۋەرواننە كراۋى ژنەوت. يەككىك وشەگەلىكى لە تارىكىدا دەۋت پىشتەر لە تارىكىدا نەيىستىبوو، ئىنجا زانىي كە ئەۋە دەنگى بانگە و لە دەرەۋە دىت و بۆ نوڭىزى بەيىنى بانگى خەلك دەكات. خەرىك بوو پۇڭىكى نوڭ دەست پىيكات، ۋەلى ھەستىكى واش دايگرت كە كۇتايى شتىكە.

لە ھەر كەسىك بېرسىت كە بۆ يەكەم جار گونى لە دەنگى بانگ بوۋىت كە داۋاي نوڭىزى بەيىنى دەكات، ھەر ھەمان شت پىندەلىت: ئاي لە ۋەستە ئالوز و دەۋلەمەند و جوانە، ھاۋكات ھەستىكى سەيرت لا دروست دەيىت كە لە ترسەۋە نىكە. ئەۋە تەۋاۋ ۋەك عەشقە.

لە كېيى شەۋەكەدا، ئىيلا بەۋ دەنگە ۋەئاگاھات. لەۋ تارىكىيەدا چەند جارچى چاۋەكانى ھەلگۇفى تا تۈننى ھەست بەۋ دەنگە نىزىنە يە بكات كە لە پەنجەرە كراۋەكانەۋە ژورەكەى پېر كەرد. خولەكىكى تەۋاۋى خاياند تا بىرى ھاتەۋە كە ئەۋ لە ماساشۇستىس نىيە، ئىرەش ئەۋ مالا فراۋانە نىيە كە لەگەل شوۋەكەى و سى مندالەكەيدا تىيدا دەژى. ھەموۋ ئەۋانە ھى پۇڭگارىكى تر بوون - پۇڭگارىكى دوۋر و زۆر ئالوز، تا ئەۋ رادەيەى ھەستى كەرد كە لەنىۋ يەكى لە چىرۋەكانى جىۋكاندا دەژى كە لە رابردۋى خۆى ناچىت.

نەخىر، ئەۋ لە ماساشۇستىس نىيە، بەلكو لە شوڭىنكى تىرى شوڭىنەكانى دىنبايە، لە نەخۇشخانەيەكە لە شارى قۇنيا لە تۈركىيا، ئەۋ پىاۋەش كە ئىستا گونى لىي بوو بە نەفەستىكى رېك و قوۋل، بە دەنگىكى نزم و ناسك بانگى

به یانی دده، میړده که ی خوی نییه که بیست سال له مه و بهر شووی پی کردووه، به لکو دۆسته که یه تی که له پینا ویدا له پوژیکي خوره تاوی هاوینی رابردو وازی له میړده که ی خوی هیتا.

“نایا له پینا و پیاوکی بی بانه پوژ ده ست له میړده که ت هله ده گریت؟”، هاوړیکانی و دراوسیکانی به رده وام ئه م پرسیاره یان لیده کرد، ئه ی منداله کانت؟ تو پیت وایه لیت خوش ده بن؟.

ئیل و تیکه یشتبوو که له گوشه نیگای کومه له وه گه ر ئافره تیک له پینا و پیاوکی تر دا شتیکی له وه خراپتر ه بیئت وازه یانه له میړده که ی خوی و له پای ئیستایدا واز له بانه پوژ بهیئت.

گلوی سهر میزه که ی هله کرد و دیکه تی تیشکه عه نه به ریه هیمنه که ی دا و وهک ئه وه ی بیه وئ دلنیا بیت که له و چند سعه اته که مه ی خوی لیکه و تبوو هیچ شتی نه گوراهه. هه رچهنده له ژیانیدا زور نه خوشخانه ی نه دی بوو، به لام له ژیانیدا ئه وه بچو و کترین ژووری نه خوشخانه بوو که بینیبووی. قهره ویله که پو و به ریکی زوری ژووره که ی دا گیر کردبوو، ئیدی هه موو شته کانی تر به گویره ی شوینی قهره ویله که دانرا بوون، دۆلابیکی دار، میژیکی چوار گوشه ی بچووک، کورسییه کی زیاد، گولدانیکی به تال، سینیه ک که جورها حبه ی په نگ جیاوازی تیدا بوو، به تهنیشتیه وه کتیبی (من و پومی) بوو، که عزیز له سهره تای ئه م که شته وه ده بخوینده وه.

حه وت پوژ بوو که یشتبوونه قونیا، سهره تا وهک هه موو ئه و که شتیارانه ی که سهردانی شاره که ده کن، چند پوژیکیان به سهردانی - شوینه واره کان و مؤزه خانه کان و ئه و شوینه انه ی شوینه واریان تیدایه - به سهربرد و خواردنی خومالییان خوارد و هه ر شتیکی نوینان به رچاو که و تبا وینه یان ده گرت، جا شته که ئاسایی بوايه یان تووپه هات. هه موو شتی به پیکی ده پویشت، تا دویتی که له یه کی له چیشته خانه کان فراوینیان ده خوارد، عزیز به لادا هات و که و ته سهر زه وی، ئه وه بوو بۆ نزیکترین نه خوشخانه بردرا. ئیدی له وساهه به تهنیشت قهره ویله که یه وه چاره پئی ده کات و نازانیت چی پرووده دات. سهری کرد ئه مه پیچه وانه ی ئاواته که یه تی و له هه مان کاتا

به بیده‌نگی له‌گه‌ل خودادا به‌شه‌ر دیت، چونکه زوو ئه‌و دۆسته‌ی لی سه‌نده‌وه
که له‌ کاتینگی دره‌نگی ژیانیدا پتی به‌خشی بوو.

"نازیم، ئایا تۆ نوستوویت"، ئیلا لینی پرسی. خۆ نه‌یده‌ویست بیزاری
بکات، به‌لام ده‌یه‌ویست به‌ئاگا بیت.

جگه‌ له‌ گافۆکه‌یه‌کی ره‌وته‌نی و هینمی ریتمی هه‌ناسه‌ی، که بریتی بوو له
زنجیره‌یه‌ک ریتمی ونبوو، هیچی تری نه‌بیست.

"ئایا تۆ به‌ئاگایت؟"، به‌چه‌ پرسیی، ئینجا ده‌نگی هه‌لبه‌ری، "ده‌ی ئیستا
بیدار به‌ره‌وه‌".

عه‌زیز به‌ هیواشی وتی: "چی بووه، ئه‌وه نه‌نوستوویت؟".

"نوێژی به‌یانی...، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌مه هه‌موو شتیک شی بکاته‌وه، ئیلا وای
وت و وه‌ستا: تیکچوونی باری ته‌ندروستی، زیده‌ترسی له‌وه‌ی که له‌ده‌ستی
بدات، ئه‌و گه‌مژه‌یه‌یه له‌ راده‌به‌ده‌ری که عه‌شق له‌ خۆی ده‌گریت - هه‌موو
شتیک ئه‌م سێ په‌یقه ده‌پیتچیته‌وه.

عه‌زیز خۆی راستکرده‌وه و دانیشت، بێ ئه‌وه‌ی چاوه سه‌وزه‌کانی
به‌رووکی‌ت، له‌به‌ر تیشکی گلۆپه‌که به‌ سه‌رچه‌فی سپی ده‌وره درابوو، به
شیوه‌یه‌کی خه‌مین ده‌موچاوه جوانه‌که‌ی زه‌رد هه‌لگه‌رابوو، به‌لام شتیک
به‌هیزیشی تیدا بوو که بریتی بوو له‌ نه‌مری.

"نوێژی به‌یانی تایبه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه"، وه‌روێکی کرد و وتی، "ئایا
ده‌زانیت له‌نیو هه‌ر پینچ نوێژه‌که‌دا که هه‌موو پوژێ له‌سه‌ر موسلمانان بووه
به‌ ئه‌رک، ده‌وتری نوێژی به‌یانی پیرووتره، به‌لام له‌ هه‌موویکن زیاتر بۆ
تاقیکردنه‌وه‌یه‌".

"بۆچی وایه‌؟".

"پێم وایه له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که له‌ خه‌ونه‌کانمان بیدارمان ده‌کاته‌وه، ئیتمه‌ش
حه‌زمان له‌وه نییه، به‌لکو پێمان خۆشه هه‌ر بنوین، بۆیه له‌ بانگی به‌یانیدا
رسته‌یه‌ک هه‌یه که له‌ بانگی نوێژه‌کانی تردا نییه که ئه‌مه‌یه: نوێژکردن له
نوستن باشتره‌".

ئیلا به‌ خۆی وت، به‌لام ره‌نگه نوستن بۆ هه‌ردووکه‌مان باشتر بووبیت.
ئای چه‌ند حه‌زم ده‌کرد پیکه‌وه بنوین. تامه‌زرۆی خویکی هین و ئاسان بوو

که له ئەفسوونی خەوی جوانیکی نوستوو کهمتر نه بیت، خەویکی هیمنی سەد
سالە تا تاوی ئەم ئازارە سووک بکات.

دوای کەمێک بانگە که تەواو بوو و دەنگدانەوه کە مینا شەپۆل
دوورکەوتەوه. که دواوەنگ تەواوە، به شتویهکی سەیر دنیا کپ بوو، بەلام
تاقەتپروو کۆن بوو. سالتیک بەسەر بهیه کگەیشتنه که یاندا پرابردبوو، سالتیک له
عەشق و وشیاربوونەوه. زۆربهی ئەو کاتانە تەندروستی باشی عەزیز
یارمەتیدەر بوو تا له گەل ئیلادا درێژە به سەفەرەکه بدات، بەلام له دوو
هەفتەی پرابردوودا، تەندروستی تا دەهات تیکەدەچوو.

که دووبارە نوستەوه، ئیلا چاوی به سەریهوه بوو. دەموچاوی هیمن و
ئازیز بوو. ئاوەزی لیوانلیو بوو له غایله، به قوولی هەناسهیهکی هەلکیشا و له
ژوورەکه دەرچوو. به پارهوهکاندا پۆیشت که دیوارهکانی به پەنگی سەوزی
سێبەرئاسا بۆیه کرابوون، سەری له چەند به شیک دا که نهخۆشی ژن و
پیاری به سالداجوو و گەنجیان تیدا بوو، هەندیکیان له چاکبوونەوه دا بوون و
هەندیکی دیکەیان نهخۆشی پرزەیی لێ بێ بوون. هەولی دا گوێ به
تەماشاکردنی کهسانی خۆتیته لقورتینەر نه دات، بهلام قژە زەرەههکی و چاوه
شینەکانی به ئاشکرا لایهیی ئەوهیان دەرەخست، ئیدی هەستی نه کرد که له
شوێنیکي نه گونجاوه، چونکه ئیلا ئەوهنده گەشت و سەفەری نه کردبوو.

دوای چەند چرکه به ک بێنی وا له نزیک حەوزیک له ناو باخچه بچووک و
قنجه کهی نهخۆشخانه که دانیشتوو. له ناوه پاستی حەوزەکه دا پهیکەری
فریشتەیهکی بچووک قیت کرابوووه و له بنی حەوزەکهش چەند پارچه
دراویکی زیو دەرەوشانەوه و هەریه کهیان پازی که سێکی هەلگرتبوو. له
گیرفانهکانی دەستی گیرا و له پارچه دراویکی کانزا گەرا، بهلام جگه له چەند
پارچه کاغەزیک که هەندێ وشه و هەندێ هێلی خوار و خێچی له سەر بوو،
هیچ شتیکي تری نه دۆزییوه، هەرئەوهنده چاوهکانی کهوتنه سەر باخچهکه،
هەندێ ورده بەردی پەش و دەرەوشاوهی بێنی. دانەیهکی هەلگرت و
چاوهکانی نوقاند و فریادی دایه نیو حەوزەکهوه، له نیوان لیوێه کانییهوه
ورته ورتیکی نیازمەندانەیی کرد و دەیزانی نایه ته دی. بەردهکه بهر دیواری

حه وزه كه كهوت و هه لبه زايه وه، ئينجا كهوته ئاميزى فريشته له بهرد دروستكراوه كه وه.

ئىلا به خوى گوت، گهر عهزىز لىره بوايه، نيشانه يه كى تيدا ده بينى.
دواى نزيكه ي نيو سه عات گه رايه وه، له ژووره كه دا پزى شكىك و كچه
په رستارىكى گه نجى بينى كه كاپىكى له سهر بوو، به سه رچه فى قه ره وي لكه
ده موچاوى عهزىز دا پو شرا بوو.
مرد.

* * *

عهزىز وهك شوينكه وتوو يه كى رۆمى خۆشه ويستى، له قونيا نيژرا.
ئىلا هه موو ئاماده كارى به كى كرد و هه ولى دا هه موو ورده كارى به كان
جى به جى بكات، به لام بر و ايشى به وه هه بوو كه ئه و شتانه ي ناتوانىت بيانكات،
خودا يار مه تى دعات. سه ر هتا پارچه يه ك زه وى له ژىر دره ختىكى مانولايى
گه وه له گورستانىكى كوئى موسلمانان ئاماده كرد، ئينجا دوو ژه نيارى
سوڤى پيدا كرد و قايل بوون كه له ماوه ي رۆپره سى ناستنه كه دا ناى
بژهن، هه روه ها نامه ي ئه ليكترونى بو هه موو شوينىك بو هاو پى تيانى عهزىز
نارد و داواى لى كردن تا له ناستنه كه يدا ئاماده بن. زور شادمان بوو، چونكه
ژماره يه كى زورىان له شوپى تانى دووره وه هاتن، له كىپ تاون، له سان
پترسبورگ وه، له مورشيد ئاباده وه، له ساوباولو وه. له نيوياندا وى ته گرانى وهك
خوى و زانايان و رۆژنامه نووسان و نووسه ران و سه ماكه ران و په يكه رتاش
و پىاوانى كارگوزار و جوتيار و كابانى مالىيان تىدا بوو، هه روه ها ئه و
مندالانه ش كه عهزىز هه ليگرتبوونه وه.

رۆپره سى ناستنه كه به گه رموگورپى به رۆپه چوو و خه لكانى سهر به
هه موو بىروباوه رپه كان ئاماده ي بوون و وهك خوى ده ويست بو مردنه كه ي
ئاهه نكيان گىرا، مندالان به شادمانى به وه وازىيان كرد و شاعىرىكى مه كسىكى
(نانى مردووان) دابه ش كرد. يه كى له براده ره دى رينه كانى عهزىز كه
كه سىكى ئوسكوته ندى بوو، ته له گولى درى ژى به سهر هه مواندا په خش كرد و

به سهر همواندا بلابوونه وه، هر ته له گولیک له ږهنگیک و گه واهیده ری نه وه بوون که مردن شتیکه ده بیت مروځ لنی نه ترسیت. یه کی له دانیش توانی قونیا، که پیره میړدیکې موسلمانې پشتچه ماوه بوو، به زهرده خنه و دوو چاوی تیژه وه دیقه تی دیمه نه که ی دده، وتی له میژووی قونیا دا ږیوړه سمی ناشتی مه ولانای پیش چند سده یه کی لی بترازی، ږیوړه سمی ناشتی وهک نه مه به ږیو نه چوو.

دوای دوو ږوژ له ږیوړه سمی ناشت نه که، دواي نه وه ی له کوتاییدا ئیلا گه ږایه وه سهر ته نه یایه که ی خو، به هموو شاره که دا دهستی به سووړانه وه کرد، دیقه تی نه و خیزانان هی دده که به لایدا تیده په ږین، سهیری بازرگانه کانی ده کرد که له ناو دوکانه کانیان بوون، سهیری نه و فروشیاره ده سگتږانه ی ده کرد که زوریان لیده کرد تا شتیکیان لی بکړیت. خه لکه که ته ماشای نه م ثافره ته نه مریکایه یان ده کرد که به دوو چاوی گریانای و ئاوساوه وه به ناویاندا تیده په ږی. لیره ته واو نامو بوو، بگره له هموو شوینیک نامو بوو.

ئیلا به ره و هوتیل گه ږایه وه، پیش نه وه ی پاره ی ئوتیله که بدات و به ره و فرۆکه خانه بروات، چاکه ته که ی ډاکه ند و بلووزیکې ږهنگ قوخی خوری نه نقه ری له بهر کرد. به خو ی گوت بو ثافره تیک هه ولبدات ئاوها نه بیت، نه مه ږهنگیکې سه لارانه و ناسکه، ئینجا په یوه ندی به جانیت وه کرد، ئاخر که نه و برپاری دا دواي ئاره زووی دلی بکه ویت، له نیو هه رسئ منډاله که یدا ته نها جانیت پشتی گرت، ئورلی و ئافی سووړبوون له سهر نه وه ی که قسه له گه ل دایکیاندا نه کن.

“دایکه! چو نیت؟، جانیت به دهنکه گه موگوره که ی لی پرسی.

ئیلا زهرده خنه ی هاتی و وهک نه وه ی کچه که ی به رانبه ری وه ستایت، خو ی به ره و پیش لار کرده وه، ئینجا به دهنگیک هر نه وه تا دهیسترا وتی، “عه زیز مرد.”

“واي دایکه! ته مه نی دریژ بو تو بمینیته وه.”

کاتی بیریان کردهوه که دواى ئهوه چى بلین، چهند ساتن خاموشى بالی کیشا. یه کهم جار جانیت بیدهنگیه که ی شله قاند و وتی: 'دایکه، ئایا ئیستا به رهو مال دهگه پیتته وه؟'.

ئیللا سه ری بهردایه وه و دهستی به بیرکردنه وه کرد. له پرسىارى که چه کهیدا پرسىارىکی دیکه ی بیست که به خه یالیدا نه هاتبوو. ئایا بۆ نۆر تامبتون بۆ لای شووه که ی بگه پیتته وه و مه سه له ی له یه کتر جیابونه وه که یان رابگریت که ناخوشی نیتوانیان و یه کتر تۆمه تبارکردنه که یان گه یشتبووه بنبه ست؟ ئه ی ئیستا چى بکات؟ ئاخر ئه و نه پارهى هه یه و نه کاریکیشی به دهسته وه یه، به لام ده توانیت وانه ی تاییه تی زمانى ئینگیزی بلیتته وه، یان له یه کینک له گۆقاره کان کار بکات، یان کى ده زانیت، رهنگه رۆژیک بیت بیتته نووسه ریکى باشى کاروبارى ئه ده بیى گرینگ.

ئیللا بۆ چهند چرکه یه ک چاوه کانى لیکنا و به له خۆپادیتن و شادمانیه وه بۆ خۆی پیتشینى ئه و شتانه ی ده کرد که رۆژانى داهاتوو ده یانه پتایه رینگه ی. هه رچهنده جاران به م جورهى ئیستای ته نها نه بوو، له راستیشدا هه ستى به ته نیایى نه ده کرد.

وتی: 'خۆشه ویستم بیرت ده کهم، بیرى برا و خوشکه که تیش ده کهم. ئایا دین سه رم لى بده ن؟'.

'دایکه بنگومان - دین - به لام ئیستا چى ده کهیت؟ ئایا تۆ دلناییت که ناگه پیتته وه؟'.

ئیللا گوتی: 'بۆ ئه مستردام ده رۆم، له وى شوقه ی بچووک و جوان هه ن و به سه ر جوگه له کانددا ده روان. خۆشه ویستم.. نازانم، پلانم دانه ناوه. هه ولده دم بژیم و بزانه م رۆژیک دلم چیم پیتته لیت، ئه مه ریتسایه که له ریتساکان، ئى وا نییه؟'.

'دایکه، کام ریتسا؟ تۆ باسى چى ده کهیت؟'.

ئیللا چووه نزیک په نجه ره که و به هه موو لایه کی ئاسمانى شیندا هه لپروانى و هه ر له خۆوه وه ک ده رویشیک به ده وری خۆیدا بخولیتته وه، به

خیرایی خولایه وه و پرویه پرووی گریمانه یه کی زور بوو و له عهده مدا ون بوو
و توایه وه.

ئینجا له سه رخو کوتی: 'پیسای چله مین ده لیت: به بی عشق زیان نرخیکی
نییه. له خوت مه پرسه چ جوړه عشقیکت ده وی، پوچی یان مادی، خودایی
یان دنیایی، پوژئاوایی یان پوژه لاتی، چونکه دابه شبوونه کان جگه له
دابه شبوونی زیاتر چ نه نجامیکیان نابیت. عشق نه ناویکی هیه و نه نیشانه
و نه پیناسه یه ک. نه و هر ته وه یه که هیه، بیگهرد و ساده یه.'

'عشق ناوی ژبانه. دولبه ریش پوچیکه له ناگر!

کاتی ناگر عشقی ناو ده بیت، گهردوونیش ده بیت گهردوونیکی تر.

وه رگپړانی نه م پومانه:

له ۶- ۵- ۲۰۱۴هـ

تا یه کم پوژی پایزی ۲۰۱۴ی خایاندووم

ئەلیف شەفەق

نوسەرى ئەم پۇمانە ئەلیف شەفەق بە پەگەز تورکە و سالى ۱۹۷۱ لە ستراسبۇرگ لە فەرنسا لەدايک بوو. چەندین خەلاتى ئەدەبىي وەرگرتوو و بە يەکیک لە پۇماننوسانە دادەنرى کە لە تورکیا زۆرتەین خوینەرى هەیه. یەکی لە پەخنەگرەکان ناوی ناو (یەکیکە لە دەنگە هەرەجیاوازەکانی ئەدەبىي تورکی و ئەدەبىي هاوچەرخى جیهانی). بەرھەمەکانى بۆ زیاتر لە سى زمان وەرگێرداون، نیشانەى فەخرى شۆرەسواری هەلکەتووی ھونەر و ئەدەبىياتى پى بەخشاو.

ئەلیف شەفەق یانزە کتیبى داناو و هەشتیان پۇمانن. پۇمانى بە هەردوو زمانى تورکی و ئینگلیزی نووسیو و دابونەریتە پۇزاوایی و پۇژەلاتیەکان تیکەل دەکات، باسی ئافرەت و کەمبەکان و ئاوارەکان دەکات، هەرەها باسی پۇشنیبری و کولتورە لاوەکیەکان و لاوان و پۇچە جیهانیەکان دەکات. لە پۇمانەکانیدا سوود لە پۇشنیبری و دابە ئەدەبىیە جیاوازەکان وەرەگریت. بە ئارەزوویەکی قوولەو دەپوانیتە میژوو و فەلسەفە و سۆفیگەرى و پۇشنیبری میلی و سیاسەتى پۇشنیبری. شەفەق بەو ش بەناوبانگە بە چاویکی تیژەو دەپوانیتە کۆمیدیای رەش.

پۇمانى (چل ریساکەى عەشق) باسی عەشق و خۆشەویستی نینوان پۇزاوا و پۇژەلات و پابردوو و ئیستا و عەشقی پۇحى و دنیاىی دەکات. هەموو ئەمانەش لە میانەى چیرۆکی نینوان جەلالەدینی رۆمى و شەمسى تەوریزی دەگیریتەو. ئەم پۇمانە زیاتر لە ۶۰۰۰۰۰ دانەى لى فرۆشراو. خالید الجبیلی ئەم پۇمانەى لە ئینگلیزییەو بە عەرەبى وەرگیراو.

زنجیره‌ی کتبیبه چاپکراوه‌کانی دهمزگای چاپ و په‌خشی سهردهم ۲۰۱۵

نویسنه	ناوی کتیب	وه‌رگنپانی
چل پښاکه‌ی عه‌شق	نه‌لیف شه‌فقه	جه‌لیل کاکه‌وه‌پس
نوسینه‌وه‌ی ناسمان	کاوه‌ محمد	

Elif Şafak THE FORTY RULES OF LOVE

T: Jalil Kakaways

ئەم پۇمانە...

پىنكە وەگىردانى كۆلتۈرە جىاوازمەكانە، بە تايىبەت كۆلتۈرى پۇژاۋايى و پۇژەلاتى،
بەلام ھەرىكەت لە دىدگا و كەشى خۇيە وە دەگەرپتە وە سەر بىنەوانى پۇجى مۇڤ و
پاكبوتە وەى لە و خلتەى مەترىاليىيەى كە لە ھەموو سەردەمەكاندا مۇڤى شەكەت و
ماندوو كىدوو، خەيالى داھىتەرانەى (ئەلىف شەفەق) پۇوداۋەكانى دوو سەدەى
لەيەكتر دوورمان بۇ ھاۋشان دەكات، سەدەى دوانزەھەم و سەدەى بىستويەكەمى
ئىستامان كە بە دوو سەدەى مەملانى ئايىنى و توندوتىژى مەزھەبگەرايى دەتاسرىن،
ئەمىش لە ميانى پۇمانىكە وە دەربارەى پەيۋەندى پۇجى ئىۋان دوو سۇڤى وەك
(جەلالەدىنى پۇمى و شەمسى تەۋرىزى) كە كارىگەرپان دواى نىزىكەى ھەشتسەد سال
كەوتوۋەتە سەر پۇمانتوسىكى پۇژاۋايى بە ناۋى غەزىز. ز. زاھارا...

دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم

Sardam Printing & Publishing House

2015